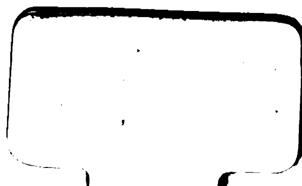

PETRI PAULI DOBREE, A.M.

GRÆCARUM LITERARUM NUPER PROFESSORIS REGII,

ADVERSARIA.

EDENTE

JACOBO SCHOLEFIELD, A.M.

GRÆC. LIT. PROF. REG.

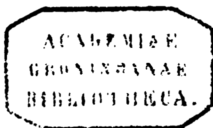

TOMUS POSTERIOR.

CANTABRIGIÆ:

TYPIS AC SUMTIBUS ACADEMICIS

EXCUDIT J. SMITH.

VENEUNT APUD J. ET J. J. DEIGHTON, CANTABRIGIÆ;

J. G. ET F. RIVINGTON, LONDINI.

M.DCCC.XXXIII.

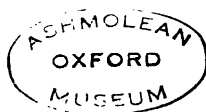
ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

MONITUM.

ID tantum restat monendum, secuturos esse suo tempore, Appendicum loco, duo fasciculos, quorum alter continebit "Lexicon Rhetoricum Cantabrigiense," quod eo consilio exscripserat Dobræus "ut edèretur;" alter, observationes summi Viri in Inscriptiones.

TABULA.

	Pag.
Notæ in Homerum	3
In Hesiodum	6
In Theognidem	–
In Simonidem	7
In Pindarum	–
In Theocritum	8
In Moschum	9
In Callimachum	–
In Fabricii Bibliothecam Græcam	13
In Æschylum	14
In Sophoclem	31
In Euripidem	55
In Aristophanem	129
In Menandrum	270
In Philemonem	286
In Comparationem Men. et Phil.	291
In Athenæum	292
In Stobæum	358
In Anthologiam Græcam	362
In Opuscula Ruhnkeniana	363
In Bentleii Epistolam ad Millium	364
On Bentley's Dissertation on Phalaris	366
IN SCRIPTORES LATINOS:	
In Ciceronem	371
In Livium	379
In Quinctilianum	382
In Tacitum	383
In Terentium	—
In Horatium	384
In Juvenalem	387
APPENDIX:	
In Platonem	391
In Euripidem	394
Addenda et Corrigenda	395
Indices	397

NOTÆ

IN

POETAS GRÆCOS.

IN

HOMERUM.

Θ. INIT. i. e. 1—52. ut conjicio, Λ. 654—802. Φ. 385—515. recentiora esse putat Hermannus Præf. ad Homeri Hymn. p. VII—IX. Idem p. IX. *Pugnam ad naves*, et *Patrocleam*, utramque e duobus vel pluribus carminibus conflatam putat.

Spuria. A. 218. (qu. 366—92.) E. 415. I. 63—4. 320. qu. Λ. 831.

Spuria? [*Odysseæ*] α. 355—9, ex Iliad. Z. (vide λ. 351. φ. 353.) γ. 198—200. (et forsan 197.) ex α. 300. (vide mox γ. 211.) β. 5—9. 196—7. γ. 307—8. δ. 52—8, ex α. 136, seqq. 322—31, ex γ. 92, seqq. ε. 110—1, mox 133—4. 16, 141—2, ex δ. 559. λ. 300, ex Il. Γ. θ. 564—72, qu. ex ν. 172. ν. 347, ex 103. φ. 356—8.

Il. B—H 420. One day and night. H. 421—end, one day and night. Θ. one day. I—K. one night. Λ—Σ 238. one day. Σ 239—end, one night. T—Ψ 57. one day. 58—108. night. 109—225. day and night. 226—end, one day. Ω 1—30. 12 days.

Il. A. 11. τὸν] Qu. τοῦ, i. e. αὐτοῦ.

Ib. 530. ἐλέλιξεν. *Converteret* vertit Cicero de Republ. I. 36.

Ib. 555. Qu. σε δέδοικα κατὰ φρένα μὴ παραϜείπῃ.

B. 160—62. 164. Spuria videntur.

Ib. 165. Fors. μηδ' ἔία, ut modo 132.

Ib. 333. 394. Δ. 125. Lege δὲ Ϝίαχον. E. 860. H. 403. I. 50. clarissime N. 835. Ξ. 148. ἐϜίαχον. N. 822. 834. P. 723. forsan Ϝίαχεν δ' ἐπὶ—ut Ψ. 766. (Il. Ψ. 216. Odyss. δ. 454.)

Ib. 408. αὐτόματοι ἀγαθοὶ Plato Sympos. p. 174. HSt.

Ib. 448. Recte vulg. ἠερέθοντο, (aor. obsoletum.) Elmsl. Ed. R. II. p. 321.

Ib. 488—93. πληθὺν δ'——προπάσας. Hæc omnia spuria censet Heynius; recte, opinor, quod ad 491—2. attinet.

Ibid. Νεῶν κατάλογος. Apollodorus Stobæi XLIV. (XLVI.)

Γ. 65. Eurip. Hippol.

Ib. 103. οἴσετε. 105. ἄξετε. 250. ὄρσεο. E. 109. καταβήσεο.

Δ. 47. Spurius videtur.

Ib. 364. Imo αὐτ est αὐτός.

E. 36. Ϝιόεντι.

Ib. 272. Qu. μήστωρι, vel Θ. 108. μήστωρε.

Z. 90. ὅ Ϝοι.

Ib. 329. σὺ δ' αὖ μαχέσαιό κεν.

H. 86. Hellespontus ποταμὸς, Herodot. VII. 35. Vide de πλατὺς Schw. ad Athen. II. 41. B. ἀπείρων Il. Ω. 545. De πλατὺς pro *salso*, Wesseling. ad Herodot. II. 108.

I. 457. Delet, et ejus loco quatuor versus ab Aristarcho damnatos reponit, R. P. Knight, Gr. Alphabet. p. 57. Vide v. 565.

Λ. 187. 203. ὄφρα νυ—

N. 144. ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι] ῥέα διελ. Υ. 263.

Ib. 812. Vide M. 37. Æschyl. Theb. 608. [604.]

O. 191. Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεντα Nicarchus Brunck. Analect. II. p. 350. sed simul respexisse videtur ad Υ. 64—5.

Π. 134. Schol. MS. Townleiani a Porsono excerptum: ποδώκεος Αἰακίδαο: τινὲς κακῶν βελέων ἀλεωρήν: καὶ γὰρ ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκε* δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν. (Heyn. Suppl. T. VII. p. 783.) * O. 532—3.

T. 147. Distingue, δῶρα μὲν, αἴκ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν,— εἶτ' ἐχέμεν παρά σοι· i. e. (εἴτε) παράσχες, εἴτε ἔχε.

Ib. 288. σε λεῖπον.

Υ. 202. et 433. Qu. αἴσιμα.

Φ. 28. ποινὴ] P. 207.

Ib. 56—78. et 112—156. spuria censet Heyn. ad 75. Imo potius crediderim 75—155. Certe vel 47—53. vel 144—152. Deinde vide H. ad 214.

Ib. 369. Hic puto amplificatum locum ex 383—4.

X. 108. τό κεν.

Ib. 199. Qu. φεύγοντα διώκων.

Ib. 202. ὑπεξέφυγεν: ἴσ' ὑπεξέφερε· ἵν' ῆ ὅμοιον τῷ, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται. Townl.

Ib. 205. πῶς γὰρ τὰ ἡφαιστότευκτα ὅπλα εἰσὶν; Schol. Townl. apud Heyn. Legendum videtur ὅπλΑΔ'εισιν: *quomodo penetrabunt*, sc. Græcorum hastæ.

Ib. 385. προφασίζεσθαι Schol. Townl. apud Heyn. est, *detrectare pugnam; excuse himself from*—

Ψ. 50. ὅσσ' ἐπ.

Ib. 139—40. Suspectos habeo. Vide 163 et 193.

Ib. 145—6. Me reverso, meam comam se abscissurum, Elms. Mus. Cr. 6. p. 299.

Ib. 421. Schol. Vict. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ, ὀδοῦ· (lege οὐδόν·) χῶρον ἅπαντα: Ἀριστοφάνης χῶρον ἔνερθεν.

Ib. 473. Qu. αἰσχροῖς. vel αἰσχροῖσιν ἔνισσεν. vide Ω. 238.

Ib. 483. νείκε'———(ἄλλα δὲ——Ἀργείων) collato H.

Ib. 585. μὴ μὲν ἐμὸν σὺ Ϝέκων Heynius.

Ib. 745. Eccles. [841.] Orac. apud Midiam. Virgil. Eclog. v. [68.] Æn. I. 724. Ovid. Fast. III. 537.

Ib. 751. λοισθῆϊ] Qu. λοισθήϊα θῆκε, ut πρωτεῖα, etc. Vide 785.

Ω. 46. Vide I. 628.

Ib. 318. Legebat Scholiastes, εὖ κληῗσ'.

Ib. 614—17. damnat Heynius, putans 616 loco jam interpolato additum esse ab alio interpolatore. A Scholiaste Vict. non lectum esse monet idem.

Ib. 748—59. Ex 419—23, 428.

Odyss. α. 236. ξ. 366. Imitatur Æschylus Choëph. 337. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ—

ι, 116. λάχεια an nomen proprium? κ. 509.

κ. 410. Forsan πόριες.

μ. 253. *Horn in fishing*. Qu. *float?*

ν. 341. Eurip. Troad. Æsch. Prom.

IN HESIODUM.

HESIODUM edidit Schmidius 1601. (huic anno assignat Saxius: fol. primum deest in exemplari.) 1612. 1623. Tribus edd. ipse præfuit. Natus 1570. (male 1560 Saxius.) mortuus 1637.

OPP. et D. 101. Athen. VI. 270. C.

Ib. 105. Odyss. ε. 103-4.

Ib. 233. Lege, τίκτουσιν δὲ γονεῦσι ϜεϜοικότα τέκνα γυναῖκες.

Ib. 347—8. Luc. VI. 38. Alludit Cicero de Clar. Oratt. IV. De Off. I. 45. Ad Attic. XIII. 12. Vide Bergler. ad Alciphr. I. 24.

Ib. 428. Qu. δμωὼς.

Ib. 647. Ergo omnia, οὔτε τι ναυτιλίης——ὕμνον ἀείδειν, 647—660. damnabat Plutarchus.

SCUT. HERC. 50. Et hic et in Oraculo apud Schol. et Eustath. Il. E. 64. (p. 321, 33. ed. Rom.) lege οὐ καθ' ὁμὰ vel κάθομα, et vide Callim. Fr. 293.

FRAGM. 48. πλοῦτον δέ περ] περ citat Davis. ad Cic. de Div. II. 56. Malim ἔπορ'. Ineptit Osann. Philem. p. 147.

IN THEOGNIDEM.

V. 215. Respicit Julian. Misop. 349. D.

315—8. Olim Soloni vindicat Taylorus ad Dem. F. Leg. in Reisk. T. IX. p. 455. ex Basilio de leg. Gr. p. 91. ed. Grot. Plutarcho I. p. 79. F. II. 78. C.

373, seqq. Hæc adumbrata sunt ex egregio Archilochi loco apud Stob. p. 125. Grot. et alios. (Vide Gaisf. ad Hephæst. p. 364.) Hinc autem patet recte legi ἀνων in Stobæo pro Clementis ουνους.

IN
SIMONIDIS FRAGMENTA.
(APUD GAISF. POET. MIN.)

XXXIV. ἀνέθεντο] ἄνεθεν, i. e. ἀνέθεσαν, corrigunt. ἄνεθεν Inscr. apud Blomfield. Pers. Append. ad Not. 994. ἔσταθεν Simon. XXXIII.

CXXXIX. Adde Julian. Cæs. p. 333. B. et a Cantoclaro citatum Aristot. Eth. I. 10. p. 15, 19. Alludit Ps. Diog. Ep. MSS. du R. x. p. 278.

CXCVI. Αἰτύλου] Recte Ἀστύλου Porsoni Photius v. περιαγ. Olympionices Ol. 73, 4, 5. Astylus. Vide Simsonum.

IN
PINDARUM.

OLYMP. II. 32. Si huc respicit Plato Cratyl. p. 404. A. HSt. nonne legit Κρόνος?

Ib. v. 19. Schol. Ed. Rom. Φίλιστος δέ φησιν ὅτι ἐν τῇ τρίτῃ γελ. et τούτους om. ante ἔλαβε. Lege, ἕδραν] ὑπὸ Ἱπποκράτους——τυράννου (et forsan ᾑρέθη.) Tum qu. Καμάριναν κατέσκαψε—οἶδε γοῦν——Vide Herodot. VII. 156. Thucyd. VI. 5.

Schol. in Argum. Pyth. fin. Supple in Euphorione πέτρᾳ.

PYTH. IV. 246. Schol. ΣΙΣΥΦΟΝ lege, et vide R. P. ad Aristoph. Fragm. ΓΗΡ. XVIII.

Ib. IX. 75. τὸν—θιγεῖν] Soph. Trach. 717.

NEM. I. 1. Schol. Ibycus Scholiastæ Pindari ("qui tot suæ nobis dedit imperitiæ documenta," Valcken. Diatr. p. 151. C.) πέδον νήριτον. Emendat Musgr. ad Phœn. 218. (220.) νηρήϊον. Qu. νήροτον, vel etiam ἀνήροτον.[a]

[a] Vide tamen de Athen. III. 86. C. τοῦ δὲ ἀναρίτου (μέμνηται) Ἴβυκος· sequente mox altera forma νηριτοτρόφους. J. S.

Ib. III. 42. Schol. In Callimacho lege αὐταγρεσίης una voce.

Ib. IV. 52. ἐπηρεάζοντα corrupte Stobæus, quod fraudi fuit Wassio ad Thucyd. I. 26. ἐπεὶ ῥεάζοντα (sic) Schol. Rom. Sophocl. fol. 1. 2. verso. Vide Stanlei. ad Æschyl. Choeph. 311. Senarius ibi laudatus est Æschyli apud Stob. Ecl. p. 123. Grot.

Ib. VI. 73. ἀσκίοις] δασκίοις Schol.

ISTHM. II. 10. De ἐργάτις Archilochus Suidæ v. Μυσάχνη.

FRAGM. XLVIII. Adde ex Athenæo, τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσεις ἑκὼν, ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

LV. ποτικολλῶν] ποτίκολλον Ald. utrobique: in lib. I. MS. Ep. et in l. VI. MS. A.

CXXVI. Imo recte κεροβάτης Hemsterhusius.

IN

THEOCRITUM.[a]

ANNO 1825. mihi videbantur optima Idyll. II. III. IV. VII. XI. XV. Bona I. VI. X. XIII. XVI. XVIII. XXI. XXII. XXIV. XXV. XXIX.

IDYLL. I. 129. Athen. XII. 540. C.

V. 61. Confer Soph. Philoct. [1060.]

XII. 2. Respicit Julianus Ep. 3.

XV. 1. ἔνδοι Apollonius de Adverb. p. 610, 27. Bekker. ubi πειράζουσα.

XVII. 53, etc. Sensus, Magno patre major Ptolemæus.

[a] Citat Kayserus, Philetæ Coi Fragmenta, p. 13. tanquam Toupii verba, ex Indice ad Addenda in Theocritum Wartoni in v. Philetas, "Philetas alius, ut videtur, poëta, alius glossographus, alius medicus. Sunt, qui de uno eodemque homine intelligunt. Quibus haud facile adsentior. Sed de hoc viderint eruditi." Horum nullum vestigium apud Wartonum, certe in exempl. Trin. Coll. (Sunt nempe e folio ultimo, quod accessit parti exemplarium. Unum est in Museo Fitzwill.) P. P. D.

XXI. 22. Ovid. Trist. v. 10. 7.

XXIII. 46. τὸ σοῖς τοίχοισι R. P.

Ib. 56. ἐμίανεν] An despuendo in sinum?

EPIGR. XXI. 2. μὴ πόθερπε τῷ τύμβῳ R. H. nescio unde.

IN

MOSCHUM.

IDYLL. v. 5. (Stobæi LIX. p. 229. Grot.) τὰ δὲ κύματα [μακρὰ] μεμήνη. μακρὰ est Grotii supplementum. Forsan, κύΜΑΤΑΜΑΡΓΑ.

IN

CALLIMACHUM.

Καλλίμαχος pro καὶ Λάχης in Athen. III. 73. E. Valckenær. Ep. ad Ern. p. 47.

Hymn. in Apoll. 50. ἔτι μηκάδες] ἔ μηκάδες. [i. e. περί.]

Dian. 251. Lege τό ῥα.

Del. 246. Forsan καλῶς.

Ib. 281. Forsan ἐκτήσαντο.

Lav. Pall. 18—28. E Sophocle Athenæi XV. p. 687. C. ut ibi monet S.

Ib. 82. νὺξ ἔβαλεν] Forsan ἔλαβεν.

Epigr. LXIV. Vertit Virgilius Catalect. XIV.

Fragm. XL. Ἑκάλη. fin. Vide Fragm. LXII. unde forsan et hic legendum Εὐκολίνη.

CVI. Vide Simylum apud Wytt. ad Plut. p. 74.

CCCCXXVIII. Schol. MS. Homer. Odyss. Ξ. 199. emendante R. P. (MSS. in Suid.) ἔκ με Κολωνάων τις ὁμέστιος ἤγαγε δήμου Τῶν ἑτάρων. (ἐκ μὲν——τῶν ἑτέρων MS.)

IN

POETAS SCENICOS.

IN

FABRICII BIBLIOTHECAM GRÆCAM.

Lib. ii. c. 19. Phrynichus. Πολυφράδμονος. ἢ Μινύρου. οἱ δὲ Χοροκλέους. Suidas. Μινύρου, vel forsan Κινύρου, filius per jocum dictus fuisse videtur, ἀπὸ τοῦ κινύρεσθαι. Vide Aristoph. Vesp. 219—20. Isti autem qui Choroclis filium dicunt, cum histrione confundunt. Quare non est cur dubitemus de patris nomine.

Ibid. Theodectes. Mortuus est Theodectes paullo post pugnam ad Granicum. Plutarch. Alex. T. iv. p. 41. Reisk.

Ib. c. 22. Alexis longævus, Plutarch. de Orac. Def. p. 420. D. Demetrii (Phalerei an Poliorcetis?) meminit ut æqualis, Ath. xiii. p. 610. E.

Ibid. Amphis Phrynes, quæ Alexandro æqualis fuit, meminit, Athen. xiii. p. 591. D. E.

Ibid. Apollodorus Carystius Philadelpho æqualis, Athen. xiv. 664. A. (i. e. Olymp. 125. vel 130.)

Ibid. Cratinus.[a] Νέμεσις diu post Aves acta. Schol. Av. 521.

Ὀδυσσεῖς oligarchiæ tempore acta. Platonius Kuster.

Χείρονες. Solon loquitur. Laërt. i. 62.

Ibid. Eupolis. Δῆμοι. Elmslei. ad Med. p. 146.

Κόλακες. Plutarch. T. ii. p. 778. E.

Μαρικᾶς. "Apollon. Reiz. p. 428. Athen. xv. 690. E. 691. C. Sch. Plat. p. 7. Hesych. δούλων. Suid. ἀμ-

[a] Etymol. p. 267, 18. Κράτης Πυλίνῃ. Lege e Schol. Aristoph. Pac. 1081. Κρατῖνος Πυτίνῃ. et *forsan* ποτέρου.—Lege διακαυνιάσαι. Exc. Com. Grotii. p. 495. male fragmentum tribuitur Cratino, ut ex Platonis mentione liquet. P. P. D.

φορεαφ. | μικροῦ τοῦ ὀ. | ψῶζα. Pollux 10, 20." Blomf. E. R. 42. p. 330. qui Μαρικᾶντα ex Arist. Eustath. Il. B. 300, 22. oblitus loci Nub.

Ibid. MENANDER. Πολέμων. Agathias Epigr. VII. p. 453. HSt. = III. 38. Br.

Ibid. POSIDIPPUS Phrynes meminit, Athen. XIII. p. 591. E.

Ibid. TIMOCLES. Phrynes, ergo Alexandri, æqualis, Athen. XIII. 567. E. 591. E.

IN

ÆSCHYLUM.

BASIS hujus editionis [*Victorianæ vel Stephanianæ, Parisiis* 1557.] fuit exemplar, cui MStorum lectiones adscripserat Victorius. Tres codices designat Victorius:

SUUM, vetustissimum et nobilissimum, cui tamen deerant folia aliquot, finem Agamemnonis et initium Choëphorarum continentia.

ALIUM, in quo Agamemnon erat integra.

FARNESIANUM, a Sirleto collatum; in quo Agamemnon integra quidem fuisse videtur, sed in quo multum grassatus est interpolator quidam metricus.

Ceterum ex eo quod nuspiam initium Choëphorarum invenit, colligit, nostra illius fabulæ exemplaria e *suo* codice jam mutilo fluxisse.

Cum ed. Aldina codices suos contulisse Victorium, patet ex initio præfationis.

Victoriani codicis lectiones plerumque exhibet Stephanus. Alium codicem "non omnino malum" interdum sequitur, ubi vel nulla, vel aperte mendosa lectio e Victoriano annotabatur. E conjectura nihil nisi interpunctionem mutavisse se profitetur.

In Italia codices XV, quorum plerique ad tres priores fabulas spectabant, *pervolutavisse* se dicit, p. 356½.

PROMETHEUS VINCTUS.

V. 2. ἄβροτος probabiliter Brunck. in Æschyli Fragm. apud Schol. ad Av. 277. ['Ηδωνοί, *Fragm.* 2.] ἄβροτον ἐρημίαν e Stephani Thes. L. Gr. T. III. p. 700. H. huc retulit Morellus Thes. Pros. p. 3. ed. nov.

59. Callistratus in Statua Memnonis IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιόπων χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. R. P. MSS.
Marcellinus, Vit. Thucyd. p. 2. Duk. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους. Eurip. Hippol. priore, Stob. I. XIII. p. 245. Grot. Aristarchus Stobæi LXI. p. 387, 23. = 241. Grot. Chæremon Athenæi XIII. p. 562. fin. *Amatores esse oportet* ποιητικοὺς, ἰταμοὺς, προθύμους, εὐπόρους 'Εν τοῖς ἀπόροις βλέποντας. Lege εὖ πόρους cum Jacobsio Exercit. Crit. T. I. p. 213.—Ceterum suspicor hunc versum olim lectum in scholiis ad Demosth. ubi nunc Pseudo-Ulpianus, δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὑρεῖν ἀφορμάς. Ad Androt. p. 395. § 92. ed. Paris.

75. Œd. Col. 1341.

87. Omnino confer Platon. Protag. fin. ᾧ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ προμηθούμενος.

90. γέλασμα] Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Quem huc respicere suspicatur Jungermannus.

91. Suppl. 298—9.[a]

106. 205—6.

112. 638.

163. Eur. Suppl. 971—2. ed. Gaisf. S. Judæ Ep. v. 12.

167. 250—1.

188. Choëph. 29.

194. 410. 552. Demosth. Dionysodor. 1286, ult. αὐτὸς αὑτῷ νομοθετῶν. Confer c. Steph. II. 1136, 10. Plato

[a] Cum variis editionibus utebatur Dobræus, omnes redegi annotationes ad numeros meæ editionis. J. S.

Theætet. p. 161, fin. HSt. (387. Heind.) ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. (χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, Thucyd. III. 82, fin.)

223. Œd. Tyr. 857—8.

224. Equit. 30.

234. 201—3. 263.

249. (*not. Blomf.* "lege μέτρων.") Recte μέσων.

250. Hecub. 300. [296.] Horat. Carm. I. 3. 9.

265. 774.

334. 347.

358. 437.

362. θοῦρον, ὅστις ἀ. R. P. Nulla frequentior quam πᾶς vox irrepsit. E Phœn. 509. Valck. θεῶν πάντων citat Gatakerus.

373. ἱπούμενος sine controversia verum esse statuit Hemsterhusius ad Plut. p. 279. quocum consentit Brunck. ad Lysistr. 291. errorem suum agnoscens qui ἰπνούμενος reliquerit.

392. Heracl. 990. Ἥρα με κάμνειν τήνδ᾽ ἔθηκε τὴν νόσον.

408. Valck. Pors. ad Phœn. 381.

456. 559. Valck. Phœn. 1538.

467. Gorgias pro Palamede p. 190. sub fin. Valck. Phœn. 544. Sophocl. Nauplii Fragm. v.

480. αἰκῶς: χαλεπῶς. δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω Πλάτων:—Lex. SG. p. 360.

513. Pers. 709. Agam. 612. Orest. 748. Phœn. 931.

573. τοῖς ὀρείοις addit Schol. B. glossema esse patet e Schol. A. ut recte Stephanus, qui e cod. Victor. (Mediceo) abesse testatur. Et sibi et veritati contradicit Schutzius, cum glossema a Turnebo abesse dicit: τοῖσιν ὀρείοις Turnebus, neque quidquam variæ lectionis annotat.

670. βαθὺν] Eur. Androm. 637. Wetst. ad N. F.

724. σὺ δ᾽] Citat Butlerus Prom. 669. Pers. 828. Eum. 89. Adde Soph. Philoct. 1261.

725. Il. O. 566.

748. 426.

783. γαμεῖ γάμον] Eustath. Il. I. 784, 4. Rom.
789. (not. Blomf. v. 795.) II. Porson. Or. 581. III. Pors. Advss. 299. IV. Ibid. 59. V. Ibid. 99.
864. Suppl. 532.
900. Choëph. 1014. Suppl. 765.
902. Choëph. 1011.
922. Plato Euthydem. p. 291. A. 4, 7. (52, 9, 11. R. quem vide, et Heindorf. p. 365.)
993. Cum Plauti loco apud St. (Asin. v. 1. 13.) omnino confer Terent. Eunuch. IV. 3. 13.
1015. Aristoph. Pac. 320.
1074. 954.
1078. εἰ δ' εὐτυχῆ] Fors. εἰ δ' εὐ+υχεῖ, τι χαλᾷ μανιῶν.
1092. ἅτ' ἐγὼ] ἅττ' ἔπαθον ex Acharn. 377. [355.] citat Auctor vitæ Aristophanis p. XIV. Kust.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Diodor. Sic. IV. 64. init. 66. init. XIII. 97.
V. 42. ἐπιπᾶν.
82. Suppl. 176.
142. GUL. MASON, Caractacus Act. IV. *Wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air.*
158. δορίπονον] 624.
160. πανδίκους] παιδικάς.
195. πυριγενετᾶν] 934.
196. τίν' οὖν ὁ ναύτης (ἆρά γ'——πρύμνηθεν;) εὗρε—Vide Kidd. ad Dawes. p. 618.
236. κυκλουμένων] 114.
239. οὐ σῖγα;] Dele interrog. Confer Eurip. Orest. 1020. Vel, quod eodem redit, distingue cum Elmsl. ad Herc. F. Hermanni 1042. οὐ (σῖγα)——πτόλιν;
243. Locis a Blomf. citatis [240.] adde Œd. Col. 754. ὠνείδισ' εἰς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος.

258. θυστάδος] Hesychius v. θυσιάδες.—τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν. Error Hesychii esse videtur pro ΘΥCΤΑΔΕC et ΘΥCΤΑΔΑ.

267. Agam. 561—2.

273. Eur. Phœn. 760.

291. 210.

359. Th. Kidd. Br. Cr. Oct. 1805. p. 429.

385. νυκτὸς ὀφθαλμὸς] Eur. Phœn. 553. Arist. Nub. 285. Soph. Antig. 104.

397. ἡ ἄνοια] εὐνοίᾳ τινί.

421. Idem fere versus 544. Eur. Phœn. 184.

423. Eur. Phœn. 1191.

447. Eur. Phœn. 187.

454. Il. H. 182. ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης.

475. Scaliger ad Priapeia, p. 189. ed. 1617. = 452. ed. 1572.

484. Valck. Phœn. 994. Scal. ad Varron. p. 49. ἄλω, vide Hesych.

532. Eur. Phœn. 146.

537. Eustath. Il. Σ. p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῇ τινι ἐκινοῦντο, ἔκκρουστα ὄντα καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς ὁρῶσι τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δή τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

538. Phœn. 1154.

543. Hinc Euripides, ut videtur, Suppl. 888—91.

572. καὶ τὸν σὸν αὖτ' χ εἰς πρὸς μόρον χ ἀδελφὸν

580. πηγὴν—κατασβέσει] Prom. 540. Shaksp. 2 Henr. VI. Act. IV. Sc. I. *Like ambitious Sylla, overgorg'd With gobbets of thy mother's bleeding heart.* K. John v. 2. *You bloody Neroes, ripping up the womb Of your dear mother, England.*

596. 690.

604. θεοῦ μάστιγι] Il. N. 812. Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν. M. 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. Prom. 700. μάστιγι θείᾳ. Rhesus 36—7. Πανὸς—μάστιγι φοβεῖ;

605. Eur. Phœn. 994. (= 1001 Pors.) et Valck.

615. Œd. Col. 1430. Supra 1.

643. Tautologia. Iph. T. 50.
647. σὺ δ' αὐτὸς, etc.] Qu. ex seq. nata.
679. Œd. Col. 1519. 727.
703. Qu. λήματος ἂν τροπαίᾳ χ. Agam. 212. τροπαία φρενός.
705. Suppl. 29. 157.
728—30. Phœn. 1463—4. Œd. Col. 789—90.
736. λούσειεν] λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl.
755. Suppl. 463—4. Agam. 1152.
778. Eur. Med. 432.
794. 205. 223.
812—3. 724—7.
838. ἄπιστοι] 1024.
853. τὰν ἀνάλιον delenda videntur.
982. 70.
1003. στυγῶν pro εἴργων alii. Qu. στέγων. Supra 205. 223. 794.
1026. κἀπὸ] καὶ τὸ.
1034. καὐτῇ] καὶ γῇ.
1067. De τε vide Elmsl. Heracl. 622.

PERSÆ.

V. 124. ἔσσεται] αἴσεται Burneius. (MS. Colbertinus apud Askew. (Needham.) ἔσεται.) Lucian. de Domo III. 192.
86. συναισομένας Porsonus pro συνεσ—
307. Phœn. 1167.
373. Darius Datidi εἶπεν ἥκειν ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν, Plato Menex. II. 240. A. HSt.
397. πάντα ταῦτα Aristoph. Eq. 99. Cratinus Pytina (Schol. Arist. Eq. 523.) ἅπαντα ταῦτα. Plato Comicus Eustathii, etc. (Kœn. ad Greg. p. 48. ed. nov.) Aristoph. Pac. 317. Pherecr. Athen. VI. 268. F. 1. ἐκεῖνα πάντα. Herodot. VIII.

50. fin. IX. 76. Livius V. 44. *Hæc omnia Galliam fieri.* VII. 33. med. *Illa omnia.* Vide Blomf. Gloss. ad Pers. I.

500. νομίζων οὐδαμοῦ] Forsan *nihili faciens*, ut Soph. Antig. 183.

687. ἐνδυναστεύειν. Xenoph. Hellen. VII. 1. 42.

778. νέον φρονεῖ Elmsl. ad Heracl. 387. forsan etiam R. P. "μικρὸν φρονεῖν (Isocrat. Paneg. T. I. Auger. p.) 268, 4. Eur. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. ὀλίγα φρονεῖν Hipponax apud Tzetz. ad Lycophron. 579. Menander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234." Hæc R. P. in MSS. Sed neque h. l. nec Soph. Aj. [1120.] citat. Hipponactis versus est, ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

788—90. Herodot. VII. 49.

812. Qu. τόσοσπερ. Agam. 138. τόσον περ εὔφρων.

914. ἐπὶ γόνυ] Herodot. VI. 27. et notas.

SUPPLICES.

V. 8. Qu. an scribendum φευξάνορα pro φυξ.

13. κύδιον· κρεῖττον· αἱρετώτερον. Hesych.

19. γοῦν] οὖν Ald. Rob. Lege, τίν' ἂν οὖν.

53. "ἀνόμια Ald. (Eumen. 161. αἱρούμιον Ald. pro αἱρούμ') Dele ατ male repetita, et lege, ἅτ' ἀνόμ' i. e. ἀνόμενα, et pro οἶδ', οἶμαι." R. P. οἶμαι extritum Aristoph. Pac. 1285. ἀνομένων Choëph. 785.—Suppl. 115. πελομιῶν Ald. 546. διορνυμία Ald. Vide Blomf. Ag. 1187.

78. Infra 186. Eur. Heracl. 261.

81. Choëph. 801—3.

102. Theb. 604.

148. Ζῆνα] Infra 227.

151. τυχοῦσαι] Antiph. Athen. VII. 299. E. Eurip. Hippol. 328. Vide Choëph. 309. Lys. ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου p. 170, 34. si recte explico.

157. Supra 29. Theb. 705.

159. ἐντεύξεται] ἐνέξεται R. P. A seculo IX ad XII. ϵ et ευ eodem prorsus modo sæpe scribebant.

175. Prom. 808. Infra 968.

198. εἶ ξένη] Lego ᾗ ξ. *ut exulem decet.*

203. Infra 229. Soph. El. 85.

239. συνοίσεται.] Qu. συνείσεται. Vide ad Soph. Philoct. 1085.

252. Plato Menex. II. 239. E. HSt. Darius μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο.

258. ἐκ πέρας] Qu. ἐκ πέτρας.

262. μηνίτη δάκη Porsonus apud Cens. Edinb. N. 30. p. 318. (N. B. Elmsleio, ni fallor, non satisfacit.) Vide et Kidd. ad Dawes. p. 162.

289. κρατεῖ] Pers. 734.

331. Verte, *And who can purchase a friend in a lord and master?* Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur. Linguæ repugnant Butleri oracula, Schutzius et Interpres Gallicus.

353. Qu. ΤΑΝΔ' ΑΝΑΤΟΝ.

361. λαὸς] 511.

374. Hinc expressum putat Marklandus Iph. A. 46.

387. ὕπαστρον] Brunck. Œd. T. 795.

404. Supra 193.

409. Agam. 150.

429. μένειν (vel μενεῖ) ἀραῖς τίνειν, vel ἀραίαν τίνειν, ex vestigiis ed. Ald. Elmsl. E. R. 35.

439. ἄτην γε μείζω—γόμου Ald. Rob. ἄτης γε—γόμου Turn. Ita Steph. sed γρ. αι γεμίζω in notis: quod vel verum vel vero proximum liquet ex Agam. 978.

440. Ex *Leucippæ libris* citat Mussambertius, Common. ad Ram. de Pr. λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται. Qu. an voluit Achillem Tatium.

458. αἰνιγματῶδες] Anaxilas Athen. XIII. 558. D. Mea ad Athen. III. 117. E.

496. πολυστομεῖν] Lege παλινστομεῖν. Vide Theb. 247.

502. ἐπιστρέφου] ἐπιστρέφω Ald. Turn. Guelph.—φου Rob. Steph. Lege ἐπιστρωφῶ.

550. Prom. 898. ἰκν. διακναιομένα Elmsl. E. R. 35.

553. χιονόβοσκον] Phœn. 815. χιονοτρόφον.

598. ὅποι] Paullo melius ὅπη.

664. Plutarch. Erotico p. 758. ult. τῷ θεῷ ἀνίεται καὶ βακχεύεται, ἄχαριν, ἀκίθαριν, ακ * * * γονον ἀρ * * * τᾶτε δῆμον ἐξοπλίζουσαν (lege—σα.) Vide R. P. Hecub.

680. προμαθεὺς Ald. Turn. προμηθεὺς Guelf. Rob. Qu. προμαθής. Sed διαφθορεῦ Hippol.

733. Confer Agesilaum Xenophontis, Hellen. III. 4. 11.

764. ἄφυκτον] Qu. ἄφρικτον vel ἄσφυκτον.

765. Choëph. 402—5.

821. Vide Hesych. v. Ἄλλαδα. unde forsan hic et 826. legendum ἉΛΙΑΔΑ.

883. ἀκοῦ ἐξυτῶν Ald. ἀκούεις σὺ Rob. ἀκούετ' ὀξὺ R. P. conferens Eur. Orest. 1544. Soph. El. 30. qui nostrum imitatur. Addit Censor Edinb. N. 30. Iliad. P. 256. Thucyd. II. 11. Adde Platon. Ion. p. 146. B. Læmar. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως.

895. τἄμ' ὀλωλόθ' εὑρίσκων ἄγω R. P. conferens Œd. Col. 832. Adde Eurip. Heracl. 176. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ. Vide et 268. (Porson's Tracts, p. 217—8.)

927. ἦ 'σται τάδ', ἢ δεῖ πόλεμον αἵρεσθαι νέον R. P. (αἵρεσθαι furatus est, ut videtur, Elmsleius ad Heracl. 505. ex. *Ed. Rev.* 30. p. 320.) ἔσται τάδ'· ἤδη πόλεμον αἵρει σοι νέον (Blomfield. ni fallor) Q. R. IX. (18.) p. 358. ἔσται τάδ', *I will.*

936. εὔθυμόν ἐστιν] An legendum, ἕτοιμόν ἐστιν—*licet vobis?* Tum 940. quærendum an leg. ἈΩΤΙΣΑΣΘΕ. (vide Hesych.) et ὅσ' ἐστ' pro πάρεστι, quod e vicinia irrepsit.

975. ὀπώρα. Pindar. [*Isth.* II. 8.] Chæremon Athen. XIII. 608. F. ubi mirare Schweighæuseri stuporem.

AGAMEMNON.

V. 2. Infra 13. *εὐνὴν.*

11. ἐλπίζω. *puto.* Eur. Androm. 721.

17. ἄκος τεμεῖν Eur. Androm. 121.

71. ὀργάς. Eur. Med. 1169.

82. [*Glossar. Blomf. in* ἡμερόφαντον.] φιάλη ἄοινος Aristot. Poët. § 35. Tyrwh. Choëph. 267. recte HSt. et forsan 685. loco corrupto. Æschyl. Athen. XI. 491. A.

Ib. Eur. Phœn. 1539. et Valck. (=1561. Pors.)

99. Qu. παιὼν γίγνου.

101. ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανεῖσ' Rob. ἀγανὰ φαίνεις Turn. et MS. Guelf. Schutzii. Forsan, ἀγανὰν—ἐλπίδ'.

172. Recte confert Schutz. infra 1090. Choëph. 175.

177. 198. 513.

204. Choëph. 330.

230. Eur. Hecub. 556—9. Recte, ut videtur, Butlerus, *infulas.* καταχέω, *vestem etc. defluere sino,* Il. E. 734. Aristoph. Lys. 646. [645.] sed loco forsan corrupto. (καταστάζοντα Soph. Laocoont. 3. si νώτου verum est.)

231. Suppl. 982.

242. ἐπιῤῥέπει· τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον. Qu. de metro.

247. ἄγχιστον] Suppl. 1017.

275. πανὸν] Athen. XV. 700. E.

339. κλύοις] Forsan κλύεις.

355. πάλαι] Forsan πάλιν.

357. Forsan ἠλιθιοῦν. Prom. 1082.

377. προβουλόπαις] 216.

381. Vide Schæfer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240. D. E.

415. πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις. *Non amplius somni comes.*

416. ἐφ' ἑστίας] ἐφεστίους Stanleius, citans infra 824. Adde Theb. 73.

420. δόμων] δόμῳ 'ν.

429. βαρὺ ψῆγμα defendi potest. Eur. Suppl. 1125. βάρος μὲν οὐκ ἄβριθες, ἀλγέων ὕπο. (Sic Markl. pro ὕπερ.) Sed melius puto βραχύ. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ Τεύχει θανόντος. Ib. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Metam. XII. 615—6. Qu. de Phœnice Athenæi XII. 531. A.

438. Supra 41.

448. Eumen. 351, seqq. 339.

470. Qu. an delendum ταχύπορος, ex seq. ταχύμορον.

495. κἀπαγώνιος] Qu. καὶ παιώνιος.

520. ἀμάρτιον Græcum esse negat cum Brunck. ad Pers. Elmslei. Cens. Burnei. p. 168.

533. καὶ θανεῖν] Fors. ΚΑΤΘ.

558. τῷδ'] Qu. τόδ' εἰκὸς, ut τάδε et ταῦτα sæpe usurpat Æschylus.

580. κοιμῶντες] κοσμοῦντες.

612. Eur. Phœn. 931. Pors.

632. An, χειμῶν' Ἀχαιοῖς—θεῶν; *non expertem iræ deorum in Græcos.*

639. Simplicissimum τυφῷ, i. e. ξὺν τυφῷ ζάλῃ τε. Vide Append. ad Kiddii Porsoniana p. 386. et me ad Phœn. 372.

727—46. Ad eandem γνώμην, ad quam Æschylus, alludit Longinus XLIV. p. 101. Toup. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ, etc. οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ πάνυ γνήσια.

787. ἀνδροθνῆτος Ἰλίῳ φθορᾶς—ψήφους ἔθεντο. *Non meris verbis litem* [decernentes *scripserat, postea eraserat*] *excidii suffragium Trojæ apposuerunt.* 396. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.

797. ἀγρίου δάκους, Ἵππου, νεοσσὸς,—Conf. *Ed. Rev.* 37.

884. δίκῃ, *jure.*

919. ξὺν τοῖς plane non spectat ad ἀρβύλας, et ἁλουργέσιν ab ἐμβαίνονθ' regitur, ut 896—7. 909. Quare lego ξαντοῖς, vel ξυστοῖς, quanquam nullum exemplum invenio.

942. σημαίνει μολόν. σημαίνων neutro sensu. Œd. Col.

951. ἄμισθος] Choëph. 720.

978. Vide Theb. 766, seqq. Suppl. 437—45. Eumen. 523—35.

987, seqq. Cum corruptissimo loco æque corruptum confer, Suppl. 437, seqq. Adde Eur. Suppl. 775—7.

1022. σχολῇ] Qu. σχολὴν.

1047. De hoc etymo vide Platonem Cratylo p. 404. C. et 405. E. HSt.

1049. οὐ μόλις, Eur. Helen. 341. Sed qu. ob Elmsl. Med. p. 172. (k.)

1050. χρήσειν] χράειν (sic) Ald. κλάειν Turn. unde λάσκειν G. Burges. sed debuit λακήσεσθαι.

1059. αὐτόφονά [τε] κακά, κἀρτάναι. Qu. de ictu in τέ Iamb. Dim. De συνίστορα Eur. Suppl. 1174.

1060. ἀνδροσφάγιον (melius -γεῖον) Casaub. apud Ask.

1087. Qu. θύματος λυσίμου, *expiatory of the crimes of Atreus*, etc.

1090. Choëph. 177. Supra 172.

1112. φεῦ ταλαίνας (sic) Ald. Rob. Turn. φιλοίκτοις ταλαίναις HSt. duabus lectionibus confusis. Malim φεῦ, φιλοίκτοις—

1115. Ob metrum lege ἀηδοῦς.

1134. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ] Malim δ' ἧπαρ, ut Canterus; ut supra 421. 765. Hinc autem defenditur Eur. Hippol. 1303. δηχθεῖσα κέντροις, contra Valckenærium.

1158. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγειν. *It is not proper to name them:* ut Eurip. Orest. [404?] Sed vide mox 1161.

1167. Mirum ni legendum τὸ μὴ εἰδέναι, ob παιώνιον 1170.

1174, etc. Transponere malim,

> προτοῦ———τάδε,
> ἀβρύνεται———
> XO. μῶν καὶ———
> KA. ἀλλ' ἦν———

1177. Infra 1206—7.

1204. Recte Blomf. in Glossario [1203.] Adde Choëph. 938. Alexin Athen. x. 443. E. Monkium ad Hippol. 828.

1281. *Quomodo hic* (odor) *spirare potest a sacrificiis?* i. e. odor cadaveris. Vide me ad Plut. 1021.

Ibid. [*Blomf. Addend. in Not. de* καὶ πῶς;] Ag. 532. Adde 1169. Choëph. 173. [171.] Suppl. 503. et forsan Choëph. 525. [523.] Sed Choëph. 763. πῶς δὴ Bl. ad 526. [*sc. Agam.*]

1299. ἀντρέψειεν] ἀντρέψει' ἂν—

1304. Martialis Ep. I. 26, 5. "Ante fores stantem dubitasne admittere famam?"

1347. Pers. 97, seq.

1360. Imitantur Sophocles Antig. 1238. Auctor Rhesi 790. vide et Soph. Aj. 918—9.

1363. γᾶν, εἰ] γάνει σπ. "In similibus structuris Attici ad nominativum quam citissime revertuntur: dicunt scil. ἔξεστι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν, (Aristoph. Ran. 305.) non -χῳ. Iones contra obliquam constructionem continuant." R. P. Iliad. Ψ. 597. τοῖο δὲ θυμὸς Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1501. δούλιον ἄτην. Vide Choëph. 68. R. P. Med. 822.

1529. πρὸς ἡμῶν, i. e. ἐστι. Dele κάππεσε, κάτθανε. R. P. Vulgatam ut certum exemplum augmenti omissi citat Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1. sed dubitare videtur ad Med. p. 293.

1622. ἀλλά σοι γυνή. Nil ad rem Sophocl. El. 302. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. σὴ γυνὴ Stanl. curis secundis.

CHOEPHORÆ.

V. 104. Fors. ἐπεύξωμαι.

137. ἀντικατακτανεῖν v. l. Schol. unde possis ἀνταποκτ. ut Eur. Hec. 266. (Nil opus. R. P.) Vide Iph. T. 715.

Ibid. δίκη R. P. Vide Agam. 331. infra 490.

138. ἐν μέσῳ] Eur. Phœn. 592. 598. Med. 815.

164. πλὴν ἐμοῦ] Lege πλὴν ἑνός. *One person.* Et de constructione Monk. vide ad Alcest. 117.

189. σάφ' ἤδη et ἀποπτύξαι Porsonus; hoc ex Rob. ἀπολέξαι pro -σαι Kust. e MSS. in Lysistr. 576.

267. *Sævientem in eos mulctis, non pecuniæ,* (sed sanguinis.) Ita HSt. Vide Blomf. Ag. Gloss. 81.

270. δυσφρόνων, i. e. *Furiarum.* Vide Schutz.

274. λευκὰς δὲ κόρσας] *Morbo usque ad senectutem vexatum iri.*

277. An conf. Suppl. 83?

Ibid. Excidit versus: τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum hæc universe, vv. 270—88. de quovis patris cædem ulciscente, non de Oreste solo.

281. διώκεσθαι Ald. -κεται Rob. Porsoni διωκάθει ut barbarum improbat Elmsleius ad Med. p. 113. not.

286. μῆνιν· δέχεσθαι δ' Elmsl. Œd. T. 817. et in Cens. Edinb. 33. Hermann. in Pindar. Heyn. T. III. p. 201. qui et συλλούειν. συνθύειν pro συλλύειν Porsono tribuit Burgesius Troad. p. 195. Sed, nisi me omnia fallunt, hoc servandum esse me monuit ipse Porsonus, explicans, *una deversari.*

289—93. Distingue et lege, πεποιθέναι, κεἰ μὴ 'πεποίθη, τ. -έον, (πολλοὶ γὰρ————ἀχηνία.)

309. Nescio an ref. ad loca citata ad Suppl. 151.

337, etc. Odyss. ξ. 366.—ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
ἠδέ κε καὶ ῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Vide ω. 30—3.

379. Supra 259—60.

440. χαίρουσα] Fors. ῥέουσα. (χέουσα.)

476. ἐν πυροῖσι] Recte Canter. ἐμπύροισι.

497. In Clem. Alex. Str. II. p. 504. ed. Potter. lege κατεανόντι, i. e. κατθανόντι.

518. Stesichorus Plutarchi S. N. V. p. 555. A. (39. ed. 1. Wytt.) Vide Lobeck. ad Aj. 801. quem non capio.

556. κεὶ δὴ VV.DD. apud Butl. Sed verte, *Suppose the servants*—ut Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνᾶσι.

569. Qu. an ref. ad morem de quo Blomf. Gl. Ag. 237. Vide infra 1062.

585. ἂν requiri concedit Hermannus ad Aj. 904.

643. φιλόξενος τις Elmslei. Med. p. 207. (r.) Vide Addend. ad Porsoni Aristophanica, Ran. 607.

685. Pearson. κακῆς. Qu. Vide Bl. Gl. Ag. 81. Deinde in ἐγγράφει latere videtur ἀναστρέφειν.

710. Fors. ναυάρχου.

717. Lege XO. (ὁ ξένος, ironice.)

748. Qu. ἔγνων· διπλᾶς γάρ—

760. Confer 834-5.

774. διαδικάσαι] διὰ δίκας Schol.

795. νιν. Orestem. *May his eyes be closed by death, honourably*, etc.

831. Vide Alexin Athen. IX. 379. C.

872. Soph. Electr. 1417. Recte Rob. λέγω. Vide Stanl. apud B. Confer Soph. Trach. 1165—6.

874. ὥσπερ οὖς Pors. Advss. p. 160. sed vide Platon. Cratyl. p. 405. C. HSt. Comicus Athenæi, ὥσπερ οὖν οἱ ῥήτορες olim emendabam.

979. Lege et distingue, βάρος, (Φίλον——κακὸν) Τί σοι (*O Sol*) δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχ. ἔφυ,——μάλ' εὐστομῶν; Ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους Ἄγρευμα——κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν Τοιοῦτον——

981. γ' ἡ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἦτ' Rob. Recte εἴτ' Herman. apud Butl. (γ' εἴτ' ad Viger. § 311.) Sibi respondet: *Nempe videtur ut murœna* (*sive quis viperam vocare mavult*) *tactu ipso infectura.*

1029. Forsan transponendum:

καὶ μαρτυρεῖν μὲν———

τάδ' ἐν χρόνῳ———tum v. 1031. qu. an legendum *εἶμι* pro *τῆσδε*.

1031. Agam. 1253.

EUMENIDES.

V. 65. *πρόσωθ'* Porson. apud Burnei. M. R. Feb. 1796. p. 122. "*κάτωθε* Alexis (Athenæi) III. 76. E. Eubulus XV. 666. E." R. P. in MSS. *ἔμπροσθε* Nicomach. ibid. VII. 291, l. 8. *ἄνωθ'* Aristoph. Eccles. 693.

118. Schutz. in textu, nam in notis in omnia alia abit, *οὐκ ἐμοὶ*, quod verum videtur. *φίλοις*, i. e. Oresti. *προσίκτορες*, sc. *θεοὶ*, ut *Ζεὺς ἀφίκτωρ* Suppl. 1. ubi vide Stanl. et Schol. De *φίλοις* vide Valck. ad Phœn. 437. et adde Iph. A. 932. Agam. 1207.

292. *ἐναίματον* v. l. Schol. Confer 254. ut *βόσκημα* sit *cibus*, ut in Soph. El. 364.

319. *αὐονὰ βροτοῖς* Ald. Rob. Turn. hic et 328. *αὐονὴν* pro *κραυγὴν* Simonides c. mulieres v. 20. Hesychii locum, Butlero citatum, non invenio. Voluit, ni fallor, Etym. M. p. 170, 45. 171, 52.

359. *μένει*] Qu. *μέλει*, ut Theb. 276.

422. Vide 431.

453. *ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἱρῶμαι*— Conf. 640.

494. *δειμαίνει*] *δεῖ μένειν* nescio quis in marg. Aldinæ Bibl. Publ. Cant. Hunc et sequentem versum omittit Rob.

513. Soph. Antig. 854—5.

577. Robort. in erratis *γ' εἰ*. Lege, *πῶς γ', ἥ σ' ἔθρεψεν*— Qu. *πῶς, ἥ γ' ἔθρεψέ σ'*—

681. Recte Schutz. confert 690. Adde 384. 984.

686. *μένων*] Forsan *μολών*.

725. ἐστερημένου, σύ τοι—lego et distinguo, ut vitetur inelegans positio vocum σύ τοι. ἐστερημένου pertinet ad ἐμοῦ in ἐμοὺς latens.

740. παρόρνιθας, πόνους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόρος. παρόρνιθας, sc. ὁδούς.

744. ἐσμεν εὐμενέστεροι] Forsan ἐσόμεθ' εὐμ.

769. Pro δαιμόνων recte videtur Wakefieldius conjicere πλευμόνων (potius πνευ-) 767—70. enim manifesto ex 750—56. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν, v. 753. vide 457. Sed de δαιμόνων vide 292.—Qu. λαιμῶν.*

819. ὅσην] Qu. ὅσων, vel οἵαν.

850. ἀμοίρου MS. D. Askewii. Ald. δ' ἀμοίρυ (sic) Rob. Turn. γ' εὐμοίρου. Olim correxi, τῇσδε γαμόρῳ (*Classical Journal*,) quod surripuit censor nescio quis (*Quarterly Rev*. 18. p. 352.)

FRAGMENTA.

Δαναΐδες. Fr. 2. v. 6. δένδρων τις ὥρα MS. Veneto-Paris. Legendum videtur δενδρῶτις. Vox apud Eur. Herc. F. 792. Musgr.

Εὐρώπη ἢ Κᾶρες. Fr. 1. De quo loco Valck. Diatr. 225. ἀμῶν forsan legendum, ut Aristoph. Plut. 645. φιλεῖς δρῶσα.

Νιόβη. Fr. 5. v. 2. οὔτ' ἂν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ναοῖς. Sic Trinc. et Gesn. [*in Stobæo sc.*] Stanleius p. 642. sed idem p. 859. ex Eustathio Il. IX. citat λάβοις. (Schol. Venet. ad Il. I. 158. Eustath. p. 744, 3. = 641, 2. Bas. λάβοις Οὐδ' ἔστι βωμός.) In λάβοις alicubi acquiescit Blomfieldius; ad Alc. 436. Monkius. Qu. ἄνοις ab ἄνω

* Quæ quidem conjectura, alia paginæ parte memorata, Viro doctissimo excidit metrum minus attendenti. Nisi voluit, quod non credo, λαιμάτων (Av. 1563.) J. S.

pro ἀνύω sive ἀνύτω. Theb. 710. malim ἄνῃ τις. Male ἀνῇ Blomf. ἀνομένων Choëph. 785. ἀνόμενα Suppl. 53. ex præclara Porsoni emendatione. ἄνοντος Aristoph. Vesp. 368.[a] In Androm. 1121. ed. Gaisf. unus MS. ἦνεν. ἄνοις ipsum Phrynich. Suidæ in v. Sturz. Lex. Xenophont.

Προμηθεὺς Λυόμενος. Fr. 6. v. 7. στρογγύλων [*pro quo Pors.* γογγύλων.] γόγγυλος λίθος Inscriptio apud Wilkins. *Topogr. of Athens*, p. 197, 204. Schol. ad Aristoph. Pac. 28.—γογγύλαις MSS. in Athen. XIV. 651. D. Vide Etym. Gud. p. 330, 56.

Ὠρείθυια. v. 2. Forsan, ἑστιοῦχον ὄψομαι ΔΟΜΩΝ. *Si quam domi conspexero.* De constructione vide Eur. Suppl. 1.

Fragm. Incert. 107. [*Vide ad Eurip. Hec.* 914.]

IN

SOPHOCLEM.

Literis R. P. designantur notæ ineditæ R. Porsoni, ab ipso mecum humanissime communicatæ.[b]

ŒDIPUS TYRANNUS.[c]

V. 4. Citat Athen. x. 420. F. Plutarchus Anton. 926. A. = v. 139. Reisk.

12. δυσάλγητος] Sic ἀναλγήτως Aj. 1333.

17. Herc. F. 1039. [1033. Herm.]

[a] Ubi vide ipsum in Aristophanicis, p. (133.) J. S.

[b] E quibus quas in Opusculis Porsonianis jam olim congessit Kiddius, nonnullas hic etiam retinui; eas præsertim quibus suas Dobræus adjecerat observationes. Idem dictum puta de Porsoni in Æschylum notis. J. S.

[c] Brunckii ordinem fabularum et versuum numeros sequor. J. S.

18. οἱ δέ γ' vel οἵδε δ'—Editor Lond. apud Heath. ἱερεύς. Qu. βαρεῖς· (ἱερεὺς ἐγὼ μὲν Ζηνός.)

19. φῦλον. *sexus.*

49. μεμνῴμεθα] Vide [*Elmsleium*] ad 903. et ad Heracl. 559.

60. Vide 1355.

64. Vide VV.DD. ad Æsch. Theb. 240. Bl. [243.]

72. Proculdubio legendum λυσαίμην. Burneius. Vide Burges. apud Kidd. ad Dawes. p. 287.

74. περᾷ. deleto 75. R. P. collato Suida v. τοῦ καθήκοντος. Vide 674. = 689. Musg.

78. Recte Aldus οἵδε τ'. Infra 445. τε τάμποδών. Col. 488. Antig. 1096. Trach. 143. 286. 333. 336. Philoct. 292. 528. Electr. 554.

92. εἶτε καὶ στείχων ἔσω. sc. κλύειν.

108. οἵδ'] οἱ δ'—*Illi autem*—Trach. 1174. τὸ δ' lege, (ut Aristoph. Av. 19. τὼ δ'—Eur. Phœn. 17. 21. 30. 41. 67. 75. etc.) Electr. 275. lege ἡ δ'.

125. Thucyd. v. 83. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. quem locum citat Casaubonus ad Polyb. p. 839. ed. Ernest.

172. MS. apud Br. κλυτὰ χθόνος. Aj. 375. κλυτοῖς αἰπολίοις.

175. Qu. ἄλλον δ' ἂν ἄλλᾳ—Antig. 138. ἄλλα—ἄλλᾳ—

189. Qu. interpung. Διός, εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.

249. Forsan seipsum intelligit. vide 814. "Si ἐμοῦ retines, potius post 272. hæc collocanda erant: sed frustra negatur subaudiri posse αὐτὸν ante παθεῖν. Antig. 1102. Œd. T. 1179. Orest. 1054." Anon. Cant. apud Dalzel.

325. Forsan, ὥστ' οὐ μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.

361. γνωτόν. Vide Elmsleium ad Heracl. 436.

624. Malim, ὦ 'τάν, προδείξεις—ὦ 'τὰν est leniter objurgantis, ut Philoct. 1387. Vide Tyrwhittum et Musgravium ad Bacch. 801. adde infra 1145. Ruhnken. ad Timæum p. 281.

656. ἐναγῆ] ἐναργῆ? Qu. de metro. Qu. an om. τόν.

695. ἐν πόνοις σαλεύουσαν. Supra 23. Antig. 163. Electr. 1074. Rhes. 248. De ἀλύειν et σαλεύειν Musg. ad Eur. Cycl. 433.

810. συντόμως] συντόνως, *a smart rap*. συντόνῳ χερὶ Trach. 925.

817. ὃν μὴ—Vide supra 236—41. quo alluditur.

883. ὑπέροπλα. Vide Br. ad Antig. 130.

899. Ἄβαισι] Herodot. VIII. 33. Vide Wess.

959. εὖ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' R. P. indicans similem varietatem in fragmento Προμηθέως λυομένου Æschyli [*Fr.* 6.] apud Strabonem IV. 1. ubi Dionys. Halicarn. I. p. 34, 8. ed. Sylburg. pro σάφ' οἶδα dat εὖ οἶδα. Vide Leopard. Emend. V. 17.

1244. ἐπιῤῥάξασ'. Plato Protag. p. 314. D. HSt. τὴν θύραν ἐπήραξε.

1271. ὁθ' οὕνεκα Trach. 943.

1273. *Oculos suos non amplius eos visuros, quos videre non debuisset,* (matrem scil. uxoris loco habitam;) *neque prætervisuros, quos agnoscere voluisset,* (patrem, in τῇ σχιστῇ ὁδῷ.) De ἐν σκότῳ vide Elmsl. ad 419.

1279. χάλαζά θ' αἱματοῦσσ'—R. P. apud E. Maltby.

1280. οὐχ ἑνὸς μόνου Porson. Advss. p. 261.

1348. μηδ' ἀναγνῶναι] Malim μηδαμὰ γνῶναι.

1351. ἔλαβε, quod pro ἔλυσε posuit Elmsleius, apud Scholiasten videtur esse mera explicatio vocis ἐῤῥύτο.

1428. προσδέξεται] προσδέρξεται Coray. ad Isocrat. p. 242. Sed vulgatam defendit Euripides Orest. 1084. Pors. Hippol. 1030. Beck.

1430. μάλισθ' ὁρᾷν Μόνοις τ' ἀκούειν] Legendum videtur μόνοις ὁρᾷν. Vide Œd. C. 742—4. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ, Μάλιστα δ',———Κάκιστος——γέρον. ut emendat R. P. Opusc. p. 217.

1451. κλῄζεται] Eur. Orest. 325. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ŒDIPUS COLONEUS.

V. 152. Aristophanica, ad Av. 150.

278. Valck. ad Herodot. III. 155. p. 276. c. 2. ὥραν legendum innuit; sed μοίραν defendit Schæferus e Philoct. 498. Herodot. II. 172.

300. Ald. ἀπόνως τ'. Lege αὐτὸν ὥστ'. Infra 385—6. R. P. Elmsl. Œd. T. 222. Vide Kidd. ad Dawes. p. 116. Trach. 671. ὥστε μὴ ἂν παραινέσαι. Me ad Aristoph. in ὥστε—ἂν.

323. Forsan ἐξέσται.

335. ποῦ——πόνων;[a]

363. Eurip. Auge apud Diog. Laërt. Longinum: ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα. Idem, ut videtur, Plutarchi II. 24. C. παρεὶς ἐᾷ. Vide Valck. Diatr. pp. 71—2.

504—5. χρὴ στέμμ'——τοὐκεῖθεν ἄλσος——τόδ' Elmsl. E. R. 37. p. 80. et, ni fallor, in textu Sophoclis, quem olim impressum ipse abolevit. Memini emendationem, in textum istum receptam, Porsono minus certam esse visam.

547. καὶ γὰρ ἄλλους [*Br.* ἀγνὼς] ἌΝΟΥΣ R. P.

563. χ' ὃς πλεῖσθ' εἷς ἀνήρ, vel χ' ὅς γ' εἷς πλεῖστ'. Vide Fl. in Hipp. 258. Pors. Adv. p. 261. me ad Eur. Andr. 765. Blomf. Gloss. Pers. 333. qui χ' ὡς εἷς πλεῖστ'. Herodot. VI. 127. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἷς om. MS. sed forsan ob præcedens ης. Alia exempla apud Valck. ad h. l. (Rhesus 500. ἀνὴρ sine εἷς, sed nil ad rem.) Troad. 606—7. Aristoph. Plut. 441.

Vide de superiore versu. Qu. καὐτὸς—καὶ πλεῖσθ' εἷς—

570. δεῖται pro δεῖ apud Bekker. Anecd. p. 88, 21. Qu. igitur an ἐμοὶ δεῖσθαι, ut pro ἐμὲ δεῖν.

[a] Vulgatam defendit Eur. Orest. 1479. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες; J. S.

646. [*Ad Musgravii notam,* Nimis curiosi sumus:] Recte. Χῶρος est Colonus. Supra 52. seqq.

664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm. ἔγωγε, κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς.

668. Id est, τῆς Ἀττικῆς ἵκου ἔνθα ἐστὶ τὰ κράτιστα ἐν ἀνθρώποις ἔπαυλα, εἰς Κολωνόν. Vel, τῆς Ἀττ. ἵκου εἰς Κολωνὸν, τὰ κράτιστα ἐν ἀν. ἔπαυλα. Genitivi, τῆς Ἀτ. εἰς Κολωνὸν, notissimus usus. Vide Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 144. Alius genitivus, κράτιστα γῆς pro κράτιστα τῶν ἐν γῇ, et ipse satis notus.

674. οἰνῶπα] Male interpretari videtur Brunckius *nigricantem.* Hederæ nigræ crocei erant corymbi. Heyn. ad Virg. Ecl. III. 36. οἰνωπὸς, atque adeo οἰνὼψ (vide Pors. Med. 1363.) significare potest πυρσός. Valck. Phœn. 32.

687. ποταμοὶ πολύτεκνοι Æsch. Suppl. 1005. In Schol. qu. Ἀκαδημίᾳ.

711. εὔπωλον] εὔοπλον Geo. Burges, quod minime spernendum: *equite, pedite, navibus.* Sed obstat, quod tota antistrophe Neptuni, ἱππίου et θαλασσίου, dona prædicantur.

739. Spurius videtur, ex 741—4. conflatus.

743. ὅσῳπερ] μάλιστα δ' R. P. (Brunckii MSS. pro κάκιστος vers. seq.)

790. Æsch. Theb. 728—30.

806. Ut Sophili citat Gaisfordii Append. Florentina Stobæi, T. IV. p. 29, 1. et ἐξαπατῶν.

879. Recte Br. *Hanc non amplius censeam civitatem esse,* liberam scil. Vide Eur. Heraclid. 198—9. 245—7. Iph. A. 952. ed. Gaisf. et quæ præterea notavi in Demosthenicis ad Aristocr. 638, 11. [*Advss. T.* I. *p.* 472.]

927. Æsch. Suppl. 894.

949. *Forsan* melius ἀλείτας, modo sit verbum tragicum.

955. Præiverat Æschylus, ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκρῶν. [*Philoct. Fragm.* 1.] Vide Brunck. fin. not. ad Philoct.

1170. Qu. μή μοι δεηθῇς. Sed forsan v. seq. intelligitur περί.

1192. Qu. ἀλλ' ἔασον. Iph. A. 671. malim ἔασον. Ran. 1243. ed. Br. MS. Barocc. apud R. P. ἔασον pro ἔ' αὐτόν. unus Brunckii ἔασον αὐτόν.—Vel ἔα τάδ'.

1226. ἐπεὶ φανῇ] ἂν subintell. Pors. ad Orest. 141. Mox malim, κεῖσ' ὅθεν ἄν περ ἥκῃ. Menander Hypobolimæo, Stob. Grot. cxxii. p. 497. ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν ταχύ. qui locus forsan hinc desumtus.

Nunc malim, κεῖσε βῆναι—Ceterum de locutione confert R. P. in MSS. Suid. Ἀπέθανεν. ubi legit ἦλθεν pro ἦν. Menandr. Stob. p. 497. Eurip. Herc. F. 1250. Epicharm. Plut. ii. 110. A. (ἀπῆλθεν οἰκάδε Alexis Athen. xi. 463. E.) Ceterum Alexin Athen. iii. 124. B.

1231. Luce clarius est πλάγχθῃ in locum substantivi cujusdam irrepsisse. πάθῃ sensui satisfaceret.

1262. ἀδελφὰ Antig. 192.

1265. τροφαῖς. Vertendum fere *ob. I confess myself a great scoundrel, when I see the state you have been reduced to.*—τροφή, vide 362.

1266. τἄλλα] Egregie Musgravius TAMA. et sic Porsonus, teste Maltbyio. vide Advss. [*In Porsoni nota, Opusc.* p. 218.] Æsch. Prom. V. 197—8. Aristoph. Lys. 713. aliena sunt. Adde Eur. Heracl. 268.

1341. πόνῳ. Æsch. Prom. 75.

1370. τοιγάρ σε δ.—ὅς αὐτίκ'. *Non* eadem *fortuna.* Vide Electr. 917.

1389. τοῦ Ταρτάρου] τὸ recte Herman. Hec. p. 109.

1436. οὔτοι conjiciebam; sed verum est οὐ μή.

1494. Ποσειδανίῳ.

1524. δορὸς ἀλκὴ Eurip. Phœn. 1114. alio sensu.

1596. Vide an legendum καὐτολαΐνου. Spelunca scil. *nativa,* ubi sepultus erat heros aliquis.

1773. πάνθ' ὁπόσ' ἂν—Sic Porsonus in Advss. (vide tamen eum ad Toup. p. 435.) ὁπόσοι Antig. 214. Prometh. 121. ὁπόσον Med. 1405. ὁπόσα Œd. T. 1407.

ANTIGONE.

V. 40. ἢ ʼφάπτουσα] εἴθ' ἅπτουσα. Vide Aj. 1317. Œd. T. 517. Æschyl. Agam. 1374. R. P. Adde Choëph. 981. Ad Plut. 598.

Qu. Agam. 1405. P. [1374.] ἐφάψειεν Trach. 935. ubi vide.

53. ἔπος et πάθος confusa. Herodot. VII. 143, 23.

159. ὅτε σύγκ.

163. Citat Plutarch. Fab. Max. fin. ubi σεισθεῖσαν. Ad propositum suum detorquet scil.

175. Demosth. F. Leg. p. 418. et Schol.

189—90. Pericles Thucydidis II. 60. Sophoclem videtur respexisse, vel eum Sophocles.

320. δῆλον] δειλὸν Musg. Malim δεινὸν, et sic Burges. ad Troad. 432.

321. Pro ποτε MS. ἐγὼ apud Valck. Phœn. 712. unde idem conjicit ἔχω.—Lege τό γ' ἔργον.

423. πικρᾶς ὄρνιθος. Qu. πικρῶς.

455. θνητὸν ὄνθ'. Nempe σὲ, non ἐμὲ, ut male Valckenærius Diatr. p. 175. A.

456. νῦν γε] νῦν τε recte citat *Edin. Rev.* XIV. 306.

467. ἐσχόμην Œd. T. 1387.

520. λαχεῖν, scil. ποθεῖ. Valck. Ph. p. 140.

560. ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν ridicule vertit Br. *ita ut nihil cuiquam nisi inferis debeam.* Imo, *Quare in mortuæ gratiam hæc facis.* (σε nempe subintell.) Malim autem ὠφελεῖς.

602. κοπίδος pro κονίδος emendant in Luciano T. II. p. 608, 27. οὕτως, etc. i. e. οὕτως ἀμύνειν ἡμᾶς χρὴ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ μὴ γυναικὸς ἡσσᾶσθαι.

736. Vide ad Plut. 913. Adde Aj. 1367. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ʼμαυτῷ πονεῖν;

747. Forsan οὔτ' ἄν. Et ita Erfurdtius, probante Elmsleio Mus. Cr. 4.

759. χαίρων ἔτι ψόγοισι.—χαίρειν ἔτι, Arist. Plut. 64.

827, etc. Vide Ovid. Met. VI. 30. Callimach. Apoll. 22—5. Iliad. Ω. 614. Electr. 150—2. Senec. Herc. F. 391. Heyn. ad Apollod. III. 5. 6.

836. Hermannus de Metris p. 296. καίτοι φθιμένᾳ τοῖς ἰσοθέοις Ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι. Qu. Σύγκληρα.—Forsan, καίτοι φθιμέναν γ' ἔγκληρα λαχεῖν Τοῖς ἰσοθέοισιν, μέγ' ἀκοῦσαι.

854—5. Æsch. Eumen. 534.

865. δυσμόρου] δυσμόρῳ.

1021—2. ὄρνις—βεβρῶτες] Aristoph. Nub. 985. [976.] quem locum male mutare videtur Bentleius.

1083. ἐς πόλιν valde languidum post πόλεις v. 1080. *Sacer* quidam locus postulatur. Qu. ἑστιοῦχον ἐς σποδὸν, i. e. βωμόν. Hoc enim ipsum est quod exsecratur Tiresias. vide 1016.—σποδός. vide Œd. T. 21. (supra 1007.) Eur. Troad. 483. Ἑρκίου Διὸς πυρᾷ, i. e. βωμῷ.

1182. Recte. Pors. Phœn. 1360.

1200. Recte Brunckius, *ut placidi remitterent iras*.

1238. Æsch. Agam. 1360—1.

TRACHINIÆ.

In Trachiniis versus qui melius abessent:

24—5. Tautologia post ἀταρβής.

362—3. Tautologia.

698. τῆς οἰὸς, etc. Suspectus ob constructionem; nisi legas φλόγα ἀκτῖνος ἡλιῶτιν.

1175. A poëta quidem, sed languidus.

V. 3. θάνοι] θάνῃ Fl. 1547. et Stob. 105. p. 562. Infra 164. lege ἡνίκα sine ἄν. 689. ἕως νιν. V.D. *Quarterly Rev.* 14. p. 453.

7. Lege ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλ. Ita Kidd. ad Dawes. De ἔτι, R. P. Advss.

40. ὅποι recte Br. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 305.

[47. ἐξεγραψάμην oraculum, Aristoph. Av. 982. Vide Herodot.]

53. τόσον] τὸ σὸν Pors. Med. 461. Eur. Iph. A. 1167. ἦ 'μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;

65. Matri non dixerat Hyllus ubi esset Hercules; neque Hyllo mater, patrem in summo discrimine versari, 86.[a]

85. Dele hunc versum ex interpretatione τοῦ οἰχόμεσθα natum. R. P. et sic Vauvilliers.

95. κατευνάζει τε (ἀνεγειρομένη).

98. Pors. Hec. 1030. Schol. in ed. 1547. τὸν Ἀ. παῖδα. Distingue, τὸν Ἀλκμήνας: παῖδα:—Omittebat, ut videtur, παῖς. Monet Pors. l. c.

102. κατ'. Vide 379.

114. Forsan, κύματ' ἐν εὐρεῖ. Imo ἂν—Illud citat Elmsl. Med. 806. hoc Kidd. Dawes. p. 441.

143. νῦν δ'] Lege τ'.

164. Abfuerat xv menses. Supra 45. Vide Musgrav. ad 838. [827.]

166—8. Ipsum oraculum vide 1166—75. Aliud, 1161—5. In utramque partem interpretatur, et recte quidem, Deianira 76—81. Sed hic, ubi omnia pessima ominatur, inepta sunt ista 167—8. neque audivisse videtur Chorus 823—42. Deinde tres versus adeo frigidi, ut eo solo nomine suspectos haberem. Satis sunt τοιαῦτ', etc. ut 46.

Neque defendi potest repetitio priorum ex Œd. T. 236—41, 817—9, Antig. 23—30, 194—206.

Sed demus hos tres delendos; vix minus offendaris in priore loco. Neque enim de Eubœa loquutum erat oraculum,—(utcunque respondeas, τῆσδε τῆς χώρας non esse Eubœam, sed Trachina, ut 165.) neque ista cohærent cum 40—1, 73, 97—102. (in 77. exspectares πείρας, ὁδοῦ,

165 [a] Hoc notaverat V.D. supra scripto, "Tragœdiarum Œconomia;" cujus quidem alia exempla colligere proculdubio in animo habuerat, adjecerat tantum "Heracl. 115. nescit ὁ κήρυξ quis sit Athen. Rex." J. S.

ἀγῶνος, ut 159. vel simile:) neque 79—80. ferri possent in Euripide, nedum in Sophocle.

Quare suspicari liceat fabulam a διασκευαστῇ fuisse interpolatam. V. 1167 etiam abesse mallem. συμβαίνειν ἴσα aliud est atque συνήγορα εἶναι. (Cavillator etiam objicere posset, παλαιὰ esse, non καινά: vide 157.)

169. De τοῖος, τοιόσδε, vide Elmslei. Cens. Ed. 33. p. 240. Sophocl. Athenæi [XIII. 564. b.] τοίαν Πέλοψ ἴυγγα.

263—4. Sensus est, πολλὰ ἐφύβρισε καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. Post φρενὶ scil. supprimitur verbum, ex opposito ἐπερρόθησε supplendum. λόγῳ, 265—8. ἔργῳ, 268—9.

316. Ald. et membr. μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν; MSS. Brunckiani, μή του. Possis distinguendo, μή του τυράννων; Εὐρύτῳ σ. τ. ἦν; vel etiam transponendo, μὴ τῶν τυράννων ἦν τις, Εὐρύτου σπορά; Sed mihi videtur Εὐρύτου esse glossema.

330. μηδὲ πρὸς κακοῖς Τοῖς οὖσι λύπης, πρός γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι. Vulgo transponuntur λύπης et λύπην.

339. Forsan ὑφίστασαι, *subsistis*. Metaphora a venatione ducta. PORS. (E. M.) Vide Pors. ad Phœn. 1373. Si με servandum, verte, *cur hunc gressum ad me dirigis?* vel, *hoc gressu ad me contendis?* Duplex accusativus, ut Musg.

384. ὅς. Hercules an Lichas? Puto, Non Herculi quidem, sed Lichæ, omnia mala precor. Vide Eur. Med. 82.

529. Ald. membr. βέβακεν ὥστε. Lege, βέβαχ' ὥστε.

536. οἶμαί γ' Wakefield. si memini.

538. Antig. 1063.

562. Contra metrum et linguam Br.—Ald. Junt. 1. τῶν πατρῴων ἥνικα στόλων. MSS. duo Brunckii, Vatic. Palat. 287. collatus a Dorvillio, Junt. 2. τὸν πατρῷον—στόλον. ΣΤΟΛΟΝ Schol. Ita Schæfer. εὖνις pro *uxore* capiens. Vide Porsoni Opusc. p. 219. Qu. an στόλον regatur ab ἑσπόμην, quasi dicatur τῇ πατρὸς πομπῇ? Vide supra v. 155—6. 159. Æsch. Suppl. 183. (195. St.) Œd. Col. 358. Aristoph. Av. 46. Eur. Heracl. 38. et Elmsl.

574. De ἰὸς vide 719. θρέμμα Musg. ad Eur. Cycl. 189. Brunck. ad Trach. 910. Vertit Brunckius, *Vulneris sanguinem, concretum circa cuspidem intinctam tabe Lerneæ hydræ.*

Ænigma Sophocle dignum. 1. ἰὸς, *telum* an *venenum?* 2. ἔβαψεν, *instillavit,* an *tinxit,* an *infixit?* (ut Phœn. 1594.) 3. θρέμμα, *hydra* an *hydræ soboles?* 4. θρέμμα an αἷμα nominativus? Vide an legendum, μελάγχολος—ἰός. *ubi venenum, hydræ soboles,* (quomodo poëtæ dicunt vinum *sobolem* vitis, etc.) *tinxerat vulnus.* Sed vulgatam servo, vertens, *ubi* (circa eam partem cuspidis, qua) *sagittas tinxit hydra.*

664. Leptinea 502, 21. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. Sed qu.

717. Recte Aldus et membr. χὤσπερ. Schol. ed. Rom. ΧΩΣΠΕΡ ἌΝ ΘΙΓΗΙ. καὶ ὅσα ἂν—Lege ὅς ἄν. R. P.

χὤσπερ, i. e. καὶ ὅσπερ. Sensus idem est, ὃς ἂν θίγῃ τοῦ βέλους, vel οὗ τὸ βέλος. Pind. Pyth. IX. 75. τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν.

770. Forsan distinguendum, πλευραῖσιν, ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος, ut sensus sit, *quasi a fabro recens fuisset adglutinata.*

789. Lege λάσκων, ἰύζων· ut fere Wakef. e Diog. Laërt. tum e D. L. lege Λοκρῶν τ'.

833. νεφέλα, *rete?*

838. ὕδρας φάσματι = ὕδρᾳ. Br. ad 910. Vide supra ad 574.

858. κελαινὰ] Si sinat metrum, qu. κλεινὰ (κλαινά.)

935. *Se iracundis dictis* matrem *ad* malum *hoc facinore* cumulandum *impulisse.* ἐφάψειεν scil. τὸ κακὸν, ὥστε γενέσθαι τοὔργον.

971. Forsan κάθυπνον.

997. Primo restitue οἵων ἱερῶν, quæ v. 996. irrepsit e margine. Deinde suspicor ipsum ἱερῶν delendum: ὦ K.—βωμῶν, Οἵαν—μοι- De formula, οἵαν ἀνθ' οἵων, Bl. apud M. Alcest. 145.

1010. *You have overturned* (disturbed) *the little which might have winked*; i. e. the little sleep I might have had. Pors. (E. M.)

1076. εἰπόμην e Schol. Aj. 318. pro *solœco* ἑσπ. Elmsleius Heracl. 634.

1154. συμβέβηκεν, *agreed with, acquiesced in*. Pors. (E. M.)

1162. ποτε etiam Schæf. Lege ποτ' ἄν. Vide Prometh.

1166. συμβαίνοντα] Vide 1176.

1167. τοῖς πάλαι non = τοῖς πάλαι (i. e. *modo*) λεχθεῖσιν: ergo καινὰ est *recentia*. Vide Œd. T. 916. Quomodo igitur παλαιὰ δέλτος, 157? An veteris *oraculi* vaticinium, ut 825. τᾶς παλαιφάτου προνοίας?—Sed utut hæc sunt, versum deleri malim.—Imo falsum est hoc oraculum alteri fuisse συνήγορον; hoc enim longe aliud atque συμβαίνειν ἴσον.

1169. εἰσεγραψάμην] ἐξεγρ. Elmsl. M. C. 6. p. 290. Vide Aristoph. Av. 982.

1178. Recte Br. *dum te acrius instigem*.

1181. i. e. *in hujusmodi colloquium delatus*. στάσιν, ut Ran. 1314. [1279.]

1240. Vide Br. ad Antig. 740.

1252. Qu. τοὖργον, i. e. δείξας τοὖργον (ὂν) τὸ σόν.

1261. Malim, ὥστ' ἐπ. Τελεῶσαι ἑκούσιον ἕ.

AJAX.

V. 50. μαιμῶσαν] διψῶσαν Athen. x. 433. F.

77. ἀνήρ] Recte Hermannus *homo*, i. e. *mortalis*. *Nonne et antea fuit hic* (Ajax) *homo*, (et nunc est?) Vide Aristoph. Acharn. 46. Lysistr. 848.

109. Male Br. ἐργάσει.

167—71. Locus in vexatissimis, quem nemo adhuc mihi reddidit expeditum. μέγαν αἰγυπιὸν, σ' ὑποδείσαντες· Toup.

ad Suid. P. 3. p. 39. probante Porsono p. 465. Lobeckius in Ajacis editione Lips. 1809. ὑποδείσαντες post φανείης ponit. Verum omnino delenda est illa vox, quæ irrepsit e scholio. Subintellige, ἀγέλαι (παταγοῦσιν ὅτε ἀπέδραν) μέγαν αἰγ.[*]

205. νῦν γὰρ ὁ δεινὸς, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς Αἴας] Delendi articuli; saltem ante μέγας. Infra 914. delendum ὁ ante δυσώνυμος censet Porsonus ad Orest. 1297.

277. Porson. ad Av. 798.

377—8. Vide ad Demosth. Ol. III. 30, 8. [*Tom.* I. p. 353.]

419. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΙΟΙ Schol. Rom. Porsonus cum Aldo Σκαμάνδροιο. M. R.

456. φύγοι τ' ἂν

516. Lege, καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε. R. P.—pleniore scil. distinctione ad δορὶ 515. posita.

522. χάρις χάριν. An delendus versus?

558. Recte Musgravius. Vide Trach. 144—6.

563. ἔμπα κεἰ R. P. collato Suida v. τηλωπὸς, ubi κεἰ τὰ νῦν C. C. C. teste R. P. in MSS. κᾆ νῦν edd. Med. Ald. εἰ τὰ νῦν Kust. sine κ.—Conjecturam occuparat Reiskius. confer supra 122.

586. καλὸν, i. e. καιρὸς, ὥρα, etc. ut Electr. 386. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. Œd. T. 78. εἰς καλὸν, *opportune*. Fragm. Ἀχ. Συνδ. 7. (Valck. Phœn. 723.) Vide Thes. Gr. nov. ed. T. IV. p. 4719. 4721.

588. προδοὺς] *Deseras*, Terent. vide Alcest.

602. Ex Æsch. Agam. 543? Vide et an infra 1208. eodem spectet.

607. ἔτι] Elmsl. ad Ach. 306. Me ad Thesm. 726.

[*] Totus locus ex correctione summi Viri ita, opinor, legendus:

ἀλλ', (ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι
μέγαν αἰγυπιόν·)
τάχ' ἂν— J. S.

645. Malim αἰῶν'—οἷον βίον οὐδεὶς Αἰακ. ἔτλη. (αἰὼν fœm. Valck. ad Phœn. 1493.) ἂν = οἵαν, vide ad Philoct. 509.

714. Stob. Ecl. p. 143. Grot. ὁ χρ. ὁ μεγ. μαραίνει.

719. An, ἄνδρες, φίλοισι πρῶτον—*Vobiscum, O socii, ante omnia communicabo nuntium quem fero Ajaci.*

775. καθ' ἡμᾶς, *quod ad nos attinet.* HERMANN. Vide Demosth. p. 309, 17. Sed rectius, opinor, Brunckius, *ubi ego pugno.* Κατὰ in tacticis plerumque est *adversus, e regione:* potest etiam accipi, *apud.* In Thucyd. IV. 43—4. κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων, *Athen. lævo oppositus:* mox κατὰ τὸ δεξιὸν, *in dextro cornu.* Eodem fere recidunt hæ interpretationes: *Nunquam hostium ea pars, cui oppositus sum, erumpet,* (nobis terga dantibus):—*nunquam in illam partem aciei nostræ, ubi ego pugno, erumpet hostis.*

ἐκρήξει. Œd. T. ἀναῤῥήξει κακά.

776. τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν] An Græcum pro τοῖς τοιοῖσδε? Qu. τοι?

875. Confer Aristoph. Nub. 731. [723.] et omnino Eurip. Cycl. 677. ed. Matth. Livius IV. 49. *Dignos* (Tan. Faber *Dignum*)—*esse, eorum urbem——esse;—Malum quidem militibus meis. They deserve—Yes, a mischief.*

921. ἀκμαῖ' ἂν R. P. Vide Herm. ad Viger. n. 284.

954. κελαινώπαν θυμὸν, id est, μέλαιναν χολήν· *insults over his frenzy.*

966. Emendat quidam, (vide an sit Porsonus,) εἰ κείνοις γλυκύς. *It may gratify them, it may please him; but it grieves me.*[*]

1034. Porson. Av. 798.

1093. Confer Eurip. Troad. 413. Matth. et me ibi.

1101. ἤγετ' Elmslei Heracl. 371. et *Ed. Rev.* quem vide de ἄγεσθαι ad Heracl. 808.

[*] Nonne potius, sine emendatione, *Utcunque vel mihi acerba, vel optabilis istis; certe ipsi jucunda mors fuit.* J. S.

1120. σμικρὰ citat Schol. Aristoph. Ach. 710. σμικρὸν Elmslei. ad Heracl. 387. Adde tragicum Plutarchi II. p. 28. C.

1132. An distinguendum, καλόν;

1136. Nos, *He missed that, he failed in that.*

1141. Male mutatur. Est pro, ἐγὼ δέ γέ σοι φράσω. Studiose inhæret orationis formæ.

1253. πλευρὰ S. Maximus in Eclogis, c. II. p. 166. citante Villoison. ad Longum, p. 274. apud quem MS. Maximi habet πλευρᾷ.—Post πορεύεται 1254. addit Maximus in ed. et MS. ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

1312. Vide an legendum, ἢ σοῦ τοῦδ' ὁμαίμονος λέγω; *Or am I to call her the lady of your brother here?*—ut adstet Menelaus, κωφὸν πρόσωπον.

1366. Malim, ὁμοῖα· πᾶς—*You are all alike; each for himself.*

1392. τόνΔ' Ἄνδρα Bandinellus, nescio unde.

1404. τὸν δ' Suid. v. ἀμφίπυρον, unde τόν θ' Elmsleius Œd. T. 220.

PHILOCTETES.

V. 23. τόνδε γ'] Recte Elmsl. E. R. 37. ἔτ'—Œd. C. 1622. οὐδέτ' vel οὐδέ τ' ὠρώρει βοὴ Ald. Junt. 1. 2. Turneb. HSt. οὐδ' ἔτι Turnebus pro v. l. οὐδ' ἔτ' ὠρώρει Canterus. Idem in Electr. 1189. τῶνδ' ἔτ' pro τῶνδέ τ', approbante Br.

25. Schol. in MS. Paris. 2712. εἴη: πονοῖτο, διανοοῖτο. οἱ κωμικοὶ δὲ τῇ οι διφθόγγῳ ἀντὶ βραχείας χρῶνται. Id est, ει ante vocalem hic brevis est, ut sæpe οι apud comicos (in ποιῶ, e. g.)

55. δόλοισιν—λόγων Erf. Illud forsan recte.

79. ἔξοιδα καὶ φ.] Quicquid dicat Buttmann. malim, ἔξ. μὲν φ.

105. Usitatius, ἰοὺς γ' ἀφ.

137. Videtur sensus esse, τέχνη γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων τεχνῶν προὔχει, ἡ τῶν βασιλέων, καὶ γνώμη, ἡ τοῦ Διὸς πάρεδρος. Comparant Œd. T. 380. *There is a station superior to all others; there is a wisdom, supported by which Jove wields his sceptre.*

316. ἀντάποινα Schol. Ceterum αὐτοῖς verte, *Quibus dent Dii, ut ipsi pœnas luant.*

321. Vide 314. 406.

333. Vide 414.

369. Optime Schol. Ὦ ΣΧΕΤΛΙΕ. πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

435. Lege σ' ἐν βραχεῖ, ut 1393.

437. αἵρει defendit Schw. Lex. Herod. p. 15.

443. An, ἀνείχετ' εἰσάπαξ εἰπὼν—vel etiam, ἂν εἶχετ'—Vide Antig. 467.

476. εὐκλεὲς ex εὐκλείας 478. natum. Qu. εὐχερές. Vide 519. 874—6. De δυσχερείᾳ 900—6.

482. πρύμνην Elmsl. Heracl. 19. et M. C. 6. p. 278. ubi fere præfert ὅπου.

502. An pro δεινὰ legendum κοινά? Vulgata ex 504.

509. ἄθλους, ἃ—*qualia.* ὃς pro οἷος. Aj. 645. et me ibi. Electr. 1128. Troad. 477. 499. ἆθλος et ἆθλον, Græv. ad Lucian. Solœcist. T. III. p. 555.

528. Lege ἔκ τε.

550. οἱ νεναυστοληκότες] CΥΝΝΕΝ. Æsch. Prom. 724. OIT' i. e. CΥΤ' Steph. Byz. v. Ἰναχία.

572. Forsan, ποῖον αὖ.

584. Forsan, χρηστά θ'.

645. ἔνδοθεν λαβόνθ'

675. ἔλαβ'] Forsan ἔβαλ'

682. ἐσιδὼν

692. ἔγχωρον

728. ΠΑCΙ natum puto ex ΠΛΑΘΕΙ. sed qu. de metro.

736. Vide Aristoph. Ran. 672, etc.

800. An ἀναπολουμένῳ? Vide 1238.

852. ταυτὰν εἰ τούτῳ] ταυτᾷ. Barbarum est ταυτὰν pro τὰν αὐτάν. Brunck. ad Aristoph. Plut. 253. T. III. 195.

ταὐτῇ Trach. 722. Infra 1448. γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι. qu. γνώμην. qu. ταὐτῇ. Herodot. I. 120. ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἰμί. Vide VII. 220.—Vel etiam, ταυτὸν ἐι τούτῳ γνώμας, i. e. γνώμης. Sensus est, *Si, ut vult Ulysses, arcu non contenti, ipsum Philoctetam insuper abducere conamur, huic consilio inesse inextricabiles molestias* (vide 892.) *vides, si sapis.* Ita Erf. si eum intelligo.

Jam ante obscure suadet, 835—8. ut vela det. Ultima 863—4. τόδ' ἀλώσ.—ἀδεὴς πόνος ἐσθλὸς (ita enim pro glossa restituendus versus, qui leviter corruptus e margine in alienum locum migravit 859.) ultima, inquam, ita capienda: *Equidem hoc intelligo; consilia tuta esse optima.* Ita Matthiæ.

Constructio v. 853. ἄπορα πάθη (ἐστὶ) τοῖς πυκινοῖς ἐνιδεῖν (τῷ πράγματι.) Vide ad Aristoph. Plut. 48.

859. ἀλεὴς ὕπνος] ἀΔεὴς πόνος.—Qu. an vel hic vel 864. delendus.

1085. συνοίσει] Lege συνείσει. Pierson. ad Herodian. post Mœrin. p. 442. Electr. 93. Eurip. Androm. 999. (Æsch. Suppl. 239.)

Secundum Hermanni mentem verte [συνοίσει], *But you will be a fit place for me to die in:* i. e. I can expect nothing better. Omnino confer Aj. 431.

1091, etc. Vide annon hæc alio ordine legebat Schol.

1093. Recte Br. πλωάδες. R. P. In scholiis hæ lectiones memorantur: δρομάδες πτοχάδες (melius alibi πτωχ.) πτωκάδες, πρωτάδες· et ὀξύτονοι, -τόνου.

1094. Lege ἔτ' ἀρκῶ. R. P. (ut Electr. 186.)

1251. Recte, opinor, Herman. apud Erfurt.

1276. Lege ἂν εἴπῃς σύ, quomodo Eurip. Bacch. 654. corrigebat R. P.

1361. παιδεύει κακά.] Lege κακούς. Œd. Col. 562. ὡς οἶδά γ' αὐτὸς, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος. 919. καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν. Similia apud Musg. ad Eurip. Heracl. 576.

1364. Qui duo versus, non optimos quidem illos, textu eliminat, Brunckius, miror quomodo non viderit neque sic vitium tolli. Quum enim longam istam fabulam, vv. 319—465. a Neoptolemo confictam esse jam pateret, cur Philoctetes ista de armorum judicio ceteris veriora esse crederet?

1381. κοίν' ὁρῶ R. P. Vide Markl. Suppl. 728. et ibi Gaisf. p. 162.

1402. Dele εἰ δοκεῖ, ut trochaici a versu sequenti incipiant; et 1407. lege, τῆς πάτρας. ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ Ταῦτα δρᾷν, ὅπωσπερ αὐδᾷς,——Sic duo parietes una fidelia dealbavit RICARDUS PORSONUS, Opusc. p. 197. Vocem ὅπωσπερ solus usurpat Sophocles, eodem monente. (Œd. T. 1336. Aj. 1179.) ὅκωσπερ Crates Athen. IX. 396. E.

Hæc emendatio non satisfacit Elmsleio, E. R. 37. p. 92.

1406. [*Vide Tom.* I. *p.* 340. *ad Æschin.* 77, 28.]

1448. γνώμην ταύτην καταθέσθαι Theognis 717. ed. Bekker. (Aristoph. Eccles. 654. [658.] unde et hic ταύτην Elmslei. Heracl. 1053.) Lysias pro Invalido p. 170, 24. μηδαμῶς——ταύτῃ θῆσθε τὴν ψῆφον Taylor. et Bekkr. pro τῇ ψήφῳ. Vide supra 852. Isæum Ciron. fin.

1461. γλύκιον] γλυκερὸν Burneius M. R. 1799. p. 432. Λύκιον v. l. Schol. Vide Hesych. et Suid. in v. Λυκεῖον ποτόν.

ELECTRA.

V. 2. Odyss. ψ. 5. ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα. Macho Athen. XIII. 578. A.

4, etc. Ridet Auctor *Agenis* Athen. XIII. 595. F.

21. ἐνταῦθ' ἵνα Οὐ καιρὸς ὀκνεῖν, ἐσμέν. R. P. ἐνταῦθ' ἵν' οὐ Καιρὸς κατοκνεῖν, ἐσμέν. G. BURGES. κατοκνεῖν Prometh.

67. et alibi. ἵνα in fine senarii Trach. 1159. Confer Antiphont. Photii. v. ἵνα: ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

45. Φανοτέως] Φωκέως R. P. De Strophio interpretatur Stanl. ad Choëph. 914.

104. Forsan, γόων, Ἔς τ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς Ῥιπὰς, deleto ἄστρων.—παμφ. ῥιπαὶ sunt *solis radii*; ut νυχίαι ῥιπαὶ Œd. Col. 1248. Neque quidquam refert, quod statim sequitur ἦμαρ. Vide Aj. 856—7.

113. Aldus, Junt. 1. 2. τὰς omittunt. Nisi omittendus est 115. cum Porsono, perspicue legendum, ὁρᾶθ', (ΑΪ) τοὺς εὐν. ut ΑΙ ab Ε absorptum sit.

124. ἀθεώτατα Kidd. Erfurdt. R. P.

In comparativis neutro singulari utuntur; in superlativis neutro plurali. Dicunt utique δεινῶς, δεινότερον, δεινότατα. Non dixissent ἀθεωτάτως pro ἀθεώτατα, nisi per licentiam.—Hæc, puto, volunt, quæ, Porsono proculdubio dictante, ad finem libri hujus ascripsi.[a]—Elmsl. ad Ach. 193. p. 121. et ad Heracl. 544.

128. Choëph. 40. δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

152. Antig. 831.

153. Cic. Tusc. III. 33. "Ne illa quidem firmissima consolatio est, quanquam et usitata est, et sæpe prodest: *Non tibi hoc soli.*"

168—9. Vide infra 317. seqq.

333—4. Isæus Cleonym. § 40. προσηπείλησε ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν.

400. Antig. 65.

440. Forsan, ἔβλαστε πασῶν.

442. Qu. δέξασθαι αὐτῇ?—δέξεσθαι Elmsl. M. Cr. 4. p. 475. nolente Hermanno ad Aj.

476. φερομένα κράτη. Supra 84.

[a] Scil. Sophoclis Musgraviani, Tom. I. unde hæc deprompsi. J. S.

492. 1. ἡ ἐριννὺς ἐπέβα ἀμιλλ. γάμων, οἷσιν—
2. Κλυταιμνήστρα——
3. τινὲς ἐπέβα vel -βαν—
4. ἀμιλλ. γάμων ἐπέβα αὐτοῖς οἷσιν—

514. οἴκου] Qu. οἶκον?

531. Æsch. Agam. 1504.

564. ποινάς? (Musg.) vel -νήν?

591. τοῦτ'. Forsan ταῦτ'.

593. οὐ γὰρ] ποῦ γὰρ——οὕνεκα; Vide Porson. ad Hecub. 296.

609. καταισχύνω] Iph. A. 505.

614. Pors. Av. 798.

734. ἔσχατος. 720.

760. Recte Erfurdtius ἐκλάχῃ ex cod. Jen. Vide Musgr.

770. Male Valckenærius. Sensus poscit γὰρ, neque unquam junguntur οὐδὲ καί. R. P. οὐδὲ γὰρ etiam Stobæus LXXIV. p. 451, 24. Gesn. = LXXVI. 329. Grot. Grotius Excerpt. p. 71. καὶ est emendatio Valckenærii ad Phœn. 358. locum similem.

818. Recte Dawesius p. 281. ed. pr. ἔσομαι ξύνοικος. R. P.—Quod ut suum protulit Hermannus ad Hec. p. 116. deinde apud Erfurdtium, ξύν. ἔσομαι. τῇδέ γ' ἀλλὰ—postremo Doctr. Metr. p. 49. ξύν. ἔσομαι· ἀλλὰ (sic). Cum τῇδε confer Æsch. Choëph. 4.

838. ἕρκεσι, *retibus*. Vide Br. ad Aj. 60.

841. πάμψυχος = παντελῶς ἔμψυχος.

857—9. ἐλπίδων ἀρωγοὶ = ἐλπίδες ἀρωγῶν.—ἀρωγαὶ Schol. ad 854. probante Musgravio.

973. λόγων γε μήν.

997. Antig. 61. ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι Ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.

1065. δαρόν γ' οὐκ—

1079. Orestes, Choëph. 430. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

1096. φέρεσθαι τὰ πρῶτα, πρωτεῖα, semper Græci, nunquam φέρειν. Hase, MSS. du Roi, 9. p. 177.

1128. Lege ex Schol. ed. Rom. ὅνπερ. Probat Kidd. ὥσπερ Brunck. ed. 1779. forsan ex Eurip. Androm. 1173—4. ὥσπερ male Suid. in Aristoph. Ran. 323. [320.] ὥσπερ Florens in Pac. 1089. [1055.] Ibid. 675. [659.] recte Inv. οὗπερ. Vesp. 619. [621.] ὥσπερ Rav. Qu. de Fragm. apud Schol. Platon. p. 85.—De ὅσπερ et ὥσπερ Elmsl. Ach. 441. et Add.

1239. ἀλλ' οὐ μὰ τὰν... ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν.—μὰ dat Juntina 1522. "ἄδμητον proculdubio verum." Kidd.

1311. Plato Menex. ⅞. II. 245. D. HSt. ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. ubi nostrum confert Gottleberus p. 53.

1458. πύλας] πύλαις, *ante fores.*

FRAGMENTA.

Qu. an omiserit Br. fragm. apud Valck. Phœn. 544.

Anapæstici ex Incert. Fab. apud Strabon. VI. p. 391. ed. Oxon. quem locum, ni fallor, tractat Erfurdtius. (Beck. Act. Semin. T. II. p. 485—6.)

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

Fr. I. v. 2. ἐξέλαμψ' ἐναίσιον φάος Porsonus, ni fallor.

II. Vide Schol. Plat. p. 188. Schol. ad Thesmoph. in Append. ad Porsoni Aristoph. Chardon La Rochette, T. II. p. 412.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

I. 1. τοίνυν] τοῖσι edd. Ald. Cas. Malim τοί σοι.—Sic Porsonus et MS.

ʼΑΛΩΑΔΑΙ Σάτυροι.

IV. Ut Menandri, et σιωπῇ, Apostolius XXI. 16.

XI. 3. θακοῦσιν est conjectura Salmasii apud Grot. Vide R.P. Adv. p. 151. ad Prom. 389. ἄκουσιν ed. Trinc.
Cum ultimis confer Menandrum Clerici p. 154.

ʼΑΜΦΙΑΡΑΟΣ Σατυρικός.

v. Verbo partim dat Siebenkeesius p. 55. ἔτ' αὖ....ὥσπερ ἁλιεὺς πληγεὶς ἐνῶν διδάσκαλον.

ʼΑΧΙΛΛΕΩΣ ʼΕΡΑΣΤΑΙ Σάτυροι.

I. 1. ἔρωτος γὰρ νόσ. τοῦτ' ἐφήμ. Forsan, τὸ γὰρ νόσημα.

Ib. 6. οὐδ' ὅπως ἀφῇ θέλει Tr. Forsan, θυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει.

Ib. 8—9. Pro his Tr. οὔτε τοὺς ἐρ. αὐτὸς ἴ. δρᾷν. tum ut alterius fragmenti init. Η καὶ—

ʽΕΛΕΝΗ.

ἦν καλλίστην] Eurip. Hec. 632—4. Pors. ad Toup. p. 504.

ʼΕΡΙΦΥΛΗ.

III. 1. τὰ ῥᾷστ'] Lege τἄριστ'. Vide Antig. 179. Aliter alii. Vide Reisig. p. 129.

ʽΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ Σατυρικός.

Eustathius Il. B. p. 297, 36. ἐν γοῦν τοῖς ʽΗρωδιανοῦ εὕρηται ὅτι Εἵλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ Σάτυροι.

ʼΙΝΑΧΟΣ Σατυρικός.

"Ad Inachum Sophoclis refert fr. de quo Valck. D. p. 11. Ruhnk. Tim. p. 9. forsan inconsideratius, Blomf. Mus. Crit. T. I. p. 145." Boiss. MSS. du R. x. p. 241. Ad Inachum refert Erotiani locum v. κερχνώδη, legens, α. φησιν ἰούς, Τραχὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται, Elmsl. E. R. 33. p. 237.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ Σατυρικός.

II. Potius distingue et lege, ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ' ὄνου σκιά. i. e. τἄλλα οὐ φροντιστέον.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

IV. 6—7. Aristoph. Av. 605.

ΚΡΙΣΙΣ Σατυρική.

I. Hinc profecit Callimachus l. c. notante Sch.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

II. 2. Dele μέδεις collato Aristophane.
III. 3. μότου præfert Bachetus ad Ovid. Epist. T. II. p. 134—5. ed. Hag. 1716. quod memini probasse et Porsonum. Vide Heyn. Exc. 17. ad Æn. 2. p. 316.
Ultima etiam Heyn. ad Virg. Diss. II. ante Æn. c. 5. p. 79. ed. 1793. nisi Tyrwhitto sublegit.

ΝΙΠΤΡΑ ἢ ʼΟΔΥΣΣΕΥΣ ʼΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ.

Vide Hemst. ad Plut. p. 96. Kuster. ad Schol. 303.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

V. Cicero Deiot. 11, 18. *Fit in dominatu servitus, in servitute dominatus.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ ἢ ΜΑΝΤΕΙΣ.

III. ποτ' ἥξει Stob. Forsan leg. ἕξει [*Postea addidit,*] Ita Reisig. Aristoph. p. 295.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

III. 5. Gesnerus, ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων. quæ levicula est depravatio veræ lectionis. Lege, φίλος. Βροτοῖς ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον, δίκην ὄφλοι—vel, βροτοῖς δ' ἂν—Aristoph. Eq. 1300. [1297.] ξυνελθεῖν εἰς λόγον. Nub. 471. [465.] ἐς λόγον ἐλθεῖν Ald. sed omnes fere MSS. λόγους. Mirum est istud λόγων δίκην concoxisse Schæferum ad Bos. p. 69. ed. Ox. εἰς λόγον Junt. Rav. in Lysistr. 469.

ʽΡΙΖΟΤΟΜΟΙ.

II. 3, seqq. ἔγχος δ' ἥτις 'Ο. πιλοῦσα φέρει——πλείστους ὤμους σπείρουσι δράκοντες MS. Vatic. apud Inv. ad Lysistr. 701. Forsan, στίλβουσα, vel τὸ δι' Οὐλύμπου πάλλουσα φέρει.

ΣΚΥΘΑΙ.

I. Meræ tenebræ: hoc solum sentire videor, legendum βλάσταν εἶχε vel ἔσχε, ut Œd. Col. 972—3.—Qu. an ex Choro.

ΤΗΡΕΥΣ.

VII. 6. εὔφρονες] ἔμφρονες.

ΤΡΩΙΛΟΣ.

μασχαλισθήσει ποτέ: Schol. MS. Platonis apud Fabric. Harles. T. II. p. XVI.

ΦΑΙΔΡΑ.

VIII. 2. ᾧ κε Ζ.—σῃ Trinc. Gesn. Grot. Forsan, ᾧπερ -σῃ, ἂν subaudito.

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ.

Vide Fragm. Inc. CI.

ΦΙΝΕΥΣ.

Vide Hesych. Κηρίομα.

ΦΡΙΞΟΣ.

III. Etym. Gud. p. 330, 43. ubi in ἐξέπραξαν vide an lateat ἐσπάραξαν. Sed metrum laborat.

ΦΡΥΓΕΣ.

Brunck. not. l. 4. ex librarii errore] Non librarii, sed vel ipsius Scholiastæ, vel interpolatoris.

FRAGMENTA INCERTA.

Fr. XIX. v. 3. Vide me ad Menandrum.

XXIII. E dramate Satyrico.

XXXVI. Gnom. εἰς ὅρκον. ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφω.

XLIV. Ad Eurip. Med. 300. respicere videtur Sophocles.

LXX. 3. Recte τἀγένητα Porsonus, ni fallor. Vide Advss. p. 175. 237. τὰ γένη τὸ Plutarch.

Ib. 4. ἀθροῦντος] Imo αἰθροῦντος Plutarch. αἳ θροῦντο v. l. θροοῦντε Lobeck. Aj. p. 342.

LXXVII. Vide ad Œd. T. 1237. ed. Ox. 1820. Ulpian. ad Demosth. Leptin. init. ὄψις ἀκοῆς ἐναργεστέρα.

LXXXIX. Vide an ad Antig. 450. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς, etc. referendum.

CI. Lege Σοφ. Φθιωτίσιν. Elmsl. Heracl. 194.

CIII. Adde Stob. p. 317. Grot. (437. Gesn.) ubi pro *Antiphanes* reponit *Sophocles* Porsonus, et legit, εἶτα τοῦτο τἄδικον, Advss. p. 304.

IN

EURIPIDEM.

PORSONI PRÆFATIO IN HECUBAM.

PAG. 2. lin. 8. Herman. Gr. p. 336. n. 120. In Isocrate κάειν et κλάειν Urbinas, ut p. 281. B. 288. A. 362. B.

Ib. 11. Phrynichus Bekker. p. 10, 28. Kidd. Dawes. p. 150.

Ib. 28. Augmentum [*omissum*] ἔχες anapæsticis concedit Valck. Hipp. 1288.

3, 26. Anapæstus 4to loco Eurip. Philoct. Fr. 12.

6, 25. Valck. ad Phœn. 408.

7, not. post. l. 2. Thucyd. II. 51. Herodot. III. 130.

8, 24. Ita αὐτὸν Ran. 776. [763.] Thucyd. II. 62, init.

9, 10. Vide alia apud Elmslei. ad Hermanni Suppl. 68.

SUPPLEMENTUM AD PRÆFATIONEM.

PAG. 13. l. 1. infinitivis] Elmsl. Præf. Œd. T. p. 8.

Ib. 15. Elmsl. ad Eurip. Suppl. Markl. 158.

Ib. 23. Ran. 819. [806.] Bacch. 285. οὔτε γὰρ versus initio Alexis Athenæi I. 23. D. (apud R.P. Advss. p. 232.) Philemon Stob. CII. p. 423. Grot.

14, 4. De ἀεὶ citat Hermann. Præf. ad Herc. F. p. III—IV. Grammaticum apud Heyn. ad Homer. T. VI. p. 638. Apollon. Dyscol. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 347. Gaisf. ad Suppl. p. 75. Vide Vit. Thucyd. p. (8) ed. Duker.

Ib. penult. Vide Brunck. Acharn. 543.

18, 28. Æliani] H. A. VII. 39. Pors. Advss. p. 9. Vide ad Orest.

19, 23. Citat in MSS. Œd. C. (1436?) Æsch. Pers. 846. Eurip. Æol. Stob. 43. p. 167. Gr. Alexin Athen. II. 63. F. (sed ἐρῶν Jacobs.) Philemon. 293. p. 266. Cleric. (Rutg. p. 357.) Soph. Trach. 677. Ipse addo Æsch. Suppl. 6. (in anap.) Vide Markl. ad Iph. T. 1223. Blomf. ad Pers. 839. 855. Burnei. Censur. Hecub. ad v. 906. Lobeck. ad Aj. p. 340. (qui ducit ad alium locum, Athen. x. 450. B.) Monk. ad Alcestidis locum.

21, 3. Trochaicos esse viderat Davis. ad Cic. Tusc. I. 43.

Ib. 7. Μητίχη Athen. XIII. 567. D.

Ib. fin. Μενέλαε ποῖ σὸν | πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς—Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1502.

22, 21. ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τίν' | ἐξαυδᾷν σε χρή; Helen. 86. ex emend. Erfurdtii (Beck. Acta Semin. Reg. T. II. p. 377.) comparantis Ion. 258.

23, 8. pedes tertius et quartus] Eur. Helen. 1390.

Ib. 28. ἀπεμορξάμην] Post Scaligerum. Vide Kidd. [*Pors. Opusc.*] p. 193.

28, 14. 23. Vide p. 31, 6–7.

32, 17. fortasse semper] Non concedit Elmsleius Præf. Œd. T. p. 10.

33, 5. Eurip. Fragm. Inc. 78. citat E. Maltby, Thes. Gr. Poës. v. μεταμέλεια.

34, 19. Œd. C. 664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm. ἔγωγε, κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς.

37, 20. Male Advss. p. 275. Qu. κεδνὸν ἐς λέχος, vel, ut Elmsleius Ed. R. 37. p. 7. πρὸς κεδνὸν λέχος, vel etiam κεδνὰ πρὸς λέχη.

38, 16. Hermannum ridet, qui de Metris pp. 176—7. tria ista portenta bona fide citat ut rotundissimos versus.

Ib. 23. ἐπιθυμεῖς Canterus p. 211. et MS. A. teste Schw. μελιλωτίνους. ΕΠΙΘΥΜΙΔΕΣ. Σέλευκος, etc. Casaubon. Ceterum Porsoni verba serio accipit bonus Sch.

40, 17. τὸ λιβανωτὸν Schowius p. 9, 6. in Stob. I. p. 4, 5. Gesn. male reprehensus a Boisson. ad Marinum p. 64.

41, 3. Markl. ad Iph. A. 384.

42, fin. In Philemone Pollucis IX. 38. errat Bentleius Em. § 268.

48, 2. ἔπειτα μετὰ τοῦτο Plato Euthyphr. p. 3. A. HSt. (Addit R. P. in MSS. Demosth. c. Leochar. 1084, 26.) Adjicio Joh. Evang. XI. 7. et Schleusn. ἐπ.

Ib. 9. λέγων λέξαιμι Eubul. Athen. IV. 169, ult. si sanus. vide quæ ascripsi ad Phœn. 1231.

Ib. 31. Plato Cratyl. p. 399. A. HSt.

51, 2. infra 583] Sc. Plut.

Ib. 24. restituit Thesm.] Sc. Kuster.

52, 30. ἄνδρες omittitur] Aristoph. Plut. 258. ubi vide R. P. Vesp. 918. Suid. MS. χαρίεργος apud R. P. ad Plut. 144. (Vide Suid. πειρᾷν.)

53, 17. Eurip. Hec. 707. Hipp. 849. Bacch. 370. Heracl. 567. Sophocl. (ut videtur) Athen. XIII. 584. E. quorum locorum partem indicat Anonym. apud R. P. MSS.

55, 23. latere vidit] Quod aut ignoravit aut dissimulavit Huschke Analect. Crit. p. 291.

HECUBA.

V. 13. not. Pors. Demosth. Eubulid. 1316, 16. Theocrin. 1341, 25. Aristog. I. 779, 13. II. 802, 20. Lycurg. 155, 7. 158, 11.

21. not. Pors. de Eustathio.] Et ad X. 325. p. 1271, 62. ubi frustra dubitat Heynius T. VIII. p. 308.

22. not. Pors. l. 2. Notabile illud Ciceronis Rep. III. 8. "Philippus qui cogitavit, et Alexander qui gessit, hanc bellandi causam inferebat."

Ibid. Ad 22. Indicat Coraës loca Isocr. de Pace § 169. Paneg. 216. Epist. 8, 6. Antidos. 77. De Bigis 6. Vide Hemst. ad Plut. 566. Matthiæ. Gr. § 435.

41. not. Pors. MSS. meliores] Consentientibus aliis apud Schow. Chart. Papyr. p. 143. citante Kidd. p. 373.

109. not. Pors. Eccles. 810. [815.] ἡνίκα Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; Aristoph. Athen. I. p. 21. F. Lysist. 1140. 1152. [1138. 1150.] Vesp. 447. 1196. 1201. [449. 1201. 1206.] Xenoph. Pæd. I. 6. 8.

131. δημοκοπίαι Strabo XIV. p. 961. 26. ed. Ox.

150. not. Pors. Acharn. 257. notante ibi P. E. Homerum forsan respexit Hippias Athen. VI. 259. D.

242. Æsch. Agam. 778.

246. Achill. Tat. Erotic. III. p. 171, 1. ed. Salmas.

258. Lysias p. 113, 3.

296. not. Pors. πῶς γὰρ οἷόν τε in Phot. κληροῦχοι lege ex Harpocr.

298. not. Pors. Hæc regula] Elmsl. Ed. R. 37. p. 91. et ad Herm. Suppl. p. 429. Antiph. Athen. XIV. 655. B. Pors. Med. 294.

309. De ἄξιος Plato Theæt. p. 167. D. E. HSt. Alcib. I. p. 30, 15. Etwall. Lysias 121, 3.

319. not. Pors. ἀξιοῦν, *honorare*] Thucyd. V. 16.

323. ἠδὲ] Markl. ad Iph. A. 812. R. P. Advss. p. 42. Kidd. ad Dawes. p. 500.

358. not. Pors. Xenoph. Hellen. II. 1. 28. *διεσκεδασμένων—τῶν ἀνθρώπων ὄντων*. Lysias pro Invalido 168, 38. *ἐῤῥωμένῳ ὄντι*.

427. Philemon Stob. XCVII. p. 538, 6. Astyd. Stob. CXIX. 602. ubi confer Orest. 1082. Heracl. 600. Hel. 597. Murator. Inscr. p. 1437. n. 13. Ita in *salute* ludit Ovid. Her. IV. XIII. XVI. XIX. Trist. III. 3. 88. V. 13. 34.

484. *νῶτα* [*quæ vox scil. Wakefieldio displicebat.*] Bacch. 683. Beck. *αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην· Αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα Εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως*. Vide 692.

502. Philoct. 343.

578. *λέγων, λέγω* confusa Av. 659. Hic *λέγων*, quin nescio an *λέγω*, MS. Par. 2713. a m. pr. certe non *λέγον*. *θέλων* Ald. MSS. in Bacch. 475. *λέγων* vel *λεγῶν* Ald. Rob. St. in Æsch. Suppl. 104.

594. Xenoph. Memorab. I. 2. 19.

601. *τοξεύειν*, *proferre, eloqui* Musgr. ad Troad. 446.

655. Vide Elmsl. Heracl. 448.

762. *οὔτινος ὑπ'* Elmsl. Med. 1334. (f.) Qu. *τίνος δ'*—Vide Pors. ad Phœn. 603.

782. not. Pors. p. 114. col. 2. l. 26. Thucyd. VII. 55. fin. VI. 78, 73. III. 82. Lysias pro Invalido p. 169, 10. Schæfer. ad Pors. Med. 735. *ἦσαν* pro *ἐτύγχανον* MS. Bekkeri in Isocr. Archid. 129. E. HSt.

Ibid. p. 115. col. 2. l. 5. *πραθῆναι, προσθ.* Herodot. II. 56.

Ibid. p. 116. col. 1. l. 29. in Aristophane] Vesp. 1429. Vide p. 113. col. 2.

Ib. ib. l. ult. Vide de *τυγχάνει στάζων*, etc. Mus. Cr. 3. p. 351. Addenda ad Porsoni Aristoph.

Ibid. col. 2. l. 14. Diphilus Athen. IV. 165. F.

Ib. ib. l. 37. Apud T. Kidd. p. 151. quam vel ignoravit vel dissimulavit Hermann. ad Aj. 9.

870. *τροφέα* Theophilus Comicus apud Schol. MS. Dionys. Thracis. Bast. Ep. Crit. p. 149.

914. ἀτέρμονας] περιφερεῖς interpretatur Schol. Sic ἀπείρων Aristoph. Schol. Venet. Il. Ξ. (vide Aristot. Φυσ. Ἀκρ. III. 9. = 6. p. 56, 24. Sylb.) Lex. S. G. p. 420, 19. Æschyl. Fragm. 107. ubi lege περίσταται.

954—8. Herodot. I. 42.

957. Vide ad 782.

1062. not. Pors. Vide Elmslei. Heracl. 19. 46. Adde Heracl. 529. Q. R. IX. (18.) p. 352. Mus. Cr. 6. ad Iph. T. 89. 110. 118. 358. 1285.

1141. not. Pors. p. 138. col. 2. l. 4. Ibid. 145. γίνονται Dorv. contra metrum. Myrtilus Τιτανοπᾶσιν Aspasii (vulgo Eustratii) ad Aristot. Ethic. p. 53. b. 17. ed. Ald. 1536. Thucyd. v. 75. Κάρνεια—ἐτύγχανον ὄντα. quem locum, et alios, citat Fischerus ad Weller. III. p. 343. ubi sæpe errat.

1161. not. Pors. p. 140. col. 2. penult. αὖθις apud Suidam, simili omissione. Hemst. ad Plut. p. 272. (Schol. ad Ran. 1337.) Schol. Equit. 980.

Ibid. p. 141. col. 2. l. 8. Vide ad Lysiam p. 126, 38. Alia ratio Thucyd. IV. 39. 101. (v. 44, 69. τῆς om. MS.) ibid. l. 63. v. 37. fin.

Ib. ib. l. 21. πάλιν om. MS. in Thucyd. I. 109.

Ibid. p. 142. col. 1. l. 25. Aristoph. Pac. 389. 649. [383. 633.] Thesm. 347. [340.] Elmsl. ad Ach. 569.

Ib. ib. l. 31. Elmsl. E. R. 37. p. 88. Me ad Athen. X. 443. E.

Ibid. p. 144. col. 1. l. 2. Vide ad Orest. 494. Comic. apud Valck. ad Phœn. p. 176. c. 1.

Ib. ib. l. 23. Thucyd. III. 20. apud HSt. p. 771. A.

Ibid. col. 2. l. 22. Nub. 1230. [1209.] ἐξηπίστατο. Gl. MS. Harl. 5725. ἦν μαθών.

Ibid. p. 145. col. 2. l. 14. Schol. ad Aristoph. Nub. 33.

1164. not. Pors. l. 4. sycophanta] G. Wakef. Diatr. p. 36. (Burnei. ad h. l.)

1166. not. Pors. l. 17. Schæf. ad Gnomicos p. 155. Adde Eurip. Troad. 170. Schæf. ibid. p. 364. φθονήσητ' MS. in Alexide Athen. xv. 691. F. Elmsl. Mus. Cr. 4. p. 482. μὴ—ἐπιθυμησάτω Diocles apud Bekker. Lex. S.G. p. 339. Vide Æschin. p. 3, 33. HSt. apud Elmsl. Med. p. 107. (μὴ ἐάσατ'—vide Elmsl. ibid. p. 146.)

1167. not. Pors. l. 23. Eccles. 818. [823.] ἡμεῖς om. Ald. Junt. 2. non 1.

1176. Suspectus Valckenærio Diatr. p. 259. B.

ORESTES.

V. 1—3. Citat auctor *Timarionis*, MSS. du R. 9. p. 165. et Theodor. Prodromus βίων πρ. ib. 8. p. 142. ξ. Timar. et Th.

5. not. Pors. p. 162. col. 2. l. 24. In ed. I. erraverat Porsonus, καὶ pro ὡς Bentleio tribuens, ut monet Schw. ad Athen. XIV. 628. A. Vide ad Med. 140. p. 417. col. 1. l. 2. Cum Bentleio Tyrwhittus ad Aristot. p. 130.

10. Alludit Heraclid. Pontic. init. Simocatt. Ep. 67.

26. not. Pors. Dorismis tragicis addit Censor Q. R. VIII. (15.) p. 224. πρανής. (Pierson. Mœr. 318. Ruhnken. Tim. 221.) βᾶλος. (Lex. Rhetor. Bekker. p. 224. 16.) De βᾶλος adde Hermanni Gram. p. 444. 105. De Ἀθάνα Herm. Gram. p. 329. 70. (Ἀθηναία Pac. 271.) De γάπονος Elmsl. ad Herman. Suppl. 420.

Ibid. l. 8. laudatus] Ad Phœn. 11. quem vide etiam ad 1113. Vide R. P. ad Xenophont. p. LVII. Platonem Cratyl. p. 417. E. Male Heindorf. p. 114.

37. Eubul. Athen. VII. 300. C. Coquus IX. 376. D.

45. Eubul. Athen. III. 108. B.

54. Iph. T. 324. Ovid. Met. VIII. 168. *implet Innumeras errore vias.*

64. not. Pors. l. 21. xiv exempla apud Elmsl. ad Herm. Suppl. 296.

72 et 99. Plutarch. De Ira Cohib. p. 454. E.

86. δ' ἡ probat Valck. ad Phœn. 1637.

141. μὴ 'στω Elmsl. ad Herm. Suppl. 68. et ad Med. 34.

154. Vide 141.

250. κύνας Porsonus ad 605. κόρας citat Plutarch. Plac. Philos. p. 900. F. (Stanl. ad Choëph. 1051.)

262. Hinc Ovid. Amor. I. 7. 9—10.

273. Laërt. VI. 52.

339—40. ἄλλον ἕτερον. Menandrum [*in Porsoni Opusc.* p. 200. *correctum*] infeliciter tractat Reisig. in Aristoph. p. 61. ἕτερος de tertio Vesp. 1499. [1508.] τρίτον ἕτερον Demosth. Aristocr. 644, 16. ἄλλος: ἐπὶ τοῦ ἑτέρου Antiatt. p. 82, 1. Vide Lex. S. G. p. 379, 11.

377. Malim ἀφύλλους.

473. Πινδαρικῆς ἐχίδνης Plut. S. N. V. p. 567. F. Wytt. Anim. p. 126. Vide Hase MSS. du R. 9. p. 187.

499. not. Pors. l. 18. Thucyd. VII. 48. init.

501—8. Demosth. Aristocr. p. 632.

545. not. Pors. l. 2. ab Æschylo] Potius ab Anaxagora. Valck. Diatr. p. 29.

581. not. Pors. l. 23. ἀποκοιμῶμαι] *somnum brevem capere.* Xenoph. Cyrop. II. 4. 22, 30. Hellenic. V. 1. 19. Herodot. VIII. 76. fin.

606. not. Pors. rarissimo usu] Æsch. Suppl. 697. [683.] Herodot. VIII. 114. Theognis 45. ed. Bekker.

614. not. Pors. l. 32. Conjunctiones istas] Thucyd. VII. 56. καὶ ἦν δὲ ἄξιος. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 304. R. P. Phœn. 428. Bl. Prom. 1009. ed. 3.

644. ἀπέδοτο. i. e. ἀπημπόλα. Phœn. 1243.

725. Cratinus Athenæi I. 8. A. Philo Jud. Vit. Mos. I. 626. D. Boissonad. MSS. du R. X. p. 166 et 283.

740. σπείρας servat Grammaticus περὶ τρόπων MS. Trin. O. 1. 2. p. ult. (Mus. Cr. p. 58.)

792. not. Pors. l. 11. Vide ad Hec. 296. ποῦ γὰρ Demosth. Pantæn. 978, 14.

795. συντακῇ. Plato Sympos. p. 391, 10. Bekk. = 183. fin. HSt. ibid. p. 408, 9 et 17. = 192. HSt.

827. Vide Beck. ad Bacch. fin.

837. not. Pors. l. 19. Electr. 954—6.

891. Vide Pherecr. vel Stratt. Athen. XV. 685. B. quem cito ad Porsoni Aristophan. p. 195. et Astydam. XI. 496. E. Andocid. p. 14, 14.

927. Plut. 14.

1004. Duce Musgravio conjicio hic ludere poëtam in etymologia a θύειν et ἑστία deducenda.

1013. Falso ait Wakefieldius, Crit. Rev. Feb. 1801. p. 143. ἰθύνων νοσερὸν πόδ' Ὀρέστου citari ab Heraclide Pontico.

1081. Ad Hec. 427. Shaksp. 2 Hen. VI. Act. II. fin. *Sheriff, fare well, and better than I fare.*

1084. Œd. T. 1428. Hippol. 1030. Beck.

1110. not. Pors. Qu. οἷοι——ἐπιστάται, deleto εἶναι.

1155. Gregor. Naz. Or. VI. init. φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα τῶν ὄντων οὐδὲν, οὐδέ τις σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.

1160. Iph. A. 979. ed. Gaisf.

1167. Isocrat. Paneg. p. 52. E.

1259. not. Pors. παλινσκοπιὰν 2 MSS. apud Matthiæ. Præf. Eurip. p. x.

1263. ὅδε τις] τις etiam ed. 1798. sed lege τίς cum Matthiæ.

1279. Vide Greg. Cor. p. 908. ed. Schæf. ἐκκεκωφημένος Damasc. Photii p. 1070, 10. (570, 24.) ἐξεκεκώφει τὸ κάθαρμα Synes. Ep. 4. p. 163. B. Vide Abresch. Append. ad Aristæn. p. 25. Theodor. Prodrom. Βίων πράσει (MSS. du R. 8. p. 136.) ἐκκεκώφωμαι ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων γραμματικῶν.

1338. not. Pors. fin. ἐκείνοις, ut vulgo, Ald. 1525. Junt. 1516. in Hellenic. III. 5. 9.

1364. not. Pors. εὐμάρεα Epich. Athen. III. 85. D.
1427. Athen. XV. 690. B. "Pancrates Athen. XI. 478. A. Helen. 37." Q. R. IX. (18.) p. 362. Alienus locus Helenæ.
1531. not. Pors. Xenoph. Cyropæd. VI. 4. 6. Panthea ad Abradatum, ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν.
1603, 4. Aristot. Rhet. III. 2. p. 122, 13 Sylb. (Victorius p. 568.)
1645. not. Pors. l. 28. ἐγκίρνα Sophron Etym. v. ἀπῆμεν. p. 121, 30. Supplem. lib. XI. Anim. Cas. p. 781. D.=212. A. Sch. forsan e poëta scenico.

PHŒNISSÆ.

V. 3. Citat Aristides T. I. p. 279, 1. Jebb.
5. not. Pors. "Lysistr. 306. Œd. T. 661." REISIG. p. 77. Vide Kidd. ad R. P. Opusc. p. 290. et ad Dawes. p. 469. 624. Aristoph. Plut. 859. Nub. 577. Dorv.
91, 2. not. Pors. Lysias pro Invalido 168, 42. Demosth. F. Leg. 424, 16. Andocid. 34, 9. Me ad Lys. 117, 3.— Similiter variatur in Leptinea 475, fin. ubi Wolf. p. 283.
109. Æn. XI. 601.
119. ἄγει Julian. ed. Paris. 1583. ἡγεῖται MSS. duo apud Spanh. in versione, et Heusing.
170. not. Pors. Infra 1731.
187. not. Pors. Citat [*Suid.*] et v. Ἐμοί τ'. Errat Seidler. Dochm. p. 252.
209. Vide Phrynich. Pors. Opusc. p. 283. Me ad Vesp. 220.
249. Infra 580.
335. Lex. S. G. p. 389. ἀμφιτρυχῆ: κατερρωγοτα:—
371. V. 1433.

372. not. Pors. ἥκεις. Herodot. VII. 157. δυνάμιος ἥκεις. Sed vide Valck. "τάρβος verum videtur." Pors. Opusc. p. 385. fin. [*Exemplis ibi citatis*] Adde Œd. T. 734. 761. et forsan 1342. ed. Elmsl. Monk. ad Alcest. 114. Elmsl. Cens. Markl. p. 456. ad Heracl. 131. et Addend. et ad 622. Reisig. ad Aristoph. p. 241. Addenda ad Pors. ad Vesp. 1076.

379. ἐνετράφην. Plutarch. II. p. 526. F. citatus ab R. P. MSS. et apud Erfurt. ed. Lips. p. 569.

384. not. Pors. init. Suppl. 805. ἰὼ, ἰὼ, τῶν γ' ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.

392. An δὲ—δέ?

404. Gnom. εἰς ὑπομονὴν, Τὴν τῶν κρ. μάθε φέρειν ἐξουσίαν.

412. not. Pors. l. 16. edidit] Post Kusterum.

421. not. Pors. Orest. 209.

438. not. Pors. l. antep. Nil ad Med. 284. neque suo loco neque in supplemento Musgr. Legendum videtur, Iph. A. 124. ex Porsono ad Equit. 803. et ex Musgr. ad hunc locum.

463. not. Pors. l. 36. ὁπόθεν] ὁπότε. vide ad Nub. 271.

488. ἀνὰ μέρος] Infra 496. Athen. XIII. 556. F.

489. Athen. VI. 241. init. Schol. Vesp. 220. l. 6. ed. Kust. διὰ τιμῆς ἐστι Athen. VII. 282. B.

πρὸς μέρος Demosth. pro Phorm. 954, 19. Dionysodor. 1286, 25.

526. ἐξαίρει] Ita ed. 1799. Isocr. locus apud Musg. est p. 267. C. Soph. Antig. 542—3. τοὔργον——λόγοις.

539. Si huc respicit Isocr. Epist. VI. p. 419. A. B. potius ἐμπειρίᾳ legisse videtur.

539—40. not. Pors. l. 3. Lucianus] Sed longe meliorem sensum in Luciano dat δεῖξαι. Locus est Amor. T. II. p. 426, 22. Confer Ovid. A. A. II. 675.

556—8. Aristoph. Nub. 1281. [1260.] seqq.

560. ἤγησαι τόδε, περιβλέπεσθαι; G. W. Crit. Rev. Apr. 1801. p. 385. Vide Androm. 371. ed. M. Hemst. ad Plut. 1151.

576. not. Pors. fin. In Isocr. Helen. p. 216. C. vera lectio videtur, Διὸς κληθῆναι κηδεστὴς, et Panath. p. 247. C.

586. Plutarch. Alex. T. IV. 39, 1. R. = 673. D. Aristophon Athen. XII. 563. C. 1.

603. δὲ Soph. Œd. T. 379.

627. Plaut. Asinar. III. 3. 2.

628. Hec. 201.

652. μιν Hipp. 1268. Andr. 1139. R. P. MSS.
Addo Erecth. I. 21. 29. Soph. Trach. 388. MSS. Hec. in Ald.

725—6. Plut. 1056—7.

733. not. Pors. Theod. Prodromus de Providentia, MSS. du R. 9. p. 83. τὸ, τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, τῆς τραγῳδίας ἀποτεμνόμενοι. Vide Nicostr. Athen. p. 693. R. P. Advss. p. 147.

Ibid. fin. Herm. ad Vig. n. 303.

737. Philoct. 311. Demosth. Eubulid. 1304, 9.

798. Battier. κοὐκ ἐπὶ—Qu. οὐδ᾽ ἐπὶ.

799. Ovid. Fast. III. 2.

854. Antig. 1000.

869. V. 1063.

892. Probat Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. p. 438. recte supplens ἔργα.

Ibid. not. Pors. l. 4. [*post* conjicit] κἀγὼ τί μὴ δρῶν, Valckenærius—Insere ex ed. pr. KIDD. p. LXXXI.

909. Thucyd. VII. 48. p. 476, fin.

931. Confer Æsch. Prom. 513. Pers. 709. Ag. 612. Eurip. Or. 748.

942. Vide Iph. T. 40.

948. not. Pors. Æschyl. Pers. 525. Herodot. VII. 169. Μενελέῳ τιμωρημάτων.

951. καρποῦ. Vide 953. Confer Æsch. Choëph. 126—7.

956. Œd. T. 968.

993. Confer Ion. 1020.

1001. not. Valck. Adde Andr. 805. 1244. Suppl. 928. Bacch. 230. 911. Heraclid. 643.

1111. ἐφέδρους. Diodor. XIII. 85, med.

1215. Valck. et supra 155.

1231. not. Pors. fin. Adde IV. 2. 27. Vide ad Supplem. Præf. Hec. p. 48, 9. Adde Aristoph. Vesp. 577. 1273. [579. 1282.] Elmslei. E. R. 35. p. 180. Equit. 286—7. Plato Hipp. Maj. T. v. 432, 16. Bekker.

1244. HSt. I. 1655, init. Nub. 952. [943.]

1271. Schol. Æsch. Prom. 492.

1277. not. Pors. ἔπαθλα δὲ οὐχ εὕρηται, εἰ μὴ ἅπαξ παρ' Εὐριπίδῃ. Schol. Demosth. Phil. I. 41, 24.

1372. not. Pors. Ad Plut. 314.

1381. not. Pors. fin. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν notum, ut Lys. p. 125, 17.

1403. Thucyd. VII. 71.

1422. Vide Valck. et Musg. Aristoph. Ach. 390. 704. [366. 669.] Eur. Androm. 1140. Beck. Aristoph. Pac. 701. [686.] Nub. 1018. [1010.]

Ibid. not. Pors. l. antepen. ἀεὶ πανταχοῦ Lysistr. 1232. [1230.]

Ib. ib. fin. Diodor. Athen. x. 431. D.

1467. Lucian. T. I. p. 727. Virg. Georg. IV. 497.

1490. Clark. ad Il. H. 409.

1508. Etymologia in propriis nominibus. Æsch. Prom. 86. 736. 860. Theb. 574. Suppl. 45. 309. Agam. 670. Eur. Troad. 983. Iph. T. 33. (Soph. Polyx. Fragm. II. G. B.) Horat. Epist. I. 4. 1. I. 13. 8. Aristot. Rhet. II. 110. Sylb. Schol. ad Philoct. 927. Aj. 574. et 430. ubi Br. Œd. T. 1036. De Ὀδυσσεὺς Vita Sophoclis editt. præfixa. Valck. Diatr. p. 62. B. 138. A.

1576. παῖδε στενάχεις;

1584. Orest. 520. 831. El. 1215.

1592. Œd. T. 30. Orest. 313.

1614. ἄγονος Eubul. Athen. x. 450. A. 2.

1622—3. not. Pors. l. 30. Adde Antholog. I. 4. 1. p. 4. HSt. = II. p. 231. Br.

1651. not. Pors. l. 10. ἡδέως] Ps. Eur. Iph. A. 1596. χρεὼν monosyll. Temen. Fr. xv.

1730. not. Pors. l. 9. Menandri] Apud Lucian. T. II. p. 446. Sed χαλεπώτατος videtur esse Grotii conjectura; —τάτων edd. antiquæ, ni fallor.

Ib. ib. l. 10. Bentleio] § 213. Vide Schæferum ad Dionys. p. 236. Tyrwhitt. Babr. p. CLXXXVII. ed. 1810.

1751. Solon Brunck. Anal. I. p. 65.

MEDEA.

V. 48. Ion Chius apud Toup. T. II. p. 532.

82. Soph. El. 128.

125. not. Pors. Confer Thucyd. VI. 39.

139—40. not. Pors. VIII. l. 27. Vide Porsoni Opusc. pp. 204. 374. 388. Lord Byron, *English Bards* etc. 821. (Confer. fab. apud Dion. Chrys. Orat. XII. p. 373. ed. Reisk.)

157. not. Pors. l. 17. tam raro] Æsch. Pers. 1001. Suppl. 260. Qu. an et alibi.

216. Sensus esse videtur, *In publicum prodii, ne superbe agere videar: quamvis enim probe sciam communem esse superbiam iis qui conspectum civium fugiunt, et iis qui in publico versantur; fateor illos potius quam hos in eam accusationem incidere, ut qui præ ignavia et vitioso pudore* (vel *laudis contemptu*) *alienos oculos refugere vulgo putentur; injuste id quidem,* etc. Recte σεμνὸς explicat Elmsleius, et οἱ μὲν—οἱ δὲ idem post Muretum; sed τοὺς ἀφ' ἡσύχου ποδὸς male opponit τοῖς σεμνοῖς. Vide igitur an pro οἶδα γὰρ legendum οἶδα μέν. οἶδα μὲν γὰρ πολλοὺς σεμνότητος δόξαν κεκτημένους τῶν τε ἰδιωτῶν τῶν τε τὰ κοινὰ πραττόντων· ὁρῶ δὲ ἐκείνους μᾶλλον ψεγομένους, ὡς ἀργοὺς καὶ ὀλιγώρους. Miror neminem monuisse, quod quidem meminerim, philosophorum causam, et ipsius Euripidis, hic agi.

ὀμμάτων ἄπο—confer Orest. 506. εἰς ὀμμάτων ὄψιν.

218. Fragm. Incert. 97. ubi sensus est, πρὸς ἄνδρας ὁμοίους.

224—5. Bias Laërtii I. 85.

247. not. Pors. fin. Similis variatio 1198. Soph. Aj. 1182. μολὼν μεληθῶ Etym. v. ἔς τε. Lysias p. 148, 27. (173, 33.) Isocr. Antidos. 151. Arist. Plut. 549. Eq. 5. in Rav. Fragm. T. III. p. 233. Ita verba et participia invertuntur. Athen IV. 169. F. 5. Acharn. 91. in Rav. Reisig. p. 141. Av. 659.

289. φασὶν—ὡς ἐγὼ κλύω Bacch. 770.

298. not. Pors. l. 5. ἀνδρῶν Ald. ἀστῶν Sylb.

300. Ridere videtur Sophocles Athenæi x. 433. E. (Fr. Incert. 44.)

325. not. Pors. l. 23. Ad Orest. 92. πρὸς θεῶν Diphil. Athen. VI. 247. C.

345. Alludit Schol. Eur. Androm. 529.

379. not. Elmsl. [373.] Nempe Didymus legebat,

πότερον ὑφάψω——
σιγῇ δόμους——
ἢ θηκτὸν ὤσω——

ἐπὶ τῶν $\overline{\beta}$ significat, ad utrumque, τὸ ὑφάπτειν et τὸ σφάζειν, referentes versum σιγῇ δ. Isti igitur ordinabant ut vulgo.—Schol. ad 350. et hoc plane ad eundem locum pertinent, nempe ad ἢ θηκτόν. Vide an transponendum, ἐπὶ τῶν $\overline{\beta}$, καύσω ἢ σφάξω αὐτοὺς, τὸ σιγῇ.

475. not. Elmsl. [462.] Imo qu. an ista distinctio sit hypodiastole, τῶν, δὲ)(τῶνδε.

476. not. Pors. l. 9. Euripides, ut suspicor, apud Plutarch. Anton. p. 253. A. = v. 239. Reisk.

Ibid. l. 24. Platonem] Ex p. 1379. conjicio, εὖ γ' ὅτι præcessisse. Vide Nub. 864. [856.]

Ibid. l. 31. Helladius] Vide Scal. ad Euseb. p. 113. C. 2.

493. Æsch. Ctesipp. p. 83, 42.

524. Ran. 1030. [997.]

553. not. Pors. l. 8. Similia apud Hemsterh. ad Plut. p. 398.

664. not. Pors. Athen. XIV. 637. A.

734. not. Pors. p. 464. col. 1. fin. Ita, vel quam proxime, codex Clarkianus.

744. not. Pors. ἀπολλύει inepte Grotius, Stob. p. 439. (Eur. Andromed. Fragm. 20.) Vide Athen. x. 424. D. Qu. de Herodoto. Vide I. 30. ubi alii -δείκνυον, alii -υσαν.

852. not. Pors. l. 8. Porsonum recte reprehendit Bastius ad Greg. Cor. p. 156.

885. ἐσμὲν οἷον ἐσμὲν] Aristoph. Eq. 332. ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσί. D. Joan. XIX. 22. ὃ γέγραφα γέγραφα. Cic. de Orat. II. 28. *Qui sum quantuscunque sum ad judicandum.* Æsch. Choëph. 767. μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι. Markl. Iph. A. 649. Abresch. ad Æschyl. Vol. I. p. 253—4. Hermann. ad Viger. p. 709. Burges. Append. ad Troad. 185. A. B. qui mihi communicavit Herodot. I. 206. σπεύδων τὰ σπεύδεις.

929. not. Pors. fin. βεβλήσομαι] Ad Orest. 265.

1002. not. Elmsl. [974.] τρέπω, στρέφω. Araros Athen. III. 95. E. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

1008. not. Pors. l. 4. διὰ] In Ion. 286. ed. Musg. lege ob sensum, τί δ' αὖ.

1011. not. Pors. l. 43. Euripidem] Herc. F. 19.

Ib. ib. l. 44. Et Diodor. IV. p. 267. B. ed. Rhod.

1086. Totum hunc locum respicere videtur Plato sive alius Alcib. II. p. 142. HSt.

1225. φύσει] ἀνὴρ voluit, monente Elmsleio.

Ib. not. Pors. l. 7. Me ad Aristoph. Pac. 1164.

1314. not. Pors. l. 23. Locum similem ex *Timarione*, opere inedito, (vulgato in MSS. du R. IX. p. 164, etc.) attulit Bast. Ep. Crit. p. 184. not. Locus est p. 165. sed hic ex Heliodoro sumsisse videtur.

Ib. ib. pr. fin. Euthydemo] Plato Euthyd. p. 302. C. HSt. = 82. Routh.

1343. not. Pors. l. 12. De quo versu vide Wyttenbach. ad Plutarch. p. 33. C.

1382. Athen. XIII. 585. E.

1388. δὲ] Ad Phœn. 603.

1410. ὄφελον πρὸς Elmsl. Q. R. XIV. p. 455. citans Æsch. Pers. 899. Ag. 1530.

HIPPOLYTUS.

(AD NUMEROS EDITIONIS MATTHIÆANÆ.)

V. 49. Plato Repub. v. 450. D. πιστεύοντος—ἐμοῦ ἐμοί.

66—7. Troad. 1251. αὐδῶ λοχαγοῖς οἳ τετάχθε. Helen. 1519. οἳ ναίετ' οὐράνιοι.

76. μέλισσα ἠρινὸς, *the vernal Bee.* Jortin. Eccl. Hist. II. p. 131.

77. Non dubito quin αἰδὼς sit verum. *Religio.*

78. ὅστις διδακτὸν Porsonus, conferens Soph. Antig. 707—9. et mox 79. ὁμῶς ex *membr.* In Bacch. 310. idem ὡς φρονεῖν—ἀλλ' εἰ—ἀεὶ, τοῦτο—collato Menandro Stobæi CVIII. p. 455. Gr. (Cleric. p. 30.)

89. ἢ γὰρ, *alioqui.*

105. νυκτιθαύμαστος conjicit......Imitatur Menander Cleric. p. 74.

106. Iliad. Γ. 65.

175—265. recitans Porsonus in his fere a textu Valckenæriano discedebat: 187. χειροῖν. 191. ἀμπίσχων. 208. πῶμ'. 215. καὶ παρὰ πεύκας· (κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν) ἵνα— vide Schol. Aristoph. Vesp. 748.—218. vide Aristoph. Athenæi IV. 133. B. (unde colligo in Aristophane legere Porsonum πρὸς θεῶν ἔραμαι. vide ejus Advss. p. 69.) 223. μελέτη; 226. ὅθεν σοι. 231. παράφρων (οὖσα subaud. vide Hecub.)

208, etc. Confer Xenoph. Hellenic. v. 3. 19.

218—9. In opusculo, *Timarion* cui titulus, MSS. du R. IX. p. 170. ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐρῶσα τοῦ Ἱππολύτου ἡ Φαίδρα ἐνιππάσαιτο εὐφυῶς καὶ κυσὶ θωῦξαι (MS. -ξει) καὶ βαλίαις ἐλάφοις ἐγχρίψαιτο.

287. ἄγ'—Vide Suppl. 258.

340. Plato Protag. pp. 352—3. HSt. et 353. C. 1.

462, etc. Sublegit, ni fallor, Auctor orat. c. Aristogit. apud Demosth. p. 796, 10. seqq.

471. ἀλλ' εἴ γε πλείω τῶν κακῶν τὰ χρήστ' ἔχεις,——κάρτ' ἂν εὖ—Vide Suppl. 199. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι κακοῖς.

486. Vide Diatr. p. 256. C.

517. *Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit.* Cic. Divin. I. 18.

543—4. Qu. ἱέντα θνατοὺς—

568. De constr. Elmsl. Med. 1242.

648. Alex. Ætolus Parthenii p. 373, 8. ed. Gale.

666. λύειν recte Monk. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 292—3.

816. κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβ. βίου. Mihi vix dubium quin hæc sint nil nisi v. l. pro 862—3. κακὸν ἐμοὶ μὲν οὖν ἀβ. βίου. Videndum autem an per metra hoc verum esse possit. (Monk. ad 826.)

817. πόντος ἀγαθῶν Sophron Schol. Aristoph. Plut. 1051. Phœnix Colophonius Athenæi XII. 530.

840. Vide 871.

857. μηδὲ χρυσήλατον σφενδόνην τοῖς δακτύλοις σου περιθῇς. Constit. Apostol. III. T. I. p. 202.

1057. λύω recte Monk. Elmsl. ubi supra.

1279. Flor. δεῖλ' pro δ' ἔσχες. i. e. δ' εἶλ'. Lego, φανερὰ δ' εἶλέν σ' ἄτα.

1386. Ovid. Met. II. 621. *Neque enim cælestia tangi Ora decet lacrymis.*

1393. ἥσθημαι Κύπρις Ald. μία Κύπρις Lasc. unde verissime Valckenærius ἥσθημαι, μία. quomodo edidit Musgr.

1439. πόνου forsan ex hoc loco citat HSt. Thes. I. p. 1178. D.

ALCESTIS.[a]

ARGUM. ambo habet Schol. Plat. p. 44. unde adde, παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

V. 3. Plato Polit. III. 408. B. HSt. Pindar. Pyth. III.

48. οἶδ' ἂν] Qu. ἄρ'

51. ἔχω verte *teneo*, i. e. *intelligo*, ut fere Orest. 747. [739.] Ob σέθεν verte, *teneo rationes istas, et tuum in me studium*, QUÆ MEMORASTI, sc. v. 38. ubi λόγους ex hoc loco defenditur.

76. MS. ἁγνίσῃ, quod malim. Vide R. P.

79. τις—οὐδείς. Qu. τοι.

114. Qu. Λυκίαν, ut regatur ab ἐπὶ sequente. Vide Phœn. 372.

160. Ex Orest. 1365.

180. Lego μόνον. *Tu, O lecte, solus*—

197. κατθανὼν τ'—ἐκφυγὼν τ'—

204—5. Qu. transponendi? Recte autem Heath. de βάρος, ut Bacch. 1168.—Vel, ordine non mutato, νόσῳ, Παρειμένη δὴ,—

307. Lege, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον Οὐκ ἂν—Qu. an sic Valck. ad Phœn. 761.

313. Citat Stobæus Gesn. p. 601, 29. Grot. 491. Ad Fragm. Inc. 79. refert Musgr. ad Meleagrum Valck. Diatr. 140.

326. Servo ποίας. deinde lego ἥ σοι cum Reisk. et διαφθερεῖ. ποίας idem fere valet ac πῶς;

337. Qu. εὖ πεφυκέναι.

505. μ' ἦν πόνους] MSS. τοῖς πόνοις. Malim τοὺς πόνους.—Qu. μὴν [*pro* μ' ἦν.]

517—9. Malim, ἦ τόνδε—λέγεις· Σκληρὸς——ἔρχεται· Εἰ χρὴ—(hoc e MSS. Musgravius.) Sed [*in v. primo*] non malum καὶ, *Et hunc—This labour as well as my former*.

[a] Una harum annotationum series anno 1810. inchoata est; sed ex schedis tam variis conquisitæ sunt, ut suo quæque tempori adsignari nequeant. J. S.

524. Malim πολεμίαν.

539. ἀλγύνει δ'—

558. ὀχληρὸν, εἰ μόλοι ξ. vide 367. et VV.DD.

560. Qu. ἀλλ' αἰσχρὰ—vel αἰσχρόν γε.

569. προσκειμένης legendum, ut corrigunt infra 850. προκειμένη ξυμφ. est *malum evidens et mox affuturum*; προσκ. *præsens*.

606. not. Monk. Imo recte capit Scholiastes, sive potius Barnesius.

650. σὺ δ'] Qu. νῦν δ'—ut respondeat τῷ τότε v. 649. νῦν δ' Androm. 459.

651. Inter ἀποιμώζῃ et -ξεις fluctuant MSS. Nescio an Atticum sit vel οἰμώζομαι vel οἰμώξω. Malim igitur -ξει, vel potius -ζεις.

657. καί μ' οὐ νομίζω, etc. Insulsissimus versus, neque hujus loci. Cum tamen utcunque defendi possit, non temere delendus; loquacitati quippe Euripideæ fortasse tribuendus.

695. ἄγαν ὑβρίζεις sine μ' MSS. pars; quod forsan verum, ut Soph. Aj. 589. ἄγαν γε λυπεῖς.—Vel prorsus omittendum μ', vel legendum ἄγαν γε, ut 826.

766. ξένου] Qu. ξένον.

819. συμφορὰ] Isocr. de Pace p. 178. B. Augustin. Conf. VI. 12. apud Bayl. August. not. B. *Sine quo vita mea—non mihi vita sed pœna videretur.*

834. δόμους] Qu. δόμοις—*for the house to*—

940. Qu. an aliquis legat ἀριστέων.

967. Qu. 'ξελῶσι, *will drive me out of company*. Sic ἐλαύνειν Androm. 906.

1015. Lege vel τοίαισιν, vel τοίαις νιν, et φήμαις.

1020. Malim δ' ἐν σοῖς.

1035. πολλῶν δὲ μόχθων supra 954.

1068. Qu. με λέξῃ.

1133. Interpunge, τί λέξω θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε; Γυναῖκα λεύσσω (sic MSS. alioqui malim λεύσσειν)——ἐτητύμως, *Η κέρτομος, etc.

ANDROMACHE.

V. 14. Adde locis a Dorvillio citatis Thucyd. VII. 5, 47. Dio. Chrysost. LXIV. p. 495, 20.

25. Lege δεσπότῃ δ', ut Hec. 532. Troad. 49. lege μέγαν δέ. Infra 247. δὲ pro γε Lasc. sed male, ut videtur.

52. Lego, ἣν——οὗ κτείνει (vel ὃν)——quasi dixisset, ἣν ἐμαίνετο αἰτῶν Φοῖβον δίκην Ἀχ. ὃν ἔκτεινε.

53. Lasc. et MStorum pars οὐ κτείνει. Qu. ὃν κτείνει, ut Bacch. 2. ὃν τίκτει ποθ', etc.

80. Scholiastes: νωθὴς] βραδὺς, κ. τ. λ. Sic ed. princ. et P. Steph.—interpolavit Barnesius. Vera videtur illa lectio, cujus γέρων est interpretatio.—Gl. ad Nub. 129. in Cant. 2. γέρων ὢν] ἀσθενὴς ὑπάρχων. Antiphon 138, 38. γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστε μοι βοηθεῖν.

101. τελευταίαν] ἡμέραν δηλονότι, Schol. a cujus exemplari versus sequens abfuisse videtur.

161. οὐδέν μ' ὀνήσει in Alexide Athenæi XV. 693. A. restituit Pierson. ad Mœr. p. 72.

181. Collato Valck. ad Phœn. lege ἐπίφθονόν τοι—

194. Scal. τῆς Φρυγῶν, quod expendi meretur.

197. πόλεως τε μεγέθει, etc. Totus locus impeditissimus. Unum liquet, versum hunc amovendum esse. Nunc malim inter 193. et 194. ponere; ut scopus loci sit, AN *urbi*, etc. *confisa*, UTPOTE *majori quam Sparta*; AN *juventuti*, etc.—Certum est, 194—198. inquiri, *qua* FIDUCIA? 199—204. *quem in* FINEM? Subdubito autem, annon ἦ vel πότερον non requiratur. Vide tamen Electr. 372, seqq.

Vel hic versus [197.] vel 194—5. delendi. Tolerari possent, si sic collocaretur totus locus:

199—204. 196—198. 194—195.

Et hoc forsan mallet aliquis, Scholiasta fretus, qui ad totam hanc ῥῆσιν mirum in modum perturbatus est; ex. gr.

203—204. 199—202. 206—210. 219. 222—223. 229. 214. 211. 217. 220—221.

Sed hæc malim negligentiæ sive Arsenii sive scribarum tribuere. Hodierno ordini accommodavit P. Steph. sive Basil. editor.

Scholia ad posteriorem fabulæ partem mirifice luxata sunt.

[*Januar*. 1825.] Omnium facillima ratio delere versum 197. πόλεως etc. Exspectares potius γένους quam πόλεως.

220. Corn. Nepos Alcibiad. XI. 4. Ovid. Metam. VI. 459.

227. Hamlet, I. 2.

240. οὐκ ἂν—ἀλγήσεις. Flor. et membr. αὖ. alius ἀλγήσῃς. Qu. ἀλγήσαις. vel οὔκουν— -σεις.

242. καλῶς pro καλὰ mallem ex MSS.—scil. χρῶνται.

254. μὲν Scholiastes, ita forsan refingendus: εἰ μὲν θανοῦμαι: ἐγκαταλ. τὸ τ. τῆς θεοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνω, καὶ—ἐνταῦθα. Utraque lectio proba. μὲν quodammodo firmatur ex 262. Sed dubito de μὲν—γε.

Optime se habet vulgata, quidquid dicat Br. Recte hunc versum exponit Barnesius. Sequentem verte, *Decretum hoc* (i. e. te morituram) *scias*—ut Med. 323. Quod ait Brunckius de Hermiones indole, non verum videtur: erat ea ferox, non callida: vide 159—66.

271. ἃ δ'] Mirum ni legendum ὃ δ'.

294. ἀλλ' εἶθ' ὑπὲρ Schol.

312. Malim σώσειν.

320—1. Citat Boëthius Consol. III. 6.

324. Forsan, πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον. Confer Heracl. 740. seq.

327. Schol. μὴ προκοψάσης τῆς ἡλικίας (qu. τῇ—ᾳ.) legebat igitur ἀντίπαιδος.

331. Schol. τοὺς γὰρ φρονίμους περιττοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Quorsum hæc? Lege autem τύχης ὑπεροχήν.

331—3. Mirum ni delendi; adscripti forsan ad 320. Interim quid sibi vult Scholiastes, περιττὸς pro φρόνιμος dici aiens?

333. Delet Brunckius. Et sane in alio poëta delendus esset. Qu. an natus ex 324. De sententia confer Troad. 413—4.

338. Qu. συνδρᾷν. *Res ipsa te coget participem esse.*

343. Vide Electr. 1050.

366. Qu. ἐξετόξευσας, vel -ξεύσω voce media.

399, etc. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν "alieno scholio præfixa." Pors. Opusc. p. 382. Nisi potius ibi relinquas, hic ut ab Arsenio deleta restituas. Tum dicet Scholiastes, *Lamentationem autem ipsam, cujus hæc sunt quasi præludia, orditur Andromache a verbis* Τί δῆτ'—

Non pœnitet eorum quæ de Scholiaste disserui in Append. ad Porsoni Opusc. nisi forsan legendum sit, ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν, Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν :~Τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάζω: quasi dicat, *Andromaches lamentatio non incipit ante* 405. *priora sunt quasi parenthetica,* (vel, *prooemii loco.*) Sed non dubitandum puto, quin 398—9. loco moti sint; ponendique post νυμφεύομαι, 404. De 405—6. res non tam certa.

441. Recte οἴσομεν. Imitatio Homeri Il. X. 365. Vide Virg. Æn. x. 743.

465. Lege ob syntaxin, οὐδέποτε δίδυμα.

473. Qu. an legendum fere cum Duporto, τεκτόνοιν δ' ὕμνοις συνεργ.

494. Malim αἱματηροῖς.

511. καὶ γὰρ ἄνοια Μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, Ἐξὸν κτείνειν] ἐχθρὸν ed. Lasc. recte, ut videtur, si transponas κτ. et ἐξ. Sed utut hæc sint, lege ἀνοίας μεγάλης ob metrum; sc. ἔργον ἐστί. ut Æsch. Eumen. 330. 341. Thucyd. III. 45, fin. Soph. Electr. 1053. ἐπεὶ Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.—ἀγνοία vide Philoct. 129. et Br. Trachin. 350. Blomf. Addend. ad Theb. 398. Vel ἀνοιᾱ vel ἀγνοιᾱ Soph. Fragm. Terei 7.

546. An ἐμπλεύσομαι? *Bear down upon her as if I were under sail.*

580. Post h. v. esse puto lacunam, in qua ultimus versus fuerit hujusmodi: γυναικὸς οὕνεκ' εἰς μάχην ἥκεις φίλοις;

581. Herodot. III. 120. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς λόγῳ;

582. Lege σοί που.

600. Pro τε malim γε, nisi legendum τελοῦντα. *You should have let him keep her, and even pay him to keep her from you.*

652. Qu. ἅμα?

663. σθένει, i. e. *eadem res est*, ut Hec. 295. Cogitabam στένει, *eadem injuria est.*

670. Qu. ψέγων.

681. μείζων, i. e. *potior*. vide 370. *Of greater account*, or *moment*.

694. ὡς] Malim ὧν. *Quorum in numero tu*, etc.

755. Lego, καὶ γέρων εὔψυχος εἷς—De sententia Aristoph. Vesp. 1063—5. [1067—9.] Eur. Electr. 388.—Vulgatam non moveo: ordina, εὔψυχος, κἂν ᾖ γέρων.

758. πολυκτήτων] Qu. πολυκλείτων?

796. φύλακες] Nisi valde fallor, legendum φυλακαῖς.

805. Malim ἀγγελοῦσα.

828. Malim cum Lasc. et Ald. ἀλλ' εἴ σ'. ut Phœn. 1698.

845. Malim, ᾖ διὰ κυανέας. Ut enim de constructione taceam, quare se *Argo* fieri potius vellet quam *navim* simpliciter, ut supra ὄρνις? Sed vide Porsonum ad Med. 542.

852. Malim φαύλης.

865. Lege ὧν σύ—Vide Elmsl. Med. p. 287. c. 1.

912. Ridet Comicus incertus in γνωμ. μονοστ. post Theocr. Ald. πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν, notante Grotio Exc. pp. 913. 1001.—imo Stephano ibid.

946—8. μένων ἐπιστολάς, Εἰ δ'——Πέμψων σ' (hoc Heath.) supra 943. recte ἔμμνον. *Exspectabam—et nunc veni, non exspectato tuo nuncio, sed certus te abigendi, si modo me audires.*

959. Malem τῆς τ' ἐμῆς.

978. Certo certius legendum *βρόχοις ἀνικήτοισιν*, quomodo tacite edidit Barnes. Catull. Nupt. Pel. et Thet. *invicto numine*.

994. Recte Matthiæ. *Quare artificem manum fabricationis munere* vel *officio privantes?*

1012. Qu. *ὁ κτανὼν μητρὸς φόνον.* (*κτένων*)

1034. Lege *ἀντὶ παιδὶ θ. β.*—*βουλεύειν τι τινί* Hec. 844. 858. De simili verbalium constructione vide Valck. et Pors. ad Phœn. 941 = 948.

1054. Comparat cum Aristoph. Vesp. 990. [996.] Berglerus.

1074. Constructio, *ἀρχαί τ' ἐπληροῦντό τε ἐς βουλευτήρια, ἰδίᾳ τε ἐτάξαντο, ὅσοι* (*αὐτῶν*) *ἐφέστασαν.* *Ὅσοι* nempe refertur ad *ἄρχοντες*, quod significat vox *ἀρχαί.* Trajectio particulæ *τε* nemini mira erit, qui Elmsleium legerit ad Iph. A. 508. Iph. T. 340. Heracl. 131. 622. Addend. 131. 622. Soluta oratione exprimas, *οἵ τε ἄρχοντες ἦσαν εἴς τε τὰ βουλευτήρια, πληρώσοντες, εἴς τε τὰ ἱερὰ, φύλακας τάξοντες.*

1138. Pro *τοῖς ἄλλοισι* malim *τοῖς Ἕλλησι. ἄλλοις* in Aristoph. Nub. 413. Br. Diog. Laert. II. 27. In seq. versu *τοῖσιν ἄλλοισιν* pro *πᾶσιν ανοις.* Mea ad Demosth. F. Leg. 362, 20.

1183. Recte legebatur *ἄπαιδα. νοσφίσας* verte *occidens, perdens*; ut Æsch. Choëph. 430. 482.

1194. Qu. *φροῦδ' οἴχεται.*—An *κεῖνα* legendum pro *κεῖνται*? Supra 638. certe malim *πατρὸς κείνου*, non *κλεινοῦ.*

1195. Recte Heath. [*retinet vulgatum κόμπῳ μεταρσίῳ.*] Vide Horat. Carm. I. 34, 15.

1207. Malim *χάριν σήν.*

1224. Forsan *Μολοσσίας.*

SUPPLICES.

(AD EDIT. MARKLAND. GAISF.)

V. 8. γὰρ recte interpretatur Markl. Vide Soph. Trach. 298—306.

32. Marklandum miror. Rectissime Heathius. Vide Musgr. et adde Æsch. Choëph. 484. πέδαις ἀχαλκεύτοις.

41. Lege οἵτινες σοφοί. Si femininum retineas, γυναῖκας legendum erit.

98. Qu. γόους. WHOSE *lamentations*—Vel τίνας γόους, quod facile in τίνα γόον mutari potuit, hoc autem in vulgatam. Vide R. P. ad Phœn. 1355.

165. ταυτὶ] Conjeceram ταῦτ' ἦν. δικάζων δ'—Sed malim τούτῳ, quod in τοῦτο, deinde in ταῦτα mutatum fuerit.

175. ἔχω, *sum*. Bacch. 89.

215. Qu. ὡς γεγωνίσκειν. Vox occurrit Æsch. Prom. 645. Thucyd. VII. 76.

264. Profectum esse suspicor a glossa ad δικαστὴν, nisi mavis ἰατρὸν meram esse v. l. pro ὀναίμην 267.

306. Qu. χρήστ' ἔπη κρ.—ἔπη Hermannus, citante Q. R. (apud Erfurdt. ad Œd. T. 635?)

351. Vide Hippol. 980. [984.]

446. Collato Marklando lege ταῦθ'.

492. ἑαυτοῦ. Vide tamen 506. sed hoc parum ad rem.

505. Malim cum Barnesio ὕβρις οὓς—

506. Optime Marklandus οὔτ' ἆρα—vel potius οὔτ' ἄρα. Vide Iph. A. 1189. Soph. Trach. 322.

531. οὕτως] Lege ὄντως—*would* INDEED.

544. Ps. Lys. Epitaph. p. 193, 1.

590. δέ τ'] δέ γ'

599. *Forsan* spurius.

646. Qu. ἦν οἱ—

659. ἀπόντας] Bene Musgr. Theocr. XV. 25. ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

665, etc. Omnino vide Musgr. Per ὡς μὲν ἦν λόγος, intelligo, *Sic enim vocari audivi istum collem.* Sic ὡς λέγουσιν, v. 116.

669. αὐτὸν δὲ] Cogitabam de ΛΑΟΝ vel φῦλον; sed in Musgravii lectione [τρίτον] acquiesco. αὐτὸν δὲ scil. nata sunt e v. l. eaque vera, pro αὐτόν τε, 666.

709. Lege -ξαντ' ἐς μέσον—i. e. ξυμπαταξάντοιν τοῖν βασιλέοιν—ut ἔχων 418. De nominativo absoluto Markland. ad v. 1200. Iph. T. 947.

751—4. Junge ὁ δ' αὖ Κάδμου λαὸς, et 752. parenthesi include, punctis deletis post λαβὼν et ὡς. Similis positio Æsch. Prom. 1030.—Hæc optime dispungit et vertit Barnesius. Sic Bacch. 1228. τὴν μὲν—Ἀγαυήν. Helen. 1031. τὴν μὲν—Κύπριν. Electr. 16—9. 781. Soph. Philoct. 371. ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς.

753. αὐτός. Iph. T. 715. Hel. 106. Troad. 97. Sed Hel. 714.

774. Ante hunc versum lacuna est. Quot versus interciderint, nescio; hoc video, proxime ante hæc verba Thesei humanitatem laudavisse Adrastum. Respondet nuncius, Angl. *You might well say so, if you had been by* WHEN (ὅτε, non ὅτι) *he was* taking care *of the dead bodies*—not *dead* PERSONS. R. P. ad Hec. 665. ἠγάπα Helen. 937. ἀγαπάζων Phœn. 1347.

Lege,

——————— πόνῳ.

ΑΔ. * * * * * * *

ΑΓ. φαίης

ΑΔ. ἔνιψεν—Qu. κἄνιψεν, vel ἦ 'νιψεν.

ΑΓ. κἄστρ.

ΑΔ. δεινὸν

ΑΓ. τί δ'; αἰσχρὸν—ut Markl.

851—5. Priora recte vertit Musgr. Deinde malim εἶπον (imperat. aoristi: vide Ion. 334.)—γάρ εἶ, ἸΔΩΝ ΤΑ ΤΟΥΤΩΝ—*Pulchre enim hos cognosti, ut qui adfueris.* ἰδὼν pro ἴδον eximie Brunck. Antig. 404. De εἶπον Sturz.

ad Maitt. p. 293. et de Dialecto Alexandrino. Schæf. ad Greg. Cor. p. 482. Idem ad Dionys. p. 436. Xenophonti restituit. εἶπον Menandream Etymol. M. p. 302, 27. Simonidem Ursin. p. 161. Brunck. Anal. I. 140. Theocrit. XIV. 11. attulere Fisch. ad Weller. II. p. 383. Kœn. ad Greg. p. 340. ed. nov. Addo Epigram. III. Q. Mœcii. Brunck. Anal. II. p. 237. Platonem Menone p. 71. D. HSt. Me ad Aristoph. Nub. 227.

ἔνεγκον pro ἔνεγκε in Anaxippo Athenæi XI. p. 486. F. Porson. Adverss. p. 129.

913. σοφιστὴς—σοφά.] παλαιστὴς—σοφὸς Valck. ad Hipp. 921. Contra σόφισμα pro πάλαισμα in Athen. VII. p. 308. B. Porsonus Advss. p. 98.

980. τῶνδ'] τάνδ'

994. τοῦ καταφθιμένου] τὴν τοῦ φθ.

1001. τάλας] Inepte Duportus τάλως, quæ vox apud Hesychium forsan nil est nisi FΑΛΙΟΣ corruptum.

1065. κλεινὸν] Lego ΚΑΙΝΟΝ, ut mox 1067. νεοχμόν. νέοις πίναξι Æsch. Suppl. 457. quem locum confer. De καινὸς et κλεινὸς Markl. ad 603. ubi recte statuit Musgravius.

1145. Malim ἐμοὶ τόκων, *partuum*, ut ὠδίνων πόνον Phœn. 30. Vide etiam Med. 1257. Deinde recte MStorum lectionem divinat Musgr. sed vulgatam frustra, ut videtur, mutat.

1156. ἔλθοι] ἔλθῃ

1158. αἶ, αἶ· γόων] Lege ʽΑΛΙΣ γόων. deinde qu. an literæ supplendæ sint, (πότ' οὖν, π)ότ' Ἀσωποῦ—[a]

[a] Markl. Suppl. ed. nov. p. 258. l. 9. dele πότος.

Ibid p. 209. [not. Gaisf. col. 2. voc. καλλίων, fin.] Nisi legendum ἡμῖν, ut respiciat Cicero ad Menandrum Stobæi I. p. 200. Heeren. 100. Cler. P. P. D.

IPHIGENIA IN AULIDE.

V. 3. σπεῦδε, vel -σον. qu. σπεύσεις;

14. τῇδε] τήνδε

23. γλυκὺ μὲν ἀπὸν interpretatur Elmsl. Heracl. 131. Vide Ion. 624.

32—3. κἂν—ἔσται] κεἰ—ἔστιν citat R. P. in MSS. sed forsan casu.

43. παρὰ σοὶ R. P. in MSS.

115. Vide 891.

247. Ἀτθίδας.

317, etc. Vide Ciceron. Tusc. Disp. IV. 36.

333. πονηροῦ.

340. Confer Xenoph. Hellen. v. 1. 14.

357. ὥστε μὴ στερέντας Musgr. sed male explicat, ut *nos* pro *ego* dicat Agamemnon. Intelligo, *ne* ego et tu, Menelae, *amittamus*.

378. εὖ διαβαλὼν Thucyd. III. 42. εὖ λέγων διαβάλλοι VII. 48.

452. αὖτις ἀδυνατῶ Musgr. αἰδοῦμαι frustra defendere videtur Marklandus. Dicere possit Agamemnon, καὶ δακρύειν καὶ μὴ ἀδύνατον, vel ἀλγεινὸν, (vide Æsch. Prom. 205. 106.) vel δεινὸν (infra 1257.) sed non αἰδοῦμαι. Quæ enim αἰδὼς eum ad lacrymandum impellebat? An αἰδοῦμαι ex versu præcedenti in locum alienum illatum est, ut fuerit οὐκ ἔχω, vel οὐ σθένω?

Lysistr. 713. αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ. Antig. 1096. ubi repone δεινὸν et ἀντιστάντα τε.

508. διά τ' R. P. not. MS. ad Pac. 649.

600. Transpone ob synapheam, σφαλερῶς, ἀγανῶς δὲ χεροῖν Ἐπὶ τὴν γαῖαν—Mox qu. μὴ ταρβήσῃ (τι) νεωστὶ μολὸν—Καὶ μὴ θόρυβον—

619. οἱ δ'—

644. Dele μ'

649. Ut Barnes.

652. φῶ σʼ

653. λέγουσʼ ἂν—ἄγοις.

662. οἰκίσθαι. sed v. 706.

664. Dele (;)

671. ἔασον

714. ἀπάξεις.

721. ἃ ʼμὲ χρὴ

728. ʼάν με Ald. Qu. ὧν μὴ

791, etc. εὐπλοκάμου κ. ῥεῦμα δακρυόεν τάκουσαν (hoc fere G. B. Troad. p. 183. C.). τάκεις οἰμωγὰν Soph. El. 123.

801. Arist. Ran. 435. [432.] Soph. Phil. 16.

813. παῖσίδʼ

838. παρανοοῦσα] *Perperam intelligens.* HSt. Thes. II. 1079. D.

844. τὰ παρὰ] τἀπὸ

858. Malim τάδʼ.

862. παρόντε legendum, et nescio an sic Porsonus. In πάροιθε, quod ex 860. fluxit, acquiescit Elmsleius ad Heracl. 583.

908. Terent. Heaut. v. 4. 1—2.

952, 4. Recte MSS. πόλις, τοὐμόν τʼ. Vide me ad Œd. Col. 879.

971. Forsan αἱμακταῖς. Vide Iph. T. 644.

1006—7. σε καὶ—σὴν σώζων.

1013. γὰρ

1086. ῥοιβδήσεσι.

1109. οὗ σου.

1130. δεῖ σʼ

1139. Plato Gorg. p. 279, 8. Routh. 519. D. Steph. τούτου τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα;

1144. τί δεῖ—

1168. Μενέλεως

1180. σε δεῖ interrogative.

1190. Cum ᾀσόμεθα, non ᾄσομεν, dicant Attici, (Dawes. p. 290. ed. Cant. Burneius Tentam. Pierson. ad Mœr.) debuisset Musgravius scribere ᾄσομαι, enallage frequen-

tissima. Sed qu. εὔφρον' ἤσομεν. *proferemus*, vel *eloquemur*.

1199. not. Markl. Vide Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd.

1279. οἴ 'γὼ μῆτερ· ταυτὸν γὰρ δὴ

1298. Qu. ʹΑΛCΕΑ.

1330, etc. ἦ πολύμοχθον γένος ἀμερίων. Τί χρὴ δὲ (θεοὺς) Δύσποτμ' ἄνδρεσσιν ἀνευρεῖν;

1349. ἔγωγε καὶ αὐτὸς Plato Gorg. p. 245, 10. Routh.

1394. ὁρᾷν] An ὁρῶν?

1494. ἵνα γε

1502. ἐθρέψαθ'

1558. πόρου

IPHIGENIA IN TAURIS.

V. 50. Legebat R. P. monente J. Cleaver Bankesio, μόνος λελεῖφθαι στῦλος ΕΙC ἔδ. μοι.

113. Qu. γείσῳ vel γεῖσα.

258. Putabam, οἶδ', ἀφ' οὗ—Sed verum puto οἶδ', ἐπεὶ—eodem sensu. Ita Seidler. et Erfurdt. Vide R. P. ad Med. 138.

405. περικίονα ναὸν, et supra 403. qu. κούρας, Dianæ. Vide Erechth. Fr. 6.

481. Forsan, ἔσεσθε δὴ κάτω. Vide Hec. 414.

500. Horat. Ep. I. 7. 92—3.

556. παῖς] πῶς Ald. Tum forsan αὐτὸς legebat Markl. vide eum ad Iph. A. 1139.

587. Forsan, θνήσκειν, θεοῦ δίκαια ταῦθ' ἡγ.

679. Recte, ut videtur, VV.DD. (vide Mus. Cr. 6. p. 292.) σωθείς τ'—minore scil. distinctione post μόνος, ut constructio sit, δόξω ῥάψαι, (ἢ) προδοὺς σωθείς τε, ἢ καὶ φονεύσας.

796. Forsan legendum ἀπίστῳ cum Marklando, et interpungendum ἐκπεπληγμένος Ὅμως, ἀπίστῳ περ.

820. Interpunge, τί γάρ; κ. et repete ἀνεδέξω ex 818.
964. Interpunge, πέρι, Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ut sit anacoluthon, de quo vide Markland. ad 947.
973—5. Confer quæ narrat Herodotus VII. 141.
986. ληψόμεθα ex MSS. lege. Vide R. P. Med. 139. § I.
1025. Optime MSS. ἐκσωθεῖμεν. Sic Æsch. Choëph. 979. ἐκ σοῦ Ald. Turneb. ἐξ οὗ Robort. In Hermesianacte v. 62. ἐξ ὀνύχων pro 'ΕΚΣΥΝΟΧΩΝ Blomfieldius Class. Journ. Parodia Suppl. ἐκσογκοῖτ'.
1027. Qu. ἔνδον ἱεροῦ?
1035. Lege σε cum VV.DD. et ὥστ', *quare.*
1044. Lege σὺ δ', ἤ τις ἄλλος—ut liquet ex responsione. Vide 1166—7. Nil ad rem 1168—9.
1114. Conjeceram ἀμφ' ἀμφίπ. sed vulgatam defendit Musgr. Mox qu. an legendum, τὰν βωμοὺς μηλοθύτας ζηλοῦσαν, τὰν—
1168. ἤ τι τῶν—
1171. Recte habet τὸν φόνον. THE *murder which they had committed was a*—
1174. Qu. Ἄπολλον, Οὐδεὶς ἄν, οὐδ' ἐν βαρβάροις, ἔτλη τόδ' ἄν. Ut Ἄπολλον sit extra versum.
1181. καθεῖσαν. Vide Brunck. ad Œd. T. 1405.
1207. κρᾶτα κρ. Musgr. Vide 1218.
1217. Lege ἡνίκ' ἂν δ'—ut in Aristoph. Nub. 1124. [1108.] ἡνίκ' ἂν γάρ—Sic πρὶν ἄν γε recte Elmsleius Acharn. 296.
1243. βακχεύουσαν] ΒΑΚΧΕΥΘΕΙΣΑΝ. Bacch. 1248. ἐξεβακχεύθη πόλις.
1346. ταρσῶν κατήρη π. Vide 1050.
1360. Qu. τίνος, τίς ὤν, (τί) τήνδ'—
1387. λαβέσθε, κώπαις τε ῥόθια λ. Vide notas.
1437. Qu. ῥῦμα τ'. Vide Æsch. Pers. 149.—Sed nil mutandum. κῦμα Æsch. Theb. 64. 108. 1072. ῥεῦμα Pers. 90. 414.
1454. Lege γῆς Ταυρικῆς, i. e. Ταύρων.

1458. Lege, θὲς τόνδ'· ὅταν (hoc MSS.) ἑορτάζῃ λεὼς, Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξ.—ἄποινα, *by way of*, etc. ut Alcest. 7. Æsch. Agam. 1393. et alibi passim.

RHESUS.[a]

Rhesum Euripidi tribuunt Bentl. et Muret. apud Kidd. Dawes. p. 536. [559.]

V. 3. Ob vitandam repetitionem syllabæ ων, malim νέαν.

23. Lege ὁπλίζου χέρα, συμμάχων, Ἕκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς.

37—8. φυλακὰς——στρατιάν dele, ex 18—9. repetita.

115. Malim τῇδε μὴ οὐ—subaudito δέδοικα vel ὅρα. *Vereor ut hac redire possis.*

187. Malim αὐτὸς

239. Ἄρη MSS. ἄρα Ald. i. e. ἄρ pro ἄρ̂. Vide R.P. addend. ad Odyss. Λ. 58. Lege ἄρην.

277. δὶς τόσου recte MSS. ut Hecub. 392. supra 160. R. P. Med. 1191.

279. Qu. χαμαξιτοῦ.

392. διπλοῦν οὐδὲν Xenoph. Hellen. IV. 1. 32.

427. De πέλανος vide etiam Æsch. Eum. 255.

534. ἐκηρύχθη] Forsan ἐκληρώθη. Vide 541. Troad. 29. δεσπότας κληρουμένων.

542. Pro αἰωσιμόεντος qu. ἀϊόσι σιμόεντος. ἀϊόνας (Σκαμάνδρου) Æsch. Agam. 1128.

572. ἔγχος, *ensis*. Brunck. ad Ajac. 658.

619. Qu. πάρες σφε.

693. Ulyssi tribui malim.

740. Qu. ἀφανὴς φροῦδος, φ.

745. N. B. Hiatus.

[a] Jam ad numeros reditur Matthiæanos. J. S.

786. Ex Æsch. Agam. 1360. Vide Soph. Antig. 1238. Aj. 918—9. 1411—3.

790. Vide notas. Qu. νεῖατ' ἐς πλευρὰ ξ.

868. δὲ etiam Ald. Lege δὴ—

921. κείνῳ] Possis κλεινῷ. deinde lege κάτυφλώσαμεν ob augmentum. (δέχθαι 521.)

973. Procl. Chrestom. p. 479. Gaisf.

TROADES.

V. 1. Ion. (Schol. Phœn. 219. ed. Valck.) πόντου πεδίον Αἰγαῖον. Belleroph. (Aristoph. Pac. 139.) ὑγρὸν πόντιον βάθος.

27. De θέλει Boiss. MSS. du R. x. p. 269. et ibi cit. VV.DD. ad Greg. Cor. p. 135.

36. Qu. ἱστορεῖν?

49. Lege δὲ δαίμ.

72. ἔπερσάν τ'] Lege ἔπερσάν γ'—vide Pors. ad Phœn. 1638.

98. Adde locis citatis a R. P. Med. 325.

101—2. Citat Stob. CVI. p. 568. (449.)

102. πλεῖ κατὰ δαίμονα forsan delenda.

128. In vulgata acquiesco. πλεκτὰν adjectivum est, ut Hippol. 762. *Tortiles funes, quorum usum Græcos docuit Ægyptus* (Danai pater.)

139. Ἀγαμεμνονίαις σκ. ἔφ.

153. θεοῖς Reisk. sed idem Φρυγίοις male.

166. Collato Musgravio lege, ἩΜΙΧ. ἰὼ μέλεαι· μόχθων Ἐπακουσόμεναι, Τρ. *Huc adeste, Troades, ut vestros audiatis labores.* Confer 177, etc.

170, etc. Deesse quædam videntur.

171. Lege πέμψησθ'. Vide Elmslei. Heracl. 559.

183. Hæc Hecubæ non dari possunt. 183—6 proferri videntur a persona quadam e Choro, quæ non antea locuta erat.

207. ἔρροι MS. Lege αὔτα. Verte, *pereat talis concubitus, et talis fortuna!* εὐφρόνη pro *concubitu* Hec. 816. infra 667. Sic Latini *nox*.

219. εὐαλδεῖ τ' εὐκαρπείᾳ. εὐαλδεῖς pro εὐθαλεῖς restituit Bentleius Aristoph. Av. 1062.

239. ἐγνωσμένος—γύναι. Spurius videtur.

240. Lege καινὸν, ut Med. 272. supra 55. infra 710. καινὸν legendum liquet vel e 233.

256. νυμφευτήρια, i. e. νύμφην. Sic θοινατήριον Rhes. 511. βουλευτήριον Æsch. Theb. 571.

267. Cicero Phil. II. 43. Planc. 40. Callim. in Jov. 8. Aristoph. Thesm. 895. [888.] Epitaph. in Leonidan. Plato Rep. III. p. 391. B.

285. ὧ πάντ' ἐκεῖσε κἀνθάδ' ἂν, καὶ πάλιν αὖθις ἐκεῖσε,—τιθέμενος. Scil. pro ἀντιπαλ' legendum ἀνκςπαλ^—Sed multo melius πάντ' ἐκεῖθεν ἐνθάδ' ἂν καὶ π.—ἐκεῖθεν ἐνθάδε Ion. 1505. ἐκεῖσε δεῦρό τ'—πάλιν Androm. 609.

320—3. Recte corrigunt Ἑκάβα. Lego, εἰς αἴγλαν. (ὦ Ὑμέναιε) Σοῦ, παρθ. Verte, *I, lumen ferens.* Hesych. Σοῦ, ἴθι, (sic Porsonus pro MSti IOI.) τρέχε, ὅρμα. Vide Æsch. Theb. 31. Aristoph. Vesp. 209. 456. [458.] Soph. Aj. 1414.

329. ἀγοῦ, Φοῖβε, νῦν, (τᾷ) κατὰ——θυηπόλῳ.

367. πόλιν δὲ δείξω recte, sed tacite, Burges.

370. Malim οἳ δὴ

372—4. Vide Iph. A. 1170.

383. ἄλλως recte VV.DD. ἄλλοις esset, *aliis servituros*, ut 488.

385—6. ἦ τοῦδ'] τοιοῦδ' vel καὶ τοῦδ'——σιγᾷν δ' ἀ.—Collato Musgr. lego, ἦ τοῦτ' ἐπ. τὸ στρ. ἐπάξιον; *An laude digna?*

390. νεκροί γ'——ὕπο forsan spurius et ex 392. natus.

401. τι cum Burgesio, deinde εἶχεν ἂν δόμοις, Elmsl. ad Med. p. 150. οἴκοις Trachin. 732. Vide Reisig ad Aristoph.

413, etc. Vide an respexerit Isocrates de Pace, p. 182. B. Confer Soph. Aj. 1093. et ibi Brunck.

434. De χρυσὸς Wyttenbach. ad Phædon. pp. 180—1.

468. Rectissime Aldus τὰ μὴ φίλ'. Vide Phœn. 828. Bacch. 488. (Confer Herc. F. 308. ex emend. Porson. ad Phœn. 5.) Hec. 282. et R. P. Platon. Stob. v. 70, 47.

482. τύμβον] τύμβῳ malim.

485. πυρὶ, non πυρᾷ, præfigitur notæ Barnesii, nescio cur aut unde.

492. Confer Androm. 13.

510. κρήδεμνα, *pulvinaria* Barnesius. κρήδεμν' locum occupavit vocis significantis *lectum*, *cervical*, vel tale quid; forsan δέμνι', ut στεῤῥοῖς λέκτροισι supra 114. Optat scil. Hecuba, ut humi projecta, ipso mœrore contabescat. Vide Soph. Electr. 818—9.

535. Si per metrum licet, malim πεύκαν οὐρείαν, scil. *equum Durateum*.

545—9. Malim ἐπεὶ κνέφας——βοὰν ἔμελπον. *Quum autem labori et lætitiæ supervenit nox,——puellæ inter saltantes canebant*. Tum autem in antistrophico 525. legendum erit Τρωϊάδος, quæ forma occurrit Hecub. 94. Cum hoc loco omnino confer Heraclid. 777.

580. Qu. παιᾶνά μοι.

581. Personas divido:

'ΕΚ. αἶ αἶ αἶ αἶ τῶνδ' ἀλγέων.
'ΑΝ. ἰὼ Ζεῦ· καὶ συμφορᾶς.
'ΕΚ. τέκεα, πρίν ποτ' ἦμεν.
'ΑΝ. βέβακεν ὄλβος. βέβακε Τροία. τλάμων.
'ΕΚ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. 'ΑΝ. φεῦ, φεῦ. 'ΕΚ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
κακῶν. 'ΑΝ. οἰκτρά γε τύχα. 'ΕΚ. πόλεώς θ' ἃ καπνοῦται.

Vide Alcest. 875—8. 892—5.

609. ἀδάκρυτος forsan delendum, ut sit hexameter. Forsan imitatio est Æschyli apud Stob. Grot. p. 493. quocum Soph. Œd. C. 955. confert Brunck. ad finem Philoctetæ. Vide infra 640—4.

615. Lege τὸ μηδὲν ὄντα. Vide 414. Cycl. 355. Heraclid. 167. Iph. A. 945. Electr. 368.

663, seqq. Ex Homero Odyss. O. 20—3.

675. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. E. ibid. forsan ἀποχρῶν ἀνήρ.

705. Recte Harl. Τροίᾳ. Æsch. Prom. 631. Aristoph. Eq. 833.

720. καλά.] Qu. κακά. MS. Harl. λέγειν κακά.

727. Recte δεῖν edidit Burgesius ex emend. Jacobsii, Animadv. ad Eurip. p. 97—8.

730. Shakspeare, King Lear, II. 4. *I pray you, father, being weak, seem so.*

745. Vide Alexandræ Fr. 5. (Stob. p. 222, 53.)

749. Forsan, οὐ σφάγιον ὡς τέξουσα Δαναΐδαις τέκνον. Vide Iph. A. 1200.

753. Certissime legendum πτέρυγος et ἐμῶν. Constructio est, καὶ εἰσπιτνῶν ἀντέχει πέπλων ἐμῶν, νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγος. πτέρυξ, *it's fostering mother.* Sic πτερὸν Androm. 442. ubi recte VV.DD. ἀπὸ πτερῶν. Soph. El. 241. γονέων πτέρυγας. Androm. 497. σᾷ πτέρυγι.

Possis, πέπλων, (Νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπιτνῶν,) ἐμῶν. 1171. εἰσπίπτων πέπλους.

Nil mutandum. Vide Herc. F. 71—2.

766. Citat Plutarchus Ages. p. 603. F. De Superstit. 166. A. optime a Bentleio emendatus, *Remarks on Collins*, p. 210—4.

776. καὶ ante ῥίπτετ' Harl. male. Lege, (ἀλλ') ἄγετε, φ. ρ. et mox ἔκ τε cum Ald.

Possis εἶ' ἄγετε, sed ἀλλ' longe melius. ἀλλ' omissum Phœn. 803. Aristoph. Av. 1693. [1691.] R. P. cens. Arist. Br. ex Schol. ad 1565.

790. Optime ἡμετέρας Tyrwhittus, 784—791 Talthybio tribuens. Verte, *qui magis immisericors et impudentior est*, QUAM EGO. ἡμετέρας γνώμης, sc. ἡμῶν = ἐμοῦ. ἀνδρὸς γνώμην = ἄνδρα Cycl. 348.

793. Quin Aldus, ut videtur, habet ἀδίκως

809. ἀφ' Ἑλλάδος. Qu. an delenda, ut e seq. orta.

833—4. Qu. νεαραῖς—καλλίγλανα.

856. Post hunc versum excidit alius, ad hunc sensum explendum: *qui multum laboravi, et exercitum Achivorum* (*huc adduxi.*) Ex. gr.

πρὸς πεδία Τροίας {ἐναλίῳ / ἐναλίᾳ} στείλας {δορί. / πλάτῃ.}
κλειναῖς πορεύσας ναυσὶν εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

(Vide Electr. 430. Cycl. 284.)

κώπῃ διορίσας ἐναλίᾳ Τροίαν ἔπι.

(Vide Helen. 394.)

884. ὁρᾷν Reisk. sed qu.

886. Lege πίμπρησιν οἴκους.

889. ἐν γὰρ Flor. sed qu. πρὸς δὲ, ut 1204.

905. Paullo melius puto μάθῃς. *Scias* vertitur in ed. Commelin.

915. Lege τότε.

957. Legendum ἐδούλωσ'. *Hic me vi ducit: illi vero, affines inquam et populares mei, pro corona, quam mihi debet Græcia servata, servitutem acerbam imposuerunt.* ἀντὶ νικητηρίων optime explicat locus 925—30. quo respicit Helena.

958. ἐστι σοι τάδε 3 MSS. Qu. σοῦ.

967. Recte defendere videntur Musgr. et Heath.

978. οὖς Elmslei. Heracl. 7. Vide an legendum ἥσυχος κατ' οὐρανὸν, ut Hippol. 67. 71.

990. Forsan ταῖς σαῖς τ'—Sed vulgata melior videtur.

1027. Qu. κἄφελον, πρὸς Ἑλλάδος, Ψυχῆς τὸ θῆλυ, κεὐγενὴς—*per Græciam obtestamur, animo pelle muliebrem misericordiam, et sic apparebis,* etc. Sic Iph. A. 1208.—Vel potius πρός σ' Ἑλλ. sed vide Med. 64. Soph. El. 1208.

1065. καὶ παννυχίδες θεῶν Musgr. e MSS. Vide Helen. 1365.

1108. Lege καιναὶ 'κ καινῶν—ut Suppl. 507. sanavit Marklandus; et μεταβάλλουσι.

1114. τάφου natum e 39.
1145. Recte, ut videtur, Reiskius ὁρμήσῃ. Vide Orest. 346.
1150. De καινὸν me vide ad Suppl. 1065. καινὸν non movendum. καινὸν aut νέον est, quodcunque *modum excedit.* Anglice diceres, *a murder not authorized by the laws of war*. Supra 766. 'ΕΞΕΥΡΕΙΝ κακὰ vocat Euripides, i. e. καινὰ κακὰ εἰσφέρειν.
1155. Interpunge, αἰνῶ, φόβον "Οστις φ. *Non* ILLUM *laudo,* QUICUNQUE *timorem concipit,* etc.—Possis, ὅν τις—(vide Theogn. Aristoph. Plut.)—Sed qu. an recte se habeat vulgata: EJUS *metum, quicunque*—ὅστις scil. = εἴτις, ut Helen. 267. et 272. Iph. T. 606. Androm. 185.
1178. Malim πόνοι τ'—ut Suppl. 1145. ad quem locum me vide.
1186. σοὶ pro σὸς Reisk. et Musgr. Malim σῷ.
1194—5. Recte transponit Harl. nec τρόποις mutandum. Vide v. 67.
1195. ἐμπλήκτως et ταραχωδῶς jungit Isocr. Areop. p. 145. D.
1197. Possis πρόχειρον. Sed nil opus: vide Musgr. et adde Iph. A. 36.
1201. Qu. θοινωμένῳ.
1210. χροὸς ex 1208. natum videtur. Malim νεκροῦ.
1235. ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ Ald. τύμβῳ νεκρὸν X. Π. et MS. Harl. Malim ἄθλιον τύμβῳ νεκρόν.
1236. δεῖ. σφε.
1271. καὶ τί recte Harl. Vide R. P. Or. 412. Phœn. 1373.
1288. Vide 1312.
1297. κροτοῦσα, κρύπτουσα] Qu. δρύπτουσα.
1307. Forsan, θάνατος ἀνοσίων ἀνοσίαις σφαγαῖς. Iph. A. 1318. σφαγαῖσιν ἀνοσίαισιν ἀνοσίου πατρός.

CYCLOPS.

V. 39. Qu. κώμοις.

48. Recte, ut videtur, Casaubonus οὗ σοι. Vide 56—62. 206.

91. Malim χθόνα, quod primum in γῆν, deinde in στέγην mutari potuit. Contra, infra 381. priorem Musgravii conjecturam, στέγην, veram puto.

93. Melius τὴν ἀνδροβρῶτα.

124. Longe melius MS. ἄχορον. Et sic legi malim infra 486.

175. Malim διαλαλήσωμεν.

197. Languet οὐ. Malim ποῦ, ut Orest. 792. ubi vide R. P. Vide Heracl. 510.

220. ἐπεί τ' ἂν—

244—5. Malim, fere cum Musgr. ἐμὴν, ἀπ' ἄνθρακος θερμὴν ἑλόντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμου (vel -μων.)

251. καὶ γὰρ οὐ—

280. μετήλθεθ' verte, *pœnas raptûs exegistis ab urbe*, ut Bacch. 490.

290. Rectissime Aldus νεῶν ἕδρας. Verte, *Qui patrem tuum Neptunum* PORTUUM PRÆSIDEM *sacravimus.*

325. Lege, καὶ (μόσχον * * * * *
* * * * * ὑπτίαν,
* * * ἀμφορέα) πέπλον

Vide Androm. 1240, seqq.

338, etc. Athen. XII. 545. B. C.

343. λέβηθ', ὅστις vel ὅσπερ

370. Qu. ἐσθίει.

381. στέγην, quod in γῆν, deinde in χθόνα mutari potuit. [*Vide ad v.* 91.]

386. Recte, opinor, Piersonus ἔστρωσεν. Vitiosum enim esse ἔστησεν patet ex χαμαιπετῆ.—στρῶσαι εὐνὰς Suppl. 776.

415 et 247. Qu. an ἔκπλεως sit Græcum hoc sensu. Forsan ἔμπλεως.

446. ῥυθμοῖσί νιν] Forsan ῥυθμῷ τινι, ut 397.
453. Forsan ὑπνωσθῇ.
459. Lege ὡσεί τις.
467. Malim ὡσπερεὶ σπονδῆς θεοῦ, *Bacchi*. vel θεῶν. Vide Æschin. F. Leg. p. 39, 16.
553—5. Male Tyrwhittus. Silenus scilicet, occasionem clam bibendi captans, vinum aqua miscere simulat; Cyclops, qui meracum vult, cyathum poscit *ita ut est*, sc. nondum mixto vino.
562. Malim, λάβ', ὦ ξέν'——τέ μοι γ.
569. Legendum videtur σπάσῃς ob ἐκλίπῃς.
628. μακροτέρῳ mallem, si exstare vocem constaret.
671. Qu. ΚΑΤΕΚΛΥΣΕ. *drowned my senses in liquor*.
677. Soph. Aj. 875. et me ibi.
688. κακῶς hoc sensu, i. e. = μάτην vel ἄλλως, insolens videtur. Lego καλῶς, ironice. Sed vide Heracl. 171. et 56.
699. Lege συνναύτῃσι una voce, ut 424. 702.

BACCHÆ.

V. 32. Recte Ald. νιν αὐτὰς Elmsl. Med. 1263.
111. τ' ἐν ἄντροις Ald. Malim, τρικόρυθες ἔνθ' ἐν ἄντροις.
114. βακχείᾳ δ' ἀνὰ συντόνῳ κέρασαν (ἡδυβοᾶν Strabonis MSS.) i. e. ἀνεκέρασαν αὐτό.
116. καλι in Strabone ortum ex præcedenti καν. Aldinus enim Euripides, ματρός τε ῥεας εἰς χέρα θῆκαν, κτύπον— sed mox Strabo εὔασμα pro Aldino ἔν τ' ἄσμασι. Malim εὐάσμᾶτ
123—4. Malim ἡδύ γ'—πέσῃς
127—8. Transponendi videntur, ὁ δ' ἐξ—
ἱέμενος—
134. καὶ χοροῖς Ald. Forsan πλανάταις.

151. Forsan, τίς ἐν πύλαισι; Κάδμον ἐκκάλει—in imperativo, ut Phœn. 1083—4. (Nil opus videbatur R. P.) Pac. 178. τίς ἐν Διὸς θύραισιν; Vide Helen. 435. 437.

159. Confer Hecub. 1096. et ὡς verte *nam*. Hæc scilicet inter intrandum loquitur Cadmus, non adhuc viso Tiresia.

163. Spurius videtur, et ex δεῖ γὰρ, κ. τ. λ. 39—42. et v. 815. conflatus: unde in 815. v. l. lucramur, πέφηνεν ἀνθρώποις, pro πέφυκεν ἐν τέλει Aldino. Totus ille locus, qui in corruptissimis est, sic legendus videtur:

———ὃς πέφυκεν ἀνοσίοις θεὸς (vel θεῶν)
δεινότατος, ὁσίοις δ' ἠπιώτατος πέλει.

ἀνοσίοις scilicet loco suo a πέλει motum, sedem τοῦ ὁσίοις occupavit; et in ἀνοις degeneravit. Rhes. 970. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.

169. Palmariam emendationem ἡδέως Miltono surripuit Barnesius; (vide R. P. Jodrell. *Illustrat. of Euripides*, Vol. II. p. 335. ed. 2.) Barnesio Brunckius.

172. et 174. Interrogative legendi.

181. Qu. de personis. Mox 183. lego λόγοις. Vide mox ad Heraclid. 614.

274, etc. Interpunge et lege, ἔθηκε τόνδ' ὅμηρον, ἐκδιδοὺς Διόνυσον Ἥραι νεικέων. i. e. ἔθηκε τόνδε τὸν ἀπερρηγμένον αἰθέρα ὅμηρον νείκεων, ἐκδιδοὺς Ἥρᾳ ὡς Διόνυσον. Vide Helen. 582. ubi confer 34. cum 611.

279—80. Citat Plutarchus de Orac. Def. p. 432. F.

295, etc. (Porson. Advss. p. 265.) Isocr. Lochit. p. 296. E. καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν (χρὴ) εἰ—ἀλλ' εἰ—

298—9. Citat C. Cephalas Præf. ad Stratonis Anthol. (F. Jacobs. Anthol. T. VI. p. XLVII.)

308. Qu. νόσου.

314. ἐστι. Aristoph. Nub. 366. 825. [817.] 1472. [1453.] Livius VIII. 6. *Est cœleste numen! Es, magne Jupiter!*

365. Lucian. Pseudolog. fin.

371. πρόσω γὰρ ὅμως Δ'ΑΙΘ. Æsch. Eumen. 287. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. vide et 375. Agam. 925. Odyss. γ. 231. Sophoclem Plutarchi II. 625. C. citat Valck. Diatr. 32. C. 33. B.

424. λάζυσθε ineptissimum est. Brunckii MSS. μαίνεσθε. qu. μέθεσθε. De sensu liquet. λάζυσθε ex 476. natum videtur: certe ex isto loco et sequentibus patet vinculis solutum fuisse Bacchum.

431. Forsan post 428. ponendus, ut ad *comam* referatur. σκιητροφέουσι (τὰς κεφαλὰς scil.) Herod. III. 12.

435. Dele interrog. post κλύων. Vide Androm. 554.

441. Possis cum Barnesio Σεμέλης—γάμους.

494. Confer Meleagri Epigr. CXIII. Brunck. I. p. 32=82. HSt.

497. Lege ἴθι, Διθ. et 512. ὃς ἐμ' ἐν βρ. vide 571.

499. ἀναφαίνω. 514. δ' ἐντὸς

526. συνάγει, ut τίκτει v. 2. et similia passim. Vide Valck. Diatr. 60. B.

527. Lege μάκαρ, ut Helen. 375. Eubul. Athen. XV. 679. B.

548. εἴδετε, cum interrog. *Vidistis?*

550. Nonnus 44. p. 764. Falck. 1569. ἑπταπύλου δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης.

551. ἀλάλαζε τὰς—fere ut Tyrwhitt.

608. ὠνείδισας—καλόν. Post hæc deesse videtur aliquid. Sequentia sic personis divido:

Π. κλείειν—
Δ. τί δ';—
Π. σοφὸς—
Δ. ἃ δεῖ—
κείνου δ'—

668. Forsan, τὸν θεὸν ἄν, ὃν νῦν ψέγεις. Herc. F. 249. recte Piers. Electr. 277. Androm. 794.

672. Qu. male ex 623. repetitus?

679. αὐτὰς Elmsl. Heracl. 144. *hiding ourselves from them.*

680. ὥραν. Andocid. 18, 4. Æsch. Eumen. 109. Dem. Philipp. I. 49, 6. Pherecr. Athen. III. 75. B. Theophrast. ibid. 83. F. Diphilus ib. VI. 228. A. 3. ubi recte Sch.
717. τῶν] τοῖς optime MS.
757. Recte ὃς Brunckius.
775. δ' οὔ σοι φθονῶ.
790. τε] γε. (Nil opus. R. P.)
795. ἀστέως.
828—9. μοχθοῦσ'—ἁμίλλαις θρώσκει. 823—7 parenthesi sunt includenda.
875. Qu. μορφὴν
876. Citat Lucian. Pseudolog. T. III. p. 177, 31. ubi vide notas.
954. ἐ (ἐπὶ) σὰ—*adversus*.
962. Forsan τὸν ἀεὶ
974. Βακχεῦ. 579. Βακχεύς. (Euripidis ætate Βάκχος non Bacchum, sed *bacchantem* significabat. R. P.)
981. Post hunc versum addendum putat R. P. ad Med. 54. κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. Et sane, si illum retineas, hunc addas necesse est. Sed ambo melius abesse puto. ὅμως in sententiæ fine Hec. 831. Med. 282. Herc. F. 100. Electr. 757. Alcest. 939.
1008. Lege κισσὸν κομήτην—Helen. 1360. κισσῷ στεφθεῖσα.
1018. Sanum putare videtur Elmsl. Med. 1219.
1067. Qu. ἱερία. Qu. de quantitate.
1104. ταὐτὸ Reisk. Vide Hipp. 349. et Thucyd. VI. 82. fin.
1121. δὴ ὀρθεὶς Ald. Egregie Duportus ΘΡΟΕΙΣ.
1144. Qu. ἄναξ ζαγρεύς.
1156. Forsan τε θυγάτρες.
1172. Lege πεσὸν cum Reisk.
1173. δυσευρέτως.
1178. τὸν παῖδα κατθ. Sed forsan nil opus. Vide Suppl. 1046.
1220. Forsan κἄτι διπετέστερος.

1234. ἄθρησον αὖθις pro αὐτὸ—Qu. αὖτε

1250. Lege ὕβριν γ'—ὕβρεις defendit Herc. F. 726.

1261. Lege ἀνέβλεψ'

1265. ἂν ἔλαβεν ἂν Elmsl. Med. p. 150. Ipse cogitabam de γ' ἂν vel potius τἂν.

1283. Dedit Schol. MS. Dionys. Perieg. apud Bredow. Epp. Paris. p. 45. Vide an ex hac scena provenerit senarius apud Athen. XIV. 658. F. ἐγὼ δὲ φεύξομαί (γ') ἐλεύθερος γεγώς.

1285. ἥν τ'

1298. Vide Elmsl. Ach. 323. p. 122. οὐκ εἰδότες, si memini, R. P. in not. MSS.

1299. ἐγνώκαμεν.

1310. Malim ἀγρίας. Vide Ion. 992.

HERACLIDÆ.

V. 37. Malim ὄντος.

63. Qu. μή—ut Aristoph. Ach. 1107. 1112. [1073. 1078.] Alias τῇδε χερὶ verte, *by this resistance of yours.*

68. Nescio an recte mutata sit [*apud Elmsl. scil.*] vetus lectio νομίζων.

75. 78. Utrobique præfige 'ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

80. Malim σὺ δ', ὦ γ.—ὅδ' e 78. ortum. σὺ δ' infra 340. Troad. 423. 1139. Hecub. 607. Phœn. 141. Helen. 1285.

89. σῶμα minime movendum: scribi tamen potuisset non deterius, ὄνομ'.

95. Legendum opinor λόγον. *Quid dictum aut factum expetentes?* Infra 138. 537—8. Œd. T. 72. Sed vide an omitti possit τίνα. Phœn. 1355. Orest. 154.

129. Lego μ' ἐκβαλεῖν, ut Hec. 298. Iph. A. 451. 477. Iph. T. 227. Ion. 924. Helen. 1547. Æol. Fr. XXI. (Et sic forsan Reiskius.)

140. Forsan κιχών.

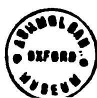

147. Malim ἀλλ' ἢ—ἐς κίνδυνον, *Sedenim isti hoc periculum subierunt,*—ῥίπτοντες αὐτὸν, i.e. τὸν κίνδ. Ceterum, etsi non temere scriberem ita, explico ἀλλ' ἢ per ἄλλ' ἢ—; *an aliud faciunt quam—?* quod plenius aliquando dicitur, ἄλλο τι ἤ.

158. λόγους, *empty words;* ut Bacch. 183. Aristoph. Eq. 210. Wolf. ad Leptin.

161. Lege certissime ἀγῶνος, et forsan τοῦσδ'.—Quod olim conjeci, etiam nunc arridet, ἀγῶνος τοῦσδ'.

169. Qu. ἐλπὶς, ut Helen. 432. *Dices, "Spes est ut eventus faustus sit."* ἐρεῖς, Phœn. 570. ἐρεῖ δὲ δή τις, ibid. 589.

181. Interpunge, χθονί· Εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ'—De phrasi vide Soph. Œd. Col. 1288.

185. Potuisset, οὐ μέτεσθ'—

197. Nescio an mutandum κρινοῦσι, scil. νικᾷν. Vide Aristoph. Eccl. 1147—9. [1155—7.] Æsch. Agam. 456.

213. Si cum Porsono ad Phœn. 372. ἥκεις interpretaris προσήκεις, vide annon legendum erit γένος—*quod ad*—γένος absolute Androm. 656. Cycl. 277. Iph. A. 953. ubi male Marklandus.—Vide an γένους ὧδε ἥκεις sit reddendum, *You come to this degree of relationship.*

217. Qu. annon aliquid post hunc versum desit.

245. Qu. Ἀργείων δ' ὄκνῳ, ut Μυκηναίου δορὸς φόβῳ Phœn.

251. Lege τοῖσδέ τ'——τοῖσιδ'. (hoc Musgr.) Sic supra 145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσιδ'—

252. Malim κυρήσειν.

255. ἀλλ' οὐ σοὶ βλάβος. Sic fere Musgr.

260. Æsch. Suppl. 79.

262. τῶν ἐνθ. Reisk. Forsan τῶν γ'—

263. βλάπτων γ'—

271. τολμήσῃς legendum, quomodo in nota citat Barnesius; edens tamen cum Aldo τολμήσεις.

286. Malim πόλιν. βασιλέως ὑπήκοος Æsch. Pers. 236. Possis versu seq. γῆν pro τήνδ', sed illud melius.

317. Qu. κατηλλάξαντο.

324. Malim εὐγενῶς.

339. ἕρπει Reisk. male, ut videtur.

352. Legebam δὲ pro γὰρ, parenthesi scilicet includens φημὶ δ'—τυχεῖν. Neque pœnitet conjecturæ. Si retineatur γὰρ, referatur necesse est vel ad θεοῖσι δ'—ἄναξ, 347—8. vel ad φημὶ—τυχεῖν, 350—1. Hoc si statuas, ὑπάρξειν legendum erit: si illud mavis, ideo mendosus erit locus, quod non nominatur Pallas in θεοῖσι δ'—ἄναξ.

Retine præsens tempus [ὑπάρχειν] ob τὸ γνωμικόν. Confer Æsch. Theb. 505—15.

355. Lege, ὦ 'ργόθεν ξέν' ἐπελθών.—Qu. ὦ ξέν' 'ἀργόθεν ἐλθών.

374. οὕτως = ῥᾳδίως. Cum Alcest. loco [682. *quem confert Elmsl.*] confer supra 268.

386. Forsan εἶσιν, i.e. πορεύσεται.

387—8. Ex Æsch. Pers. 823—4. Apostolius XIV. 1.

390. δὲ] Lege γὰρ ob metrum. Ceterum non dubito quin tragicum aliquem rideat, forsan Æsch. Theb. 36. 364—649. etc. ut Phœn. 763. Suspicor etiam 671—2. tangi aliquem.

396. An hic latet γῆς ὅροις? Certe ἄνευ δορὸς alienum videtur.

401—2. Recte transponit Tyrwhittus.—Non obstante Elmsleio, propendeo in Tyrwhitti sententiam.

402. Lege σωτήρια adjective, ut Æsch. Theb. 170.

407. Lego πᾶσι pro πάντων, et cum κελεύουσι (participio) construo.

408—9. κόρῃ Δήμητρος Barnesii ad 601. melius quam Piersoni κόρῃ Δήμητρί θ'.

411. Lege κτενῶ. Vide R. P. ad Orest. 929.

415. πικρὰς ἂν MS. Lego πυκνὰς ἂν

416. Qu. δίκαιος ἦ (imperfect.) ut supra 142. ubi Musgr. *I was right in helping.*—Possis δίκαι' εἴη. Sed bis peccat hoc, in tempore et in persona.

417. Lego ἐμοῦ, quomodo construere solet Euripides.

418. δράσω τόδε vix potest aliud significare quam ἐὰν ἀρήξω. Vide an legendum ἢν δὲ δή.

435. Legendum θέλει.

437. Malim, εἰ δὴ (vel forsan δὲ) θεοῖσι δεδόκηται τάδε.

460. κἀτυχὴς Tyrwhitt. post Grotium; quomodo citat Barnes. ad Herc. F. 299.

461. τῶνδ' conjicit, sed non valde audacter, Valck. ad Phœn. 632.

474. Pro μοι malim μὲν, cui respondet δὲ mox 478.

479. γένους verte *ex familia*. Vide R. P. ad Orest. 887. Musgr. ad Heraclid. 609.

481. Distingue, μάλιστ', vel potius ἀλλ' (εἰμὶ γάρ——πέρι)

488. Si hariolari licet, propono:

——————— σημαίνειν τόδε·

οὐ τ.———————————

σφάξαι κελεύειν, ἥτις εὐγενὴς ἔφυ. (vel, ἥτις ἐστὶν εὐγενής.)

ἔστι πατρὸς εὐγενοῦς Alc. 333. Temenid. XIII. 1.

σημαίνει vates, κελεύει deus. Vide orac. apud Demosth. Mid. 531, 16—7. 24. In Rhesi loco apud Elmsl. vide an legendum κελεύθου.

491. Bis legendum χρὴ—et Helen. 1300. ubi vide 1407. et infra 644. Contra 954. χρῆν Reisk.—De χρὴ et χρῆν Alc. 942. Helen. 1415. 1433. Electr. 1056.

493. σφάζειν.

497. βούλεσθαι Reisk. ἡμᾶς μὲν εὑρίσκειν, αὐτὸς δὲ βούλεσθαι. Demosth. Mid. p. 580, 10.

502. Qu. an ἕτοιμος an ἑτοίμη fem.

511. Ironice hæc, ut optime Barnesius. (οἶμαι 963.) κάλλιον, ut sæpe ἄμεινον, quasi superlative. Orest. 771. Iph. A. 1462. Mox lege et distingue, πεσεῖν, Κἄπειτα δεινά, ut egregie Tyrwh.

528. Legendum puto ὅποι, i. e. ἐκεῖσε ὅπου, et forsan ποῖ 625.

544. Forsan τῇδε δεῦρο, ἐκ παραλλήλου, (hunc pleonasmum alibi vidi, nisi fallor)—vel τάσδε.

558. Mendosus proculdubio est locus. Nunc malim ἐλεύθερος θανεῖ, scil. μιάσματος vel ἄγους. Æsch. Eumen. 324.

ΘΑΝΩΝ δ' οὐκ ἄγαν 'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ. Idem Suppl. 410. Vide Hipp. 1450.

566. Pro Io. lege ΔΗΜΟΦ. et 564. τοῦδε χρῄζε verte, *ab hoc* (Demophonte) *impetra.* Demophontem adesse patet ex 488. Sic VV.DD.

614. Qu. an σοφίᾳ. Similiter dubito in Soph. Antig. 605. Eurip. Bacch. 183.

624. Lege, εἰ δὲ σέβεις σύ γε θνατῶν ἀγαθοὺς,—Totum enim systema dactylicum est, non anapæsticum. (θνατὸς, θάνατος, confer Æsch. Eumen. 321.)

644. Lege χρὴ, et mox 646. ἤτ' ἄρ'—*alioquin.*

647. Qu. de futuri forma; annon legendum sit προσθίξει. Hipp. 1086. θίξεται. 2 futur. ἐξελῶ Hel. 1279.

653. Tentabam ᾖσμεν. Sed vide Elmsl. et Aristoph. Eccl. 828. [833.]

675. Sanissimus est versus. Verte, *Et ego tecum* ibo; *idem enim, ut videtur, cogitamus, ut amicis præsentes opitulemur.* Sic ὡς ἔοικας Med. 338. Iph. T. 591. Helen. 793. ὡς εἴξασιν Iph. A. 848. Helen. 497.

Non contemnendum (v. 676.) Barnesii ἔοικεν.—Male. Vide mox 677.

677. Dele punctum post ἥκιστα, et interrog. post φίλοις. NUNC. *A te alienum est ita stulte loqui.* IOL. *Æque alienum amicis periclitantibus deesse.*

684. Lege, ἀλλ' οὖν μαχούμεθ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονες. *Well, but I shall fill up the ranks as well as ever.* ἀριθμὸς de uno infra 992. Herodot. II. 6. Voci autem subest notio vilipendendi, ut 992. Troad. 478. Aristoph. Nub. 1205. [1185.]

689. *Forsan* ὁπλίτης, ut Androm. 459.

698. Non cogitandum est de ἥβᾳς.

706. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

716. συγκρύπτειν non dici puto, nisi de *secreto* occultando, ut Euripides et Demosth. F. Leg. 419, 15. vel certe si de *corpore,* etc. *tegendo* usurpari posset, συγκρύπτειν πέπλοις, etc. = ἐγκαλύπτειν, *to cover* UP. Sic συγκαλύπτειν, de

quo Dawesius p. 209. ed. Cant. Malim igitur σὸν κρύπτων δέμας, ut 819. et sæpe.

717. (ἀγὼν vel Ἄρης) γὰρ ἄνδρας οὐ (φιλεῖ vel μένει) λελειμμένους.

738. Lege οἷος, ut Soph. Philoct. 1007. Sic Aldus.

748. Qu. ἀρχέλαν, ut Electr. 1153.

765. Malim καὶ γὰρ, vel fortasse γαίας pro γᾶς σὸν versu seq.

783. Qu. διήγαγεν, ut ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα Demosth. Philipp. III. 120, 17.

788. ὅδε, *is quem nosti*, ut οὑτοσὶ apud Dem. τόνδε λέβητα Cycl. 343. Sic enim Ald.

794. Malim σημανεῖ.

800. Recte statuit Heathius mutilum esse locum. Necesse est ut Hyllus non minus Demophonta et Athenienses compellarit, quam Eurysthea. Vide modo Phœn. 1234–5. 1238—52. (Sed vide Phœn. 1248—9. Spurius est 1250.)—Deinde quis credat Euripidem, qui in omnes partes disputare solet, argumenta reliquisse vix inchoata, atque in unam tantum partem?

λέγοιμ' ἂν ἄλλων. (Valck. ἄλλου.)

846. Ἥβῃ, Herculis scil. conjugi. Vide 851—2.

847. Malim δίκῃ, sed vide 877.

851. Lege παῖδά θ' cum Reiskio, vel παῖδ', ὅσοι σ.

863. Melius homo, quam dies, diceretur φόβου ἐλεύθερος. Possis, νῦν ἐμοὶ 'κ δ. tum ἐλεύθερον ἦμαρ recte se habebit, ut ἐλευθέραν ἡμέραν Rhes. 988. ut Homerum taceam. Vide R. P. Phœn. 550.—Sed multo lenius ἐλευθέρῳ. Durissimum enim, et satis obscurum, subaudire ἐμὲ ante ἐλεύθερον, ut Soph. Electr. 479. ὕπεστί μοι θάρσος—κλύουσαν. Vulgata orta est ex Homerico.

883. μοι cum Reiskio legendum videtur; neque morandum asyndeton. Vide Burneium Cens. Menstr.

919—20. Recte vertit Musgr. *Cui furor juri prælatus erat.*

927. Qu. πολυπόνωι ξὺν ἀσπίδι. πολύμοχθος Ἄρης Phœn. 796.

929. Subaudiendum puto ψῆφον. Hac metaphora utitur Æsch. Agam. 789. Eurip. Hel. 1006. Sic autem retinendum erit τύχας 930.

938. Ferri quidem fortasse possit ἐναντίους, et verti, *te coram intuentes*. Sed melius ἐναντίον, ut Hec. 954. Med. 470. vel fortasse ἐναντίος. Vide Suppl. 866.

945. Pro κατήγαγες, 944. Reiskius κάτω τε γῆς, satis eleganter, sed contra historiam; non enim inferos petebat Hercules, cum leonem et hydram interficeret. Malim igitur χύδρας, ut tres labores, Cerberi, leonis Nemei, et hydræ Lernææ, intelligantur.

957. Dele interrogandi notam.

963. Dele δ'.

964. Proxime ad mentem Musgravii lege, μηδὲ φῶς ὁρᾷν ἔτι.

976. Verte, *Gravissimam et venia dignissimam odii causam habes*. Prorsus aberravit Musgravius.

982. Violenter Elmsl. οὐ δῆτα. Legendum puto ᾔδη. *I was well aware—I did not forget*. Eodem sensu, θανουμένη γὰρ ἐξῄδη Soph. Antig. 460.

990. Qu. διώσας, *profligatis et cæsis*. Sed vereor ne sic scribendum foret διωσάμενος. Qu. διώξας. Vide 1002. Iph. T. 1175. In Æsch. Fragm. ap. Elmsl. p. 129. [*Prom. Solut.* 6.] olim cum Blomf. malebam διώξεις, nunc διώσει.

1000. ἂν, λαβοῦσα—et sic Reisk.

1021. Legendum τήνδε δὲ πτόλιν

1025. Melius θάψαθ'

1036. Frustra Reiskius ἐάσητ'. Vide 1027.—μὴ ῥεῦμ' ἐάσῃς ἐμὲ στάξαι ποτόν Q. R. *Ne istos sinas*, etc. "ne scil. animam meam placando ista mala effugiant." Sed quare non victimæ, etiam humanæ, meminerit? (Polyxena.)

1049. Legendum ὑμῶν. Quod enim vos facietis, minime reges nostros piaculo obstringet. ὀπαδοὶ sunt Alcmenæ famuli, (δμῶες 1045.) Vulgata significaret, Chorum recusare quominus ipse Eurystheum interficeret; quod longe ineptissimum.

HELENA.

V. 8. Malim τοῖσδ' ἐν δώμασιν, ut Herc. F. 44.

20. Interpunge, ἐξέπραξ', ὑπ' ἀετοῦ Δίωγμα φ.

59. Qu. ἦν μὴ

63. Lege ἐγὼ pro ἐμόν.

77. Egregie Reisk. [ἀπόλαυσιν.] Similiter Canterus in Herc. F. 1342.

78. Verte, *Quid autem me ob ejus calamitates odisti, quicunque tandem es qui*—Alia ratio loci Phœn. 293.—Malim τί δ'; Suppl. 778. (qu. Herc. F. 1203.) Hypallage Herc. F. 1078.

86. τά σ' pro τίνος Elmsl. Œd. T. 329. πόθεν ποτ'; nescio quis, Q. R. III. (6.) p. 393. Vide me ad Præf. Hec. 22, 21. Soph. Trach. 242. τοῦ πότ' εἰσι καὶ τίνες; unde vide an, τίνος, πόθεν, τίν' ἐξ. Iph. T. 916. ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

Transponendo possis, ἀτάρ σε χρὴ 'ξαυδᾶν, τίς εἶ; πόθεν; τίνος; numeris, etsi non optimis, non plane insolitis. Vide Æsch. Theb. 1040. Soph. El. 1038. (apud R. P. Suppl. Præf. p. 22.)

90. Soph. Œd. Col. 1292. γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς.

97. Lege μανέντ'; (μανεῖσαν Med. 1281.) Vide Herc. F. 1109.

122. καὶ ναῦς ὁρᾷ] Lego, ἢ νῦν σ' ὁρῷ. *quomodo*. Vel, ὡς νῦν σ' ὁ. Vide supra 118. De καὶ et ὡς, i. e. ς et ὡ Markland.[a]

135. ἦπου Musgr. Legendum esset οὔπου, si constaret hoc Græcum esse pro οὔ τι που vel οὐ δήπου. Vide VV.DD. infra ad 575. 791. Herc. F. 1073. 1145. Electr. 233. De πω Ion. 1277.

146. Lege σὺ προξένησον. Vide Ion. 338.

[a] Vide et ipsum, Advers. T. I. p. 467. J. S.

176. Lege et interpunge, φόνια· χάριτας ἵν' ἐπὶ δάκρυσι παρ' ἐμέ θ' ὑπό τε μ. *ut in horum gratiam et apud me et in inferis nænias in mortuos accipiat.* ἐπὶ δάκρυσι Troad. 315.

228. Forsan, καὶ θεὰν Χαλκίοικον. scil. Minervam; de qua vide mox 245. VV.DD. hic et ad 1464.

264. Recte VV.DD. κακάς. Proximo versu malim τὰς δὲ δὴ καλὰς—

277. ὤχει citat R. P. ad Orest. 68.—Versu sequente lege ἀπαλλάξειν.

334. οὐ μόλις est *omnino*. Æsch. Agam. 1049. Junge igitur cum θέλουσαν.

344. Possis ἢ 'ν νέκυσι. Sed melius Heath. νέκυς.

356. Malim ἅμιλλαν. (ξιφοκτόνον δίωγμα et αὐτοσίδαρον ἅμιλλαν per appositionem.)

358. Qu. ἀοιδαῖς σέβιζον.

360. Lego ἄλλοις, i. e. ἡμῖν.

377. ματρὸς proculdubio mendosum. Nihil hic de Leda, sed a 366. usque ad 392. agitur de nuptiis (imaginis) cum Paride, et de malis inde ortis. Felices quibus ita illuserunt superi, ut post dedecus illatum in bestias mutarint, et qui formam, malorum causam, non retinent, ut ego!

380. Lego ἔσχεο λύπης. In choricis enim, præsertim in dactylicis, non nimis severe excludendæ sunt formæ poëticæ.

382. χρυσοκέρων ἔλ.

395. Forsan οὐδέ. Aristoph. Av. 695. γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

419. Qu. πίπτειν κακίων, subaudito ἐστί.

446. Mirum hyperbaton. Qu. σὺ δ' αἴτιος· πείθει γὰρ οὐδὲν ὧν λέγω. Sed non absimile hyperbaton Bacch. 450. qui tamen vix sanus. Electr. 282. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.

483—8. Hæc, ut nunc leguntur, meræ sunt ineptiæ: non enim tam stulte uxorius erat Menelaus, ut, Helenam

ipsam possidens, ejus nomen aliis invideret. Lego, 484—8. κλύω. Ἢ τὴν——δόμοις; Per συμφορὰς 483. intelligit calamitatem quam *timebat;* scil. Helenam ex antro ereptam esse. Vide supra 475.

513. QUÆRE an legendum, σοφῶν δέ του

532. Euripidea forma est πεπλευκότα.

540. Recte Musgr. οἴμοι, πόθ' ἥξεις; quanquam lenius esset ὤἴμοι.

555. φόβον. Valck. ad Phœn. 522.

565. Malim ἆρ'—Si γὰρ retineatur, interrog. post δυστυχ.

580. ἢ τά σ'] Lege ἢ σά γ'—

581. Frustra Scaligero obloquuntur. Confer Ion. 366—7.

586. Cum Scaligero lege Ἥρας, et dispunge ante διάλλαγμ', quod accusativum est. *By way of*—Soph. Electr. 564. Eur. Electr. 229. 1262.

601. θαυμάστ'——ἔχων Ald. ἔχον Musgr. sic supra δυσπρεπὲς 300. Sed qu. ἔχει.

620. Pro ἄδην malim μάτην, ut ἄλλως 707. Vide 1220.

679. τί δ' ἐς κρίσιν σοῦσθ' ὧν γ' ἔθηχ' Ἥρα κακῶν; Vel, σοι, τῶν γ' ἔθ.

696. Forsan ὅτε.

697. Malim εἰ γὰρ—*utinam.*—Male: recte vertit Barnesius.

733. Male Musgravius. Verte, *et ab aliis vocari alius cujuspiam servus.* δοῦλος τῶν πέλας, Soph. Antig. 479.

741. Qu. κεἰ τῆσδέ πως

757. Non spernerem ἄριστος, si darent MSS.

765. ἑνὶ λόγῳ, μιᾷ θ' ὁδῷ Piersonus. Confer Diodor. Sic.....ex emendat. Porsoni.

766. συμφοράς.] Qu. τύχας.

775. ἐνιαυτὸς est spatium VII. annorum. Vide Apollodorum, et supra v. 112.

798. Recte Musgr. ταλαίνας. τάλαιναι στιβάδες respondent ἀθλίοις ἕδραις 797.

842. Legerem κτενῶ, si constaret ἐμὲ κτενῶ dici posse pro ἐμαυτὸν κτενῶ. Vide 982—3.

866. De sulphure hic agi liquet, quidquid aiat Musgravius.
892. Recte Scaliger. Servis scilicet suis, quas dimiserat, (vide 871—2.) hæc mandare se fingit Theonoë, se non auditum iri sciens.
905. ἐατέος, etc. qu. an delendum.
913. Corrigunt, si memini, ἀποδοίη ποτ' ἄν. Sic certe legendum.
953. Lege 'γὼ πρόσθε τῆς εὐψυχίας. Vide R. P. ad Med. 722.
955. Recte Reiskius ζητοῦντά μ'. Necessarium est pronomen ob ἐμήν. Similiter emendavi Soph. Antig. 736.
1010. Lege ἀδικοίην νιν ἄν, scil. τὸν πατέρα.
1019. Lego τῇ κασιγ. Vide me ad Ion. 1015. Scal. ad Androm. 194. VV.DD. ad Phœn. 145.
1026-7. Malim εὔνοιαν (hoc alii)—σωτηρίαν, *salutarem.*
1045. οὔτ' ἂν
1059. Lege παρῆκεν.
1069. Malim σὲ γάρ—
1089. Lege χερός.
1130. Malim ἐνάλοις (hoc Musgr.) ἄκραις. Sed vide Troad. 89.
1133. Lege ὅτ' ἔσυτο. Qu. an sic Canterus.
1135. νεφέλαν MSS. sed genitivum tuetur locus simillimus Phœn. 820. τέρας Σφιγγός.
1141. Pro δεινὰ legendum δεῦρο. Aristoph. Ran. 1109. [1074.] καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε. Av. 649. et Schol. ad 347. 425. De τὰ θεῶν Elmsl. Heracl. 618.—Hinc autem liquet Troad. 1194—5. recte a VV.DD. transponi.
1142. Qu. ἀμφιλόγοις.
1147. Malim, ἰαχεῖ γᾶν—*et vocaris in Græcia.*
1158. Partim cum Musgr. partim cum Duporto, ᾇ—ἔριπον. *Qua* (contentione)—
1201. Qu. μόλοι δ' ἄρ', οἷ σφ'—*eat, quo precor!* Scil. ambigue loquitur. Theoclymenus intelligit, *eat in malam rem:* (vide 1215.) ipsa, *patriam incolumis revertatur!*—Qu. μόλοιεν δ', οὓς—

1209. Qu. ὑγροῖς ἐν κλ.

1230. εἶ σὺ σῷ πόσει, vel εἶ τις.

1287. πάλιν Reisk. pro πόσις. Qu. ποτε.

1292—3. οἵαν——παύσω—Hos versus transpositos mallem.

1317—8. Forsan οὐρανίων αὐλᾶν—et forsan Ζεὺς excidit. Sed qu. de antistrophico.

1358. Lege νεβρίδων. Phœn. 1768. Glyc. Polysch. puro respondens.

1374. Mendosus. ἀνηρ[3]|πασεν[4]. Vide R. P. Suppl. Præf. p. 23.

1421. Qu. ἄλλως.

1460. Qu. διδόντες.

1470. Lege νύχιόν τ' εὐφροσύναν.

1472. Lege τρόχῳ 'τέρμονι, i.e. ἀτέρμονι. Hec. 914. ἀτέρμονας αὐγάς.

1509. Forsan ποινηθεῖσ'. Qu. de verbo.

1510. Qu. ἐλθοῦσαν ὑπ' Ἴλιον | Φοιβείους τ'—In strophico 1493. lege Μενέλεως.

1512. Qu. κάκιστα τᾶν δόμοις εὐρ. Si sensum assecutus est Piersonus, possis, κάλλιστά σ', ὦ 'ναξ—vel, quod longe melius, ἄναξ, σε κάλλιστ'—Qu. τὰ μάκιστ', de qua voce vide Br. ad Œd. T. 1301.

1539. Lege ἠσκημένοι. Ion. 329. Vox apud Æsch. Pers. 184.

1555. Barnesius κουφισθέντα. τἄλλα sunt *vestes*, etc. de quibus supra 1261—65.

1575. Legendum, 'ΡΟΘΙΑ Δ' ἐξεπίμπλατο Βοῆς, ΚΕΛΕΥΣΜΟΥ φθέγμαθ' ὡς ἠκούσαμεν.—βοὴ scil. remigum erat; κελευσμὸς, κελευστοῦ. Possis etiam κελευστοῦ, quod nescio annon melius.

1580. Paullo melius videtur σοι quam μοι.

1653. Recte τοὔνομα corrigunt. Vide Iph. A. 128.

1654. γάμοις qu. an ex 1646. natum; ut legendum sit κακοῖς.

1658. Malim ἐξεσώζομεν ob ἦμεν 1660. Verte, *servare conabamur*.

I O N.

V. 41. Frustra difficultates movet Musgravius: acquiescere debebat in ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ, ut mox 122. ἅμ' ἡλίου πτέρυγι.

67. ἔρωτι παίδων] Vide Danaës Fragm. VI.

79. Forsan προνάου, una voce.

99. Lege ἐλθοῦσιν.

113. Malim κάλλιστον. vide 127.

189. Lego τᾷδ'—ut πάντα 203.

189—216. Pro 'Ιών et Χορ. ubique pone 'ΗΜΙΧ. Chorus enim inter se loquuntur.

206. Qu. delendum ὦ—Glyc. Polysch. vel lege δερκόμεθ'.

239. Forsan, παρούσας δ' ἀμφὶ τᾶσδ' ἐρωτᾷς—de Creusa, scil.

240. Qu. γενναῖος εἶ τις, εἰ τρ. vel servato καὶ—

248. οὗ Piersonus, quod vertendum cum Musgr. *ubi*, ut Herc. F. 264.

254. Qu. ἐνθάδ' οὖσά περ. (πῃ sc. pro πυ.)

258. Recte Musgr. Verte, *Quid rei est? num ob aliquid doles, quod mihi non fas est sciscitari?*

259. τόξα] Hec. 601. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. τάξα pro τοξεύματα infra 526.

267. Dele punctum post τοσαῦτα. Verte, *Hoc scilicet est summa nostræ felicitatis.* De καί, 349. Androm. 888.

317. Lege ἦ

322. Lege ἡ δ'—et construe cum 324. Sic mox 417—9. ἄλλοις—οἳ θάσσουσι—ἀριστεῖς. Herc. F. 1135—6. ἄλλοις οἳ—κόροι. Vide et Electr. 32—3.

327. Malim, τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ' ἥτις ἦν ποτε. Possis et aliter. (μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα Electr. 262.)

338. Lege δ' ἀλλὰ

345. Qu. οὔ φησιν, et mox lege ἄθλια.

364. Frustra καὶ sollicitat Musgr. Œd. C. 1432. Sed legendum 'λελήσμεθα, plusquam-perfecto.

385. Malim, ἕνα δ' ἂν εὐτυχῇ. Vide Med. 1225—7.

388. Lege ᾗσπέρ εἰσιν. Subaudi περί. Vide R. P. ad Phœn. 1360.—Male.

389. Legendum σύ τ'—Sed malim, ὅς γ' οὔτ' ἔσωσας—vel εἴγ'—

437. Forsan, προσήκει γ' οὐδέν. Vel, προσῆκον οὐδὲν, ut sæpe alibi et apud Thucyd. VI. 82. et c. 84, init.

440. τί πάσχων (hoc Canterus) Προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος. Sed qu. de hoc composito.

462. Lege 'κ χρυσέων.

465. Musgravii citationibus adde Soph. Œd. T. 480. τὰ ΜΕΣΟΜΦΑΛΑ ΓΑΣ—μαντεῖα. Supra 223. μέσον ὀμφαλὸν ΓΑΣ—ubi Barnesius.

475—80. Recte constructionem instituit Heathius. 478. malim καρποφόροις. vel forsan κουροτρόφοις. Vox apud Eurip. Troad. 567. Callimach. H. in Del. 2. 276.

539. Qu. δῶρον ἄλλων;—δῶρον; ὄντα γ'—Sed vide 1532—6.

554. Lege ἐθιάσευσ'—θιασεύεται Bacch. 75.

556. Olim emendavi τοῦτ' ἐκεῖν'. ἵν' ἐσπάρημεν. et sic Elmslei. ad Med. p. 98. Vide Reisig. Aristoph. p. 279. Eur. Troad. 626. Helen. 622. 788. Aristoph. Ran. 321. [318.] 1381. [1337.] Pac. 288. Av. 353. (non 759.) Plato Rep. I. p. 337. A. HSt. Demosth. Mid. 583, 19. De Latinis Bentl. ad Ter. Andr. I. 1, 99. ἐκεῖνο restituo in MSS. ad Stobæum, p. 204. Contrario modo peccatum erat Helen. 581.

574. ὃ δ' ᾖξας ὀρθὸς, ut Phœn. 1474.

590. Pro πέρι malim πὲρ i. e. πάτερ.

612—3. Lege πικρῶς, Πῶς οὐχ—

616—8. Lege, κᾆτ' ἢν———συγχέας ἔχῃς, Πόσας σφαγὰς δὴ, θανασίμων τε φαρμάκων Γυναῖκες, etc. Sed vide R. P. Ep. ad Dalzel.

622. Legendum puto ἀπαιδίᾳ.

623. Huic loco simillima habet Isocrates Helen. p. 214. E.

634. Proxime ad Duporti mentem malim, εἴη δ' ἔμοιγε—ut Med. 542.

636. Lego ἀνθρώποις. Vide infra ad 1510.
645. Qu. ἀεὶ pro εἶναι.
684. εἰς ὑμν.] Dele εἰς. Metrum Dochmiacum.
718. Qu. συμβάκχαις vel -χοις, ut Troad. 502.
792. πῶς, corr. παῖς. πῶς pro παῖς Ald. in Iph. T. 556.
795. Lege ἀμπταίην, *utinam*—ut Hec. 1083. αἰθέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον.
835. Qu. κἀκ τῶνδ', ἀπ.
841. γάμων] Lege γόνων, vel 'κγόνων. Aliquem ex Æoli posteris adoptare.
848. θάτερον pro τὸν ἕτερον.—Imo pro τὸ ἕτερον.
855. οὐδεὶς] Lege οὐδὲν—nihilo pejor. et El. 941. οὐδὲν lege. Conf. Markl. ad Iph. A. 1251.
862. Lege ἀγῶνας. *Quicum certamus virtute?* i. e. cum quali marito?
863. Alcest. 504. οὐ, ubi MSS. εἰ. Reisk. οὖ, male, ut videtur. Qu. an hic legendum εἰ. (εἰ et οὐ Troad. 358.) —Malim, ἀρετῆς, Οὖ—Mox forsan legendum στερόμεσθ'.
874. Lex. S G. p. 421, 16. in ἀπενήσω, et 432, 28. in ἀπονησαμένη.
890. Malim fere cum Reisk. ἐμφὺς καρποῖσιν, vel λευκοῖσιν δ' ἐμφὺς καρποῖς.
932. Qu. ποῦ 'κθεῖναι.
934. Dele σ'.
959. πῶς in resp. pro ὅπως; Forsan πῶς γ'—
964. Qu. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' ἐσῆλθεν.
999. Lege quantocyus ἦ τι που
1004. Malim ἔχοντας.
1012. Qu. χρῆσθαι, deleto puncto. *Quomodo eo utendum est, ut*—
1015. Lege τῶν Γοργόνος. Qua forma utitur noster Electr. 860. Herc. F. 970. Erecth. Fragm. I. 51. ubi altera Γοργοῦς per metrum admitti nequit.—De Γοργόνος,—γοῦς Valck. Phœn. 458.
1095. Lege ἄροτον.
1106. Malim ξέναι γυναῖκες, ut Phœn. 285.

1115. Qu. ἐξισούμεθ' ὑστ.

1133. Lege σεμνῶν. Supra 805. et 982. σκηνὰς ἱεράς.

1136. Qu. ἀκτῖνος.

1137. Optime Elmsl. Med. 1150. (a.) εὐγωνίαν.

1146. ὑφαντοῖς Musgr. Vel hoc vel γράμμασιν τοιοῖσδ' legendum.

1154. Forsan χρυσήρη πόλον. *Aureum polum versans* TANQUAM *caudam.* Vel, si πόλῳ retineas, *versans auream caudam apud polum.*

1167. Ex formula lege τὸν θέλοντ' ἐγχωρίων.

1171. (δείπνων,) παρελθὼν etc. Vide 1032.

1177. Qu. ἧκον.

1187. Malim, ᾔδειν. ἐν χεροῖν δ' ἔχοντι δὴ—

1191. Lege εἰς cum Heathio.

1195. Qu. an δρόσου—ἱερᾶς cum Musgr. et Reisk.

1213. Sensus proculdubio est, *Senem in turba latentem quæsivit.* Qu. an interpungendum, ἐρευνᾷ· γρ. ut, si senem apprehenderet, convinceret, utpote in flagranti delicto. ἕλοι scil. sensu forensi, ἔχοντ' = ὄντα, de quo ad Suppl. 175. Musgravianæ emendationi obest quod mox dicitur, senem *vix tandem confessum* de veneno: qui hoc, si cum veneno deprehensus est?

Si Græcum, facilius esset λαβεῖν—ut fere 331. ᾖξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν.

1232. Lege σπονδᾶς, ut Herc. F. 874—5. et forsan θοαῖς.

1251. Legendum certissime, ἵν' εἶ τύχης. Helen. 1445. Electr. 236. ubi recte corrigitur συμφορᾶς.

1272. δωμάτων] Melius et signantius esset δικτύων, et magis conveniret τῷ περιβαλοῦσα. Vide Orest. 25.

1279. οὗ Heath. sed malim οἷ. πτήσσειν enim verbum motus hic est. Possis ᾗ.

1282. ὑπὲρ ἐμαυτῆς, *meo nomine.*

1288. Paullo melius σὺ δ' οὐκέτι.

1289. Lego vel εὐσεβής γε, (ut scil. ad νῦν δ' ἐγὼ referatur, reliquis neglectis, ut 1408.) vel εὐσεβεῖς σύ.

1293. MS. πτανοῖς, unde recte Musgr. πανοῖς. Vide supra 194.

1315. Qu. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους.
1320. Qu. θριγκοὺς τούσδ'—
1325. Malim αἷς pro ὡς.
1333. Qu. de τοι sic posito. An τις?
1371. ἐπέσχεν, ut 1493. Androm. 225. Nub. 1385. [1364.] ὑπέχειν de *recipiente*, Acharn. 1061. [1027.]
1385. Qu. σέσωκε.
1397. Aldus οὐξέθηκ', pro quo eorrigunt ᾧ 'ξ.—ut infra 1412. Sed nulla fere mutatione lege, οὗ 'ξ.—*ubi* sive *in quo*, ut Phœn. 854.
1415. Qu. an legendum, ἥ γε τόλμᾶ σου.
1422. Lege κεκρασπέδωταί τ' ὅ. Possis quidem, κἀκρασπέδωσά γ'—sed hoc deterius.
1427. Lege, δώρημ' Ἀθάνας, ἣ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε. (ἣ Ald.) νερτέρων δωρήματα Orest. 123. Supra 25. ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Τρέφειν τέκν'—
1440. Lege cum Heathio, χθονίων μέτα, Π. *quem cum mortuis et Proserpina existimabam.*
1465. Certo certius legendum, ΓΑ Δ' ἔχει τ. *the house has found it's master, and the country it's king.*
1490. ἐμοῦ Barnesius; sed multo melius ἐμὰ constructione notissima, cujus exempla congessit Valck. ad Phœn. 1518. p. 515.
1493. Qu. πόνους. *Opus* vertunt.
1510. Lege ἀνθρώποις. Vide Soph. Antig. 388. Archiloch.
1523. Eleganter Musgr. sed parenthesin usque ad γάμους continuare debuit.
1549. θεοδότων non dicunt Attici, sed θεοσδότων. Hoc me docuit Porsonus. Lego θυοδόκων, ut supra 513. quod melius ad sensum. Vix dubito quin ita conjecerit Scaliger. Adde Androm. 1134.
1562. Qu. κομίζοι'.
1570. Lege ἔζευξα θάρματ'—Erravi: recte Scaliger.
1579. Qu. an mutilus sit locus.
1608. Lege, κεἰ πρὶν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί.
1613. ἐκκρημνάμεσθα recte Ald. κρημναμέναν Æsch. Theb. 218.

HERCULES FURENS.

V. 27. Lege, Δίρκης (τις) εὐνήτωρ—ut Med. 681.

35. Forsan ἀνημμένον. Vide 472.

51. Lege χρεῖοι, a χρεῖος adjectivo, quod occurrit infra 1308. Æsch. Suppl. 198.

62. Forsan ἐκ θεῶν.

72. Forsan ὑφημένη vel ἐφημένη.

94. Lege γε pro με.

107. Qu. (λιπὼν) ὑπόροφα—et metra constitue, Iamb. Dim. Id. Hyp. Iamb. Trim. ὑπόροφος Orest. 147. per ω Electr. 1170. sed qu.

112. Qu. ἐννύχων ἔχων ὀνείρων Τρομερά τε μέλε' ἀλλ'—

119. Lege, ὡς δὲ πρὸς, etc.—ὣς βάρος, et serva κῶλον 121. Verte, *sustinens ejus gravem pedem tactu tuo, more plaustri, provectum.* Hinc autem defenditur ἀπήνης Phœn. 861.

137. Vel desunt quædam post ξυνάορον, vel, quod crediderim, ΛΥΚ. ponendum est ante τὸν 'Ηράκλ. et comma post ξυνάορον.

154, seqq. Confer Suppl. 324, seqq.

166. δίκην ex 721. vel 738. natum videtur.

180. Malim ἐκκρίναιεν ἄν.

188. Qu. κἂν τοῖσι σ.

233. Intelligerem, αἱ τύχαι θνητοῖς ἔχουσιν, i. e. παρέχουσιν. Propius ad literas esset αἱ πάθαι. Sed vox non est Euripidea, etsi Sophoclea.

236. Vide Demosth. Leptin. p. 488, 22.

238. Malim ἐλθόντες.

243. τανῦν τάδε.] Iph. A. 537.

254. Qu. τῶν ἐμῶν. Vel τῶνδ' ἑδῶν, vel potius ἑδέων. (ἕδη plur. Æsch. Pers. 406.)

269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις, i. e. αἷς ἐντρυφᾷς. Electr. 68. (Androm. 210.)

279. τρόπῳ] Qu. πότμῳ.

280. Lege βροτῶν.

293. Lege γαίας ὕπερ;

302. φεύγουσιν φίλοις Ἓν ἦμαρ. Ita lege, ut fere Elmsl. Med. p. 167. (c.)

306. Qu.

* * * * * ἐκμοχθεῖν τύχας
(ὀκνεῖ * * * * * *)
πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρον.

Sed vide R. P. ad Orest. 626. De πρόθυμος vide Heracl. 615.—Qu. v. 307. προμηθία. V. seq. lege μὴ χρεὼν cum R. P. ad Phœn. 5.

312. Malim διοίσεις. Vide Hipp. 1143. Helen. 10.

345. Citat Athen. XIV. 619. C.—Si per metrum licet, malim εὐηχεῖ. Sed quomodocunque hoc se habeat, ἐπὶ non vertendum *ob* cum Musgr. sed fere otiosum est, ut ἐπὶ δάκρυσι Helen. 176. ubi me vide.

363. ἔστρωσε Reisk. ut κατέστρωσεν infra 980. στρῶσαι pro τρῶσαι in Lesbonacte emendavit Valck. ad Phœn. 481.

410. κόρας Ἀρείας πέπλων χρυσεόστολον φάρος. Latet participium [*in* πέπλων.] Cogitabam στελῶν. sed qu. ob voc. seq.

435. Lege ἀλκά. *Auxilium. Adessem auxiliator.*

438. ἔνδυμ'—Qu. de quantitate. An. ἔνδυτ'?

448. Ob τέκν' ineleganter positum lege ἀγόμεθα.

463. Legendum videtur, καταστ. με. *Patrem meum Creontem.*

465. Qu. ξύλον κ. δαίδαλον, ψευδῆ δ. *irritum donum.*

490. Qu. χοῖ

525. Pro ΜΕ. lege ΑΜ. Senex scil. loqui cæperat, sed a Megara, v. 528. excipitur.

535. Malim καινός. Vide 561. et Musgr. ad 750. Etiam 38. lego καινός. Liquet de 750. ex παλαίτερος sequenti.

537. Malim, στάσει· τὸ Κάδμου δ'—

540. Qu. προταρβῶν.

549. Interpunge, βίᾳ· πατὴρ—

609. Qu. an delendum τ', et vertendum, *urbs Hermion, Chthoniæ* (Cereri) *sacra.* De ἄλσος vide Musgr. ad Soph.

Electr. 5. In Phœn. 1721. dubito annon retinendum δώμαθ'.

613. Qu. ἐξ Ἅϊδου, ut hæc sit constructio, ἐχρόν. κομ. Θ. ἐξ Αϊ.

630. Interpunge post διάφοροι, et ante ἔχουσιν subintellige οἱ μὲν, de qua ellipsi vide R. P. ad Orest. 891.

648. Quid olim conjecerim, nescio; sed erravi: legendum enim ut Musgr. vel κ' θανόντες τ' εἰς—[*Olim sane conjecerat* Κ'ΑΓΑΘΟΙ *pro* ΚΑΙ ΘΝΑΤΟΙ.]

666. Athen. XIII. 606. F.

675—88. Locus mihi quidem planissimus. Sensus est, *Æque ac Phœbus dignus est Hercules, cujus domus pæanibus salutetur.* Forma locutionis similis est supra 345. Horat. Carm. I. VII.—ἀμφὶ πύλας 676. = ἐπὶ μελάθροις 679. Vide Alcest. 90.

683. Interpunge, ὑπάρχει. Διὸς ὁ παῖς· τᾶς δ'—Ceterum v. 680. κύκνος ad sacros cycnos alludit, qui in λίμνῃ τροχοειδεῖ Deli versabantur. Vide Ion. 165. Iph. T. 1103. et notas.

702. Melius intelligerem interpungendo, τί χρῆμα; ὅ.

722. Forsan delendum ὁ.

825—6. Vel φίλοις, vel mox φίλους, ex altero natum. Qu. 826. φόνους.

841. Malim πνεύμασι—λάβρος. πνεῦμα, κῦμα confusa Dem. F. Leg. p. 383, 6.

857. Lego μανιάσιν λύσσαις, de quo adjectivo R. P. ad Orest. 221. Deinde retinendum ἐναύλοις, ut liquet ex 851. Vide Ruhnken. ad Timæum.

892. Personas pone: ΧΟ. μάντιν—ΑΓ. στενάζεθ'—ΧΟ. δάϊοι φόνοι. ΑΓ. οὐκ ἄν—

926. Malim, συντριαινῶσαι πάλιν (hoc Scaliger.) Vide Bacch. 329.

936. Lego ὡς ἔχει.

940. κάκκηρύσσετο ante Piersonum Barnesius; sed recte Reisk. κάκηρ. Eodem errore mox 946. ἐκβάκχευσε Aldus.

941. Interpunge cum Tyrwhitto post οὐδενὸς, et forsan legendum ἄκρανθ' ὑπ—Cogitabam de ἀνόηθ'.

958. χόρευμα Musgr. et Tyrwhittus. Illius explicatio vix Græca; hujus durissima. τόξευμα Reiskius; sed tum friget δεινόν. Lego τόρνευμα. *Ille autem puerum a columna avulsum circumagens* (*terribilem rotationem!*) *adversus stans*, etc. Senec. Herc. F. 1005. *Dextra precantem rapuit, et circa furens Bis ter* ROTATUM *misit*. Sensum quasi per transennam vidit Barnesius.—ἐν κύκλῳ βωμοῦ supra 906—7. δεινὸς similiter in metaphoris adhibetur, cum ἀγὼν Iph. A. 1456. Ion. 939. πυῤῥίχη Androm. 1112. ἔπαθλα Phœn. 1277. πάλαισμα Med. 1211. σήμαντρον Iph. T. 1372.

Non verti potest, *puerum circa columnam* INSECUTUS; nam *tergum*, non ἧπαρ, feriendum esset. Musgr. *cursui* DEINDE *ejus se opponens*—quod nescio an defendi possit.

τόρνευμα δεινὸν διὰ μέσου, ut κελάδημα Phœn. 220. χόρευμα ibid. 664. ἔργον Orest. 492.

Sed tum puerum solo allisurus fuisset, non sagitta percussurus. Quid si,

ὁ δ' ἐξελίσσων κίονος κύκλῳ πόδα,
χόρευμα δεινὸν (cum Musgr.) παῖδ', ἐναντίον σταθεὶς—

971. ἐντὸς—τοξεύματος] Sensus est, *Quum puer propius accessisset, quam ut arcu uti posset Hercules*. Qu. an legendum ἐκτός.

972. Sensus, *clavam supra caput* SUUM *attollens, ut malleum faber*. Theocrit. XXV. 255. κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας. Alia res Androm. 294. ξύλον supra 465.

1005. Malim, τίν' Ἀΐδα, deleto ἐς 1004. si per metrum licet.

1008. κλίνεται Ald. κλίνοντ' Steph. MSS. Malim ΚΑΙΝΘΕΝΤ'. Sic εὖ ῥέοντα Æsch. Suppl. 485. pro quo recte R. P. ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ. κλινθεὶς occurrit supra 936.

1013. Lege ἐκ παίδων φόνου.

1029. Certo certius legendum διά μ' ὀλεῖτε. Vide Orest. 158.

1036. ὕπνον bis Aldus. Lege ὕπνον ἄϋπνον. Vide Soph. Philoct. 848. Iph. T. 832. δάκρυ' ἀδάκρυα optime Musgr.

1069. Lego καὶ μὴν

1092. Lege εἰς ὕποπτον, ut Phœn. 1225.

1118. Qu. τί δῆτα—

1128. φιλτάτων] Malim φιλτάτῳ.

1156—62. Sic pone:

1. τί φῄς; τί δράσας—
2. πλαγχθεὶς——ὕδρας.
3. ὦ δ. λέξας——πτανοί.
4. εὔφημα, etc.

1177. Si βάρος pro *dignitate* tragicum est, hunc versum Theseo tribuerim.

1182. ὡς] Qu. ὅτῳ.

1199. Imo γε delendum erat, non τῶν. τὰ τῶν θεῶν mox 1203. Troad. 27.

1203. Retinenda forsan vetus interpunctio, τί δ᾽; οὐ μ. Suppl. 778. Electr. 404. (1012. ubi recte Heath.) Alcest. 1092. Androm. 241.—Aliter vereor ne dicendum foret τί δὲ μή; De sententia, Soph. Antig. 1044.

1208. Lege οἰκτρὸς γάρ εἰμι. Contra Electr. 641. lege ὁδὸν παρ᾽ αὐτήν.

1211. Qu. ἅπαν—

1214. πρὸς ἐμὲ supplet Barnesius; recte, ut videtur. Non absimilis ellipsis Iph. A. 1183—4.

1231. ἐγείνατο] Qu. ἔτικτε. Alterum facile oriri potuit ex 1234.—Qu. ἔγημε, ut ad Amphitryonem referatur.

1242. Lege πόσους.

1245—7. Forsan, τὴν δ᾽ ἀμφ.——φονεύσας, μυρίων τ᾽ ἄλλων πόνων Ἀγέλας διελθὼν εἰς ν. De participio et verbo pro duobus verbis copula junctis, R. P. ad Hecub. 1161. [*p.* 143. *col.* 2. *fin.*]

Possis etiam, 1244. ἐξήνυσα, Τὴν ἀμφ.

1250. Recte Reisk. πόνον. Vide mox 1382—3.

1251. θριγκῶσαι] Vide Troad. 491. Æsch. Agam. 1254.

1252, etc. Confer Soph. Œd. T. 1378—85.

1257—8. Seneca Herc. F. 1331. *Ubique notus perdidi exilio locum.*

1264. Pro συγγενῶς reponenda est vox quædam = συνεχῶς. quod tum ex sensu patet, tum ex simillimo loco Iph. T. 1118—22. ubi v. 1120. legendum, fere cum Musgr. μεταβαλεῖν.

1275. Malim, κρούουσ' Ὀλύμπου δῶματ' ἀρβύλῃ ποδός.

1287. Qu. ἐν ἀλλήλοισιν, et mox τυραννίδα.

1302. Lege θανόντα δ'—Mutatum est ob ζῶντος.

1311. πάρεργα] Vide Helen. 925. Electr. 505.

1314—5. Recte transponit Piersonus: legendum autem οὔτ' ἄλλον, et forsan οὐκ ἠξίωσα——οὐδὲ πείσομαι.

1324. μυρίαν fidenter legerem, nisi dubitarem ob μυρίων v. seq.

1341—2. Lego, ἁγὼ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν (sic jam Heath. et Reisk.) βίου Εὔκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν.

1362. τάφον recte vertit Barnes. Vide Alcest. 96.

1363. Legendum ἅπαντας liquet ex seq. πάντες ἐξολ.

1379. Interpunge, ὡς δή τι;——ἔσει;

ELECTRA.

V. 15. Malim Ἠλέκτραν.

22—3. παῖδ' ἀριστέων—ποινάτορ', R. P. ad Med. 5. Vide infra 266. et 26.

36. Qu. οὐδὲ

65. Malim πόνους δ' ἔχουσα, ut participium regatur ab ἀφίστασαι.

96. Malim πόδα.

108. ἐν κεκαρμένῳ

112 et 127. Lege συντείνειν ὥρα—

130. Qu. τίν' ἀν' οἶκον—

140. θὲς] Malim θῶ. *Let me set down.*

143. Malim ἰαχάν.

148. Vide Troad. 280. Orest. 955. Adde Androm. 1187.

158. θανάτου] Qu. θαλάμου.

170. Lege ὀρειβάτας. Glycon. purus, cui respondet polyschem. Sic mox 173. Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἥ|ραν— respondet ad 195. ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί|ζουσ'—

178. Forsan, οὐδ' ἱστᾶσα χορούς, ut Iph. A. 676. Aristoph. Av. 219.

198. Forsan, ὦ παλαιῶν.

222. ἂν delendum videtur.

233—6. Citat Dio Chrysostom. XIII. p. 420. Reisk.

236. Accentu mutato lege συμφορᾶς. ὅπου συμφορᾶς ἔχεις, *qua fortuna utaris.*

272. Qu. an interpungendum, πρὸς τόδ', Ἄργος—

285. ἀρχαῖος non est *grandævus.* Sensus est, *Senex, qui* OLIM, etc. Sed v. 857.

289. Lege καὶ τῶν—

331. πολλοί—Vocem scil. tribuit manibus, et reliquis sui partibus, quas mox enumerat. Vide Hecub. 824. et R. P.

367. Malim, γενναίου 'κ π. sed vide 527.

375—6. Vide Suppl. 856—62. ubi poëtam nescio quem tangere videtur.

386. Recte δόρυ corrigunt. Vide Heracl. 739. Herc. F. 160. δόρυ Stobæus LXXXIII. p. 492. (353.) ubi κεναὶ βροτῶν e præcedenti βροτούς. Confer Demosth. Philipp. I. p. 34. 34=50, 25.

416. Verte, *Cum nostro malo nunciaremus.* Sic πικρῶς Androm. 284. *suo malo*, Versio.

442. ἔφερον longe ineptissimum. Qu. ἔμολον. Sensus enim est, Nereïdas et Nymphas ad naves Græcorum et arma Achillis spectanda ex consuetis sedibus venisse.

478. Qu. ἁ μελέα.

500. Lege ἀνέμνησεν. *An mea infortunia tibi in memoriam revocarunt* (domus nostræ mala?)

504. Qu. ᾐσχυνόμην. *Non erubui illud ministerium gessisse; neque dubitavi amicitiam erga vestram domum testari, libatione* etc. *facta.*

539. Malim, ταυτὰ νῦν ἔχοι φ.

542. Malim, fere cum Piersono, ἢ τῆσδ' ἐκ χθονὸς, σκότος λαβών.

562. Possis ἢ τί δή—sed malim, καὶ τί—Forsan, εἴ τι δὴ λέγεις—*if after all there is any thing in what you say.* ut Œd. T. 1475. Confer mox 564.

611. Lege γάρ τοι.

624. Pro ΠΡ. legendum credo ΗΛ. usque ad 650. inclus.

638. MSS. ΔΙΛΩΝ et ΑΛΛΩΝ, unde egregie Porsonus ΔΜΩΩΝ.

654. Qu. ὑπηρετοῖ τᾶν, ἐν, δ.

655. Pro ΠΡ. lege ΟΡ.

657. Lege τόκου.

672. Lege ὥστ' αὐτά γ'—Alcest. 359. recte Reisk. ὥστ' ἢ—

677. Qu. οἴκτειρον.

699. πυρσεύετε, i. e. σημαίνετε. Quasi hodie diceres, *Send me intelligence by* TELEGRAPH.

710. Qu. χορεῦσαι. Sensus, *Vetus traditio servatur apud montes Argolicos,* FUISSE *quondam agnam auream,* etc. Hoc autem amplificans Poëta agnam, adhuc lactentem, ad Panis fistulam lascivientem fingit.

735. Lege θερμᾷ.

738. ἄποροι δρόσου.

774. Recte Portus ταὔθ'.

779. Lege ᾖμεν, *ivimus.*

804. Malim, σφαγεῖον ἔφερον.

828. Confer Med. 1178. et R. P.

832. Pro πέλας malim πλέαι, *plenæ.*

872. Pro ἀμπυχαὶ Reiskius ἀμπνοαὶ—recte quod ad sensum. Qu. ἀμψυχαί. ἀναψυχαὶ restitutum Suppl. 625. Sed vix sumitur hoc sensu.

907. Demosth. Leptin. 506, 14. οἷς μηδεὶς ἂν νεμεσήσαι. V. 906. φθόνῳ contra Tyrwhittum, φθόνος emendantem, defendit Pors. ad Thesm. 902.

941. Certissime lege οὐδέν. οὐδὲν pro οὐδεὶς Markl. et Valck. legunt in Iph. A. 1251. ex Stobæo. οὐδεὶς = οὐδὲν Antiop. XXIX. 5. Beller. XVI. 15.

959. Vide R. P. ad Orest. 857. de δίκη et ἀγών.

970. Lege ὄχοις γε. Vide R. P. ad Phœn. 1638. et Troad. 72. corrige.

986. Lege οὐ μὴ—πεσεῖ.

991. Lege, εἰ δὲ θεοῖς—et cum Musgr. δ' οὐχ ἡδὺ—

1019—20. Malim, τὸ πρᾶγμα δὲ Μαθόντας, ἣν——ἔχῃ, vel εἰ—ἔχει. Ad μαθόντας subintellige τοὺς ἀνθρώπους, et ad ἔχῃ sub. τὸ πρᾶγμα.

1031. Malim, ὅς τ' αὖ—*et* (*ejus*) *qui*—scil. Menelai. Hinc mox 1033. τούτων ἕκατι—*for them.*

1038. κατεῖχ' ὁμοῦ emend. Dawes. p. 592. ed. K. pro κατείχομεν, quod defendunt Burgess. et Kidd.

1044. Punge κακῶς;

1046. Lege certissime, κτανεῖν μ'—χρῆν, κασ. πόσιν M. *An mihi occidendus fuisset Orestes, ut sororis* (*Helenæ*) *maritum servarem?*

1062. Lege ἆρ' οὖν

1066. Malim φέρειν.

1072. οὐ γάρ σ'—

1101—3. Stob. Gesn. LXX. p. 430, 26. (295. Gr.) ubi ἔχειν pro λέχῃ.

1148—9. Ex Æsch. Choëph. 892.

1149. Lege τοσήνδ', junctim.

1193. Qu. ἄδικα. Vide Orest. 162.

1196. Legendum videtur ἀπόπρο. Vox occurrit Phœn. 1752.

1231. Optime Reisk. φίλᾳ bis.

1252. σοι—κτείναντα. Br. ad Soph. El. 480.

1273. Qu. εὐσεβέσι. Clark. ad Iliad. Δ. 242.

1286. Qu. ἐκπορευέτω. Sed vide de geographia.

1290. Malim ὄχθον. Vide Ion. 12. 1578.

1300. Lege καὶ δὴ φθιμ. ut Suppl. 1124.

1304. τί δέ μ' Ἄπ.

1305. Qu. ἔθεσαν.

FRAGMENTA.

SUIDAS V. Εὐριπίδης. T. I. p. 906. fin. (vide Valck. Diatr. p. 10.) δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οε. κατὰ δὲ ἄλλους ἐννενήκοντα δύο. σώζονται δὲ οζ. Malim, κατὰ μέν τινας ρε. i. e. 105.

Euripidi tribuit sex versus, quos Antiphani dat margo Stobæi LXXIV. p. 437=317. Elmsleius M. C. 6. p. 302. sed Sophocli Porsonus Adv. p. 304.

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα. Theodor. Prodrom. Βίων πρ. MSS. du R. VIII. p. 143.

φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις. Ibid. An, φύσει γὰρ ἐχθρὸν τοῖσι δεσπόταις {ἔφυ / ἀεὶ} Τὸ δοῦλον. Sed bono Theodoro ista pro præclaro senario facile se approbassent.

ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῇς· ἡ γλῶσσά τοι
A Mur.
αὐτὴ (μὲ)ν οὐδὲν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ·
ὅταν δ' ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Inscript. apud Murator. p. 1776.

Euripidis videntur.

Eur. Fragmenta. Beck. p. 496. N°. VI. ex Heraclid. 408. VII. Ib. 389. VIII. Hippol. 223. IX. Phœn. 68. X. Soph. Electr. 466. XI. Vide Valck. et Pors. ad Phœn. 84. XVII. Legendum opinor πλουσίαν vel πολυτελῆ. XXXV. Soph. Electr. 624. XLVII. v. 2. Hec. 799. LIII. Hec. 292. LIV. Phœn. 32. LV. Ib. 972.

ÆGEUS. VII. (Stob. LXXIII. p. 309. Grot.=LXXI. p. 432, 29. Gesn. Clem. Alex. Str. VI. p. 742.) Malim, ἀντὶ γὰρ πυρὸς Πῦρ ἄλλο μεῖζον, δυσμαχώτερον πολὺ, ἐβλάστομεν γυναῖκες.

ALCMÆON. XI. σὺ δ', ὦ γεραιὲ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ Γ. νομίζει. μὴ δῶς Ph. ex gl. ἣν δῶς, leviter corrupta.

Ib. XIV. Priscian. Ald. ἐπ' οὔτ' ἑκόντος. Putsch. τί τοῦτ' ἐκ. Lege εἰ τοῦ τ.

Ib. XVII. Malim, ὁ σὸς γόνος δ' ἀπώλεσ', Οἰδίπους, ἐμέ. De Οἰδίπους vocativo Valck. Phœn. p. 483.

ANDROMEDA. II. Collato Rav. malim, ποῖαι λιβάδες, ποία σειρήν.

Ib. VII. Andromedæ Fragm. (de quo Lucianus de Hist. Scrib. init.) Athen. XIII. 561. B. 7. Stob. LXII. 399, 5. = 261. Grot. Valck. Diatr. p. 158.

Ibid. v. 1. θεῶν τύραννε κἀνθρ. Luc. Stob. ὦ κάκιστε. Forsan κράτιστε.

Ibid. 4. Qu. εὖ τύχας συνεκπόνει.

Ib. XXIX. Achill. Tat. III. p. 169.

ANTIOPA. XXIX. Præter Diphilum (de quo Valck. Diatr. p. 84. R. P. Advss. p. 84. 138.) huc allusisse videtur Eubulus Athen. VI. p. 239. A.

Ib. XXXIV. 4. κράτιστος ex Alcib. II. p. 146. A. HSt. firmat Heindorf.

Ib. XLII. Collatis Schol. Ruhnken. p. 115. et Olympiodoro apud Valck. p. 85. B. liquet hæc omnia de *armis*, non de *foro*, dici debuisse; igitur non Euripidis, sed Platonis, verba esse.

BELLEROPHONTES. V. Diog. Laërt. IV. 26.

Ib. XXIII. 3. Malim, ὁρῶντα μὴ 'νδίκως.

Ib. XXVII. Apud Schol. Orest. 872. Lege ἑδράσματα.

CHRYSIPPUS. VII. ult. ἑτέραν vertit Lucret. II. 1004. ἰδίαν Vitruvius apud Valck.

CRETENSES. II. 10. ταυροδέτους R. P. ad Toup. p. 490. Vide Lucret. VI. 1069.

DANAE. 19—20. Qu.————νικώμενος,
Δανάην· πρὶν δ' ὠνόμασε τήνδ'———i. e. πατὴρ δ'.

INO. VI. 3—4. Malim, κἂν (vel χἂν) πρὸς ἄνδρ' εἴπῃς ἕνα,———οὓς κρύπτειν χ.

Ib. X. 3. Malim, κατ' ὀφθαλμοὺς ἐρεῖ, ut Aristoph. Ran. 636. [625.]

Ib. XIV. 2. Julian. Cæs. p. 328. D. λέγειν θ' ὅπου χρὴ καὶ σιγᾷν ὅπη καλόν.

LICYMNIUS. Stob. Canteri p. 129. recte videtur Valckenærius legere, καὶ Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. (Diatr. p. 17.) Malim in seqq. (Οὖ δὴ) παγαῖς μυρομέναισιν Δακρύων, etc. Proxima, Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖς, Euripidei senarii pars esse videntur.

LYCURGUS. (p. 443—4. Ald. et Plutarchi II. p. 604.)

V. 11. Lege ᾤκησεν.

14. Malim, εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον κομπάσαι γυναῖκα χρή. Vide Orest. 672. Androm. 365. εἰ δ' αὖ πάρεργον χρή τι κομπάσαι γύναι citat Casaubon. ad Athen. IX. 3.

17. Male Musgr. οὐ, judice etiam Wyttenbachio in v. ll. ad Plutarch. Vide Thucyd. II. 38.

21. Lege, ut fere Musgr. πολλοὶ δέ μιν Ναίουσι. Hoc clare MS.

25. Malim, εἷς ἂν οἶκος—σθένοι—φέροι.

36. Forsan, εἵλοντο παῖδας sine ζῆν.

Qu. δύο θ' ὁμοσπόρω *honore afficiet*, ut potius credo; sed vocem non reperio.

59. Lege ὡς ἐγώ, καὶ ut MS.

MELEAGER. X. 3. Imo certissime legendum, ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν. Citat ipse Valck. p. 142. Alcmæon. VIII. Adde Antiop. XVIII.

Ib. XI. 3. Lege ἂν ἐκπεπτωκότες.

Ib. XII. 2. θύρασι Trincav. Malim, θύραισι δ' ἀξία. Vide Electr. 1078.

Ib. XVII. 2. Qu. οὐδεὶς ἂν οὐδ' ὄνειρον ἄνθρωπος μόλοι.

PHRYX. VIII. (Stob. 97, 5 = 50. Vide Valck. Diatr. p. 216.) ἀνδρὸς οὐκ ἀ. δειλῷ—Dele ἀνδρὸς, quod est v. l. pro ἀνὴρ δ' ὃς—et lege, ἀνὴρ δ' ὃς εἶναι φησὶν, οὐκ ἀνάξιον——νόσον; Si hanc lectionem probas, verte, *Nonne indigna res est eo, qui se dicit*—Sin ἀνδρὸς, *Nonne viro, quem te esse dicis, indigna*—

POLYIDUS. I. 1. Qu. ὁρᾷς—;

Ibid. 2. Qu. χερσεύειν.

SYLEUS. IV. 5. Confer Æsch. Agam. 262.

TELEPHUS. Vide XANTRIÆ. An ex prologo Fragmm. VIII. et XXII. ut novum istud Fragmentum ante VIII. ponatur: (ἥκω δὲ) πτώχ'—λαβὼν ῥάκη, Ἀρκτήρια (ψύχους forsan legendum,)———Δεῖ γάρ—

Ib. IX. Legendum videtur, καλῶς ἔχοι μοι—Vulgatam Elmsl. ad Ach. 446.

TEMENIDÆ. IX. Lego τοῦ δὲ στρατ.

XANTRIÆ. "Vide Valck. Diatr. p. 11. Ruhnken. Tim. Blomfield. Mus. Cr. I. p. 145. Boeckh. Trag. p. 29. Pseudo-Diogen. Ep. ined. 5. p. 241. τῶν τραγῳδοποιῶν οἵτινες Ἥραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν νύμφαις κρήναισιν[1] κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους ἡνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι πτωχὰ ἀμφίβλητα (sic) σώματος λαβόντα ῥάκη[2] ἀρκτήρια τύχης. (1) Lege κρηναίαισιν vel κρηνίσιν. (2) Confer Helen. 1079." Boissonad. MSS. du R. x. 241. qui et in Helen. -ητα mavult.

FRAGM. INCERT. VI. (Stob. IV. p. 52, 33.) Menandri potius quam Euripidis.

— IX. (Stob. p. 53, 29.) ἔχθιον κακῆς. Lege αἴσχιον.

— XVI. Lege fere cum Musgr. μέλλῃ, et forsan [*v. ult.*] κειμένην.

— XXXIV. Lege μυρίοις τοι τὰ κ.

— LXXV. ult. Malim, παραυθ' ὅδ' ἠσθεὶς—παραυτὰ occurrit Æsch. Agam. 716.

— LXXIX. Est Alcest. 312.

— CXXIX. Plutarch. de Orac. Def. p. 432. C.

— CLV. 3. Qu. αἰθέρα πολιὸν, ut Orest. 1370.

— CLXXIX. Qu. δ' ὅσοι σοφοὶ—

— CCXXIV. CCXXVII. Sunt ex Phœn. 903. 511.

IN ARISTOPHANEM.

QUOD de Joanne Chrysostomo narrat Aldus, ex Scholiasta quodam derivatum suspicabatur Porsonus; et in Chrysostomi dictione Aristophanis imitationem apparere putabat.

PROLEGOMENA.

PAG. XII. l. 42. ed. Kuster. Lego, *Φερεκράτης* 'Α. *νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου* (Ol. 85. 3.) *γενόμενος δ'—αὐτοῦ μὲν τοῦ λ.*

Ib. 50. *ἐπιφαίνει*] An *ἀποφαίνει*? scil. *Κρατῖνον.*

Ib. col. 2. l. 13. Persuasum habeo excidisse quædam, et pro *Stephano* reponendum esse *Alexin.* Quod magnopere confirmatur ex mentione Demosthenis, qui Diopithi, Alexidis fratri, favebat, ut notum est.

XIII. 14. An, *καθ' ὁμωνυμίαν, ὥστε διάφορα εἶναι τὰ νοούμενα, οἷον τὸ, μέτρον.* Nub. 641. Vel, *ὅταν ᾖ διάφορα τὰ ν.*

PLUTUS.

PRÆFAT. ad Pors. Aristophanica, p. III. l. 9. *viro summo dictante*] Alienas emendationes mihi dictabat, non ut suas, sed ut rectas.

Præfat. Hemsterhus. p. XIII. In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Nota anni hæc est: *ἔτους ϛου ϡου νθου ἰνδικτος ιε̅* (Anno Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451.) Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris. R. PORSONUS.

DRAM. PERS. (Hemst. p. 8.) In Themistii loco apud Hemst. senarius comicus latuit editores, non Grotium Excerpt. p. 925, 11.

V. 6—7. Pearson. ad Symbol. Apost. p. 257. ed. Lat. = 145. Angl.

11. Pseudo-Demosth. p. 780, 21.

14. Eurip. Orest. 927.

22. Infra 1103. Eccl. 373.

25. πάνυ σφόδρα] ἐνδελεχῶς ἀεί, mea ad Athen. x. 431. D. τυχὸν ἴσως Boissonad. Eunap. 163, 5. Idem ad Ps. Diog. Ep. ined. p. 253. ubi τυχὸν ἴσως et τάχ' ἴσως ex Ep. Ald. IV.

48. τῷ] Vide Elmsl. Ach. 702.

Ibid. De δοκῶ μοι ἄξειν, etc. Schæfer. ad Dionys. p. 55. Qu. an unquam hoc sensu δοκεῖ μοι λέγειν. Eccles. 123. cum Fabro vertit Brunckius. In Comico incerto (non Philemone) Stob. LV. p. 374, 11. (221.) δοκῶ Trinc. Gesn. Grot. διατηρεῖ Trinc. *Niobeidum* acutissime Grotius. Vide Eur. Phœn. 161. Lys. 115. Eq. 617. (Cicero Brut. c. 5. sive 18. *Videor jam te ausurus appellare.*) Pac. 305. (709.) Ach. 993. Vesp. 250. δοκῶ μοι cum præs. Lys. 320. Plut. 1188.

Æsch. Agam. 1627. εἰ δοκεῖ τάδ' ἔρδειν Stanl. et Blomf. Hermanni mentem ad Aj. 1061. non intelligo. (Errat idem Hermann. in explicando θανεῖν ibid. 1631. *Accipio omen mortis tuæ.* Materialiter θανεῖν.) δῆλον ὅτι γὰρ Andocid. 5, 12. King Lear, IV. 6. *A man may see how this world goes, with no eyes.* Plato Alcib. I. prop. init. καὶ τοῦτο μὲν δὴ παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδει. Isocr. Trapez. 364. C. τόδε ῥᾴδιον πᾶσι γνῶναι. (Soph. Philoct. 853.)

Ibid. not. prop. fin. Post πᾶσι γνῶναι adde, ubi sensus idem maneret, si abesset φανερόν. (Phœn. 1491. οἰκτίσαι φίλοις.) Matth. p. 806—7. Andr. 413. σφάζειν, φονεύειν. sed de hoc Elmslei. Cens. Markl. p. 460.

68. Schol. l. 4. ἐκφευκτικὸν] ἐκφοβητικὸν Valck. Lege ἐφεκτικὸν e Suida v. ὄρνις, et MS. apud Kusterum in Hemsterhusii Addendis ad Plut. p. 483. ἐφεκτικὸν occurrit in gl. Leid. ad 1052.

69. κᾆτα λιπὼν] καὶ ante κᾆτα in A. 1. 2. præfigi notat Porsonus; κᾆτα ipsum non mutat. Ergo dicit quidem quod hic; sed vide an voluit, καὶ καταλ. MSS.

Vide Eq. 56. 262. Vesp. 329. Plut. 382—3. 615—6. 1134. Thesm. 502. Av. 502. 1364—6. Eur. Suppl. 894—7. Nub. 1133. ὀμνὺς—θείς. Lys. 705. 106. 308—9. Vesp. 329. Bentleii emendationem probat Elmsl. Ach. 127. p. 118. qui de participiis ἀσυνδέτοις apud tragicos videndus, Cens. Markl. p. 452.

75. De ἵημι vide ad Av. 947. μεθιέντες Callinus Stobæi XLIX. p. 355=197. Me ad Stob. CI. p. 552, 18.

79. Schol. Malim, περ. οὐ ποιεῖται πρὸς τοὺς θ. τὴν ὑπ.

98. In exempl. edit. Porti conjecerat Porsonus, αὐτοὺς γὰρ οὐχ ἑώρακα πολλοῦ τοῦ χρόνου.

99. Eccles. 344. οὐδ' ἐγὼ γὰρ tres primæ, et proculdubio Rav. οὐδ' ἔγωγε Elmsl. Ach. 127. p. 118.

112—3. παρ' ἡμῖν—γενήσετ' ἀγαθὰ 1. 2. 3. 4. A. 6. teste Kidd. Dawes. p. 524. Porsoni sententia de elisione apud Kidd. Ind. Dawes. p. 646. Elmsl. ad Marklandi Iph. A. 407. 1141. De Menandri loco vide me ad p. 278. ed. Cleric. Locus apud Stob. CXV. p. 590, 38. (479, 6. Gr.) ubi lege e Gesneri margine ἐν θνητῷ (-ῶν) γένει, Vulg. e seqq. nata. Thesm. 288. ἀνέρχεθ' ὑπὸ—

ὅσα ἀγαθὰ Herodot. VIII. 106 bis. ὅσον ἀγαθὸν Eq. 187. in Rav.

115. not. c. 2. l. 14. Plato Symp. p. 416, 5.=196⅞. ἔχει—Ἔρως Ἄρη. Eurip. Heracl. 981. forsan, σ' ἔχει νεῖκος, ut distinguatur post τόνδε, et γιγνώσκω καλῶς per se ponantur, ut Med. (230.) 931. Exemplis adde Æsch. Choëph. 744. Pers. 747. sed de Choëph. 744. vide Elmsl. Med. 480. τόδε θαῦμ' ἔχει με Philoct. 687.

118. Eccles. 806. [811.]

119. Qu. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ἔμ' εἰ τὰ τούτων μῶρ' ἔπη Πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψειε. (εἰδὼς schol. ad πύθοιτο. vide schol. ad 25. ἔμ' εἰ in alienum locum e marg.) Nunc in eo sum ut propendeam in ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθοιτ', ἂν ἐ.

129. μεῖζον an μείζω] Elmsl. Heracl. 933. Eurip. Heracl. 1013. Aristoph. Nub. 1079. [1065.] Eur. Suppl. 514. μέγα δύνασθαι Andocid. 30, 24. 32, 1. sed 33, 6. μείζονα πάσης, forsan μεῖζον ἁπάσης. Ran. 141. Æsch. Eumen. 947. (μεῖζον φρονεῖν est, *to have higher notions of one's self.* πλεῖον, μᾶλλον, vel ἄμεινον, *to be* (or *think one's self*) *more wise*. Q. R. IX. (18.) p. 357.) μείζω, μεῖζον. Pac. 1081. [1047.]

130. διὰ τίν'] τί Porson. in ex. ed. Porti. Vide 133. Nub. 378.

144. ἔστι, ἔνεστι conf. 763. Nub. 247. [249.] De ἔνεστι, ἔνεστιν ἐν Reisig. p. 248—50.

148. Qu. divid. δοῦλος γεγένημαι. ΠΛ. διὰ τ.

159. not. l. 7. Imo monente Gaisfordio Porsoni nota spectat non ad περιπεπεμμένοι, sed ad sequentia, καὶ μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου.

Ibid. l. 17. In Thesm. 2darum loco tempora melius congruerent, si legeretur περιπέττοιεν. Vide ad Plut. 329. περιπέττουσι forsan legendum pro παρακεντοῦσι in Batone Stob. VI. p. 79, 51 = 43.

166. not. p. 19. c. 2. l. 4. Pro *adde* πόριος lege, *Confer Maussacum ad vv.* Ἰωνία. Πόριος, et Hemsterhus. ad Plut. p. 152. c. 2. In ἐσπαθᾶτο omnia post σπαθᾷς dele cum Valesio. De κναφ. vide Blomf. ad Pers. 582.

Ibid. ΚΝΑΦΕΥΕΙ et ΓΝΑΦ. Eustath. Od. μ. p. 1723, 20. Aristophanes est παλαιᾶς Ἀτθίδος. Ibi agitur de τύπτη et τύπτει. (Suid. in ἅπτεσθαι, qui corruptus est.) Sed Il. B. 235, fin. παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς. An ex Av. 1493? Od. μ. 1722, 55. οἱ παλαιοὶ γίγνομαι, οἱ ὕστερον γίνομαι. Sed Il. Π. 1064, 2. οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ γιγνώσκειν, ὡς καὶ ὁ κωμικός—Ὅμηρος ἀρχαϊκώτερον uno γ. Optativi ειμεν, ειτε,

etc. ἀρχαίας Ἀτθ. Heraclid. Eustath. Od. φ. 1907, 45. ἀρχ.)(ὑστέρα ib. lin. 49—50. οἱ νεώτεροι Ἀτ. Herodian. Eustath. Il. B. 217, fin. et E. 531, 6 a fin. οἱ παλαιοὶ)(οἱ νεώτεροι Ἀτ. Il. Σ. 1156, 20. Aristophanes est παλαιᾶς, Eustath. Od. η. 1579, 28—30. Heraclides, vel certe Eustath. Od. υ. 1892, 40—4. οἱ νεώτεροι Ἀτ. ἄττα, τήμερον, etc. (ubi satis liquet Aristophanem νεωτέροις accenseri,) Il. K. 813, 34—52. Homerus ἀνύειν, οἱ δ' ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν, ἀρύτεσθαι, ἀρύταινα, Il. Y. 1216, 61.

Demosthenes παλαιᾶς, Dionys. Hal. apud HSt. D. A. p. 237, 15. 238⅔. Si locus est p. 965, Reisk. (vide Steph. p. 236, 1.) quod conjicio ex p. 245⅓, ineptit Steph. Vita Thucyd. p. (8.) lin. 41. ed. Duker. χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ. οἱ ἀρχαίως Ἀττικίζοντες, ὡς Ἡρόδοτος,)(οἱ ὕστερον, Magister v. λογίους. Aristophanes παλαιῶν, Schol. Eq. 789.

168. Vide 147.

173. Schol. med. συνέβαλον] Lege συνέλαβον. *Opem tulere sociis deficientibus a Lac.* Tum τινὲς δὲ φασὶ—sunt alius Scholiastæ.

178. not. col. 2. In schol. ad Vesp. forsan transposita clausula legendum, μυριάδας δ̄. τοὺς δὲ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρ. διακ. μ̄. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἑκάστῳ δοθῆναι ρ̄ μεδ. (non πέντε.) Nil expedit Siebelis, Philoch. pp. 51-2. (Psammatichus, *Burckhardt's Travels.*)

179. Schol. p. 56. n. 6. ed. T. H. quo collato lego, διδαχθέντι ἐπ' ἰθυκλέους (Ol. XCV. 3. Diod. Sic.) Scil. 17mo anno (post Chabriam.) Paullo ante qu. Φάωνι [*pro* Φαίδρῳ.]

190, etc. Similem prorsus alternationem divitis et servi vel parasiti detexit Lennep. ad Phal. p. 321. in Antiph. Athen. III. 100. F. Contra Eccl. 617. vide mea.

196. ἀνύσῃ τις Reisig. p. 234. De ἀνύσασθαι vide Kidd. ad Dawes. p. 373.

197. Vide infra 970. Demosth. Mid. p. 557, ult. Timocr. 744, 19. Epitaph. 1399, 2.

203. Vide Porson. ad Orest. 626.

216. κἂν δέῃ Porson. in ed. Porti. μηδ' εἴ σε χρὴ Trachin. 800. Vide Athen. x. 416. F. In Eurip. Inone Fr. 14. male Luzacius κἂν—ῶ. Recentibus concedit κἂν δεῖ et similia, sed probatis scriptoribus abjudicat, Schæf. ante Hemsterhusii Plutum p. xxxix. κεἰ—εἴσ' recte MSS. Nub. 1494. [1475.]

226. μετέχειν μέρος Æsch. Choëph. 283—4. quem locum cum aliis citant VV.DD. ad Bos. p. 174. ed. Ox. Habet Matthiæ. Gr. § 359. Obs. 1.

227. Antiatt. p. 103, 13. κρεάδιον οὔ φασι δεῖν λέγειν τὸ ὑποκοριστικόν. (Male Schw. in Menandro Athen. iv. 172. et xiv. 644.)

Ib. not. fin. ἄττα] ποδάριον Comicus incertus Athen. xiv. 664. D. sed forsan excidit καί.—κρεᾴδι' ad Athen. ix. 383. D.

229. De phrasi ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γε, vel ταῦτά γε, vide R. P. Thesm. 1219.

237. εἰς de persona dici non posse statuit Elmsleius Acharn. 1222.

240. τι locum sæpe mutare docet Porsonus Hec. 1161. p. 143.

μῑκρός. Kidd. ad Dawes. p. 34. (Emenda ibi Menandr.) Pors. ad Plut. 147. Hegemon Athen. xv. 698. F. (Vide Kidd. ibid. p. 248.)

253. ταὐτὰν poni pro τὸ αὐτὸ, non τὸν αὐτὸν, monet Brunckius. Vide ad Soph. Philoct. 852. Errat Grotius in Menandro Stob. xcviii. p. 403. (530, 12. Gesn.) ταὐτὸν τρόπον legens. Neque proficit Clericus, τοῦτον τρόπον clam supponens p. 246. ἅτερα in eodem ibid. cxx. p. 608, 29. Gesn. (497.) Bentleius § 147. θατέρων, et pro anapæsto, in Antiphane Grotius Exc. p. 633. Vide Schæf. ad Greg. Cor. p. 303. De Bentleii errore monet Porsonus.

256. παρόντας I. (i. e. Porsoni A.) et alius apud Kidd. Dawes. p. 346. qui in T. (meo 6.) παρόνθ' ἀμύνειν esse putat.

Transit pluralis in sing. etiam Eccles. 420. Vide Hermann. ad Eur. Suppl. 1141. (1122. Gaisf.) Crates Athen. VI. p. 267. F. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον Τῶν σκευαρίων ὅταν καλῇ τι. ubi ὅ τι ἂν καλῇ τις Elmsleius. Alia dat Reisig. p. 151. et seqq. Elmslei. Med. 552.

Ibid. Demosth. Olynth. II. p. 24, 21. Phil. I. 41, 20. 47, 1.

258. De ἀνὴρ omisso vide ad Vesp. 396. et Addend.

263. Antiatticista Bekkeri p. 97. Ζήσει Πλάτων Πολιτείας ἕκτῳ, οὐ ζήσεται:—quem citat Kiddius ad Dawes. p. 149. et Elmsleium ad Ach. 590.

266. Schol. in μαδῶντα, δυσώδη ἀποπέμποντα] Malim δυσωδί^ᶺ i. e. δυσωδίαν.

277. Nondum omnia expedio. Qu. an νῦν εἶ (*ibis*) λαχών? De annua judicum 6000 electione mira habet Matth. p. 252.—Ad hoc γράμμα alludi putat in Eurip. Hipp. 389. Monk.=387. Beck. Censor Q. R. VIII. (15.) p. 221. In Schol. τὰ λαχόντα Aug. Matth. *Dissert.* II. *de Athen. Judiciis*, in Miscell. Philolog. T. I. p. 255. sed nil expedit. Post Petitum p. 394. de Ephetis somniat Matth. pp. 158. 252. neque melius Sigonius p. 83. b. recte reprehensus a Leisn. ad Bos. p. 148.

λαχὸν etiam Harl. 5664. teste Kiddio ad Dawes. p. 613.

Ibid. Schol. Hoc dicit primus Scholiastes, *e quibusvis* X *judicibus unum venire e quaque tribu.* Ineptissimi autem Græculi notam esse patet e voce ψήφισμα pro *tessera electionis* (Angl. *a return at an election;* de qua significatione vide Ducangium: qu. quo sensu Thucyd. I. 84, 99. omnino confer Schol. ad Vesp. 772.) et ex eo quod dicit viros illustriores, ἐπισημοτέρους, ad munus judiciale electos esse; quum potius imam plebis fæcem judicasse constet. Tum ex mentione πέντε ἀνδρῶν probabile admodum est, hæc esse contracta ex eodem gram-

matico, unde sua hausit Scholiastes qui incipit l. 35. ed. Kuster. ἐγράφοντο δὲ ὅτι ἐπεὶ ἦν—et ipse forsan mutilus, certe corruptus. Lego, ἐγράφοντο δὲ οὕτως· ἐπεὶ———ἐκληροῦντο πέντε γράμματα. Ἐγράφοντο scil. οἱ δικάζειν μέλλοντες, *nomen suum profitebantur*. Vide Plut. 1168. et Schol. ad 973. Γράμματα etiam Hemsterhusius in notis MSS. Paullo ante lege, καὶ τὰ λαχόντα ἴσα τὸν ἀριθμὸν— scil. γράμματα. Præterea suspicor verba, τοῦτο οὖν ἐστιν ὃ λέγει———δέον ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ, hinc amovenda. Nempe, ut conjicio, is, unde hæc profluxere, τὸ γράμμα σου interpretatus, *tesseram litera signatam, quam domo attuleras*, tum λαχὸν legens et male accipiens, quasi τοῦ γράμματός σου λαχόντος, i. e. κληρωθέντος, confundens denique Senatus electionem, vel forsan consessum κατὰ γράμματα, (de quo egregia dat Schol. ad 973.) cum judicum sortitione, talem fere historiam procudit:

"Ibant tribules, et γράμματα, i. e. tesseras suas, magis-"tratui tradebant. Is tesseras in tot classes dividebat, "quot erant judicia constituenda; tum ita divisas (τὰ "λαχόντα) suo quamque tribunali assignabat. Tum apud "ipsum tribunal denuo sortiebantur, quis judicaturus "esset, quis domum rediturus. Prima autem illa sortitio "apud magistratum sic fiebat: si quinque judicia essent "constituenda, e primis quinque tesseris, prout fors illas "obtulerat, unam cuique judicio tribuebat; tum quin-"que alias simili modo distribuebat, et sic porro."

Sed tota ratio falsissima, primum quia γράμμα non ad tribus sed ad diversa judicia spectat, ut recte Scholiastes secundus; tum quia certum est e Plut. 1168. eundem hominem sæpe ἐν πολλοῖς γράφεσθαι γράμμασιν, quod non potuisset fieri.

Ibid. l. 11. τὸ δ' καὶ τὸ ε———ἐν Ἀθήναις. forsan ista verba delenda.

Ibid. l. 25. εἰς τὸ forsan delenda, ex proximis ἕκαστ^σ nata.

Ibid. l. 37. Ista καὶ οἱ δικάζοντες sunt alius scholii initium.

278. De τῇ βακτηρίᾳ judicum, Lex. Rhet. Bekkeri p. 220, 17. ἐβάδιζον ad τὴν ἐκκλησίαν, vide Eccles. 30. ad judicia, Vesp. 232.

279. Schol. σκληροὶ] Vide Schol. Vesp. 9.

286. Vide ad Thesm. 426. προσελθόντα Demosth. Phil. III. 117, 23. Elmsl. ad Œd. T. 817. 913. 993. ad Heracl. 7. In Heracl. 868. [863.] ἐλεύθερον nescias utrum ad ἐμὲ an ἦμαρ referas. In Heraclid. 7. ἡσύχῳ præfert V.D. QR. IX. (18.) p. 352. citans Soph. El. 366. (παιδὶ em.) ibid. 911. Æsch. Eumen. 888. [850.] γαμόρῳ (sic.) Eubulus aut Philippides Athenæi XIII. 568. F. θεωρήσαντι. sed Xenarchus mox 569. B. ἐκλεξάμενον. Apollodor. Athen. I. p. 3. C. εἰσιόντα Sch. in Supplem. ex MS. a. Eurip. Andromed. 10. τί πλέον, τούτων ἀποροῦντι, πλουτεῖν = ἐὰν τούτων τις ἀπορῇ, τί πλέον πλουτεῖν, καὶ οὐδὲν ἧσσον ἀπορεῖν; Pone ἀποροῦντα, = τί πλέον πλουτεῖν μὲν, ἀπορεῖν δὲ τούτων; Dativus rem ita esse sumit, et futuram esse innuit; accusativus, "si ita futurum sit." Dativus, protaseös; accusativus, apodoseös.

Ibid. De ἦμιν vel ἡμὶν rarissime ab Æschylo, Euripide, Aristophane, usurpato, vide Porson. Præf. Hec. p. 32. In Lysist. 124. transpone, ἐστιν ἡμῖν. De Av. 386. vide suo loco. Pac. 582. ἦλθες ἡμῖν R. P.

294. κιναβρότων 4. ab alio in chartula, qua hic resartus est codex.

297. Contra in Alexide Athenæi XIV. 650. C. pro πεινουσι, quod habent Ald. et MS. πίνουσι debebant, non πεινῶσι, viri docti. πεινῶν pro πίνων recte emendant XV. 694. F.

314. not. ὡς] Alexis Athen. VII. 307. E. νῆστις. X. 421. D. Τήλεφος. de quo loco vide Tyrwh. ad Arist. Poët. § 44. et Kidd. Dawes. p. 156. XI. 485. C. τέττιξ. XII. 549. C. ὗς. IV. 182. D. μάγαδις Casaubon. (Addit alia Reisig. pp. 35—6.) πάϊς Κύκης, ut videtur, Athenæi XII. 534. A. Anacreon. Στράτων Av. 943. κυρβασίαν Aristoph. Triphal. 7. Poll. X. 162. apud Bentlei. ad Hemst. p. 108. ed. pr. Eur. Phœn. 1372. ubi confer cum Porsoni nota

Æsch. Pers. 333. ubi τάδε et κακῶν ὕψιστα non jungenda. Lys. 695. κάνθαρος. Choëph. 981. μύραινα, me vide. Ach. 228. σχοῖνος. 301. καττύματα, si recte Elmsl. q. v. Horat. Ep. II. 2. 28. *vehemens lupus.* male *ut* Markl. Forsan et Epig. apud Meinek. Cur. Cr. p. 18.

Ibid. l. 28. Cum Eurip. Autolyc. compara Plutarchum Stobæi p. 875. apud Toup. Em. T. II. p. 532.

Ibid. l. 41. De trajectione particulæ, quum sit ordinandum στρατιώτης τε ἐν τῷ—vide Thucydidea, et Elmsl. ad Markl. Iph. A. 508. Adde Ran. 1102.

Ibid. prop. fin. *the ready money*] Melius forsan vertissem, *the personal property.*

338. Polyb. III. 20. p. 280. Ern. οὐ γὰρ ἱστορίας ἀλλὰ κουρεακῆς καὶ πανδήμου λαλιᾶς ἔμοιγε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν. Charon Athen. XII. 520. E. διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἱζάνοντες. Isocr. Areop. 142. D. e MS. Urb. C. Callim. 372. E.

343. νὴ pro μὰ irrepsit Eccles. 1076. et in Philetær. Athen. XI. 474. E. Av. 1667. Contra μὰ pro νὴ sæpe. vide Brunck. ad Eccl. 1084. Lys. 465. Plut. 764. Suppl. ad Ran. 41.

361. not. fin. Heniochus Stob. XLI. p. 241, 19 = 169. Grot. (de quo loco Valck. apud Pors. Eccl. 752. et Br. ad Soph. El. 4.) τηνδὶ δὲ τὴν σκηνήν, ἐκεῖ Σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν νομίζετε. *Fancy that you see.* (Similiter ἡγεῖσθαι, Bentl. ad Hemst. p. 102. ed. pr.) Athen. XIII. 566. F. (me ibi, sive Addend. ad Plut. 555.) Alexis Athen. XV. 686. B. Eq. 1267. Ach. 947. collato Elmsleio malim, βέλτιστε, τουτονὶ λαβών—Elmsl. ἐκεινοιί γὰρ Eq. 1193. Pac. 872. pro τίς ἔσθ' αὕτη, ταυτηί tantum Rav. i. e. opinor ἔ τ αὐτηί. Lys. 741. lege τουτουί,—

369. Mea ad Athen. XI. 507. D. 1.

374. οὖν suspectum ut gl. Vide ad 438.

384. οὐδὲν διοίσειν Xenoph. Hellen. III. 4. 19.

388. De ἀπαρτὶ adde Harpocr. v. ἀπαρτιλογία, ubi respicitur Herodoti locus VII. 29. Ex Lexico SG. Schol. ad Plut. supple, et vide Hermanni errorem. Doctr. Metr. p. 419.

392. Vide Porson. ad Eccl. 852. ὁποῖόν τι contra metrum Suid. Med. ἔμπουσα, Ran. 391.

423, etc. Lucian. Catapl. 22. T. I. p. 644.

428. ἐνέκραγες] Quod in Thesmoph. secundis apud Athen. XV. conjicit Porsonus Adv. p. 146. οἶ' ἔπνευσεν, vereor ut sit Græcum. Vide Elmsleium Addend. ad Ach. 193. οἷα Thesm. 468. nil ad rem.

ἐνεύρηκεν pro ἀνεύρηκεν malim in Ach. 1036. (Neque enim necessario repetitur præpositio: vide Elmsl. Ach. 343.) Sed nullum exemplum istius compositi invenio. Plato Phædr. p. 6, 8. Bekk. = 228. pr. fin. HSt. ἐμμελετᾷν. In Phylarcho Athenæi XIII. 593. B. lege ἐνέῤῥαινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, e *Ptolemæi sanguine guttas aris inspergebat*, ut scilicet tanto majore piaculo obstringeret Thracas. Posses προσέῤῥαινε, sed alterum simplicius. Similia, ἐνασχημονεῖν, etc. Toup. T. I. p. 350.

438. De ἂν vide Addend. ad 374. Supra οὖν scr. αν in H. (meo 5.) Kidd. ad Dawes. p. 375. et οὖν supra φύγοι in I. (Porson. A.) Soph. Aj. 403. ποῖ τις οὖν φύγῃ; ποῖ μολὼν μενῶ;

446–7. Vide an legendum, ἐργασομένω, τὸν θεὸν Ἔρημον ἀπολιπόντες εἰ φευξ.

450. Ita δ' intrusum in locis apud Elmslei. Œd. T. 1490. Theopomp. Longini XLIII. ποία πόλις ἢ ποῖον ἔθνος.

453. In Av. 513. ὁ δ' ἄρ' ἑστήκει pro ὁ δ' ἀνεστήκει Brunckius e MSS.

τροπαῖον et τροπαῖος Atticis ubique restituenda. Elmsl. Heracl. 403.

461–2. Nisi me memoria fallit, in Tyrwhitti libro, qui in Museo Britannico servatur, notatur hæc emendatio, addito "P." i. e. Porsonus.

476. καὶ] In Ach. 474. recte Elmsleius, pro ὦ quod om. Suid. MS. assumto καὶ ex Ravennate, Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. Vulgatum φιλτάτιον non ex φιλαίτατον depravatum, quod cum Bentleio censet vir quidam doctissimus, E. Maltby Thes. Prosod. p. 1043. sed ex φίλτατον, quomodo βρετέττας Eq. 32. Contra Lys. 905. primum interpolarunt ὦ ante Μυρρινίδιον, deinde fecerunt Μυρρίνιον et Μύρριον.

488. Herodot. VII. 52, 78. et notas ad III. 105.

489. Vide ad 48.

492. μόγις εὑρεῖν Diodor. XIII. p. 595, 4. 616, 77.

505—6. Plato Sympos. p. 392, 3. Bekk. = 184⅓ HSt. μία δὴ λείπεται——ὁδὸς, εἰ μέλλει. Sed ibi εἰ alia ratione. Origen. c. Cels. p. 9. Spencer. ἄλλην ὁδὸν οὐ μεταδιωκτέον οὐδενὶ ἢ ταύτην μόνην.

Primus Scholiastes legit, οὐκοῦν εἶναί φημ' εἰ παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ. 'ΕΠΙΛΥΣΕΙ merum esse errorem scribæ pro ΕΙΠΑΥΣΕΙ, monui ad Porsonum.

Secundus, (incipiens, κακόμετρος δὲ οὗτος) οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ. Illi autem, qui illo judice plane ἀμέτρως legebant, forsan exhibebant φημι, παύσει ταύτην ἢν βλέψῃ. In istis, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικὸν, (quam vocem male, ut puto, in ἀποφατικὸν mutat Hemsterhus.) major difficultas. Nam verba, ἀποφαντικὸν ὅτι οὐκέτι κακοδαιμονία εἴη, satis clare indicant lectionem vel, φημ' ἢ παύσει ταῦτ', ἢ—vel, φημι παύσει ταῦτ' ἢν—certe ταῦτ', non ταύτην. (Imo forsan ad ταύτην arcessebat homo futilis κακοδαιμονίαν ex v. 501.) His vero interjecta manifesto explicant aliam lectionem, εἰ παύσει ταύτην. An legendum, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικὸν——πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαιμονία ἂν εἴη:—Τὸ ἑξῆς· οὐκοῦν—ὁ Πλοῦτος βλέψας (vel βλάψας) παύσει ταύτην τὴν Πενίαν. Hic Scholiastes legisse videtur, οὐκοῦν εἶναί φημι, ταύτην παύσει βλάψας—certe voculam post φημι omittit, ut liquet ex istis, ΚΑΙ τὰ ἀγαθὰ, etc. collatis cum fine scholii secundi. Vel potius, ὅτι, ἐὰν βλέψῃ ὁ Πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαιμονία εἴη:—τὸ ἑξῆς· οὐκοῦν—

Πλοῦτος βλέψει, παύσει ταύτην, καὶ τὰ ἄγ. Ut hic legerit, οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταύτην, βλέψει.

Aliud incipit, Ἄλλως. οἱ γράφοντες—Lectio, quæ reprehenditur, οὐκοῦν εἶναί φημι παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ, eadem est quam habet Scholiastes secundus. Ipse Schol. legit, φημ' ἢ παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ, plane ut nostræ edd. Ceterum omnes οὐκοῦν et ἥντιν'—Μείζω scil. explicant ut Hemsterhus. p. 145. col. 1. et τις de suo supplent, non e textu citant, ut in Pac. 567. ubi vide.

Omnibus tentatis redeo ad primam suspicionem, corrigendum in tertio Scholiaste, ἰὼν ὁ Πλοῦτος, βλέψας [παύσει] ταύτην, ut ille legerit, Οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταύτην βλέψας—In scholii initio an legendum ὁ νοῦς pro ὅτι? vel, ὁ νοῦς ὅτι?—Ceterum non puto alius interpretis esse τὸ ἑξῆς, etc.

506. (τις) Antiphon p. 140, 16. μεταγνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλεύσαιτο, nisi ad illud genus referendum de quo ad 256. et intelligendum ὁ ὀργῇ χρησάμενος.

Ib. Addend. p. (105.) In carmine, quod infeliciter tractavit Herm. Doctr. Metr. p. 480. εἰπεῖν l. ult. i. e. αἰτεῖν, quod ipsum non malum esset.

521. πιστὸς, πλεῖστος. Menander p. 234.

546. Addend. ἄλλως θ' ὅταν καὶ Isocr. Phil. p. 98. A.

550. Schol. Acutissime Hemsterhusius p. 166. Si tamen aliunde quum ex Athen. IX. 373. A. de fabula constaret, pro ἐν τῇ ἰλιάδι mallem ἐν τῇ Δηλίδι. Vide tamen an ibi legendum ἐν Λημνίαις (vel Φιλοστέφανος ἐν Δηλίωι.) Qu. an ἐν Πολυειδῳ.

578. not. l. 7. *Aderas*, Terent. Phorm. v. 6. 18.

Ibid. l. 8. ἄρα] Iph. A. 404. male Elmsl. Heracl. 283. Confer Orest. 710. et loca apud Elmsl. Heracl. 65. Aristoph. Geryt. IX. 11. apud Pors. Orest. 68. Trachin. 1174. Pythermus Athen. XIV. 625. C. Tragicus apud Dion. Cass. (Boissonad. ad Tiber. Rhetor.) οὐκ ἔστιν—ἄρα Alexis Stobæi LXI. p. 387, 36. (243.) φεύγουσ' ἄρα Eur. ib. LXXV. p. 453. (333.) Elmsl. Med. 1229.

582. ἐπιδείξω et διδάξω confusa in Antiph. Athen. pp. 487, 666. Ran. 985. ἔδειξα male Suid. ib. 1094. καταδιδάξαντος B.

585. ἀσκεῖν] Achæus Athen. x. 418. A. Lys. 1087. ἀσκητῶν ex Urb. Bekkerus in Isocr. ad Nicocl. p. 17. A.

586. Schol. l. 7. Pro ἐν τῷ Πανθείῳ, ἐν τῇ Πόλει A. G. Camus Mem. Institut. Liter. T. II. p. 228. Potuisset, ἐν τῷ Πανδροσίῳ. Vide Meurs. Cecrop. Sed ipse rationes attulit, quare de Attica non esset cogitandum.

Ibid. l. 12. Qu. ξ̄ σταδίους $\overset{s}{\tau}$ $\overset{o}{\pi}$ pro $\overset{v}{\tau}$ $\overset{o}{\pi}$. Locus Aristot. est I. 704. G. ed. Casaubon. Recte autem Aristot. παρὰ τὸν ποτ.—ποταμοῖς, πολιτείᾳ confusa T. H. p. 472.

591. ὢν—ἐσθ'. Schæf. ad Trach. 1066. (Stob. CXXIV. p. 619. ult. = CXXVI. p. 515, 5. Grot. lege ζῶν, pro ὢν quod servant Tr. Gesn. Gr.)

596. Quo die, Philochorus Athen. XIV. 645. A.

598. φθεῖρου—γρύζειν] Vide Herodian. Villoisoni p. 88. Πῶς ἐν ἐγκλίσεσι—Eurip. Heracl. 314. καὶ μήποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ, Μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πολὺ Πασῶν νομίζετ'. Ita forsan legendum pro πόλιν, ut 599. 1013. 1039. De infin. adde Elmsl. ER. 34. p. 495. Menander Suid. ἀποκ. vel Lex. SG. p. 429. Vide quæ ascripsi ad Menand. Cl. p. 186. In Nub. 1355. posses λέγειν ἐχρῆν π. τ. sed illud simplicius. Lys. 536. Nub. 216.

631. De ellipsi vide Elmslei. ad Œd. T. 701. Adde Trach. 170. ut E. Maltbium monuit Porsonus. Eurip. Heracl. 645. et Elmsl. Adde Œd. C. 355. 662. (Aristoph. Ran. 117. ut videtur.)

τρόπων natum est ex 453.

632. Orest. 846.

652. γεγένηνται ἐρῶ L. et, si collatorem intelligo, versus dividebat, τἀγάθ' ἃ νῦν | Γεγ.

680. Thucyd. v. 37. ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδὸν, καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἦλθον, εἴπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμ-

μαχοι γένοιντο. Vide VV.DD. ad Bos. v. σκοπεῖν. Similem brachylogiam notavit Kusterus ad Nub. 1393. Vide Elmslei. ad Œd. T. 74. Ran. 176. (ubi cum Reisig. servandum puto ἐὰν,) 342.

689. An legebat Scholiastes, ἄρασ' ὑφῄρει? i. e. ἄρασα τὴν χεῖρα, ὑφῄρει τὴν χύτραν. Vide Addend. ad Lys. 800.

690. Schol. εἶδος δὲ] Imo pro 7' legendum credo ·ϝ·

703. Diodor. Athen. VI. 239. F. Plut. 1185. Nub. 292–4. Ran. 482. Cicero Planc. 40. Soph. et Æschyl. Athen. I. 17. Phot. v. ὄνου π.

707. μετὰ ταῦτα δ' εὐθὺς Thucyd. I. 56. init.

718. not. c. 1. fin. παλάθης Συριακῆς Athen. XI. 500. D. (Ibid. F. vide me.) Alexis ibid. XII. 516. F. τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου.

720. διειμένον Alexis Athen. IV. 170. C. διεὶς Sotades, VII. 293. D. E.

721. Recte γυναῖκας ἔπλασεν Grot. in Menandro Luciani T. II. p. 445. frustra culpatus a Bentleio § 213.

725. ὑπόμνυσθαι. Eubulus Athen. XI. 494. E. F.

736. δοκεῖ non defendit Nub. 1274.

768. Schol. In Theopompo malim, φέρε δὴ σὺ—ut τὰ sit in arsi, ut Plut. 794. 789.—vel φέρε νῦν.

769. Non spernenda Hemsterhusii suspicio [*de ἐγὼ illata.*] Forsan erat ὥσπερ—πρέπει. Propius ad literas accederet νόμος, ut 795. (οἷάπερ νόμος, Thesm. 993.) sed non æque sensui satisfaceret. Possit legi, ὀφθαλμοῖσι δεῖ vel χρή.

773. ἀναφανδὸν εἶχε Laïdem Aristippus: *kept her openly, acknowledged her as his mistress.* Athen. XII. 544. B. sed XIII. 588. non prorsus liquet utro sensu. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἑνὶ ἔζευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων, Clearchus Athen. XIII. 555. D. ἀνέδην, *promiscui*—Schw. melius quam Toup. Emend. T. I. p. 333. *licenter et inverecunde.* Aliena ἀναφανδὸν Lucian. III. 471, 68. Herodot. II. 46. Lucian. II. 116, 32. φανερῶς et ἐν τῷ φανερῷ Epigr. et Dio apud Pierson. ad Mœr. p. 278. *Palam* Terent. Phorm. I. 3. 17.

797. [Ad collationem, fin.] Nisi statuas Eratosthenem monuisse, tempore Pluti (secundi scil.) non amplius ista præbuisse choregos. Sed ob *μέντοι* illud verum. Ceterum vide Pac. 1022.

816. Animosius *ἡμῖν* sine *γέγονε*. Nub. 206. Pac. 891. ubi recte Brunck. Ach. 193. *αὐταὶ τοι σοι*. Ib. 341. Alexis Athen. VI. 240. C. (R. P. Adv. p. 80.) Ach. 788. *ἅδε τοι*. (forsan Nub. 365. *ἡμῖν*.) Nub. 364. *γάρ μοι* Rav. Si quid mutandum, lege *γάρ σοι*. De Eccles. 136. confer Reisig. p. 25.—Possis et *οἰπνὸς δέ γ' ἡ. ἐ.* Ceterum *ἐλεφ*. Anacr. Athen. XII. 534. A.

ἰπνὸς Vesp. 139. potest esse *culina;* ut *πύελος* sit *alveus* in quo patellæ, etc. lavantur. Sed vide an sit *balneum;* ut nos, *a stove.*

821. Demosth. c. Aristocr. 642, 18. *κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου*.

825. An in scholio exciderunt, *μετὰ δούλου· (ὡς δ' ἕτεροι, τῷ συκοφάντῃ·) ὡς δ' ἐν τ.*

836. *εὐηργετηκότες* Plato Rep. x. 615. B. HSt.

838. Xenoph. Hellen. IV. 5. 6.

843. *δύναται*] Strato Athen. IX. 383. B. Antiphan. ibid. x. 459. A. (vide me ibi.) Athen. XI. 478. F. Nub. 674. Fragm. 120. Diphil. Poll. x. 137. (Bentl. ad T. Hemst. p. 65. = 104. ed. pr.) Boiss. ad Eunap. p. 155.

852. *ἐξ ἢ ἑπτὰ καὶ δέκα* Xenoph. Hellenic. IV. 5. 17.

854. Soph. Antig. 1311.

873. Œd. T. 319.

874. *ὁ συκοφάντης*. Schol. prop. fin. *τὸν ὀνομάσαντα*] Malim *τὴν ὀνομασίαν*, ceteris servatis.—Qu. *κατασχεῖν—τοὔνομα*. *invaluisse.*

886. *οὐκ ἔνεστι* Anaxilas Athen. XIII. 558. B.

Ib. not. l. 20. a fin. Aposiopesin defendat, si quis velit, e Lys. 307.

Ibid. l. 16. a fin. Alia ratio istorum *οὐκ οἶδα ἂν εἰ*, etc. apud Elmslei. Med. 911. Errare videtur Matthiæ. ibi citatus.

887. Ran. 21.

892. De ὡς δὴ vide Soph. Œd. C. 809. ubi recte δ᾽ ἐν reducit Schæf. Blomf. Gloss. Agam. 1623. Trachin. 891. ὡς δὴ, *quam!* Pors. Opusc. p. 230. In Hoogev. T. II. p. 1185. § 12. ὡς εὐκτικὸν affertur ex Iliad. Σ. 107. Theogn. 890. Callimach. Blomf. p. 321.

905. Isæus Philoctem. § 16.

911. not. fin. Vide Isocr. Antidos. § 51. 105. 106. 338. C. Sophist. 24.

913. not. In Œd. T. 824. forsan μή 'στι τοὺς ἐ. ἰδ. e MSS. sed tum erit legendum μηδ᾽ ἐμβ. si recte statuit Elmslei. ad 817. Æsch. Choëph. 535. recte Porsonus Opusc. p. 211. ὄϋφις ἐμοῖσι, ringente Butlero. Eur. Suppl. 792. ἐμοὶ δ᾽ ἐμῶν παίδων Hermannus, probante Elmsleio. Helen. 961. ζητοῦντά μ᾽ recte Reiskius. (Œd. T. 250. ἐν τοῖς ἐμοῖς—ἐμοῦ ξυνειδότος.) Eur. Androm. 678. τοῖς ἐμοῖς ἔμ᾽ ὠφελεῖν Stobæus. In Antig. 736. hæret Elmslei. ad Med. p. 287. col. 1.

Ibid. l. 21. *Dativi usus*] Plato Hipp. Maj. p. 413, 5. Bekk. Œd. C. 789.

Ibid. l. 37. *nescio an recte*] Lege, *vereor ut recte*—

917. δικασταὶ)(ἰδιῶται Antiphon 144, 11. τὸ βουλεῦσαι, ἄρχειν Andocid. 12, 40—2. Lycurg. 157, 35. Æschin. Ctes. 55, 35. Plato Hipp. Maj. 460, 4. Bkr. Arist. Vesp. 585.

918. not. Lys. c. Eratosth. τὴν ἀρχὴν, sed ambigue. Vide Isocr. Phil. 69. Ep. Socr. 28. p. 66, 3.

925. Nub. 424. Cratin. Athen. XIV. 638. F. 4, 5.
οὐδ᾽ ἂν εἰ—γε, Nub. 108. Ach. 965.

929. Compara Lysistr. 689. (Vide Av. 316–7. de cujus metro Gaisf. p. 331. Herman. p. 510.) ὑμῶν irrepsit Nub. 937. ἡμᾶς Plut. 280. 281. 572. qu. ἡμῖν 816. ὑμῶν excidit Lysistr. 507. ἡμῶν Eccles. 45. ἡμεῖς ib. 818. μου, μοι irrepsit Plut. 75. 1171. σοι, ib. 278.

946–7. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ, Καὶ σύκινον] 1. Sensus fere postulat *etiam ficulneum*, i. e. ἀχρεῖον. 2. Si pro *sycophanta* accipias, vix credo recte poni καί. Dixisset

forsan τῶν συκίνων. Nescio an legendum κἂν cum Hemst. Lysistr. 113. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν εἴ με χρείη. Soph. Aj. 1077—8. χρὴ—δοκεῖν πεσεῖν ἄν, κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ. Pl. 126. ἐάν γ' ἀναβλ. σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον. Estne καὶ ἂν aut καὶ ἐάν? (Nub. 1128. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὤν.) Ran. 593. κἂν εἴ με τύπτοις. Ach. 1020. μέτρον—κἂν πέντ' ἔτη. Sed κεἰς Scal. et Elmsl. Eq. 1249. κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον. Sed οὐχὶ μ. Suid. Lys. 673. εἰ γὰρ ἐνδώσει—κἂν σμ. λαβήν. Plato Sympos. p. 393, 12. Bekk. = 185. A. HSt. κἂν εἴ τις—ἐξαπατηθείη.

949. εἷς ὢν μ. Plato Gorg. p. 472. C. 2. 475, ult.

952. Schol. λόγους δέ, etc.] Forsan delenda, utpote ad 930. pertinentia.

965. καλέσω] Subj. *Let me*—(Nub. 694. *must.* Sequitur imperativus.) Nub. 729. Ran. 505. Eccles. 33. Pac. 251. 959. 969. Lys. 238. 915. Acharn. 292–3. Vesp. 54. 148. 183. 844. 901. 984. 987. 1149. 1488.

973. Schol. l. 5. ἐν τῷ γραμματείῳ ᾧ] Lege γράμματι ᾧ.

976. Vel e glossa supra νυν, vel e nimia de metro cura, (quomodo γ' in Dorv.) oriri potuit δή.

980. Pors. ad Phœn. 412. Blomf. Prom. 795. Ran. 945. 951. 955. 958. 979. 981. Equit. 1344. τὰ δ' ὦτά γ' ἄν σου optime Ravennas. Plut. 1141. σ' ἂν tres MSS. Plut. 1012–3.

Ib. not. l. 29. Polybius Valesii p. 109, 9. διπλᾶ MS. δεῖπνα Vales. ut ed. Ald. Athenæi x. 418. B. δειηνὰ MS. δειλινὰ Cas. et Sch. ex Epit. In scolio Athen. xv. 695. C. ποιοῦσ' Schol. Ald. ad Vesp. 1231. i. e. ΓΝΟΥΣ, ΠΙΟΥΣ, ΠΟΙΟΥΣ. Porson. supra ad 138. Η pro Ν. ἐψειῃ MS. Athen. iv. 158. C.

992. Ad Xenophontis locum, Pæd. i. 6. 3. addit Schn. Platon. Rep. vii. p. 134. (518. A. HSt.) Sed mire cum μεμνῷτο comparat χρῷο. (καθῇτο, 'πικαθῇτο, καθήμεθ' reponenda videntur Ran. 950. 1078. Lys. 149.)

1005. ἐπεί γε μὲν δὴ Trachin. 484.

1006. Melius ad sensum vel ἐσθίειν, ut 932. 1081. 1025. 1123. vel κατεσθίειν, 1129. 1131. 1144. (καταφαγεῖν 1138. 1175.)

1007. τὼ θ. i. e. Cererem et Proserpinam. Schæf. Mel. Cr. p. 30.

1009. ἐπ' ἐκφοράν. Lysias Athen. XIII. 612. D.

1020. ὁπότε προτείνοιεν] Nub. 768. ὁπ. γράφοιτο. Plato Rep. x. p. 615. E. ὁπ. ἐπιχειροῖ. Ib. p. 619. D. ὁπ. ἀφικνοῖτο. Ran. 951. ὁπόθ' ἡ N. φθέγξαιτο δή. Sed esset, *when she would.* Deinde e MSS. legendum puto, τι φθέγξεται.

Ibid. δρᾶχμάς] πέπλους Hermipp. Lex. S G. p. 404, 32. κῖχλαι, κύκνοι et γήτειᾱ κρόμμ. Athen. IV. 131. E. F. (sed hic l. γήτειον. vide mea ad Athen. IV. 183. B.) τερενόχρωτες in anapæsticis Anaxandrid. Athen. IV. 131. D. πολιόκροτάφω Alexis Athen. VI. 255. B. in hexametro. ἐρῦθρόχρων Cratinus Athen. VII. 325. E. παρᾱ θρόνον Elmsl. Heracl. 753. et ad Hermanni Suppl. p. 421. δρᾶχμή Plato Athen. x. 442. A. (habet Maltbyus, ni fallor.) τέκνον Antiph. Athen. x. 446. C. δρᾶχμή Machon Athen. XIII. 581. B. lege χιλίας δραχμὰς Ἔταξεν. πότνι' Philemon Athen. XIV. 645. A. (De πότνια Kidd. ad Dawes. p. 359.) κάπρου—ἔβρυχεν Strattis Athen. XIV. 656. B. in ed. Schw. sed metrum ibi incertum. Χᾶβριου mea ad Athen. IV. 165. F. ἔτρεφε R. P. Opusc. p. 315. ἃ κρύπτειν Eurip. Ino 6. qu. ἅ σε vel οὕς. διάπραξ. Alexis Stobæi, p. 419. (277.) ἄγνοιᾱ πρ. Soph. Philoct. 129. ἀλλότρίοις Menander p. 206. ἄφροσιν ibid. p. 274. τέτρυπημένη Comicus Luciani T. III. p. 85. ἔδακνεν ibid. p. 98. ἀρᾱχνίων Cratin. Suid. v. ἀράχνη. conf. Phot. v. φάλαγξ. κέδρίδας Thesm. 493. Aristophanica p. 264. πράγματᾱ πρόνοια emend. Pors. Advss. p. 147. κῖχλῶν Av. 592. ἄγρῶν ibid. 580. ἀγανόφρονος ibid. 1321. (chor.) μεγαλόφρονος Lysist. 1291. (chor.) φᾶγρος Ephipp. Athen. VII. 322. E. sed vide 403. B.—νᾶβλα Sopater Athen. IV. 175. C. κῖχλαι Pherecr. VI. 269. E. sed male. ἁπλῶς VII. 293. C. male. De Epicharmo τέτρακες, etc. vide notas ad Athen. II. 49. C.

"μικρὸν φρονεῖν Eurip. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. Isocrat. Paneg. p. 268. A.=72. C. HSt. ὀλίγα φρονεῖν Hipponax ap. Tzetz. ad Lycophr. 579. Menander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234." R. P. MSS.—Addo γεραιὰ φρονῶν Æsch. Suppl. 355. Æschyl. Stob. XCVI. 532, 7. [*Fragm. Inc.* 21.] lege ἐφήμερον φρονεῖ pro ἐφημέρια, quod servant Trinc. Gesn. Grot. Seidler. Dochm. p. 386. et Apostolius XIX. 19. unde Philemoni affinxit Clericus p. 322.—Qu. ἐφ' ἡμέραν.

1027. Eurip. Iph. A. 1018. ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν. Vide Demosthenica, De Coron. 247, 5.

1056–7. Eur. Phœn. 725. Lys. 193. 384.

1062. not. prop. fin. Theognetus Athen. III. 104. C. λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.

1064, etc. et 170. Respicit Jo. Chrysost. in Eutrop. pp. 345, 11. et 369, 8. ed. Auger.

1084. not. ἀπὸ in Eurip. Phœn. 586. i. e. *de*. Æneid. III. 288. ΑΠΟΚΥΜΑΣ galea Olympica. Inscr. apud Plutarch. Vit. Alex. p. 673. D. Sed omnino retine ὑφ'—quod est, *Talem gloriam nunquam tibi tribuant Græci.*

1089. Soph. El. 802.—Si γοῦν e Rav. adsciscas, personas mutes necesse est.

1094. Schol. πλατείας] Qu. παλαιάς. πλατείας servat Suid. vv. πιττοῦν et ἐπίττουν.

1111. γίγνεται] Vide Thesm. 765. Valck. ad Phœn. 81. 891. Av. 599. 603. (656.)

1112. not. fin. ἀτὰρ—γε. Adde Elmslei. ad Med. p. 93. et Addend. cujus exemplis adde Plut. 572. Nub. 1222. Eq. 425. Vesp. 1136. Thesm. 214. (forsan Nub. 402. ubi vide Addend. sed ibi σὺ MSS.) Nub. 799.

1113. Qu. de ἡμᾶς.

1115. Antiphon 143, 22. et me ibi. Isocr. de Pace § 105. Ps. Demosth. 772, 6. Recte monet Ulpian. ad Midian. §. 6.

1116. Addend. De ordine nota Av. 141. ἔκυσας, προσεῖπας, προσηγάγου, etc. Cum Pluti loco compara La Fontaine, VIII. 15. *Son chien, son chat, et sa guenon, son perroquet, sa vidle, et toute sa maison.*

1121. πρ. ἔγωγ' εἶχον παρὰ 3. πρ. γὰρ εἶχον π. 4. Malim εἶχον ἄν.

1124. Errat Coray. ad Hippocr. T. II. p. 331.

1132. ἔτι Hemst. Cogitabam περὶ τὰ σπλ. ἔοικέ τις στρέφειν. Sed πρὸς forsan recte, ut πρὸς ἧπαρ, etc.

1133. Strato (vel Strattis) Athen. XI. 437. D.

1139. In Thesm. ἐκφορὰ citat Elmsl. Ach. 504. ἐκφορὰ in Apollodor. fr. 1. Br. Gnom. p. 260. ed. nov. ubi emenda, ἐκεῖνο δ' οὔ.

Ibid. Schol. ὡς ἐνίαις] Qu. ὡς ἐν ταῖς.

1140. Legendum puto, ὁπότε γε σκ. et τι ortum vel ex 1146. vel e mera glossa, ut supra 342. In Plut. 237. φειδ. τιν' Junt. 1. Vide Porson. ad Hecub. 1161. pag. 142. et me ibi. Plut. 166. (Nub. 821. in Cant. 3.) Nub. 1216. in Porsoni 2. vel meo 5. Contra Plut. 705. quid est σύ γ'? Qu. ἆρα τιν'. Nub. 367. ἔμοιγ'.

1155. Kust. Ind. v. ἔργον. Wyttenb. ad Plutarch. S. N. V. p. 11. Soph. Aj. 852.

1171. χρὴ διάκονον in fine senarii (Eurip. Eurysth. fr.) ed. Grot. Stobæi p. 235. = 384, 14. Gesn. loco corruptissimo.

1175–6. Idem jocus in Xenarcho Athen. XV. 693. C. (de quo vide Porson. Adv. p. 147. Opusc. p. 248. ad Vesp. 1281.) similis in Alexide ibid. A. ubi lege Διὸς σύ. Adde Acharn. 71.

1188. νυνὶ τήμερον Ach. 1211. τὰ νῦν τάδε Pac. 858. et ibi. ἐκεῖ αὐτοῦ Thucyd. VII. 16. ὧδε δεῦρο Ach. 1062. Gataker. de N. T. Stylo.

NUBES.

QUARE nubicolam finxerit Socratem, Menag. ad Laërt. II. 40.

Argum. § 9. Kust. Malim τὰ δ' ἐμπέπλεκται—*inserta*—vel παραπέπλεκται.

Ibid. § 11. init. Μέλϊτος 5. 6. Μέλητος edd. vett. Luciani T. II. p. 368, 94. Plato Apol. p. 30. C. HSt. Μέλητος Theodoreti MSS. vide Sylburgii indicem. Ter Μέλητος Ald. et MS. A. in Athen. XII. 551. C. Μέλητος vel semper vel plerumque dant MSS. Clark. Platonis, Cripps. Andocidis.

V. 6. In Schol. lege τὸ δὲ "ΟΤΕ, ut 34. 1219. 1476. Ach. 400. Vesp. 1129.

23. Cum Hipp. confer Bacch. 1249. Matth. Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ'· ἄρτι μανθάνω.

26. Pac. 63. Nub. 1048.

31. Schol. l. 1. ὑπὲρ] Lege περὶ—Scholiastes putabat se habere in manibus Nubes II. Ita ad 520. 524. 542. 543. 591. In 542. fin. qu. an legendum, νεφ. ταῖς πρώταις. an hoc vult vulgata?

32. Xenoph. Œcon. XI. 18.

45. Athen. III. 110. E. In Schol. et hic et ad Eq. 803. qu. an legendum περιπρίσματα.

55. σπαθᾷς] Schol. Ran. 432.

64. Χάριππος Andoc. p. 5, 39. Χαίριππος Pors. Adv. p. 142. et apud Ciceron.

Ibid. Schol. l. 1. Lege ὁ Ξ. πηρ περικλ.

74. Inepta lectio apud Schol. τῶν ῥημάτων.

86. Pseudo-Lucian. T. III. p. 604, 58.

87. Quum πιθοῦ μοι det Ravennas, videndum an forte verum sit, πιθοῦ μοι. Καὶ τί πίθωμαι—ut mox 111.

94. Schol. fin. ψυχὴ πᾶσα] Plato Phœdr. p. 344. C. Læmar.

96. Sanissima sunt Scholiastæ verba, quæ sollicitant Hermannus p. 281. et Wolfius.

102–3. Alciphron III. 14. Jacobs. ad Athen. p. 103.

107. An, γενοῦ σύ μοι, σχ. ἱππ.

133. Schol. l. 5. Παγασητικὸν κόλπον Wesseling. ad Diodor. XIX. 53. notante Porsono.

144. Schol. ad Χαιρεφῶντα, l. 3.] Ald. φασι Ξενοφῶντα Σωκράτει—τι. Locus est Memor. II. 3. prop. f. (Ut hic, Menagius ad Laërt. II. 37. tum δήμου—πυθία—et Democharis vel alius nomen in ὁμολογῶν latere putat.) Democharen mavult Schw. ad Athen. V. 218. E.

161. Lege διαλεπτοῦ, i. e. διὰ λεπτοῦ. Sic MS. In MSS. διαλεπτοῦ vel διὰ λεπτοῦ promiscue scribi solebat. Vide T. Kidd. ad Odyss. A. pp. 310—1. Athen. III. 98. pen. 78. E.

177. Illustrat Davis. ad Cic. N. D. II. 18. p. 170.

180. Schol. l. 6. Legendum videtur, Θάλης Θάλητα χρημάτων ἐλευθεροῖ, errore Scholiastæ pro Κράτης Κράτητα. Vide Menag. ad Laërt. VI. 87. et Boissonad. MSS. du Roi, T. x. pp. 164. 289.

203. Ægyptios *geometria* usos forsan volebat Scholiastes.

206. γῆς π. Vide Herod. IV. 36. V. 49. p. 395, 47. collato 394, 21.

209. Mallem, ὡς τοῦτ' ἀ. Ἀττικὴ τὸ χ. (*Ithace locus*. HOR.)

215. μέγα φροντίζετε alii. Legendum videtur μεταφροντίζετε. καταφρ. infra 855. ἐκφρ. 697.

227. Malim εἰπόν. *dic.* de quo imperativo me vide ad Eur. Suppl. 841, etc. et adde Nicol. Damasc. Stobæi. εἶπας, Lys. 594.—α, Athen. XI. 502. F. εἶπον, ibid. 503. A. B.—Imo servanda vulgata. Vide Heindorf. ad Parmenid. p. 150. B. HSt.

234. Vide Spanhemium; et vide an supplendum, "quomodo corpus exsiccat esus nasturtii, eodem modo animo cogitandi vim exhaurit humus."

256. Plato Phileb. p. 61. C. = 173, 35. Bas. καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισι. Callinus Stob. XLIX. p. 356, 15. = 199, 18.

267. κυνῆν] κυνέην Bentl. μὴ κυνῆν ἐλ. ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἔχ. Eustath. 'Οδ. ε. 1542, 42. Vide Eccles. 783. Phylarch. Athen. XII. 536. F.

275. φανεραὶ minime languet, [*ut censet Herm.*] vide 265. Deorum est φανῆναι. Vesp. 732. παρὼν ἐμφανής.

281. Alcman. Imo Ibycus Athen. XIII. 601. B.

288. De ἀθανάταις dubitat Elmsl. Med. p. 207. Quæ forma si expellenda est, falsa est speciosa lectio ἀθανάτας, neque enim per metrum —ου licet reponere.

295. κοιλιοδαίμων dixit Eupolis Athen. III. 97. C. 100. B. νακοδαίμων Stratonicus Athen. VIII. 352. B. 7. κρονοδ. Phrynich. Bekkeri p. 46, 30. σοροδ. Plutarch. II. 13. B. Phryn. Bekkeri p. 63, 10.

301. Schol. l. 6. ὡς Ἡρόδοτος] VIII. 65. Mox lege περὶ [*pro* παρά.] Paullo ante ταῖς θεαῖς νεφέλαις μυστικαῖς Ald. quæ vel corrupta vel spuria sunt.

319. Euripidem rideri putat R. P. Præf. p. 54. ad Med. 1314. Vide Av. 1445.

323. Cum multi MSS. dent ἡσύχως αὐτὰς, in quibus Rav. Borg. vide an legendum ἡσυχῆ αὐτάς. Nub. 874. Reisig. pp. 95—6. καίτοι ταλάντου γ' αὔτ' ἔμ. Ὑ. 898. -ψω γ' αὔτ' ed. Inv. e Rav. 26. τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, an, ἔστιν αὐτό? 1048. an, ταῦτ' ἔστιν αὔτ' ἐκεῖνα? vel distinguendum, ἔστι, ταῦτ', ἐκ. 631. malim αὔτ' ἐπιλ. Ran. 1294. καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτὰ mallem, si vel unus codex daret. 491. ἑτερός γ' αὔτ' MSS. 867. αὔτ' alii. Av. 923. malim αὐτῆς. Lysistr. 1123. τούτους, ubi exspectares αὐτούς. sed vide ibi. Ach. 561. ταῦτ' Rav. male. Eq. 461. αὐτὰ recte Burneius. Ran. 983. (1057. qu.) 1273.

325. καθορῶ. ΣΩ. νυνὶ μάλ' ἀθρῶν βλέπε πρὸς τὴν εἴσοδον ἤδη R. P. Præf. p. 52. ringente Hermanno Metr. p. 403. Vide MSS. lectiones apud Reisig. p. 157.

329. Vide Schol. 252.

330. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὁτιὴ—Imo ἤδης dicturus fuisse videtur, ut 328. Qu. οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθ' ὅτι—

332. Schol. καὶ Κλεομένη] An, καὶ Μέλητα? Pater is Cinesiæ. Plato Gorg. p. 501—2. HSt.

334. Schol. prop. fin. Pro ἐν° lege ἐ[illegible] i. e. ἐνικόν. vel forsan, ἐνικὰ τὰ πάντα. *Omnia ista* ὑγρὰν νεφελὰν στρεπτ. etc. *esse in acc. sing.*

335. ἑκατοντάρχας Æschylus Athenæi I. 11. E.

338. Recte Br. κιχηλᾶν ex Athen. et Eustath. quibus accedit Etymol. p. 516, 12. quem exscribit Phavor. p. 1060. ed. Bas. 1541. Et sic correxerat HSt. Thes. Append. c. 1228. H. R.P. Cens. Br.

347. Multi MSS. ὅτι ἂν βούλωνται. An igitur, πάνθ' ἂν βούλωνται? ut ὅτι fluxerit ex 344.

349. Athen. XIII. 606. B. 8.

352. De B. tacent Porsonus et Lib. Ask. καὶ Κολακώνυμον Reisig. p. 173. Κολακοφοροκλείδης vel Κορ. dictus Hieroclides quidam: vide Hesych. in vv. Si idem atque Hierocles in Pace, forsan vera lectio Κορ. Vide Pac. 1125. *qui* τοὺς φόρους κόρακος δίκην *depeculatus sit.*

361. Schol. l. 3. καὶ Πλάτων] Phædon. prop. f. p. 117. B. HSt. ut liquet e Suida v. τὼ ὀφθ. παρ.

365. ἡμῖν] Annon ὑμῖν?

370. Vide R.P. apud Maltby Thes. v. αἰθρία. In Machone Athen. XIII. 579. C. οὔσης om. ed. Cas. 2.

385–6. Auctor Philopatridis p. 588, 61.

391. Seneca N. Q. v. 4.

398. Lucian. T. II. p. 638, 75. Lucretii locis adde II. 1100—3. Cicer. Divin. I. 12.

402. εὖ λέγειν tres primæ, Portus, mei septem. σὺ tacite Kusterus, Br. Inv. e MSS. ut puto. εὖ γε Porson. in exempl. Porti; quod per se bonum est: vide Addend. ad Plut. 1112. γε exciderat ante λέγειν Nub. 432.

416. Schol. Lege, τὸ αὐτὸ οὐκ ἐποίει Σ. et mox, φησι Πλάτων πλεῖστον. Scil. in Symposio p. 185. ed. Fisch. et in fine p. 203. Vide Athen. XI. 504. F. Πλάτων et πάλιν Schol. Plut. 174. vide infra ad 663. πλατὺ Schol. Lys. 288.

421. Æschylus Athen. VII. 303. C. (Blomf. Gl. ad Pers. 430.)

422. ἄλλ' ἔτι—οὐδὲν (quomodo legit Dawesius p. 227.) corrigit Porsonus, ut videtur, in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll.

438, seqq. Plato Euthyd. p. 285. C. 8. = 38, 8. R.

441. Nonne cum Scaligero legendum ἀσκὸν δείρειν? Vide Av. 364. Vesp. 1277.—Lege etiam ῥιγῶν.

444. De ἴτης Plato Protag. p. 359. B. C. D. ter.

477. διακίνει] Athen. IX. 378. C.

482—3. Lego, βούλομαι. Ἦ μνημονικὸς—

489. Aliud προβάλλω, de quo Boiss. apud S. ad Athen. T. XIII. p. 441.

491. Athen. IV. 152. fin.

503. Julian. Ep. 1. p. 373. C.

508. Schol. l. 11. b. λόγχας ἔχοντες] Proculdubio legendum πλακοῦντας, vel aliquid simile. Verum puto (μελι)τούτας. Ceterum compara narrationem de Rhampsinito apud Herodot. II. 121.

518. [*Ad Aristoph. v.* ἀπλήγιος] Confer Lysippum Pollucis VII. 41.

Ibid. ad exemplum 9. not. παρὰ Μέδοντος] Vide Plut. 885. Athen. XI. 502. D. E. XV. 689. ult. Vesp. 678. (Pac. 260. forsan ταχὺ πάνυ.) Lys. 562. Eq. 865. 1187—8. Av. 983.

Nomina propria obliterata, et contra. Athen. IX. 405. D. X. 431. B. XIV. 644. F. Καλλίας Pors. Opusc. p. LVII. et ad Ach. p. 110. Ἀριφράδης, ut videtur, Etymol. Gudian. p. 330, 54.

[*Exemplis adde*] [14] Plato apud Schol. Av. 121. καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος, Ὥστ' αὐχμότατός ἐστιν. [15] Pherecrates in Lex. SG. p. 473, 9. ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν. [16] (Si recte statuit Hermannus apud Matthiæ,) Cratinus Schol. Eurip. Hec. 821. (826. Pors.)

Ibid. not. fin. Errat Hermannus Doctr. Metr. p. 579. cum πολύπους nunquam dixisse comicos apud viros doctos constet. Vide Athen. III. 108. C. (De πουλύπους Kidd. ad Dawes. p. 493. [514.] Errat Seidler. Dochm. p. 397.) Etsi non hujus est loci, addo in Sotade Alexandrino legi posse, Stob. Grot. p. 399. πουλύποδα φαγὼν ὠμὸν ὁ Διογένης τέθνηκεν, paullo numerosiùs; etsi vulgatum ordinem satis defendunt ea quæ ibidem pp. 444, etc. diligenter disputat Hermannus.

520. Schol. Lege, τῇ ἐν ταῖς Νεφ. ᾱ. scil. παραβάσει.

524. οἱ φορτικοὶ erant Aristophanis rivales. *A parcel of buffoons.*

525. Schol. Lege, οὐ Κρατίνου ᾱ ἀλλὰ—i. e. μόνον. vide Argum. § 8. ed. Kust. μοναχος semper fere scribebatur $\overset{\chi}{\alpha}$. Ducang. in V.

529. Lysias Athen. XII. 551. F.

530. Schol. Quod de lege dicit Scholiastes, puto esse falsum. Verum erat de Choragis, Æschin. Timarch. 2, 23. unde forsan fluxit Scholiastæ error.

538. Legendum puto σκυτίον cum MS. ut forsan Scholiastes, et καθημμένον. Idem vitium tollit Valck. not. MSS. e Schol. Ran. 1242.

539. Myrtilus Aspasii ad Aristot. Eth. p. 53. B.

553. Rav. πρότερον. Vide an legendum Μαρικᾶντα πρῶτον.

556. Sensus est, Eupolis dramati *Maricæ* anus personam inseruit, sub qua Phrynichi, tragici veteris, Andromedam (Schol. Vesp. 1481.) ridendam proposuit; plane ut ipse Aristophanes Euripideam in Thesmophor. Quod habent Scholiastæ sunt nullius frugi, etiam si sana essent.

Hoc vidisse puto Hermannum, legendum ἐν ὑπερβολῇ ἂν λέγοι. Sensum esse puto, Aristophanem exaggerasse rem dicendo vetulam revera comestam fuisse, quum solum fuerit in periculo.

Ibid. Pac. 835.

562. Schol. καὶ εὔνομοι] Malim, ἢ εὖνοι, vel εὐνοί μοι.

587. Schol. l. 4. Vide Suid. in Ἀθην. δυσβ. et ibi R. P. Eupolidis locus exstat Athen. x. 425. B.

591. E Nub. prioribus. Schol. ad 549. 552. 580.

593. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. F.

594. Formula. Herodot. v. 82, 84. ibid. 114, fin. VII. 8, 25. (VIII. 86, 62.)

600. Λυδῶν κόραι Autocrates Æliani H. A. XII. 9. ex em. Rutgers.

604. Schol. Εὐριπίδειον] Hypsipyle. Vide Ran. 1242.

613. ὥστε καὶ Ach. 143. Antiph. Athen. II. 43. C. 1. Eubulus, III. 100. A. Xenoph. Hellenic. IV. 4. 15. ubi ineptiunt Morus et Schneider. Lys. 701.

614. Σελαναία Plato Cratyl. 409. B. HSt.

624. κἄπειθ'] κᾆτα Plato Gorg. 457. B. ubi citat Heindorfius p. 37. Equit. 391. Adde Lys. 560. et forsan Av. 1456. Unde defende Platonem Pollucis x. 167. λαβὼν οὖν Τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, κἄπειτα δῆσον αὐτόν.

627. ἀέρα] αἰθέρα Schol. Ran. 919. Vide de αἰθὴρ Davis. ad Cic. N. D. 1. 37.

632. De τὸ φῶς Herodot. III. 79. prop. fin.

633. ἕξει—λαβών; Ita οὔκουν omittitur in Pac. 258. οἴσεις ἀλετρ. τρέχων; Qu. οἶσ', οἶσ'. (Av. 1571. ἕξεις ἀτρέμας; sed loquitur Triballus.)

641. Aristoph. Amphiar. (Athen. IV. 158. C.)

647. not. Pors. p. 26. l. 3. Alibi notat, in loco Basilii T. II. p. 180. B. interrogationem male addidisse Garnerium.

Ibid. not. fin. κέραιρε] ρ et ν Athen. x. 432. E. 3. in exempl. Cas. XI. 475. D. (me ibi.) XIII. 561. E.

653—4. Stratonis Ep. 81. T. II. p. 377. Brunck.

661. Excidisse videntur duo versus, ubi feminina nomina erant, quorum ultimum erat itidem ἀλεκτρυών. R. B.

663. ἀλεκτρυῶ legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quomodo citat Elmslei. ad Med. 398.

Ib. Schol. Quum Suidas (Phot.) v. ὑπηνέμια, et Athenæus IX. 374. E. hunc versum ex *Aristophanis* Dædalo citent, legendum puto, καὶ πΑΛ^ ἐν Δαιδάλῳ. i. e. πάλιν. (In

Platone acquiescit Toupius in Suid. Part. III. p. 313.) αὖθις Schol. Ran. 1337. In Clementis loco, Str. VI. p. 253. Heins. = 752. Potter. fabulæ Platonicæ nomen excidisse suspicor.

Ex Schol. Plut. 174. solo citant Platonis Amphiaraum. Varie emendare possis: Πλάτων φησὶν ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν, (sed tum addidisset fabulæ nomen, vel saltem ὁ κωμικὸς,) vel, Πλάτων φησί, καὶ Ἀμφ. (scil. Ἀριστοφάνης) vel, ὡς καὶ παλ^ φησὶν Ἀμφ. Vide ad 416.

664. πῶς δὴ φέρε = πῶς; Hermannus φέρ'. = ὅπως; quod sane usitatius, et sic MS. Harl. 6307. Alia ratio Plut. 349. Acharn. 158. male Brunck. in Addendis. p. 223.

Ran. 1471. ἔχει δὲ—τίνα γνώμην; = τίνα; (Possis interrogationem in eadem oratione geminare, ut Nub. 79. Ran. 463. Antiph. Athen. VI. 257. E. 8–9. Vesp. 166. Athen. VIII. 359. C. D. IX. 402. E. 3.) Pac. 847. πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; = πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν. Rav. ἐκ τοὐρανοῦ (ut supra 199. ubi vide Pors.) et forsan ταύτα σὺ, quod legendum, vel αὐτὰ σύ. vide in loco. Av. 609. παρὰ τοῦ; = παρὰ τοῦ; Ib. 1233—4. ποίοις θεοῖς; = ποίοισιν; Eccl. 756. πῶς; = πῶς; ῥᾳδίως.

N. B. Qu. an ὅπως; tragicum. Vide Blomf. Gloss. Ag. 259. Elmslei. ad Med. p. 249. (i.) τίνα τρόπον; Athen. XI. 464. A. vide me ibi.

681. De δή γε Mus. Crit. T. I. p. 182. Adde Vesp. 354. Kidd. ad Dawes. p. 150. c. 2. Herm. ad Viger. p. 825. Nub. 784. Platon. Euthyd. p. 277. E. 2. = 18, 4. R.

696. Rav. et Borg. ἐντεῦθεν· ἀλλ' εἴ γε χρή. (male ἐνταῦθεν in Inv. nota.) Collatis MSS. apud me et Porsonum, malim, μὴ δῆθ', ἱκετεύω, 'νταῦθά γ'· ἀλλ' εἴπερ γε χρή—De εἴπερ γε vide Ran. 77. ἱκετεύω sine σε, ut Ran. 11. 757. Philetær. Athen. VII. 280. C.

717. Mnesimach. Athen. IX. 402, ult.

731. Soph. Aj. 875. et me ibi.

735. πρώτοις lege in Xenoph. Hellen. VI. 3. 6. cum Grammio et F. A. Wolfio.

747. Plato Gorg. p. 513. A. = 228. Heind.

760. Plato Theæt. p. 173. D. HSt. (Valck. Diatr. p. 27. A.)

764. ἤδη ποτ'—εἶδες Nub. 345. ἤδη πώποτ' εἶδες Plato Euth. 78, 5. Routh. πώπ. εἶδες ἤδη Nub. 1057. ἤδη πώπ. ἔκαμες Plato Athen. IX. 385. E. ἤδη ποτε—διηγρύπνησα Ran. 962. ἐπεθύμησας Ran. 62. πώπ. ἤδη τεθέασαι Nub. 369. πώποτ' εἶδες Nub. 1047.

774. Schol. τετραπλῆ. Imo διπλῆ. Petit. Ll. Att. p. 474. Qu. an hoc legendum pro Δ̄πλῆ, i. e. τετραπλῆ.

817. τὸ Δ. Valck. de Aristobulo p. 4. Articulum omittit Symmach. apud Schol.

819. ἀρχαϊκῶς, ut videtur, Antiatt. Bekkeri p. 83, 1. ἀρχαϊκὰ per ῑ diserte Lex. SG. p. 449, 12.

831–2. Pseudo-Lucian. T. III. p. 603, 40.

866. De *eluendo* VV.DD. ad Plaut. Asinar. I. 2. 9.

851. Minuc. Felix 22. p. 115.

853. ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικ. νεῶν. Thucyd. VIII. 105. init. ὑπὸ πλήθους κακῶν Xenoph. Hellen. VI. 3. 15.

856. ποῖ τέτροφας Athen. IV. 176. A.

857. Schol. prop. fin. ἐφόνευσαν] Qu. ἐφυγάδευσαν.

863. Vide Priscian. f. 235. b. 25. = 1191, 13.

870. Hermannum reprehendit R. P. Med. 675. κρέμαι' ὡς R. B. (Kidd. p. LXXXIX.) γε κρέμαι' ὡς, ni fallor, Reisig.

876. Al. ὃν—Vide Pac. 1265, 8. Av. 608. Plut. 88.

879. σίδια. Alciphr. III. 60. p. 426.

881. Vel hic delendus, ut e 113. repetitus; vel inserendus alius, ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα, e MSS. cum Brunckio. Sed illud, opinor, verius.

905. ἀνάρμοστος. Vide Herod. III. 80, 37. Telet. Stob. v. p. 68, 47.

907. Epilycus Athen. XIV. 650. F.

909. Plaut. Asinar. I. 3. 3.

910. Torrent. ad Horat. Carm. I. 35. 20. Eccl. 824.

915. καὶ γυ. ποτ' -οις Inv. καὶ Eq. 829. Thesm. 736.

919. Collat.] Menander Stobæi LXXIX. p. 339, 10. Grot. = 445, 5. Gesn. melius καὶ Grotius quam Bentleius N°. 196. μέγιστον. Menandr. Prisciani, 1190. = 235. a. οὐ καὶ ποιήσειν pro οὐκ ἐποίησεν Pors. Opusc. 251. (καὶ recte transponunt MSS. ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη, Thucyd. II. 60. ubi mox malim χρήμασι δὲ νικώμενος.)

926. Qu. an unquam γε ita ponatur in responsione post negativam. Exspectassem potius, ἦ σὺ διδάξεις.

937. Lysias π. τραυμ. p. 102, 9. πότερον πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα Bekkerus e MSS. (Markl. πρότερος.) Isocr. Panath. 269. E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους. Eurip. Phœn. 1303. πότερος πότερον. Aristoph. Grammaticus de Menandro in Aldi Rhett. πότερον χρὴ πρότερον Lucian. Conviv. T. III. p. 424. Vide Soph. Trach. 949.

958. Ridet coquus ostentator Athenæi IX. 380. F. (Euripid. Orest. 37. ibid. 376. D. Demosthen. 380. C.)

964. Schol. Lamproclis fragmentum sic constituo:

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν, ἐγρεκύδοιμον,
* * * ποτικλῄζω, πολεμάδοκον, ἁγνὰν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

Post 966. ἐν ἁρμονίαις Suid. Med. Malim ἢ 'ν ἁρμονίᾳ. *Sive ipse excogitarit, sive a Democrito aut Theoxenide didicerit.* Si opus est articulo, possis θἀρμονίᾳ. sed vide infra in ARTICULI *usus*.

969. Ach. Tat. III. p. 167. ed. Salm. προβέβληται τὴν χεῖρα. Nicetas apud Fabric. B. G. T. VI. p. 409, 2. τὸ ῥόπαλον προβαλλόμενος. Adde Sch. Ind. in L. Bos. Demosth.

971. προνοεῖσθαι Rav. Vide Eq. 798. Schleusner. v. Sturz. Lex. Xen.

983. προδιδάσκεις Rav. De προδιδάσκειν Heindorf. ad Gorg. p. 149. = 489. D. Anti-att. SG. προδιδάξαι ἀντὶ τοῦ διδάξαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. Athen. III. 107. E. Pherecr. Stob. CXV. p. 591. = 479.

985. προέχει σ' et cum Schol. ἀμέλει τῆς Τριτογενείης. Biset. προέχειν. Bentl. προέχωσ'. Vide, si tanti est, Dukerum. De constructione vide Vesp. 552. Pac. 639.

Av. 556. Thesm. 797. 805. Eccl. 668. Lys. 1121. Ran. 1107. Supra 971.

987. ἀγοράν. Lys. de Bon. Aristoph. § 60. Bekk. Isæus de Hær. Cleonym. § 2.

990. σκαιουργεῖν interpretari puto Suidam v. ἄχρηστα. Schol. παρὰ diserte. Et παρὰ et σκαιουργεῖν Rav.

991. De ἀναπλάττειν vide Herodot. VIII. 109, 62. Platon. Alcib. I. p. 121. D. HSt. apud Priscian. 18. p. 1194. (om. Ald.) Alexin Athen. XIII. 568. A. Philemon. Stob. XCVII. p. 538, 53. (354. Cler.) Diodor. XVI. 33. πλάττειν Plato Phæd. p. 43, 7. Wytt.

994. Lysias citatus ad 987.

997. Similis jocus Diogenis, Plutarch. II. p. 526. C.

Ib. Schol. Ineptit Reisig. p. 111.

1001. De Ἀκαδημῖα Blomfield. Class. Journ. N°. 11. p. 123. Vide ibid. 22. p. 221. Adde Alexin Athenæi XI. 610. E. Maltby, Thes. p. 1122. Ἀκαδημῖακὸς Epigr. Aristocreont. Plut. II. p. 1033. E.

1003. Ach. 189. Pac. 526. 529. Eq. (435.) 525. 800. 1031. Ran. 973.

Ibid. μίλακος sine σ̄ diserte Eustath. Ὀδ. ρ. 1822, 21. ex Aristoph. sed σμ. Rav.

1043. Malim ἄφυκτα.

1046. Hinc profecit Megaclides Athen. XII. 512. F. notante Jacobs.

1059. Schol. l. 3. ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ Valck. quem vide. Adde Athen. XI. 460. D. Hellad. Photii p. 1590, 45.

1061. Aristoph. Athen. IV. 171. B. Cratinus Schol. Pac. 191.

οὐκ ἐκ λύχνων edd. Ald. Junt. 1515. (et sic volebat 1525.) MS. Harlei. 6307. οὐκ ἐκ τῶν quinque MSS. apud Br. tres apud Porsonum, alius apud Hermannum, et Harl. 5725. δ' ἐκ τῶν Vat. si Kustero fides, et edd. Br. et Inv. Sed planissime legendum δ' οὐκ τῶν λ. ut οὐκ τῶν ὀρνέων Av. 13. (Vesp. 1259.) οὐκ Μελίτης Ran. 504. et Schol. οὐκ τῆς Νιόβης Athen. VIII. 341. D. οὐκ

ἐγ' ὤλεγον Junt. pro οὐγὼ 'λεγον Lys. 240. οὐκ ὀψώνης edd. οὐψώνης MSS. Athen. IV. 171. B. Simile est, quod οὗ in οὐ abiit Eurip. Orest.[a] Achæus Athen. XI. 446. F.

1118. πιέζειν. Thuc. IV. 6. ἄγαν Eurip. Erecth. I. 16.

1123. -σι παίσομεν Valck. sed vide Lys. 460. Qu. an v. l. hic Schol.

1131. Alciphron II. 1. p. 196, 8.

1134. Schol. l. 1. δεκάδας] Lege δεκάτας e Polluce VIII. 38.

1135. Collat.] Vide Albert. ad Hesych. T. I. p. 1242. not. 16. In D. Pauli Epist. ad Cor. I. VI. 7. ἥττημα Colinæus, et ἧττον XI. 17. ἠλαττόνησεν 2 Cor. VIII. 15. ἔλαττον 1 Tim. V. 9. et sæpe in Epist. ad Hebræos.

1147. Pessime Kuster. ad Plut. 55. [*ordinat*, εἰπέ μοι εἰ ὁ υἱὸς ἐκεῖνος ὃν εἰσήγαγες, *etc.*]

1153. Ach. 324. -μ' ἄρα Schol. γὰρ ἄρα alter. -μαί τ' ἄρα Rav. Nunc puto, rectius emendant βοάσομαι τἆρα—Vide Reisig. p. 43.

1154. De ὀβολοστάται Antiph. Athen. III. 108. E.

1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I. T. IX. p. 24. Reisk. ἌΝ cum futuro, Amips. Athen. VII. 307. E. Reisig. p. 142.

1165—7. Ex Eurip. Hec. 169. ubi Schol. MS. ad Arist. apud R. P.

1205. ξυννενημένων Thucyd. VII. 87. νενησμένοι Rav. Vide Eccles. 833. Alexin Athen. XIII. 562. B. 6.

1216. ἄνδρα] Œd. T. 314. Av. 1319.

1216—1305. Quomodo Strepsiades, qui tam hebes fuerat 627—790. subito sophista fit? An tum εἰρωνεύετο? An ex duabus edd. Nubium confusis explicari debet hæc ἀσυστασία?

1237. Demosth. Apatur. 896, 22.—κἄν. Rav. καὶ πρ. sine γ'. Qu. an κεἰ. *I would, though it should cost me 2d. extraordinary.*

1238. ἔτι] Vide Eur. Alcest. 734.

[a] Qu. Hecub. 103? J. S.

1239. Schol. l. 8. Lege, οἶνοι γὰρ δεχόμενοι ἅλας—*Salt keeps wine from turning sour.*

1248. Duas lectt. memorat Schol.

I. δράσειν; ἀπ. σοὶ δοκεῖ; interrogative, et ut omnia dicat Pasias.

II. Ut Kusterus.

1250. Ernestus σφαγίδιον, i. e. σφαγείδιον. Qu. σκαφίδιον. Vide HSt. in Μαγὶς II. 801.

1267. Schol. fin. χρυσάμπυγες Schol. sed corrupte, ut puto. Lege, καὶ τὸ θραυσάντυγες—Ξενοκλεῖ. Male Hermannus. *Et* θραυσάντυγες *e Xenocle per parodiam* (vide mox ad 1275.) *sumtum esse,* sc. dicit Euphronius.

1281—99. Eurip. Phœn. 556—8.

1282. Lucret. v. 262.

1293. ἔσθ' ὅτε Heindorf. edidit in Gorgia p. 504. E. ὅ,τι Schol.

1302—3. Primus Scholiastes duas lectt. explicat: αἴξεις; ἐπεὶ ἐλῶ—σε τὸν σειραφόρον. ἄξεις ἐπὶ ἅλω——σὺ τὸν σειραφόρον; et sic postea alius Schol. Tum alii, αἴξεις; ἐπιαλῶ——σε—Denique, ἄξω σ' ἐπιβαλὼν, ut videtur. Corruptissimum scholion. Primo lege, ἐν ει̅ διφθογγογραφεῖται, vel τὸ ει̅ διφθ. i. e. *scribendum* ἐπεὶ, non ἐπί. (Sic ἰωταγραφούμενον Schol. Vesp. 921.) Deinde ista dele. Tum, σειραφόρον εἰς μύλωνα. ἀντὶ τοῦ, ἄπαγε σὺ τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ ἀλήθειν, κἀκεῖθεν τ. Deinde ἀλοάσοντα. Deinde, 'Επιαλῶ] ἐὰν μὲν οὕτως ὁ λόγος ᾖ, ἠθικῶς· vel, ἐὰν μὲν οὕτως, ὁ λ. ἠθικός·—ἐπιβαλῶ—κεντῶν σὺ—Qui σὺ conjicit Schol. v. 1303. legebat ἄξεις ἐπὶ ἅλω.

1355. Ach. 415. Ad Plut. 598.

1359. Simonides apud Schol. Lege ἐς εὔδενδρον—ut fere Valckenær. in notis MSS.

1360. Alexis Athen. IV. 164. pen.

ὡς om. MSS. pars; (quæ vox sæpe est intrusa, ut Eq. 419. Vesp. 101. 368. Pac. 581. 891. Av. 282. vide Pors. Opusc. p. 194.) alii εὐθέως, quod occurrit Eq. 643. Plut. 691. 740. Pac. 836. sed ibi v. l. Nub. 490. 585.

Eupol. Athen. VI. 236. ult. (ex em.) et alibi sæpe, ut Vesp. 492. 1076. Sed facile nasci potuit e correctore quodam: sic infra 1376. εὐθέως ἀράττω Cantab. 1. εὐθέως ἐξ. Harl. apud R. P. Deinde ordo verborum valde turbatus in MSS. An legendum,

ὁ δ' εὐθὺς εἶναι 'φασκεν ἀρχαῖόν τι τὸ κ.

Possis etiam, collato Cantab. 1.

ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖόν τ' ἔφασκ' εἶναί τι τὸ κ.

1363. Vide Herodian. Piersoni p. 441.

1375. Plutarch. Conviv. Sap. p. 149. D. ὁ μὲν οὖν Νειλόξενος, 'ΑΛΕΞΙΚΑΚΕ εἰπὼν, ἀπεστράφη.

1387. Thucyd. III. 82, 74.

1391. Omnino legendum puto,

ἔξω 'ξενεγκεῖν μ' ὦ μιάρ' ἀλλ'
ἀποπνιγόμενος
αὐτοῦ—ut θύραζε sit e glossa.

1398. ἀλλ' οὐδὲ Lucian. T. I. p. 741, 37. 747, 72. Schol. ad Nub. 76. l. 7. Demosth. Procem. p. 1455, 18. Laërt. I. 36. Courier. ad Luciani Asinum p. 187.=T. II. p. 574, 35. qui citat locum Qu. Hist. Scrib. T. II. p. 44, 101. Adde Asin. p. 619, 49. Achæus Athen. X. 427. C. XIV. 661. E. Act. Apost. XIX. 2.

1432. Vide Eupolin Athen. VI. 236. E.

1433. Omnino legendum puto σὺ pro καὶ, quod omittunt tres MSS. (Supra 1036. possis τοῖσιν νόμοις sine καί. Plato Euthyd. p. 61, 6. ed. Routh. lege, οἶσθα CY ЄYθύδ.) Sed quid sibi vult τήν? Tum melius esset καὶ σὺ quam σὺ sine καὶ. Nunc malim, οὐκ ἐσθίεις καὐτὸς κόπρον.

1434. οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. δοκεῖ Grammaticus Hermanni p. 370. unde posses, ὦ 'τὰν, οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. Sed duas lectt. confudit scriba, οὐδ' ἂν Σ. et οὐδ' εἰ Σ. quarum posteriorem fere malim. *Non si ipse diceret Socrates.*

1460. ἑκάστ' ὁτάν τινα (sic) Arundel. ubi vulgatorum errorem contrario errore correxisse videtur: ἑκάστοτ', ἄν τινα.

1472. not. Pors. Thesm. 775. τίν' οὖν ἄγ. Junt. et Rav. τίν' ἂν, τίν' ἄ. Br. ut partim Dorvillius. In Plut. 348. ἔνι secundum om. duo MSS. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι in Æschine Ctes. 72, 30. MSS. et diserte Demetr. Rhetor. § 280. Fisch. ἡδὺ Menander Athen. xv. 691. B. (me ibi.) Ita πῶς cum MSto duplicat Porsonus in Cratino Athen. Advss. p. 129—30. et Opusc. p. 251. Vesp. 456. Plut. 348. in MS. 3. Infra ad Ach. 1150. Forsan Æsch. Agam. 1308. St. ἔστ' Pers. 350. οὐκ ἀπὸ Elmsl. in Eq. 724. Ita *non* Latini. Vide Gesn. et Forc. in *non*.

1493. τιν'] Lys. 447.

1496. Aliter in Nub. Prior. Schol. ad 543.

1512. ἡμῖν] εἶναι Mœris p. 363. de qua locutione vide Bergler. ad Alciphron. init.

RANÆ.

Var. Lectt. apud Schol. 14. 28. (46?) 51. 55. 56. 67. (84. σοφοῖς?) 95. 103. 113. 133. 153. 170. 176. 183. 186. 193. 195. 198. 272. 317. sec. 323. (346. Ἴακχ' ὦ Ἴ. pro τινάσσων Ἴ.) 350. 354. 365. 418. 424. 497. 525. 557. 575 bis. 586. 620 sæpe. 624. 638. 649. 658. 666. 668. (N. B. γ' om.) 730. 750. 753. 757. 787. 854. (862?) (898.) 909. 918. 963. 973. 974. (1294. qu.) (non 1320.) 1346. 1385 bis. 1414. 1455. 1461. 1479. 1485. 1488. 1500. 1515.

V. 1. De εἰωθότων vide Spanh. et adde Eupolin apud Hephæst. p. 132, 5. ed. G.

3. Schol. Thesmoph. sec. Fragm. xiv. lege, φησὶν—Ὡς διά γε τοῦτο τοὖπος οὐ δύναμαι φέρειν Σκευῇ τ.

4. χολή.] Cratinus Athen. xiv. 638. E.

Ib. Schol. Lege πικρόν ἐστι pro πονηρόν.

15. τοῖς σκευοφοροῦσ' Cantab. 1. οἱ σκευοφοροῦσ' Cant. 2. Malim, οἷς σκευοφοροῦσ'—αἱ κωμῳδίαι. De v. ll. confer Lys. 44. τραγῳδία sine articulo Plut. 423. (Elmsl. Ach. 499.) Me ad Nub. 966.

18. Shaksp. Cymbeline, I. 2. *Thou heapest A year's age on me.* Confer Louis XIII. Menagiana I. p. 48. ed. Par. 1729.

21. Mallem, ἐστὶ πολλὴ, καὶ τρυφή. Vide Plut. 887.—Imo hoc ipsum est vulgata. Vide Elmslei. Cens. Markl. p. 442.

27. οὖνος. Asinus inducitur per allusionem ad illum Sileni.

41. Recte vertit Br. Vide Schol. πιθανώτερον δὲ—

48. Male Brunckius, *Clisthenes quasi navis*. Imo trierarchus. Dativus ut in locis ad Plut. 913. et Addend.

64. Lege ἢ 'τέρᾳ, ut Eq. 35.

73. Schol. fin. συνηγωνίσατο] An legendum ἀντηγωνίσατο?

77. εἴπερ γε Nub. 927. (1185.) Vide Eq. 365. Vesp. 1148.

78. Schol. l. 6. ψοφώδεις] Lege ψοφοδεεῖς (sic Valck.) Voce utitur Schol. MS. Paris. 2827. ad Plut. 242. Hesychio v. Μενέκτυπος restituit Musurus. Vide ad Greg. Corinth. p. 560. ed. nov.

81. Lege κἂν ξυναποδρ.

84. τοῖς φίλοις] τοῖς σοφοῖς Schol. Hoc quum interpretatio esse nequeat, suspicor esse v. l. adeoque præfigendum γρ. (—αι) Similiter infra 1458. Qu. an σοφοῖς et φφοις confusa.—Hic vero σοφοῖς verum esse puto, (vide Nub. 526.) et alterum e glossa natum: σοφοῖς (φιλο)—lege sequentia scholii: (Φιλοκλῆς et Σοφοκλῆς confusa, Schol. Av. 282.)—vel forsan ex mero compendio. N. B. ἢ 'φ' Juntina pro ἢ φίλος Lys. 580. ἔμ' Ald. Eccl. 637. pro ἐμελ'.

95. προσουρίσαντα inepte legebat Schol.—Sed Gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινεθέντα.

100. Schol. πρόβαινε πόδα] πούς MS. Rav. Recte igitur προὔβαινε πούς. Idem MS. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης. Vide

Valck. Diatr. p. 49. qui cum Berglero recte legit σοφῆς pro Σοφοκλέους. Vocem om. Rav.

103. Schol. Lege, εἰς τὸ μὲν οὖν ἤ, οὐκ ἀλλά· ὃ καὶ μᾶλλον. *Quod rectius est.*—Vide tamen de μᾶλλον ex v. l. errore pro μἀλλά, ad 620.

Photius Galeanus, Μάλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά:—Sic etiam descripsit Porsonus. Lege ΜΑΛᾹ, ΜΑΛᾹ. Lege, Μἀλλά: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά:—(οὐκ ἀλλὰ pro οὐ καλὰ Mnesimacho et Cratino restituit Porsonus Advss. pp. 102. 284.) Thesm. 653. lege, οὐκ ἔν γε ταυθί. μή, ἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν. ubi μὴ degeneravit in ΜΝ. personæ notam. (N. B. puncta personas distinguentia.) Paullo ante 651. lege, τοδὶ διέκυψε. Athen. III. 108. C.

Μὴ pro οὐ Av. 195. Eccl. 992. Lys. 916. cum quo loco confer Ran. 511. (Vesp. 610.) μὴ ἀλλὰ pro οὐκ ἀλλὰ Av. 109. et per crasin. Crases, μὴ ἀλλὰ Ach. 457. μὴ ἄλλην Thesm. 483.

Ceterum ex iis quæ de μἀλλὰ dant Scholiastæ, valde probabilis redditur Elmsleii sententia ad Œd. T. 1388. et ad Heracl. 460. statuentis μὴ ἀπὸ, etc. pronuntiata esse μἀπὸ, etc. Vide et ad Hermanni H. F. 1410. Suppl. 420. Vide Dawes. p. 376. l. 5. ed. K.

Plato Alcib. I. p. 53, 5. Etwall. = 114. D. E. HSt. Σ. ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα. Α. μή, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε. Menon. p. 75. A. πειρῶ εἰπεῖν—M. μή, ἀλλὰ σύ, ὦ Σώκρατες, εἰπέ. Euthydem. p. 61, 7. Routh. = 294. C. Acharn. 457. Quæ non magis huc sunt referenda quam Aristoph. Plut. 651. ut pessime Kusterus in indice.

104. Legerim, ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν. ΟΥ καὶ σοὶ δοκεῖ; ut Vesp. 928. Plato Euthyphr. p. 12. B. HSt.—Olim emendabam, neque pœnitet, ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ. ἴσως in ὡς abiit in Schol. Dem. p. 250. § 417. ed. Par. = 414, 28. ἐκακούργησεν, ἴσως εἰπών.

105. Schol. Andromach. 236. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι, ubi Schol. nostrum citat Gaisford. Sed recte ibi

monet Beckius, e Suida voce μὴ τ. ἑ. supplendum, Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτως· μὴ τὸν ἑ.

122. Malim, ΞΑ. κρεμάσαντι σαυτὸν—ΔΙΟ. παῦε. vel, ΔΙΟ. κρεμάσαντι γ' αὐτόν· παῦε—i. e. ἐμαυτόν. De ἑαυτὸν pro ἐμ. vide Reisig. p. 206. Blomfield. Ag. Add. Not. 809. ἑαυτοὺς Eq. 503.

ἑαυτοῦ, ῷ, ὸν pro ἐμ. vel σα. librariis imputanda putat Hasius MSS. du Roi IX. p. 185. "Nam ex omnibus exemplis a Budæo congestis Comm. p. 32. *ima*, vix unum est quod vetustissimorum codicum ope tueri possis. Apud Platonem recte Alc. II. p. 143. C. codices optimi nostri habent τὴν σαυτοῦ μητέρα."

160. Thucyd. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον. Trachin. 733. τὸν π. λόγον, ubi χρόνον ed. 1547.

176. Alii ἵνα. Schol. Vide 342. et 1565. ἵνα Rav. ἵν' ἂν Bar. et pro v. l. Cant. 1.

183. Distingue, τοῦτο, λ. vel τοῦτο; vide Præf. ad Plut. *Rogas, quid hoc?*

186. Schol. λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροὶ] Qu. λέγ. δ' αὐτὸ οἱ βάτραχοι.—Imo οἱ σάτυροι. apud Achæum scil.

193. Ad lectionem νεκρῶν respicit Apollonius apud Schol. ad 423. Istius lectionis hic meminit Schol. Vide Plutarch. T. II. p. 1087. B.

197. μανθάνω omittit MS. Barocc. Qu. igitur, ΧΑ. ἐπὶ ταῖσιν ἀναπαύλαισι. ΔΙ. (hoc Cantab. duo.) μανθάνεις; ΞΑ. πάνυ.—πάνυ μανθ. Av. 1458. Ran. 65.

229. Verte, *Nil* ESTIS *nisi*—Vide Lys. 139. Schol. ad Ran. 230. prop. f.

288. Lege, ut fere Rav. ποῦ, ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴθι.

297. Distinguere possis, ΔΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ; ΞΑ. καὶ β. θάτερον. Vide Plut. 395.

301. Schol. Qu. πρὸς τὸ συνεχὲς—ut dicat μ' in versus fine elidi a vocali in sequentis initio, quum continua serie recitarentur.

302. Qu. τοῦτο δ' ἔθ' ἧττον—sed qu. de ictu.

306. Schol. Collato Schol. Eur. Orest. 279. Musgr. lego in Strattide,

* * ποῖ, ποῖ πρὸς θεῶν γαλῆν ὁρῶ;
=γαλῆν; = γαλήν'. = ἐγὼ δὲ γαλῆν σ' ᾤμην λέγειν.

In Sannyrione,

τί* οὖν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι;
φέρ' εἰ γενοίμην νῦν γαλῆ.
ἀλλ' Ἡγ.——————ὁ τραγικός·
ὡς ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδὼν (vel εἰς ἐχθροὺς) μέγα,
ἐκ κ. γὰρ—

*τὶ ed. princ. Schol. Eur.

310. Scholion non extrico. Puto tamen Εὐφρόνιος legendum pro Εὔπολις.—Qu. $ἀπὸ^{λλ}$ i. e. Ἀπολλόδωρος. Vide Schweigh. ad Athen. 688. E. et mox Schol. ad v. 333.

317. Schol. fin. δύο ποιοῦσι· scil. στιγμάς. i. e. *novam personam loqui faciunt.* Vide ad 28. 51. 918. Ach. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 781. i. e. post καθυβρίσαι, *alia scena,* non *persona.*

323. Vide Eccl. 22. 356. Soph. Electr. 1128. et Schol.

Ib. Schol. l. 3. Lege, οὐχ ὡς τοὺς θεοὺς—

Ibid. l. 7. τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δ' lege, i. e. τέτταρα, ex Av. 1078. sed vide Schol. ibi [*ad* 1073.]—Tum pro Φερεκράτης legendum puto Κράτης.

326. Schol. prop. f. Lege, ἕτερον Διονύσου.

Antistrophica 326—339 et 343—356. 387—391 et 392—397.

401—405, 406—411, 412—416 tres pentades:

Stroph. et Antistr.

1, 2.	∪ – ∪ –	∪ – ∪ –	∪ – –
	∪ ∪ ∪	∪ ∪ ∪	
3.	– – ∪ –	– – ∪ –	
4.	∪ – ∪ –	– – ∪ –	∪ – –
5.	trimeter.		

Epod.

1.	– – ∪ –	– – ∪ –	∪ – –
2.	– – ∪ –	– – ∪ –	∪ – –
3.	– – ∪ –	∪ – ∪ –	
4.	∪ – ∪ –	– – ∪ –	∪ – –
5.	trimeter.		

407. lege τόν τε σανδ.

417. qu. del. μετ' αὐτῆς.

443—446 et 447—450. (443. del. forsan ἀνὰ κύκλον.) 451—456 et 457—462. 537—546 et 547—556. 598—607 et 608—617. (sed qu. an potius 537—556 et 598—617.) 686—697 et 718—729.

720 dele γ', et 724 τε.

338. De μέρος Ibycus Athen. II. 39. B. Panyasis ibid. 37. A. 3. Alexis II. 46. A. Thucyd. I. 84. Plut. 226.

350. Eustath. Il. A. p. 191, 20. ἐτῶν ἐνιαυτοὺς hinc habet. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐν. Rav. χρονίους etiam Borg.

357. Schol. Collato Schol. ad 375. liquet hic dici: *Aristarchus non putabat hæc uno tenore a Choro proferri, sed in dialogum distributa fuisse.* Qu. igitur an legendum, εἰς μέρη ἀμοιβαῖα——τὸν χορόν. Scil. 375, etc.

365. Schol. init. Qu. ἀκούουσιν ὡς καὶ ἡμῖν. *Intelligunt per* τἀπόῤῥητα *idem quod nunc solemus,* i. e. *secreta,* non *prohibita:* sed vide Indic. Schol. in ΠΡΟΣ.

372. οἷσιν pro τούτοισιν Valck. Qu. an eadem medicina facienda Athen. XIV. 616. A. Vide me ibi.

383—4. Andocid. p. 2, 20.

402. Schol. fin. Alludit ad Eurip. Phœn. 701.

407. De εὐτελείᾳ vide Herodot. II. 92. Thucyd. II. 40, init.

432. Schol. ἱππόπορνε. Diogenes Athen. XIII. 565. C. Vide Alciphron. I. 38. et Bergler. III. 33. p. 346.

435. Vide Iph. A. 801. et me ibi.

440. Vide Av. 1326.

443—50. Hæc omnia dicit Ἱερεύς. vide Dramatis Personas, Schol. 299.

465. γεύσει Elmsl. ad Med. 1120. sed vide Nub. 295—6. ibidem citatum.

476. ἑκατοντακέφαλος non tantum metro adversatur, sed vix Atticum videtur: (Elmslei. ER. 37. p. 66.) vide Suid. et Etymol. citatos a Porsono ad Nub. 772. Eq. 1046. Formidabile tamen exemplum ἑκατοντορόγυιον Av. 1131. (Julian. pp. 395–6. sæpe.) Æschyl. Athen. I. 11. E. χἀκατοντάρχας.

478. Ταρτήσσιαι γαλαῖ Herodot. IV. 192, fin.

486. Malim, ΞΑ. ἰδού· λαβὲ, πρόσθου. ΔΙ. ποῦ 'στιν;

504. Schol. med. Lege, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνομάσθαι. Sequentia verte, *vel quod nomen paullo ante* (scil. 431.) *positum erat*, ideoque non necessarium erat hic repetere. Forsan legendum, ἢ διὰ τὸ ὀλ.

507. Sic 'μὲ Iph. A. 1410. ex em. R. P. Advss. p. 257. μοι Plut. 1172. (Vesp. 1067.) Eq. 459. vide Pac. 20. 76. 'γὼ Pac. 614. σοι Plut. 46. μ' Av. 95. vide Pl. 376. 447. Av. 418. Thesm. 1145. (Lys. 376.) Œd. Col. 979. Diphil. Athen. VI. 228. A. ult. μοι Iph. T. 598. vide R. P. Adv. p. 260.

517. μί' Rav. si Invernizio fides. Cogitabam, ἤδη 'νδον—

523. αὐτός. Plato Repub. init. p. 327. B. 7. Hemst. ad Plut. p. 335. Nub. 219. Cicero ad Div. IV. 4.

525. ποιεῖς citant Budæus et diserte Stephanus III. p. 947. A. sed malim ποιεῖ. et ita, ut videtur, Phot. σπουδ.

534. Qu. θνητὸς ὢν καὶ δοῦλος. sed vide 591. Nempe in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516.) et Mercurius.

551. ἀμὶς asp. Attici, teste Bekkeri Lex. SG. p. 380, 27. Vide Schw. ad Athen. Pierson. ad Mœrin p. 179.

562. Timocl. Athen. IV. 240. E. 5.

565. Malim ἔτ' ἂν—vel ἂν γνῶναι.

573. Recte Brunckii MSS. et alii, ΞΑ. νὴ Δία, τ. [*In fine versus*] qu. πως. Mox 576. recte Brunckius.

578. Schol. Dele ἐν, vel lege ἐνὶ τῶν θεατῶν.

591. [*Vide ad* 534.]

601. ἀεὶ non adeo commodum est ad sensum; et ex 540. natum videtur. Quid si ἀνανεάζειν αὖ σεαυτὸν—

607. 'στι in τις corruptum Plut. 807. τύχη 'στι in Apollodoro Stobæi p. 453. Grot. Porsonus Advss. p. 283. ἤ τις pro ἐστι lege in Compar. Men. et Ph. p. 361. v. 107. Rutg. = 368. v. 315. Cler. 'στι pro τι recte Grot. in Philemone Athen. XIII. 569. F. Eadem correctio facienda Menandro Stob. XV. p. 152, 21. (fr. incert. 39.) In Æsch. Choëph. 643. φιλόξενος τις Elmsl. ad Med. p. 207 (r.)

613. Ob præcedens ὅτι malim, εὖ οἶδ', ὁδί. Ordo est, ὅτι— πειράσεται ὁδί, εὖ οἶδα.

624–5. Lege, ΑΙΑ. μὴ 'λλ' ὑπερφυᾶ. ΔΙΟΝ. (hoc MSS.) σχέτλια—In personis olim turbatum fuisse docet Schol Sed si hanc solam mutationem excipias, recte Kusteri editio.

657. Malim, σκόπει νῦν μ' ἢν παρακιν. ut fere Borgianus.

662–3. Ita videtur legendum proxime ad Rav. ΞΑ. οὐ. ἀνύσεις; ἰατταταὶ, ἰατταταί. ΑΙ. μῶν ὠ.

664. Schol. Forsan, περὶ οὗ φησὶ Δήμων—

693. Schol. τυροποιός] Lege λυροποιός. Vide Taylori Vit. Lysiæ p. 43.

706. Schol. σημαίνουσαν nihil esse credo nisi ⓗ (i. e. σημειῶσαι) ex margine male assumtum. Lego, διάλ. ἰδίαν. τὸ δὲ εἶναι ἂν εἴη, ὁμοίους ἡγεῖσθαι. vel sine ἂν εἴη.

710. Schol. l. 5. Lege, καὶ ἐπιτίμους εἶναι.

716. Sic positum καὶ ταῦτα Plat. Repub. I. p. 341. C. = 44. Massey. Vide Plut. 456. (Ach. 167.) Julian. Cæs. p. 312. B. Diodor. Stob. LXX. p. 429. = 303.

Ib. Schol. fin. Διονυσιακὸς πόλεμος.] An Δεκελεικός? Potius Πελοποννησιακός.

732. Zeno Laërtii VII. 18.

755. Cum Schol. confer Nub. 6–7.

757. ἱκετεύω] Philetær. Athen. VII. 280. C. Eubulus XII. 519. A.

Ibid. μάλα γ' ἐπ.] μάλ' ἐπ. Schol. i. e. μάλλ' vel μὴ 'λλ'.

771. γὰρ natum est ex πρᾶγμα μέγα, ut videtur; vel vice versa. Alioqui tentarem, ἆ:—πρᾶγμα γάρ τι μέγα κεκίνηται, μέγα. Ita χαλεπὸν repetit Apollodorus Stobæi Grot. p. 453.

771 783. Malim ὅτε δὲ—.δὴ forsan fluxit ex 801.

772 784. τοῖς ante βαλ. om. MS. Barocc. 127. Forsan legendum, τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλ. ut in versu seq. Equit. 320. lege ex Rav. δημοταῖσι καὶ φίλοις, et confer Ran. 1537. Antiph. Athenæi xv. 689. E. τὰς γνάθους καὶ τιτθία.

775 787. Pessime luxatum scholion. Nunc malim: τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν:~ λογισμῶν: τουτέστι παραλογισμῶν. γράφεται λυγισμῶν, τῶν καμπῶν. λυγίζειν γὰρ τὸ κάμπτειν. ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Δίδυμος δὲ λυγισμῶν ἀντὶ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου. Ὅμηρος, δίδη μόσχοισι λύγοισι:~στροφῶν: καὶ ἐν ἄλλοις· στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

790 802. Versum esse delendum pene suspicor. Tolerabilior esset, si Xanthiæ daretur, cum nota interrogationis in fine.

821. Lys. 860.

829. Pseudo-Lucian. III. 613. fin.

833—9. post 846. ponendi videntur.

834. Crates Athen. x. 418. C. ex em. Cas. ἔπη (pro ἐπεὶ) τριπήχη, Θετταλικῶς τετμημένα. Vide Vesp. 479. Pac. 520.

859. An μέγα legebat Porsonus? Possis, μὴ μέγ' αὖ λίαν λέγε. vel, μὴ λέγειν (pro λέγε) λίαν μέγα. Infra 1475. μέγαλα δὲ βλάπτειν recte MS.—μέγαλα agnoscit Pseudo-Lucian. III. 613, 87. μέγα Rav. Borg. Vide Heindorf. ad Plat. Hipp. Maj. p. 295. A.

864. Schol. Lege παρὰ τὰ Εὐριπίδου.

881. Plato Gorg. p. 462. A. Steph. = 133, 3. Routh.

890. Melius potuisset Br. ἐβουλόμην μὲν ο. ἐ. ἐνθάδ' ἄν. Ceterum ineptit Hermannus ad Nub. p. 230.

916. Hecub. 759. Class. Journ. 27. p. 187. Lobeck. Aj. p. 343. et Add.

919. Schol. fin. Qu. an τὴν φρόνησιν.

920. ῥῖνα κριτικὴν Posidipp. Athen. XIV. 662. A.

940. Malim οἴως, de qua voce vide R. P. Adv. p. 201. Contra 1280. malim ἔχω γ' οἷς—

942. Malim, γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖζεν, vel potius τιν' ἐγκαθῖζεν.—Imo illud longe melius.

944. Julian. Cæs. p. 310. C. ἔστι γὰρ ἐκείνων δίχα τουτὶ τὸ τῆς τραγῳδίας δορυφόρημα, μικροῦ δέω φάναι, καὶ ἄψυχον.

949. Schol. Lege ἐπιδεικτικῶς.

951. τι φθέγξαιτο pro φθ. δὴ Barocc. et Cant. I. φθέγξεται Rav. Lege τι φθέγξεται. Sic 1289. μέμψεται restitutum e MSS.

960. Legendum puto ἢ ῥῆμαθ'—Ceterum in Schol. legendum suspicor, ποῦ μᾶλλον συναπτέον τὸ ἢ 'π' ἀ. ut quæratur utrum distinguendum, ἐπόντας, γ. Si hoc verum est, per ἐπ' ἀ. ἐ. intelligebant Scholiastæ *mortuos in clypeo gestatos*.

963. Schol. γένος τὶ λάβῃς (qu.)——αὐτῷ ὅμοιον. Lego ἀ'τῷ i. e. ἀετῷ. Deinde forsan, ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι. *in vexillo*. Vide Du Cang.

965. De Philoxeno vide Sch. ad Athen. I. 6. B.

968. Lege, οὐχὶ μὰ Δί' ἱππ. Sic νὴ Δία trajectum Eq. 319.

973. Schol. in περιπάτοις.] Lege, εἰώθασι γὰρ οἱ κενούμενοι—*ii qui purgantur*.

975. Aristoph. Athen. III. 99. F.

995. Malim, κἀμοὺς ἑκατέρου μαθ. (Eurip. Helen. 1451. ὑμέναιον Ἑλένης κἀμόν.] Recte mox 998. οὑμοὶ, non οὑμός. Imo ἐμοὶ, ut Borg. sine articulo.

1030. Eur. Med. 524.

1044. Plut. 499. et ibi Schol.

1048. Pseudo-Lucian. III. p. 613, 87.

1060. Schol. l. 12. Lege, Ἡρόδικος (vel potius Ἡρωδιανὸς)—διττὰς—τὰς θέσεις (vel καθέσεις. vide Kust.) ut mox. Tum l. 18. lege, ἀντὶ τοῦ Ξέρξου, ὅτι—Denique pro ἐκεῖ qu. ἐκεῖνον.

Ib. ib. Miror Blomfieldium (Præf. ad Pers pp. xxv—vi. ed. 2.) non vidisse, Dicæarchi nomen latere apud auctorem de Vita Æschyli, p. 13. ed. Robortell. φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι τοὺς πέρσα (sic) ἐν σικελίας (sic), καὶ λίαν ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας. Ita Robort. εὐδοκιμεῖν post λίαν addit Stanlei. p. 692. e MS. ut videtur. Forsan, φησὶν—ΣΙΚΕΛΙΑΙ (ΔΙ)ΚΑΙΑΡΧ ΕΝ ἕκτῃ μουσικῆς ἱστορίας. De Dicæarcho vide Fabric. III. 8. Adde Schol. Platon. Gaisf. p. 72. (Porson. Opusc. p. 268.) et quære an ejus περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων (nisi legendum Μουσικῶν) fuerit pars laborum π. μουσικῆς, vel μουσικῶν ἀγώνων.

Obiter noto, εὐδοκιμεῖν non esse in Robortello, ut affirmat Butlerus, qui similia peccata ibidem commisit. Deinde frustra probare conatur Blomfieldius, ἀναδιδάξαι necessario diversum esse a διασκευάζειν, ut liquet ex Argum. ad Nub. ab ipso laudato.

1061. Hinc cum Blomfieldio emenda Æschyl. Pers. 665. 674.

1069. πέμπειν absolute, *pompam duco*.

1073. θυμολεόντων adjective cepit Pseudo-Lucian. III. 613, 88.

1076. οἶδ' οὐδεὶς R. P. e Rav. Philetærus Athen. XIII. 587. E. 7. Eccles. 589.

1077. An, οὐδέ γ' ἐπῆν? Vide ad Lys. 933.

1100. παρὰ] περὶ Vat. probante Kustero et Piersono ad Mœrin. p. 416. ex MS. (eodem, puto) Scholiastæ et Suidæ interpretationibus; sed recte vulgatam tuetur Br.

1116. Schol. l. 3. ὄλεθρος] Demosth. de Cor. 269, 16.

1137. Qu. ἀνά τε δέρετον.

1167. Nunc malim, ΔΙΟ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΑΙ.

1175. ἐκεῖνον] Malim ἐκεῖνό γ'—scil. ἔφη ex 1174. Vel ἐκεῖνος, ut supra 800.

Ib. Schol. l. 2. Qu. πρὸς τὴν ἐτυμο͂ (i. e. ἐτυμολογίαν) τοῦ Ἐριουν. scil. ab ἔρα.

1190. Pherecr. Lex. SG. p. 358, 9. Bekk. πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.

1243. Recte Παρνασσὸν per σσ Kusterus, ni fallor, quamvis negante Brunckio. Omnia ista locorum nomina in ησσὸς Ionice, ηττὸς Attice, ασσὸς Dorice et Æolice, exivisse videntur. Eurip. Phœn. 1105. (1116. Pors.) non decernit Valck. inter Τευμησὸς et -σσός. Vide Blomf. ad Prom. 751. Unde Λυκαβηττὸς 1088. reponendum. Ita Τιταρησσὸς apud Homerum legendum suspicor.

Ibid. Schol. Hoc, opinor, dicit Timarchidas, καθαπτὸς passivum esse, κάθαπτος activum. Vide Hesych.

1251. Recte Kusterus δοκεῖ. Vide ad Eq. 1308.

1253. Lege οὐ τἂν

1260. Ach. 812. 815. Pac. 1260. Phrynich. Athen. XIV. 654. B. περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου. Vide Dinarch. Harpocrat. v. ὀχεῖον, et Elmsl. Addend. ad Ach. 812.

1261. ἔξω] Lege ἔχω. E seqq. ortum ἔξω.

1280. ἔχω γ'] Forsan ἔγωγ'. MS. Elb. ἔγ'.

1294. Malim, καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτά.

Ib. Schol. An isti, quos reprehendit Eratosthenes, legebant τὸν ψῆφον?

1306. πέλας. Æsch. Choëph. 869.

1316. προστίθει] Vide Nub. 63.

1319–20. Schol. Tolle distinctiones, et lege, προσθέσεις. σφ. δὲ δυσαμερίαν, τὴν——

1336. not. ap. Pors. p. 78. πορνιδίων, οὐσίδιον] ποτηρίδια, ubi ρι anceps, Menander p. 10. Cleric. = 5. Bentl. τιτθίδιον Aristoph. Pollucis VII. 66. (Thesm. 2. Fr. VII.) ἐλαΐδιον Sotades Athen. VII. 293. E. σικύδιον Phrynich. Athen. III. 74. A. ex MS. A. κρεάδιον. male Brunck. in Arist. Fragm. Inc. γραμματίδιον Menander Harpocr. v. παράστασις. λυχνίδιον Aristoph. Pollucis X. 119. (Δράμ. F. XI.) πορνίδιον Pors. ad Nub. 993. καλιδίοις Eupolis Pollucis X. 161. (sed καλιά.) βοτρύδιον Alexis Athen. XII. 516. F. καρύδια Philyllius Athen. XIV. 641. B. κωβίδια Athen. VII.

293. D. me ibi. ἰχθύδιον Xenarch. Athen. VII. 319. A. loco corrupto, qui partim corrigendus, ἐν μὲν π. τοῖς θ. ἑ. κ. Ἰχθ. Qu. *an sic alii.* σηπίδιον Aristoph. Danaïd. IV. Addit Maltbius in Thesauro Ephipp. Athen. IX. 370. D. Tibīcen = tibĭicen, Priscian. I. p. 8a Ald. = 553. Putsch.

1337. Schol. med. Ita etiam Schol. Vesp. 1231. Sed vide an legendum, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων (vel πάντων ἅμα) ᾀδόμενον· τὸ δὲ καθ' ἕνα ἑξῆς.

1340. Schol. fin. Vide Athen. XIV. 636. D. E.

1358. Malim ποῦς de pede humano intelligere: forsan verba sunt Telephi ad Achillem.

1376. Schol. Lege, ἐκ τῶν Τημενιδῶν.

1385. Schol. init. Vide an delendum Εὐριπίδου post Ξαντρίων, ut Æschyli drama citetur. Ista enim, οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου, etc. videntur esse grammatici, Apollonii sententiam damnantis. Εὐριπ forsan natum est ex εὗρε paullo post.

Ibid. l. 2. An, εὗρε——ἔν τινι τῶν διασωθέντων [αὐτογράφων.] Mox lege, ἀνυπότακτα ἄλλως sine distinctione.

1433–4. ἐριοπωλικῶς—ὥσπερ τἄρια] Lucian. Ver. Hist. I. 25. p. 90. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑποβρέξαντες, ὥσπερ τὰ ἔρια.

1453. οὗς] ὡς Brunck. forsan e MSS. unde facias ὅσ', quod sane mallem.

1456. Athen. I. 3. A.

1470. Pseudo-Lucian. T. III. 612, 64.

1485. Septem versus, 1485—9. et 1500—1. certissime videntur loco movendi, Aristophanei tamen.

1498. Lege, τἀναντί' ἂν πρ.

1526. Schol. Ἱππολύτου] Legendum videtur Πολυΐδου. Est ibi Fr. 2.

1561. Schol. l. 4. παραγεγραμμένον] Lege παρεγγεγραμμένον. *Falso inscriptus civis.*

EQUITES.

VAR. Lectt. apud Schol. 4. 35. 41 secund. 68. (100.) 187. 197. 210. 240. 242. 243. (278?) 294. 313. 330. 345. 384. 386. 393. 406. 435. 524. 670. 677. 713. 739. 757. 784. 883. (915. qu. de personis.) 917. 1038 male. 1043 male. 1146. (1148 qu.) 1178 male. 1193. 1282. 1299 legebat Χαλκηδών. 1316. 1318 male. 1378.

V. 6. De πρῶτος Bergler. ad Alciphr. II. 2. p. 217. Diphil. Athen. VII. 292. D. 6.

9. Οὐλύμπου] Nomina propria veteris linguæ tenacia. (Herman. *Class. Journ.* 35. p. 5.) Νεοπτόλεμος Demosth. Ἀρχεπτόλ. Eq. 791. (qui idem esse videtur, qui diu postea ut proditor cum Antiphonte damnatus est, Plutarch. T. II. p. 833. A. E.) Infirmum ergo argumentum Elmsleii Œd. T. 361.

Quin in communibus, πουλύπους, (ὄστρεια?)

19. διασκανδικίσαι Teleclid. Athen. II. 56. D.

20. Athen. XIV. 629. C.—Si vitiosum est τιν' in arsi, qu. an νῷν. Nisi εὑρετέος vel -ον hic latet.

21. Plato Cratylo p. 404. C.

26–9. Artemidor. I. 80. fin.

32. Trachin. 427.—Nunc in eo sum ut legam, ποῖον βρέτας, ὦ 'τᾶν, ἐτεόν; ut Lys. 1180. si constaret de βρέτας in thesi. Ach. 761. ποῖα|σκόροδ'; ὑ|μεῖς—411. ῥάκι' ἐκ|τ.

34. Idem jocus Ciceron. Pison. 25.

35. Malim πη, ut Schol. pro v. l.

39. Schol. Lege, πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος λ. Vide Schol. ad 505.

42. Πυκνίτης] κν Schol. Suid. v. πύκνη, Rav. Thucyd. VIII. 97. et Duker.

55, 7. Sublegit Agathias Procem. ad Antholog. 30, 1. (Jacobs. T. VI. p. LIII.)

72. Eupolis Hephæst. p. 109. Gaisf.

103. Schol. τὰ δὲ ἄλφιτα] Lege, τὸ δὲ δημιόπρατα, τὰ δημ. πιπρασκόμενα.

Ib. Schol. secund. Lege, δημευομένων——ΟΥΣΙΩΝ.

111. Distingue, ταῦτ' ἀτὰρ—cum Elmsl. ad Ach. 815.

114. Male repetitus e 96. agnoscit tamen Scholiastes. Delet Hotibius.

131. εἶς θ' Rav. Malim εἶς γ'—

134. Lege ἀνὴρ ἕτερος, ut 328. ἕτερος αὖ βδ. Bentlei. vide 945. ἕτερος ἀνὴρ Ran. 491.

155. Idem versus Pac. 886.

184. Vide Lysist. 595. et me ibi, et de εἰ μὴ ad Av. 1679.

188–9. Quinctilian. Lib. x. 18. ed. Gesn.

197. ἀργυροχείλης] -χήλης Schol. Vide Alci- .r. III. 59. p. 423.

204. Lege, τί δ' 'ἀγκυλ. Vide Av. 58. et me ad Demosth. F. Leg. 391, 6. Sed vide 203. 1019. 1072. 1070. ubi qu. δ' ἡ—Si vulgatam servas, intellige ὁ Παφλαγών.

212—9. Plato Gorg. imprimis p. 519. A.

214. De χορδεύειν VV.DD. ad Herodot. VI. 75.

249. "Hippol. 664." Bergler. Adde Androm. 944.

262. διαλαβὼν Casaubon. Vide Eccles. 1082. infra 494.

Ib. Schol. ἐκ Χεῤῥ. fin. αὐτοὺς σ.] Lege, αὐτοῦ τοὺς σ. Tum mox, καταγαγών: κατάξας, μετακαλεσάμενος:~ἀγκυρίσας: ὑποσκελίσας. παλαιστρικὰ δ' εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαλαβὼν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας:~ἀγκυρίσας: οἷον τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλών· (vel—λαβών.) ἢ καταπαλαίσας. ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ ἀγκύρα σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Vide Hemst. Valck. et Suid.

270. ἥδιον] Valde formidabilis videbatur locus Menandri, sive alius: vide Burnei. MR. 1799. p. 440. vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 209. ob ordinem verborum a Cicerone servatum. Sed quid si apud illum legatur ἡμῖν, ut alludat ad alium versum, ταὐ. ἡμῖν ἀφανὲς ὂν συλλαμβάνει? Vide Stob. Heeren. p. 200. = 139 Grot.

291. Herodot. v. 86, 62.

294. Schol. οὗτοι γὰρ sc. οἱ βυρσοδέψαι. T. H. Imo οἱ μάγειροι. Lego, deletis verbis e v. ll. natis, Διαφορήσω] διασπάσω, διολέσω, διασχίσω:~Κοπροφορήσω] τὴν κόπρον

ἐκφορήσω (et forsan addendum, τύπτων σε. vide Schol. 295.) ἔπαιξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ καὶ οὐκ ἀχαρίτως (imo ἀχρήστως. vide Schol. ad 365.) κέχρηται τῇ λέξει ἐπὶ μ. καὶ ἀλλ. οὗτοι γάρ, etc. Tum in fine scholii 295. forsan, ἢ ὡς βύρσαν δέψω. ὅτι κόπρῳ——ἐθεράπευον. Hoc Hemst.

298. γ' ἐμβλεπόντων R. P. ad Ach. 739. Vide Æschin. 67, 11.

Stroph. I. 303—13. Antistr. I. 381—89.
II. 322—80. II. 396—454.

Vide Hermann. de Metris p. 189—90. V. 304. malim κατακεκράκτᾰ. Qu. κεκράκθ' οὗ τοῦ θρ. vel ὦ μιαρὲ καὶ κυκλοβορητά, τοῦ σοῦ θρ. vel ὦ μ. καὶ βδελ. κράκτα, τοῦ σ. vide Polluc. v. 90. In Plutarcho apud HSt. II. 229. A. lege κεκράκτης. V. 325. πρ. ῥήτορος.

300. καί σε φανῶ] Lege, καὶ φανῶ σε.

313. Quamvis omnes, quod sciam, libri plurale habeant, legendum puto κἀπὸ τῆς πέτρας, ut 751. Deinde qu. an restituendum φόρους. Vide Vesp. 655. 669.

321. Athen. XII. 537. C.

335. οὐκ αὖ] Malim οὔκουν. Vulgata fluxisse videtur e 338.

347. Schol. ἰδίως] Qu. ἰδίᾳ. i. e. *conviviis abstinent.*

350. 412. Shaksp. Jul. Cæsar I. 2. *Upon what meat does this our Cæsar feed, That he is grown so great?*

356. κᾆτ' servat Athen. sed malim κἀπεκπιὼν, ut κἀπεκροφ. 698. ἐπεγκ. 491. κᾆτ' ἐπιπιὼν Rav. et sic legebat Suid. vide Porsonum. Sed hoc natum ex 353. ἐπέπιες restitue Theophilo Athen. X. 417. B. ἐπεκπίει forsan restituendum Eripho Athen. XV. 693. C. Vide Porson. ad Pac. 744. quem male statuere puto de Cyclop. 327. Infra 697. σ' ἢν μὴ 'κπίω tres primæ edd. Vulgatam e Porti interpolatione natam suspicor. Alioqui facile posses, μὴ κἀκπίω. Sed verum puto, σ' ἢν μὴ 'πεκπίω.

362. Forsan ἐπεισπεσὼν Schol. Vide Œd. Col. 915. Suidam v. ἐπεισπέπαικεν, Hesych. v. εἰσπεπαικότες, Eurip. Hec. 1025. Sed vulgatam defendit Aristoph. Eq. 542.

365. Qu. annon νὴ significat *non*, *per*—

366. Malim 'ν τῷ ξύλῳ. Vide Porson. et me ad 1046. Eq. 393. 702. (Nub. 592.)

369. Recte Schol. Vide Ach. 935—7. Nub. 441.

370. Herodot. VII. 33.

401. περὶ πάντ'. Athen. VII. 278. E. F.

412–3. ἀπομαγδαλίας imitatione sua confirmat Alciphron III. 44. p. 372.

414. Κυνοκαράνῳ G. Burges. e Scholiastæ collatione cum Hesiod. Theog. 287. probante Blomfieldio. Vide Sluiter. Lect. Andoc. p. 42. Photium v. κυνοκ. Bekker. Anecd. 49, 19. Athen. x. 450. l. 1. Herm. ad Orph. Arg. 979.

κυνοκέφαλοι Æschyl. Prom. Solut. Fr. 13. (Strab. I. p. 62, 1. VII. 432, 11. ed. Ox.) τετρακέφᾱλος Eustathii Il. Ω. p. 1353, 8.=1487, 7. hexameter. ἀμφικέφᾱλος Eubul. Athen. x. 450. A. in MSS.

420. Schol. l. 6. μυίας] An ποίας, ut quædam exciderint? Nam Aristotelis locus, H. Anim. IV. 5. p. 204. ed. Cam. est de animali.

422. Si ultima in scholio ejusdem grammatici sunt, proculdubio legebat ut vulg. An leg. τὼ κοχώνα in duali?

428. De λαμπρὸς R. P. Advss. p. 102. Anaxandrid. Athen. VI. 242. E. Demosth. de Cor. 329, 24. Herodot. II. 96. Lennep. ad Phalar. p. 87.

κατιέναι de vento dicitur, ut Thucyd. II. 84, 37. ibid. 25, 13. De torrente Aristophanes, ut videtur, apud Schol. ad Eq. 137. Vide de utroque, vento et fluctu, VV.DD. ad Thucyd. VI. 2. κατελθόντος—ῥεύματος IV. 75. fin.

429. Schol. init. Lege ΠΑΝ.

435. Nisi forsan συκοφαντίας pro ficto nomine acceperit; ἄνεμος συκοφαντίας, ut χειμὼν ὀρνιθίας.—Servandum καὶ non dubito. Vide 342. 800. 870. 525. 1031. (ubi confer Vesp. 920.) 1205. Pac. 525. 595. Nub. 1003. Ach. 189. Ran. 973.

Ib. Schol. fin. Aristot. Probl. XXVI. 32. p. 461. E. Meteorol. II. 6. p. 348. A. ed. 1590. Theophrast. de Ventis p. 65. Plin. H. N. II. 48. Gellius II. 22. Plutarch. Polit. Præc. p. 823. C. Diogenian. IV. 66.

436. Schol. l. 5. ὡς καὶ ἐφ' ὧν] Lege CΦΩN.

440. Schol. fin. δίκας δέκα.] Lege δίκας ͞δ ἑκα(τονταλάντους.)

472. Schol. λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα. Pro ταῦτ' forsan legebat αὐτίκα. Qu. etiam an leg. ὅπως ἐγὼ οὐκ ἰὼν Ἀθ. φρ. Vide ad Athen. VI. 267. Sed forsan pertinet scholium ad seq. αὐτίκα μάλ'.

488. Schol. fin. Forsan βοτούλους.

514. Shaksp. Ant. and Cleopatra II. 6. *Courtiers of beauteous freedom.*

524. ἀφύων v. l. Schol. Qu. an ibi legendum ἀφύτων. vel ἀφυῶν ab ἀφυής.

526. Malim οὐδ' ἦν. δ' οὐδ' ut in locis ad Ran. 1076.

555. Respici puto Neptunum ταράξιππον, de quo Pausanias VI. 20. p. 504. et Visconti apud Boissonad. MSS. du Roi X. p. 229.

571. ἐρόμενος. Lys. 64. 1069.—Qu. ἑλόμενος, sc. φίλον vel προστάτην ut Demosth.

574. Æsch. Theb. 14.

615. Vesp. 634.

621. Schol. l. 11. Lege ὅτι τραχέως—et mox forsan delendum ὡς ταχεῖαν.

624–5. ἤρειδε—ἐρείδων] Vide an ἤλαυνε vel ἐλαύνων, quod tamen ejusdem culpæ affine. Neque ex Scholiastæ verbis, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντα, argumentum petendum est; sed ille supplendus, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη. Ἤρειδε spectat Phot. in v.

631. Schol. Σκίτων servus, Herodot. III. 130.

632. κοάλεμοι Schol. et Μόθων. An igitur legebat Βερέσχεθοι, κοάλεμοί τε, καὶ Μόθων—

650. ἥδεθ', i. e. ἥδετο. Unde defende ἡδόμην in Eurip. Bacch.

657. Ἀγροτέρᾳ. Xenoph. Hellen. IV. 2. 20. κατά. Dionys. Halic. T. I. p. 62, 3. R.

677. Schol. Lege, Ὑπερεπύππαζόν τε με] γράφεται χὐπερεπυππάζοντό με. καὶ ὑπερεπλ. Vide Suid. in ὑπερεπυππ.

697. Supra ad 356.

704. Schol. ἀποφράξω. ἀποκλείσω. (Ita Ald.) Ista non habet Suidas in ἀπονυχιῶ. Sunt alius Scholiastæ, qui videtur legisse ἀπομυχιῶ. *I will lock up the bread and butter out of your way.* ἐνδομυχοῦντα Schol. Vesp. 964.

753. Schol. fin. Lege θοῦρος Ἄρης. Alludit ad Homerum, qui semper θοῦρος, non -ιος.

757. Confer Diphilum Photii v. ῥαγδαίους, Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

781. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ—εὐώχουν Plato Gorg. p. 522. A. ubi Heindorf. p. 259. Herodot. IX. 67. (locus dubius.) Demosth. Mid. 584, 14.

782. Plato Gorg. p. 516. D. (241. Heind.) Thesm. 813. Thucyd. II. 34.

784. τοῦτό γε τοί σου τοὖργον, et om. ἐστιν, R. P. Præf. p. 54. τοῦτό γε τοι infra 1051. confert idem Opusc. p. 31. τοι agnoscit Schol. ad 783. qui vide an legat πρῶτον pro τοὖργον.

795. Lege πεντωβόλου, et Pac. 253. τετρωβόλου. hoc e Kusteri em. in notis MSS. illud ex ejusdem notis editis.

802. Lege ἦν—

812. Schol. fin. ἀπὸ πέντε. i. e. quinque millia passuum distans ab Athenis. Vide Ducang. v. σημεῖον.

818. Lege, οὗτος, καὶ μή μοι σκ.

831. Schol. l. 11. Qu. οὐδενὸς——τῷ Κλέωνι παρακελευομένῳ—vel, καὶ, οὐδενὸς ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλ.

850. συγκεκυφός.] Vide Herodot. III. 82, 91. et Wess. et in Phrynicho Athen. IV. 165. C. lege συγκύψαντες ἅπαντες. Hoc MS. A. συγκ. Schæf. apud Seidler. Dochm. p. 397.

873. Schol. τὸ τυχὸν servat, sed non explicat, Hemst. Vult, opinor, Scholiastes, *rooted every atom of vice out of the state cum pulvisculo.*—Qu. οἱ μὲν Γρύπον ἀντὶ τοῦ τὸ τυχὸν, παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄν.——λέγουσι γρύ. οἱ δὲ Γρύττον (scil. γράφουσι.) τῶν ἐπὶ μ.—ὁ Γρύττος. Ista, τῆς πορνείας ἐξαλείψας, vel delenda, vel ita legenda: ἐξαλείψας] τῆς πολιτείας.

895. Schol. Κόπριος.——νῆσος τῆς Ἀ. Lege Δ^{H} i. e. δῆμος. An somniabat de *Cropia?*—N^{H} et Δ^{H} confusa [*alibi.*]

918. ταυτηΐ, scil. τῇ τορύνῃ, quam forsan vice ensis gerebat in cingulo. (et χύτραν pro scuto Av. 356, etc. ut puto.) Vide Schol. et Eupolin apud Schol. ad 980. ζωμὸν 356. ἀφεψήσας 1319. 1333.

959. Phaïnus apud Schol. videtur transtulisse ad Hippemolgos, quæ tradit Herodotus de Arimaspis.

965. Quæ de Smicythe Thracum rege dicit Scholiastes, mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de quo Xenophon Anabas. II. 2. 7.

975. Schol. l. 2. Lege, ἀπορεῖται γάρ φησιν—Qu. an παρατηρητέον.

980. Schol. l. 5. Lege εἰ μὴ e Schol. ad Av. 78.

985, 992. Machon Athen. XIII. 582. B. 1.

1016[a]. κἂν μὴ δρᾷς, ut recte Hotib. *ni eum serves.*

1045–7. Qu. distinguendum, ΔΗ. πῶς δῆτα; ΑΛ. τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός· τουτονὶ—Tum 1047. an ταύτῃ?

1046. ἐκέλευ' ἐν Porsonus. Vide Herodot. IX. 37, 67. Xenoph. Hellen. III. 3. fin. Schol. ad Nub. 186. qui forsan ex Eq. 393.

1066. Nunc malim, οἶσθας τοῦθ' ὅ τι ἐστί;—Qu. οἶσθ' ὅ τι τουτογί ἐστι;

1106. Eccl. 466. Plato Politico p. 266. E. HSt. Alciphron III. 61. p. 428.

[a] 1015. "Pro πρόσθεν malim πρὸ σέθεν. V. 1020. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. P. P. D. Jul. 20. ± 1808. Probabat Porsonus."

Confer Porsoni Aristophanica p. 99. Hinc autem collige amicum ibi in Porsoni nota laudatum fuisse Dobræum. J. S.

1111. Isocr. Areop. p. 144. fin. Cic. de Repub. I. 43. III. 33.

1131. τούτῳ] Forsan οὕτω.

1132, etc. Hinc Livius VI. 17.

1147. Schol. l. 4. Lege, σχοίνινον ἠθμὸν καλεῖ. Tum. l. 5. lege ἀμφορεῖς δύο.

1162. De φιλαίτερος Bentlei. ad Ach. 474. (ubi reddendum putat, cum Maltby, Thes. p. 1043. sed ibi recte Elmslei. quem vide in Addendis. Vide Addend. ad Plut. 476.) ἰδιαίτερος Hesych. v. Σαμιακὸς τρ.

1175. ὀβριμοπ. Athen. III. 94. D.

1197. Usitatius participium post γε. Quare forsan legendum ὑφαρπάσας, ut φράζων 1228. Sed vulgatam defende ex 1177. Vesp. 46.

1211. Valde interpolatus. Qu. τί ἔνεστιν ἐνθάδ' (vel ἐτεόν;) ΑΛ. οὐχ—Vel, τί οὖν (sed de οὖν qu. Nub. 93.) ἔνεστιν; ΑΛ. οὐχ ὁρᾷς—vel, ἀλλ' ὁρ. Certe ἀλλ' ὁρᾷς et οὐχ ὁρᾷς conflata videntur in vulgatum. Quin ἀλλὰ ex ΑΛΛ. oriri potuit. Vide me ad Lysistr. 833.

1253. Schol. Distingue,—οὗτος. τῶν πάνυ σπανίων ὄνομα κύριον. *Est nomen proprium, quod rarissime occurrit.* In fine an, δ. δὲ γενομένου ἐγκλήματος, ἔγραφον—

1261—1312. sua esse dicebat Eupolis. Vide Schol. ad 1288.

1278, seqq. Schol. Luciani T. III. p. 164. Cicero pro P. Quintio c. 18. Andoc. p. 12, 40.

1285–6. Epigram. p. 180. HSt. Athen. XI. 482. C.

1300. Χαλκηδόνα ex conjectura Palmerii ed. Br. et sic legisse videtur Schol. Vulgatam defendit Grayius e Thucyd. VI. 15. Magis apposite Plutarchus Pericl. T. I. p. 634, 1. Reisk.

1308–9. δοκεῖ—πλεούσας Reisk. et Br. probante Porsono Cens. Br. In Herodot. III. 62. ἐμοὶ δοκεῖ μεταδιώξαντας—ἐξετάζειν recte Aldus;—τες Wesseling. typorum vitio, ut videtur. Vide Thucyd. II. 93, 27. Ran. 1251. στάντες in Vesp. 270. Schol.

1309. Schol. Lege ἱκετῶν, ἱκέται.
1320. 1324. ἀρχαίαισιν. Qu. an ex vicinis orta.
1328. στηλοκόπας Herodicus Athen. VI. 234. D. Vide Elmsl. ad Ach. 567.
1343. Lege, τοιαῦτ' ἕδρων μ'—Non assequor Elmsleii[a] mentem ad Ach. 178. p. 120.
1355—7. Lysias c. Epicraten init.
1366. Dele articulum ante πολίτης.

ACHARNENSES.

HISTORIA. Legatio Lacedæmoniorum ad Persam, v. 647. Acta Lenæis, Elmsl. Ach. 1224. Ol. 88, 3. Euthydemo Archonte, Elmsl. ad Med. p. 70. Post Euripidis Alcestin, ibid.

Var. Lectt. apud Schol. 18. 26. 54. ubi ΠΡΥ. non ΚΗ. 71. 102. 106. 112. 137. male 199. 210. 233. 256. 295. (qu. 320.) 345. (347.) 456. (520. vide P. E.) 546 in Ald. forsan error typorum. 570 in Ald. 610. 665. 683. 687. 690. 706. 707 male Ald. 742. 744. 832. 833. 838. 858. 899. 900 in Ald. 911 Ald. 929 Ald. 938. 964 male Ald. 984 Ald. male. 996 Ald. 1019 Ald. male. 1075 male Ald. 1082. 1108. 1154 vide Elmsl. sed quære. 1176. 1178. Ald. 1215. 1226.

V. 1. Imitatur Synesius apud Grammat. Herman. p. 369. l. 3.

2. Qu. πάνυ τι β.

3. ψαμμακοσίους Athen. III. 113. E. VI. 230. D. XV. 671. A.

Ib. Schol. prop. fin. τὴν πρὸς τὸ κ.] Lege, τὴν τοῦ $\overline{\gamma}$ e Suida; et hæc refer ad seqq. de κάρκαιρε, quæ supplenda e Suida v. ψαμμοκ.

[a] " ταυτί μ' ἕδρων Rav." spondeo scil. in secunda sede. J. S.

8. Schol. In Euripide forsan, ὀλοίατ'· ἄξιον—

24. An, εἶτα διωστιοῦνται? (Qu. de rhythmo.) Scholio præfigitur quidem vulgata; sed exponit διωθήσονται. διαγρυπνήσας pro δ' in Athenæo. διημάθυνον debebat Blomf. Ed. Rev. 29. p. 155. in Æschylo Schol. Ven. Il. I. 589. Sed omnino vide Lysistr. 330.

42. Aristides T. III. p. 159. fin.

54 et 59. Pro KH. lege ΠΡΥ. ob vv. 56. 60. Priore loco sic Scholiastes.

60. Quum γε omittat Schol. malim τι πρυτ.

61. Schol. l. 5. πέρασι] Lege γέρασι, ut Thucyd. I. 13.

68. Nescio an legendum trisyll. Καυστρίων, ut verbum detorserit, ut Κλωπιδῶν, etc.

88. Plato Repub. IV. 422. C. 8. διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὐτῶν. ibid. 423. B. 2.

104. Ἰάον, αὖ Schol. ad 106. *Iones* contumeliose dictum. Herodot. I. 143. v. 69, 90. Thucyd. VII. 5.

111. Vide Lysistr. 1008. σὺ, ut quamproxime Elmsleius, est interpres, ἐμοὶ dativus commodi. Τουτονὶ, Pseudartabam. *Here, Mr Interpreter, do me the favour to say this for me to Mr Embassador.*

128. Andocid. p. 19, 43.

138, seqq. Alexis Athen. III. 123. F.

142–3. Bis ἦν. Cogitabam 143. ὡς ἀληθῶς. Sed ἀληθὴς Rav. quod non videtur temere spernendum.

145. Schol. Qu. Σιτάλκει, ὃς ἦν σύμμαχος Ἀθηναίων. μέμνηται Θ.—Pace virorum doctorum forsan legendum, Σύμμαχος δὲ, Ἀθηναῖος vel -ήναιος. i. e. Symmachus dicit adolescentis nomen fuisse Ἀθ. Sic Cimon suos vocavit Λακεδαιμόνιον, Ἠλεῖον, Θεσσαλόν. Plutarch. I. 647. Reisk.

155. Thucyd. v. 6.

161. De thranitis insignis locus Thucyd. VI. 31.

192. διατριβῆς] διατριβῆναι Herodot. VII. 120. et Wess.

193. σοι σπ. Rav. unde fere malim cum Hotib. p. 89. τοί σοι τρ. Vide Av. 355. Schol. Plut. 701. Sophocl. Athen. III. 122. C. in MS. A. ἀλλά τοι Trachin. 1241.

200. ἐγὼ δὲ πολέμου τε καὶ Rav. Malim,——Ἀχαρνέας, Ἐγώ· πολέμου δὲ καὶ—Certe vitiosum est ἐγὼ δὲ, quum transitionem notat. An transponendum, ἈΜΦ. ἐγὼ δὲ φ. ΔΙ. ἐγὼ δὲ πολ—Ἄξω, etc.—Sed quum ἐγὼ δὲ ex sequentibus oriri potuerit, qu. an legendum ἤδη δὲ—

203. Schol. Lege, ἐντεῦθεν ἡ πάροδος, ut in Schol. ad Eq. 247.

210. Schol. ἐκ τῶν πεζῶν ἔργων] Legendum vel. πξ i. e. παρακειμένων, vel πε i. e. παρεληλυθότων.

238. An legebat Scholiastes οὗτος, οὗτος? an potius ad 280. pertinet?

257. Machon Athen. XIII. 579. D.

292. Malim οὐκ ἴστε μ'.

295. Rav. πρίν γ' ἀκούσητ'. Lege πρὶν ἂν γ' ἀκ. Confer Vesp. 915. Eq. 957.

311. ἤδη forsan ex 314. Malim οὕτω.

319. Schol. Luxata ita conjunge: εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι—Intermedia sunt alius grammatici, qui legebat ἐν φοινικίδι, et interpretabatur, *hunc quasi-Laconem. This vile red-coat.* Vide Lys. 1142. et Vesp. 473–5.

332. Dele articulum. Λάρκος fictum nomen viri, ut Ἔγχελυν Lys. 703. puellæ.

346. Vide an legendum, ἐμ. ἆρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς, collato P. E.

353. Cratinus Athen. x. 426. B.

390. εἶτ' ἐξάνοιγε] ἀλλ' ἐξ. Elmsl. e Suida, ut 363. neque damno. Sed qu. εἶ'—

395–6. Si constaret εἴ γε conjunctim ab Atticis dici, ut sane dicitur divisim, (vide Pors. ad Phœn. 1366. Med. 510.) fidenter legerem εἴγ' οὐκ ἔ. Eq. 1347. νὴ Δί' εἴγε δύο R. P. sed alia ratione. (vide ad Av. 370.) εἴ γε μέντοι Plut. 1203. (εἴ γε, sed corruptum, Eq. 1155.) Pac. 711.

N. B. Plut. εἴ γε λαθεῖν δεῖ, versu suspecto. εἴ γε Orest. 1104. 1527. in v. ll. Nub. 696.

406–7. ἀλλ' οὐ σχολὴ——ἀλλ' ὅμως spuria esse suspicor, ex 401. et 408. conflata. Certe 408. respondet ad κατάβα, non ad ἐκκυκλήθητι.

428. Interpunge χωλός· πρ.— ἀλλὰ—χωλὸς sunt διὰ μέσου.

435. Spurium esse credo, non 383. Dicæopolis scilicet lacera vestimenta admirans hoc διὰ μέσου exclamat. Vide Schol. et confer Ran. 762.

445. In Schol. lege, καλῶς ἔχοι μοι. Et sic, vel εὖ σοι γένοιτο, reponendum videtur pro εὐδαιμονοίης, quod ex 456. ortum.

453. γε] Quantocyus repone σὺ ex Schol.—Imo quum ἔχει habeant omnes, certe prim. legendum σε τοῦδ' ἔχει cum Bentleio, ut Elmslei.

507. Spurius est, monente Valckenærio; (nil suspicatur Wesseling. ad Petit. Ll. Att. p. 246. valde dubito an habuerit Scholiastes, etsi citat Suidas v. μέτοικοι) ob has rationes, ut conjicio, quamvis nullas memoraverit:

1. πτίσσειν est τὰ πίτυρα eximere, non τὰ ἄχυρα. Athen. x. 455. E.

2. Ergo aberant μέτοικοι, quod ineptum est.—Nescio an alicubi legerim, τοὺς μετοίκους, alias admissos, Lenæorum tempore arceri solitos. Sed hoc non magis crediderim, quam quod de iisdem χορηγοῦσιν. Schol. Plut. 954. ubi vide Hemst. (De μετοίκοις omnino vide Valck. ad Ammon. Anim. p. 110.)

3. Ergo ξένοι = μέτοικοι, quod falsum est. (ξένοι sunt οἱ ξύμμαχοι οἱ Ἀθηνᾶζε φοιτῶντες.) Thucyd. I. 143, init. Male Bentlei. ad Plut. 800. Vide Pac. 296. Lysistr. 580. Av. 1431. 1454. 1458. Ran. 461. (ubi τοὺς ξ. Rav.) Eq. 1195. cf. 1194. Schol. secund. ad Ach. 634. Ita simpliciter πόλεις, infra 643. Vesp. 655. 668. 705. Av. 1425. Andocid. 30, 39. ubi errat Sluiterus, p. 224. Photius p. 167. Κίος.

4. Non tanti erant μέτοικοι, ut coram illis male audire puderet populum Atheniensem.

510. Vide Thucyd. I. 23, 70. v. 45, fin. 50, fin. VI. 95, init.

518. Elmsleio adde Xenoph. Mem. II. 7. 6. = 440, 17. HSt.

520. De χόνδρος Herodot. IV. 181. 185. Lex. SG. p. 381, 6. ἅλα· ἀντὶ τοῦ ἅλες. Φιλύλλιος :~

527. Nonne ʽἀρχή et 821. ʽἀρχά ?—N. B. ἐντεῦθεν 527. 529. 534. 538.

529. Athen. X. 436. F. XII. 533. C. XIII. 589. D.

536. Plutarch. Pericl. p. 168. D. 4.

555. Malim ἡμῖν. (ἡμῶν pro ὑμῶν recte Br. e MSS. Nub. 213.)

558. Vel male vel ambigue vertit Hermannus not. 306. ad Viger. Recte vertit Brunckius, *exprobras*, nobis scil.

582. προσένεγκε μοι Elmsleius, contra sensum, ut equidem puto. Dicæopolis ridere videtur tragicum quendam, qui scenam ex Iliad. Z. effecerit; ut Astydamas apud Porsonum ad Hec. 533. In proximo versu nescio an melius esset κατάθες, ut Lys. 202. ὑπτίαν intelligebat Lamachus, *ne visa Gorgone terrear;* sed volebat Dicæopolis, *ut vice* λεκάνης *in eam vomam.*

Ib. Schol. Forsan legendum, Μορμὼν μορμόνος, ὡς τρυγὼν τρυγόνος· ἀλλαχοῦ δὲ (Eq. 690.) μορμὼ μορμοῦς, ὡς Σαπφὼ Σ. Vide Suid. v. μορμόνα.

606. Imitatur Athenæus VII. 314. F. notante ibi R. P.

610. Vide an legendum ἕνῃ, i. e. εἰς ἕνην. *Jamjam futurus canus.*

642. Recte, opinor, Scholiastes alter. Lacedæmonii scilicet semper αὐτονομίαν clamabant. Vide Thucyd. I. 144. et alibi. Xenoph. Hellen. VI. 3. 7—9.

655. Malim ἀφῇθ' cum Elmsleio, et ὃς κωμ. *illum qui—*

671. Schol. l. 2. σῶμα] Forsan πῶμα, *operculum,* ut in sequente scholio.—Imo στόμα e Suid. v. Θαρσίαν, qui mox οὐδέπω γὰρ τότε.

Ibid. l. 6. Voces divide, Κράτης· εἶδες ex Athenæo IV. 164. D. deinde pro Κράτης ex eodem Athenæo corrige Κρατῖνος.

672. μάττουσιν servari forsan potest, solo 670. parenthesi incluso. Supra 373. λανθάνουσ' recte edd. Vide Vesp. 604—9. Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1171. Av. 1241—3. 1454—9. 133. sed qu. ob Elmslei. ad Med.

684. Qu. τιν' ἠλύγην.—Qu. οὐδὲν ἄλλ' ἢ—

685. νεανίας accusativum esse vidit Elmsleius: sed ob 715. malim νεανίαν.

693. Malim παρὰ κλεψύδραν, ut παρ' ἀσπίδα.

710. μέν γ' ἂν malim. Lysistr. 721. Vide ad Demosth. de Cor. 257, 10.

718. Herodot. III. 53, 87.

720. Qu. ὅθεν καὶ ἡ Κ. ἐστι τοῦ Π. ἀττικῷ i. e. Ἀττικωτέρα.—An, ἡ ἐπὶ τοῦ Π. Ἀττικίζει.

722. Recte delet Elmsleius.

733. An legendum ποτεχέμεν, infin. pro imperat. Vide ad Plut. 598. Scil. ποτεχέμεν (τε pro glossa, ut in Menandro Athen. IV. 132. R. P. Opusc. p. 237.)—Non necessarium est pronomen: Plut. 113. 151. Nub. 635.

739. χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρεν (χοίρως.) Duplex constructio, i. e. vox primum expressa, deinde subaudita. Valck. Phœn. 1378. p. 466. de Androm. 1087. Matth. Gr. Gr. § 612. II. (qui in primo loco e Thucyd. VII. 68. fallitur: οἳ ἂν = ὅταν τινές.) Corruptus locus Xen. Hellen. II. 3. 48.

753. Qu. οἱ Μεγ. νυνί; = σὰ δή; i. e. τίνα;—Nunc suspicor retinendam vulgatam, ut sensus sit, πράσσομες οἷα δὴ πράσσομες.

757–8. Personas recte, ut puto, ed. Kust. Vide Nub. 1084. 1450.

759. Lege παρ' ἄμμι vel ἀμί, ut 903. Elmslei.

822. Μεγαριεῖς. Angl. *I'll* MEGARA *you, Sirrah!* Vide Scaligerum ad Priapeia p. 188, 9. ed. 1595. citantem Thesm. 624. Adde 929. Lys. 587. Pac. 1072. Av. 1466. Vesp. 650. Simile est διασκανδικίσῃς Eq. 19. λυδίζ. ψην. ib. 520. ἐφενάκιζες Ach. 90. καταιθαλώσεις Av. 1261.

τράχυν' Æsch. Theb. 1039. ubi male Blomf. [1047.] καταλυκουργίζοντες Alciphr. II. 1. p. 206. Non absimilia τοὺς Οὐχὶ πρ. Vesp. 664. ὦ ψῆττα Lys. 131. Ἀναξαγόρας ὁ νοῦς Diog. Laërt. etc. τῷ κοαλέμῳ Eq. 221. αἰετοῦ ἐν Νεφ. Av. 988. τὸν Βάκιν Pac. 1119. Ὀλυμπίαν Vesp. 1378. τῷ Μελανίωνι Lys. 808. Phot. τίζειν. Suid. ἀδελφίζειν. ἀμφιανακτίζειν. Schol. Ran. 442. παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. Comicus apud Lex. SG. 3527. v. Αἰγιάζειν. Coray. ad Isocr. T. II. p. 281.

In mimo Anglico (*Agreeable Surprise*, ni fallor) alteri dicenti, *Domine Felix*, respondet alter, *Don't Domine me. W. of Windsor, I'll conjure you; I'll fortune-tell you. Romeo and Jul.* III. 5. *Thank me no thankings, nor proud me no prouds.*

843. Plato Gorg. p. 525. init. = 293, 7.

863. Recte Schol. τὸν πρ. κυνὸς, *cantilenæ nomen*. Vide Porson. ad Lys. 1239. Adde Ach. 977.

867. Olim corrigebam Ἰόλαν ex Dawesio p. 113. (190. K.) et Virgilio Ecl. II. 47. Vide Kidd. ibid. p. 446. Nunc subdubito annon potius Ἰόλειον. vide Kidd. ibid. p. 190. et 108. Certe trisyllabon.

877. Legisse videri possit Schol. Pac. 1003. ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα Εἰς τὴν ἀγορὰν ὀρνίθ' εἰσῆλθες (vel ἐλήλυθας) φέρων.

880. ἐνύδρους] ἐνύδριας Elmsl. ex emend. Scal. Vide Herodot. IV. 109.

Ib. Schol. Malim, collato Elmsleio, ἰκτίδας, ἐνύδρεις] εἶδος ζῴου ἡ ἔνυδρις, ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.

892. Recte Schol. [διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι.] Vide Eurip. Cyclop. 342. Plutarch. T. II. p. 1068. B. vel Gaisf. ad Heph. p. 29.

900—4. Philemon Athen. XIII. 590. A. Hegesander ibid. XIV. 652. F.

905. Vide Pors. ad 928. Nunc quæro de hoc etiam versu: nondum enim agitur de modo auferendi.

912. κακὸν defende e Porsono ad Herodot. III. 62.

915. Oratores irridere videtur. Vide Dem. de Cor. p. 293, 23.

920. Vix satisfacit Elmsleii explicatio. An hoc vult? *Ellychnium in straminis fasciculo illigatum, et per canalem, aquæ scilicet innatando, navali illapsum.*

928. Cum καὶ μὴ emendavisset Porsonus, nostram tamen suspicionem, spurium esse versum, judicio suo plane comprobavit.[a]

947. συνθέριζε καὶ deleo, collato Elmsleio, et lego τουτονί.

950. Qu. an vertendum, *et cum quovis alio sycophanta audacter* COMPARA. Lego enim πρόσβαλλ' cum Elmsleio. Qu. an sic προσβάλλω Herodotus.

959. Malim ταυτησὶ δραχμῆς. Vide R. P. et Elmsl. ad 1048.

964. Æsch. Theb. 379.

966. Malim ἐπὶ ταρίχει. Jocus παρὰ προσδοκίαν pro φαγέτω. Brunck. ad Plut. 1005. et Eq. 707. Ach. 835. Fragm. Inc. 124. Pac. 1116. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε. vide Nub. 813.

981. Schol. l. 3. χώρας] Forsan χάρακας.

991. Plutarch. Anton. p. 927. B. = v. 145. Reisk.

1002—3. οὐκ ἠκούσατε;—οὐκ ἀκούετε; Sed pro priore malim, οὔκουν ἀνύσετε; ut Ran. 662.—Qu. interpolata?

1029. δημοσιεύων] Vide Plutarch. II. 34. C.

1047. Lege Δικαιόπολι, Δικαιόπολι. ΔΙ. τίς οὑτοσί; Vide 823.

1048. ταυτὶ] Latini, *eccum.* Terent. *There goes—here comes.* i. e. *see where.* In Thesm. 1215. apud Elmsl. παιδάριον est vocativus, ut Pac. 1287. τουτὶ, i. e. θοἰμάτιον, *vestem anilem. Tu, O Teredon, hanc vestem quantocyus aufer.* Graviter errat Reisig. p. 84. (Plut. 227. male Elmsl. Cens. Markl. p. 449.)

De ὅδε in tragicis Elmsl. Cens. Markl. p. 446. et 460. ad Heracl. 81. (omnino vide Æsch. Agam. 1300. St.)

[a] Vide Porsoni Aristophanica p. 119. et amicum ibi citatum de Dobræo intellige. J. S.

Elmsl. Med. 154. Schæfer. Mel. Cr. p. 77–8. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ π. γ. τ. φέρω Arist. Suidæ v. του (sic ed. Med.) In Plut. 1000. τὸν ἄμητα MS. recte, ut 996. sed bona vulgata. Lysistr. 66. malim αἰδὶ δ'. 728. ἠδὶ γοῦν. 1080. ἤδ' ἡ ξυμφ.

1068. τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς] Nescio an legendum συνεσπακώς. vide ad Plut. 756. ἀνέλκειν, συνέλκ. confusa, Pollux II. 49. ubi lege, ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων, ὡς Ὑπερίδης φη. ἔχ' ἐπάνω τῆς κορ. Vide Lucian. I. 373. II. 457.

ὀφρῦς ἀνασπᾷν Demosth. F. L. 442, 11. Suid. v. ὀφρῦς ἀνασ. Alex. Athen. VI. 224. F. Equit. 628. Xenoph. Sympos. 3, 10 = 513, 32. συσπᾷν Bergler. p. 149. αἴρειν Menander p. 15. et 213. (Walpole ad Com. p. 86.) ἐπαίρειν Baton Athen. (Walpole, p. 7.) Bergler. p. 194. Hemst. p. 373. Amphis, (apud D. L. III. 28. Suid. v. σκυθ. Cum Amphide confer Ammian. Marcell. XX. 1.) et Pollux IV. 137. fin. (sed de hoc qu.) ὑπεραίρειν Lucian. Amor. 54. T. II. p. 457, 85. ἀνάγειν Aristæn. συνάγειν Nub. 582. Ran. 842. (Pollux IV. 149. p. 439, 3. conferendus cum § 144.) τοξοποιεῖν Lysistr. 8. χαλᾷν Vesp. 653. Pricæus ad Apul. 9. p. 525. "Ad Aves scholiis τὰς ὀφρῦς αἴρειν ἔθος τοῖς ὀργιζομένοις." Imo ad Vesp. 653.

N. B. ἀνατείνειν erat τῶν κακοήθων, non νωθρῶν. Vide Polluc. IV. 144. 148.

Tollere supercilia Catull. ad Januam, 46. Quid? Victorius V. L. 16, 14. Cicero c. Pison.

1082. Malim ἆ ἆ. vide Schol. Confer 1204.

1090. Xenoph. Mem. I. 5. 4.

1106. 1112. Qu. transposita?

1128. Pherecrat. Plutarchi II. p. 1141. F. = 668, 6. T. v. 1. Wytt.

1150. τὸν μέλεον τῶν μελ. π. Elmsl. Paullo melius τῶν μελέων τὸν μέλεον.

1154. Retinendum puto ἀπέλυσ'. Choragi erat artificibus victum, eumque lautissimum, præbere. (Vide Valck.

MSS. ad Antiphont. περὶ τ. χορ.) ***Sent me away empty-bellied,*** (*when the shew was over.*)

1180. Dele, ex 573. petitum. Tolerari posset si ἐξήλειψε, ἐξέτριψε, etc. restitueres; sed cum πτίλον δὲ ad τῆς κ. pertineant, recte statui hæc delenda.

1183. Malim, πανύστατ' εἰσιδὼν—φάος σὲ—Vide Elmsl. ad Markl. Iph. A. 171. Sed tragici, quos hic ridet Noster, singulari fere utuntur. Hippol. 57. et Beckii Ind. vv. πανύστατος et ὕστατος. Soph. Aj. 858.

1185, etc. Quid hæc faciunt de ὑδροῤῥοᾳ? Quomodo ἐλαύνειν potuit hostes, qui τὸ σφυρὸν ἐξεκόκκισεν? Si hæc sana sunt, forsan ridet aliquam Euripidis ἀσυστασίαν.

1204. Ante h. v. deesse putat Hotib. p. 96. ὦ ξυμφορὰ μάκαιρα τῶν ἐμῶν καλῶν. καλὰ substantive positum Soph. Electr. 919. Demosth. de Cor. 323, 20. 257, ult. 260, 2. 246, 4.

1219. Σκοτοδείνη meretrix, Archedicus Athen. xi. 467. F.

VESPÆ.

Argum. prop. fin. Pro ἐν τῇ πο ᾿Ολυμπιάδος β̄ ἦν, sic enim Rav. lege, ἐπὶ τῆς πθ ᾿Ολυμπιάδος, ὃς β̄ ἦν. ***Qui Philonides secundum locum obtinuit.*** Vide Argum. Avium § 2.—Vel ᾿Ολυμπ. καὶ δεύτερος ἦν. Deinde πρῶτος, i. e. ᾱ, forsan mera est repetitio literæ ex ἐνίκα.

Paullo ante forsan, καὶ πλήττουσιν αὐτῷ:—Τὸ δρᾶμα τῶν χαριέντων. ᾿Εδιδάχθη—Vide Arg. Ran. § 7.

Var. Lectt. apud Schol. 20. 30. 49 male. 62. 73. 101. 108. 185. (194?) 214. 220. 234. 235. 270 forsan error typorum. 279 forsan error. 281. 324. 337. 341. 354. 364 male. 369. 380 male. 413 male bis. 450. 491. 503. 559 male. 563. 575. 592 male Ald. 641. 692. 708. 769 bis. 780 Ald. f. male. 787. 800. 829 male. 885 schol. om.

Kust. 898. 909. 912 qu. an luxatum. 1025 male. 1036 male Ald. 1045. 1060 male. 1067. 1127. 1186. 1246. 1252. 1272 male. 1287. 1342 male. 1466. 1478 male. 1487 qu.

V. 3. Antiphon p. 136, 26.

4. οἶσθας Br. e MS. de quo vide Photium, Pierson. ad Mœrin. et me ad Eq. 1066.

5. μερμήρας Theognis 1325. Bekker.

8. Lege ἀλλ' ἦ——cum interrog. Vide Valckenær. Hippol. 932.

15—9. Hinc profecisse videtur Alciphron III. 59. Vide infra v. 24. et 52—3.

19, etc. Utcunque possis sensum extricare, intelligens ὡς Κλεώνυμον. *Deinde aquilam more Cleonymi abjecisse clypeum.* Vel etiam, jungendo ἐδόκουν Κλεώνυμον(ὡς) ἀετὸν καταπτ. Sed quum ex ipso loco, tum ex imitatione satis manifesta Alciphronis, liquet aquilam versam esse in Cleonymum, deinde abjecisse scutum. An mutilus est locus, ad hunc sensum supplendus? Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν [ἐξ ἀετοῦ Γενόμενον αὐτὸν ἐξαπίνης] Κλεώνυμον.

21. Vide an sit Xanthiæ. *Quomodo me vis reliqua enunciare, si unquam istum griphum proposuero?*

22–3. Athen. x. 453. B. xiii. 579. C. 1.

23. Qu. κἄτ' ἐν θαλ. Vide Eq. 607.

53. Si dent libri σοφῶς pro σαφῶς, neutrum statim spernendum; sed melius σαφῶς.

57. κέκλαμμαι Athen. ix. 409. C. ubi nostrum citat R. P. Per ᾱ diserte Schol. ε̄ Br. Inv.

78. Σωσίας. Demosth. Macart. 1075, 29. Sosias est spectatoris nomen. Pro Sosia in Xenoph. Anab. i. 2. 9. *Sosin* ponit Burmann. post Dorv. Sic. p. 504. sed is Syracusius. Sosias Atheniensis, Antiphon 137, 33. et, ni memoria fallit, in catalogo belli cæsorum (Inscr.)—Servos spectavisse innuit Plato Gorg. p. 502. D. (192. Heind.) [*sed hoc*] nil ad rem.

94. An τῶν ψήφων, ut τῶν λίθων Ach. 183, etc. Suspectum saltem γε.

118. καὶ μάλα Herodot. VIII. 66, 70.

125. Vel legendum cum Porsono ἐξεφροῦμεν ἂν, vel ἐντεῦθεν οὖν ὁ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξέφρει.—Sed nunc malim, ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμόσ' αὐτὸν ἐξέφρει.

186. Putabam, οὔτοι——Οὖτι, χ. sed nunc cum Brunckio capio, οὔτι χαιρήσων ἔσει Οὖτις. i. e. Οὖτις εἶναι φήσεις, *personam ages*; ut 1219. Thesm. 1021. Ran. 498. 589. Horatius, *Adversarius* EST *frater*. *This* IS *my body*.

Valckenærius ἔσει vertit *ingredieris*: male ob sensum; tum εἴσει, non ἔσει.

Hodie lego, οὔτοι——Οὔτι, χαιρήσων γε σύ. γε σὺ, sed οὔτι diserte, Elmsl. Ach. 563. De γε σὺ Ach. 827. Eccl. 1019. Rav.

194. Schol. Qu. ὅταν, φησὶ, γραφῇς. *In jus vocatus fueris*. Vel τράγῃς.

201. Thucyd. IV. 67, 68. et notas.—Distinguendum puto, προσθεὶς, τὸν—*And putting the door to, with the beam against it, roll the great mortar to the foot of the beam.* Sed nonnihil dubito, annon legendum τὴν δοκόν. Vide Schol.

202. Lege προσκύλι': ἰώ μοι.

217. ὀψὲ γὰρ] γ' ἆρ' recte alii. ἆρα non interrogans, Valck. Phœn. 569. Boissonade MSS. du Roi x. p. 176. dat, "Straton. Athen. IX. 382. E. [ubi tollendam puto interrogationem;] ἄρα scribit Gaisf. in Hesiod. Opp. 370. Defendit Æsch. Pers. 346." Addo Plut. 877. Lys. 932. (Æsch. in not. ad Plut. 314. ubi Boiss. l. c. servat ἄρα.) Plut. 921. γ' ἆρα. ἆρα Nub. 1304. Pac. 892. 1239. Lys. 932. Ach. 346. (sed corrupt.) Vesp. 458. (sed interrogandum videtur, ut Lys. 649.) Thesm. 175. Vesp. 835. 888.

220. Qu. an ἀρχαιομελῆ Σιδων. ut πόδα τυφλόπουν Phœn. 1565. μετωποσώφρονα πρόσωπα Æsch. apud R. P. Præf.

p. 34. Ceterum Phrynichi versus, quibus *τῆς θυμέλης ἄρχεται* (Hesych. v. Γλυκ. Σιδ.) imitatus esse videtur Euripides in suis Phœnissis, 209. unde in Phrynicho *λιποῦσα* servari poterit. Vide Pors. Opusc. p. 283.

228. Qu. *ὡς ἐὰν ἅπαξ* (vide 893.) *λίθους ἔχω*—vel, *ἢν μόνον.*

235. *ὃ δὴ* Schol. et Brunckii MS. B. Lege vel *ὃ δὴ 'στὶ λοιπὸν*, vel *ὃ λ. ἐστὶ* ΔΗ, ΠΑΠΑΙ—

239. *ἥψετο* Epich. Athen. IV. 158. C. *ἧψε* Alcæus IX. 370. F. Euphron 379. E.

278. Legendum *ἀνεπείθετ'* junctim. Vide 101. 566. 584. 966. Eq. 68. 471. Pac. 621. Nub. 873. et ad Lys. 171.

282. *'Αθηναίαις* Pherecrat. Eustathii ad Odyss. *γ.* p. 1456, 52. Porson. et me ad Pac. 144.

283. Schol. l. 2. *Περικλέους*] Lege *Τιμοκλέους.* Ol. 84, 4.

296. Mendosus videtur Burneio Cens. Hecub. (vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 208.) Qu. *ὦ παππίδιον*, ut *ἥδιον γὰρ* sint e margine. (*παππιδ*$^{\text{Ἥδιον γρ}}$ i. e. *γράφεται παππῄδιον.*) Vide Porson. ad Odyss. *ι.* 199.

297. *κρέμοισθε*] Lege *κρέμαισθε.* Barbarum alterum.

338. Ni ratio metrorum omnino repugnat, (antistrophica enim hæc omnia esse satis patet,) delendus hic versus cum Hemsterhusio. In Scholiaste lego, *Τοῦ δ' ἐφέξειν*] (vel potius *ἔφεξιν.*) *γράφεται καὶ ὕφεξιν. οἷον ὑπόσχεσιν. τί ὑπισχνούμενος* :∼ *Τοῦ δ' ἔφεξιν*] *τί ἐπίσχει σε, ἢ τίνος χάριν. τί προφασιζόμενος συγκλείει σε. παρὰ δὲ* (vel *γὰρ*) *τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις ἡ πρόφασις. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ*, etc. Elliptice scil. accipiebat Grammaticus, *τίνος ὕφεξιν*, scil. *κατὰ*, ut sæpissime *πρόφασιν* Attici. Tum Hesychium, a Fl. Christiano citatum, a falsa lectione deceptum puto, et Euripidem dedisse *ὕφεξις*, non *ἔφ.*

In superiore versu forsan legendum *τοῦ δ' ἐφέξων*, i. e. *παύσων.* Scholiastes autem legebat *ἔφεξιν*, quod per Homericum *ἐπισχεσίην* interpretatur. *ἔφεξιν* etiam Rav. quod forsan verum: ***By way of a prevention from what?*** De hoc accusativo vide ad Plut. 314.

351. Schol. l. 3. Κρατῖνος] Legendum puto Κράτης.

364. Malim ἀλλὰ καινὴν—Nub. 479—80. μηχανὰς καινάς. 1028. καινόν. Sed vide Pac. 315. Ran. 746.

383. Collato Brunckio lego, εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα—Vide Nub. 1123. Pors. ad Med. 716.

401. Qu. πότ' ἄρ' εἰ—Confer Lys. 304.

413—6. —γετε, XO.———ΒΔΕ. ὡς τοῦδ'—ΦΙ. ταῦτα δῆτ'—XO. ὦ πόλις. Sed ob 462. 485–6. forsan præstat ταῦτα δῆτ' Choro dare, ut Grayius. ὦ πόλις certissime Chorus.

416. Ob metrum creticum lege θεοισεχθρία, et in Archippo apud Schol. θεοισεχθρία contracte.—Valde dubito an unquam vel θεος vel πόλεως comici. πτερίνοις θεοῖς recte MS. Rav. Av. 904. Ineptit Reisig. Eq. 32.

430. Legendum puto cum Fl. Christiano, κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους. Particulas καταλλήλους continuabat librarius, ut in Horat. *malus aut fur*, (ubi Bentlei.) ἢ in Vesp. 548. κἀφημμένοις Prometh. 966. recte, ut puto, Porsonus; et in hanc emendationem propendet Elmsl. Cens. Blomf. E. R. 33. p. 241. Adde Elmsl. Cens. Markl. Suppl. 882. et Cens. Porson. E. R. 37. p. 85. Soph. Electr. 689. alii ἔργα οὐδὲ κράτη.

478. πού 'στιν] Lege σοὔστιν, i. e. σοι ἔστιν. De constructione vide Eq. 87. Vesp. 240. De crasi Eccles. 410. et Burneium (*Month. Rev.* Feb. 1796. p. 131.) Lysias c. Eratosth. p. 127, 5. ὁ λόγος om. MSS. Isocr. Euthyn. § 15. recte περὶ τούτου Coraës.

494. Conjiciebam ἥδυσμά τις vel -ύσματα. Sed forsan non opus. Qu. autem an recte ἀφύαις sit disyllabon.

518. Confer 575.

522. ἦν γ' ὁ δεῖνα Valck. recte, tollatur modo γ'. Vide Ran. 949.

363. Forsan καὶ—Vide v. ll. ad Eq. καὶ κακὰ κακῶς.

570-1. Crates Athen. IX. 396. E.

598. Confer Athen. VIII. 351. A.

610. Vel verte, *And may I never need to*—(sed, si Blomfieldio fidendum, oporteret optativ.) vel lege, κοὺ μή με δεήσει.

612. Malim, ἄλλην ἣν μὴ ταχὺ μάξῃ. Sed longe melius Elmsl. ἀλλ' ἣν, modo de ceteris liqueret.

632. οὗτος Dawes. probat R. P. Advss. p. 229. et sic Br. Inv. Vide Dem. Macart. 1077, 17. Lysiam 150, 35. 174, 32. et me ad Dem. Fals. Leg. 352, 13.

641. Athen. XIII. 568. E.

657. πρυτανεῖα] Xenoph. Rep. Ath. I. 16. Qu. Thucyd. VI. 91. fin.

661. Schol. τριώβ. τοῦ μηνὸς] Lege τῆς Ημέρ i. e. τῆς ἡμέρας.

663. Distingue, ΦΙ. καὶ ποῖ—ΒΔΕ. εἰς τούτους—ἀεί· σὺ γάρ—ut Hotibius p. 105.

672. Schol. Nunc lego, Σύρφακα ἐκ κηθ. λαγαριζόμενον] τὸ——συρφετώδη ἐξ εὐ. τρεφόμενον. κηθάριον——κοσκινώδες,——τῶν ψήφων. ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβ——ἦν ταῦτα. λαγαριζόμενον δὲ τὰ λαγ.——εὔθραυστα (vel εὔθλαστα) τινά. ἌΛΛΩΣ. ἐκ κηθαρίου] ἐκπέταλα τρύβλια, ὡς Εὐφρόνιος, τὰ κήθια. (Vel, ἐκ κηθαρίου] Εὐφρόνιος· κήθια, τὰ ἐκ. τρ.) Quæ sequuntur, servanda puto. Tum, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον τρεφόμενον.——Μυρμηκανθρώπῳ (vel -οις) * * * (Exemplum e Pherecrate, ad probandum κήθιον id fere fuisse quod ὁ νάρταλος—lege κάρταλος) τὸν μισθὸν ἢ ἐξ ἄγγους——κάρταλος, τραγαλιζόμενον, ὡς ἂν πένητα:—λαγαριζόμενον] ἀντὶ τοῦ, etc.

677. Lucian. Dial. Meretr. T. III. p. 321, 5.

682. σοὶ defendi potest e R. P. ad Med. 734. Vide 675–6.

692. Qu. ἀντενέδωκεν, *remittit.* De αν et εν ad Plut. 428. et Add. Legendum autem πρίονθ'—*a couple of sawyers*—e Scholiasta. Sic Reisig.

699. Scholium dispone,—ὁ φορεῖς ἱμάτιον. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, (sic lege)——τοῦ ἱματίου. τὸ δὲ ἀκαρὲς——καὶ οἰκτρόν: (suspecta vox, neque extrico quid in textu habuerit ille Schol.) ~καὶ τοῦτ' ἐ. σοι: ἀπὸ μετα-

φορᾶς——ἔλαιον καταβραχύ. Ille legebat ἔλαιον, monente Kustero ad Suid. v. ἀκαρές. Alius ad 700. ἄλευρον.

700. Schol. Vide Dem. Olynth. III. 37, 25. et quæ notavi.

707. Qu. δύο μυριάδ' ἂν τῶν δ.

713. Schol. fin. Forsan, κατανεμεῖν ...... μεδίμνων ν̄. τοῦτο ἐν σχ.

717. Si vel unus codex daret κριθὰς, libens acciperem. Vide etiam an distinguendum, μεδίμνους (καὶ——φεύγων) ἔλαβες, κατὰ χοίνικα, κριθάς. *And mere barley after all.* Et nescio an sic legerit Schol.

754. Schol. In Euripide ἐνοδίας etiam Ald. Si de quantitate mediæ syllabæ constaret, legendum putarem εὐδίας.

764. Qu. ἃ κἀκεῖ, ut Eccles. 135.

769. Schol. Lege, ἕλη ἡ τοῦ ἡλ. αὐγὴ, δασέως, ληφθέντος δὲ τοῦ ῑ, ψιλῶς. (i. e. ἕλη *per asperam*, εἵλη *per lenem*;)——τὸ δ' ἡλ——προενεκτέον, παρὰ τὴν εἵλην. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἥλιον δικάσεις. ἅμα δὲ——τῆς ἡλιαίας ὀνομ. Ista enim, τὸ δ' ἡλιάσεις, etc. usque ad διὰ τοῦ ῑ εἵλην λέγουσι, et ultima, οὕτω Δίδυμος, etc. duo sunt scholia indidem ducta.

770. ἢν ξυννεφῇ δὲ—Vide Av. 1502. Infra 1342. ἐὰν δὲ γένῃ Schol.

772. Schol. l. 3. ὃν] ὧν Valck. qui in his decem thesmothetis nullam fraudem videtur suspicatus. Mox fin. qu. an ἐξηγεῖσθαι.

773. δικίδιον εἶπας Eq. 346.

780. Athen. XIV. 647. B.

824. ἡ θρᾶττα] Hæc dicit vel Xanthias vel Sosias.

833. Lego ἀναρπάσας, ut 17. Anaxilas Athen. VII. 307. D. vel VIII. 342. D.

843. Qu. τιμῶν, ut 895.

851. Athen. X. 424. C.

870. Ἑρμῆς προπύλαιος Pausan. I. p. 53. προπύλαια ἀκροπόλεως Thucyd. II. 13. Lex. Rh. Bekk. p. 202, 30. Ἀετὸς προπύλαιος: τὸ νῦν λεγόμενον ἀέτωμα ἢ δέλτα. Ad quæ tamen confer p. 348, 3. 361, 17.

888. Malim οἷον ἁλώσεται, ut 1320, etc. Et qu. an distinguendum, φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. οἷον—
895. ὡς δὲ καὶ Euphron Athen. IX. 377. F.
897. Qu. ποῦ 'στὶν ὁ δ. (ᵹ') Vide ad Av. 167. Possis, ποῦ, ποῦ 'σθ' ut Plut. 865. Ran. 288.
898. Malim, ΦΙ. ἕτερος. *This is such another thief as Labes*. Et 899. *forsan* ΒΔΕ. ἀγαθός γ'—Imo 899. certissime Philocleonis. κάθιζε 900. dici liquet ad judicem.
912. Qu. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.
922. Schol. l. 4. Forsan, δύ' ἐριθάκους οὐκ ἂν τρέφοι λόχμη μία. Vel potius, οὐκ ἂν τρέφοι δύ' ἐρ. λ. μ.
933. Si constaret προσκαλεῖσθαι dici de testibus, mallem προσκεκλημένα. Vide Demosth. Aphob. III. 850, 14.—πρὸς hic valet *præterea*. Recte igitur conjeci.
934. Distinguere mallem cum MS. Rav. οὐδέπω; ΦΙ. τοῦτον—Vide Pac. 326.—Qu. an, κοὐ καθίζεις; ΦΙ. οὐδέπω· τοῦτον δέ γ'—ut Brunck. Tum distingue, ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ π. ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔ. ΒΔ. οὐκ ἀλλ'—ΦΙ. κλέπτης—ut Br.
936. οὐκ αὖ Rav. ut Eq. 335, 8. Vide Thesm. 899. Lys. 171. 989. qu. Vesp. 917. Eur. Androm. 239. MS.
951. Qu. ὅ τι; σοῦ—
977. Schol. init. κοινὸν] i. e. ἀνθρώπινον. Non opus est legere καινόν.
978. οὐδέν ποτ' Rav. Qu. ο. π. εἰ μή—Vide ad Av. 1679. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ Æschyl. Agam. 1108.
985. Lege ἐνταῦθ' ἔνι. ut Soph. Œd. T. 598. Nub. 211. Av. 990. Eq. 128. Cratin. Pollucis x. 140. ubi lege, 'ΕΝΕΙΣΙ δ' ἐνταυθί—Sed vide Eccles. 169.
987. Qu. an dist. personas,

ΘΕΡ. (Thesmothetæ personam gerens) φέρ' ἔξερ.

ΦΙΛ. πῶς γάρ—(vel totus servi, si mox ἔοικας legas cum Rav.)

ΒΔΕ. δείξειν ἔ.

989. ΦΙ. οἴμοι. ΒΔ. ποῦ 'σθ' ὕδωρ; ἔπ.
1014. Plutarch. de Orac. Def. p. 414. E. Athenæus I. 19. E.

1015. Qu. εἴς τ'—

1020. Schol. l. 1. ἐξώλης] Qu. an intelligit *exoletus?*

1021. ἑαυτοῦ] An ἑαυτὸν Schol. ad v. præced. i. e. κωμῳδεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit pro ἐραστής.

Ib. Schol. In Cratino malim,

* * * * * * * μισεῖς γὰρ πάνυ
τὰς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδίκ' αὖ τρέπει νῦν — ⏑ —

Sed vide Bibl. Coisl. p. 474. Porson. ad Av. 718. Sed nonne oportet τὰ παιδικά? Sine articulo Plato Phædr. p. 304. Bip. apud Matthi. Gr. p. 627.

1027. Schol. l. 1. κατὰ Κ.] Lege καὶ Κ. et integriora vide in Schol. Pac. 754.

1028. Pac. 755. Demosth. Lacrit. 938, init.

1032. Malim, μετ' αὐτὸν, sc. Cleonem.

1052. Athen. III. 83. E. 84. A. 3.

1071. Hinc Ἀττικοὶ σφῆκες Alciphr. II. 4. p. 262. Vide 1085.

Ibid. εὐγενεῖς] An ἐγγενεῖς?—Imo vide Thesm. 337.

1082. Æschyl. Pers. 426.

1086. Malim πάντα μ' ἂν δ.

1106. Schol. l. 3. An, ἡ πυελὶς ἡ περικειμένη?

1111. τὸν γόνον] τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσι Schol. An legebat τὸν ΠΟΝΟΝ?

1113. Lege ἐκροφῇ. Vide Equit. 698. 901. Acharn. 277. In Juliano Cæsar. p. 318. C. ἐκφορήσωσι male ed. 1583. p. 48. Qu an alicubi in Athenæo emendaverim, ἐκροφῇ τὰ σίτια.

1164. Vide Gaisf. Hephæst. p. 70. et Herman. de Metr. p. 128. et Add. ed. 2. σαλακωνία Alciphr. II. 3. p. 224.

Ib. Schol. l. 7 et 9. Forsan Αὐτολύκου et Αὐτόλυκον. Sed omnia longe difficillima.

1178. ἔφη] Parenthesis, subaudito ὡς. φασὶν Lysistr. 188. Pors. Advss. p. 287. Antiph. Athen. XIV. 655. B. ἔοικε Thesm. 38. λέγω Plut. 445. forsan Athen. X. 446. A.

1183. Lucian. Timon. 50. p. 164, 29.

1185. ἐμαχέσατ' αὐτίκα, ut 1374. Verte, *exempli gratia.*

1188. Collato Ravennate, qu. καὶ λαγόνα καὶ—καὶ in versus fine; sed de Ione Chio Athen. XI. 501. fin.

1203. Malim προμάνθανε. Vide ad Nub. 983.

1216. Schol. τὸν δὲ Μυσὸν citat Vales. ad Harpocr. p. 297. notante Hemsterhusio. Forsan, τὸν δ' Ἀκέστορα τὸν Μυσὸν ἀν. ἀκ. Vel, τὸν δὲ Μυσὸν Ἀκέστορ' ἀν. ἀκ. ἐμοί. Καὶ Εὔπολις, Ὦ πολῖται——ἐστι νῦν, Πλὴν ἄρ' ἢ——Confer Eupolin Aristidis III. 215. C. ed. Canter. ubi distingue, νῦν τίς; ὢν——Ultima verte, *Callias's brood of bastards*. Ejusdem, ut videtur, Calliæ Hipponici filii, quem ut mulierosum ridet noster Av. 287. τὸ νόθον ut Eurip. Hippol. 962. Antig. Fr. 9.

1218. δεδέξεται glossa esse videtur. Qu. ἄληθες; ὥς γε Διακρίων ἂν οὐδ' ἂν εἷς. De ἂν vide Av. 1147. Lys. 361. F. res incerta.

1221–2. Ambo versus sunt Philocleonis.

1223. τοῦτ' εἰ optime Porsonus; sed male distinguit [*post* παραπολεῖ.]

1231. Schol. l. 6. Malim, καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραφεν, παραθεὶς τὰ (vel τὸ) Κρατ. Quod præcedit Ἁρμόδιος, vitiosum puto: forsan Ἡρόδικος. Vide Athenæum.—Ni me omnia fallunt, legendum Ἀρτεμίδωρος ἐν—

1236. Vide an legendum κἀντᾴσεται, et 1225. ἕτερ' ἀντᾴσομαι. vide Eccl. 882. ἑτέραν non prorsus malum, sc. ᾠδήν. Sed potius σκόλιον subintelligitur quam ᾠδή. Optimum ad sensum ἕτερον ἀντᾴσ. et quum suspectum sit ἐάν γ', hoc ipsum forsan latet.

1251. Philo Jud. Vit. Mos. I. p. 603. A. Συβαριτικῆς ἀσελγείας.

1265. Theopomp. Comic. Athen. VI. 264. A.

1284. Qu. πλευραῖς τέγους. Vide Rav. [στέγειν.] Mox τὰς πληγὰς στέγειν, ut Br. Verte, *to keep out*. (τὰς πλευρὰς legisse videtur Schol. ex ejus interpretatione, συνέχειν.)

1315. δὴ καὶ tres primæ. καὶ omittit Schol. An καὶ δή?

1317. Schol. fin. Lege, οὕτω πάντες· ὅμως δ' ὑστερεῖ—vel, πάντες ὁμοίως· ὑστερεῖ δ'—Verte, *Ita omnes grammatici*, Didymus puta, Symmachus, etc.

1322. Vide Polluc. VIII. 18.

1323. Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων, 1319.

1337. Schol. Strattis: Lege, ἢ—ταὐτὸν—Deinde, δέ γ' vel δ' ὅπερ—ἅπερ χοὶ Λέσβιοι. ἐπὶ τοῦ αἰ. τ.

1382. Malim τεττάρων.

1404. Malim κλητεύων ἔοικας. Ordo est, σὺ κλητεύων ἔ. γυναικὶ θαψ. In pallorem ridetur Chærephon, non mulier.

1422. Stratonicus Athen. VIII. 351. E. ubi ἄρδοι Coray.

1425. Lege, μέμνησ', αὐτὸς 'απ. Scil. ὦ κλητήρ.

1434–5. εἴσω et οἴσω sunt v. ll.

1441. Qu. γε pro σε.

1444–6. μεταπεσεῖτ' Bentl. Lege,

——— ἀντιμαθὼν
ἤθη, μεταπεσεῖται
ἐπὶ τὸ τρ. καὶ μ.

Versus 1445. non est trochaicus; sed brachycatalecticus ejusdem generis cujus ceteri.

1478. Melius ὑπαὶ vel ὑπὸ ῥύμης.

1487. Lege, οὐκ εὖ; cum interrog. (vide Pac. 1229.) et seni continuatum. Deinde, ΒΔΕ. μὰ Δ. οὐ—

PAX.

Historia. Schol. ad 435. Schol. Rav. ad 476. e Philochoro. Omnia vide vv. 978—98.

Var. Lectt. apud Schol. 5, ut videtur. 7, ut videtur. 13 male. 36 male. 43 male. 48, ut videtur. 108 male. 245. 258. 259 male, ut videtur, χ pro 'χ. 309. 382. ἀγΛΑοῦμεν, sed casu. 464. 495. 506 qu. 552 male. 556 male. 593. 615. 617. 632. 642. 643. 647 male. 662. 674 male. 694. 698.

714. 721 male. 725. 752 bis male. 754 male. 831, ubi qu. 836. 874. 923. 938. 1026. 1050. 1064. 1078. 1109 male. 1112. 1115 male. 1131. 1143 male. 1144. 1147. (1164?) 1176, ut videtur. 1199. (1215?) 1223. 1246 male. 1285. 1296. 1337.

V. 1—20. Personas distingue: (N. B. A est ὁ παρατιθεὶς, B. ὁ μάττων.)

1. A. αἶρ'—
2. B. ἰδού· δὸς—
4. A. δὸς μ. ἑτ.—
5. B. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ποῦ γὰρ—
6. —————— A. μὰ τὸν Δ.—
9. B. ἄνδρες—
11. A. ἑτέραν—
12. —————— B. ἰδού.
15. A. αἰβοῖ·——
16. —————— B. μὰ τὸν 'A.——
18. A. αὐτὴν ἄρ'—— (et qu. an interrogative?)
19. B. νὴ τὸν Δ.—— et pergit 20, etc.

2. Sic αὐτὸν τὸν ἀλαζόνα infra 1121. Vide Ran. 1152.

7. Schol. l. 1. Qu. περισύρας. tum περικυλ.

16. γε om. Rav. An. ἑτέρας αὖ?

21. εἰ μὴ φέροι πως ὦτα μὴ τετρημένα Agath. Procem. Anthol. (Jacobs. T. 6. p. LII.)

25. Athen. XIV. 650. A.

27. Schw. ad Athen. IV. 173. A.

39. προσβολή.] Antiphon 123, 22.

40. Distinguendum suspicor,

—————— προσβολή,
οὐκ οἶδ'——————
—————— τοῦ γάρ ἐστ'; A. οὐκ ἔσθ' ὅπως
——————————

B. οὐκοῦν—— etc. ad 48. ἐσθίει.
A. ἀλλ' εἰσιὼν——
B. ἐγὼ δὲ——

47. δοκέω μὲν Ananius Athen. VII. 282. C.

47—8. Lege αἰνίσσεται, ἀναιδέως (Rav.) ἔσθιεν. Hoc forsan Schol.

97. Malim, ἀνθρώποις φράζειν. i. e. φρᾶζε. Possis φράζω, ut φράζομεν Av. 1085. φράζω Trachin. 468.

103. ὡς—ἐς.] Demosth. Pantæn. 979, 26. εἰς ἀγρὸν ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἐπικλήρους. Polycl. 1221, 20. Thucyd. IV. 79, init. εἰς θεοὺς Pac. 131. Av. 844.

142. Citat Athen. XI. 486. E. ubi R. P. Advss. p. 129.

160. Forsan, ὀρθὸς χώρει, ut ἀνῇξε δ' ὀρθὸς Phœn. 1474.

162. Qu. ἀμερίων. i. e. ἀνθρωπείων.

164. Vide Isæum Philoct. § 24. Bekk.

170. Plutarch. II. p. 233. init.

179. Athen. XIII. 565. E.

184. ἔστ' ὄνομ'. Vide Av. 274. 278. 645. 1203. 1527. me ad Av. 813.

188. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι. (πόθεν τὸ φίτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;) Sic forsan inserendus versus ex Eustath. ad Il. Ψ. p. 1291, 26. ed. Rom. Aliud fragmentum apud Polluc. x. 188. p. 1381. τήνδ' (al. γοῦν) ἀσπίδα Ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως, verba sunt Πολέμου ad Κυδοιμὸν, vel Trygæi ad ἀσπιδοπηγόν. Vide 1208—63. sed illud præstat.

195. Usitatius οὐδ' ἔμελλες.

198. Vide an hinc emendandus Julian. Cæsar. p. 307. B.

214. Lege Ἅττικ. Supra 213. Ἀττικίων est ὁ Ἀ. Sed qu. an asp. ob Laconicam dialectum. Vide Kidd. ad Dawes. p. 225. ed. nov.

237–8. Distinctionibus sublatis lege, πλάτους Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλ.

240. Vide ad Demosth. F. Leg. 442, 15. et Hemst. ad Lucian. I. p. 365, 59.

241. Perspicue legendum τρὶς ἄθλιαι.

250. Corruptus. Trygæo dandus, ut puto. Nempe τυρὸν Σικελικὸν κατέκνα Polemus.

254. Κυδοιμὸς deus. Empedocles Athen. XII. 510. D.

260. Collato Elmsleio Ach. 759. p. 127. suspicor legendum, παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ πάνυ. Numeri similiter fracti in Plut. 881.

266. Schol. τῶν ἐν τῇ ΕΙΡΗΝΗΙ] Lege CKHNHI.

272. ἢ πρίν γε] Qu.—εἰ πρ. Schol. ad 270. vel εἴπερ γε πρὶν μ.

279. Malim μάλ' αὖ. Lege autem κἄτ', non κᾆτ'.[a]

304. ἀρχιτεκτόνει] Athen. IX. 379. A.

311. Schol. τὴν πόλιν] Lege τ'' πο῀ i. e. τὸν πόλεμον.

315. Qu. οὔτι νῦν γ' ἔτ' ἔστιν—Eurip. Heracl. 976–7.

317. De constructione vide Thucyd. V. 32, med. VII. 43, fin. ἀνέντων τῆς ἐφόδου.

319. Æschyl. Prom. 1015.

347. ἔλαχε] Eurip. Orest. 313. 952.

362. Κιλλικῶν Suid. in voce, Καλλιφῶν in πονηροῖς, Καλλικῶν diserte Eustathius ad Odyss. κ. p. 1669, 56. vide notas ad Hesych. v. Κιλ. Qu. an luxatus Suidas in Κιλίκων, ut duo sint: 1. Achæus, cognomine Κιλίκων (vel Κιλικίων) dives et fatuus; 2. Κιλλικῶν, Mileti vel Sami proditor. Sed eundem putant Eustathius et parœmiographi Schotti.

363. Malim, οὐκ, ἢν μὴ λάχω. Confer Lysistr. 208.

370. Eurip. Electr. 33. χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνῃ.

387. In ed. Porti νόμιζε ἐν τοιῷδε, ni fallor, emendabat [*Porsonus*,] relictis τῷ πράγματι, quomodo male curatur metrum. Inde autem posses, νομίζειν ἐν τοιῷδε πράγματι, ut infinitivus ponatur loco imperativi. Vide ad Plut. 598.

417. τήνδε δὲ ξυνανέλκυσον. Hoc vel συνεξέλκυσον necessarium ad sensum. Vide ad 468.

440—57. Collato Schol. distingue,—βούλεται,

441. ΧΟ. μηδέποτε—
443. ΤΡ. κεἴτις ἐπιθ.———μάχαις,
445. ΧΟ. πάσχοι γε—
446. ΤΡ. κεἴτις δορυξ.————μαχῶν,

[a] Supra T. I. p. 170. ad Antiphont. 131, 22. J. S.

448. XO. ληφθεὶς—
449. TP. κεῖτις στρατηγ.——παρεσκευασμένος,
451. XO. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ'—
452. TP. ἡμῖν δ'
453. XO. ἄφελε
454. TP. ἰὴ, ἰὴ τοίνυν——Ἄρει δὲ,
456. XO. μὴ, μή. TP. μηδ' Ἐν. γε; XO. μή.
457. TP. vel EP. ὑπότεινε

N. B. 440. 443, 6, 9. 454. Trygæi orationem abrumpit Chorus. Deinde 458—601. dispiciendum de personis.

453. Confer omen Pæonum apud Herodot. v. 1.

468. Lego, ἀλλ' ἄγετε, ξυνανέλκετε καὶ σφώ. Nil frequentius, quam in bicompositis verbis alterutram præpositionem excidere. Mox 470. κάμπίπτω Suidas ed. Kuster. v. ἐξαρτήσας, et Aristophanes Junt. 1515. sed recte in Suida κἀπεμπίπτω ed. Med. et MS. C. C. C. apud Porsonum. Hoc ipsum verbum paullo ante 416. restituendum.

Ceterum quamvis sæpe plurale pro duali irrepsit, nonnunquam vice versa erratum est; ut in Acharn. 733.

ἀλλ' ἄγετε Lysistr. 665. De ἀλλὰ ad Lysistr. 833. Plut. 229. Phœniss. 803.

506. Qu. an legerit Schol. ἀπὸ τῆς θαλάττης.

512. ὁμοῦ γενέσθαι Thesm. 579. Xenoph. Hellen. IV. 5. 15.

514. Plerumque flectunt -ως, ὅτερον, ὅτατα. vide R. P. Opusc. p. 222. ἐχθροτέρως Demosth. de Pace 61, 26. χαλεπώτερως Thucyd. II. 50, init. VIII. 40. σωφρονεστέρως Iph. A. 379. εὐρυτέρως Lysistr. 420. ἀσφαλεστέρως Thucyd. IV. 71, fin. μαλακωτέρως VIII. 50, med. ὑποδεεστέρως ib. 87$\frac{3}{4}$. μειζόνως IV. 98. ἐρρωμενεστέρως Xenoph. Hellen, III. 5. 14. μεγαλειοτέρως ib. 4. 19. ἐχθροτέρως e Thucydide Antiatticista Bekkeri p. 92, 24. ἐπιτηδειοτέρως idem grammaticus ibid.

Quum metrum iamb. dim. esse videatur, vide an hic legendum ἀνδρικωτέρως: (sed metro facile succurres legendo 515. καὶ δὴ, de quibus particulis vide ad Eccl.

510.) et in Eq. 451. ἀνδρικωτάτως. Sed de superlativo etiam atque etiam considerandum.

528. Lege -ερυγμίας, et sic forsan Schol. -υρε- servant Suid. ed. Med. v. κρομ. et Phryn. Bekk. 56, 19.

531. Qu. κλαύσει γε σύ. Vide Eccl. 1019.

565. De σφῦρα Gaisf. ad Hephæst. p. 18. Hesiodum Opp. et D. 423. (σφυρήλατος Epigr. Phot. v. Κυψ. ἀναθ.) Gram. Hermanni p. 437. n. 73.

567. Prior Scholiastes ita capit: *Optime aliquis per eos* (αὐτῶν, τῶν γεωργῶν) *duceret* μετόρχιον. i. e. *agmine denso stant agricolæ, tanquam* ὄρχος *arborum.* (Lege, μεταξὺ ποιῆσαι μετόρχιον· ἐπειδὴ πολλοί εἰσιν. ἵνα—) Alter legebat τῶν μετορχίων, et intelligebat, *Nunc facile aliquis* ἀπὸ τῶν μετορχίων *transferret* τὰ φυτὰ *in suum locum, ope scil. agricolarum.* Unde facile posses, ἦ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειέ τις. (Sensum loci exprimeres, ἦ καλῶς ἂν τῶνδ' ἀπαλλάξειέ τις μετόρχιον.) Sed quum τις de suo suppleant Scholiastæ, ut in Plut. 505. verum puto, ἦ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειαν ἄν, scilicet οἵδε οἱ γεωργοί. *Facile sane isti* μετόρχια *aliquot profligarint.* De isto genitivo vide Brunckium ad... Sic τῶν λίθων Ach. 183.

573. παλλασίων] An λαπάθων Schol.?

577. φρέατι. Vide Athen. III. 123. F. 124. D. 125. A. Eccl. 996.

604. Schol. l. 3. ἔχον] Qu. ἕλκον.

608. Schol. l. 4. ἔπλεξεν] Lege ἐπέπληξεν.

609—10. Plaut. Asinar. III. 3, 29.

618. Schol. med. An legendum, ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἀποτυχεῖν?

631. κᾆτα δ' ὡς tres primæ, Inv. Br. et omnes. Certissime legendum κἀνθάδ', *Athenis* scil. Nescio autem annon alii antea id viderint. De κἀνθάδ' vide Porsonum et me ad 855. Contra ἐνθάδ' vitiosum Av. 764. ubi vide. ταῦτα, ἐνταῦθα, vel ἐντεῦθεν conf. Nub. 62. Rav. 697. apud Pors.

637. Vide Thucyd. IV. 41. fin.

662. εἶέν γ'] γ' om. Rav. et Schol. Vide Æsch. Choëph. 664. Blomf. *Ed. Rev.* 38. p. 488.—Qu. εἶ'· εἶεν, ἀκ. *Age—recte, intelligo.*

665. Schol. Qu. κιστίδας δὲ ἐκάλουν—

675. ὅπερ Sch. ὄπερ Rav. (i. e. οὗπέρ, ut recte Inverniz.) Lege, οὗπερ φησὶν εἶν' αὐτὸν πατρός. τοῦ non. Græcum esse videtur. Vide p. 70.

693—4. Qu.——τότε, Πρῶτον ὅ τι πράττοι—ut sit constructio pendens; idem fere ac si dixisset, περὶ τῶν ἀρχαίων.

691. Schol. Cratinus: Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας, ἐν τοῖς λύχνοισι θάψω. Ita χρεὼν et θεῶν confusa, etc.

731. σὺ om. Rav. Lege vel φυλάττετε[a] vel -τειν.

733. Thucyd. V. 50, med. Herodot. VIII. 59. et Valckenær.

740. Schol. l. 2. εἰς Εὐριπίδην, lege Εὔπολιν.

760. μοι deest in 3 primis edd. et uno MS. Brunckii. Qu. an ἀνταποδοῦναι. Quod compositum alibi in his notis restitui, ni fallor: qu. an in Thesm. 820. Vide ad Thesm. ult.

785–6. Lege ὑπάκουε, servato ἔλθῃς, ut Lysistr. 734.

835. Schol. Ion, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. Ineptit, de Creusæ filio cogitans.

847. Nunc malim, πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; πόθεν; ΤΡ. ἐκ τοὐρανοῦ. Vide Rav. et me ad Nub. 664. Sed qu. annon Attici τούτω et αὐτῷ semper dixerint. Matth. Gr. § 436.

849. Qu. τριώβολον. ἦ——βροτοί;

854. Schol. παραιτοῦνται. i. e. *reprehendunt.* Vide Av. 1215. et Schol.

858. Iph. A. 537. Herodot. VII. 104. prop. init. Schæf. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. Heracl. 641.

869. Malim σησαμὶς—Vide Eupolin Athen. XIV. 646. F. Sed -μῆ diserte Schol.

[a] Hoc voluit Bekker. sed typographi incuria dedit divisim φυλάττε τε. J. S.

873—5. Distingue, ΘΕ. ἦν ἡμεῖς—ὑποπεπωκότες; ΤΡ. σάφ' ἴσθι.

886. Vide Eq. 155.

890. Schol. fin. Qu. τινὲς δὲ φασὶ Πᾶνα παρ.—ἐν ἀγρ. sed quære de historia.

891. Ut Kust. tres primæ et Rav. nisi quod hic ἡμῖν. Malim igitur, τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον ὑμῖν· ὡς καλόν.

921—33. Pro XO. ubique restituendum ΘΕΡ. (duo famuli, ii qui fabulam ordiuntur.)

941. Lege, ὥστ' αὐτὰ δῆλα—

945. Æschyl. Theb. 703. λήματος ἂν τροπαίᾳ disjunge cum Heath. servato ἂν ἔλθοι. Vide Blomf. Gloss. et Ag. 212.

948. Schol. Platonis locum lege, φέρε τοῦτο δὴ Δεῖξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἔνι;

1002. E Megaride scilicet. Vide Elmsl. Ach. 519.

1027. Strophe 942. Herman. de Metris, p. 418. qui ineptit.

1043. ΤΡ. ὄπτα καλῶς νῦν ταῦτα. ΘΕ. καὶ μὴν οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
ΤΡ. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.
μάντις τις ἐστίν. ΘΕ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης.
ΤΡ. αὐτός γε ποὖσθ', ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὠρεοῦ.
ΘΕ. τί ποτ' ἄρα λέξει; ΤΡ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
ΘΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
ΤΡ. μὴ νῦν ὁρᾷν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕ. εὖ λέγεις.

Sed quum οὗτός γε ποῦ 1047. det Rav. vide an,
ΘΕ. μάντις τις ἐστίν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης
οὗτός γε ποὖσθ'. ΘΕ. ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὠρεοῦ;
τί ποτ'—

Videndum an v. 1043. καὶ γὰρ defendi possit e Ran. 412.

1056. Delendum puto ΙΕ. Certe 1061. delendum, et pro ΘΕ. reponendum.

1072. Malim ἀπολεῖ γ'—plane ut Ran. 1276. De γε Elmsl. ad Acharn.

1090. νέφος ὀξὺ Schol. 922. ἐχθρὸν ad 923. Vide de νέφος Herodot. IX. 109, 50.

1094. Schol. l. 4. κύσθον] Lege κύαθον.

1107. Vel hic lege τότε πρῶτον, vel 1074. τόδε πρότερον.

1125. Distingue, ὦ θυηπόλε; ἤκουσας; ΤΡΥ. ὁ κ.

1134. οὐ κεαστῶν Fl. Christian. sed v. l. οὐκ ἐᾷς τῶν. Sed diserte in notis conjicit εὐκεαστῶν, et e duobus MSS. citat οὐκ ἐάσω.

1136. Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. I. p. 29. indicante Bentleio. Confer Eccl. 45. 602. Platon. Rep. II. p. 372. C.

1144. Schol. *Alii*, ἄφαυσον, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Vel lege ξήρασον, vel forsan isti legebant ΑΛΛΑΦΛΥΣΟΝ, quo ducit ἀλλ' ἄφελε Suidæ ed. Med. v. φασηλ. Qu. an legendum, ἀλλὰ φαῦε. Vide Pierson. ad Mœrin. p. 398.

1148. τυντλάζειν. Athen. IX. 378. D.

1164. φύσει Suid. Med. et MS. v. φίτυ, et Rav. Vide Nub. 875. Thesm. 538. Lysistr. 1037. Isæum Tyrwhitti, p. 6, 13. Eur. Med. 1225.

Ibid. Qu. an legebat Schol. πρῴμον, ut Vesp. 264.

1176. βάμμα Κυζικηνικόν. Si de κυσὸς et ejus quantitate constaret, possis etiam κυσικηνικὸν, vel etiam κυσοκηνικόν. Hesychius: κυσοχηνή—οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν.

1189. Schol. Lege, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες, ut Kuhn. ad Ælian. V. H. XIII. 9. Vide an versus factus in Laconas καθομιλοῦντας Tissaphernem, (Thucyd. VIII, etc.) Ioniæ Satrapam. Confer Athen. XV. 681. C. XII. 535. E. Quæ si vera sunt, iste versus ex Aristophane, vel potius ex proverbio quod expressit Aristophanes, detortus.

1194. ἐπισφόρει Rav. Lege ἐπιφόρει. *pile up.*

1200. Forsan, πεντήκοντά γ' ἐμπολῶ δρ.

1215. Schol. fin. An hoc vult, *alios legere mox* 1216. ἰσχάδας, τρ. χ.

1243. Nonne legendum, τῶν κατακτῶν κότταβος, ut θύμον τε τῶν Ὑμηττίων in Eubulo aut Antiphane Pollucis VI. 67. Athenæi I. 28. D. (Pors. Opusc. p. 233.) In Eccles. 405. dubito annon legendum τῶν Λακωνικῶν.

1270. ὁπλοτέρους om. Rav. Puto fuisse ὅπλ' ἡμῖν ᾄδων. Passim ita ludit in verbis Noster, ut se ipse interpretetur. παίειν supra 453. quod miror Elmsleio suspectum esse.

1306. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε Καὶ σμώχετ'—Rav. ἐμβάλλετον. Qu. σμώχοντες?

1339. Schol. Qu. τὰ $\overline{\Delta}$ μέτρα. i. e. om. alii v. 1337—40.

1347. συκολογοῦντες] Herodot. I. 71. Athen. VIII. 334. B. IX. 408. A.

AVES.

HISTORIA. Nicias. Vide Schol. 13. 186. 362. 1369. Acta hyeme, 105. τἀπὶ Θρᾴκης, 1369.

Argum. § 3 et 4. Kust. [*l.* 3. *et* 15. *Bekk.*] Pro προεστώτων et -τῶτας qu. an legendum προστατῶν et -τας.

Ib. § 5. [*l.* 23.] ὁ μὲν καθόλου στίχος. Lege στόχος. *The general* aim *of the poet.*

Dram. Pers. Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ, sine Θ. ut Πείσανδρος, Πεισίστρατος. vel saltem Πισθέταιρος, ut Schol. 1271. Sed quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθοντι τοὺς ἑταίρους, quam ut πιστῷ ἑταίρῳ.

Var. Lectt. apud Schol. 7 male. 14. 19. 23. 45. 63. 66 ἔρου, ἔρω, ἐρῶτα. 157. 168. 235. 282. 304. 347. 358. 359. 374 male. 400 male. 417. 442 male. 444. 456, ubi vide. 462 male. 463 male. 520 male. 527. 567. 568. 604 male. 646. 652. 686 male. 688. 718. 791 προκ. pro $\overline{\pi\rho}$οκ. 810. 826. 836 male. 837 male. 873. 903. 953 legebat πολύπορα, ut videtur. 1002 male. 1008 (qu. an legebat ἀστέρων.) 1012. 1021. 1069. (1078?) 1099 qu. λευκότρυφα. 1100 male. 1114. 1115. 1121. 1203. 1213 male. 1218 male. 1269 male. 1326. 1335. 1342. 1372. 1381. 1392 male.

1404 male. 1468. 1478 male. 1480 male. 1490. 1502 male. 1551. 1558 qu. 1597 qu. 1655. 1712 male.

V. 11. Schol. l. 7. Lege, καὶ ἕτερος. * * ἔχων λύραν Ἕ. Tum,

A. μεγάλους πιθήκους οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, ——————————

B. ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους· * *
ὁ μέν γε δειλὸς[1], ὁ δὲ κόλαξ[2], ὁ δὲ ξένος[3],
ὁ δὲ νόθος.

1. Pisander. 2. Teleas. 3. Execestides.

Sic ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Schol. Leid. ad 1700.

13. Schol. l. 3. Lege πρὸ ἐτῶν δ̄.

15. Scholia distingue:—τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτόν. (sc. Tereum.):~'Ἐκ τῶν ὀρνέων] οἷον ἐκ τοῦ συστ. Prior iste jungebat ὃς ἔφασκε τῶδε ἐκ τῶν ὀρνέων. Tum διαιροῦσί τινες, etc. hoc vult: *alii distinguunt post* ἐγένετ', *et jungunt* ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων τὸν μὲν Θαρ. (An legebant, ἐγένετ'· ἐκ τῶν δ' ὀρνέων Ἀπέδ.) Sed ista, βιαίως γάρ, etc. non expedio. Hoc video, legendum σημανεῖν——δείξαντας. An legendum, σημανεῖν ἡμῖν τὸν ἔποπα, ὃς ὄρνις ἐστὶν, δείξαντας:~'Ἐκ τῶν ὀρνέων] παρ' ὑπόν. εἴρηκε.

31. Schol. In Callia lege, καὶ Σάκας (vel -αν) ὃν χ. In Cratino malim συστραφῇ.

35. Schol. τὸ δὲ ἀ. π. ἐκ τῶν ὀρνέων, ἀντὶ τοῦ] Qu. ἐκ τῶν ἀνων (ἀνθρώπων.)

40. κραδῶν. Schw. ad Athen. xv. 682. D.

55. Aristoph. Athen. II. 53. A.

58. De τοῦ παιδὸς vide me ad Demosth. F. L. 391, 6.

67–8. Athen. IX. 387. A.

96. Schol. Lege, ἐπεὶ ἐφόβει αὐτούς. Putabat Schol. hæc a Pisthetæro ad Euelpidem dici, vel vice versa.

102. Athen. IX. 397. E. quem e MSS. corrigunt.

106. τε καῦθις tres primæ. Malim κᾆτ' αὖθις, sine τε.

108. Herman. Metr. p. 137-8. Infra 1128. 1699. Thucyd. I. 24, 93. Herodot. IV. 147, 40. Eur. Iph. A. 953.—Nunc suspicor legendum, ποδαπῷ γένος; Adde Herodot. I. 6. in

multis libris, Ctesiam Athen. XII. 528. F. Æschyl. apud Etymol. v. αἰδοιέστατος p. 31, 5. Eurip. Bacch. 989. Athenæus x. 425. D. 1. Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος. XI. 461. F. γένος Λυδοῦ MSS. XII. 516. C. Duris ibid. XIII. 560. B. Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ. Epigr. ibid. XIII. 576. C. Athen. XIII. 606. C. XIV. 636. F. 648. E. Herodot. III. 4. Æsch. Suppl. 270. Inscr. Wilkins. (Chandler. II. 1.) semper μῆκος, πλάτος, πάχος sine articulo. ὕψος Euang. Athen. 644. F.

111. De σπέρμα vide Athen. VI. 256. B. 2. Pseudo-Demosth. 784, 29.

149. Schol. l. 2. πολὺ] Qu. Πύλου, πόλις—

150. ὡς οὐκ ἰδὼν Schol. Pac. 803. i. e. οἷα δή. Vide Schutzii Hoogev. p. 762. Viger. ὅσα γε Thesm. 917. Pac. 857. ὅσον γ' Nub. 1254. In Œd. Col. 125. ὡς ἐπεικάσαι. Si constaret ὅσα dici, quomodo certe dicitur ὅσα γε, facile curaretur metrum,——ὅσ' ἐπεικάσαι. Sin minus, potes ὅσα γ' εἰκάσαι.

163. Malim ᾗ, *quomodo*.

167–9. Vitiosum videtur ὄρνις 168. et e proximis petitum. Forsan, τίς ἐστιν οὗτος—facillime enim excidere potuit ·ϛ· i. e. ἐστιν per compendium scriptum, ut mox excidit 277. In Vesp. 383. ἔσται probabiliter Brunck. ubi me vide. Adde Vesp. 897. Sæpissime quidem omittitur verbum substantivum; sed recte additur, ut mox 271.

Possis etiam, τίς οὗτος; εὐθὺς ὁ Τ. Ceterum Suidas v. Τελέας in fine ita supplendus: τοὺς πετομένους ἦν· ἔρῃ τίς ὄρνις οὗτος;

180. Recte damnat, ni fallor, vulgatam Brunckius. Vide Ran. 1189.

182. Forsan, διὰ τουτὶ κ. vel διὰ δὴ τοῦτο κ.

194. Schol. fin. Lege, μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα. Demosthenes Demetrii Phalerei apud Plutarch. Demosth. p. 850. B.

251. Schol. prop. fin. παρὰ τῷ Σίλλῳ] Qu. παρὰ τῷ αἰΓΙΑΛῷ. Ovid. Met. XI. 710.

271. οὗτος αὐτὸς est avis quæ modo advenerat; quod absurdum est. Lege igitur αὐτοὺς—*Hic* (Epops) *eas* (aves) *singulas nobis indicabit.*

282–3. Sensus videtur esse, Ego sum Sophoclis Epops; cujus filius fuit Philoclis Epops; cujus filius est hic Epops de quo loquimur: ergo sum hujus avus. Et forsan recte se habet vulgata, si construas, ἐκ Φιλοκλέους Ἔποπος. Vertit Hemsterhusius quasi esset τοῦ 'ξ Ἔποπος; et hoc fortasse verum: Hic est filius Philoclis, ex (me) *Epope prognati;* ut statuamus Epopem minorem esse ipsum Philoclis Terea.—Sed expende locum 1295. ubi Philocles non vocatur Ἔποψ, sed κορυδός.

Ib. Schol. l. 5. Lege, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ—

291. ΕΥ. et 292. ΠΕΙ. distingue. Euelp. *Imo si esset Cleonymus, nonne abjecisset—?*

300. Schol. l. 2. Alcman Antigoni Caryst. xxvii. (Casaub. ad Athen. ix. 394. D.)

303–5. Schol. Tribus scholiis in unum junctis lege, καὶ ἡ πορφυρὶς, καὶ ἡ κολυμβὶς, καὶ ἡ φήνη, καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελὶς, κερχνῆς δὲ οὔ· ἀλλὰ κέρχνη. Δίδυμος δὲ—φησί. κεβληπυρὶς δὲ μήποτε, etc. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio; sed credo, ὥς τις ὢν κοπρ. Tum mox lege, περὶ τὴν γραφήν.

309. Timocles Athen. vi. 241. A. 8.—Pro οἴμοι lege οἶμαι.

317. φίλους MS. Suidæ. Lege φίλος.

337. τὴν δίκην δοῦναι non Græcum puto, præsertim absolute positum ut hic. Possis, τῶνδε δοῦναι, quod ipsum non puto dici posse, quamvis τῶνδε δοῦναι δίκην rectissimum sit, ut Vesp. 1323. (ib. 451. lege τούτῳ e Schol.) Sed omnino legendum puto νῦν pro τὴν vel ob sensum. Potuissem δεῖν.

Sed vide Xenoph. Hellen. ii. 3. 29. δ. τὴν δ. ibid. iii. 3. fin. δὴ τῆς δ. ἐ. recte VV.DD. ibid. iii. 4. 25. vi. 2. 34. Œd. T. 552. Eur. Heracl. 1025.

357. Malim, νὼ 'πωφελήσει; Vide Nub. 1444. et ibi v. ll. Thucyd. v. 23, init. νῶν defendi potest ex Æschyl. Prom. [350.]

Ibid. γλαὺξ οὐ πρ. An quod ignem gestabant in ταῖς χύτραις, ut Lysistr. 297. 308. Xenoph. Hellen. IV. 5. 4.

370. Malim εἴγε. *Certe, siquidem.* Vide ad Ach. 395–6. [*Vel*] lege οἶδε τὴν φ.

378. Schol. Lege, οἱ—Ἀθηναίους—ταπεινὰς—τὰς πρώρας.

381. Malim, μάθοις γὰρ ἄν τι. Vel certe, si vulgatam servas, lege σοφά.

385. Malim,

ἄγουσ' ἡ—

μῖν ἔθ'· ὥστε—*still more.* ἔτι Thesm. 467. (1197.) Lysist. 20.

390. Xenoph. Anab. III. p. 181, 24. 184, 5. HSt.

436. Schol. l. 5. μεγαρικὰ Ald. Falsa, sed notabilis, lectio.

437. Malim, ἐφ' οἶσπερ καὶ λόγοις—*ob quæ ipsa*—τοῖς certe vitiosum. Vide ad Pac. 675.

450. Schol. φυλετῶν] Lege φυλάρχων. Ceterum bene locum explicat: ***The troops are to march back to quarters, and look out for further orders.***

451—9. Antistr. 539—48.

1.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–			
2.	⏑–	⏑–	⏑–	⏑–	– –	2. Antistr. spond. in 3° loco.
3.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–			
4.	⏑–	– –	⏑–	– –		
5.	⏑⏑–	⏑⏑–	–			
6.	⏑⏑–	⏑⏑–	–			
7.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–			
8.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–	}		
9.	⏑–	⏑–	–⏑	}		
10.	⏑⏑–	⏑⏑–	–			
11.	⏑⏑–	⏑⏑–	–	}		
12.	⏑–	⏑–	–	}		

Infra 1313—24. et antistr. 1325—34.

1.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–					
2.	⏑–	⏑–	––						
3.	⏑–	⏑–	⏑–	–	3. Antistr.	––	⏑–	⏑–	–
4.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–					
5.	⏑–	⏑–	⏑–	–	5.	––	⏑–	⏑–	–
6.	⏑⏑–	⏑⏑–	–						
7.	⏑⏑–	⏑⏑–	–						
8.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–					
9.	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–	⏑⏑–					
10.	––	⏑–	⏑–	–	10.	⏑–	⏑–	⏑–	–

De metro vide Burnei. Metr. Æschyl. Prom. p. 16. et de hoc metro,

⏑⏑–|⏑⏑–|⏑⏑–|⏑–|⏑–|⏑–|–

Hephæst. Gaisf. p. 341.

Quod autem vult Porsonus vv. 1323–4. post 1334. repetere, vide Eccles. 947. 954. 953. 960. 964. 968. Lysistr. 295. 305.

⏑–|––‖⏑–|⏑–‖⏑– supra 629—30.

463. De κωλύει Thucyd. I. 144, 93.

471. Plato apud Schol. hic et ad Vesp. 1251. Legendum puto, ψυχὴν δ' ἐπανήκειν. (hoc Burgess. ad Dawes.) cetera obscura.

481. τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον Ald. J. 1. 2. Lege, τοίνυν ἦρχον τῶν ἀ.

485. Athen. XIV. 655. A.

495. Lege, καὶ προκαθεῦδον. quæ vox occurrit Vesp. 104. Deinde jocatur in ᾖσεν, quasi gallus fuisset asotus quidam, qui jam inter potandum caneret, antequam cœnandi hora esset. *He had got noisy before supper-time.* Omnino confer Danaid. Fr. 6. et Demosth. Conon. 1257, 12. Retinendum enim δειπνεῖν. ὑπέπινον scil. post prandium, non cœnam. Vide Xenoph. Hellenic. V. 4. 40. VI. 4. 8. Aristoph. Athenæi, Pors. Advss. pp. 117. 281.

514. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων. Sed vide de Ζεὺς et ὁ Ζεύς.

525. Malim, κἂν τοῖς γ' ἱεροῖς. *In the* VERY *temples.* Vide de γε R. P. Præf. Eur. p. 46.

557. Schol. l. 2. Lege βουλομένους, et forsan πρὸς Δελφούς. Vide sequentia, et Thucydidis locum.

565. ὃ ἂν tres primæ, recte ὃς ἂν MSS. De constructione vide R. P. Orest. 887.

566–7. Huc alludit Athenæus VII. 325. B. ubi φαλαρίδα (non η) edd. MSS.

567. Schol. ἢν δὲ Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ. Qu. an Attice dici possit Ποσειδῶ pro -ῶνι, ut sane potest pro -ῶνα. Vide Greg. Cor. p. 164. et 309. T. Kidd. *Cr. Rev.* 1803. p. 9. Τύφω dativum e Lys. 973. citat Pierson. ad Mœr. p. 177. γέλω Ran. 45. MS. Cant. 1.

568. βοῦν forsan omittit Rav. certe mera esse v. l. in versu præcedenti videtur. Deinde, qui producitur λᾱρῳ? Qu. ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ, ναστοὺς ὄρνιθι λάρῳ μ. Vide Odyss. ε. 51.—Qu. ἢν δ' Ἡρακλέει βοῦν τις, ναστοὺς θύειν λάρῳ ἢ μ.

576. Qu. an legendum, Ἥρην δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην ἰέναι τρ. π. Vide Bentlei.

581. Demosth. c. Phorm. 918, 11. Athen. v. 214. C. F.

585. Malim, εἶθ' Ἀπόλλων. Verte autem, *si revera est medicus.*

592. κιχλῶν] Qu. κίγκλων.

605. Distinguere malim, ΕΥ. σάφ' ἴσθι· Ὡς—

606. Soph. Creusa, Fr. 4.

611. Recte puto Brunck. βαβαὶ pro αἰβοῖ. Quod autem dicit αἰβοῖ semper esse abominantis vel contemnentis, dubito: vide 1342.

613. —————— καὶ πρῶτα μὲν οὐκ
[5]αὐτοῖσι [6]νεὼς [3]οἰκοδομεῖν [4]δεῖ
[1]λιθίνους [2]ἡμᾶς—(πρῶτα MS. καὶ add. Brunck.)

vel eo ordine qui signis numeralibus indicatur. Sed concinnius ut posui. Vide tamen annon οἰκοδομεῖν δεῖ finem faciat tetrametri catalectici. Cave interea ne ita constituas,

οὐ γὰρ πολλῷ; πρῶτα μὲν ἡμᾶς οὐχὶ νεὼς οἰκοδομεῖν δεῖ.
Cum enim 5tus pes est dactylus, 6tus spondeus, ultima spondei syllaba est vocis vel ultima vel penultima. Supra 570.

——————— σέρφον ἐνόρχην | σφαγιάζειν
Vesp. 671.——— καὶ τραγαλίζον|τα τὸ μηδέν.

Hoc an semper verum, nescio; plerumque certe. Vide etiam an servari possit ordo vulgatus, καὶ πρῶτα μὲν οὐ Ναοὺς, etc. Vide Thesm. 39. ubi forsan λαός.

641. Lege, πρῶτον δέ γε—— νεοττίαν τε.

657. An, ΕΠ. ἄγε δὴ, Ξανθία. vide 1311. 1329. Sed potius videntur Man. et Xan. esse Pisetæri et Euelpidis servi.

669. Hinc explica Cratinum Athen. I. 29. D. de quo recte Elmsl. ad Ach. 354.

672. Lege κἂν φιλῆσαι. (Isæus Tyrwh. p. 10. l. 14. δοκῶ Orell.) Ran. 1468.

673. Rectissime vulgata, quam bene vertit Hemst. Sic κρόκης χόλιξ Vesp. 1139.

694–5. Auctor Philopatridis (Lucian. T. III. p. 598.)

698. Schol. πτεροῦ τοῦ] Lege πτερωτοῦ.

704. ἡμεῖς δ' ὡς omnes, ut videtur; certe tres primæ: sed lege, μακάρων ἡμεῖς· ὡς δ' ἐσμὲν Ἔρωτος—

705. Confer Alexin Athen. XIII. 562. D.

718. πρὸς ἅπαντα (Schol. ἔργα.) ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν Lucian. T. II. p. 589, 18. συνετάττοντο ἐπ' ἔργον ibid. 605, 32. Vide Arist. Av. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον. Tragicus apud Gail. Philolog. Part. 4. p. 107. εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσι θηροφόνοι. Forsan 'ΕΠ'. ἐπ' ἔργον Diphil. Athen. VII. 291. F. Pors. Adv. p. 95. πρὸς ἔργον Pac. 554. Cratini locum [*apud Pors. citatum*] aliter tentat Blomfield. Mus. Cr. Part. 2. p. 143.

720. Malim, ὅσαπερ πέρι μαντεία δ.

723. Athen. II. 66. C. Jortin. Eccl. Hist. III. 80. ed. 1805. (Jo. Chrysostomi locus est Homil. 12. in Ephes. IV. Tom.

xi. p. 94. B. C. D. Montf. ubi κἂν ὄνος ἀνακράξῃ, κἂν ἀλεκτρυὼν, κἂν πτάρῃ τις.

731. Schol. Lege, Παίδων π. πλουθυγιείαν] τὰ δύο sunt πλοῦτος et ὑγιεία.

738. Strophe 738—53. Antistr. 770—85.

755. Euphron Stobæi xcvi. p. 528. = 399.

764. ἐνθάδ' est *Athenis*, non *Nephelococcygiæ*, quod hic requiritur. Vide 756. 758. Possis, Σπινθάρου Ἐνθάδ', ὄρνις φρυγίλος ἔσται, sc. ἐκεῖ. Sed puto legendum, φρ. ὄρ. οὗτος ἔσται. vel εὐθὺς ἔσται. Contra ἐνθάδε restituo Pac. 631. ubi vide.

799. Lege, ὥστε Διτρεφής γε—(ὡς ὁ Δ. credo, emendatur.) Διΐτρεφῆ Cratinus apud Schol. 767. locus dubius.—Imo vide Elmsl. ad Med. [*p.* 139. *not. qui* Διειτρεφής.]

813. ὄνομα vel οὔν. MSS. omnes, ut videtur. Qu. ὄνομ' ἄρ' ἔσται. Sed multo simplicissimum τοὔνομα cum Bentleio et Brunck. i. e. τοὔνομα.—Vide 818. et ad Pac. 184. Adde Theopomp. Athen. xi. 470. fin.

817. Quid est πάνυ γε? Et omittitur in Jungermanni MS. Pollucis x. 37. Qu. an legendum, σὺ δ' ἂν χαμεύνῃ; ΕΥΕΛΠ. πάνυ γε, κ. ἑ. Sed nil hic expedio: dubito etiam de personis 810—37.

822—4. ———————— αὐτηῒ Νεφ.
ἵνα τοῦ τε Θ.————————
τοῦ τ. Αἰσ. τὰ πάντα;

824. Vide Eur. Heracl. 1021.

825. Φλέγρας πεδίον. Memorat Schol. Lysistr. 912. Φλεγρεώδη λειμῶνα, ut prope Atheniensium acropolin. Qu.

852. συνθέλω forsan reddendum Xenophonti Hellen. ii. 3. 14.

859. Schol. In Pherecrate lego, μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν—

860–1. Qu. τουτὶ τί ἦν Τὸ κακόν;

871. ὀρτυγομήτρᾳ. Athen. ix. 392. fin.

873. Schol. Qu. θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. In vulgata acquiescit Bentlei. Callim. Fr. 76.

877. Præfige ΠΕΙ. et 888. ΙΕΡ. Supra 869—70. similiter. (Male ΧΟ. 869. Br.) Deinde 896. lege ΧΟ. non ΙΕΡ. ut in stropha supra 852—9.

900. Malim μάκαρά σ'

908. Vulgata utcunque defendi posset, ut τις esset encliticum post ποδαπός. vide similia apud Porsonum ad Nub. 1263. Sed a libris non discedendum. Nescio an etiam posses, τουτὶ τί πρᾶγμα;

947. συνἵημι Sophocl. El. 131. (in choro.) Strato Athen. IX. 382. C. 2. Oraculum Herodot. I. 47. ἀφἵημι et ἀφῑημι Lex. SG. p. 471, 10. μεθἵημι Eurip. Helen. 1252. (1266. M.) habet Br. Male igitur Brunck. ad Lysistr. 157. Ran. 1462. et hunc loc. Vide ad Cratinum Stobæi CI. p. 552, 18.

957. Malim, τουτὶ μὰ Δία τὸ κακὸν ἐγὼ οὐδέποτ' ἤλπισ' ἄν, vel potius, τουτὶ τὸ κακὸν μὰ τὸν Δί' οὐδ.

980. Ineptissimum est ἀετὸς, quod ex 979. ortum est. Requiritur nomen vilis cujusdam aviculæ. Qu. ἀμπελὶς, αἴθυια. Melius οὐκ quam οὐδ'. Sed vide omnino Av. 587. (In fr. Thesmoph. II. apud Athen. I. 29. A. lege οὐχὶ, non οὐδὲ ut interpolat Brunck.)

989. Schol. Amipsiam lege,

—————— ὥστε ποοῦντες
χρησμοὺς αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν
Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.

998. Schol. l. 5. Malim ἄδηλον, servato γάρ. Tum l. 9. lege, ἐκεῖνο πᾶν (ut mox) ᾧ περιλαμβάνεται ἡ Πνὺξ, Κολωνός ἐστιν, οὗ ἕτερος ὁ Μίσθιος λεγόμενος. Sensus est: Alii quærunt an sita fuerit Pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ Μίσθιος. De ἕτερος cum genitivo vide Philippic. IV. 142, 26.

Mox, καθεῖται δὲ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ὡς εἴρηται. scil. in fabulæ argumento.

1008. Sanissima MStorum lectio, modo legas ἀστέρες. *Et ut quum sit* (medium) *rotundum sicut stellæ, radii undique divergant.* Si abesset articulus, deberet esse

ἀστὴρ, *like a star*, non, *like stars*. Infra 1145. ὥσπερ ταῖς ἅμαις. sed locus suspectus. Pac. 36. ὥσπερ οἱ τὰ σχ. Lege Av. 749. ὡσπερεὶ μέλιττα, Fragm. apud Polluc. ὡσπερεὶ θεράπαινα.

De constructione Attica, αὐτοῦ κυκλ. ὄντος ὥσπερ οἱ ἀστέρες, vide R. P. Opusc. p. 210. ad Æsch. Agam. 1393. [1363.] Sophoclem Iphigenia Athen. XIII. 513. D. Opusc. p. 243. Citat Ran. 305. Adde Vesp. 504. 884. Av. 1115. 1128. Lys. 188. si legatur φασιν.

(De structura non dissimili, ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος, Hemst. ad Lucian. p. 3–4. Thucyd. I. 126. τῶν πάλαι εὐγενὴς καὶ δυνατός. De ἐν τοῖς πρώτη, etc. Reiz. Prosod. p. 17. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ Œd. C. 743. nisi cum Elmsl. distinguas τῶν, μ.)

Eccles. 465. malim, τοῖσιν ἡλίκοισι νώ, i. e. τοῖς τηλικούτοις ἥλικοι νώ, ut Acharn. 601. νεανίας οἵους σύ. In Athenæi II. 59. C. Hermippo lege, τὴν κεφαλὴν ἔχει ὅσην κολοκύντη. Plut. 655. εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα. Lys. 1257. ᾇπερ τὼς κάπρως θάγοντας—τὸν ὀδόντα. Thesm. 1117. Œd. T. 923. Œd. C. 734. Aj. 488. Pherecr. Athen. VII. 316. E. F. Nub. 1361. Ran. 882. Lys. 115. ψῆττάν, sed qu. Fragm. incert. 105. ὄμφακα, sed qu. de quantitate et de loci sensu. Lys. 1085. Ach. 703. ἥλικον Θουκυδίδης. Omnino vide Matthiæ. Gr. § 473. Obs. 1. Plato Hipp. Maj. T. v. p. 448, 6. Bekk. ἡδονὰς οὔσας οὐδὲν ἧττον ἢ ἐκείνας. Heindorf. ad Protag. p. 208, 17. Bekk. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ—Demosth. F. Leg. 383, 11. οἷον αὐτὸς δὴ MSS. An i. e. τοιοῦτον οἷος? Recte plures MSti in Æsch. F. Leg. 48, 20. κιναίδους οἵουσπερ σύ. Plato vel alius Alcib. II. p. 295, 12. οἷον κακὸν τοκιστήν. Demosth. 617, 25. recte MSS. οὐδ' οἵοισπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις. Contra recte Bekkerus 613, 10. τοὺς οἷόσπερ οὗτος. Antiphon 137, 37. τοὺς δὲ νεωτέρους (οἶμαι) πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ.

N. B. ὥσπερ cum *participii* accusativo: Andocides 8, 26. χρὴ—ἐκλογίζεσθαι ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα—sed vix tolerandum ἄν, nisi legatur αὐτοὶ ὄντες.

In *Latinis*, damnant Bentl. et Davis. in Cic. Tuscul. I. 17. *Platonem ferunt sensisse idem quod Pythagoras.* Vide Epp. Sodal. Socrat. p. 263. Vide etiam Lucret. III. 457. ed. Eichst. *Dissolvi naturam—ut fumus.*

I. Thucyd. I. 69, 23. *τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἑκὰς, ὥσπερ ἐκεῖνον—ὄντας.* III. 64. *οὔτε ἄκοντες,—καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς.* V. 99. *νησιώτας—ὥσπερ ὑμᾶς.* (Vide Blomfield. ad Æsch. Theb. 243.) VI. 68. VII. 21. ib. 85. *ἅτε οὐκ—ὥσπερ τῶν—ληφθέντων.* Pherecrates Athen. VII. 316. F. *ὡσπερεὶ τοὺς πουλύποδας.* Thucyd. IV. 62. *ἢ δοκεῖτε—οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος—παῦσαι*, etc. malim *ἡσυχίαν*. Aristoph. Frag. 129. *ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. ἄθροι* v. l. Ach. Possit audaculus quis, *ἑστῶτας ἀθρόους ὥσπερ ᾿ὡρεώκομοι.* Plato Protag. p. 202, 15. Bekk. *ὥσπερ τοὺς φαυλοτάτους.* Auctor Alcib. II. p. 277, 16. Bekk. *ὥσπερ ἐκεῖνον.* 280, 9. *ἥπερ ἐκείνους.* 295, 12. *οἷον κακὸν τοκιστήν.* sed 279, 6. *ἥπερ ἐκεῖνος.*

II. Thucyd. I. 82. *ἀνεπίφθονον—ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς—ἐπιβουλευόμεθα—διασωθῆναι.* III. 67, fin. *ἢν οἱ ἡγεμόνες ὥσπερ νῦν ὑμεῖς—διαγνώμας ποιήσησθε.* Lege *ποιήσεσθε.* Vide R. P. ad Orest. 1035. Aristoph. Eq. 365. Lysistr. 1119. Thucyd. IV. 17, 68. delendum suspicor *γάρ*. V. 100. *ὑμεῖς τε—καὶ οἱ δ.—ποιοῦνται.* VI. 79. prop. init. *ὅταν ὑπ᾿ ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὥσπερ νῦν, ἀδικῶσιν.* Malim *ἀδικοῦσιν*, quanquam vide 78, fin. *ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν.* VII. 4, 8. *ὥσπερ νῦν—ποιήσεσθαι.* Demosth. Phil. I. 43, 18. *ἥπερ—βέλτιον ἢ ἡμεῖς—ἐπιμελούμεθα.* F. Leg. 434, 8. *οὐδὲ φοβεῖ με Φίλιππος, ἢν τὰ παρ᾿ ὑμῶν ὑγιαίνῃ.* Intelligo, *Φίλ. ὑγιαίνων.* Æschin. F. Leg. 44, 5. *τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς, φοβεῖν.*

Quum post conjunctionem vel relativum forma orationis obliqua in directam, vel directa in obliquam, mutatur, libentius in nova forma pergunt Attici, quam ad veterem revertuntur. Contra Iones.

III. Constructio continuata per verba in appositione. Thucyd. V. 6. *οὐκ ἂν ἔλαθεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων—ὅπερ*

προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν,—ἀναβήσεσθαι. VI. 91. εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιὰν—πέμψετε. Ibid. 12. ὅπερ πεπόνθατε·—ἐφίεσθε. VII. 42. οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας (ἔπαθεν·) ἀφικόμενος (γὰρ)——ὑπερώφθη. (Ibid. 61. οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι—οἱ—ἔχουσιν.) VI. 18. τῷ δ' εἰωθότι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες, ἐς τάδε ἦραν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. Demosth. F. L. 449, 29. ἔχοντα—ὥσπερ ἐγὼ—οὐκ ἐθαύμασα. Antiphon 129, 38. αἰτήσομαι οὐχ ἅπερ—αἰτοῦνται—ἀπιστοῦντες. Plato Sympos. p. 383, 16. Bekk. οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα—ἐτίμησαν. Aristoph. Av. 558—9. μὴ διαφοιτᾶν ὥσπερ—κατέβαινον. Lysistr. 1119. μήθ' ὥσπερ—ἔδρων. Eubul. Athen. XIII. 557. οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς—κεχρισμέναι, κἂν ἐξίητε. Idem ibid. 571. F. οὐχ ὥσπερ ἄλλαι—ἔσαττον. Vesp. 940—2. δοκεῖ πεπονθέναι, Ὅπερ—ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης· Ἀπόπληκτος—ἐγένετο. Soph. Trach. 31. οὗς κεῖνός ποτε Γήτης ὅπως ἄρουραν, etc. D. Joh. VI. 58. Paul. Rom. III. 8. 2 Cor. III. 13. D. Joh. 1 Ep. III. 12.

N. B. Ad hanc rationem refer ellipses apud Elmslei. Addend. Heracl. 131. p. 135.

Vide an ex hac transitione explicari possit ἐνδώσετε, Plut. 488.

IV. ταῦτ' ἐστιν Ἑλένης βρώματα Ἃ φησιν οὗτος μαινίδας καὶ τριγλίδας, Antiphanes Athen. VIII. 358. F. VII. 313. C. ita bis MSS. θεοῖς servandum Ran. 916. Thesm. 509. Ach. 703. ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην. Potuisset -δης. Xenoph. Anab. IV. p. 319. ed. Cantab. εἶχον—μαχαίριον ὅσον ξυήλη Pors. e Phot. Isocr. Philipp. 21. οὗς εἰκὸς—μᾶλλον ἢ σὲ γιγνώσκειν. Demosth. F. L. 421, 16. τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους. In Xenoph. Hellenic. I. 4. 16. malim, οὐκ ἔφασαν δὲ τῶν, οἷός περ αὐτὸς, ὄντων, scilicet ἔργον εἶναι. (de qua ellipsi vide Demosthenica ad F. L.) *Non esse talium virorum proprium.* Forsan delendum ὄντων. Deinde, τοῖς δὲ—τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἷοίπερ πρότερον, ὕστερον δὲ δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι, etc. ubi errant

Reizius et Schneiderus. Vide Reiz. de Prosod. Gr. p. 71, etc. Sturz. Lex. T. III. p. 260. c. 1. In loco II. 3. 25. quem citat Schneiderus, illi assentior legenti, οἷοίπερ ἡμεῖς, etc. Antiphon 138, 31. non huc trahendus videtur.

1010. Lege, ᾽ἄνθρωπος Θαλῆς. *The fellow's a second Thales.*

1028. Qu. ἐκκλησιάσαι γοῦν.

1036. ἐὰν δ᾽] Soluta oratio, ut videtur. Vide Archipp. Athen. VII. 329. C. Thesm. 302.

1061. "ὀπτεύω non est in usu." VALCK. Lego, πᾶσαν γὰρ γαῖαν ἐποπτεύω.

1064—9. Lege, ἃ (Brunck. ex em.) πάντ᾽ ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον (MSS.) γέννσι παμφάγοις, (mea conj.)
δένδρεσιν ἐφημένα, (conj.) καρπὸν ἀπ.
* * * * * * *
ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ᾽ ὅσαπερ
ἐστὶν—(πάνθ᾽ ὅσαπερ supra 119. 720.)

1078. Collatis Schol. ad 1073. in fine et Bentleio, lege ζῶντ᾽ ἄγῃ τις, τ.

1087. αὖθις αὖ, si sana sunt, = *in your turn.*

1091. Schol. Lege, τοῦ πνίγους κατὰ γενικὴν—οὐδὲ ἡ θ. θερμασία ἐπίκειται—Putabat ipse πνίγους esse adjectivum, cum ἡμᾶς jungendum. Nisi legerit, θέρμης πνῖγος vel θέρμῃ πνῖγος.

1115. Cleomedes περὶ μετεώρων, p. 514. ed. Basil. 1561. ἡ σελήνη, ὅταν ᾖ σιγμοειδὴς τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται. Quare, si constaret σιγμοειδεῖς fuisse τοὺς μηνίσκους, proponerem, ὥσπερ ᾽ανδρίαντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν᾽ ἔχῃ.

1119. Qu. ἄλλως δ᾽ ἀπὸ—ἀλλ᾽ ὡς tres primæ, et ceteri libri, quod sciam, servant. ἄλλως non placet; οὐκ pro ὡς rem expediret. ἀλλ᾽ ὡς servat Elmslei. Add. ad Ach. 179.

1139. 1149—51. 1. Bis πλινθοφορεῖν, 1139. 1149. 2. Nulla constructio. 3. Nil commune inter ὑπαγωγ. et παιδία. Capere videtur Hemsterhus. *Capite gestabant* τὸν ὑπαγ. *sicut pueruli humeris gestant ea quæ adulti manu tractant.*

Vide an legendum 1139. ἐλιθοφόρουν. Vide Polluc. VII. 118. Thucyd. VI. 98. Nempe θεμελίους lapides e Libya advexerant; minores ex vicinia adsumebant. Tum deesse quiddam puto; ut ultimorum sensus sit, *Hirundines lutum in ore prius subactum* τοῖς πλινθοφόροις *dabant, quomodo nutrices puerulis* ψωμίζουσι. Vide Eq. 713. et Porsonum. (De hirundinibus pullos pascentibus, Oppian. Piscat. III. 243, etc. Theocrit. XIV. 39. apud C. Gesnerum de Avibus p. 560.) Dicit quidem Ælianus N. A. III. 24. ὅταν εὐπορoίη πηλοῦ, τοῖς ὄνυξι φέρει. Sed Aristoteles H. A. IX. 27. quem iste compilat, nil de unguibus.

Illud etiam videndum, an exciderit nomen avis, quæ portarit τὸν ὑπαγωγέα, ut lateres, instrumenta, et lutum, singulis avibus tribuantur.

1150. Schol. penult. πηλὸν] πῖλον, *porter's knot.* HSt. Thes. I. 90. H. e Suida. Contra ibi πηλὸν Kust. e MS.

1208. Lege, ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα, vel τοῦτο. *An odd business this.* Sic Elmsleius Addend. ad Ach. p. 120, med. sed male comparat cum Ach. 1049. (1048. K.) Vide Plut. 118. Cyclop. 638. Nub. 492. Thucyd. II. 91, 83. et v. ll. Si alioqui de voce constaret, recte legi posset τίς ὄρνις οὗτος supra 168. et forsan τουτὶ τί πρᾶγμα 908.

1242. Schol. Qu. ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων· τοῦτο ἐκ Λικυμνίου Σοφοκλέους· φησὶν, ταύτης αἱ διδασκαλίαι οὐ μέμνηνται.

1258. Schol. Comicus apud Lucian. Amor. prop. fin. Sed vide an Menandri verba sint mutila, et ista Ἄρης ἐπ. sint ex Nostri Eq. 1127.

1262. Qu. ἀποκεκλῄκαμεν ab ἀποκλείω.

1271. σοφώτατε hic vel 1272. in locum alicujus vocis irrepsisse puto, forsan δεινότατε. Sed utut hæc sunt, puto ὦ κατακέλευσον vel ab Epope vel a Choro dici. Recte autem vim verbi explicat Scholiastes. Verte, *Huic importuno silentium impone, O Pisthetære.* De ὦ vide Pac. 458, etc. Ceterum in vocum ordine cum Rav. consentit Suid. v. κατακέλευσον.

Vulgatam non ferendam esse vidit Jortinus, *Tracts.* Nisi obstaret auctoritas Ravennatis et Suidæ, libenter legerem,

ὦ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε,
ὦ κλ. ὦ σοφ. ὦ γλ.
ὦ τρὶς μακάρι',—ΧΟ. (vel ΕΠΟΨ) ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ.
τί σύ—

Nempe iteraturus erat Præco, ὦ τρὶς κλειν. etc. nisi a Pisetæro impetratum esset, ut ei silentium imponeret. Vide Polluc. IV. 93.

1281. Schol. ὡς λιπαρὸν] Lege ῥυπαρόν.

1283. Schol. l. 8. Comici alicujus (imo forsan lyrici) verba, in quibus vide an lateat vox πανσικάπτη.—Qu. ἣν παισθῇ βάκτρῳ καλλίων—ut sensus idem sit atque in proverbio apud Suid. Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων, etc.

1284. Athen. XI. 464. D.

1289. An hoc dicit Scholiastes: *Alii legunt* ἀπένεμον τἀνταῦθα, *alii* ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα vel -οντο ταῦτα.

1297. Eupolis apud Schol. Lege τειχίων. Vide de voce Pierson. ad Mœrin p. 365. Thucyd. VI. 66. init. 81¾.

1313. [*Supra ad* 451.]

1343. Hoc, opinor, dicit Scholiastes: *In aliis MSS. est lacuna post* γλυκύτερον, *quam supplet Aristophanes Grammaticus ita,* ἐρῶ δ'—Spurium equidem puto.

1356. πελαργιδεῖς] Dicunt grammatici έας accusativum nominum in εὺς non contrahi in εῖς ab Atticis. Vide Mœrin p. 204. Maittair. pp. 36–7. ed. Sturz. qui turpiter errat de Soph. Electr. 1066. γραφεῖς Alexis Athen. XII. 562. E. γονεῖς Philemon et Menander Stobæi LXXIX. p. 341. Grot. = 455. Gesn. Sed in tribus locis γονέας patitur metrum. Quod ibidem citatur ut ex Chæremone tragico, forsan est anapæstici metri:

(ἀεὶ δὲ) βεβαιοτάτην (-τέραν ed. Trinc.) ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονέας.

Vide Porsoni Advss. p. 315. γονεῖς in fine senarii Grot.

Excerpt. p. 929. e Gnom. μονοστ. τοὺς γονεῖς Eurip. Antiop. 4. (Stob. Grot. I. p. 5.) sed dubito an locus sit Euripidis.

1358. Sic tres primæ. Brunck. tacite, ἀπελαυσάμην, γὰρ νὴ Δί'—sed recte Ravennas, ἀπέλαυσα γὰρ ἂν νὴ Δί'—modo litera male repetita deleatur: ἀπέλαυσα γ' ἆρα νὴ Δί'—vel τἆρα.—Nunc credo servandum ἄν, ob 1691. Ran. 755. Supra 1018. lege, ὑπάγοιμι γ' ἆρ' ἂν νὴ Δί'—vel τἆρ' ἂν cum Elmsl. Ach. p. 120.

1372. Julian. Ep. 18. p. 386. B.

1407. Forsan Κερκοπίδα.

1438. Vide an legendum πάντες τοι—

1440. Recte statuit Beckius, non ad pueros, sed de iis, dici. Forsan legendum τῶν μειρακίων. Possis, sed inconcinne, ἐν τοῖσι κουρείοις τὰ μειράκια ταδὶ, hac constructione, λέγουσι τὰ μειρ. *de filiis*, ταδί.—Nunc tento:

ὅταν τὰ μειράκια λέγωσ' ἑκάστοτε
ἐν τοῖσι κουρείοισιν οἱ πατέρες ταδί.

1456. Lege κατ' αὖ πέτ. tmesis pro καταπέτ. *fly back*. Vide T. H. ad Vesp. 435. Sed de κἆτ' vide Nub. 624.

1463. τοιαυτὶ] Lege ταυταγί.—Sed si = ταῦτά γε, non ταῦτα, cadit emendatio.

1490. De Heroibus Athen. XI. 461. C.

1529. Interroga post ἐγένετο.

1537. Al. κεραμεύει. vide Eccl. 253. ταμιεύει Rav.

1540. ἐκ τῶν ναυκληρικῶν] ναυκραρικῶν legendum videtur. Vide Harpocr.

1541. ἅπαντά γ' ἆρ'—Frigidiusculus versus post 1538. quare vide an delendus sit 1538. Sed omnino reponendum 1537. κεραμεύει. (alludit ad fictiles deorum statuas. qu.) ταμιεύειν optimum, ut Soph. Antig. 949. sed nimis serium, et forsan ex 1541.

1538. minime delendus: sed de γ' ἆρ' 1541. dubito. Exspectasses ὄντως, aut tale quid. De κεραμεύει recte Br. et Beck.

1550. Schol. Lego, Νικοφῶν δε Ἐγχειρογάστορ CIN·
ὦ γεννάΔΑ, ΣΥ Δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε
ἀπὸ—

vel [*pro* σὺ δ'] νῦν, vel δεῦρ'.

1555. Schol. Hermippus:

ἐνέβαινε σιγῇ — ∪ — Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτος,
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων ἐλαύνων
ἤρεισεν ὄνον κανθήλιον. (vel ἤρρησεν.)

Ultima dubia; sed illud fere liquet, tetrametros iambicos esse. οὐπὶ τῶν ξύλων, scil. ἄρχων, *Lord Chamberlain*. ξύλα, *seats*, ut Acharn. init. etc. ὁ μέγας οὗτος Vesp. 590.

Deinde qu. an, διὰ τουτωνὶ δῶρ' αἰτοῦντές σ'—

1558. Possis, ἀμνὸν καμήλου τιν', ut forsan Schol. Sed ἀμνὸς adj. esse videtur. (1552. lege τοῖς.) Tum qu. πρὸς δὲ θαῖμ' α. κάτωθεν ἀντανῆλθε—

1581. ἐπικνᾶ legisse videtur Schol. certe in imperativo. Vide sequentia scholii.

1586. 1590. Utramque orationem puto Neptuni esse, 1. ut senioris, etc. 2. quia Hercules nidore captus nil nisi patinas cogitabat.—Imo 1580. forsan Neptuni, 1582. certe Herculis, et 1584. De 1586. dubito; 1590. certissime est Neptuni.

1589. Lege, ὀρνίθεια λιπάρ'—

1600. Lego, κἂν διαλλαττώμεθα Ἐπὶ τοῖσδε, τ.

1613. σὺ om. Ald. Junt. utraque, pro quo τοι Rav. Verum puto ταυταγὶ καλῶς λ. ut Eccl. 189. Ita Porsonus.

1628. Qu. φησί μ' εὖ λέγειν π.

1643. Melius ad sensum, σοῦ δ' ἅπαντα—

1655. νόθῳ ξαπ. vel νόθῳ ξ. edd. et MSS. ut videtur, quamvis e Rav. τὰ νόθω 'ξ. notaverit Inv. Dele literas male repetitas, et cum Schol. lege νοθεῖ' sine articulo. Ipse recte exponit ὡς νόθῳ, e qua glossa nata vulgata. Simile accidit Vesp. 140. ubi vide Schol. Locus Pollucis apud Bisetum est III. 21. Confer Demosth. Ol. III. p. 22, 22. ed. 1547.

1677. Scholia ad 1677. 1679. 1680. pessumdedit Kusterus. Usque ad τὴν δευτέραν ἐξέτεινε in ed. Ald. scholion est grammatici subaudientis λέγουσι post χελιδόνες. Tum τὸ τελευταῖον, etc. spectant ad 1681. Tum recte Ald. Ὥσπερ αἱ χ. Σύμμαχος, etc.——β. εἰς Νεφελοκοκκυγίαν. Recte quidem transposuit scholion Καὶ μέγαλα, sed inepte interpolavit.

1678–9. Nunc malim, λέγει, Εἰ μὴ τιτυβίζει γ'—collato loco Vesp. 180—1. ubi qu. an, εἰ μὴ φέρεις γ' Ὀδυσσέα τιν'—ea scil. licentia, de qua Valck. ad Phœn. p. 331. Burnei. ad Hec. 508. Elisio in fine versus, δοκεῖν σ' Nub. 1176. in MS. Cantab. 3. et Bar. 127. Pors. Opusc. p. 244. Vide Av. 1713. et ibi Br. sed illud e tragico. Eccles. 351. ἐμοὶ δ—Ran. 300–1.

De εἰ μὴ vide Acharn. 684. Elmsl. Addend. ad 47. οὐ—ἀλλ' ἢ Eq. 777. μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 1103. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ 1394. οὐδέν ποτ' (ita Rav.) ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος (ἀπεδάκρυσα) Vesp. 978. me ibi. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην Agam. 1108. οὐδὲν ποῶν ἄλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν Lysistr. 428. ἀλλ' ἤ: ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἤ—Lex. SG. p. 376, 8. Bekk.

ΑΛΛ' Η. Aiunt ἀλλ' ἢ esse *nisi*, *profecto*; ἀλλ' ἦ, *num?* Vide Valck. ad Ph. 1698. Hipp. 932. Mihi vera videtur esse sententia Zeunii ad Viger. p. 476. statuentis ἀλλ' esse ἄλλο, non ἀλλά. ἀλλ' ἢ ἀκήκοας; i. e. ἄλλο πεποίηκας ἢ—; Locus Pac. 475. si sanus est, ita potest explicari, *nil aliud faciebant quam*—In Ach. 1110–1. et similibus, verte, *quid nisi?* ἄλλο τι ἢ—; vide Wytt. ad Phædon. p. 201. τί ἄλλο γ' ἢ—; Nub. 1084. 1450. (οὐδὲν ἄλλο, Matthi. Gr. § 612.)

1693. Schol. l. 8. κρήνη ἐν Ἄργει. Imo ἀκροπόλει, ut mox. Qu. ἄστει. Vide Hesych. v. πεδῷ.

1750. An, δῖα σκῆπτρα κρατήσας? Vide Valck. Brunck. et Porson. ad Phœn. 594.=600. σκῆπτρα in Bacch. 372. Elmsl.

ECCLESIAZUSÆ.

V. 1. Schol. Lege, Δικαιογένους, Δεῖ τὰς ἑτ. ἐγκαθιζομένας [λαθεῖν] ὃ πρὸς οὐδὲν εἶπεν. vel, διὰ τί τὰς ἑτ. ἐγκαθιζομένας; scil. εἶπεν.—πρὸς οὐδὲν, ut in Schol. de Telea ad Av. 168. Vel potius illa usque ad Δικαιογένους pertinent ad v. 1. sequentia vero ad 23. referenda esse liquet.

2. Schol. εὑρημένον. An legebat ἐζητημένον, *excogitatum?*

22. De Φυρόμαχος vide Athen. x. 414. E. Schw. ad vi. 245. E.

53. ὅ τι περ ἦν ὄφελος Xenoph. Hellen. v. 3. 6. et alia loca apud Hemst. ad Lucian. p. 171. οἰηθέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι Xenoph. Hell. vi. 2. 23. Vide Herodot. viii. 68, fin.

91. Malim ἅμα Ξαίνουσα;

95—7 alii mulieri; 98—101 Praxagoræ; 102—4 alii mul. denique 105, etc. Praxagoræ tribuo.

109. θεῖν. Xenoph. Hellen. vi. 2. 29.

123. ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.] Vertit Fab. *si forte quid dicere mihi videbitur necesse,* et exscribunt Bergl. et Br. Græcum quidem; vide Plut. 4, etc. sed non minus Græcum pro, *siquid ad rem dicere visa fuerit ea, quæ nunc dictura est.* Nonnihil dubito de personis. Versum 122. Praxagoræ non posse adimi puto, quippe quæ totius negotii curam suscipiens, coronas attulerit. Si constaret καὐτὴ dici posse pro ἐγὼ δὲ, mallem, ΓΥ. καὐτή—ea scilicet quæ rei diffidebat, v. 110. 115.

190. ὤμνυσας Bentleius: debebat ὤμοσας, quod verum videtur.

219. εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν] Hic valde se torquet Valckenærius. Malim, εἴ που τι χρ. *If any thing had happened to be in the best possible order, the Athenians would think the country could never be saved till that was altered.*—N. B. ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, etc. Vide ad Vesp. 186.

220. Schol. Lege, Φρύγουσι] λ. τὸ κριθάς.

243. φυγαὶ sunt *proscriptiones* a xxx viris factæ: ergo fabula acta post Ol. 94, 1. τὴν φυγὴν ταύτην Plato Apolog. (N. B. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς 583.)

In scholiis ita fere malim: 'Εν πυκνί: τόπος τοῦ δικαστηρίου, ἀποκεκρυμμένος:—'Εν πυκνί: ἀντὶ τοῦ——ἐκεῖ κρύπτεσθαι:—'Εν ταῖς φυγαῖς: ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

286. Vide an legendum, λέγειν, μή καί ποτ' ἐξολίσθῃ. καὶ μὴ Elmsl. Mus. Cr. T. I. p. 483.

296–7. Lys. 472.

302. ἐν τοῖς στεφανώμασιν Ravennas. Vide Athen. xv. 685. B.

315. Ut insanabilem citat Hermannus de Metris p. 137–8. ed. 2. Lege, τὰς ἐμβάδας καὶ θοιμάτιον ἐν τῷ σκότῳ Ζητῶν λαβεῖν, ὅτε δὴ δ'—

364. Recte emendant τῶν κατὰ πρωκτόν. Sic τῶν κατ' οἰκίαν Vesp. 1175–6. Ach. 939. Herodot. II. 84. οἱ τῶν κατὰ νηδὺν ἰητροί. ubi nescio an τῶν omittendum cum 2 MSS.

374. Malim, τί τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;

381. Collato Br. forsan legendum, ἀλλ' ὕστερος ἦλθον· ὥστ' ἔχων αἰσχύνομαι Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν—Sed aliquid gravioris corruptelæ latere suspicor. An, τονδὶ *frustra ferens* τὸν θύλακον? μὰ recte quidem per se; vide me ad Plut. 715. sed facile ex prava emendatione oriri potuit, ut supra 167.

405. Malim τῶν Λακωνικῶν, ut 878.

406. Qu. σαυτῷ περιαλείφειν βλ. sed παραλείφειν utitur Aristoteles apud R.P. ad Eq. 713. Possis etiam, τὰ βλ. σαυτῷ περιαλείφειν ἑσπέρας. (ἑσπ. Nub. 175.)

409–10. Hippoloch. Athen. IV. 129. A.

433. Malim γ' ἄρ' vel ἄρ', ut Av. 1371. Infra 554. certissime legendum γ' ἄρ'.

442. An hæc latent apud Suidam v. ἀπόρρητα?

453. Qu. ἄλλα πολλά· κἀγαθὰ 'Ετερ' ἔτι πλ. vel ἕτερά γε—sed forsan cum codicibus standum, distinguendo, ἄλλα πολλὰ κἀγαθά· ἕτερά τε—

465. Vide ad Av. 1008.

493. χήμῶν ἴσως κατείπῃ] Suspectum ἴσως pro ἢν τύχῃ, *forte;* cum soleat esse *forsan.* An ἰὼν, de quo ad Eq. 472.

499. Malim πάλιν. Certe τὸ σχῆμα ταὔτ'. τοῦτο est *vestis virilis,* ideoque aperte mendosum.

510. Lego κεῖται καὶ δὴ—Vide Pac. 941. Eccl. 496. 577. Thesm. 273. 776. Lys. 65. 77. 601. 908. Vesp. 490. 1474. Plato Gorg. 513. D.=265. Heind. Soph. Œd. C. 173. Plut. 563. in MS. Cant.

617. Malim, οὐχὶ μαχοῦνται, περὶ σοῦ (ita Junt. 1. 2.) θάῤῥει. μὴ δείσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται Περὶ τοῦ μή σοι ξυγκαταδαρθεῖν— omnia scilicet Praxagoræ. περί τινος δεδιέναι, θαῤῥεῖν, Vesp. 1349. τινι, Eq. 27.

659. Forsan legendum cum Sanctamando τὰς αἰκίας, ut αἰκίας sit genitivus. Vix puto articulum unquam addi in αἰκίας, ὕβρεως, etc. δίκη.— Melius τὴν, non obstante plurali. Porson. et Elmsl. ad Med.

665. ΒΛ. οὐδ'——πρότερον; ΠΡ. βίοτος—

719. Lego κατωνάκην, (*ut sunt* αἱ κατωνάκαι,) qua constructione μοιχὸν Ach. 849. σκάφιον Av. 807. Thesm. 845. δέλτα forsan Lys. 151. λόφους Herodot. IV. 175. χειρόμακτρον Athen. IX. 410. C. σύμβολον Hermipp. Pollucis IX. 71. ubi κεκάρθαι, etc. sunt Pollucis verba, non comici. Hinc autem liquet symboli formam fuisse hujusmodi, D quum capiti semiraso comparetur. In Eubuli versu apud Schol. Eurip. Med. 613. (Reisig. Aristoph. p. 278.) lege ὡσπερεὶ τὰ σ. cum Elmsleio Med. 600. Sed hic de tessera, non nummo agitur. In Pherecr. Athen. VI. 269. B. vide an legendum, καὶ ῥόδον κεκαρμέναι, de quo loco idem dubito ac in Lys. 151. Vide Valck. ad Theocr. p. 281. B. et Heinsium ibi citatum.

731. (Vide me ad Plut. 886. p. 109.) Post μελαίνεται deest versus: *Non nigrior fuisses, si in te coctum fuisset,* etc. Nunc quæro an legi possit, νὴ Δία μέλαινά γ', οἶδα. μὴ

τὸ—; *An in te coctum est?* οἶδα Soph. Aj. 556. Sed non affirmarim οἶδα ita poni: οἶδ' ὅτι sæpe occurrit.

738. θαλλοὶ forsan sunt *scopæ* e vimine oleagino.

742. Vide 1095.

795. Lego ex 857. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί; Superius ἢν κομίσωσι idem valere puto ac ἢν κομίσῃ τις. Vide etiam an post 797. inserenda ex 859. καλούμεθ' αὐτούς—ἢν δὲ καταγελῶσι, τί; Διαῤῥαγ. Certe longe aptiora hic quam illic.

824. Erycii Epigr. XI. Brunck. Anal. II. p. 297. Athen. XII. 524. A. B. Lamb. ad Lucret. III. 1030. Juven. I. 155.

876. Lege, παίζουσα· πῶς ἂν περιβάλοιμ'——Verbum venatorium. Solon Plutarchi in Vita p. 86. A. Menander Pollucis X. 132. An huc trahendum Demosthenis προσπεριβάλλεται?

894. ὅτῳ | περ ξυνείην |

909. Qu. καὶ τἄλλα μ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν. Vide Rav.

922. τί γὰρ ἂν γραῦς τὰ καίν' ἂν ἔτι λέγοι; vide Rav.—vel, γραῦ,—λέγοις; (Simile prorsus scomma Ep. Socr. XXVIII. p. 60–1. *Isocratem senem decet vetera tractare,* inepte vertit Allatius.) Ceterum tolle notam interrogandi post ἐκφοράν γε 921. Puellam alloquitur anus, ut vetulas solent juniores; vide Vesp. 1344–50. et præsertim 1361. et alicubi in Fragm. ni fallor. Recte hic Scholiastes. Vide Plut. 1009–10.

965. Julian. Ep. 18. p. 386. C.

972. Lege, ut fere Bentleius et Reisigius (p. XIII.) οὐ τὸν Σεβῖνόν γ'. *At non Sebinum.* Vide Kidd. Addend. ad Dawes. p. 211.

1029. εἰσ- in εἰσάγω ex præcedenti ῆς natum videtur. An legendum ἐξέλκεις—ἄγω? Vide de ἄγω Porsoni Opusc. p. 218. et me ad Plut. 913.

1082. Equit. 262. Wyttenb. ad Phædon. p. 41, 7. qui ad Plutarch. de S. N. V. citat Herodot. I. 114. Vide Xenoph.

223. Vulgatam non ferendam esse statuit Elmsleius Ach. 338. Quod si verum est, possis, πρᾶτθ' ἅ σοι δοκεῖ. Imo 'ἂν σοὶ δοκῇ. 'ἂν acceptum pro ἂν, i. e. ἐὰν, deinde solenni vitio in ει mutatum.

224. Nunc malim, 'πιδοῦναί γ' αὐτὸς—

237. Qu. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.

240. φανεῖ Junt. Br. Inv. Sed lege φαίνει.

270. Distingue, MN. ἆρ' ἁρμ. μοι; χαλαρά γοῦν χαίρεις φορῶν. ΑΓ. σὺ——ὧν δέει, Εἴσω——*Tu sane* (O Agathon) *omnia laxa gestare gaudes.* Rectissime Bisetus obscœnitatem hic latere suspicatur. χαλάσαι Epigr. apud Jacobs. Scommate offensus Agathon a scena discedit.—γ' οὐ χ. Junt. Rav. γοῦν MS. Brunck. που posses, sed recte γοῦν.

Præcedentia a v. 260. ita distingue: MN. τί οὖν λ. ΕΥ. (vel forsan ΑΓ.) ὅ τι; τὸν κ. MN. νὴ τὴν—ΕΥ. ξύζωσον— MN. ἰδού, ἴθι. (vel, ΑΓ. ἰδού. MN. ἴθι.) ΕΥ. κεκρυφ. ΑΓ. ἠδὶ μὲν οὖν—(226. ΕΥ. vel MN.) ΕΥ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄρ. ἔχει· φέρ' ἐγ. ΑΓ. τουτὶ λ. ΕΥ. ὑποδημ. ΑΓ. τἀμά—

307. τῇ Γῇ delenda videntur. De Κουροτρόφῳ vide Meurs. Athen. Att. II. 27. Thucydidis locus ibi citatus est II. 15.

326. An dividendi versus, πόλιν | οἰκ. vel legendum ἔχουσα, ut 1151. (unde πολιοῦχος.)

345—6. Andocid. 13, 12.

373. οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ sensu cassa sunt, et e 367. arcessita videntur. Deesse videntur verba ad hunc sensum, χώρας, [ὅσαπερ προσήκει] ἀδικοῦσιν, etc. scil. γενέσθαι. vide 362. qui ipse locus vix usquequaque sanus: *To meet with what those deserve who offend against*—Sed ἐπὶ βλάβῃ 373. defenditur ex 344.

383. Recte Br. e MS. ἢ μάλισθ' ἡ. σχ. De re vide Athen. VII. 307. F.

388. Distingue, KH. σίγα, σιώπα. ΓΥ. ΤΙΣ. πρόσεχε—

400. οἰνομάχλη Clem. Alex. Pæd. II. 2. p. 38, pen. ed. pr. Pollux VI. 21.

405. ὥσπερ] Malim ὧνπερ.

407. Legendum puto, ἐάν τις καὶ πλέκῃ—*Only just*—Possis τῴ τις vel τίς τινα, sed illud melius.

411. Qu. οὔ τῳ. sed valde dubito.

426. Legendum suspicor, αὐταῖς ταμιευούσαις, προαιρούσας λαθεῖν. Vide ad Equit. 1308. Hermann. ad Viger. not. 216. (Diversa confudit Br. ad Electr. 480. ibi laudatus.) Kusterum ad Lysistr. 179.

αὐταῖς non damno; sed qu. αὐτοῖς. ταμιευ. qu. diff. activi et medii. Activ. Eq. 944. 955. Av. (1537.) 1541. Lys. 494, 5, 6. Vesp. 958. Med. Eccl. 596.

De προαιρεῖσθαι vide Thucyd. VIII. 90, fin. Pherecr. Athen. XIV. 653. A.

468. Lege, οἷα κάστωμύλατο. Tum qu. καί τι πολύπλοκον νόημ', Οὐδ' ἀσύνετον οὐδὲν, ἀλλὰ—

493. Schol. Nicandri p. 31, 2. apud notas ad Hesych. T. I. p. 386. ἀννήσοιο: διὰ δύο νν ἀττικῶς, ἤγουν ἀνήσου:—Quod si verum est, legendum patet ἄννησον vel ἄννισον. In Alexide Athenæi IV. 170. B. vera videtur Pollucis lectio VI. 66. ὀρίγανον, γήτειον, ἄννησον, θύμον. (σκόροδον natum videtur e seqq. οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον.) Lex. SG. p. 403, 3. Ἄννηττον: τὸ ἄννηττον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ. quare in Nicandro legendum videtur ἀννήσσοιο, in Aristophane ἄννηττον.

494. Beaum. et Fl. *Pilgrim*, II. prop. init.

501. Athen. III. 75. C. (Blomf. Prom. 795.)

534. Macho Athen. VI. 246. C. Herodot. IV. 195, 37. V. 9, 97.

562. Vide an legendum, μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυρ.—Qu. μὰ Δί' οὐδὲ τὴν τρισμυρ. -μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν Br. e conjectura. Sed melius οὐδὲ quam οὐ.

570. Lege ἀχαρνική.

571. Lege ἄῤῥεν in neutro.

577. Dubito, 1. an Atticum sit χεσεῖν pro χεσεῖσθαι. Eccles. 1054. Vesp. 935. Lysistr. 441–2. 2. an ποιήσω χεσεῖν pro

χέζειν vel χέσαι. Plut. 401. 460. Eq. 908. Lysistr. 686. An igitur legendum χέσαι, ut Eccl. 352. 803. In Eq. 1054. χέσαι γὰρ ἂν vel χ. τἄν. χέσαι Strattis Athen. IV. 169. B.

587. μὴ καὶ Porsonus. Vide Platon. Rep. II. p. 365. B. 7. V. 453. A. 6. ut ibid. B. 8.

628. Vide 31.

637. Totus versus est Mnesilochi. φέρ' ἴδω fere est se ipsum interrogantis, ut Vesp. 561. Acharn. 4. Nub. 21. 785. Vide tamen Lysistr. 574. Av. 1620. Vesp. 145. 759. Nub. 494.—[*Porsoni emendationem*, τί μέντοι π.] inepte reprehendit Meinekius p. 24.

651. Lege, ΓΥ. τοδὶ διέκυψε. Personas ut Br.

653. Qu. μὴ 'λλὰ νῦν

670. Qu. μάτευε πάντα πανταχῇ. Sed forsan alicubi in v. seq. excidit ἀνὴρ, quanquam non id necessarium. Vide 695. 664.

679. Qu. φήσει δὲ (τε) θεοὺς εἶναι φανερῶς.

690. ἔστιν] Legendum ἔσται.

707. Manifesto legendum, τί τόδε δέρκομαι, ut infra 1116. Eurip. Hec. 721. Orest. 327. 780. 1340. Hippol. 232. (unde paullo ante 223. malim τόδε.) Troad. 702. Æsch. Agam. 1132. Soph. Œd. T. 2. Odyss. υ. 191. 351. Rarius ὅδε τίς, Orest. 1263.

714. Qu. τις πρὸς ταῦθ', ὅτε

722. Ex Eurip. Hippol. 673. ubi recte Monk.

726. Lege ἔτ' ἐνυβρίσεις. Vide R. P. Advss. p. 37. Infra 894. *forsan* γ' ἔτι. (γέ τοι Junt. tacet Br.) ἔτι in votis, præsagiis, imprecationibus, etc. = ποτε.

743. ὑμῖν pro ὑμῖν αὐταῖς. Recte ὑμεῖς Junt. Rav.

761. δὸς τό σφαγεῖον—Delet τὸ [*non* μοι] R. P.

775. Forsan, φαίνεταί πω—

778. Malim, ἀλλ' οὐ γάρ εἰσί μοι. Sed ferri potest vulgata. Lys. 1135. Menander Ἀνεψιοῖς Athen. XV. 700. E. Plato Gorg. 495. C. = 160. Heind. Vesp. 828. 852.

797. ἐγκύπτειν est *sese incurvare*, ut Ran. 428. Nub. 191. Lege ἐκκύψασαν, ut Eccles. 1044.

801. Theognis Bekkeri 423–4.

804. Lege cum J. Kaye, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι.

811. μὲν ἥττων] Lege μέν γ'—Vide Lys. 589. 721. 1238.

817. Ex Iliad. Δ. 405.

859. Qu. τί σὺ κυρκανᾷς αὖ, καὶ τί κ. ἕ.

877. ἐλπίδος] ἡμέρας male Schol. Eurip. Hec. 225. apud R. P. Phœn. 1651. Herodot. IX. 61, fin. ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηΐζοντα μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. Vide R. P. Hec. 1166.

881. ποίου Πρωτέως forsan danda mulieri. *What do you mean by*—Eq. 162.

886. τούτῳ τῷ ed. Brubach. Qu. πείθει τι τούτῳ τῷ κάκιστ'—

895. Vide ad Eur. Troad. 267.

905. εἰμὶ] Junt. εἰ μή. Forsan ἐγώ.[a]

935. αὕτη μὲν, etc. potius est Mnesilochi.

941. ὡς νῦν δή γ'—νῦν δὴ est *modo*, sed νῦν δῆτα vereor ut sit Græcum.

951. παριοῦσι Rav. Vide Vesp. 621.

964–5. Si sint trochaici, qu. χερὶ—χέρα—καρπάλιμα.

993. Lege νηστεύομεν. *Jejunamus utique*. De πάντως vide 858. 1021. Av. 936. Lys. 496.

1022. δῆλον οὖν ἐμοὔσθ'—vel τοῦτ' ἔσθ'.

1028. προσεδοῦσσαι—ἄντρος, sic Junt. ι scil. inter imprimendum transposito (imo e MS. nam προσαιδοῦσσαι Rav.) Brunckii MS. προσαιδοῦσσα. Lege προσᾴδουσα. Infra 1068. ἠχὼ λόγων ἀντῳδός. (τὰς J. et omnes, ut videtur. Qu.)

1065, etc. Non puto Echûs personam egisse Euripidem. Vide 1070.

1107. λαβὲ, scil. πληγὴν vel μάστιγα, ut 1146.

1189. Mallem ἤρχεθ', *she was going;* ut ἔμελλεν.

[a] Hodie vero, recte se habere εἰ μή, in confesso est. Vide Elmsl. ad Acharn. 47. p. 115. et, si tanti est, me ad Div. Luc. IV. 26—7. (*Hints for an Improved Translation.*) J. S.

1197. Distingue, θᾶττον ἔτι· δεῦ.

1210. Totus versus Scythæ esse videtur, quanquam verba non expedio. Intelligo, *Take my quiver* (or *dart*) *in pawn, and I'll settle with you another time.* Qu. κόμιζί σ' αὖτις. i. e. κομιῶ σοι αὖθις. *Posthac argentum tibi solvam.* Vel, κομίζις. *Et posthac mihi reddes pharetram, quum argentum persolvero.*

1213. Ἀρτομουξία.] Ἀρτεμουσ[ίας] Marm. Oxon. Chandleri LI. 1, 19.

1215. Quis est σύ?

1232 et 1235. Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. Vide 1236.

1245. ἀνταδοῖτον Junt. Aug. Rav. Recte ἀντᾶδοίτην Porsonus. Vide Antiatt. Bekkeri p. 78, 1.

LYSISTRATA.

HISTORIA et Chronologia. Fabula quando acta, patet ex ΠΡΟΒΟΥΛΟΥ persona. Schol. ad 422. 610. Vide etiam Schol. 1096. (590. de Thrasybulo non cogitandum.) Pylus, Eucrates, 103–4. 1165. Miletus, 108. Βουλή, 1010. Carystii, 1058. 1183. Megara, 1172. τοὺς πιλοῦντας ἑαυτούς, etc. 577. Confer Thucyd. VIII. 54. 65–6. πλεῖν ἐς Σικελίαν, 392. qu. ἐν Σάμῳ στρατηγοί. Sed sensus est, *Hinc illæ ejulationes*, etc. *So then this is the secret of all the noise that the women made* 4 *years ago.* (Vide Plutarchi loca.)

Ex 1165. (adde 103.) colligit Musgravius actam circa Ol. 92, 4. quo tempore recepta est Pylos a Lacedæmoniis (Diodor. XIII. 65.) Dicere debuit, non potuisse fabulam *post* id tempus doceri. Qu. an rideat Aristophanes legationem Endii (Diodor. XIII. 53.) quæ 92, 3. contigit.

Callia Archonte, Schol. 173. collato Thucyd. VIII. 15. quatuor annis post Hermocop. Schol. ad 1096.

Dram. Pers. Λαμπιδὼ Plato Alcib. I. p. 75. Etwall.

Var. Lectt. apud Schol. 20 bis. 22, qu. συνεκάλεις. 45. 56. 116. 157. 170. 254. 282. 291. 294. 330. 338. 376. 387. 396. 409. 454. 467. 476. 488. 490. 530. 564. 601. 603. 614. 643. 674. 677. 758. 760. (979.) 1013. 1026. 1085. 1315.

V. 12. καὶ γὰρ] Plato Cratyl. p. 400. B.

17. Schol. ἐστράτευσεν et mox καὶ Χάριτες] Lege ἐστράγγευσεν, κέχρηται.

27. Schol. γεγυμνασμένον καὶ ἐρριμμένον.

31. Suspicor legendum, ἐπ' ὀλίγου γ' ᾤχεῖτ' ἄρα. Vide Porson. ad Orest. 68.

33. μηδὲ] Lege μήτε. Aliter intelligendum esset, μηκέτ' εἶναι τὴν πόλιν. quod falsum esse liquet e 37.

46. Hic versus primo omissus est, deinde alieno loco repositus ob περιβαρίδες et -δας. Sed valde suspicor 44. ex 219. in alius versus locum invasisse, aut saltem vocem κεκαλλωπισμέναι inde invectam. Non inficior tales parentheses aliquando apud Euripidem inveniri; sed quæro de Aristophane. Vide 535. ubi sensus est, λαβὼν ἔχε τὸ κάλυμμα καὶ τὸν κ.

66. Forsan, ΛΥ. αἰδὶ δ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ΚΑ. ἰοὺ ἰού. Πόθεν—Ineptit Reisig. p. 23. cum suo αὖτε, quod poëticum est. Non obstat Vesp. 1010.

83. τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων Junt. et Rav. τῶν τιτθῶν Scal. Vide Valck. ad Phœn. 206. Spanhem. ad Nub. 2. Infra 1087. Ach. 150. ὅσον τὸ χρ. παρνόπων.

113. δέ γ' e sequentibus ortum. Qu. ἔγωγ' ἂν οὖν, ut fere Scaliger. ἐγὼ μὲν ἂν Bentlei. sed pejus.

118. ὅπα, ut videtur, libri omnes: alias mallem ὅσεν vel ὁπόσεν. *I'd climb to the top of Taygetus to get a prospect of peace.*

130. Lege, οὐδ' ἔγωγ' ἂν—Supra 81. si plane constaret ἂν Lacænæ dari posse, legerem μάλα γ' ἄν. sc ἄγχειν. *I think I should indeed.*

132. παρατεμεῖν edd. sed lege παραταμεῖν. Sed qu. ἔτεμον an -αμον. per ᾱ 116.

136. Non ΛΑ. i. e. Λαμπιτώ, sed ΑΛ. i. e. ἄλλη γυνή.

141. ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν Br. De ἀνασώζειν vide me ad Xenoph. Hellen. I. 4. 20.

144. μάλ' εὖ Plato Theæt. p. 156. A. 2. 169. B. 7. εὖ μάλα Repub. V. 457. E. Euthyphr. 4. A. Phæd. 95. 4. b. Wytt. Gorg. 496. C. = 169, 9. Heind. Alexis. Athen. III. 117. D.

167. Vide Av. 1629.

171. Malim, πᾷ (iota bis minimum addit Rav. παῖ Inv.) κά τις ἀναπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν; tum τριήριες, 173. ὑμνιῶμες, 1307. hoc Valck. Vide ad Vesp. 278. Infra 385. forsan ἀναβλασταγεῖς, non ἂν βλαστάνῃς cum Brunckio.

180. Qu. πάντ' εὖ κ' ἔχοι, deinde τᾷδε recte Br. et Inv. (De Dorico παντᾶ Herodian. apud Schol. Pind. Pyth. III. 65.)

194. Nescio an gravitati Lysistratæ conveniat jusjurandum: adde quod magis probabiliter, et magis comice, mutetur persona, mutato consilio. Forsan legendum ΜΥ. i. e. Μυῤῥίνη. Deinde 197. qu. ὀμόσωμεν, ΚΑΛ. ἐς———ὕδωρ;

199. Distingue, ΛΥ. φερέτω—ΜΥ. (vel ΚΑΛ.) ὢ φ. Qu. de personis in seqq.

208. Schol. κλήρῳ π. ἔλαχον.

240. ταῦτ' ἐκεῖν'] Lege τοῦτ' ἐκεῖν'—

281. Suspicor legendum, οὕτω 'ξεπολιόρκησ'—*so completely did I reduce him.*

282. ἀσπίδων Trin. in textu, sed -δας Schol. præf. ἐπὶ ὀκτὼ νέας Herodot. VII. 188. τάξιας ὀλίγας VI. 111, fin. τάξις πλεῦνας IX. 31, init. Genitiv. Thucyd. II. 90, init.

295. φῦ hinc, ut puto, Auctor Philopatridis Lucian. T. III. p. 587.

299. Λήμνιον] Herodot. VI. 138, fin. Æsch. Choëph. 620. et Stanl. Soph. Philoct. 800.

304. εἴποτ'] Vel ἤ πότ' cum Hotibio, p. 79. vel 'πεὶ πότ'— Vide Av. 369. Confer Vesp. 401.

322. Athen. XIV. 619. E.

331. στιγματίαις edd. vett. certe 1515. μαστιγίαις e MSS. Vat. et Voss. Kusterus tacite. Lego, μαστιγίαις * * * στιγματίαις θ'. Deest choriambus. vide antistrophica 345–6.

N. B. Antistrophæ desunt vv. 1, 2. tertius est 335. (sextus 338. strophico 324. non respondet.)

374–5. Insignis locus, ἵνα—ὑφάψω—κατασβέσαιμι. [*Ad Dawes. p.* 82.]

376. οὐκ οἶδα, σ' εἰ—Non infrequens ista positio, ut Eq. 697. ubi me vide.

389. Schol. l. 6. Ζακυνθίων ἅπαντας] Lege ὁπλίτας e 395.

390. Plutarch. Alcib. p. 200. B. C.

392. μὴ ὥραισι] Infra 1036. Th. Simoc. Ep. 17.

399. Vide 407. Demosth. c. Lacrit. 930, 13. ἀκολαστάματα ex Aristoph. citat Lex. SG. p. 367, 21. Lege ἀκολαστάσματα.

401. Conjeceram, αἵ γ' ἄλλα θ'—quod esset, *have done other insolent things*; sed præstat vulgata, quæ = ἄλλως τε καὶ— *have been altogether insolent, and particularly have soused me all over.*

407. Æsch. Theb. 590.

418. Si exstat compositum συμπιέζω, forsan hic restituendum est.

444. Lysistratæ opponuntur duo lictores, tertius Stratyllidi 442. Prodit deinde tertia mulier 444. (forsan legendum ΜΥῤῥίνῃ,) cui assignatur quartus lictor 446. Tum prodeunte quarta muliere 448. (non ΣΤΡ.) exclamat Probulus deficere lictores sibi (ἐπιλείψουσι Vesp. 1436.) Quatuor autem esse Scythas liquet e καὶ, v. 454.

451. Eustath. Il. I. p. 759, 39. = 662, 36. Br. ad Plut. 1085. Conferunt Soph. Ant. 678. Adde Eur. Bacch. 785.

460. Lege ἀράξετε;

479. Collato Hermanno D. M. p. 383. lege, οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ'—Vide Œd. Col. 883.

506. γραῦς non fuisse videtur Lysistrata: vide 177. 1160. sed Chorus erat γραῶν. vide 636. 638. 798. 826. Lege igitur 505. ΧΟ. pro ΛΥ.—Imo hoc per se patet ex σὺ δέ.

509. Suspicor καίτ' οὐκ, i. e. καίτοι.

517. πονηρότερον τούτου βούλευμ' Porsonus; δήπου Br. male, quamvis e MS. Putabam, αὖθις δ' ἕτερον—

520. Eur. Heracl. 711.

524. *Audiebamus aliquem dicentem*, οὐκ——χώρᾳ, *et alium respondentem*, μὰ Δί' οὐ δῆτα. Si constaret ἦ δ' ἕτερός τις pro ἦ δ' ὃς ἕτερός τις dici, ut 514. hoc mallem. Interim tento, μὰ Δί' οὐ δῆτ' εἶφ' ἕτ. τις, vel ἦδ'—ἦδε, i. e. εἶπεν. Brachylogia non dissimilis Av. 75–8.

Sed quid si, οὐ δῆτ' ἔσθ'—*Audiebamus hunc dicentem,—illum respondentem, Recte negas, nemo est alius.* Vide Plut. 106. 407–8. Eadem brachylogia Strato Athen. IX. 382. de coquo.

530. Terent. Phorm. v. 9, 11. *Scelus, tibi narret?*

535. Qu. τουτόν μου τὸν κ. et 604. τουτόν μου λ.

539. ἀπαίρετ' emendat Brunck. De voce vide Thucyd. v. 85, fin.

542. ἐλεῖ futurum secundum, emendatum ἕλοι.

563. Possis, δέ γε Θρ. Elmsl. Ach. 160. δ' αὖ.

571. ἐκ τῶν ἐρ. καὶ Elmsl. E. R. 37. p. 95. male. Si omnino mutandum, possis, εἶτ' ἐξ ἐρ. καὶ—

572. ὦ ἀνόητοι] Lego, ὡς ἀνόητοι, scil. ἐστέ. ut Eq. 703. 1387. (Vide Eq. 101. Eccl. 517. Ach. 105. Ran. 38. ubi ὡς cum adverbiis.) Anagyro Fr. 6. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. vide me ibi.

578. Qu. an vertendum, *discerpere apud tribunalia.*

581. Schol. ἐπιτόμους] Ita Trin. Lege ἐπιτίμους.

595. Legendum suspicor, ἀλλ' ὁ μὲν ἥκων. Vide Pors. ad Eq. 184.

600. χωρίον ἐστί'] Qu. ὥριον ὄν σοι.

605. τοῦ δέει] Lego, τοῦ δεῖ; *quo est opus?* ut Av. 1419. ὅτου δεῖ, χρὴ λ.

606–8. Forsan delendum εἰς. Eurip. Alc. 254–6. citat Bergler. Vide Machon. Athen. VIII. 341. D. Hegem. IX. 406. F. sive XV. 699. A. Thesm. 789. Porson. ad Phœn. 831. Soph. Athen. XIII. 587. B.

625. καταλαβεῖν. Qu. Jam satis liquido scire poterat senex ex 489, etc.

637. Malim, οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'—Nota, ob οὔτ' ἄρ'—Nub. 121. οὐκ ἄρα.

644. Lego, εἶτ' ἀλετρὶς ἦ, δεκέτις οὖσα, τἀρχηγέτι· κᾆτ' ἔχουσα τὸν κρ.—καταχέουσα natum ex κατέχουσα. (Mox 648. καλὴ 'χουσ'—non ut Br. σχοῦσ'.) Aliter tamen cepit Didymus, ut videtur, apud Harpocr. v. δεκατεύειν. Confer ἀρκτεῦσαι, et Bekkeri Anecdot. p. 235, 1. 444, 30.

658. Lege τῷδέ σ'—duplex accusativus, de quo R. P. Hec. 800.

667. Acharn. 698.

692. Qu. ὡς ἐμ' Εἰ μόνον—

710. περιπατεῖν τ' ἄνω] Malim delere τ'. Pessime τἄνω Br.

714. Æsch. Prom. 106. 205. Iph. Aul. (452.) 1257. Demosth. Leptin. 501, 3.

728. ἕλκουσιν] Qu. πλέκουσιν. Legendum autem ἥδε pro ἤδη. Imo ἠδί.

759. Dicit mulier quæ galeam habebat: mox 761. alia loquitur.

762. Qu. κικκαβαζουσῶν. Vide Av. 262. et Schol. MS. Tr. κακκαβαζουσῶν, e qua v. lectione orta vulgata. Hodie, teste Dodwello, Itin. T. II. p. 43. κουκουβαγία vocatur Athenis *Strix passerina*, cujus carmen ista vox accurate imitatur.

765. Malim, ἐκείνους; ἀργαλέας γ'—

773. Plutarch. II. p. 216. B.—ὑπέρτερα νέρτερα θ. omnes. Sed si superiora dejiciat Jupiter, erit malorum non παῦλα, sed ἀρχή. Legendum proculdubio τὰ δὲ νέρτερ' ὑπέρτερα θήσει, quod vel ex responso liquet.

777. καταπυγονέστερον debuit. An legendum, καταπυγότερον ποτ' ἂν εἶναι? κατάπυγος Sophron Etymol. M. p. 72, 51. Athenæi VII. 281. E.

779. Malim, ΛΥ. μὴ νῦν—Personas recte Kust. ed. 770.

813. Demades Athen. III. 9. Suid. 'Ερινύων ἀπ.

818. Malim. ὑμᾶς.

833. Lego, εἰλημμένον· 'Αλλ' ὦ πότνια, Κύπρου, Κ. deleta persona [ΑΛ. ΓΥ.] quæ in Juntina notatur per Αλ. nil amplius; i. e. ut puto, ἀλλ' depravatum. Vide de Eccl. 369. Lys. 743. R. P. Opusc. pp. 35–6. In Ran. 662. ἰατταταΙ, ΙΑΤτατaί. (vide Ravenn.) ἀλλ' excidit Plut. 316. in Rav. Vide ad Pac. 468.

839. σὸν ἂν ἔργον, vel σὸν ἔργον ἂν—

843. Lege, συνηπεροπεύσω σοι (hoc Porson.) περιμένουσ'—*eum opperiens.*

855. διὰ στόμα] Herodot. III. 157. ἐν στόμασι. et VI. 136.

888. Qu. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κᾆσθ' ἅμ'—vide 47.

905. οὐ κατεκλίνης, Μυῤῥινίδιον;

912. Stuart. *Athens*, T. I. p. 15. Dodwell. *Greece*, I. p. 373.

922. Recte ἐπὶ τόνου γε post Batavos Kusterus. Pollux X. 37. ὁ δὲ τόνος ἐν τῇ Λυσιστράτῃ, ubi recte h. l. legit Jungermannus. Vide Herodot. VII. 36, 10 et 26. IX. 118, et Wess. Schol. ad Equit. 529. Athen. XIV. 637. F. (XV. 672. E.)

932. Schol. διεφθαρμένον ἱμάτιον. Lege διφθερινόν.

933. Malim, οὐδὲ δέομαί γ'—Vide ad Ran. 1077.

978. Polyb. I. 22, 6.

1004. Malim πρίν κα—κα 117. 1101.

1017. Ex Hippol. 664.

1019. ὅρα γὰρ lege.

1024. Lege, κεἴ με μὴ 'λύπεις—

1078. Qu. τί δῆ, i. e. δεῖ.

1090. Lego νόσος. Ita Reisig. p. 180. (καὶ αὕτη ἡ ἑτέρα νόσος ἡ τῶν 'Αθ. ξυνᾴδει ταύτῃ τῇ τῶν Λακ.) Vide Porson.

ad 1169. Sed cur bis *καί*? Possis, sed non valde placet, *χαὔτη ξυνᾴδει θατέρᾳ πάντη νόσῳ*.

1123. Malim, *τούτου λαβομένη*, *taking hold of whatever they offer you*. (Vel, *taking them by what*—vide Ach. 1212.)

1151. Lego *μ' οἴει*; *Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram?*

1166. Tentabam, *ὥπερ*. Sed vide annon semper *τὤπερ*.

1218. Qu. *τὴν θύραν σύ' π*.

1221. ΧΟ. ΓΕΡ. *εἰ δὲ πάνυ*—sc. *τοὺς ἀγοραίους ἀποσοβεῖν*.
ΧΟ. ΓΥΝ. *χἠμεῖς*—
ΘΕ. *οὐκ ἄπιτε*; *κωκ*.
ΧΟ. *οὐκ ἄπιθ' ὅπως*—

1289. Qu. *ἐπιμάρτυσι* una voce, ut Odyss. *α*. 273.

FRAGMENTA.

Αἰολοσίκων.

Fr. ii. Athen. vii. *διὰ νυκτὸς* Aristophanis, cetera Athenæi. Recte *δεῖπνα*; *ἴσως* distinguit MS. A.

vi. *ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβ. γένηταί μοι* Pollux Aldi. Post *μοι* addit Falckenb. *ἰδικολλοικόν* (sic) ubi latere videtur *κόλλυβος*.

ix. Choriambicus, ut videtur. Forsan ad xiii. pertinet.

xi. Athen. xv. 699. F. in ed. S. ubi MS. *ορωομοιωσπερ*.

Ἀμφιάραος.

v. Ex eodem choro unde xvi. forsan sic subjungendus:

κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν' (Ὅστις) ἀφ' οὗ κωμ.

Metrum vidit R. P. Advss. p. 279.

vii. Imo *ἔρειξον*.

ix. Senarius, ut vidit Seidlerus Dochm. p. 399. Sed *καὶ* male præfigit. Vide Polluc. x. 35. 41. 192. apud Bentl. ad Hemst.

xx. Fragm. Inc. x.

'Ανάγυρος.

v. Omnia ut hic Etym. pp. 207–8. An, ψῆχ' ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ Τὸν κοππατίαν.

VI. πέφυκε γὰρ δ. Photius Porsoni et Galei. Ex Kusteri conjectura provenit καί. Distingue, A. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. B. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

VII. Lege μάλα vel μάλ' αὖ. μάλ' εὖ servat Phot. Gal. et Pors.

XVI. Distingue, δύ' ὀβολὼ καὶ ξύμβολον. B. ὑπὸ τῷ—

Αὐτόλυκος.

"Eupolin cum Aristophane confudisse videtur Erotianus." SEIDLER. p. 24. qui recte monet Autolycum apud Schol. Vesp. 1020. esse Eupolidis.

Pro 'ΑCЄβιον suspicor legendum ΛЄCβιον. Sed nil expedio. Λέσβιον poculi genus apud Athen. XI. 486. A. B.

Imo separandum forsan βίον. Sensus videtur esse, μοχθηρὸν ἔτριβες βίον, etc. ACЄ e præcedentibus literis forsan orta.

In Galeno forsan legendum, ἐπισκώπτων τινά, Ἤδη πολλῶν—

Βαβυλώνιοι.

I. Vide Fragm. Inc. LXXIII.

V. ἦ δ. Ald. cetera ut hic. Si constaret de elisione in tetrametri cæsura, mallem, ἦ——αἰτοῦντές σ'—

VII. Vide Νῖκαι.

IX. Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ: Ἀρ. Βαβ. Photius Porsoni.

XI. Vide IV.

XXIV. Photius. Ὁρκωμοτεῖν.

XXV. ἦπου κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί. Phot. v. στοῖχος.

XXVI. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Phot. Νεολ.

XXVII. στιγών: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Phot.

Γεωργοί.

x. Saltem μελητέ', sed latet nomen proprium.
xx. Στρεψαίους. Phot.

Γῆρας.

Ἀριστ. ἐν τῷ θ̄ γήρᾳ. Ἐγὼ δ' ἀπολογίζειν τε κᾆτ' ἀπ' ἀνθράκων. Lex. SG. p. 430, 16. (Sic p. 399, 25. θρασυλέοντι γ̄ ἢ δ̄.)

I. v. 2. κριβ. πάνυ λευκοὺς ὦ τέκνον Ald. κριβ. ὦ τέκνον sine πάνυ λ. MS. A. Epitome tantum, κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀριστ. που φησί. Unde suspicatur Schw. eum λευκοὺς pro θερμοὺς legisse. Quare aut restitue MSti A. lectionem; aut lege,

ΑΡΤ. τουτὶ τί ἦν
τὸ πρᾶγμα; ΓΕΡ. θερμοὺς κριβανίτας, ὦ τέκνον. ᾗ λευκοὺς
ΑΡΙ. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς;

XIV. Qu. σὲ δ' ἂν οὐχὶ γῆμαι μ', οὐδ' ἂν ὀλίγας ἡμέρας.

Γηρυτάδης.

I. ἀκροκώλι', ἄρτοι, κάρ. Senarii initium.
XXIV. Lege χαριεντίζει.
XXX. Athen. XIV. 650. E. e MS.

Γλαῦκος.

Reisig. p. 116. Forsan, καλυψάμενος τριβωνίῳ Διεπαρθ. (vel κεκαλυμμένος.)

Δαιδάλος.

I. Jocus, ut videtur, qualis Pac. 173.
VII. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλ. νῦν ἐ. Phot. Gal. et Pors. Vide an sint duo dimetri.
VIII. εἶδεν] Lege οἶδεν.

Δαιταλεῖς.

III. Brunck. Addend. p. 166. Unde lin. 2. lege, Ὁμηρείᾳ γλώττῃ τί καλοῦσι κόρυμβα. Sic, nisi quod Ὁμηρείῃ, Meinek. Cur. Crit. p. 11.

Ib. l. 8. Ellipsin defendit, sed frustra, opinor, Seidlerus ex Av. 212. Eur. Alc. 628. Barn. Deinde optime legit, τί καλοῦσιν ἰδυίους; ex Hesych. et Alberti nota. Pergere debebat, εἶτα ἐφεξῆς.

Ib. 9. Hic latere τοὐπνύειν suspicor.

Ib. 21. τερύεται] Lege τερατεύεται.

IV. τάριχον, *hominem nequam, a pickle*. R. P. Toup. p. 502. Sic Θασία ἅλμη Cratinus Athen. IV. 164. E.

V. E prologo, ut videtur.

XIV. τοῦτ' ἐστὶ κ. non esse Aristophanis monet Schw. Finis et initium duorum trochaicorum.

XVIII. *Senem*. Vide Athen. XIII. 585. E.—Forsan legendum με. *I nunc et me irride*. Pater ad filium asotum. Confer Eur. Med. 1355.

XXXIV. Inepte Suidæ glossas poëtæ affingit. Suspicor,

κόπτ
ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας Ξαίνειν (εὖ καὶ καταπλύνειν.) Cf. Lysistr. 575. *I'll plunge you into the alien-office, and then card and comb you*. Ut scilicet ἐξαίφνης ortum sit e ξαίνειν. Vel, ξένον ἐξαίφνης (ἀποφῆναι.) Apud Suidam lege, Βάψας: τὴν κώπην· πλεύσας· ἐλθὼν πρὸς—

XXXVI. ὦ πρόνοια] Lege ὦ ἀπόνοια

XXXVIII. Schol. Acharn. 271. Pors. Advss. p. 280. ubi pro καὶ κόρη ὡς legendum videtur καὶ ὡρικῶς.

XXXIX. Phot. v. Νεβλάρετοι.

XL. ὅτε τὰς ὅας ἴσας ἐποιήσατο. Phot. ὅαι.

XLI. Phot. ὅρτυγας.

Δαναΐδες.

II. De κυλλαστις VV.DD. ad Herodot. II. 77.

VII. αὐτὸν] αὐτὸν, ni fallor: tum præclare μήθ' ἁρμονιῶν ἐγκ. R. P. Opusc. p. 247.

VIII. Vel senarii. Vide an legendum οὗτος, ut ex Eccl. 361. sumserit Pollux.

XVI. αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς (-ὴν Br. tacite e Kusteri em.) Lege CXINOY, et forsan αὐλείου. (αὐλεία Pac. 982.) σχῖνος sive σκίλλα in re magica erat usui. Clem. Alex. Strom. VII.

p. 305. ed. prim. = 512, 3. Heins. Theophrast. Hist. Pl. VII. 12. p. 866, 35. ed. 1644. λέγεται δὲ καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου φυτευθεῖσαν (τὴν σκίλλαν) ἀλεξητήριον εἶναι τῆς ἐπιφερομένης δηλήσεως. Citat Stapel. p. 873. (male not. 851.) Dioscoridem II. 102. Plinium XX. 9. = 39. fin. ed. Brotier.

Hæc diu scripseram, quum eandem conjecturam comperi in mentem venisse Georgio Burges. Et nunc Meinekius, Quæst. Menand. p. 37.

παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας dixit Hermipp. Athen. XV. 668. A.

XVIII. λέξαι citat Porson. MSS. sine suspicione, et in Photio servat. Manifesto legendum ἐλέγξαι.

Δὶς Ναυαγός.

Possunt etiam esse trochaici, τί με Ὦ πονήρ', ἔξω 'ξορίζεις— ut Nub. ἔξω ἐξένεγκε. Nil decernit Bentleius Ep. 2. ad T. H. Qu.

Δράματα ἢ Νιόβη.

XIV. τὸν σφυγμὸν]. Cogitabam an τὸ σφυρόν.

XVIII. Polluc. III. 74. Pors. Advss. p. 280. MS. ἀνοιγέτω τις δώματ', αὐτὸς ἔρχεται. ubi, nisi tragicos imitaretur, maluisset, ἄνοιγέ τις τὰ δ.

XX. Ἀριστοφ. ἐν δευτέρῳ Νιόβῳ Athen. XV. 699. F.

XXI. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σταγόνας Phot. in Σταθμοί. Vide Pors. Opusc.

Εἰρήνη B.

Eustathii locus est ad Il. Ψ. p. 1291, 26. An respexit grammaticus quem exscripsit ille, ad Pac. 1164. et excidit nomen fabulæ unde sumta sunt πόθεν τὸ φ. etc. Qu. an legendum εἴρ^{y} i. e. εἴρηκε.

Ex Aristophanis Pace locum habet Stobæus 54=56. ubi titulus e sequenti loco Pac. 555. retractus videtur. Paci secundæ tribuit Seidlerus p. 25.

ʽΗρῶες.

X. Senarius: forsan ἴσως ἦν.

XI. μήποτ'—ἐκχεῖτε Elmslei. Ach. 616. An μηκέτ'?

Θεσμοφοριάζουσαι B.

V. Lege ἐνέπνευσ'—Vide de οἷον Suid. in v.

VIII. 9. Versum omittit Clemens. Potuisset Brunck. εἶτα τί ʽΕτερον; ὅσ'—

Ib. 14. ἀλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Pollux. Hæc om. Clemens. Vide Eubul. Athen. IV. 169. fin.

Λήμνιαι.

I. II. Forsan cohærebant:

οὐ κρανίον——————πρίασθαι,

οὐκ ἔγχελυν—Metrum indicat Pors. Præf. Hecub.

XIII. An legendum, ἦ καρδιώττεις;

XVIII. Phot. μεγάλην θεόν.

XIX. Phot. νεαλής: ἐκτείνεται τὸ α· Ἀριστ. Λημνίαις· ἕως νεαλὴς ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν. Μένανδρος:~

Νεφέλαι A.

IV. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον. Athen. XI. 479. C. Vide Nub. 425.

Νῆσοι.

Facete Grotius Stob. p. 212. Aristoph. *Anatibus*. Quasi νῆσσαι.

II. Distinguit Porson. in MSS. ποῦ Αἰδί; cum deberet, ποῦ; B. Αἰδὶ— ut Reisig.

ʽΟλκάδες.

XVI. Proclive est, σμινύας vel σμινύδια. (Fr. Inc. 65.)

XVII. Vide Πελαργ. Fr. V.

XXIII. Schol. Lysistr. 723.

Πελαργοί.

VI. Verte, *Dixi in commentario ad* Πελαργούς, et lege ὅτι vel ὡς. Sunt Scholiastæ verba.

Προαγών.

Per Philonidem commissa videtur *Proagon*, Ol. 89, 2. Vide Argum. Vesparum.

v. An, ἐκτέα λογίζεται?

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι.

II. In Athenæo VII. 287. init. βοάκων delet Schw. ut scilicet trochaicum efficiat. Recte servat Etymol. p. 218, 30. Divide,—γαστέρα Μεστὴν—.ἔχουσι, ni fallor, MS. Dorv. teste Porsono.

XIII. Vide Δράμ. Fr. XVII.

XV. Fr. Inc. 119.

XVI. καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα Καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας. Phot. v. ὀξυρεγμ. ex em. Porsoni. ἀκούσιον—αὐτῇ MS.

XVII. Phot. πεζίδα.

Ταγηνισταί.

XVI. ὑείαν Κᾆτ' ἐξαιρῶν—

XVII. An, νεβρίδα, λίθους τ̂. πωρίνους, κηρ.

XXII. Apud Apostolium scilicet, sive ipsius sive librarii errore, coaluerunt duo articuli. Lege παρεξόρουσον. Vide Phot. p. 378, 13. 383, 21. Pors.

XXVIII. Photius v. ἐρείδειν. Porson. Adv. p. 281.

XXIX. Phot. v. παραιξορουσον.

XXX. Phot. v. σπινός.

Τελμισσεῖς.

Telmiss. memorat Aristides T. I. p. 277. Jebb.

I. λέγεται καὶ τετρ. Steph. recte, ni mavis δὲ καὶ—tum lege, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ (vel, ἐν τῷ), ὡς ἄν τις ἄνουν τι ποιήσας, ὦ T. Mox χρή μ' recte Br. pro χρῆμ'.

VII. Primum lege ἐπὶ τῶν cum Heinsio. Deinde delendum videtur Πύλαι, ut ad præcedens Πυλαγόροι (ita enim MS.) referantur. Postremo non Πυλαγόρους, sed Πυλαωρούς, dixisse comicum suspicor.

Τριφάλης.

XII. Schol. Plat. p. 10. ἡ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσα φησὶ,—λάβεσθε, καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ. (λαβέσθαι ed. Ruhnk.) Simillimus locus Menandri v. Ὁμοῦ, nisi forte ibi excidit nomen Aristophanis.

Ὧραι.

I. Personas pono: ΘΕΟΣ. ὄψει—
ΑΝΘΡΩΠΟΣ. μέγιστον—
Θ. κακὸν—
Α. ἐγὼ δὲ—
Θ. κἄγωγε—
Α. ἀπέλαυσαν—
Θ. τιή τι—
Α. Αἴγυπτον—

Ib. 2. ἴα καὶ ῥόδα Diodor. Athen. VI. 239. F. 1. ἴων ἢ ῥόδων Demosth. Androt. 615, 11. μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον Herodot. I. 195. ὄζει ἴων ὄζει δὲ ῥόδων Hermipp. Ath. I. 29. F.

Ib. 5. ὁ. χ. φθάσας Elmslei. ER. 37. Subaudi ὤν γε θεὸς, ut Menand. Athen. VIII. 364. E.

FRAGMENTA INCERTA.

III. VIDE Telmissensium Fr. IV.

XXXVIII. Collato Porsono Advss. p. 282. lege, χρὴ κᾆτ' ἀποπλῦναι, κᾆτ' ἐκπλῦναι, καὶ καταπλῦναι, καὶ δι.

XLIII. -υκειάν τᾶρα—ῥοιὰν Elmsl. Ach. 323. An sensus est, *Nondum maturæ puellæ vim paras?* Horat. Carm. II. 5, 10. *Immitis uvæ.*

LXV. Vide Ὁλκάδ. Fr. XVI.

LXXIII. Vide Βαβυλών. I.

LXXXII. Hoc Fragmentum vel citat vel respicit Schol. MS. Platonis apud Harles. Fabric. T. II. p. XVII. ubi ἐκδεικνύναι.

LXXXIII. Vide LXXXIX.

LXXXVII. Zenob. III. 36. ut hic, nisi quod ποδόνιπτρον. Vide Schottum. Sed ob Helladii locum (Phot. Bibl. p. 1589, 31.) suspicor Aristophanem grammaticum citari, non comicum. Zenob. I. 52. forsan legendum, Ἀριστοφάνης (grammaticus) ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων, vel potius ἐν ταῖς ἀμέτροις.

LXXXIX. Collato Suida v. ἀπεσκοτ. legit R. P. (MSS. ad Suid.) ἀπόμακτρα τῶν σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. Quod verum esse demonstrat Bekkeri Lex. SG. p. 431, 26. a Seidlero citatus p. 23. qui ineptit.

XCIV. Acharn. 263.

CVI. Legendum suspicor, ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι, Καταντιβολεῖτόν τ'—Conjungendi certe duo versiculi.

CIX. Posses, ἐοικέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι. Sed simplicius, κόλλοπι Ἐοικέναι, vel εἰκέναι.

CXIX. Confer Schol. MS. Clark. ad Platon. (Kidd. Pors. Opusc. p. 268.) unde discimus esse ex Σκ. καταλαμβ. χρῶμαι——στρογγύλῳ· τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ κεῖνος ποῶ. Vide Bekkeri Lex. SG. p. 339, 10.

CXXVII. παρ'] Lege γὰρ vel γ' ἄν.

CXXXVI. Vide Βαβυλώνιοι XXVII.

CXLIII. ἔσθοντας Philippid. Athen. VI. 230. A. ἐπῆσθεν Pherecrat. XIV. 645. A. (Hemst. ad Plut. p. 359.) ἔδω Alcæus ibid. VII. 316. C. Sositheus X. 415. B. ἔσθοι Plato VIII. 344. E. ἔσθουσι Auctor Agenis XIII. 596. A.

CLV. Schol. ad Ran. 787. apud Pors. Advss. p. 282. στρεψίμελος contra analogiam. An legendum, (καὶ) στρεψιμελής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης. *As clever as Euripides.*

[*Fragmentis a Porsono Advss.* pp. 281—2. *et Aristophanic.* p. 246. *citatis*] Ipse addo:

Vit. Aristoph. p. XIV. c. 2. ed. Kust. τὴν γυναῖκα δὲ Αἰσχύνομαι, τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω. Ita Bentleius apud Kust. p. 321.

Athen. II. 53. A. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν Τασδὶ κάταξον τὴν κεφαλὴν (lege τῇ -λῇ) σαυτοῦ λίθῳ.

Ib. II. 56. B.

Mœris, χαίρειν. ubi κωμικός. sed vide Pierson.

Athen. VII. 311. A. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Suid. v. λογάρια, sed falso, ut videtur. Vide Kusterum.

Schol. Pindar. Pyth. II. 125. (Hemst. Plut. p. 447.) ubi ὁ κωμικός.

Cicero Ll. II. 15. *Ut apud eum* (Aristoph.) *Sabazius et quidam alii Di peregrini judicati e civitate ejiciantur.* Vide Lemn. XII. quo refert Valesius hunc Ciceronis locum.

Priscianus XVIII. f. 235. a.=1190. οὔτε νύκτωρ παύεται Οὔτε ἡμέραν.

Grammaticus Hermanni p. 436, 3. τὸ δρὰψ—κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει.

Ibid. p. 321. Πικρότατον οἶνον τήμερον πίῃ. Ex Athenæo sumsit, x. 446. E. ubi πίει (sic) MS. A. Indidem habet Eustath. Il. X. init.

Athen. XI. 502. B. ex Epit. apud Cas. p. 820. ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στι, etc.

Falso ascripta Aristophani loca apud Suid. vv. βουλομένῳ, ἐμβεβλημένῳ, ἐμβολάδας, ἐπιστροφῆς, Antiatt. Bekker. p. 106, 24. Lex. SG. ib. p. 383, 16. ubi pro Ἀρ. Τηρεῖ, vel Ἀρ. Γήρᾳ, vel pro Ἀριστ. alius comici nomen repone. "Tereos scripsere Anaxandrides, Philetærus, Cantharus." SEIDLER. p. 24–5. N. B. Forsan Tereus ab aliis Aristophani, ab aliis Philetæro tribuebatur.

Ad comicum refero Photium vv. ἄδδιξ. κάνδυτος. ὀρογυίας. πανός. σπατάγγαι. (vide Ὀλκ. I.) συρβάβυττα.

Schol. Eurip. Med. 45. ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων. Ita Elmslei. pro βαδίζει.

Suid. v. Νέμεσις, Eurip. Phœn. 187. quasi Aristophanis citat; quod Seidlero imposuit, Dochm. p. 252. Lege, Εὐριφοινί.

Schol. MS. Platonis apud Harlesium Præf. ad Fabric. T. II. p. 17. "ἐγγαστριμύθους καὶ πίθων σὺ τυγχάνεις.

Arist. Vesp." ἐγγαστρίμυθος καὶ πύθων Ch. La Rochette T. II. p. 442. Vide Vesp. 1014. et Schol. unde satis liquet ista, sive sunt ipsius grammatici sive alius, certe non esse Aristophanis.

Etymol. Gud. p. 330, 52. παραταιτητέον δὲ τοὺς γράφοντας (in Equit. 768.) κατακνησθείην περί τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ ῥίμφα δέδοικα μὴ τὰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει.

Forsan, καὶ παρὰ τε τῷ Ἀριστοφάνους νει Ἀναγύρῳ.

Ἀλλ' Ἀριφράδη δέδοικα—

Ἡμῶν διακναίσῃ.

Allusio ad κνᾷν (ut Plut. 975.) vel κνίζειν, et πράγματα, obscœn. ut nos, *affair*. Vide Pac. 883, etc. Sed servari potest διακνήσῃ.

Hesych. Μεσαύχενας νέκυας· vide me ad Phot. p. 736. [T. I. p. 601.] Nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per jocum transtulit.

MISCELLANEA.

"ΑΝ. Trach. 314. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; Qu. an, *Why should?* ubi in prima certe persona subjunctivo utuntur. Œd. T. 964. τί—ἂν σκοποῖτό τις;

—— subauditum post imperfecta et aorista. ἔδει. ἐχρῆν. προσῆκεν. ὤφελε. ἦν, Athen. XII. 510. B. Demosth. Cor. 268, 6. 295, 1. 303, 5. Phil. II. 32. Thucyd. I. 38. Nub. 1217. Eccl. 145. Vesp. 209. ἤλπισεν, Athen. XIII. 611. D. ηὔχουν, Æsch. Suppl. 324. ἐβουλόμην, Ran. [890.] qu. ἐξήρκει, Demosth. Cor. 293, 25. ἐξῆν, Thucyd. I. 37. εἰ ἦσαν—ἐξῆν ὅστις δὴ (δὴ om. Rav.) τ. ἐνουθέτει Vesp. 731. ἠξίουν, Antiphon p. 139, 32. τίς δ' οὕτως ἀνὴρ Ἠλίθιος, ὅστις—ἠνείχετο, ubi ὅστις fere = ὅπως, Thesm. 599. εἰ μὴ ἐτύγχανεν,——εἰσηγησάμην Diphil. Athen. IV. 165. F. Lys. 301. recte Br. οὐ γὰρ ἄν ποθ'. (MSS. pars οὐ γάρ

ποθ', quod supplerunt *οὐδὲ γάρ*.) Vesp. 707. *ἔζων ἐν π.* servandum forsan: *ἐν*, ut Ach. 1025. Pac. 521. *οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν*, loco imprimis notando: an = *ἔχοιμ' ἄν*?

———— post optativum. Av. 180. *ὥσπερ εἴποι τις, τόπος*. Vide an legendum, *ὥσπερ εἴγ' εἴποις*—(Sed qu. an oportuerit *ὥσπερ γ' εἰ*—ut Ran. 1189.) Vel forsan, *ὥσπερ ἂν εἴποι τις*. Sic Diphil. Pollucis x. 137. apud Bentlei. ad Hemst. p. 104. ed. pr.

————post *ὅπου*, etc. cum subjunctivo, R. P. Orest. 141. Aristoph. Ran. 1194. sed Æschylus loquitur.

——'ΩΣΤΕ—*ἄν*. Œd. T. 374, *ὥστε μήτ' ἐμὲ—βλάψαι ποτ' ἄν*. Antiph. Athenæi XIV. 623. A. *ὥστε μηδ' ἂν—ἐξελθεῖν*. Soph. Trach. 671. *ὥστε μὴ ἂν παραινέσαι*.

—— cum indicativo. (vide in *εἰ*.) Av. 1591—3. *ἂν εἴχετ',—ὄντες φίλοι*. Heracl. 1005. *οὐκ οὖν σύ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Ἤλαυνες ἂν—ἀλλὰ*—Εἴασας—Antiph. Stobæi p. 454 = 337. *ὅστις—ποιεῖ, ἂν—κατεφρόνησε*. sed forsan *καταφρονῆσαι*. Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd. Omnino expende Priscianum f. 219. a. = 1148. Bekker. Anecd. p. 126. *ἄν*. 144. *εἰ*. De *εἰ* Hermanni Gr. p. 331. n. 82.

—— cum infinitivo, *would have*. Thucydidea, Indic. in v. Eq. 1172. *οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν*—*that it should exist, if—not*—Eur. Med. *θωπεῦσαί ποτ' ἂν*—*would have*—

N. B. Eq. 411–2. *ἢ μάτην γ' ἂν—ἐκτραφείην*, confer Elmslei. Heracl. 283. et Arist. Lysist. 253.

ARTICULI usus.

Omissus in *ἄνθρωποι*. Plut. 465. Eq. 92. (N. B. Lys. 663. *ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἀνδρὸς ὄζειν*.) *ὀφρῦς* Plut. 756. (qu. an *δακτύλους* Vesp. 430. cum Porsono; sed vide ibi.) *τὸ χρῆμα τιτθίων* Lys. 83. *τιτθίδια* Thesm. II. Fr. 7. *βλεφαρίδ'* Eccl. 402. qu. *βλέφαρα* forsan ibid. 406. *πόδ'* Vesp. *τραγικὸν λῆρον* Ran. 1037. *πρὸς χορὸν* Nub. 1355. sed qu. *βασιλεὺς* Eq. 476. *πόλις* Lys. 755. 759. 911. *ἀγορὰ* Pl. 787. Nub. 1051. Eupolis Plutarchi I. p. 525. F. *βουλὴ* Eq. 166. 719. *κανθάρῳ* forsan quasi propr.

Pac. 1. ut λάρκος Ach. ποῦ πρόξενοι Av. 1022. ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα Lys. 184. ὁ τ. 434. ποῦ 'σθ' ὕδωρ Vesp. 989. ποῦ 'στιν ἔτ. τοξότης Lys. 442. ποῦ τοξότης ib. 446.

Ante ΠΑΣ. Eccles. 634. loco suspecto. Apud Athen. IX. 372. B. ex emend. Porsoni Advss. p. 109. sed quam postea repudiavit.

EI. (Vide in ʼAN. Kidd. ad Dawes. pp. 131. 423. Br. Ind. Aristoph. v. εἰ.) εἰ μεθεῖμεν—ἂν ἦν Eurip. Or. 1130. εἰ ἐπεποίθειν—ἂν ἦν Nub. 1350. εἰ μὴ 'πεπύσμην, οὐκ ἂν ἦλθον Thesm. 603. εἰ ἐβοηθήσαμεν—νῦν ἂν ἐχρώμεθα Olynth. I. 11, 21. εἰ ἦν—ἂν ἐπράττετε—ὕβρίκει Olynth. III. 32, 12—5. εἰ ἔσχε—ἂν ἔπραξεν Phil. I. 41, 18. εἰ κατῄδη, κἂν πάλαι παρῆν Trachin. 86. εἰ ἔλευσσες—ἂν ᾤκτισας ib. 898. εἰ ἔκοψεν—οὐκ ἂν εἶχον Lys. 360–1. κἂν ᾤμωζές γ' εἰ μὴ 'σίγας ib. 516.

N. B. εἰ δ' ἦσθα μέτριος, τἆλλά γ' ἡδίστη θεῶν πέφυκας Helen. 1111. apud Elmsl. Med. 616. ubi sensus esse videtur, ἦσθα ἂν εὐμενεστάτη θεῶν, ἐπεὶ τἆλλα—

—— κεἰ, κἄν. (Ad Plut. 216. et Addend. Herm. ad Nub. 1156.) κεἰ, *though—should.* Eurip. Andr. 275. (*but in fact does not.*) κἂν, *though—should* (*and in fact does.*) Demosth. Phil. III. 115, 12.

ENCLITICA.

1. Iph. A. 1410. (Pors. Advss. p. 257.) παῦσαι· 'μὲ μὴ κάκιζε.
2. Plut. 1172. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι Χρέμυλός μοι σαφῶς;
3. Vesp. 1067. εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον. Qu. transponendum, μέσον μ' ὁρ.
4. Eq. 459. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε. Lege ἔμ'.
5. Pac. 20. ὑμῶν δέ γ' εἴτις οἶδε, μοι κατειπάτω. Malim ἐμοί.
6. Ib. 76. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
7. Plut. 46. φράζουσαν, ὦ σκαιότατέ, σοι σαφέστατα.

8. Av. 95. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες;
9. Plut. 376. κατηγορεῖς γάρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μου. R. P.
10. Ib. 447. ἔρημον ἀπολιπόντε, ποι φευξούμεθα.
11. Av. 418. ὅτῳ πέποιθέ, μοι ξυνών. Malim ἐμοί.
12. Thesm. 1145. μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
13. Lys. 376. οὐκ οἶδά, σ' εἰ. vide R. P.
14. Œd. Col. 979. γάμους, Οὔσης ὁμαίμου σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν;
15. Diphil. Athen. VI. 228. A. ult. οὐχὶ μετρίως, βέλτιστε, σ' ἀλλ' ὑπερηφάνως.
16. Iph. T. 598. τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα. τόνδ' ἐμοὶ R. P. Adv. 260. Vide eum ad 674. Adv. ib.
17. Ran. 507. ἡ γὰρ θεὸς, σ' ὡς ἐπ.
18. Eq. 356. Ex emendatione σ' ἢν μὴ 'πεκ.
19. Ib. 770. ἐβούλευον, σοι—Qu. σᾶ, ut Lys. 489.
20. Ib. 847. τουτονί, σοι.
21. Lys. 754. ἵνα, μ' εἰ κατ.
22. Ib. 904. καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. apud Suid. v. καίτοι.
23. Soph. (Philoct.?)[a]
24. Eurip. Alcest. 360. ὕμνοισι κηλήσαντά, σ' ἐξ—
25. Acharn. 430. ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπ.

[*Vide ad Ran.* 507.]

ΓΑΡ. (Advss. ad Athenæum. Porson. ad Vesp. 741. et ad Lys. 20. Schæfer. Mel. Crit. p. 76.)

Plut. 1206. ταῖς μὲν ἄλλαις γάρ—(γὰρ ἄλλαις μὲν alii.)
Av. 1544. ἀεί ποτ' ἀνθρώποισι γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Ib. 1545. μόνον θεῶν γάρ—ut in Æschyl. (Ran. 1439.)
Lys. 490. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ;
Thesm. 476. καὐτὴ γάρ—
Ib. 643. οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.

[a] *Forsan* respexit Electr. 648. καὶ μή, με πλοῦτον. J. S.

Vesp. 778. καὶ λέγεται γὰρ τουτογί.
Ib. 810. αὐτοῦ μένων γάρ. et 965.
Pherecr. Plutarchi II. 1142. εἰς τοὺς κ. χοροὺς γὰρ ε.
Heracl. 140. Ἀργεῖος ὢν γὰρ αὐτὸς Ἀργείους ἄγω.
Iph. T. 1036. ὑποπτεύω τι γάρ. Sensum quidem contra Markl. vindicat Seidler. sed qu. an, ὑποπτεύοι γὰρ ἂν (*rex.*)
Trachin. 338. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

HIATUS. (Kidd. ad Dawes. pp. 390. 620.)

Strattis Athen. XI. 473. D. οἱ δ' ἐκ καδίσκου ἴσον ἴσῳ κεκραμένον. σ' ἴσον Porson. Adv. p. 126.

Euphron Athen. IX. 380. A. pessime Hemst. ad Plut. p. 435.

Apollodorus Stobæi XLVI. p. 179. Grot. = 308, 2. Gesn. ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσιν ἀνατετραμμέναι, ex emendatione Salmasii partim dubia partim falsa citat Brunck. ad Av. 1569.

Alexis Athen. X. 431. A. τῆς φιλοτησίας ἐγὼ Μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας. Ita et Aldus; tacet de MS. Schw.

Idem ibid. B. ἀπνευστὶ ἐκπιών.

Post τι, etiam si interroget, hiatum respuunt tragici, judice Porsono ad Phœn. 892. Vide Blomf. ad Æsch. Theb. 193. Kidd. ad Dawes. p. 618.

Post τι encliticum ne Menandro quidem licuit hiatum relinquere. Porson. ad Dawes. p. 388. XXIII. ed. K. (Excipe ὁτιοῦν, ἀλλοτιοῦν.)

τίνα pro τί tragici. Soph. Trach. 1205. τίν' εἶπας; Ald. Br. Eurip. ed. Beck. Iph. A. 1140. Helen. 463. Ion. 223. Electr. 414. In Phœn. 892. ed. Pors. recte supplet ἔργα Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. Demosth. Aphob. I. 823, 7. τίνα γὰρ ἂν εἰργάζοντο;

OPTATIVUS. (Thucydidea, Indic. p. 118. Hermann. Viger. p. 909. Post ὁπότε, Dawes. p. 216. = 389. Post εἰ, Elmsl. Med. 1185.) *Quoties, siquando,* etc. (Dawes. p. 256 = 452. ex Acharn. 519. Trachin. 909. post εἰ.) Pac. 642. ἄττα

διαβάλοι, vel λλ. Lys. 508. suspicor, ἄττα ποοῖτε. Ib. 1238. εἰ μέν γέ τις—ᾄδοι. Eccl. 270. ὅτ' εἰς ἑ. Μέλλοι β. (Alia, sed ex em. Elmsleius Ach. 338. p. 123.) Pl. 978. εἰ—δεηθείην. Av. 508. εἰ—βασιλεύοι. Ib. 510, 513. ὅ τι δωροδοκοίη. Elmsl. Heracl. 19. πέμποι ὅποι—πυνθάνοιτο. Cratin. Schol. Plat. Ruhnk. p. 88. ἔδει (δὲ) παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ' ἔμβραχυ. Eurip. Fr. 81. εἴ τιν' εἰσίδοιμ'. (Eq. 773. χαρισαίμην recte D. ni dedisset R. -ιοίμην.) Nub. 1385. εἰ—εἴποις. Ach. 637. κἀπειδὴ—εἴποι Rav. 639. εἰ—καλέσειεν. Nub. 962. κεἰ κρ. κατανίφοι. 852. ὅ τι μάθοιμ'. 1384. ὅ τι νοοίης.

——— post particulas loci vel temporis; ubi reddendum *might* vel *should*. (*Rogabat*) ὅπου κίχοι Œd. T. 1256–7. σημεῖον, ὁπότε χρείη ἀνάγεσθαι, ἤρθη Thucyd. VIII. 95. (ubi χρὴ vel χρῆν libri.) μένοντες ἕως ποιήσειαν v. 35. *Dictum est interfectum iri ab eo*, ὅστις γένοιτ' Œd. T. 714. ἡνίκα ἀπείη Trachin. 164. (ubi contra, εἶπε—ὅτι χρείη—, εἶπε δ' ἣν—νέμοι· verte, *me oportere,—assignaret*, non, *assignaturus esset*.) ἕως ἁρμόσαιμι ib. 689. ex em. Elmsl. ἔνθα—εἰσίδοι 905. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην Œd. T. 796. ὥστ' ἀμηχανεῖν Ὅποι τράποιντο Pers. 460. ὅτ' ἐκ νεῶν—ἐκσωζοίατο 452. ex em. Elmsleii.

——— post ἔσθ' ὅπως, Monk. ad Alcest. 117. (vide Vesp. 469.) Elmsl. Med. p. 99. (m.) Vesp. 212. κοὐκ ἔσθ' ὅπως—ἂν—λάθοι.

——— post relativum, etc. 1. ubi = ἂν et subjunct. 2. *might* or *should*, sensu fut. obliquo. 3. *quoties*, etc. (vide supra.) 4. Latin. *qui* cum subjunct. = ὅστις cum fut.

1. ἀφ' ὧν ἔχοι ὠφελεῖν Œd. T. 315.
ὅπως δύναιτό τις ζῆν ib. 979.
ὃν πόλις στήσειε Antig. 666.
ἐπεὶ πύθοιτο Trach. 93.
ὅποι τύχοιμεν Στρατευόμεσθ' Eupolis Stob. p. 239. = 165.
ἕως ἀφίκοιτο Ran. 778. } Confer optativ. post εἰ.
ἕως γένοιτο Eq. 134–5. }
οὐκ ἂν ἀποδοίην—ὅστις καλέσειε Nub. 1252.
χὤστις—ξυλλάβοι Pac. 436.

2. ὅτῳ ξυναντήσαιμι Plut. 41.
(qu.) ὅστις πέλοι Trach. 1163.
ὡς πύθοιθ' ὅ τι δρῶν—ῥυσαίμην Œd. T. 72.
3. ὅτου ψαύσειεν Trach. 907–8.
4. μὴ γένοιτο ὄλβος ὅστις κνίζοι Eur. Med. 586. et Elmslei.
(qu.) τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ νοσοῖ, ἕλοιτο Trach. 1237.
παρ' ᾧ—ἀποκλαύσειεν Philoct. 693. Vide ad Thesm. 23–4. et in AN omissum cum optativo.

N.B. Pac. 520–1. πόθεν ἂν λ.—ὅτῳ προσείπω σ'. Lysias ὑ. τ. Ἀδυνάτου, init. ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς (lege ᾗ)—λόγον δοίην. Œd. Col. 560. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ. Ib. 1172. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι; Plato Hipp. Maj. p. 415, 7. Bekk. ἆρ' οὐκ ἂν λαμβάνοι,—ὅπου—σπουδάζοιτο;

—— EI cum optativo post præsens, fere = ἐάν. (Thucydidea, Indic. p. 112. Herman. Aj. 904.)
Lys. 235–6. et Av. 447. εἰ δὲ παραβαίην = ἐὰν Ran. 594. Compara γένοιτο—ἵνα γνοῖεν, etc. Soph. Aj. 1217. et Elmsl. M. C. T. I. p. 484. Pac. 1072. ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο. Nempe optativus optativo respondet, eodem sensu, quicunque sit, quo prior. Æsch. Suppl. 902. κλάοις ἂν εἰ ψαύσειας, i. e. κλαύσει εἰ ψαύσεις, ut e præcedenti liquet; quidquid dicat Hermannus. Eq. 691. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ'—Antiph. sive Theoph. apud Walpole, p. 31. εἴ τις ἀφέλοι—καταλείπετ(αι) οὐδέν. Vide Æschin. Ctesiph. p. 86, 29. HSt. Philemon Stob. Gr. p. 403. = Cler. 354. ἔστι—εἴ τις—ἐξετάζοι. Imprecatio, εἰ ἀπολίποιμι Orest. 1086. αἰτήσαιμι Ach. 475.

———— post præterita. *If—should.* Trachin. 610–1. ηὔγμην, εἰ—ἴδοιμι. Prom. 685. κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἂν Διὸς μολεῖν—ita Elmslei.

———— *If I were to*—Nub. 747. εἰ—καθέλοιμι. 767. εἰ—ἐκτήξαιμι.

——*AN omissum cum optativo. (ποῖ τις φύγοι, etc. Herman. Aj. 904. Viger. n. 108. Monk. Alc. 117. Blomf. Agam. 603. 1016. 1299. 1345. Reisig. p. IX. Elmslei.

Med. pp. 150. 159. 173. 290. Heracl. 595. Dawes. p. 374—7. ed. Kidd. Matthiæ. Gr. Gram. p. 760.) Soph. Trach. 112—5. πολλὰ γὰρ—ἴδοι. In Æsch. Choëph. 585. requiri ἂν, monet Herm. Aj. p. 110. Lys. 840. σὸν ἔργον εἴη, malim ἬΔΗ. Eurip. Hel. 442–3. τίς ἂν—μόλοι, ὅστις διαγγείλειε; Vide supra in 4. post relativum. Choëph. 336. κομίσειεν, sed ex præcedentibus ἂν tacite repetendum; ut τρώγοιμι Antiph. Athen. XIV. 641. ult. ἐπιθείην Nub. 425. ξυμβάλοι Vesp. 72. (Per se bonum Ravennatis καὶ Nub. 1237. vide ibi.) Av. 180. ὥσπερ εἴποι τις. Lys. 911. καὶ πῶς—ἀνέλθοιμ'. Helen. 1152. τίς φαίη—sed v. ll.

Ἂν additur, ubi ex Hermanni sententia deesse deberet, Lys. 961. ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι;

ΟΥ ΜΗ *cum futuro* per interrogationem vetant; *cum aoristo utrovis subjunctivi*, simpliciter negant. Ita Elmsleius ad Markl. p. 453–4. ad Med. p. 251. (Kidd. p. 396–7. Elmsl. Mus. Cr. T. II. p. 298. Œd. T. 870. Cens. Herm. H. F. 884.) In Eurip. Electr. 383. lege, οὐκ εὖ φρονήσεθ'—; In Ran. 511. qu. an delendum οὐ, ut in locis apud me in Addendis ad Porson. ad Ran. 103. [*supra p.* 166.] Huc etiam retuleram Vesp. 610. καὶ μή με δεήσει (ita legebam), sed nescio an verius Elmsleius, κεἰ μή με δεήσει.

SCHOLIASTÆ. Vocabula insigniora, technica, etc. apud eos:

ἄνω, *supra*. Pl. 57. Av. 590. (ἄνω, *supra lineam*, Gl. Paris. 2827. apud Schæfer. p. 517.) ἀνωτέρω, *supra*. Av. 1442.

Ἀττικὴ συνήθεια Vesp. 1115. συνήθεια Vesp. 1164. qu. an legendum συν^τ i. e. σύνταξις.

Commentarii veteres, emendatores, etc. (ὑπομνήματα.) Av. 1075. Eos reprehendit Schol. Ran. 305. ubi αὐτοσχεδίως. ἀποσχεδιάζοντες Vesp. 542. De voce vide Kust. ad Ran. 78. ad Suid. v. Φρῦνις, et Suidam v. σχέδιον. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν Av. 282.

διασκευή, Proleg. p. XI. περὶ διαφ. κωμ. *Cratinus felix in*

comœdiarum ἐπιβολαῖς (*the idea*) καὶ διασκευαῖς (qu. *the set out*, i. e. *apparatu scenico;* i. e. *chori constitutione, scenarum et ornamentorum inventione,* etc.) εἶτα προϊὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις. Ibid. p. XII. et XIII. διασκευῇ veteris comœdiæ et novæ differentia; quod illa chorum habebat, hæc non.

ἐκλέλοιπε, i. e. *e MSS. excidit.* Ran. 346. [343.] Nub. 886. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν.

ἔμπροσθεν Av. 989. loco suspecto. ibid. 563. εἰς τὸ ἔμπροσθεν, *posthac.* ibid. 590. ἐν τοῖς πρόσθεν. qu.

μέτρον = στίχος. Pac. 1339.

ξένον, i. e. *mirum, inusitatum.* Vesp. 941. prop. init. = καινὸν apud Demosthenem.

οἶδεν = *occurrit apud.* Plut. 550. Athen. XIV. 648. D. 653. E. XV. 673. F. et 674. A. Strabo VIII. p. 537, 18. Oxon.

ὄπισθεν, *supra.* Ran. 1488. Nub. 1186.

ὀπίσω, *supra.* Ran. 504.

ὀρθή, *nominativus.* Harpocr. v. χερνίβων.

παραγραφή. [*Vide in* παρατροπή.]

παραθεὶς Vesp. 1231. παρατιθεὶς Strabo X. p. 711. ubi Theilius, in chartula quam casu emi, citat 1. Hemst. ad Plut. p. 244. 2. Toup. Em. Suid. III. p. 474. = T. II. p. 243. Oxon. 3. Schneid. ad Demetr. 86. 4. Schæfer. ad Dionys. p. 84. 5. Marx. ad Ephor. Fr. p. 65. n. 29. Sed de medio, non activo, 1. 2. 4. de activo 5.

παράθεσις)(σύνθεσις, Hermann. Gr. p. 462, 194.

παραπεποίηκε παρὰ Av. 1562. Vide Athen. XII. 513. A.

παρατροπή. Nub. 653. τὴν παρατροπὴν ἐατέον. Sic Ald. Kust. περιτροπὴν Hermann. ex Ernesti conjectura Præf. ad Nub. p. XXVII. An παραγραφήν, ut in Schol. ad Pac. 443. Utut hoc sit, videtur hoc nomine designare duo puncta (:) quibus ad personas distinguendas utebantur; vel potius linea miniata, de quibus Brunck. ad Vesp. 940. Vide ad Ran. 317. Præf. Lucian. p. XV. Fæhse p. XXV. Schæfer. post Plutum p. 501. Robortell. Præf. Æschyl.

Beck. Comm. Soc. T. III. p. 122. (N. B. στίξον in Cant. 1. Nub. 674. distinguit orationem, non personas.)

In Schol. Ran. 1478. lege, μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφή· ὥστε εἶναι——Εὐριπίδης ἐστὶν ἀποφαινόμενος, ἢ ὁ Δ. ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς λέγων καὶ ταὐτὸ ἐπεξεργαζόμενος τῷ παρ' Αἰ. λεγομένῳ. παραγραφὴ in obscuro loco Calliæ Athen. x. 453. C. et F. personas distinguit, ut puto. Nempe in priore loco dicebat Coryphæus, βῆτα, ἄλφα. Deinde personæ chori duæ, quarum altera vicem defendebat τοῦ $\bar{a}$, altera τοῦ $\bar{\beta}$, junctim respondebant, βα. In posteriore loco dialogum esse constat. Vide an hoc de Medea dicat; Primum Euripidem introduxisse chori personas in ipsa παρόδῳ per vices cantantes, non simul omnes. (De hodierna Medea falsum hoc.)

παρηγόρημα Ran. 213. Lege παραχορήγημα.

ποιήματα = ἔπη. *versus*. Arg. ad Pac. § 4.

πολέμιος, i. e. -κὸς, *bellicosus*. Lys. 524. si sana est lectio.

πολιτεία, *a magistrate*. Nub. 37.

πρός. πρὸς Λυκόφρονα, Vesp. 91. et 239. i. e. *hinc refellitur Lycophron*. πρὸς ἱστορίαν, Vesp. 941. prop. fin. πρὸς τὴν συνήθειαν, ibid. 1177. τὸ ἔθος, Plut. 768. 795. Av. 1702. Ran. 697. τὴν—διαίρεσιν, Av. 1714. τοὺς χρόνους, Ran. 33. τὸ σύνηθες (malim ἀσύνηθες) Ran. 301. τὴν διαφορὰν, Ran. 1507. πρὸς τοὺς, etc. Pac. 380. 456. σημειοῦται——ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς—Pac. 778. πρὸς τοὺς, Vesp. 504. (loco nonnihil corrupto.) Ran. 35. πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας. (Ran. 360. πρὸς τοὺς περὶ—legendum, ut exciderit ϟ' i. e. πρός. Interpolavit K. ex Suida.) Ran. 365. πρὸς τοὺς ποιήσαντας (εἰς) τοὺς Φ. Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσεν—(*in eum sensum cepit*, poëta scil.) Ita lego. Vide in loco. Ran. 482. πρὸς ὃ ἐξείλεκται. Athen. x. 455. C. τοῦτο σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου—Eccl. 306. πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημείωται. Av. 1177. πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφήν. πρὸς οὐδὲν Av. 168. Eccl. 1.

τόπος, *locus auctoris*. Av. 1646. Ran. 476. Valck. ad

Herodot. χωρίον (*topic*, Thucyd. I. 97.) *Locus auctoris*, Athen. XV. 671. ult.

ὑπομνήματα. [*Vide* Commentarii.]

χρῆσις = συνήθεια. Nub. 609. 643. Hemst. Plut. p. 226.

ψιλὸν, ut puto, *simplex litera*, oppositum diphthongo. Acharn. 1082. ε ψιλὸν, Nub. 1359.

THEATRA.

Agyrrhius τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, Schol. Eccles. 102. Vide Schol. ad Ran. 406.

βροντεῖον. Nub. 291.

εἴσοδος. Av. 297.

ἐμμέλεια. Ran. 924.

κριταὶ quinque. Av. 445. Zenob. III. 64.

An *mulieres* spectabant? Eccles. 22. An *servi*? Vide ad Vesp. 78.

πάροδος, λόγιον. Eq. 149.

Reges Tragici. Nub. 70.

Sortiebantur poëtæ. Eccl. 1151.

Spectatores bibebant et bellaria edebant. Athen. XI. 464. F.

Unitas temporis. Lysistr. 726. 746. 759. 766. 881.

ὑπόχρησις. Ran. 924.

ᾠδεῖον, (*rehearsal-theatre.*) Vesp. 1104.

VERSUS REPETITI.

Plut. 138. 1116. Spurius 1116.

Nub. 113. 881. sed spurius 881. et qui in MSS. sequitur, ὃς τάδ.

—— 118. 1252. Uterque genuinus, sed forsan ex geminis Nubibus.

—— 666. 849. verbo mutato.

—— 801. 841. verbo mutato.

—— 863. 1244. initium idem.

Ran. 100. 313. consulto.

—— 468–9. et Pac. 181–2. Vide R. P. Opusc. p. 35.

Equit. 96. 114. "Spurius 114." HOTIB.

—— 155. Pac. 886.

Acharn. 383. 435. Vide ad 435.
—— 557. 577. 593. Delet 577. Br.
—— 573. 1180. paucis mutatis.
—— 625. 722. verbo mutato. "Spurius 722." Elmsl.
—— 905. 928. 930. "Spurius 928." R. P.
Vesp. 1433. Thesm. 232. ex em. Pors. et fere Nub. 812.
Av. 192. 1218.
Lysistr. 44. 219.

IN

MENANDRUM.

Senarius, ut videtur, de Menandro apud Schol. Dionys. Thracis, p. 749, 13. ed. Bekk. ὃς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμῳδίας.

Schol. Eurip. Phœn. 61. ῥητέον ὅτι πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλὸν μὲν ἀνδρὸς, ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσα ἴσως ἀεὶ γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θηλὺ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει. (Ita ed. princeps; δειλοτέρα Barnes.) Scholiastæ verba esse censet Valck. ad locum et Diatrib. p. 195. Mihi videtur legendum Μένανδρος. De prioribus non plane liquet: sequentia divide, ἴσως Ἀεὶ δὲ τοῖς——ἐμποιεῖ—Μενάνδρειον pro μὲν ἀνδρεῖον optime Valck. Diatr. p. 284.

Ἀδελφοί.

Fr. 5. [*Clerici.*] ὦ σοφώτατοι Bentleius. Vide Menandr. Μισουμ. Fr. 4. Eur. Andr. 552. Pors. ad Dawes. p. 387. vel Advss. p. 291.

6. λέγων est Burmanni correctio in erratis, prorsus contra Bentleii mentem, ut monet Clericus Præf. ad Philargyr. in eo tamen, ut solet, errans, quod ait, ex hac lectione sequi, verba καὶ τοῦ νοῦ, etc. esse Menandri. λέγων correxerat Portus, monente Clerico; et hoc verissimum.

11. ὅτι ἡ γυναῖκ' οὐ Bentleius. Possis et ὅστις. ὅσπερ Cleric. Præf. Philargyr. p. 37.

13. Locus est Menandri, sed mutilus. Vide Toup. ad Longin. Sect. III. Stob. IV. 54. 26. = 33. Grot. Clericum p. 206.

Ἁλιεῖς.

12. Recte Heringa p. 240. probata Kusteri emendatione, verba in unum trochaicum redigit; de προελθὼν dubitans. Sed retinendum προσελθών. τουτὶ est τὸ θυρίον.

Ἀνδρία.

2. καὶ τεττάρων ᾠῶν, etc. forsan sunt obstetricis: vide Terent. III. 2, 4.

Ἀνεψιοί.

2. Similis lusus in *ferre* et *auferri*, Cicer. Orat. ad Br. c. 8.

3. De μόνον vide Philem. Fragm. 67. v. 1.—Quod ait Bentleius, πανὸν, λύχνον, λυχνοῦχον diversa ejusdem rei nomina esse, non verum est. Vide Athen. XV. 700. B. 1. D. 2. 3. Phrynichum Bekk. p. 50, 23. Lege, repetita syllaba, Μένανδρος Ἀνεψιοῖς, (οἶσ') εἰσιὼν—(vel etiam οἶσ' ἰὼν—) et ποίει cum Clerico. *Go in, and bring us whatever you can lay hands upon, torch, candle, lanthorn; only make plenty of light.* In Anaxippo Athen. IV. 169. B. qu. φέρ', οἶσ', pro φέροις.

Ἀρρηφόροι.

1. μί' ἀσφάλει'] μί', quod in thesi valde inelegans est, deest ed. 1559.

4. πάντ' ἐστὶ] πάντη 'στὶ—

6. p. 16. Bentl. ed. 2dæ. v. 3. ἄν τις χαλκίον. 4. παράψηθ' ὁ παριών. Vide Platon. Euthyd. p. 300. B. = 449, 10. Bekk.

Ἀσπίς.

3. ἔργον εὑρεῖν Adelph. Fragm. 2. Photius: ἔργον εἰπεῖν. χαλεπὸν εἰπ. Dem. pro Rhodiis, 118, 16. τοῦτ' ἔργον εὑρεῖν. Vide Leptineam, 469, 20. Vide et Menandr. Fragm. 240.

Βοιωτία.

5. πεντεκτενῆ Bentl. An –ους—περινήσας? Photii MS. Galeanus πεντεκτένȝ, quod compendium adeo simile est τῷ ȝ (i. e. ουν) ut vix dignoscas. sed ȝ esse puto, i. e. ους.

Γεωργός.

2. ult. Eodem joco Archias Anthol. I. 35. 1. (Br. T. II. p. 95. XV.) τίς ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη; Quinctil. XII. 10. 25. Gesn. *Quos ego existimo, si quod in his finibus uberius invenerint solum fertilioremve segetem, negaturos Atticam esse, quod plus quam acceperit seminis reddat; quia hanc ejus terræ fidem Menander eludit.* Huc "*forsan*" respicere putat R. P. MSS.

3. Comic. Incert. Athenæi x. 458. B.

6. Confer Aristoph. Pac. 292. si tamen verba ἐν μάχαις sunt Menandri, non Scholiastæ.

Γλυκέρα.

Lege cum Casaubono ad Theophr. 13. Berglero ad Alciphr. II. 13. Porsono Adv. p. 293. Γλυκέρα, τί κλάεις; ὁμν. unde Glyceram fabulam nullam fuisse patet. Hoc fragmentum forsan referendum ad Μισογύνην. Versus recte dispertit Bentlei.

Δακτύλιος.

3. Malim, ἐπεὶ οὐδεεὶς οὕτως γε κ. ἔφυ.

Δεισιδαίμων.

1. μὴ πονηρᾶς Trinc. Gesn. οὐ πονηρᾶς Grotii MS. Lege, ὅταν μετ' εὐνοίας τι, μὴ πονηρίᾳ, (vel κοὐ π.)—αἰσχρόν ἐστι τοῦτο γὰρ πάνυ.

Δύσκολος.

Julianus Misopog. p. 349. C. ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὁρᾶν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον. Idem Cæs. p. 311. A. Σμικρίνην vocat Vespasianum.

1. v. 2. Confer Comicum apud Plutarch. T. II. p. 110. E. quem Menandrum esse putat Meinekius Q. M. p. 29.

Ib. 5. Malim, fere cum Grotio, εἰ μὴ δ' ἑαυτοῦ—

Ib. 9. ἔγωγε φημὶ—

4. 25. Etymol. p. 468, 28. Μένανδρος· οἱ δὲ τὴν ὀ. ἀ. θύσαντες: quæ huc recte, ut videtur, refert Clericus, sui oblitus infra p. 116. Mox. v. ult. (πάντα) τἄλλα κατέπιον.—τὸ λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Schw. Vide v. ll. in Dem. Philipp. I. 43.

5. Errat Bentleius.

9. νομίζετ' Valesius ad Harpocr. p. 198. Errat Bentleius. Vide me ad Plut. 361. et Addend. ad Eccles. 752. νομίζειν Athen. I. 34. D. Aristoph. Av. 1366. Ps. Thespis Bentl. Phalar. p. 245. Menander Rutgers. p. 360. v. 93.=274, 676. Cler. Athen. VI. 238. C. ibid. D.

Ἑαυτοντιμωρούμενος.

3. Imo dele καὶ ex κα natum, et lege, sensu multo meliore, ἀμυγδάλας Παρέθηκ' ἐγὼ τῶν—Sed qu.

4. Bentl. *Longe numerosius*] Imo pessimis numeris. Nam primum anapæstus tribrachyn sequitur; deinde ἐκρέματο in ultima ictum habet. Lege ἐξ ἱσταρίου δ'—ut Elmsl. E. R. 37. p. 68.

Ἐμπιπραμένη.

1. Malim σεμνύνῃς, quod tamen falso tribuitur Grotio. -νῃ ille in nota, ut vulgo.

Ἐπίκληρος.

1. Legendum videtur, ἢ δεῖ (ut Proverb. Scholti p. 84. ἢ δεῖ χελ.) μόνον ζῆν, ἢ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν· Οὕτω—Stobæus, ἢ μόνον δεῖ ζῆν, ἢ παίδων γεννωμένων πατέρ' ἀπ. Menander Cleric. p. 60. vel Stob. p. 448. (327.) τὸ γενέσθαι τινος πατέρα—Lege τέκνων, nisi mavis τινα. Menander apud Stob. ibid. l. e. p. 329. Grot. οἷον τὸ

γενέσθαι πατέρα παίδων—Ibid. ὃς ἂν ᾖ πλ. π. π. (Trochaicos esse censet Heringa, p. 245.) Idem LXVIII. p. 283. Grot. = p. 228. v. 230. Cleric. εἶναι π. πατ. Plutarchus T. I. p. 610. C. (vel II. p. 213. E.) Julian. Ep. 1. fin. Eurip. Med. 345. Æschines F. L. 52, 20. τέκνων Diodorus Sic. XIII. 15, 45.

3. φησὶ om. Eustath. Od. β. p. 1440, 50. Qu. (ὁ δ' εὐθὺς) οὐ—τὰς 'Ορν.

4 et 5. conjunge.

'Επιτρέποντες.

3. ἀθλ. concoquit censor Act. Lips. 1711. p. 369. Simocattæ locus apud Bentleium est Ep. LXI. quæ incipit, 'Επειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαστά. Elmsleius E. R. 37. p. 68. legit ἀχρ. διπλάσια δ'—Metrum violat Bentleius, notante R. P. ad Dawes. An διπλᾶ γάρ?

4. ἐλ. τὸ καταγ. παραπολὺ Bentl. Potuisset γὰρ πολύ. Deinde malim αἴσχιστον, vel forsan ἄλγιστον.

7. Schol. Ach. 1114. ubi ἐν ἐπιτροπε ῑ (sic) Ald. i. e. ἐπιτρέπουσι, ut recte Clericus. Deinde ἐπ. τινι Ἔστι—

'Εταῖραι.

Sed pro ἑταίραις lege apud Suidam ἑτέραις, κωμῳδίαις scilicet.

'Εφέσιος.

5. "Vel οὖν vel μοι dele." BENTL. Vel, μὲν οὖν δή.

'Ηνίοχος.

1. Ineptissime Jacobs. ad Athen. p. 187. Recte, ut puto, Bentleius. [*Sed*] Articulus desiderari videtur: forsan, μὴ 'στὶν ὁ τρ. αἴτιος.

2. Confer Eurip. Hippol. 105. Matth.

"Ηρως.

2. δεῖ abundare monet Gesnerus. "Recte Trinc. τὸ κ. ut Gr. dein lege τοὐλεύθερον δέ." BENTL. Euripidis esse suspicor.

Θετταλή.

2. Bentl. Τίβιε] Proverbiorum Appendix Vatic. II. 71. τὸν δὲ Τίβην ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει.—συνήθως conjicit, sed non fidenter, Hemsterhusius ad Luciani Timon. 22. p. 133. ubi de *Tibio* agitur.

Θρασυλέων.

2. Lege e Suida v. Δεύτ. πλοῦς, Ὅτ' ἀποτ. τις οὐρίου, κ. πλεῖ. Vide Porson. MS. ad locum.

4. φιλοσοφεῖν. Lysias π. τοῦ Ἀδυν. p. 169, 9.

Ἱέρεια.

2. 2. τὴν αὔλιον Porson. ad Dawes. p. 387. et Bentleium notat. Trincavellus et Grotii MS. A. διὰ τὴν αὐλὰν λίαν. Gesnerus in edd. 1. 2. διὰ τὴν αὐλὰν, sine λίαν, et *per atrium* vertit. In ed. 2. 3. marg. "lego δι' αὐδίαν." Forsan voluit αὐθαδίαν, ut e Salmasii conjectura Grotius. Ceterum omnino confer Synes. de Prov. I. p. 105. D. apud Baylium, *Judith*. (15.)

Καρχηδόνιος.

2. Nihil mutandum videtur nisi βορέᾳ κρεαιδίον (υορεα υρεαι), et ἑψήσω.

[*Huic fabulæ*] adde Fragm. incert. 157.

Κεκρύφαλος.

1. Vide ad Eurip. Suppl. supra p. 82. not. Pors. Advss. p. 235.

Ib. 2—3. Disjunge a prioribus.

Λευκαδία.

7. ζάκορος] ἡ ζάκ. Bentlei. post Sylburgium. Ceterum fabulæ nomen e suo supposuit Clericus, ut solet.

Μέθη.

1. v. 1. Sensus debet esse, *Non sacra facimus pro ceteri apparatus splendore.*

Ib. penult. Lege τιν' ἐγχ. Ult. male cepit Bentleius. Callimedon anguillæ cognatus dicitur, ὅτι φιλίχθυς ἦν. Sic φράτορες τριωβόλου, etc. Vide Athen. VIII. 340. D. E.

Μισογύνης.

1. vv. 3–4. E Menandro sine fabulæ nomine Trinc. ρϛ'. (Gesner. p. 570, 20. Grot. p. 455. ex Misogyne, sed sine fab. nom. ed. 1543.) et recte addunt ea quæ in Fragm. 2. posuit Clerici stupor.

4. Imo ἐκεῖσε junctim Maussacus, Blancard. Gron. E Suidæ versione clam sumsit suum ἐκεῖ σε bonus Clericus. Deinde non Maussacus, sed Blancardus, ita versus distribuit. Ille autem tantum ἕλκει—δίθυρον (senarium scilicet) a verbis grammatici separat.—γραμματίδια δίθυρα Alciphron III. 62. ex egregia emendatione Hemsterhusii Obs. Misc. V. p. 18.

6. Male Bentleius: pejus etiam Toupius Emend. T. IV. p. 405. γ' ὡς πολλῷ χ. R. P. Opusc. p. 250. ὦ χαῖρε, Γλυκερά: καὶ σύ: πολλοστῷ χ. Vide ad Dawes. p. 388. XXVII. ad Pac. 558. πολλοστῷ χρόνῳ Demosth. Timocr. 761, 20. Eubulid. 1304, 9. ἔτει Cratinus Junior Athen. XI. 460. F.

8. Bentl. "τοῦτο. Lege τούτῳ"] Imo τοῦτο retinendum; et vertendum, γῦρος. *cur etiam hoc verbo usus*—τοῦτο εἰπὼν jungenda sunt. Neque quidquam excidit.

Μισούμενος.

— παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένῃ, Εἴσελθε κἂν νῦν, ὦ μακάριε. Schol. Isocr. T. I. p. 441. ed. Coray. ut exemplum pravi usus τοῦ κἄν.

6. Suidas ἀπαμφιεῖ. Toup. l. c.

7. Arrian. Epict. III. 26. (IV. 1. 20. Sch.) Clem. Alex. Str. II. p. 463. παιδισκάριόν με, (φησι, sc. Thrasonides) καταδεδούλωκεν * * Εὐτελὲς, ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε. In fine prioris versus Γέτα supplet Crozius apud Bergler. ad Alciphron. p. 360. ed. Wagner.

8. Plutarch. T. II. p. 525. A.

9. Suidas v. ἀπεκτάκασι, Lex. SG. p. 429, 27. Toup. l. c. Legendum puto, μισοῦσι μὲν = Θρασωνίδην, ὦ π.

Ναύκληρος.

3. ult. οἶσθας ed. 1. [*Bentleii,*] errore typorum, qui in libri fine corrigitur. Hinc autem Piersonus ad Mœrin p. 283. emendationem Bentleio tribuit, quam ille adeo non excogitavit, ut ne sibi quidem oblatam agnoverit. οὐδὲν οἶσθ' ἄρ' Act. Lips. 1711. p. 34. Lege οὐδὲν οἶσθας, collato Piersono et Photio v. οἶσθα.

Ξενολογία.

1. v. 3. Quære an spurius sit versus.

Ὀργή.

7. Recte Bentlei. οὐ μὰ τήν. Emendationem ejus contra Bosium defendit Hemsterhusius ad Plut. p. 120. Vide Huschke Anal. Crit. p. 39. Brunck. ad Ran. 1374. (1421. Kust.) Kœn. ad Greg. p. 150. ed. Schæf. Ad Suid. in νὴ τὴν Bentleio adstipulatur R. P. Vide Suid. in ναὶ μὰ τὸν bis, et ναὶ μὰ τό. infra No. 274.

Παιδίον.

1. Si ἔσται retineatur, μαθήσεται erit pene necessarium: quare legendum ἐστι. Et v. ult. βελτίον'—

Περινθία.

1. v. 2. ἴσον οἶκον male Bentl. secuto licet Brunckio Gnom. p. 265. Sensus est, *Divitis corpus semel in cineres redactum non majus quam pauperis:* quod nunc video vidisse Clericum.

2. Videtur esse servi, qui emuncto sene gloriatur, et alios emunctores præ se contemnit. Quare servandum οἶδ' ὅ τι.

Ib. ult. τόν ποτε ἀβέλτ. ed. Med. Kust. τόν ποτ' ὄντ' Scaliger: (ὀτ) quomodo Machonem Athen. XIII. 582. F. sanavit Porsonus:

ὅτι τὸν μέγαν ποτ' (ὀτ') ἐραστὴν κατέφαγε.

Ceterum confer Ciceron. Phil. III. 9.=22. Terent. II. 2. 23.

Πλόκιον.

3. v. 3. Sensus videtur esse, *Qui neque necessarios suos tutari potest.* Vide Philemon. 51. v. 4. Menandr. Incert. 216.

Ib. 5. -ιάσαι Tr. Gesn. Transpone, δύναιτο τοῦτο, cum Gellii ed. pr.

Σικυώνιος.

Σικυώνιος an Σικυωνία, Chardon La Rochette, T. II. p. 423. quem non intelligo.

4. ult. Lege τρέφει et ἐλευθέραν. Deinde respondere videtur alius, ἄπιστον· ᾤμην, etc. vel ἄπιστά γ'. Vide Fragm. Ἄπιστος.

Συνέφηβοι.

Verba Zenobii sunt, Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι καὶ M. ἐν Σ. Exciderunt Menandri verba, eadem nempe ad quæ alludit Schol. Av. 1490. quare fabularum numero eximenda Συνέφηβοι.

Τροφώνιος.

2. De καὶ vide Ἁλιεὺς Fr. 3.

3. v. 1. Malim, ὑποδοχή. B. τίνος; Ποδαποῦ;

Ib. penult. Lege πιών, et supple ἁλίσκεται, quanquam ποιῶν alibi citat Athen. XII. 517. A.=212, 23. Ald.

Ib. ult. ὑποβ. βρώματα Athen. I. 9. C.

Ὑποβολιμαῖος.

1. Lege, παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον Ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν, ἀλλὰ τὸ (ὁ) τῆς τύχης. *Desinite consilio uti:*

nihil enim humano consilio proficitur, sed fortuna. Hæc est, quæ—τὸ τῆς τύχης notissima est locutio, ipsi Menandro usurpata, e. g. apud Stob. Eclog. p. 139, 10. Grot. Euripidi Alcest. 788. Demosth. F. Leg. 414, 8. qu. τὸ τοῦ ἔθους. De τὰ τῆς τύχης vide Elmsl. Œd. T. 977. qui τὰ τῆς in Alcest.

Porro interpunge, τύχης, Τοῦτ'—Vide Æsch. c. Timarch. p. 27, 8.

Ib. v. 10. τὴν θεὸν sanum videtur: defendit contra Bentleium Censor in Act. Lips. p. 34. Sed vv. 9–11. male cohærent cum præcedentibus, et separandi videntur.

4. Confer Fr. Incert. 166.

5. Ita Tr. Gesn. Gr. Lege δυσγενείᾳ et πονηρίᾳ cum Bentleio.

7. v. 9. ἐπιδημίαν ἀνθρώπῳ, Bentl. ἄνω] Galat. IV. 26. ἡ δὲ ἀνθρώπῳ Ἱερουσαλὴμ MS. Colbertin. apud Montf. Pal. 342. "τὴν ἐπιδ. ἄνω male Bentl. pro ἐπ. τὴν ἄνω." ACT. LIPS. p. 35. ἐν ᾧ Porsonus in Append. Suid. diu ante Jacobs. ad Athen. p. 33. ἡ 'πιδ. Pors.

Ib. 11. πρῶτ' ἀπ. καταλύσεις, βελτίονα Pors. et Burnei. MR. 1799. p. 430. qui de κατάλυσις videndus.

10. Recte Bentleius.

Fragmentis adde, Grotianæ marginis auctoritate, locum e Stob. LXXII. (LXXIV) infra Incert. 159.

ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένα δ' οὕτω λαλεῖν. Suid. ἀποκριθ. et Lex. SG. p. 429. qui -νω δ'. -μεθ', ἀν—λαλῇς Porson. ad Toup. p. 486. Sed recte Lex. SG. *Loquere quantum libet, modo ego ne respondeam.* Debebat insuper Porsonus οὐδέν.

Ammonius Λέμβοι.—γέρων ἀμέμικτ' ἄθλιος λέμφος. Vide Toup. Em. T. II. p. 449.

Φανός.

1. Pessime [*Bentleius*] ὑπελήλυθέ. Lege, ὑπελήλυθεν δέ μου Ὅλον τὸ δέρμα νάρκα τις.

Φιλάδελφος.

1. Ita Tr. Gesn. Gr. Malim, ἦν—ᾗ. Similis fere orationis forma, Gnom. εἰς βίον. Βίος ἐστὶν ἄν τις ᾧ βίῳ χαίρει, βιῷ. Ita lege.

Χαλκεῖα.

2. τὴν μεγάλην· ψυκτ.—αὐτοῖς Bentl. qui male de *ministris*, opinor, accipit; convivæ potius προπίνειν.

Ψευδηρακλῆς.

3. Lege v. 13. καὶ κίχλας τραγήματα cum MS. A. et v. ult. δειπνεῖ—μελίπηκτα τὰς κίχλας. *By way of, instead of.* R. P.

FRAGMENTA INCERTA.

5. Confer Fr. 162.

15. Cf. Ἁλιεὺς Fr. 3. Τροφών. 2.—V. 3. γὰρ καλοὺς.

20. Ita Stob. p. 53, 37. = 31. Φιλουμένη,—ἃ μὴ Bentl. illud recte, hoc male.

24. Ut incerti, Stob. Grot. p. 35. sed Euripidis esse videtur. Confer Gesn. p. 63.

25. Suspicor versus auctorem dedisse, ἡ σώφρων γυνή. Vide Alexandrum, (Alexandrum Ætolum esse statuit Nækius apud Beck. Act. Semin. T. II. p. 393. qu Anaxandriden?) Stob. LXV. p. 411, 46. = 277. Ut hic, Gnom. εἰς ἀρετήν.

42. ἐπαισχύνου Bentl. Deinde lego δέ τι, et v. 2, 3–4. ab invicem et a 1. separandos puto. 3. lege ὦ τρὶς κ. ut Πλόκ. Fr. 3. ἔχειν φόβον, *incutere*, Συναριστ. Fr. 2. Incertus Stob. p. 563, 17. = 441. Gr.

46. Forsan, ὀργῇ λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φύεται. Deinde κατόψεταί τι Stob. Tr. et Gesn. probante Bentleio. Malim τις.

52. Cum superioribus conjunge.

53. vv. 1–4. ut Euripidis Stob. Gesn. p. 187. ubi v. 1. om. δ'. Corrupte Comp. Men. et Phil. p. 360. Rutg. Corruptius Antonius p. 141. ed. 1546. = 52. ed. 1608. qui addit v. 5. (ubi ἵνα καὶ μ.)

54. v. 3. Apicibus tantum mutatis lege, τοῦ δυστυχῆσ' ὅταν τύχῃ; *An te curis enecabis, idque ut quandoque fortunæ vi opprimaris?* Aliter Bentlei. qui mox καθεύδῃς, ἢ—ut Κεκρύφ. 1.

55. v. 4–6. Stob. CXVII. p. 599, 30. = 487. In ed. Gr. tribuuntur *Gubernatori*. ἱκανὰ λ. ἀλλ' ἀποθανῇ καὶ τ. κ. τινὶ edd. ibi. Male Bentleius.

Ib. v. 10. Ita Gesn. Malim τοῦ διευτυχεῖν δ'. Vide 201. v. 3.

63. Sensum loci non assecutus est Bentleius. *Stultum stulta loqui*, hoc quidem, Bentlei, *non est turpe, magis miserum est.* Sed optime γνώμῃ sub γλώσσῃ latere vidit, probante Porsono Adv. p. 236. (de vocum permutatione vide Kuster. ad Ran. 358.) legendum enim vel sic, vel quamproxime: αἰσχρόν γ' ὅταν τις ποικίλος γνώμησι φύς—In voce nihili, φυεὶς, ΕΙ ex Υ male repetitum est. Contra ἀπολλει pro ἀπολλύῃ 101. Ceterum tragici est fragmentum; quare forma Ionica γνώμησι admitti potest.

Qu. καίπερ ὢν γνώμῃ σοφός. γνώμῃ σοφὸς Eurip. Chrysippo Fr. III. (Stob. Grot. p. 271.) εὐεπὴς γλώσσῃ φυεὶς Valck. Diatr. p. 262. A. qui dubitat an versus sint Menandri. (De φυεὶς Koppius p. 55.) φυῆναι Phylarch Athen. III. 73. B. 8. φυῇ Eurip. Eurystheo Stob. LXXVII. p. 333. Grot. = LXXV. p. 453. Gesn. Plato Rep. III. p. 415. C. HSt. φυῶσι Rep. X. 597. C. Sed φύωσι citat Elmslei. Œd. T. 870. Vide Matthiæ. Gr. Gr. p. 369.

67. Stob. 220, 1. = 147. ὅσα Trinc. Deesse videtur ultimus pes versui. Male Bentleius χῶσα.

73. v. 3. πᾶν τὸ λυμαινόμεν' (λυμαινόμενόν) ἐστιν. 4. recte Grotius [*transponit*, τὸν σίδηρον, ἂν σκοπῇς.] 5. ὁ δὲ θρὶψ τὸ—Male Bentleius. Confer Demosth. Megalop. 208, 14. Xenoph. Memor. I. 3. 6.

Nunc video legendum, καὶ πάντα τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἐνδόθεν. *The bane of all things is something within.* Deinde vide an, v. 6. Σὲ δὲ τὸ κάκ.

77. Male Bentleius. Non ferri potest articulus. Lege, κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστι, χρ. εὐτ.

79. Ex collatione Apostolii XIX. 83. cum Diogeniano VII. 28. et Vatican. Append. III. 34. liquet, hæc verba spectare ad locum Menandri, quod transtulit Horatius A. P. 434. *Reges dicuntur multis urgere culullis, Et torquere mero, quem perspexisse laborant, An sit amicitia dignus.—Reges,* PERSARUM scilicet.

101. τί διακενῆς εἶ χρηστὸς, ὡς ὁ δεσπότης Πάντ' αὐτὸς ἀπολλύῃ, σὺ δὲ μηδὲν λαμβάνῃς; (Deest ὡς. ἀπόλλει. μὴ λαμβάνεις.)

104. v. 7. ἀπόλωλεν ἕτερος. 8. Recte Wyttenbach. ad Plutarch. l. c. εἰς ὃ δεῖ pro vulg. εἴσω δή. Priora bene Bentleius.

109. ἀγαθὸν μέγ' ἕξεις Bentlei. Hunc locum [*Bentl. not. l.* 7.] forsan ridet Johnsonus Aristarch. Antibentl. p. 110. l. 2.

Vide Ennium Ciceronis Fin. II. 13. Infra 116, ult. Sophocl. Stobæi Grot. p. 405. (et forsan Plutarch. T. II. p. 471. B. 4.)

112. Aristoph. Eccl. 173—8.

122. Versus ultimus tragici, forsan Euripidis, videtur. Lego cum Bentleio πιστὴ, et versum a superioribus disjungo. ἀπληστίαν pro ἀπιστίαν Malelas T. II. p. 127. penult.

125. Forsan huc spectat Athenæus XIII. 594. D. citatus a Clerico ad Glyceram Fr. 1.

126. ἐστι Stob. Gesn. p. 433, 46. = Gr. 311. Malim, φύσει δυσήνιόν τι καὶ πικρὸν γυνή. Ut hic Brunck. Gnom. p. 308.

129. Stob. LXXII. 440, 28. = 323. "Euripidi tribui comperi." HSt. Com. Gr. p. 141. qui contulit cum Ovidio Amor. III. 4. dudum ante Walpolium (*Scarce Translations,* p. 155.)

Ib. v. 2–3. δεῖ. Ἐκπυνθάνεσθαι τἀρσένων δ' ἡμᾶς δέον. Lips. Act. 1711. p. 37. Nisi me omnia fallunt, ἡμᾶς σέθεν servandum me monuit Porsonus, et δ' delendum. Et sic Steph. δ' ἡμᾶς σέθεν Trinc. Gesn.

133. v. 2. Numerosius υἱὸν οἶδ'. Imo lege ὄνθ' pro υἱὸν ex Eustath. Od. ᾱ. p. 1412, 14. qui Euripidi tribuit. Vide Fr. Inc. 57: Indicat Meinek. p. 41. sed ineptit.

151. Ita Stobæi editiones, et Compar. Rutg. p. 359. Malim, ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς—

159. Est *Hypobolimæi.* Vide Bentlei. n. 202. contra quem Grotium defendit Porsonus ad Dawes.

160. Confer Philem. Incert. 56. Diphilum Stob. p. 527. = 397. Gr. ([*hos*] citat Porsonus Advss. p. 290. addens Plutarch. T. II. p. 117. C. πᾶσα πρόφασις ἱκανὴ πρὸς τὸ τὰς λύπας καὶ τοὺς θρήνους συνεγείρειν.) Theodecten Stob. Heeren. p. 116. = 123. Gr. Eurip. Stob. XXII. p. 187, 22. = 111. Menandr. Ἀσπίδ. Fr. 3. Κονιζομ. 1. Stob. IV. p. 56, 9. Gesn. Cleric. supra pp. 82, 3. (πρόφασιν ἐξευρίσκομεν Philemon Stob. Grot. p. 401. = 354, 163. Cleric. *occasionem* Clericus, melius quam Grot. *causatio.* Sed idem ibid. ἀνευρίσκουσ' ἀεὶ πρόφασιν, recte Cleric. *prætextum.*)

178. ult. Saltem lege ἃ μήτε. Sed spondeus est in 4to loco.

180. Bentl. not. *neque vero* ἐγχώροις] ἔγχωρος legitur in Soph. Philoct. 692.

181. Lego, καὶ σωθεῖμεν ἄν. Auctar. ad R.P. Opusc. p. 382. Vide Pors. ad Ran. 1496.

195. v. 5. Rectissime Grotius, γυναῖκας ἔπλασεν. Quod enim ait Bentleius, Prometheum *unicam mulierem, non plures, formasse,* hoc quidem est verba cavillari. Formasse mulieres recte dicitur, qui eam mulierem formavit, unde ceteræ prognatæ sunt. Hoc primum. Deinde, potuit Menander eos auctores sequi, qui Prometheum non solum Pandoram, sed plures feminas finxisse narrant:

quæ fuit sententia Phædri, Fab. IV. 14. Sed utut hæc sunt, recte dicitur γυναῖκας πλάττειν. Philemon Stob. II. 13. Grot. ὁ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι. Callimach. Fragm. 133. εἴ σε Προμηθεὺς Ἔπλασε—de quo loco Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 183. Adde Horat. Carm. I. 16. 16. *stomacho nostro.* Et pluralem numerum postulant sequentia, ἔθνος μιαρόν.

200. No. 215. Bentl. Locus exstat Athen. VI. 270. D.

201. v. 1. Verte, *natus es.* 2. qu. ἐφ' ᾧ τε. 3. recte Plutarchus, ἵνα σοι καὶ τρ.

205. Ultima forsan legenda, ἅπαντα δ' ἀγαθὸν οἴομ' εἶναι τὸν θεόν. Aliter paullo Bentleius.

207. Not. Bentl. Certo certius error est Grotii: vide ejus versionem, Excerpt. p. 754.

211. "Resp. Plut. T. II. p. 318. D. et Symp. III. 6. 4." TOUP. T. I. p. 282. Vide an locus e Symposio legendus, καίτοι τὸ κράτιστον αὐτῇ τῆς θεοῦ μετεῖναι φησίν.

221. ὡραΐζεθ', etc.] Senarius est, cui deest prima syllaba.

223. Porson. ad Orest. 228. (κατὰ Μένανδρον citat Bentleius, non ex Gregorio, quem non inspexisse videtur.) A quoquam sumtum negat, ipsi Gregorio tribuens, Gatakerus A. M. P. 9. p. 499.

225. Sic ed. Steph. Confer Dionys. Hal. A. R. I. 78. p. 198, 12. Reisk.

231. Παμφίλη, Ἐλευθέρᾳ Porsonus Adv. p. 291. e Cyrill. p. 229. Palladius de Vita S. Chrysost. p. 142. ed. Bigot. (apud Villoison. in Epistola præmissa Sturzii Empedocleis, p. L.) δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει· χαλεπὸν, Παμφίλη,—μάχεσθαι· πλείονα οἶδεν· πλείονα κακουργεῖ· αἰσχύνεται οὐδένα· κολακεύει μᾶλλον. Quæ si omnia sunt Menandri, utcunque in senarios redigas: πλείονα κακουργεῖ· πλείον' οἶδεν· οὐδένα (οὐδεὲν) Αἰσχύνεται· μᾶλλον κολακεύει. Vel potius, οἶδ'· αἰσχύνεται Οὐδέν· κολ. μᾶλλον.—Omnia sunt Menandri, ut inspecto Palladio comperi.

234. [*Vide Aristophanica ad Ach.* 234.]

235. Male Porsonus Adv. p. 316.

236. Confer Terent. Andr. III. 3. 11—2.

237. Præclare Porsonus οὐ καὶ ποιήσειν, Opusc. p. 251.

251. Malim τοῖς ἄφροσιν.

257. Malim τι παθεῖν, v. 2. καὶ προσδιδάσκεις, 4.

261. v. 2. τὴν μακρ. 3. ἐὰν δ'—

262. Malim, τὴν δ' εἰς τὸ θεῖον προμελετᾷ. Vide Aristoph. Eccl. 117. Aliter Bentlei. n. 237. Omittitur ἔργῳ, ut in Eurip. Bacch. 225. ed. Beck.

264. Tum res ipsa, tum Plauti locus suadet, ut contracta hæc ab Hermogene putem. Forsan, Διονυσίων (μὲν ἦν) Πομπὴ * * * κολακεύων (ἐμέ τε καὶ) Τὴν μητέρ' ἔγνω μ'. "Recte Bentl. ὁ δέ μ' ἠκολ." R. P. Opusc. p. 252. quem vide. In ceteris male Bentleius: τὴν μητέρα postulat Græcismus.

266. Optime Bentleius. δεύτερον, i. e. ῡ, nihil est nisi v. l. pro ῠ in κάδον.

273. "πολλῷ ὕειν Pausan. IV. 20. p. 102, 3. Ald. = 329, 15. Kuhn. Xenoph. Hellen. I. p. 252, 12. HSt. Menander Fr. Incert. 273." R. P. MSS. Idem alibi: "ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ Pherecrates Athen. VI. 269. D. ὗσε χρυσῷ ῥοδίοις Menander [Rhetor scil.] in Aldi Rhetoribus T. I. p. 607, 39. Cratinus Photii v. ὀσταφίδα. Suid. ὕσας. ὗσαι τέφραν ὁ θεὸς Pausan. IX. 6. f. p. 724." Idem in Hellenicorum exemplari: "Lege πολλοῦ ex Eustathio ad Od. ξ. p. 557, 29." Postea addidit: "Recte πολλῷ. Pausan. IV. 20. Herodot. I. 193. ubi ὀλίγον *Arch.* ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς Etym. M. ed. et MS. p. 615, 41."

ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι Athen. VIII. 333. A. et mox ἰχθύας. Ælian. H. A. 12, 30. Ζεὺς δὲ Λαβρανδεὺς ὕσας λάβρῳ καὶ πολλῷ, etc.

274. Vide 'Οργ. Fr. 7. Male Bentleius. Proculdubio legendum, μαρτύρομαι, ναὶ μὰ τὸν 'Α. τουτονὶ Καὶ τ. θ.

275. Bentl. κακόν.] κακῶν retinendum, ex lemmate patet.

286. Male Bentleius. Etym. μικροῦ μὲν ἀῤῥαβῶνά μ' ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν. Verum puto, ἀῤῥαβῶνά με Ἔπεισεν—Finis est senarii, et initium alterius.

"κακῶς" γὰρ "ἀκούων" καὶ πάσχω(ν) "ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλεῖστο(ν) (vel potius πλείστης) τεκμήριον φέρει," κ(ατὰ) τὸν Μένανδρον. MSS. Herculan. p. 74. ed. Ox.

Alexander Rhetor Aldi p. 586. περὶ ἀντιμεταθέσεως, etc. χάριεν ἔς τ' ἄνθρωπος δικαίως τὸ ζῆν ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ. Lege, ἦ χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος, ἐὰν ἄνθρωπος ᾖ. καὶ Ὡς ...... τὸ ζῆν,——

Priorem versum, ni fallor, habet Plutarchus. Imo Stob. v. 11. Gaisf. Frustra apud Meinekium quæsivi. Habet Clem. Alex. Str. VIII. p. 916. sine auctoris nomine; unde Grotius Exc. p. 911. Ὡς χάριεν Clem.[a]

IN
PHILEMONEM.

Ἄγροικος.

2. v. 1. ὦ πῶς] Malim, ὄντως πονηρόν.

Ib. 4. Male Bentlei. Eximie Gesnerus, θηρίων ἄνον; οὐδὲ— Deinde forsan legendum, τοῦτ' ἐστιν ὀρθὸν, πλάγια τἄλλα θηρία.

Ἐπιδικαζόμενος.

1. Hunc locum, ut videtur, παραφράζει Jo. Chrysostomus Homil. II. ad Antiochenos, p. 33. D. ed. Montefalc.

Θηβαῖοι.

Φιλήμονος Tr. *Philemonis in Thebanis,* Gesn. *Philiscus Thebanis,* Grot. ex emend. An, Ἀντιφάνης Φιλοθηβαίῳ?

[a] Vide Æschyl. Fragm. Incert. 10. et confer Gaisf. ad Stobæi locum. J. S.

V. 4. δὲ om. Tr. Gesn. habet Grot. e conj. "ob versum!" Concinnius, οἱ βασιλεῖς. Sed tum oporteret οἱ θεοὶ δ' ἀνάγκης.

v. 6. ἡττόνων δὲ μείζονα Trinc. Gesn. Mutavit Grot. ex emend. Scal. male. Vide an legendum, ἥττον', ὧν δὲ, μείζονα. pro τῶν μὲν, τῶν δέ.

Ult. Malim, οὕτως—πάντα.

Ἰατρός.

2, 3. Integrius apud Grot. p. 15. 21. Tria fragmenta constitue,

I. ἆρ'——————χρήσιμος;
II. ὡς σπλ.——————τεθὲν
τὴν φλ.——————οὕτω καὶ λόγος
εὔκαιρος——————φίλων. vel potius φίλου.
III. ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Κορινθία.

1. Alexidis est, non Philemonis.

Μετιών.

1. ἐφθός] οὐφθός

Παγκρατιαστής.

Notæ Cleric. No. 1. Philemoni *non* tribuit Grotius. 3. *Non* omittit Grotius. Is scilicet, Excerpt. p. 768. Stobæum ECL. 175. (non FL.) citat. Clericus vero festinans FLORILEGIUM Grotii p. 175. inspicit; et quum versus, δεῖ τῶν πολιτῶν, etc. invenisset sub nomine *Menandri* citatos, eos Philemoni tribuendos Grotium conjecisse conjiciens, continuo in suam farraginem alieno loco intrudit. His positis, facile est alterius erroris causam aperire: nam No. 3. est fragmentum quo respexit Grotius, et exstat ECL. 175.

Ceterum vix videtur hic locus esse vel Menandri vel comici cujuspiam.

Πανήγυρις.

Male Bentl. Vide me Pors. Opusc. p. 383.

Πιττοκοπούμενος.

2. Hæret Bentleius § 271. Vide Append. ad Porsoni Aristophanica, p. 60.

Πτερύξ.

1. vv. 6–7. Sunt Æschyli Stob. xcvi. p. 532. = 409. [*Fr. Incert.* 21.] ἐφημέρια Stob. Apostol.

Πυρρός.

1. v. 5. Ita Trinc. Grot. λέγουσι πάντα Br. Vide Timocl. Athen. vi. 224. F.

Σάρδιος.

2. v. 7–8. Porsoni Opusc. p. 255. Vide quos citant R. Walpole Com. Fragm. p. 109. et ejus censor (*M. Rev.* 1806. p. 234.) Pessime Bentleius. N. B. Syllaba non *redundat*. V. 6. rectissime Stobæus πορεύεται.

Nunc malim in ultimo versu, ὥσπερ τὰ δένδρα, τοῦτο καρπὸν, τὸ δάκρυον. *Hoc pro fructu habent, lacrymam scilicet.* (1816.)

Σικελικός.

3. v. 1. ᾠόμην τῇ Σικελίᾳ.

Ib. 4. Qu. ὁ πυρὸς ὅτι κράτιστος, αἵ τε περιστεραί. (πυρὸς, Pherecr. Suidæ v. ἄξιος.)

Στρατιώτης.

V. 10—3. Acute, sed falso, Bentleius. Recte Meinek. Q. M. p. 49.

17. Lege, ἘΞΗΛΘ' ὈΛΟΛΥΖΩΝ.

ult. Pessime Bentl. ὅτᾱν. ("Lege ὅταν περ." R. P.)

Ὑποβολιμαῖος.

Clemens Str. VI. p. 752. ed. Potter. ex em. Casauboni: τὸν μέντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱεῖ, Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκωμῴδησεν.

Φιλόσοφοι.

Recte Clemens εἷς ἄρτος. Vide Alexin Athen. IV. 161. C.

FRAGMENTA INCERTA.

5. v. 2. ἄλλο γ' ἢ Act. Lips. p. 38. Sed ἢ intrusit Clericus pro τοῦ Rutgersii, Canteri, et Grotii. Verte, *quærendo nil proficis*. Vide Valck. Diatr. p. 150. Errat Bentleius § 280.

9. ult. ἑτέροισιν ἕλκεις.

15. Vide Menandr. Fr. Inc. 160.

21. penult. Confer Euripidem, vel potius comicum, Stobæi CXIV. p. 584, 41. = 473.

27. v. 4. λαχάνων τ' ἀεί τι—

28. v. 1. γεωργῶ correxi Append. ad R. P. Aristoph. p. 66.

Ib. 9. Ter peccat Bentleius. Miror eum non legisse ῥῆμα. *Omen* verterat Gesnerus. Legendum videtur, ἐστράτευσαν, μοι δοκεῖ, Τὸ—(ἐμοὶ δοκεῖν) Lysipp. Athen. IV. 124. E. ἐμοὶ δοκεῖ Pac. 1265. Av. 1225. ***Reliqui septem modii, instar septem ducum istorum, illuc iverunt nunquam redituri.*** Tragicum, opinor, ridet, qui e septem ducibus prope septem Niobes filias sepultis antitheton captarit. Deinde personæ erunt dividendæ cum Grotio.

Imo vide an retinendum δοκῶ, ut in Clearcho Athen. I. 28. E. (ubi confert Schw. Hippolochum ibid. IV. 129. A.) Plotino Ennead. I. 6. 8. citatis a Wetstenio ad Act. XXVI. 9. Suppeditat Lexicon Xenophonteum Cyrop. V.

3. 15. (31. Schn.) v. 4. 17. (37. S.) Hellen. vi. 2. 27. (39. S.) Œc. xv. 6. (4. S.) sed omnia controversa. μοι δοκῶ Eq. 1318. de quo vide ad Plut. 286. δοκῶ pro δοκεῖ e Cyropæd. i. 6. 18. citat Wetsten. l. c.

36. Vide Menandr. Fr. Inc. 143.

38. v. 2. ἐγὼ πρότερόν πως, vel μὲν, vel ἔγωγε. 6. εἰσορῶ.

39. v. 6. Vix Atticum λεῖψαι pro λιπεῖν.

43. v. 4. Malim, τε πλεῖστα.

44. Confer Menandr. Incert. 166.

49. οὐδὲ τἀναγκαῖα.

56. εἶ δήπουθεν e Stob. tum, ὢν ἐστ'—

59. "ἀρεῖον usurpat Aristoteles Plutarchi T. ii. p. 115. D." Act. Lips. p. 297. sed nil decernit. Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως, Gnom. εἰς θάνατον. Male Bentleius; sed non melius, qui illum acerbe reprehendit, Thirlbius ad Justin. Mart. p. 18. Equidem malim, κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ τὸ ζῆν κακῶς, deleto altero versu, τὸ μὴ γὰρ εἶναι, etc. Habet Brunck. Fragm. Incert. Sophocl. 31.

74. vv. 4–6. Euripidis esse suspicor. Vide ad Plut. 689.

81. Lege, ποιήσας, οὐ καλῶς ὀνειδίσας, Ἔργον καθ. πλ. πτ. λόγῳ. Deinde incipit aliud excerptum. οὐ Grot. et ἔργων operarum culpa; cetera ut Cler. An legendum, λόγῳ στρατηγὸς γέγονας, ὢν ἔργῳ φονεύς?

90. fin. Qu. παρακολουθοῦντά τε Μέγ' ἐγκατιλλώπτειν. ut Æsch. Eumen. 113.

92. Male ξοάνου Bentlei. § 316. Vide Herodot. iii. 88. (i. 203. et iv. 88. apud Eustath. Il. Z. p. 626, 54.) Porson. Advss. p. 139. Schw. ad Athen. xii. 510. D. Adde v. 196. F. In testam. Epictetæ, Mus. Veron. p. 14. l. 11. intellige *Musarum statuas.*

93. ἐξ ἔχων Bentlei. sed vereor ut recte vertat, *rependet.* Annon potius, *secum auferet?*

96. Julianus Ep. 12. p. 381. D. ἐπῄνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὥσπερ Ἀστυδάμας.

101. τὸ pro αὐτὸ Bentleius. Forsan, αὐτὸ τὸ θέρος, ὦ γύναι, Λαλεῖ. ut τὴν ὡραίαν αὐτὴν Demosth. Phil. III. 123, 16.

IN

COMPARATIONEM MENANDRI ET PHILEMONIS.

(Rutgers. p. 356, etc.)

V. 18. A superioribus disjunge. Forsan, μὴ Λύπει σεαυτόν.

21. 30. 81. 84. 90. 92. 102. 145. 149. 165. 167. 169. a superioribus disjunge.

22. τύχην] τύχη.

24. Forsan, οὐδὲν ἀθλιώτερον.

37. Dele; deinde forsan legendum, μόνον, Τὸν Πλοῦτον ἥν τις χειραγωγήσοντ' ἔχῃ. Tum 40—2. conflati ex Philemone apud Stob. cxv. p. 591, 24. Gesn. ubi Grotius p. 481. versum καλὸν τὸ θν. ex hac Comparatione adjecit; quum contra delendus sit, utpote ex 38. natus.—41. qu. μηδὲν ἔτ' ἐρῶτα.

62. μόνα vel μόνον adde.

70. εἶτ' bis.

72. Forsan, οὐ θέλει σε.

75. Dele καιρῷ, ex seq.

107. Lege ᾗ τις, ut Orest. 1537.

121. Dele, ut glossam sequentis.

152. Qu. κέχρηκε vel κεχάρικε, et transponendum τύχῃ κεχ.

170. Forsan, γράμματ', οὐ καλῶς ποιεῖ, 'Ασπίδι πονηρᾷ προσποτίζων φάρμακον. Vel, 'Ασπίδα πονηρὰν προσποτίζων φάρμακον, ut fere Rutg. et Heins.

172. Lege λαλῇ.

178—81. Lege, γνώμην πονηρὰν——γνώμῃ γὰρ ἰδίᾳ—ceteris deletis.

182. Forsan, τί γὰρ ἂν ὠφελοῖ, vel ἐπωφελεῖ.

184. Quære. ὦ 'τὰν Heinsius p. 410. de quo videndum. Melius posuisset, τί κόσμῳ π. στεφ. Sed quum στεφανοῦν Græculum oleat, (vide Porson. ad Hec. 319.) malim, ὦ 'τὰν, τί κοσμεῖς ποικίλῳ κόσμῳ τάφον; Τὸν ζῶντα σαυτὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει. (τὸν ζ. recte, ut Demosth. de Cor. 330, fin.)—Cogitabam, Μάτην τάφον στεφάνοισι κοσμεῖς ποικίλοις.

188–9. Suspicor delendos esse. Forsan glossa fuit,—αὐτὸς στεφάνῳ καὶ μύρῳ, ad 185. Vide tamen an, στέφανον (vel στεφάνους) σεαυτῷ ζῶντι πάρεχε—tum αἰσθ. μεθ' ἡδονῆς, cum Heinsio.

190. Malim, πηχέων ἧς κύριος, Θανὼν—

192. κἂν τὴν ὀφρὺν μέχρι τῶν νεφέων ἄν.

195. Qu. an delendus. Vel, πράττειν εὖ, τὸ κακῶς (πάσχειν) σκόπει.

199. Malim, νοσοῦντα σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν, Θνήσκει δ' ὁ θνήσκων, etc. ceteris deletis. Confer infra 218–9. et Eurip. Alcest. 672–5. Beck.

Etiam 198. suspectum habeo: glossam puto fuisse hujusmodi, ἣν γὰρ νοσῇ ὁ σώζων.

IN

ATHENÆUM.

"Athenæi Dipn. Lib. 15. cum MSS. contulit [H. Scrimgerus,] unde omnia sua hauserat magni momenti Henricus [sic] Casaubonus. Strabonem etiam cum MS. volebat emittere, ut ex epistolis ipsius MSS. planum est; sed cum codex in manus Isaaci Casauboni venisset, mirum quam fidenter alienæ operæ nomen suum apposuit: hoc certe candide Henricus Stephanus profitetur,

etsi non bene cum Scrimgero conveniret." DEMPSTERUS, Hist. Eccles. Scot. p. 587. unde habet Georg. Mackenzie, *Scotch Writers*, Vol. II. p. 474. qui, cum addidisset Dempsterus, reliquisse Scrimgerum exemplar Diog. Laërtii, *ad multa exemplaria correctum et observationibus illustratum*, ait, *This falling with the rest of his MSS. into the hands of I. C. it's highly probable they were very useful to him*, etc.

IN LIBRUM I.

P. 4. A. B. "Eurip. Troad. 1. Andr. 449. 245. Phœniss. 1523." PORSON. apud G. W. i. e. notæ MSS. Porsoni in exemplari hujus editionis [*nempe Casaubonianæ*] penes Gualterum Whiterum, qui mihi ejus usum benigne concessit.

5. A. Qu. δῆμον· "Ἀεί θ' ὅπερ Ὀλυμπ." Ceterum ὅπερ ποιεῖν ταῖς μυίαις = προκατακόπτειν ταῖς μ. Itaque bene construitur cum dativo. Infra Aristoph. Ὥραις IX. 372. D. ταῖς πόλεσι δρῶν (vel δρῶ) est, χρήσας ἀφαιροῦμαι. Demosth. (F. L. opinor, vel Lept.)

Ib. E. 1. Malim, παύσειέ σε που. Imo vide Elmsl. Ach. 93. παίσειέ γε, ut hæc interpellans dicat alter. Sane supra C. ult. οἶμαι separandum videtur.

6. C. 3. ἐν ταλάρῳ Schw. ex Eustath. Od. ε. p. 1528, 1. = 213, 30. Sed vulgatum defendit T. XIII. p. 391.

7. E. Euphron, 7. Pors. Advss. p. 44. ἐς igitur [*Herod.* IV. 148.] delebat Porsonus. Omnino vide Xenoph. Hellen. I. 7. 24.

8. D. 8. Antiphanes: μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' ἀεὶ κ. π. Εὑρεῖν ἔμ',—

14. E. 1. Ἀγαλλὶς meretrix XIII. 583. E.

15. A. (Deest 3 edd. prioribus. Porson. Advss. p. 47.) Qu. βραχεῖαν ἀπόδος· ἐγκαταστρέφει—*Give me back a* SHORT BALL.

17. D. 1. Chœrilus infra XI. 464. B. Alia dat Jacobs.

Ib. E. 3. πρωὶ egregie Elmsl. Mus. Crit. I. p. 473. quem miror non legisse ἐξεῦρες.—πρῶτον pro πρῶιον Suid. M. v. φίτυ ex Pac. 1143. πρῶτα κεκονιμ. ex Eccl. 290. Contra πρῶτα in πρῴ abiit Lys. 1176.

18. D. 1. οὐδ' ἂν κολυμβῶν

20. C. 8. φιλόσοφον servandum. Mox οὗτος D. 5. est ὁ ὀρχηστὴς, non Athenæus.

φιλόσοφος Xenarchus VI. 225. C. φιλοσοφεῖν Macho XIII. 581. F. Lysias περὶ τοῦ Ἀδυνάτου.

Ib. E. 1. Vide omnino Photium vv. σηκιννὶς et σικιννὶς, ubi Ἀριστόξενος ἐν ἃ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως, consentientibus Etymol. v. σικ. Harpocr. v. κορδ. Grammatic. Montefalc. B. Coisl. p. 160. laudatis a Mahne Aristox. p. 131.

21. D. Alexis, 4. δεῖ Casaubon. pro δι', et ἑτέρῳ. μήτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid. v. ἀναλαμβ. qui cum Schweighæuseri MSS. omittit εὖ. Lego,

———————πράττοιτ' ἂν τέλος
μηδεὶς ἂν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
ἑτέρῳ λαβεῖν. φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις—

Opponuntur τέλος et τιμή. τιμὴν δοῦναι, ut Alexis III. 76. E. De δόντα vide ad Plut. 256. De πράττεσθαι (Porson. Opusc. p. 283.) vide Thucyd. VI. 54.

Ib. F. Forsan, πολλὰ τοιαυτὶ, ταύτῃ, κείνῃ, καὶ δεῦρο σχημ.

23. B. Si Σίκων est Eubuli, non Athenæi, intelligi potest ὡς, ut in Sophocle II. 68. init. *Here I am, drunk as Sico.*

Ib. C. Philippides: ἀεὶ Ἀνακ. * * * ἀνδρίαντας εἰστία, ut τέττιγας Nub. 1342.

Ib. D. φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ, "ἀνακειμένῳ Μέσον—" Satyri Herculis ἐρασταὶ, Achæus XV. 668. B.

Ib. F. Lege, οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ—ἐν μ. ex Iliad. I. 482–3. (male Schweighæuseri MSS. ἔθελον.) Locus Homeri contracte citatur: non fingenda v. l.

Ibid. ult. ὡς ἂν—verte, *Ut fieri necesse est quando—*

25. C. Eubulus, penult. Lege υἱαι λαβόντες. i. e. βίᾳ.

27. F. Hermippus: ὅτι δίχα edd. MSS. Lege ὁτιὴ δίχα.
28. C. Critias: Qu. ΓΡΑΜΜΑΤΑΔΕΞΙΛΟΓΑ. *sermonem excipientia.* Quo sensu solenne est δέχεσθαι. Sed ἀλεξίλογα agnoscit Lex. Bekkeri SG. p. 382, 19.
Ib. E. 3. Vide Porsoni Opusc. p. 389. Tum forsan, ἔγχει λαβὼν Θάσιον· ὃ γὰρ ἂν μου καταφάγῃ.
Ibid. fin. (Porson. Advss. p. 50.) Qu.

ἡδύς γ' ὁ ΒρόμιΟCΕCΤΙΝ, ἀτέλειαν ποιῶν
τοῖς Λέσβιον οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε.

Ib. F. 4–5. Dele γε et ἄγαν, et lege Πράμνειον.
29. D. Vide Elmslei. ad Ach. 354. De vino novello tanquam de pulchro puero loquitur Cratinus: sic κρᾶτα et χαίτᾳ hac pag. B. 4. στόματος F. 2. Verte, *quam candidus et tener!* Ut Aristoph. Av. 669. Deinde τρία alludere potest ad τὸ τριέμβολον, ut puto Acharn. 993. N.B. φέρειν *de aqua*, II. 46. D.
Ib. E. Hermippus. Malim, Μενδαῖον μὲν—vel Μενδαίου. Mox lin. 9. lege θεσπεσίη. In Panyaside II. 138. antep. Schw. (om. Ald. Cas.) lege ἀργαλέη.
32. C. 3. Lego, "οὐδὲν" γὰρ "ἀποβλ." ut II. 40. C.
34. D. Eubulus: ῥάφανόν με νομίσασ' MSS. hoc omnino recte. Possis, γύναι, 'Ράφ. με νομίσασ', εἰς ἐμέ σου τὴν κρ. *You take me for a cabbage to sober you:* ut recte capit Jacobs. Vide mox Amphidem in paginæ fine; ubi lego, ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ Σφόδρα, λῆρον ὥστε τὰς ῥαφ. ὄντως δοκεῖν. (De ὥστε sic posito vide R. P. Advss. p. 264. ad Bacch. 285.) λῆρον MSS.

IN LIBRUM II.

P. 35. B. 1. ἐπώνυμον δέσπ. MSS. Qu. δὲ δέσπ.
36. D. Epicharmus. Lege, ἐγένεθ' ὑανία Ἐκ δ' ὑανίας—(vel ἐγένθ') scil. ἐγένετο ὑανία (with θ' written over the dotted το). (Deinde recte emendant σφαλὸς, *compedes.*) Infra XIV. 642. E. τραγήμαθ' pro -ματα θ' (i. e. ματα with θ written over the dotted τα) R. P. apud me.

Ibid. 9. κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην] Cycl. 532. (534.) quod non latuit Musgravium.

37. A. Panyasis, 5. Lege δεδεγμένον.

40. C. 1. συνεχῶς μὲν γάρ.] Delendum potius γὰρ quam μὲν, cetera recte Cas.—Imo γὰρ est Athenæi |citantis; μὲν poëtæ. Vide I. 32. C. IV. 156. F. (Schw. ad 158. A. E.) VI. 270. E. 2. 271. A. X. 427. F. XV. 667. B.

Ibid. 3. Alexis: οὐδὲ μεθ. τὴν φρ. ἀλλὰ τοιοῦτον μ.

Ib. E. Alexis, 5. Rectius ὢν εὖ π. quam ὢν μέν.

Ib. F. οὐ χαίρει——ἐθισθεὶς ∧ ὁ

Ibid. ἡδὺ γὰρ] γὰρ om. MSS. Lege ἡδύ τοι—

43. B. fin.—βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, τυρούς, ὕδωρ, Ὥστε—.πύρους MS. A. sed melius alterum ob ἄρτους. διαφέρον ex superioribus repetitum delevi, et θύματα mutavi in θύμα, quo usus Eupolis Plutarchi II. p. 662. apud Gaisf. Heph. p. 278. Hippoloch. Athen. IV. 130. D. Alexis XIV. 652. D.

44. fin. ἀπέστησαν] ἠπίστησαν frustra VV.DD. quicquid dicat Schw. T. VII. p. 656. et XIII. 399. Vide Aristoph. Vesp. 693.

46. C. 8. οὐδ' ἥτις ἐστι διαφορὰ] Qu. ἡτισοῦν i. e. ἡτισοῦν.

48. A. Amphis: ποτὲ Τὸ τρίκλ.

Ib. C. Ephippus: ———— πάλαι

———————— μύροις

λοῦμαι—et mirere Schweighæuserum.

49. C. Epicharmus. Malim,

A. τί—ἐστί; B. δηλαδὴ τρίπους. A. τί μάν; οὔχει πόδας— vel potius, 'ὤχει Dorice. (Imo οὔ natum ex MStorum τίμανον, i. e. τί μαν\ pro τί μάν, quod recte Eust.) Ceterum τε̄τραπ. Epicharm. ut τε̄τρακες II. 65. B. μᾱκρ. III. 85. D. 9. 105. B. 1. λῡχνον VI. 236. A. (πλευρᾱς VII. 286. C.) δε̄ τρ. VII. 288. A. 5. χρυσο̄φρυες 304. C. ἐρῡθροπ. 322. B. (συνᾰγρ. ibid.)

Ib. E. ὕπνοις et νικητικὸν MS. A. ἐνύπνιον timide conjicit Schw. p. 509. Possis, καὶ μὴν τί γ' ἐν ὕπνοις οἴομαι νικητικὸν

'Εορακέναι. In fine delendum puto πεπόνων, utpote a sequentibus ortum.

Ib. F. Alexis. Collato Censore Edinburgensi No. 5. lege,

ἑόρακας ἤδη πώποτ' ἐσκευασμένον
ἤνυστρον, ἢ σπλῆν' ὀπτὸν ὠνθυλευμένον;

ἤδη πώποτε Menander Athen. x. 446. D. ἤδη ποτ' Ran. 62. 931. Br. sive Hippol. 377. M.

50. E. Forsan, 'Αριστοφάνης (qu. an 'Αριστοτέλης) [locus omissus, ubi memorabatur aliquis ab esu mimæculi κεφαλαλγής.] Sequentia physici alicujus verba esse videntur. Obiter moneo legendum αὐτόματα vel αὐτομάτως, i. e. αὐτομάτοισι (τα).—Possis quidem,

— ∪ — ∪ τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα
φύεται πόλλ'—

Aristophani tribuit Porsonus, ut videtur, Adv. p. 282. φύω Æsch. Theb.

50. F. ὡρικωτάτη. Dele quatuor literas e seqq. natas, et lege ὡρικά.

51. D. μιλτοπρέποις Ald. -πτοις MS. B. recte. -πεις A. ut putat Schw. qui -πέπεσι. Male: ambabus formis utitur Æschylus.

52. B. ἀμύγδαλα, vel -άλαι, *almonds.*

'Ηρακλεωτικά, Ποντικά, Διὸς βάλανοι = Ποντικά 53. C. = 'Ηρακλ. ib. E. *filberts.*

Περσικά, βασιλικά, *walnuts.*

πλατέα, (Σαρδιανά 54. D.) Εὐβοικά = καστ. 54. B. κάστανα, λόπιμα κάρυα, *chesnuts.*

53. A. [*Vide ad Plut.* 314.] *With your head by way of a stone.* Idem jocus Av. 55.

Ib. B. μουκηρόβατον] Malim μουκηροβάκταν, a Laconico βάγνυμι, i. e. Ϝάγν. Vide Hesych. in Βάγος.

Ib. C. Collato ipso Nicandri loco mox p. 54. D. (ubi in proximo versu sequebatur τὴν Διὸς vel Ζηνὸς,) legendum suspicor: ΠΟΝΤΙΚΑ. Ὅτι τῶν Διὸς βαλάνων καλουμένων κ.

54. C. 8. ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ χείριστον.

Ib. E. Qu. ἐκοττάβιζον. B. καινὸν ὅλως. τράγημα δὲ Ἔστιν—

Ib. F. Sophilus: Lege,—μέγιστός ἐστι τίς· Κρεῖος—τις etiam post superlativum, ut Ran. 294.

55. C. Alexis. Mutilus, opinor, locus: sensum ita suppleo:

————— A. μάλιστα δὲ
πρώτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος.
B. Κλεαίνετος μὲν—

Sic πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος Lysistr. 270.

56. C. Hermippus: ἐμβάλλουσιν ἀεὶ (MS.)—vel poteris ἐμβαλοῦσιν, ut loquatur Deus aliquis: et sic R. P. Eccl. 275.

Ib. F. Plato: φυλλεῖον, et qu. ῥαφανίδιον, ut Plut. 544.

57. D. Aristophanis verba transpone post ὑπηνέμια E. ult. Hic autem fuisse puto Vesp. 560. vel Av. 736. 1672.

60. A. ult. In constellationum nominibus ludit Argentarius Ep. 16. Brunck. II. p. 269.

Ib. D. Οὐδεὶς κρέως—Initium alius citationis.

Ib. E. Lege, τῷ παροιμίας ἀθροῖσαι. Mox in Antiphane saltem legendum εἰ τῶν ὑμ.

62. D. *Thynnum* Nat. Comes. Valde arridet θύΝΝον ob Aristoph. VII. 302. D. (Aristot. H. A. VIII. 13.) *Thymus* erat cibus pauperum et frugalium, quod hic non habet locum. Omnino vide p. 108. F. 60. D. 130. D. et me infra ad 303. A.

63. B. Achæus: ἄλτνη τρέφει Ald. non φέρει. In Αἴτνη consentire videntur S. MSS. Explicandum forsan ex Aristoph. Pac. 72. et Œd. Col.

Ib. C. Epicharmus. Forsan, ἀντάλλασσε τὺ, Κόχλον (MS.) sed vide Schw.

Ib. D. πικραῖς παροψίσι, *strong, pungent;* ut mox Philemon 64. E. Sed ob ἱεροσύλοις malim μιαραῖς. (τοιχώρυχον XI. 499. E.)

Ib. F. Xenarchus. ἀστύτοισι etiam Ald. ἀσυντάτοισι MSS. quod non temere movendum. Sed quum facillime permutentur ἀσυντ. et ἀβιώτ. (Porson. ad Aristoph. p. 225.) de

hoc disquirendum. An, φθίνει Δόμος ἀβιώτοις? ἀβίωτος βίου τύχα Hippol. 868. ed. Beck. (Ineptissime hic ψυχαῖς.) Deinde qu. an, ἀλάστωρ εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν Ἄστυτος οἴκοις. Deinde mox 64. l. 3. qu. στεγνοσώματον.

65. D. (Porson. Advss. p. 57.) Legendum puto, τί οὖν ἀγοράσω; in aoristo.

66. D. Antiphanes: ἂν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρῃ.

67. A. ult. ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων senarius e comico quodam, ut puto, sumtus, et nescio an ab ipso Athenæo repetitus paullo infra C. 8.

68. D. Plato Laïo: ὅτι Μελέαγρος ὁ Γλ. vide R. P. Advss. p. 58. Sed Λέαγρος, non Μελέαγρος, vocabatur: vide Herodot. IX. 75. et notas. Andocides de Mysteriis sæpe.

Nunc malim, ὅτι Ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὤν, μεγ.— ὁ μὲν Μενέλεως lege, ut fere Schw. VIII. 343. E.

69. B. 5. ἣν vel ἧς καταφαγὼν mavult Baylius v. *Adonis*, repugnante ibidem B. La Monnoye, item Clerico Bib. Univ. T. III. p. 28. qui Nicandrum erroris insimulat, quasi Phœnicum ברתין (berathin), i. e. *abietes*, pro *lactucis* ceperit.

Ib. C. 6. κρύψειεν, i. e. *mortuum composuit*, injectis pro veste lactucæ foliis. Vide Valck. ad Hippol. 1458. Vide mox D. 3–4. sed qu. de D. 7.

Ibid. 8. Εὔβουλος ἐν Ἀστύτοις φησί. Error hic est Epitomatoris, ni fallor. Dixerat Athenæus, Eubulum ἐν ἀστύτοις, i. e. inter cibos Venerem exstinguentes, numerasse lactucam; quod pro comœdiæ nomine cepit Epitomator.

70. fin. Epicharmus: αὐτὸς ἘΠ' αὐτοῦ. Philem. II. 64. E.

In Librum III.

P. 75. B. τὰς μεσημβρίας. Recte, ut τοὺς ὄρθρους Lysist. 965.

76. B. Archilochus. Forsan est trochaicus: ἔα monosyll.

77. A. Hermippus:———A. ἦ τῶν φιβαλέων;
B. μάλιστά γ'.

ΠΑΡ'

Ib. D. ἔστι γὰρ παρ' αὐ. Ald. et MSS. ut videtur; i. e. ΓΑΡ Lege igitur, ἔστιν παρ'—cum Porsono Advss.

81. D. Stesichorus. Dele μέν. Dactylici sunt. Vide Burneium Præf. ad Metr. Æschyl. p. 64.

1. Dactyl. Heptam.
2. ——— Trim.
3. ——— Trim.
4. ——— Trim.

Stesich. IV. 172. E. F. bis.

82. A. ult. Pro νωμήσατο Ald. νωμήσσατο, sed MS. νεμέσσατο. Lego ἐνεμάσσετο, vel ἐνεμάξατο, quod melius. Ex fabula de Ctesylla et Hermochare, quam e Nicandri ἑτεροιουμ. contraxit Anton. Liberalis initio, hæc sumta videntur. De ἀπομάττεσθαι Schw. ad v. 186. E.

Ib. B. Malim, φίλτερος εἴαρι μήλων. Vide mox C. 6. Sed non *vere* maturescunt *mala.*

83. C. 7. Λιβυκαῖσι βίβλ. E poëta desumtum putat Casaub. Infra p. 113. A. (quocum confer IV. 158. D. ult.) ἀλφίτοισι. ubi possis, ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' ἀλφ. χαίρομεν. (III. 96. A. ἐρίθοισιν.) IV. 174. F. γιγγραίνοισι MS. A. οἷσι Clitarch. IV. 148. E. F. Coquus loquax IX. 376. D. αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας. X. 420. C. τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος. vide Schw. v. 193. A. 3. οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον. qu. Vide Dorvill. ad Chariton. p. 237. ed. 4to. Porsonum Opusc. p. 325. Adde Platon. Gorg. p. 497. D.=223, 6. Routh. 458. D.=41. Heind. Republ. I. 330. B. 8. Legg. X. init. ubi περιπέττειν. Athen. XI. 499. A. 5. in edd. Cas. et S. non Ald.

Ibid. ἔτι τε MS. A. ut IV. 162. B. 184. B. VI. 231. C. 274. F. 5. VII. 279. E. 282. E. X. 428. E. XI. 506. B. XII. 516. C. XIV. 613. D. 614. E. προσέτι τε IV. 176. E. προσέτι τε καὶ XIII. 599. F.

Ib. D. ὁ φιλόσοφος. i. e. Theophrastus, ut II. 50. D. III. 77. F. Xenophon, IX. 368. A. κωμικὸς, i. e. Alexis, III. 107.

B. ποιητὴς, (i. e. forsan scoliographus. R. P.) XIII. 604. B. ῥήτωρ, (i. e. Athenæus,) II. 50. pen.

84. C. MS. εἰ πολὺ, non οὐ. Qu. ὀβολὸν ἢ πολὺ Τίθημι;

86. A. fin. Sophron. Imo, νησοῦνται. Qu. νεισ- et -εῦν-

87. A. Pors. Advss. p. 60. [ὁμοίως] παραπλησίως. ὅμοια καὶ παραπλήσια Thucyd. I. 140. ἴσον καὶ π. VII. 42. τοιαῦτα καὶ π. I. 143.

88. E. F. Ob sequentia malim ἀφιᾶσιν, sc. αἱ πορφ.

90. B. Malim, ὄστρει', ἀκαλήφας, καὶ λ.

Ib. F. οἱ μείζονες καὶ 'ΕΝΕΑΡΙΟΙ. Qu. ΕΥΣΑΡΚΟΙ. σάρξ 93. D. F. 94. A. VII. 295. F. et ὄστεον olivæ, etc. XIV. 650. A.

92. F. Sublata distinctione lege, ὡς ὄρνεον Πλ.

95. B. Qu. πολὺ μεῖζον.

Ib. C. Axionicus, v. 5. Putabam, ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων. sed qu. πάντας ὥστ' ἂν ὀμ.

Ib. D. Qu. ῥύγχος σε περικεκαυμένον. Sed locum non intelligo.

98. F. Malim τόδε, ut Casaub. deinde ἦ—ἐρεῖς; in parenthesi. Mox de εἶναι et γίγνεσθαι vide Platon. Theætet.

99. A. 5. Qu. οὐκ ἔσθ' ἕωσπερ γέγ.

101. A. Collato Schw. qu. ἀλλὰ λοπάς μ' εὐφραιν', ἦ—δέλφαξ τ'—

Ib. D. ἀπορρῶγα] Sic MS. Ep. Vide Lysistr. 813.

102. A. Damoxenus: ποῖος μάγ. Verte, *Quî, malum, coquus?* (Anglice, *Cook, indeed!*) *Naturæ scientia omnis artis principium est.* ποῖος est indignantis, ut sæpe. φύσεως ἐντὸς, i. e. φυσικῆς ἐπιστήμης, infra E.

Ib. C. Collato S. et Porsono lego, κινήσεις, κακὸν 'Ηλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα 'Εν ταῖς τροφαῖς—

Ib. E. Intelligerem ἁλμὴν pro ὀσμήν. *Fish-sauce.* Num, οἷα 'στιν· οὓς ἁλμὴν ἂν ἴδοις ἐξ ἰχθύων—

Ibid. κέχρησαι] Forsan κεχρισαι, i. e. κεχάρισαι. ut Eccles. 1037. et Dionys. Athen. IX. 404. (Porson. Advss. p. 114.) Deinde forsan, ἐστιν εὐφυοῦς τέχνης, Οὐ τοῦ δ. (hoc certum.)

[*Mox,*] B. ἀλλὰ τί; A. θεωρῶ——ἕτεροι. B. σὺ δέ; A. λέγω——ἄφες. B. ἁρμονικὸς, οὐ μάγ. A. ἐπ. Sic personas, et usque ad τέχνη cum Schw.

Ib. F. ult. Forsan, ἐπιτείνων—Ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν. ἢ πρ.

103. A. 5. Qu. B. πῶς; A. ἔστιν αὐτοῖς ἃ—πάλιν· *You must know that some* (ἔστιν ἃ) *have this proportion to each other, and some that proportion: well, I join them,* etc.

Ib. B. 6. Confer Ran. 28. et de re ipsa Isocr. Permut. p. 61, 10. ed. Mediol.

Ib. D. v. 10. Vide Eurip. Athen. x. 413. C. (Autolyc. II. 3.)

104. F. Aristoph. Malim, οὐδὲ χόρι',—οὐδὲ σχαδ.

106. F. ἐπίπλοιον] Imo dixit ἐπίπλοον, ut videtur.

107. E. ἀπόλωλα. Vel Agamemnonis vel Herculis esse potuerunt.

108. B. τηγάνων σύντροφα servandum omnino putem. Vide Aristoph. Av. 680. Mox φύλακας habet etiam p. 228. F. sed ibi φλόγας MS. Ep. Ἡφαίστου κύνες sunt *scintillæ,* ut ad IX. 379. C. monet Schw. Deinde, κοιλὴν φάραγγα—σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μ.

Ib. C. fin. Malim, ἈΛΛΑ (vel μάλλά) ταχέως αὐτῷ (hoc Jacobs.) πρίω Πουλύπους—

109. A. καλῶς. B. ξένος γε χαρίεις. ἢ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν; vel, εἰ—ἦν.

Ib. E. συναυλίαν ὁμοῦ πρ. MS. A. συν. ὥστε πρ. MS. Ep. συν. ὥστε ὁμοῦ πρ. Schw. quod forsan verum. Verte autem προσβιαζόμενος ut in Pluti initio: *obliges one to eat it.*

111. B. Pherecrates: σπόδιν MS. A. i. e. σποδεῖν. *Eat away at the wafer; never mind the bread.* σποδεῖν, ut Pac. prop. fin.

113. E. οἱ ἑαυτοὺς αὐτῷ μαθητὰς π.

Ib. F. Sic πρόγονος IV. 157. B. forsan προπάτωρ 160. C.—Nescio an recte Porsonus Adv. p. 66. Hoc video, legendum οὐ χῶ πρ.

114. D. Lege, ——————— μόλις
ὀπτωμένους κατέλαβον. B. ἐξόλοι'. ἀτὰρ
πόσους φέρεις; A. ἑκκαίδεκ'. B. οἶσε δεῦρό μοι.
A. λευκῶν—

115. B. Forsan deleto καὶ post εἰρηκέναι, vertendum, *et addidisset, Menandrum*—

117. B. Malim, ποντίας χελώνης. Sensus autem est *in olla coriacea*, i. e. in testudinis testa, *elephantinum*, i. e. maximum *frustum testudinis marinæ coquebat* nescio quis. *Cooked a huge turtle in its own shell.*

Ib. E. 2. Recte cepit Schw. Sed distinguere malim, ἑψῶν ποτὲ Μυελὸν ἀφ. *Stewed it and at last took it off the fire reduced to a perfect marrow.*

Ibid. 4. καθ' ἓν ἑκάστου δῷς λόγον, vel, ἐὰν Μὴ καθ' ἓν ἕκαστον νῦν ἁπάντων δῷς λόγον, vel, quod omnium est optimum, παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν Μή μοι (καταλέγῃς) καθ' ἓν ἕκαστον ΠΑΝΘ' ἉΠΛΩΣ—Sensum vidit Schw. T. VII. p. 323. De ἁπλῶς vide Jacobs. ad Athen. p. 44. me ad Æsch. Suppl. 458. καθ' ἓν ἕκαστον III. 137. D.

Ibid. fin. Collatis VV.DD. lego, ἀβάκιον ψήφων. λέγε.

118. A. Malim, οὐκ οἶσθας ὤ. Deinde lege τὰ λάχαν' αἱ τρ. Deinde qu. ὥσπερ πυρετός μ' ἀνῆκεν, εἶτ' ἐπέτεινεν αὖ. MS. ut edd.

Ib. F. Nicostratus seu Philetærus. (Pors. Advss. p. 67.) Valde inelegans ΚΑΤΑφάγοιμεν—ΚΑΤεσθίοντες. Pro ΤΡΙΩΝΗΔΗ (sic enim etiam MS. A.) tento, ΤΡΙΩΝ ΑΝ, et lego, τριῶν ἂν ἐσθίοντες. (De ΑΝ et ΔΗ R. P. ad collationem MS. Homeri.)

119. C. Sophoclis versum distinguo, νεκρὸς, τάριχος εἰσ. *a corpse looking like an Egyptian mummy.*

Ib. F. Collato Schw. T. XIII. p. 418. malim, ἅλας Ἐπὶ τὸ τάριχος ἐπέπασ', ἂν—*inspergere soleo.*

124. A. τὰκ τῆς τροφῆς MS. sed malim τὰ τῆς. Deinde γλιχ. τὴν μὲν μ.

Ib. D. φρέαρ μοι δοκεῖν MS. A. Lego,

A. ———— ἔχομεν; B. τί δ'———
———————— φρέαρ (ἐμοὶ δοκεῖν
ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους) καθεῖκέ με.

126. B. Malim, ἠὲ καὶ——ἐφοπλίζηαι (-ζεαι MS. Ep.) Deinde tota paraphrasis, quam omittit Epit. spuria videtur.

127. B. τί ποτ' ἐ.] ἄρ' forsan addendum, ut Eur. Bacch. 639. Arist. Vesp. 143. Vide Burneium ad Hec. 69.

Ib. C. Forsan τῆς Φοινίκης, etc. ex sequentibus retracta sunt. Verum autem videtur ἐξηττημένη ab ἐξαττᾷν. Qu. an versum incipiat σεμίδαλις.

IN LIBRUM IV.

P. 129. B. περίχρυσος ὅσος δ. sine ὥστε MS. Ep. Malim ἔχρυσος, ὅσος δ. (ἐπίχρυσος, *gilt*; περίχρυσος, *gold-rimmed*.) Sed forsan verum est περίχρυσος, quod infra 130. B. 2. χρυσομίτρων dicit.

Ibid. pen. Forsan, κίχλαι καὶ νῆτται.

Ib. C. 1. Forsan, ἃ καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα. (hoc MS. A.)

130. D. μόνον om Ep. forsan v. l. pro μένων.

Ib. E. φυλλοτρῶγες] Malim φυλλεπιτρῶγες, ut θυμβρεπιδειπνον Nub.

Ib. F. παρὰ δ' ἡμετέροις] Apud Asiaticos, unde venerunt nostri avi. Deinde malim θερμῆς—καμήλου.

131. A. 9. ὁμοίως] Jacobs. ὁμοίοις. Explica autem, *longe magnificentioribus* quam istis Iphicrateis. Vide infra C. D. Lysiam c. Alcib. I. p. 141, 22.

Ib. C. Transpone, κέγχρων τε σιρὸν, βολβῶν τε χύτραν δωδ.—βολβῶν χυτ. Aristoph. Eccl. 1083. Confer Toup. ad Longin. § 43.

Ib. E. 6. γήτειον (vide ad p. 183. B.)—mox τέττιξ ὀπτὸς, vel forsan τέττιγες, ὀπὸς,—F. οἶνοι δέ γε σοι γλυκὺς—ut λευκὸς sit v. l.

Ib. ult. Distingue, δείπνοις. B. ἀηδ.—Ἀττική; A. ὥσπερ ξ.—ἀηδία, *inconcinnitas, bad taste;* ut ἀηδὴς p. 172. A. Deinde forsan, πινακίσκους ἄνω, i. e. ἐπάνω.

132. D. πρὸς σέ; B. τοῦ μαγείρου——αὐτηΐ, πάτερ.

134. A. 6. συμφορὰν λέγεις ἄκραν. B. φαίης ἂν—νηστείας ἄκρας Diphilus IV. 156. B.

Ib. B. 2. Lege, ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ ξύλου λαβών.

135. B. 1. Quum λιπαραὶ perpetuo epitheto dicantur ἀφύαι, unde etiam jocus Aristoph. Ach. 640. (vide etiam Tagenist. Fr. 1.) potius legerim λιπαρὰ κρήδ.—λιπαρὸς et ῥυπαρὸς vide ad XIII. 580. E. Sed omnino confer VII. 285. B. 3. Schol. Av. 1281. et Hemster. ad Plut. 758.

Ib. D. ἐννεόργυιοι] Suspicor legendum εἰνορόγυιοι.

137. F. πάντας τοὺς ἱερ.] Lege πάντα.

139. B. Corruptus locus, ut liquet vel ex articuli positura; vulgata enim sonat, *Quod Lacones vocant* αἴκλον, *id ceteri Dores vocant* δεῖπνον. Vide me ad Demosth. Aristocr. 630, 28. et infra ad VI. 263. ult. Qu. τὸ δὲ αἴκλον, *quod attinet ad*—οὕτω καλεῖται τὸ δ. (τὸ Epit.) ut mox 140. C.

Ib. F. Forsan delendum καμαρωτῶν ξυλίνων ἁρμάτων.

140. C. Forsan, ΛακεδαιΜΟΝΙΩΝΜΟΝΩΝ. Sed totus locus secum pugnat. Vide Schw.

143. C. τῶν παρόντων] Verte *cibi appositi*, ut mox 144. C.

Ib. D. κοινὸς] Malim, τοῖς δὲ παισὶ ЄΙC ΜΟΝΟC. vel forsan, ἌΟΙΝΟC.

Ib. E. εὐσιτοῦσι] Lege συσσιτοῦσι. Mox, καὶ ὅτι ἀβ. τ. ὁ. παρατίθεται dele e seqq. orta.

Ib. F. Qu. καὶ αὔθ' ἕκαστα.

146. E. Collato VIII. 364. malim, τυρὸν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγχέλεις, μέλι.

147. A. 6. ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς MS. Qu. ἈΛΛΑ ΛΟΠΑΣ ΤΙΣ.

Ib. D. 6. Qu. ῥύγχη, κεφαλαῖα, ποδὸς τεχναμάτιόν τι σεσιλφιωμένον. σιλφωτὰ vel σιλφιωτὰ dixit Aristoph. Γήρᾳ Fr. VI. De κεφαλαῖα VII. 293. B. 295. F.

Possis etiam, ποδός τε χναυμάτιόν τι σεσ. Vide VI. 268. D. IX. 368. E. 381. B.

149. F. ἄρτος καθαρὸς, i. e. *plain bread*, ut mox 161. C.

156. penult. ἦν om. MS. A. ante ἀνθηρὸν ponit Epit. et om. τό. Malim,

A. τὸ δειπνάριον τἀνθηρὸν ἢ γλαφυρὸν σφόδρ' ἦν;
B. φακῆς—

vel, A. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν. B. ἢ γλαφυρὸν σφόδρα;
A. φακῆς—

Mox, ἐπὶ ταύτῃ; φέρε—*What next? come, (tell me.)*

158. A. MS. A. Ἀρχάγαθος ἔφη πο γεγραφέναι. (Archagathus dictus est Cæcilius Rhetor: vide Suid. Καικ.) Lego,

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἡ φακῆ 'σθ'· ἧς φασὶν Ἀγάθαρχόν ποτε γεγραφέναι ῥοφοῦντ'—

i. e. ἀγάθ' (αρχ, υ) φ(α) πο (τ) γεγραφέναι—

ut γὰρ sit Athenæi. Agatharcum, pictorem celebrem, de quo Junius in Catalogo (Lex. SG. Bekker. p. 324, 1.) et Bentleius Addend. ad Dissert. Phalarid. Totus enim locus est Sophili, picturam quandam ridentis. Confer Aristoph. Plut. 385. Lys. 680.

159. E. Pherecrat. 1. Lege εἴσφερε. vide p. 49. C. ult.

161. C. 1. Philemon Laërtii VII. 27. (Cler. p. 336.)

Ib. D. 4. Lege ὁποῖον ἂν cum S. et ἔχῃς.

Ib. E. Forsan, ——τροφάς· Athenæus; deinde Comicus,

————σκόροδα, τυρὸν, κρόμμυα,
κάππαριν, (ἐλαίας· / ἄνηθον·) πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Sed, ni fallor, supra citatur idem fragmentum.

162. C. Forsan delendum φιλόσοφος. ὃς est ὁ Περσαῖος, ut recte S.

Ib. D. ὁ σοφὸς πάντων] πάντως MS. Ep. quod forsan verum, ut καὶ sit *etiam:* sed malim πάντ'.

163. C. 2. Lego αὐτοῦ. De hoc genitivo vide Æsch. Pers. 164. Aristoph. Vesp. 356. Lys. 1127.

Ibid. Baton, ult. Ex horologio antiquo egregie illustrat Paciaudius Monum. Peloponn. p. 52.

164. B. ult. Qu. παράλαβε, vel παῖ, λαβέ?

165. C. Malim, συγκύψαντες ἅπαντες. illud Schæfer. hoc MS. A. Vide Equit. 850.

Γ u δ a
Ib. F. Malim, Φαιδιμ', ἡμ^ ὢν ἐτύγχανεν i. e.

εἰ μὴ συνήθης ἔτυχεν ἡμῖν, Φαίδιμε,
ὢν ὁ X.

vel ἡμῶν. vide Athen. IV. 176. E.

Nunc lego, εἰ μὴ συνήθης, Φαίδιμ', ὢν ἐτύγχανεν Υἱὸς Χαβρίου Κ.—υἱὸς excidit, Aristoph. Vesp. 98. (Dætal. Fr. 3?) τέκος, Hesiod. Scut. 216. παίδων om. Rav. Nub. 1044.

N. B. ὢν ad sensum et metrum requiritur: qu. annon et ἂν ante εἰσηγησάμην.

166. C. 7. Cicero Phil. II. § 6.—Qu. an legendum, οὑτοσὶ Ὦ Βαλλίων. Mox qu. pro ἀποτυμπανισχὰς l. τὰ τύμπαν' ἔχουσα, vel τύμπανον ἔχ.—ποθι pro ποθ' MS. Flor. in Hippol. 233. Valck.

167. A. 7. τοῦ] Lege τοῦδε, vel potius τούτου.

169. C. Antiphanes, Φιλοθηβ. 4. Pro μιχθεῖσα infra XIV. 623. A. τμηθεῖσα. Malim, si de vocis forma constaret, πνιχθεῖσα, *stewed.* Sed optimum est τμηθεῖσα, ut mox Antiph. πουλύπους τετμημένος.

Ib. F. ult. Qu. κοὐκ ἂν λέγων λήξαιμι. Sed omnino vide Aristoph. Thesm. II. Fr. 8. fin. ut est apud Polluc. VII. 96.

170. A. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ MS. A. i. e. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. ut Aristoph. Av. 1419. (λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς Eupol.

Bekk. Anecd. p. 462. A.) Deinde, ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειον, θύμον.[a]

Ib. B. C. Lege, οὐχὶ βολβὸν, οὐ Γήτειον—

171. B. Verum puto dixisse Ælium Dionysium Eustathii ad Od. α. et id ipsum ante oculos habuisse Athenæum; sed per errorem ΕΛΕΑΤΡΟΝ pro ΕΔΕΑΤΡΟΝ legisse. ἐκάλουν δὲ, φησὶ, ΚΑΙ τοὺς προγεύστας.

172. D. E. Lege et distingue, εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ π. δῶρα, " Σασαμίδας—

175. A. Qu. οὐδεὶς πώποτε Ἔδειξ' Ἀθην.

Ib. D. Philemon. [*Omnia ordinat ut Dindorf. Deinde, de ὁ δὲ νάβλας, contra Porsonum Adv.* p. 73.] Vide IV. 164. D. X. 420. E. Polluc. X. 20. 137. Amphid. hic paullo ante. Infra VII. 323. B. 7. IX. 383. A. 2. Nub. 378. 1289. Alex. VI. 223. F. in MS. Reisig. p. 85.

176. E. ῥαπαύλας] Qu. ῥιπαύλας?

178. B. ult. Plato Sympos. p. 174. A. HSt. Athen. I. 8. A.

183. B. Lege ob metrum σκινδαψὸν—in his enim enumerationibus numeros passim variant poëtæ. Vide me ad IV. 131. E. 6. XIV. 640. C. ὑάκινθος. ibid. D. 5. τράγημα, πλακοῦς. 646. F. lege, σησαμίδας ἢ μελίπηκτον, (vel ἢ σησαμίδ' ἢ—) Vide an hinc defendatur μήκωνα Arist. Av. 160. collato Eq. 632. Eupolis apud Gaisf. Heph. θύμα, θύμβρον.

184. F. Aristoph. Δαιταλεῦσι. Similis jocus Vesp. 1345—50.

IN LIBRUM V.

P. 185. C. init. μαρτυρίας] Demosth. Onet. I. 869, 15 etc.

186. F. 1. Ἀριστοτέλης—φησὶν] Recte omittit Epit. Male petita ex p. 178. F.

[a] Vide supra ad Aristoph. Thesmoph. 493. J. S.

Ibid. antep. Malim, si de adjectivo Βοιωτικὸς pro Βοιώτιος constaret, Βοιωτικῆς, ut sit allusio ad proverbium, de quo Demosth. de Pac. 61, 1. de Coron. 240, 10.

195. D. Sanus videtur locus, et vertendus, *Hæ autem* (pelves) *erant numero* XV. *et totidem* (aliæ pelves) *cinnamomini*, etc.

197. init. Conjiciebam ἀνθινὸν, sed vide p. 202. A. 205. F. 244. B. VII. 277. C. Xenoph. Anabas.

199. D. Forsan, ὧν αἱ γωνίαι * * * τετραμέτρητοι ὑδρίαι ——Lacunam supplere possis, ζῷα εἶχον τετορευμένα. Vide p. 202. C. τετραμέτρητοι, ut mox E. 5.

200. fin. παιδισκάρια verte *puellulæ*, ut mox 211. F. Bacchas scil. referebant puellæ. (παιδίσκος, p. 195. ult.)

205. B. 2. Quid si εὐαύγειαν?

210. C. Lege, καὶ ὁ (μὲν) Ἡγήσανδρος ταῦτα (non ταυτὰ) λέγει· ἡμεῖς δὲ—vide VI. 253. D.

213. B. ult. θεὸν τὸν βασιλέα.

219. D. init. Imo οὐκ ἐθελήτως.

In Librum VI.

P. 223. E. Malim, ἀπέλαβεν ὅσαπερ ἔλαβεν.

Ib. F. ἔστιν, ut videtur, [*pro* ἔστι τί] R. P. Adv. p. 95. Reisig. ad Aristoph. p. 49, 50. ἀπόλαβε: τί δὲ τοῦτ' ἐστίν; : ὅ—Sed vide ad IV. 175. D. Nunc puto ante ὃ excidisse hemistichium.

224. A. Timocles, 4. Lege, ὀργιζόμενος.～ὁ ποῖος; ～ὁποῖος; ὁ βρ.—Prius, ὁ ποῖος disjunctim; alterum conjunctim ὁποῖος.

Ib. B. 6. πλῆθος (ὑπερφυὲς) ὅσον—vel θαυμαστὸν, etc.

225. E. 3. Debuisset Coray. τὸ μὴ γὰρ—Sed dubito.

226. A. Alexis, 4. An μόνον e glossa supra οὐχὶ, ut sit, φόρους (ἑκάστοτ'.)

Ib. D. Antiphanes, 4. οὐ—vel, εἰσάγ. τιτθὰς, vel μὰ Δί' οὐχὶ—

Ib. E. 3. (μάλιστα) μετά γε τοὺς τρ. ἔθνος. Vel, ὀρθῶς γε, etc. Sed istud τις—γε valde suspectum: qu. τοὺς ἰχθυοπώλας τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς λέγειν Βούλοιτο, μετά γε—

236. A. Epicharmus, 8. ἄπειμι, *abeo.* [*Notat ad Dawes. de* εἶμι *futuro.*]

Ibid. ib. 12. παῖεν nescio an Elmsl. Ach. 835. cujus mentem non assequor. Tum -γῶντι.

Ib. C. Diphil. 6. χαίρω τε καὶ γέγ. καὶ πτ.

Ib. E. Eupolis, 3. ὅτοισι [*ex Porsoni em.*] Alibi in MSS. citat ὅτων ex Œd. T. 414. ὅτοισι Aristoph. Eq. 755. et ᾧ τινι Œd. C. 1671. ἧς τινος Æsch. Agam. 1329. ᾗ τινι Aristoph. Nub. 957. οἷς τισι Pac. 1278.

237. C. Alexis, 3. Transpono,

——————— B. θάτερον ζητῶ γένος.
A. σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς
ὑποκρινόμενον—

Sed ἐκ μέσου non intelligo, et παρασίτους [*post* σατράπας] corruptum puto. Possis μεγίστους vel ζαπλούτους, qua voce præter Euripidem et Herodotum utitur Athenæus VI. 272. E. Deinde in fine distingue,

——————— Ναυσίνικ'; B. οὐκ ἀστόχως·
ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

Et sic, ut videtur, Dutheil. apud S.

239. A. 6. Confer VI. 247. C. (Porson. Adv. pp. 84. 138. 260.) Ad eundem Euripidis locum, Antiop. Fr. 29. hic respici suspicor.

Ib. C. 2. ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως

Ib. F. init. κατακείμενος Τούτων, προσ. τὴν ῥῖν', ἐδεῖτ' αὐτοῦ—*Cum aliquo horum* (parasitorum) *accumbens, tum* (parasitus) *ab eo petebat ut diceret*—

240. C. Alexis: ὅδε σὸς πενέστης, ὦ γλ. ingeniosissime R. P. Advss. p. 80. Malim præterea, ὅδε σοι—*There is*

a P. for you. Demosth. F. Leg. 442, 16. τῶν Φιλίππου φ. καὶ ξ. εἷς οὗτος ὑμῖν ἤδη.

Ib. F. Antiphanes: γὰρ ἐτητὸ προῖκα MS. A. sine καί. Lege igitur Τυῤῥήνωι, ἀρετὴ τὸ πρ. *It is a merit to*—

241. A. Timocl. 5. Lege οἶμαι. *Some four chalci*—

242. A. fin. Lege, ἠρώτησαν Εὐκράτη (vel την) τινὲς—Scil: ποτε e sequenti versu ortum est.

Ib. B. Collatis VV.DD. malim, ὧν ὁ μὲν Εὐκλ. ἀποφθ. οὐκ ἀνάξια—ἐν τοῖς ὅλοις————καὶ γάρ τοι συνέβη (*accordingly*) τὸν μὲν Εὐ. καθ' αὑτὸν βιοῦν,——

243. C. Timocl. 5. Forsan, καὶ μὴν ἔτι ΓΕ—sed locum non intelligo.

Ibid. Antiphanes. Malim,

————— οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ,
ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾷδα καὶ
στεφάνους λαβόντες· Χαιρεφῶν γὰρ (vel γοῦν) οὑτοσὶ
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδ. vel, -θηκ' ἐπικωμ.

Vel, ————— οὐκοῦν δᾷδα καὶ
στεφάνους λαβόντες, ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐπὶ κῶμον ἴωμεν· Χαιρ.

Vide an legendum ἴμεν, *ibimus*.

244. A. 1. καὶ μὴν] Lege καὶ γάρ, vel καὶ πᾶν.

245. B. Timocl. 3. βούληθ' ὁ γυν. τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν.

Ib. F. τὸ εἰς τὸν οἶνον scil. συμβαλλόμενον. *I can't stand the wine. I know you can't—nor the wine-bill.* Luditur in voce φέρειν. Omnia sana. Recte explicat Jacobs. Vide x. 449. A.

246. C. πάντα φασὶ γίνεσθ' MS. A. π. φησὶ καινὰ γίνετ' MS. Ep. Malim, πάντα, φασί, γίγνεθ'—collato Aristoph. Thesm. 534. [527. *Bekk.*]

247. B. C. Diphilus. (Valck. Diatr. p. 84.) Euripidem Helen. ridere videtur.

250. B. τῶν Φρυνίχου lege. Deinde τῶν ναυτῶν MS. A. quare forsan legendum cum Schw. τινὰς—De ἀναλαμβάνειν vide p. 260. D. 7.

Ib. E. Σεῦτλον, i. e. *mollem*. Boissonad. MSS. du Roi x. p. 142. ex Diog. Laërt. VI. 45. 61.

253. E. init. Horat. Serm. I. 7. 23. Pericles Pr. of Tyre, Suppl. to Shaksp. II. 3. *Had princes sit like stars about his throne, And he the sun for them to reverence.*

254. A. 7. Forsan,—νίκης. B. καλῶς. A. Καὶ τοῦ—

Ib. E. Diphil. 2. Quid huc faciant οἱ φίλοι, nescio; neque ferendum puto articulum ante πόλεις. Vide an dederit poëta,

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν.

Majus est τύραννος quam δυνάστης. Vide 239. E. 2. XIII. 575. C. et omnino compara Lysiam c. Andocid. p. 105, 39.

257. E. Antiphan. 10. σύχν' οἷόν φ. Porsonus Adv. p. 88. nisi vulgata nata sit ex duabus lectt. σύχν' οὗ φ. et σύχν' ὅν φ. et legendum οὗπέρ φ.

258. E. Antiphan. ult. Qu. οὐχ ἡδέ';—ut δεινὰ dicunt pro δεινόν.

259. F. init. πολλοὺς αἰκισάμενος] αἰκισάμενος ex sequenti natum est. Lege κτείνας, κατακόψας, vel simile verbum.

260. A. 7. Vide an pro καὶ legendum sit ἤ—*plus temporis inter jocandum dispendebat, quam negotiis tractandis impendebat.* Sed ob ista quæ de Thrasydæo et Agathocle narrat idem Theopompus, (Athen. VI. 249. C. 259. F.) vulgata se tueri potest, etsi res ipsa incredibilis sit.

Ib. B. C. Ita fere legendum: ἐπειρᾶτο, καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος, καὶ ὀρχούμενος,———ὑπομένων· ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος, καὶ χαίρων—(πρὸς ταῦτα intellige, πρὸς τὸ βωμολόχον.)

Ib. F. init. In vocibus ἑταῖρος et ἑταίρα ludit Alciphr. III. 64. p. 436. Satyrus supra IV. 168. D. Menander XIII. 571. D. E.

Ibid. 8. ἐζήτουν] Lege ἐζήλουν. Vide Demosth. Phil. III. 121, 8. ἄζηλον pro ἄδηλον restituo Diodoro Siculo.[a] (De ϟ i. e. τ in MS. Athen. vide Schw. T. VII. p. 163.)

[a] Supra T. I. p. 139. J. S.

262. D. 4. παῖ παῖ] Aristoph. Vesp. 1298.
263. ult. Lege, τοὺς δὲ ὑπηκόους περιοίκους. Vide supra ad IV. 139. B. 213. B. ult. et mox ad 264. A. 8.
264. A. Theopomp. Comic. Vel lege, φησὶν ἐπὶ δεσπότου,—Πενέστ. vel potius, φησί· Δεσποτοπενεστῶν—i. e. δεσποτῶν πενήτων. Vide Aristoph. Vesp. 1265. δεσποτοπ. non -Απ. vide VII. 287. B. et Schw. T. IX. p. 256. me ad XI 500. E.
Ibid. 8. Qu. an, καλεῖσθαί φησι πενέστας καὶ τοὺς Θετταλῶν οἰκέτας. Vide præcedentia.
267. F. prop. fin. Lege διάνιζ' ἰοῦσα. De ἰὼν vide me ad XV. 666. D. Aristophanica ad Equit. 472. Athen. VIII. 342. F. In Hermippo Suidæ v. ἀγῆλαι lege ἰοῦσ' pro οἴους. De διανίζειν Pierson. ad Mœr. p. 423. Damox. Athen. III. p. 102. F.
268. antep. Pherecrates. σίζοντες hic delet, et pro ζέοντες in v. præcedenti reponit, Piersonus notis MSS. ad Polluc. VI. 58. conferens Crateta (sive Magneta) ibid. 79. vel Athen. XIV. 646. E. Vide infra VII. 324. C. Equit. 926.—Hoc assumto lego, παρὰ τοῖς ποταμοῖσ[ιν, *vel* τοῖσι ποταμοῖς] ἐξεκέχυντ'—vel ἐξέκειντ', quod forsan melius.

Deinde 269. A. 6. χόνδρος δὲ παρῆν. Denique C. 2. ἕκασθ' ὅσ' ἢ φάγοι—
269. A. v. 15. not. Schw. Imo ἀπεξανθ. est ab ἀποξανθίζω, ἀπεξηνθ. ab ἀπεξανθίζω.
Ib. E. init. τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐρ. (ὀπταῖς Ald. et MSS. et ed. Cas. 1. casu om. ed. Cas. [*2da et 3tia.*]) deinde ἀπαλοῖσι.—Male R. P. Advss. p. 90. ab ed. scil. Casaub. deceptus.

In Librum VII.

P. 280. D. Forsan ἀποκλεῖσαι. Sed in superiore versu omnia non expedio.
282. ult. μηνύσαι—ἀμύνω MS. A. Malim, μήνυσεν—ἀμύνων. hoc cum Gesnero et Schw.

284. init. Qu. παιήονα. Sed nil liquet.

285. B. 2. Forsan inserendum πρὸς [*post* διαστέλλων.]

286. D. init. et 323. A. Forsan, κέστραν βότιν. *cestram voracem.*

289. A. 5. Confer IX. 392. E.

290. B. Hegesippus, 5. Ad hunc sensum lege, εὑρηκέναι νόμισόν με τῶν (ὄντων) μόνον. Possis τῶν νυνὶ, τῶν ζώντων, τῶν πάντων.

291. A. 3. πότερ'—τυχόντος; heri sunt interrogantis.

Ib. B. Nicom. 18. Lege, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν, ἀστρολογικήν. Vel, ἰατρ. γεωμ. Mox enim ἐντεῦθεν est ἐκ τῆς ἀστρολ. Vide Damox. III. 102. B. C.

Ibid. 19. τέχνας e præcedentibus ortum. Forsan τροφάς. Vide Damox. ubi supra.

Ibid. 32. Lege, ἔχοντ' ἔνι' ἔστιν—scil. ἔνια τῶν βρωμ.

292. C. Diphil. 31. Malim ἀγοραίων, et jungo cum τις. De coquis ἀγοραίοις vide ad XIV. 659. D.

Ib. E. μαγειρίσκος] Malim μαγειρικός.

Ib. F. Archedicus, 11. ἐλᾳδίου κοτύλη τε παραναλωμένη.

293. C. 5. Lege certissime, ἀστεῖον ἐφθὴ τ. ὠνθ. Καὶ πτ. ἁπαλῶς σηπ. ὠπτημένα. Primum de ἐφθὴ et ὠνθυλ. conjunctis vide II. 49. F. (ubi, ni fallor, ὠνθυλ. Elmslei.) VII. 314. D. De ἁπαλῶς ὀπτᾷν Coray. apud Schw. ad p. 311. B. Adde VII. 288. E. 5.

Ib. C. fin. Qu. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά. Vide p. 301. C. 1.

Ib. D. fin. Lego e MS. A. ταύτην, ἅλας ἐλ. διεὶς, 'Εσπ. *Salem oleo maceravi, et piscem, oleo salso perunctum, involvi,* etc.

294. C. Lege, ἀπωλλύμην, " Κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο," πρὸς ἐμ. λέγων.

295. D. Personas divide,

A. οὐκοῦν ———————————————

——— ἅλμη; B. φημί. A. τὸ δὲ λαβρ.

Coquus est, dominum suum obtundens, ægre et brevissime respondentem, ut liquet vel ex XIV. 662. C. 2.

Ib. E. Eubulus. Malim:

τήν τ' εὐπρόσ. λοπάδα, τοῦ θαλαττίου
(αὐτοῦ) φέρουσαν γλαῦκον εὐγ.

Glaucum, nobiliorem ipso Glauco, deo marino. Sic Ποσειδῶν ὁ θαλάττιος Aristoph. Plut. 396. Infra 296. F. τὸν θαλάσσιον ΓΛΑΥΚΟΝ. Vide ad VIII. 338. A. De sensu loci non dubito: (idem jocus mox in Nausicr. 296. A.) de verbis nil affirmo.

Ibid. Anaxandrides. Lege τοῦ τ' ἀμύμονος. Homerice loquitur, ut ex. gr. VIII. 343. B. ult. ἡ Νείλου βία. Hermippus I. 29. E.

296. A. Forsan, ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ (Παῖδες θεοῦ) τοῦ—

Ib. D. κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν] Hæc mutila, et forsan interpolata e p. 297. A. Sensus est, Glaucum a Jove in mare deturbatum esse, et deum marinum factum; deinde soli Jasoni apparuisse.

Ib. E. 6. λῖτὸς semper longum, ni fallor; ut 293. B.

300. B. In Timoclis fragmento v. 2. prius θεοὺς [εἰς θεοὺς τοὺς] recte omittit fragmentum MSti ex Herculaneo eruti p. 10, 30. (Herculanensia, Lond. 1810. p. 154.) Idem v. ult. ε in αἰελούρου servat: (TINA E OYPON.) Ceterum fragmentum Herculanense hæc citat ex Timocle ἐν Αἰγύπτῳ, non -ίοις.

302. E. Qu. Ἔριφος ἐν Μελιβοίᾳ ταῦτα γράφει·
——οἱ πένητες—

Sed nescio an unquam γράφει sic ponat Athenæus.

303. A. ΘΥΝΝΟΥ scripsisse Athenæum, non est dubitandum. (Errores alii ipsius Athenæi, IV. 171. C. XI. 472. E.) Sed lectione falsa deceptum puto; certe male fragmenti cepisse sensum, qui hic est: *Iste olim, cum pauper esset, vilissimo quoque cibo contentus erat; nunc dives factus vel lauta opsonia aspernatur.* Lego igitur, οὗτος πρότερον, κεφαλήν τιν' εἰ λάβοι θύμου—De θύμον vide ad II. 62. D. Adde I. 5. B. C. βολβοῖο et θύννου ibi posita puto pro, *a vilissimo ad lautissimum.* Crates Laërtii VI. 85.

Ib. C. Æschylus. Lege, κἀπιχαλκεύειν μύδρος—eadem constructione qua ἄκμων VII. 238. C. et eadem pagina sæpe.

303–4. Antiphanes. Collato III. 120. A. suspicor hunc locum fuisse ex scena apud *Salsamentarium*. Utut hæc sint, nunc malim v. 2. forsan ἐσθίειν θέλει cum Jacobs. p. 177. qui in ceteris ineptit: [*deinde*,]

πλὴν τῶν (cum MS. Epit.) π. γ. γόγγρ. τ. ἣ ν. τιν' ἣ
θ. τὰ πρὸς τῇ,[1] B. ποῖα; A. τὰ κάτ. λέγω.
B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. A. τὸ δεῖνα[2] δ' ἐσθίεις;
B. τί τὸ κακόν; A. ᾧ[3] τὰ πλοῖα, Γ. Κωπᾷδας λέγεις.
B. ἀγρίως γε. Γ. παρὰ Λιμνὴν γεωργῶν[4] τυγχάνω,
τὰ δ' ἐγχέλεια γράψομαι[5] λιποταξίου,
κομ.

Ubi A. est stupidus quidam Butalion, ut puto; B. forsan Salsamentarius; Γ. agricola Bœotus; (forsan Atheniensis, ex Philippi κληρούχοις. Demosth. de Cor. 239, 28.)

1. τῆς MS. A. Emendavit Schw. Villebrunium secutus. 2. δ' ἵνα δ' MS. A. Emendavit Schw. Vide IX. 408. A. ὁ δεῖνα, *heus tu*, X. 423. E. 3. Ita fidenter lego. 4. Jacobs. 5. Porsonus.

Omnino confer IX. 402. E. et me ibi.

305. B. Cratinus: ἐδηδοκοίη [*ex em. Pors.*] ἐσβεβλήκοιεν Thucyd. II. 48. πεποιήκοι VIII. 108. παραδεδώκοιεν VII. 83. ἐπειδὰν ὀμωμόκωσιν lege in Andoc. p. 11, 31.

307. E. γ' ἂν οὖν] Qu. ἧττον γὰρ οὖν—Certe solœca est vulgata.

308. B. Θετταλὸν σόφισμα scripsit alicubi Porsonus: vide ejus Advss. p. 98. forsan ex Eustathio Il. B. p. 331, 36. Vide Eurip. Suppl. 913.[a]

309. C. ἀγροιωτικῷ θωλυνοπλύται Ald. et MS. A. Fac scriptum κωθωνοπλυται (λυν supra scriptum) i. e. var. lect. κωθωνοπλύνται. po-

[a] Vide et Phœn. 1422. J. S.

tuit alius librarius accipere, quasi λυ inserenda essent ante υ, i. e. scribendum κωθωλυνοπλύται.

311. B. Archestratus, 9. χρηστῶς] Mox v. 12. Aristoph. Eq. 344. infra p. 322. D. 5.

312. C. init. Quum congri juxta Hicesium p. 288. C. minus nutriant quam anguillæ, dele οὐχ, et verte ut Schw. deleto *haud*.

316. C. init. οἱ δὲ πουλύποδα——ποδὶ πόδα. Hæc vel alio transferenda, vel potius delenda.

Ibid. Eupolis. Forsan, πουλύπους τις τοὺς τρόπους.

Ib. F. Diphilus. Forsan, ἐστιν (ἔνδον,) φιλτάτη. Reliqua ut Schw. De ἔνδον vide R. P. Adv. p. 69. fin.

319. A. Timocl. 1. Ob μὴ, v. 4. videtur potius εἰ quam εἶτα in ιτ latere. Qu. εἴπερ——ἄκρος Σοφίαν, παγ.

Ib. B. Sophocles. Dele prius πάροικος e secundo natum.

321. A. 1. Lege, ἐὰν μὴ Ἦι μείζων—

326. D. περιπλεύσας MS. Ep. καὶ om. A. Scilicet variæ lectiones, περιελθὼν et περιπλεύσας, quæ vera est lectio, ut III. 116. F.

In Librum VIII.

P. 333. A. 4. Lego, ἑορακέναι τινάς· πολλάκις δὲ καὶ ΓΥΡΙΝΟΙΣ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος· Ἡρακλείδης—ceteris deletis. Sed præterea malim, τὸ αὐτὸ συμβαῖνον, scil. οἶδα.

De γυρίνοις Hesych. et Plato Theætet. p. 161. D.

336. F. Sotion, ult. Lege σποδὸς—*All else is dust.*

338. A. οὐ θεῶν. Non repugno Porsono explicanti Advss. p. 102. ex XIV. 642. B. Sed nescio an luditur in nominibus Orphei et Glauci; (vide ad VII. 295. E.) De γόγγρος non plane liquet; sed conferri meretur locus VII. 289. A. Adde IX. 379. E. Diodor. Eclog. ex lib. XXXII. 1. p. 519. T. II. τὸν τόπον τὸν ἐνεγκόντα θεὸν δίμορφον. *a hermaphrodite.*

340. C. Ἀντιφάνης ἐν Γοργύθῳ] Ingeniose corrigunt Γεργιθίῳ ex vi. 255. C. D. Qu. tamen an legendum ἐν Γυργάθῳ.

Ib. D. 5. Qu. ὥστ' ἀνεῖναι μηδεέν. *Without intermission.* μεῖναι Corayius, i. e. λειφθῆναι, quo sensu non Græcum esse puto.

Ibid. 7. πρὸς—τῶν νεανίσκων MS. A. et ἐγχέλιον. Qu.

τῷ?
παῖς δὲ (*minister*) φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανικῶν (πάνυ)
ἐγχέλειον παρατέθηκε.

Ut τῶν Σικυωνίων 349. F. 3. ἰχθύων 404. D. 1. φιλοτίμου δοχῆς Macho viii. 348. F.

De νεανικὸς aliquid, ut puto, supra notavi; sed nunc non reperio. Sed hæc omnia incerta. Mox distingue, χρηστή, πατρίδιον; πῶς—

341. antep. Lege Δήμων τι, quod fugit Valesium ad Harpocr. p. 129.

342. A. Qu.

τὸν δ' ἰχθυόῤῥουν[1]————πεðᾷς,
ὃς ἠπίαις[2] φωναῖσιν————
κομψὸς παφλάζων αἱμύλοις[3] πυκνώμασι
[4]πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἄν, εὐφυῶς δ' ἔχει
μισθωτὸς ἄρδειν—

1. MSS. Ep. et A. Alias suspicabar ἰχθυηρόν. 2. Jacobs. apud S. 3. Vulgatum ἠπίοις e superioribus natum esse conjicit S. Verte, *versutis strophis.* 4. Vide Aristoph. Eq. 396.

Parodiam Promethei 726, etc. sagaciter detexit Jacobs. apud Schw. Addo Theopomp. Theseo apud Bekk. Anecd. p. 323. vel Suid. in Ἀβυρτάκη. Thesea ex inferis rediturum alloquitur Hercules.

Ib. F. Antiphanes, 3. Qu. ἐλογίζετ' ἸΩΝ τῶν πρ. Tum v. 11. qu. ἀντιποιεῖσθαι πάλαι Ἡμᾶς (Athenienses,) vel, ἀντιποιεῖσθαί τινα Μάτην, (vel νήσων τ')——Ὄψου δὲ δεῦρο μ. In sequentibus errat Porsonus. Tum versus 5. ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες, forsan delendus. Deinde qu. 17. χᾶμα Διογείτων.

'ΙΩΝ. Vide ad p. 267. F. Sed negat Elmsleius Mus. Cr. I. pp. 356, 7. ἰὼν cum præteritis jungi. Qu. an Musgravii mentem ad Aj. 304. recte exposuerit.

ἰὼν cum præteritis. Sturz. Lex. Xenoph. p. 560. § 7. T. II. (Vesp. 99. aoristus de re sæpius facta.) ἐστᾶσ' ἰόντες Pac. 972. ἰόντες—κλέπτουσι, i. e. ἔκλεψαν, Ach. 524. ᾤκησας—ἰὼν Vesp. 390.

345. A. fin. Lege, ὀψοφάγει, Κλειοῖ· quod forsan volebat Brunck. Imo sic plane Analect. T. II. p. 527. ὀψοφάγε debetur Schweighæuseri stupori. ὀψοφάγει Heraldi est emendatio.

Ib. F. οἱ ἰχθῦς ἐσθ. Confer Herodot. v. 16.

346. A. 3. Malim, αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός. (Qu. tamen an sic dicant pro ἕξει κακῶς.) Tum 5. lege vel κοὐκ vel οὔτ'—Tum, προσένεγκον. ἐπιδεῖταί τινος 'Ετέρου; (MS. A.) πάλιν γεύου.

347. C. 4. Vide Antiph. I. 8. D. XI. 471. D. XIII. 584. F. III. 117. F. Toup. Emend. T. IV. p. 271-2.

348. F. Post διπλάσιον excidisse puto versum, ut sensus sit, *videns* (*servum qui in vestibulo vestes juvenum asservabat,*) *adeo spleneticum ut splenem ventre majorem diceres*—ἔχοντας male Porsonus, (vel editores,) ut ex Stratonici joco liquet. Paullo ante, v. 5. qu. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ, et postea 12. forsan εὐφυῶς, ἵνα—

349. B. 5. An κήρυκα=κηρύκειον, *caduceum?* Hoc enim sensu videor alicubi legisse.

350. D. An hic latet δοκὸς pro δόκησις, de qua Aristophanes Gramm. apud Eustath. Od. ξ. p. 1761, 35.=546. 13. Heeren. Stob. T. II. p. 15. not.

352. B. C. Suspicor, deletis ceteris, (partim e lemmate marginali, partim e p. 351. C. ortis,) legendum, Κυρηναίους, χρώματι μὲν διαλλ.—ἡδονῆς εἰκάζων.

358. E. Collato Porsono Advss. p. 99. et 107 bis, ita nunc malim:

———————— Α. καὶ μὴν ἐστ. τήμερον
ὑμᾶς ἑ.——————————————λαβὼν,
Πίστ', ἀργύριον. ΠΙΣΤ. ἄλλως γ. ο. ἐπίσταμαι
[1]χρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φρᾶζε δὴ, Φιλούμενον,
ὄψῳ τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καθ' ἕ. λέγε·
ἰχθὺν————φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρὸν
ἦλθεν——————————————
καὶ τριγλίδας——————————
ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα——————
τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἂν τις ἄ. μ. ῆ.
τοὺς γὰρ————————————
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς.[2] Α. τί φῄς, ὦ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἂν ἄνθρωπος φάγοι;
ΠΙΣΤ. δηλονότι. ταῦτα δ'—

Sed nunc video MS. A. exhibere, ἀνθρωποφάγους πῶς ὡς ἀνθρωποφάγοι. Unde patet legendum, πῶς; ΠΙΣΤ. ὧν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι, Δῆλον ὅτι· ταῦτα δ'—Ludit servus in ancipiti significatione vocis ἀνθρωποφάγους.—Denique μαινίδας καὶ τριγλίδας in accusativo legendum, cum MS. A. Vide me, *Class. Journ.* No. 27. p. 187.

1. Possunt etiam personæ A. tribui, ut infinitivus ponatur pro imperativo.

2. Vel, A. ἰχθῦς; τί φῄς—vel etiam quartæ personæ possunt esse: nam in scena patet fuisse τὸν ἑστιῶντα, duo minimum ἑστιωμένους, (ejus liberi, ut puto,) et servum Pistum. Sed ἰχθῦς superioribus conjunxi ob p. 304. A. de quo vide in loco. Vide etiam ad XI. 464. A.

359. B. 7. Lege,

Β. ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. Β. πότερ' ἔπεμψέ τις;
Α. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. Β. τὸ μοσχίον—

δέ γε et ἔθυσεν Scaliger apud Grot. Exc. p. 996, 14.

Ib. F. 1. Nil equidem decernere ausim; sed vide an legendum, ἢ ἄρτον τιν' ἡμίαιθον. Mox 360. A. 4. πλείονα

τῶν γ' ἑῶ, quoquo modo ista legenda sint, sunt Athenæi, non Phœnicis; quod etiam censuisse videtur Gaisford.

360. E. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. *Commeatu non carens* vertit S. sed non temere crediderim vel δαιτὸς vel ἐγκρατεῖς sic sumi posse. Vix dubito quin legendum, καὶ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ἐγκρ. Vel certe hoc sensu. Qu. ναυτοκράτορες?

364. E. Menander, 5. τυρὸν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγχέλεις, μέλι—Ordo concinnior quam apud Porsoni Advss. p. 108. Pessime autem Bentleius p. 48.

Ibid. 9. An legendum ἀντανελεῖν, *set off against?* ut Demosth. de Cor. 304, 19.

365. A. Crobylus, 3. ἐστιν. B. ἧς ἐχθὲς π. Κυάθους ἀκράτου μ'—Verte, *Philumenam,* (non *amicam,*) ut recte Cas. et Dalecamp. Ceterum initio fragmenti desunt quædam. X. *Te quærebam, Laches.* Lach. *Et ego te.* X. πρόαγε. Λ. ποῖ;

In Librum IX.

P. 367. A. 1. Lege κἄβλεπε.

370. F. Diphil. 3. Qu. τοῖς ἐμοῖς ΒΑΙΤΟΙΣ (hoc acutissime Schw. e seqq. ΚΑΙ ΤΟΙΣ.) Καὶ τοῖσι σοῖς ὅμοια πράγματ'—hoc Ald. et MS.

375. A. 7. Cratinus. Finis iambici tetrametri. Exoletos quosdam dicit. Martialis: *Vir aliis,—puer—mihi.*

376. D. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι] Eurip. Orest. 37.

Ib. F. Posidippus. σχεδόν τι Soph. Œd. T. 736. Antig. 470. Tr. 43. El. 609. σχεδόν τι αὐτῶν τοὺς πλείστους Plato Rep. x. 615. D. "Corruptum in σχεδόν τοι." Pors. Xenoph. Hellen. vii. 3. 1.

378. D. Sosip. 38. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' MS. A. Sed legendum puto, ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασ'—ob ὅμως. et sic Jacobs.

Ib. E. v. 43. Imo τοῖς ὄψοισιν.

379. B. Alexis. Distingue et lege, ducibus Porsono et aliis, v. 5. B. ποῖόν τι;——A. Τὸν ὀψοποιὸν—Δεῖ τοὖψον, (hoc certum; male Porson.) deinde, ἢ μὴ διοπτήσαντα—Ceterum κρίνειν v. 8. prima brevi, vitiosum; sed emendare nequeo. Quære denique an coqui aut auditoris sit v. 14. εἰς τοὺς σοφιστάς—

Ib. E. Euphron, 10. ἀρίστων Ald. MS. Qu. an sit ab ἄριστον, per appositionem ad ἀλλᾶντας et φακῆν.

380. A. Euphron, 25. An τὼ νεφρώ? et mox qu.

Ib. F. λέξω τοίνυν] Aristoph. Nub. 958.

382. B. An, ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ νίκῃ ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π. Eundem sensum efficies, modo transponas, ὠγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π.

Ib. E. Strato, 23. Suppleo, τὰ μῆλα πρόβατα· μανθάνεις; B. οὐ μανθάνω. De μανθ. Gaisf. ad Suppl. p. 185. Tum forsan ἔγωγε cum Casaub. Deinde qu. v. 29. τὰ λοιπά μοι· Ὁμηρικὸς γάρ. B. διανοεῖ—Φιλητᾶ, 43. vide ad XI. 503. A.

383. D. 1. Potius, λαβὼν ἦν—ἐγχέῃς—ἐνθῇς.

Ib. E. fin. Lege, B. ὃ λέγεις, εὖ λέγεις, Τέχνην δ'—*Handsomely said of you, Sir; but I will not accept of a compliment at the expense of my profession.*

Ib. F. "ἐγὼ δέ γ' ὑμῖν" κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον "παρατ. Tum σύμπυκτον MS. A. an σύμπτυκτον? vide Pherecraten Hephæstionis pp. 56, 102. ed. G.

384. A. Epigenes: ἀλλ' εἴτις ὥσπερ χῆν' ἐμὲ Ἔτρεφε λαβὼν σιτευτόν. R. P. Opusc. p. 315. Sic σαπροῦ Acharn. 1100. σαπρὸν Plut. 542. (καλὸν Eccl. 70. ex em. Pors. ad Ach. 1048.) ἄβυσσον Ran. 138. Menander Pisc. Fr. 8. ex em. Porsoni, καλὸν πάνυ. Vesp. 16, 18. μέγαν, ἐπίχαλκον. Fragm. Danaid. apud Schol. Ven. Hom. ἀπείρονα.

386. A. B. C. Alexis. Felicius solito Schweighæuserus, sed in v. 3. nil expedit. An, τί λέγεις σύ; ποδαπὸς (vide Aristoph. Av. 908. sed ἅνθρ. οὗτος Plut. 111. Eccl. 806.) οὑτοσὶ Ἅνθρωπος; οὐκ ἐπίσταται—hoc Jacobsius, nescio

an recte. Tres ultimos versus recte Schw. nisi quod δῆλον ὅτι sunt domini, et μή μοι δῆλον coqui. *And a chimney? = To be sure. = Don't be too sure.*

Ceterum hinc patet δῆλον ὅτι disjunctim scribenda.

388. B. fin. ἀκάδας omittit Ep. Quid si ortum sit ex $\overset{\text{αδ}}{\text{ἀκάμας}}$?

396. D. fin. Crates. Vide Jacobs. p. 208. qui apud S. T. XIII. p. 472. παιδ. ἅλις χορῶν. Vide Aristoph. Vesp. 570–1. de loci sensu, et de ὅπωσπερ ad Soph. Philoct. 1402.

Ib. E. 4. ἰὼ στεφάνου et οἳ στ. Epitomes MSS. i. e. ἰοστεφάνου. Puto fuisse νύμφαι vel μοῦσαι ἰοστέφανοι.

399. D. Archestratus, 1. Malim, πολλαί τε θέσεις σοι Σκευασίας—. σοι ut mox λυπείτω δέ Σ' ὁρῶντα, et ita passim Archestratus.

402. E. Antiphanes. B. τίνος;——τυρός. A. ἀρνὸς, φ. B. τῶν τ' αἰγιδίων——τυρὸν ποιεῖ. A. ἐρίφου. B. διὰ τὴν——φαῦλ' ἀνέχομαι. Vide mea ad VII. 303–4.

403. A. Mnesimachus, 18. λέπεται σκόρδαξ, ni valde fallor, alicubi Porsonus. Tum πάντως δ' ἔνδον τὰ κ. Jacobs. Malim, πάντ' ἐστ' ἔνδον τ. Deinde, χάσκεις, οὗτος (Schw.) βλέψον δευρί. πῶς αὐτὰ φράσεις; (MSS.)

Ibid. 53. εὕει] Forsan ἀφεύει.

404. init. Saltem debebat Toupius τοῖς τοιούτοις. vide eum C. N. p. 170. et Porsonum p. 505. Præcedenti versu hoc video, jungenda ἐχρᾶτο πάντα.

[*Nunc*] lego, πάντ' ἀφεῖλον, εἶναί θ' ὑπέλαβον Τὸν τοῖς τοιούτοις, παντοπώλην,. χρώμενον. *The cook who used all these was no better than*—ἀφεῖλον ut Ran. 972.

Ib. D. Anthippus, 40. Potius crediderim distinguendum, σπάρον. Ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὁ—ut ista, quoquo modo legenda, ad τελώνην referantur. ΣΤΑΥΡΟΣ forsan supplendum: ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὁ σταυρὸς—Et hoc verum. Swiftius, *Advice to Servants: When you are going to be hanged*, etc.

Ib. F. Dionysius. Sex primos versus recte distinguit Schw. Emendationes autem assumo Porsoni Adv. p. 114. Opusc. p. 240. Simmias, qui cœnæ parandæ coquum adhibiturus erat, modo convivas, etc. coquo enarraverat. Nunc lego,

——————— κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ', ἢ πότ', ἢ πῶς σκευάσαι,
μήτε προΐδηται τοῦτο, μήτε φροντίσῃ,
οὐκ ἔστι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστιν. οὐ
ταὐτὸν γάρ ἐστι—(sic MS. nisi quod forsan habeat ταὐτὸν δ' ἐ. Aldus δ'.)

405. B. v. 21. Supple, οὐ τοῦ τυχόντος· πάντα μὲν, etc. Vide VII. 291. A.

Ib. C. v. 27. In desperato loco tentaverim,

———————————— μάνθανε
τῶν βιβλίων ὥσθ' ἕνεκα τῶν γεγραμμένων
κενὰ μᾶλλον, etc. (e MS. A.)

Ibid. v. 35. B. (i. e. Simmias:) ἄνθρωπε, μέγας γ' εἶ. A. (i. e. coquus:) τουτονὶ δ' (convivam peregrinum,)————ἐπιλαθέσθαι, Σιμμία, πάντων π. Aliquando cogitabam σήμερα, sed quanquam in his recentioribus Atticismus non est semper servatus, oporteret τήμερα. (N. B. τήμερα et Lat. *hodie* in minis et jactationibus.)

406. A. 2. Lege ῥοδωνιὰν, *rosetum.*

407. A. 2. Possis, ἀγαθὸν δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῆ.

Ib. D. ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας MS. A. Ut in re incerta, vide an legendum τραγῳδός.

408. A. B. Heniochus. Lege, φῄς, τὸ δεῖνα, προσλελαληκέναι, etc. Ter emendat solito acumine Boissonadius (Schw. T. XIII. p. 466.) Prima e MS. A. dedi. Tum forsan, σοφιστής. Τέλος τοιούτων πολλῶν λεγομένων, etc. ut comici verba desinant in σοφιστής.

In Librum X.

P. 413. F. Euripides, 23. Saltem lege χρῆν τοὺς σ. ut Iph. A. 345–6.

Ibid. fin. Xenophanes. Constructionem minus percepit Schw. quæ hæc est: εἰ μὲν τις ἄροιτο, etc. εἴη κε κυδρότερος. *Si vinceret Olympia, honores consequeretur.* Distingue autem post κειμήλιον εἴη.

416. C. Alcman. Qu. ᾧ κ' ἐνὶ πλέοι τριήρης. *Large enough for a 74 to float in.*

417. B. v. 6. Qu. Ἄπολλον, Ὦρε, καὶ Σαβάζιε.

Ib. C. Eubulus, 1. Laconis verba, ni fallor. Quare φαγεῖν μὲν e seqq. ortum videtur. μεν non in μάλ' mutandum, cum sit infinitivi cujusdam terminatio. Alias possis, φρονῆν μέγ'. Mox καρτερῇ μὲν τοῖς δ' Ἀθηναίοις MS. Lege καρτερῆμεν, a καρτερῆμι.

Ib. D. 6. ἐσθίων] Saltem ἐμφαγών. Quid si πολλὰ δὲ στένων?

Ib. E. Diphilus. Corrupta hæc. Qu. πρὸς ἑσπέραν?

418. D. Hermippus, 2. Vide p. 446. A. 1.

Ib. E. Xenarchus. Lege,

ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.
B. τί λέγεις, καπάνας; A. ναί· καπάνας Θετταλοί—

De ναὶ vide XI. 471. A. 472. F. XIV. 642. A. Vide an eodem modo supplenda lacuna in Alexide 516. D.

419. D. fin. ὡς αὐτὸς] Lege, ὡς ὁ αὐτός.

421. A. 4. "Forsan, ἀτελὲς δὲ—*non sumptuosa.*" Schw. γὰρ Athenæi est, non poëtæ.

422. A. B. In Alexide loquitur parasitus, artis suæ pertæsus. V. 4. ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκὼν—verte, Be *injured or insulted.*

Ib. B. v. 4. Conjiciebam, frustra, ut nunc puto; εἰς ἣν πάντ' ἂν ἐμβάλοις ἅμα,—sed infra 9. malim, εἰσφόρει Ἅπανθ' ἅμ', αὐτοῖς etc.

423. A. Legendum videtur, κἀπαριστάναι Τουτὶ—deleto ἀριστάναι.

Ib. C. Antiphanes, 2. ἄκρατον οὐχὶ παιδικὸν forsan legendum, ut Arist. Lysistr. 416.

425. B. Eupolis, 1. Vide Schol. Nub. 587. Suid. v. Ἀθ. δυσβ. Confer Pseudo-Demosth. p. 785, 13.—v. 2. λεύσσομεν om. MSS. Qu. στρατηγοῖς χρώμεθ'. vide Ran. 737, etc.

426. init. [*Vide Addenda ad Porsoni Aristoph.* p. (113).] Vide Critiam mox p. 432. E. 2. Supplem. lib. XI. Cas. An. p. 782, 48. Schw. T. IV. 217. Eubul. XI. 471. E. 487. A. 8. XV. 668. B. (ibid. 692. F. ἐπιλεγόντων.)

Ib. B. fin. ἐγὼ δ'] Lege ἔγωγ'. Loquitur Cratinus. Vide Elmsl. Ach. 354.

Ib. C. Anaxilas. ἥδιον, *aqua vino* scil.

Ib. D. Alexis. Lege, ἐγχέω, Κρίτων, πολύν; ΚΡ. βέλτιον ἕ. Mox forsan, πιθανὸν λέγε τι καὶ διατρ.

Ibid. Diocles, 2. Lege, δεῖ με; Β. τέτταρα καὶ δύο.

427. A. Anacreon, 6. ἄνα, ut Homerus et alii: vide Porson. ad Euripid. [*Med.* 325.] δεῦτε, Pindar. Athen. XIII. 573. ult. Anacr. ibid. 599. C. D.

Ib. C. Achæus, 2. λῆξαι] λεῖξαι. λείχειν de liquidis Æsch. Agam. 801. =λάπτειν X. 443. E. λαψάμενος XI. 485. E. λέλαφας ib. A.

430. E. Lege,——————ἀπόθες, ὦ Γλύκη.

Β. ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
Β. τί εἰργάσω; πῶς, ὦ κατάρατ', αὔτ' ἐνέχεας;
Γ. δύ' ὕδατος, ὦ—

Vel, ἀπόθες. Β. ὦ Γλύκη, ὑδ. De ὑδαρῆς Blomf. Gloss. Agam. 771.

431. B. Alexis:——————Βρόμιος, Τρύφη;
ΤΡ. Θάσιος. ΞΕ. ὅμοιον.

All one, i. e. *I have no objection*. Vide Æsch. Agam. 1375. Τρύφη, Menander p. 162. Cl. § 131. Bentl. ex em. Scal.

Ib. D. Diodorus. Lege,———————δέκα,

ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπὸν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.

Wine in, wit out. De ἐνδελεχῶς ἀεὶ vide Pors. Phœn. 1422. Opusc. pp. 252–3. ἀεὶ excidit Athen. XIII. 571. B. 1.

Vide ἐξεμεῖς p. 443. E. loco suspecto, ubi malim, οἶνον πολὺν, Οὐ κεκραμένον, σὺ π.

432. C. Epinicus, 7. νασμὸν Schw. e Fiorilli conjectura; male. Pro νασμὸν manibus pedibusque nititur E. H. Barkerus ad HSt. Thes. p. 99.

Ib. E. Critias, 5. χειρεννασίατο γενης sine καὶ MS. Quare collato Porsono Adv. p. 120. lege, Ἄγγε' ἃ Λυδὴ χεὶρ εὗρ' Ἀσιατογένης.

437. E. Eubulides. Hariolabar, σῦκα δειπνῶν ἐντρυφᾷς, *fastidis*. Sed nunc displicet.

σῦκα, vilis cibus, Hipponax VII. 304.

438. E. Ptolemæus: τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους] Vide p. 437. A. Sed suspicor Ἰωνικούς. vide 440. B.

Ibid. fin. λίθους] Qu. pretiosos?

441. E. init. οὔτι φύετ' ἄμπελος] Qu. οὐχί.

Ib. F. Plato, 10. Qu. τἄλλα δὲ Ἤδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ 'στ'.

443. E. Alexis, 3. ἢ (τις) Τιμοκλῆς. Me ad Pors. Hec. p. 142. col. 1. l. 31. Sed solent τις subjicere, non præponere.

445. B. ἡ διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησις. Recte, ut puto, Schw. *non metro astricta, sed oratione rhythmica composita.* Addo, obscœni argumenti.

446. A. Antiphanes, 4. στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι Ἐστὶν—Porson. Or. 228. Vide Adv. p. 120. Nescio tamen an recte Schw. ἡδύ τοι, λέγω,—Vide Aristoph. Plut. 445.

Ib. C. et XI. 494. D. Antiphanes, 4. Vide an legendum, τοῦ τῆς ἑορτῆς, οὗ μενοῦμεν.

Ib. F. καὶ τῇ πῖε καὶ πῖνε πῖνε καὶ σύ—Ald. Totus locus forsan legendus: πῖε δὲ (vel δὲ ἀεὶ) συνεσταλμένως. Μένανδρος——καὶ, "τῇ πῖε." καὶ σὺ οὖν, ὦ——, "τούτῳ πρόπιθι," ἵνα καὶ—

447. A. Lege, ἀνίσωμα————ὡς εἰς τοὔπισω μέλλων καταπεσεῖσθαι.

448. F. Antiphanes. Lege, ὁπότε προστάττοιτό τις. et *forsan* v. 4. φέροι. Deinde lege et distingue, λῆρον. οὐκ ἂν γενόμενον Οὐδέποτέ γ' ᾤμην—hoc Grot.

449. D. B. σμύρναν εἰπέ, μὴ μακράν. A. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοὔμπαλιν λέγε, vel λέγω.

450. B. init. Pessumdat Jacobs. ad Anthol. T. XII. p. 348. sed recte confert Sophocl. Plutarchi T. II. 1100. (Lex. Soph. v. πάππος.) Arnaldum Lect. Gr. p. 33.

Ib. E. Antiphanes, 18. Malim, ἦν, οὐκ ἦν ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς, πολλὰ λαλούσαις. Irrepsisse αὐταῖς puto ex vicinis. Vide an superiora, v. 7. ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς, explicari possint per Priapeia Scalig. pp. 62–3. ut puer quidam sese prostituerit ænigmatum discendorum gratia.

Ib. F. Antiphanes, 4. Verte, *Aliis autem, quamvis præsentibus, non licet audire.* Possis, τοῖς δ' αὖ παρεοῦσιν ἀκούειν Οὐκ ἔστιν. Vel, οὐδὲ παροῦσιν—ἔξ.

453. E. 6. *Sophocles a Callia didicit* διελεῖν τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ, etc. Qu. πνεῦμα vel ῥῆμα. De elisione in fine versus loquitur Athenæus, vel potius Clearchus.

Ib. F. Callias. Personas distingue:

A. ἄλφα μόνον————————
μόνον λέγειν χρή; ΧΟΡ. καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς.
A. ἦτ' ἄρα φήσω. ΧΟΡ. τό τε τέταρτον αὖ μόνον
ἰ. π. οὖ, τό θ' ἕκτον ὖ λέγε (vel, μόνον Λέγειν)
μόνον. τὸ λοίσθιον δέ σοι φανῶ τὸ ὦ.

454. A. 5, etc. An huc facit Phot. v. ψό?

455. F. init. λῖνοσάρκους. Et de caseo ineptum.

Ibid. Anaxandrides. Lege et distingue,

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν, οἶμαι, λέγων.

(οἶμαι, Aristophanica.) Qu. an, ἐν περικτίτοισι γαῖς? γαῖ plurale alicubi notavi, e Strabone ni fallor.

456. E. F. Simonides. Imo nescio an τὸ τέττιγος ἄεθλον fuerit ἡ δρόσος, i. e. τὸν οὐκ ἐθέλοντα ὑδρευσόμενον παραγενέσθαι.

457. C. An supplendum, φιάλην (ἅλσὶν) κεκερασμένην? vide 458. F. (vel ἅλμῃ.)

Ib. E. fin. ὅσα ἀπὸ——ἔχεται. Omitti solet præpositio. An, ὅσαπερ?

459. A. Antiphanes, 5. Recte τοῦτον. vide Demosthenica, Philipp. p. 49. V. 6. εἰ ἔξοιδά τιΝτι δύν. MS. Lege, εἰ ξύνοιδά τι, *Η τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω——ταχέως. A. ποῖον; Tum ut Schw. nisi quod v. 10. servandum περιφέρειν, *to put round.* V. 7. verte, *Is this a riddle, or what is it?*

De totius loci sensu misere cæcutiunt interpretes. κρέμασθαι est, *suspendi per collum.* Vide Aristoph. Ran. 122. (Nub. 868. Vesp. 297. Aristophon Athen. IV. 161. ult.) Antiochus Athen. XII. 547. B. Etymol. v. κρήμνη p. 537. (Non quod ita semper significat: Ran. 632. Thesm. 1121. (Plut. 312.) Pollux II. 41. III. 79.) Hinc jocus, XIII. 585. F. Quare coronæ κρέμανται? Quia ψυχαγωγοῦσι. *Because they* ENCHANT *people*; vel, *raise spirits.* Vide Aristoph. Av. 1554. Athen. XIII. 595. ult.

Deinde in ἐνέχυρον, v. 12. latet nescio quis jocus: vide an ambigue, ut nos, *pledge.* Ceterum vide an aliquid lucis eliciendum e Menandro Athen. VI. 223. fin. (ubi qu. an delendum οὐκ.) Hermipp. XI. 478. C. apud Porson. ad Plut. 451. Gnathænii jocus XIII. 585. B.

In Librum XI.

P. 463. C. D. Lege, partim cum VV.DD.

——————οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως
ἡμῖν φθονῆσαι νοῦν ἔχων, οἳ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν'. ἆρ' οὐκ οἶσθ' (vel ἆρά γ'.)

Tum χαρίεν διατριβῆς Grot. quod notare neglexit Schw. Sed stare potest vulgata: *Scin' illud, quod ludi jocique causa dictum est vita, merum esse nomen?* Confer Eurip. Fragm. Incert. (Plutarchi T. II. p. 120. A.)

Deinde D. 5. lege φήσει, et forsan, ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι, Ἔγνωκα δ' οὖν—

464. init. Anaxandrides:——————παρεσκευασμένοι
πίνειν τρόπον ἐστὲ νυνί; λέγετε.[a] B. τίνα τρόπον[1]
ἡμεῖς; τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
A. βούλεσθε δήπου τὸν ἐπιδέξι'. B. ὦ πάτερ,
τί φῄς[2]; ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
λέγεις;[3] Ἄπολλον,—

In his partim consentit Jacobs.

1. Delevi πίνειν. (Quære an recte τίνα pro ὅντινα. Vide Aristophanica ad Nub. 664.) 2. 3. λέγειν bis vulgo. Possis etiam, B. βούλεσθε——Λέγειν; A. ἐπὶ τῷ π.

Ceterum omnino confer VIII. 358. E. et me ibi.

Ib. D. Chrysippus, ab Horatio versus, Sat. II. 3.

781. D. (post 466. E. Supplem. in Schw. p. 211. vel Cas. Anim. p. 781. D.) τῷ κληθέντι] τῷ κριθέντι ἀρίστῳ. Paullo post, ἐλευθέριον δὲ φησὶ ex senariis contracta videntur.

782. A. = 214. Anacreon. ὡς μὴ πρὸς—Malim ὡς ἈΝ.

783. E. = 221. Amipsias. Lege et distingue,

——————A. αὔλει μοι μέλος,
σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ'. (scil. τὴν αὐλητρίδα.) ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
B. αὔλει σύ· καὶ σὺ (ita Jacobs.) τὴν ἄ. λάμβανε.

Deinde pergit cantare B. οὐ χρὴ, etc. ut recte Schw.

467. C. Eubulus. Vide an, μισῶ κάκιστα. vide Ran. 1504. deinde lege, ἀτὰρ ᾧ γ'—cetera ut Porsonus. Sensum exple, ταῦτα φιλῶ, vel τοιοῦτον δός.

468. B. Antimachus, pen. Lege, ἐν σχερῷ ἑστηῶσι, nulla fere mutatione. Sic Jacobs.

[a] Exscripsit Dobræus, παρεσκευασμένοι | π. τ. ε. ν. λέγετε—nihil notans de quarto pede. J. S.

Ib. C. Ion. Πελίου μέγ' ἆθλον. Lege μέν.

471. A. Theopompus, 7. ξύνδουλον· οὑτοσὶ καλῶ Σπινθήρ. Θ. τάλαν, (Jacobs.) πειρᾷς με. Σ. ναὶ—Vel, οὑτωσὶ καλῶς. Θ. Σπινθὴρ τάλαν,—Ultima recte Schw. Spinther coquus, Anthol. Palat. Jacobs. VI. 306, 9. mimi nomen apud Quinctilian. et Plinium.

πειρῶν λαθεῖν recte MSS. in Theophr. IV. p. 20, 3. Needh. Recte exponit Schneiderus' p. 103.

Ultima forsan legenda, ποιοῦσα δὲ πρῶτον ὅποσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ, 'Εμοὶ παράδος.

Ib. D. καθαρώτατον] καθαρώτερον MS. A. Mœris et Mag. in Θηρικ. Bentleius Phalar. p. 119. qui sensum loci non vidit. Dicit parasitus, *Adeo diligenter omnia absumebam, ut fictilia redderem puriora quam*, etc. Ludit in ἐργάζεσθαι, ut Crates Stob. CXV. Gesn. p. 591, 52. = CXVII. 483. Grot.

Ibid. Id. Aleator. 2. παρὰ] Qu. πάνυ. Sed πάνυ qu. an participiis jungatur.

Ib. E. Araros, 1. Male hæc tractavit Lobeck. ad Aj. p. 345. Seneca Hippol. 1169.

————membra quis sævus Sinis,
Aut quis Procrustes sparsit, aut quis Cressius
Dædalea vasto claustra mugitu replens
Taurus biformis, ore cornigero ferox,
Divulsit?

ποῖος Κιθαιρὼν Œd. T. 421.

472. E. ΙΣΘΜΙΟΝ ipsius Athenæi errorem esse puto, (qu. an antiqui interpolatoris,) pro ΗΘΜΟΝ, (de quo p. 501. E. et Schw. ad 480. B.) vel ΗΘΑΝΙΟΝ. p. 470. D. ῥυσις et χρυσις p. 496. F. ψαγδας et σαγδας XV. 690. E. 691. C.

Ib. F. Epigenes. Collato Schweigh. lege,

————ἔστι γὰρ κρουνεῖα; || ναί·
||λουτήρι'. ἀλλὰ————
————|| Βασιλέως υἱόν τινα
λέγεις ἀφῖχθαι; || δηλαδή, Πιξ.

Ibid. ult. Hedylus, 1. καὶ γάρ τι semel delendum: quid substituendum, alia quæstio.

473. A. Hedylus: Πασισωκλῆς] Lege, πάλι Σωκλῆς. Deinde qu. an οἴχεται valet, *vino succumbit*, ut nos, *gone*. Sic ἀπώλεσε ναύτην.

Ib. D. Amipsias. Lege ἡ Μανία. Sed vide x. 431. E. (imo 430. E. F.)

Ib. F. ult. ἄγωμεν] Vide an legendum ἀνάγωμεν. Certe ad res nauticas hic alludi videtur. An πέλαγος pro πάλιν?

474. B. Phrynichus. (Vide Porson. Advss. p. 127.) Pro τῆς, ἑκάστης Grotefend. et alia mutat. An legendum,

——————ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
πένθ' ἑκάστης ἡμέρας ἂν εἷλκεν——————

Nescio an jocus hic lateat in κεραμεύειν. In Agathoclis dicto p. 446. A. per κεραμεύειν intelligo *machinari*. Vide Aristoph. Av. 1537. (hanc enim lectionem potiorem puto.) Adde Eccles. 253.

Ibid. Nicostratus, 3. Lege περανῶ. Ita Jacobs. Demosth. Phil. I. 47, 27. Arist. Ran. 1201. 1316. Athen. XI. 503. E. notæ ad XIV. 622. B. Deinde v. 4. τι κεκεραμευμένον, nisi delendus versus.

Ib. fin. Vertit Macrobius v. 21. *Asclepiades—ait—navalis veli partem inferiorem* πτέρναν, etc. Legebat iste ἱστίου pro ἱστοῦ.

475. A. 1. Vide an legendum ἄνωθεν, νενούσας—

Ib. E. Antimachus: κήρυκας δ' ἄρα τοῖσι φ.

476. A. 1. τοὺς πρώτους] An excidit ἀνθρώπους?

Ib. B. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι οὕτω (vel forsan τοῦτο) τὰ ῥυτά. Vide p. 497. B.

477. A. Forsan, τοῦτο γάρ, φησὶ, λ. ἐ. σ'. ἀγρ. ἔνθα προσήκει μάλιστα τὸ κισσύβιον, ut τὸ ξύλ. ποτήριον primum irrepserint e sequentibus, deinde κισσύβιον in margine pro emendatione positum in alienam sedem migrarit. Dicet igitur Neoptolemus, Cissybium describi, etsi non nominari in Euripidis loco.

Ib. F. ult. Qu. ὄρνις ἔχων καὶ γρῦπας. Vide Aristoph. Ran. 968. ut *Persæ* e seqq. venerint. Deinde ψυκτηρίδιον, vel transpone, καὶ κυμβίον καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα, ut desit syllaba in fine.

478. A. Pancrates: ἐν πρώτῳ Κογχορηΐδος] Quum de Ægypto sermo sit, an Βογχορηΐδος? (ᴜ ᴜ)

479. D. Recte, ut puto, ed. Cas. εὐδειπνίας, ut ὑγιείας, etc. *A good appetite.* Vide IV. 149. B.

480. C. 1. κυλικηγορεῖν. Vide p. 461. E. 6.

Ibid. Pindarus, 1. Qu. ἄχημ'—

Ib. F. Hipponactis grammatici mentionem nemo, ut videtur, fecit. An legendum Ἑρμῶναξ?

481. A. B. Pherecrates: φάρυγα. B. δῶ σοι π. (N. B. δώσων p. 480. B.)

A. γλισχρόν γε μούστι τὸ σι.
B. ἄλλ' ἦ λάβω σοι τὴν κοτυλίσκην;——

ut fere Cas. κυρι e margine ex v. l. κυρίσκην.

Ib. F. Anaxandrides: μεστ'.] μέστ' ἐστιν optime Scaliger Euripidi restituit Cycl. 637. pro μέτεστιν.

481–2. Alexis: ————————τά τε κυμβία
ἆρ' ἦν πρ.————————παρθένων;
B. νὴ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὢ τάλ. ἐγὼ κακῶν.

482. C. An poëtam respici recte neget Antiochus, nescio; sed ob quid male audiebat iste Euripides, explicandum puto ex Aristoph. Eq. 1286. ubi me vide.

Ib. D. Anaxandrides: τὸν χόα Αὐτῷ σύ, Κῶμε? An deus aut dæmon aliquis apud veteres audierit Comus, non vacat quærere. Sed potuit induci ut persona allegorica.

483. E. 6. ἐγὼ γὰρ ἂν—πίοιμι manifesto legendum. Ceterum collum erat reflectendum, ob cothonis ἄμβωνας. Vide C. 1.

484. B. 6. περιχεάμενος] παραχύται XII. 518. C. παραχέων XV. 665. B.

Ib. D. In Menandri loco prorsus cespito. Qu. tamen an -πώματ' εὐπρόσωπα.

Ib. E. Hipparchus: ὁ λαβρ.——ὄρνις; B. Ἡράκλ. ***Prodigii instar*** Schw. Imo, ***an avis est?*** Plane idem jocus in loco proximo Diphili; Antiphane, 500. F. 3. Aristoph. Nub. 1289. ***forsan*** Philemon. XIII. 590. A.

Ibid. Diphilus:——————λαβρώνιος.

B. ἀνδραπόδι' ἫΔΗ ταῦθ', ὁρᾷς; A. ἥκιστά γε,
ἔκπωμ. δ' ὀνόματα. B. πρὸς τῆς Ἑστίας;
A. ὁ λαβρώνιος χρυσοῦς δὲ— i. e. ὁ δὲ λαβρ.

485. B. Philyllius:

——— πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων
πινόντων, ἅμα δ' ἄλλα
γρᾴδι' ἦν μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπάσταις.

V. 2. Egregie Jacobs. p. 262. 3–4. Vel, ὁμοῦ (vel ὅμαδος) δὲ λάλων γρᾳδίων.

Ib. C. Theopompus: κέρμα φ. διαδοὺς, ***distribuens.***

Ib. D. Pherecrates. Si cum Toupio mavis ὅστις ἂν, legendum erit χαρυβδιεῖ. Sed potius existimo λαψάμενος μεστὴν ἐχ. esse initium hexametri.

487. E. xv. 666. F. Vide an legendum, ἐγὼ διδάξω (vel 'πιδείξω.) κᾆθ' ὃς ἂν—Tum distingue, B. πλ. ποίαν; A. τοῦτο——μικρόν. B. τὸ πιν. λέγεις; A.—

490. B. ὡς πολλοὶ] Lege, ὡς οἱ π. ut D. 1.

491. E. fin. ἀναστάσεως] Qu. ἀνατάσεως.

494. E. Eubulus. Verte, (In eo erat quidam, ut) ***publice ebiberet certam mensuram utriusque*** (vini et aceti) ***seorsim: at jurejurando interposito hoc refugiebat vinum, dicens se non esse vinum,*** etc. Lege αὐτὸ μᾶλλον cum Corayio, et ὄξος αὐτὸς—nisi mavis αὐτὸν et αὐτό. Sensum ultimorum vidit Villebrunius. Potuissent Corayius et Schw. ὅτι ὁ μὲν οἶνος ὄξος εἴη γν.—οἶνος—Sed illud verum.

497. A. Epinicus, 3. κρουνιζόμενον.[1] B. ἀμφότερα δ' οἴων.[2]
[a]A. ἔστι δ' ἐλέφας, A. ἐλέφαντα περιάγει;[3] B. ῥυτὸν
χωροῦν δύο χόας, οἷον οὐδ' ἂν[4] ἐκπίοι
ἐλέφας. A. ἐγὼ τοῦτ' ἐκπέπωκα πολλάκις.

1. Verte, *salientem liquorem ore excipiendo.* 2. *I will bet.* Sed qu. an Γ. loquatur. vide mox B. 8. 3. *Does our host lead elephants about?* 4. Sed qu. an divelli possint οὐδ' ἂν et ἐλέφας.

Deinde, περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν,

498. C. Anaximander. αὐτῷ καὶ πάλιν delenda, ut ex ΑΠΟΠΛΕΙ nata. Distingue, ὃν εἵλετο, (τὸν δὲ σκ.———— Πτερέλεῳ) τοῦτον ἔχων ἀπέπλωεν. hoc Ald.

499. F. Sensus: Σκύφος *derivatur a* σκαφὶς, *nisi forte a* Σκύθης, *unde et* σκυθίζω: *quanquam scio Hieronymum hoc a* σκύφος, *non a* Σκύθης *derivasse.*

500. E. Antiphanes. Lege, τῷ σατραποπλούτῳ. Vide ad VI. 264. A.

Ib. F. Antiphanes, ult. Malim, ὅσοι προγάστορες. *Cadi ventricosi vocantur gauli.* Distingue autem, B. πλοῖα; A. τοὺς κ.

Ibid. Rhinthon: ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρ' ἀλφίτων
ἀπεῤῥόφεις.

Certe duæ lectiones simul textum occupant.

502. B. (Cas. Anim. 820, 4.) Alexis: κοινῇ κύλικα προπίομαι. —τήνδε v. præc. est *ecce.*

Ib. E. In Menandri loco non mihi satisfacit Bentlei. § 153. Quid si, προὔπινεν αὖ (vel ἂν) τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων?

Ibid. Strattis, ult. Lege κοτύλῃ δ'—Sensus videtur esse, *Præ inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque chœnice tantum cotylen ponat.* Vide 478. F.

Ib. F. Alexis, 2. ᾐσόνην] Sensus est, *Me audacter et cum magna ostentatione intuli cauponæ. I went into the inn with an air.* αἴθων est *audax,* non *niger.*

[a] Ita MS. Utrum consulto an per errorem A bis præfixerit, vix scio. J. S.

503. A. 4. Distingue, ὀνομάζουσιν. Τοὺς δὲ——ὄνομα, Εὐφ. Deinde, τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα Schw. "Sed vide IV. 170. E." SCHW. Voluit 169. E. Adde XIV. 621. E. ubi lege, ἐὰν δὲ σεῦτλον,

Ibid. Εὐφορίων. Legendum suspicor Εὔφρων. De Euphorione vide Fabric. Harl. II. p. 304. Toup. Em. T. II. pp. 601, etc. In Cratetis Epigram. ibid. (Br. II. p. 3. Jacobs. II. p. 383.) certissime legendum, καὶ τὰ Φιλητᾶ Ἀτρεκέως ᾔδει. Et nescio an hoc aliquis monuerit.—De Phileta Fabric. IV. 490. VI. 376. Ruhnken. Ep. Cr. supra ad IX. 382. E.

Euphorion ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ, apud Harpocr. v. ὁ κατ. νόμος. qu. ἐν ἀποδιδ i. e. ἀποδιδούσῃ: vel (ἢ, καὶ, ἤτοι, etc.) Ἀπολλόδωρος.

Ib. B. Antiphanes Ἱππ.. Saltem legendum et distinguendum,

——B. τὸ μὲν ἐφίππιον
——ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος,
ψυκτήρ, τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθ. κ.

Sed de καλὸς subdubito. Ironice dici videtur.

—— Καρίνῃ. (Ita Schw.) Nisi desit vox post οἴνου, transpone,

——τρίποδα καὶ
οἴνου κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε
μεθύσκεται.

Deinde qu. an,

——ἔσται πότος
σφοδρότερος. οὔκουν εἶ φράσων τις; οὐκ ἔτι
ἔξεστι, κναθίζειν γὰρ——
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν—

Ib. D. 2. Euripides. Qu. ΔΕΝΔΡ' ἘΝ φιλ. Sed hæreo in ψυκτήρια adjectivo. Melius δένδρων.

Ib. E. Antiphanes, 2. Lege τις. ἔχε—

505. C. Aristoteles. Nil extricant Fabric. Harles. T. III. p. 69. Sensus esse videtur, *Igitur aut negemus necesse*

est, Sophronis qui vocantur mimos, scriptos illos oratione soluta, esse imitationem sermonis ope factam; aut si hoc concedamus, concedamus etiam, imitationem, etc. esse Alexameni dialogos. Jungo οὐδὲ ἐμμέτρους cum Valckenærio ad Theocr. pp. 194. 200. (qui male διαλόγους καὶ μιμήσεις,) et ante τοὺς Ἀλεξαμενοῦ repeto φῶμεν. Hoc certe liquet, tum ex hoc loco tum ex Arist. Poët. p. 3. ed. Tyrwh. Sophronem et Alexamenum ad idem μιμήσεως genus referri. *Epopœam* esse hoc genus, miror quomodo sibi persuaserit Tyrwhittus. Locus de Poëtica p. 3. ita accipiendus: *Quod si ad eandem classem referre nolimus eos qui eodem imitationis instrumento utuntur, ne Sophronis quidem mimi, et Socratici dialogi, ad eandem classem referendi erunt.* Hoc non dicit quasi vel hos vel illos ad poësin, nedum ad epopœam, referat; sed ut suam de poësi theoriam exemplis aliunde petitis, (ut alibi a pictura, musica, etc.) illustret.

Deinde, quod imprimis notandum, πρώτους γραφέντας τῶν Σ. διαλόγων *fortasse* reddenda, *scriptos ante Socraticos dialogos*, ut πρῶτός μου in N. T. (Athen. XIV. 630. B. C.) Sed donec hæc forma ex profanis scriptoribus defendatur, satius erit legere προτέρους.—Atque ista conjeceram. Sed nunc puto Aristotelem ita vocare per prolepsin quandam Alexameni dialogos: non quasi iste Socraten introducat loquentem, quippe quem suspicer Socrate antiquiorem fuisse (Laërt. III. 48.); sed quia omnes dialogi, formæ dramaticæ, argumenti philosophici, Socratici vocati sunt.

Ib. E. ἤκουσε παρὰ Πλάτωνος] Σωκράτους Sch. Melius abessent duo verba. Sed nescio an lib. III. aut V. hoc narret Athenæus.

506. C. 2. εἰς φῶς λέγεσθαι. Qu. an ἄγεσθαι.

Ibid. 7. Equidem suspicor delenda esse ista, ὅτι δὲ——εὐπρόσωπον, quanquam ne sic quidem persanatus locus.

Ib. D. 7. Potius suspicor, τῆς Ἀριστείδου καὶ Μυρωνίδου. vel potius, τῆς Περικλέους καὶ M. ut in Epit. Περικλέους e

margine alienum locum invaserit, ut ὄζει pro χέζει XIV. 646. F. nisi statuas Περικλέους pro Σοφοκλέους mox reponendum. Sed omnia quæ hic de libris Platonicis tradit noster, meræ tenebræ.

507. D. 1. κρατεῖν] κροτεῖν Coray. Vide an κρώζειν. Vide Aristoph. Av. 24. κράζειν Jacobs. vero proxime.

508. D. τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, i. e. τἀνθρώπεια, ut recte Schw. Opponuntur istis, τὰ κατὰ φύσιν, etc. supra C. Deinde ὅπερ ante οὐχ.

509. C. D. Ephippus, 1. ἔπειτ' ἀναστὰς (ita Jacobs.) εὔτροχος ν. (vide R. P. Adv. p. 275.)

8. ———— πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ,
[εὖ δὲ περιδούμενος ἄρθρα]
κνήμης ἱμάντων—

πέδιλον ὑπόξυλον, *cothurnus* est *basi lignea instructus.* Vide Schw. ad XII. 535. F. p. 454. *Subere* utebantur mulieres. XIII. 568. B.

σχῆμα, 11. Alciphron I. 34.

IN LIBRUM XII.

P. 510. D. κυδοιμὸς] Aristoph. Pac. 254.

511. D. τῶν νῦν] Lege τὸν νῦν, vel τὸν τῶν νῦν.

514. B. χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς * * *concumbit.* Deinde sequebatur aliquid de comitatu et apparatu regis, qui regia exire solebat διὰ τῆς——αὐλῆς.

516. D. E. F. Alexis. Initium mutilum. Vide ad X. 418. E. Tum, οὐκ 'Εδήδοκ'—πάνυ πολὺν corrupta: qu. πάνυ, καὶ ποικίλον, Ὅ γ' ἦν παραθῶ—Vel ποικίλον πάνυ—Tum *forsan*, αὐτῷ γε χαίρων.

B. ἄνθρωπε, ποίει λευκά, καὶ βλέπ' εἰς (τὸ πῦρ.) *Make your wool, as you call it, as white as you please; only mind your cooking, and don't prate.*

A. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κ. τάριχος ἰχθύων,
κρεῶν βατάνιον εὐθέως * *
δίπυρον π.——————
πυὸν, μέλιτος ὀξύβαφον ἐπὶ ταγηνιῶν,
(vide Polluc. VI. 79. vel Athen. XIV. 646. E.)
τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου π.
βοτρύδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν. τὸ——————
B. ἄνθρωπ', ἐπίπαιζε, μόνον ἀπαλλάγηθί μου.
(τοὺς σοὺς δὲ) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν (ἀφανιεῖς) τὴν ἡδονήν.

πᾶσαν τὴν ἡδονὴν præcedentibus adjungit Aldina, etsi primum inspicienti cui aliter videri possit.

517. E. Transpone, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχωσι, καὶ προπ. οἷς ἂν βουλ. τῶν παρόντων. Possis, τύχωσι, καὶ τῶν παρόντων προπ. possis et aliter. Deinde ἀφροδισιάζηται est, Venerem *patitur*, non *exercet*.

519. fin. *Salubres esse* τοὺς ποταμούς. Manifesto legendum τοὺς πότους. Vide 526. B. C.

520. D. E. ηαρις MS. Vide an legendum Νάρις, ὁ Νάρις.

524. F. Callias sive Diocles. Si senarii sunt, malim εἰπὸν ὅ τι—Vide Aristophanica ad Nub. 227.

524–5. In Hermippo videre videor metri vestigia Ionici maj. Qu.

χαῖρ', ὦ διαπόντιον
στράτευμα. τί πράττομεν; (ut in proxime præcedenti Calliæ loco.)
κόμῃ τε νεανικῇ
σφρίγει τε βραχιόνων.

Quæ si vera sunt, recte Aldus τὸν Ἄβυδον. Ἄβυδος XIII. 586. A. Ceterum κόμῃ, etc. explicanda ex Eurip. Fragm. 51. In μαλακῶς latet μάλα . . . ὡς. forsan μάλα καλῶς. Sed vide Xenoph. Hellenic. III. 4. 19.

Nempe ξεναγὸς quidam milites Asiaticos, specie egregios, re ignavos, contraxerat.

526. A. ult. ἀφροσύνας] Lego ἀβροσύνας. Vide mox D. 8.

Ib. B. init. Ad aliquem ex auctoribus hic citatis respicere videtur Cicero Nonii (Rep. VI. p. 308. ed. Maii.)

530. E. Phœnix, 4. οὐ δίζων ἐδίζ. MS. ἴσως Scal. unde patet suum *fortasse* habere Dalecampium. *And perhaps he never desired it*, vertit Jer. Taylorus, *Holy Dying*, p. 10. in sequentibus identidem errans.—Imo Dalecampium, non Phœnicem, vertit Mercurius ille Christianus. Sed in ultimo versu, σποδὸς δὲ πολλή, ex ipsa vi sententiæ posuit, *a little heap of dust.* Verte, *mere dust.* Vide me ad Agam. 429.

540. C. 6. Recte Schw. *imbutæ odoribus;* et confert 514. A. Ita Theocr. I. 129. ἐκ καρῶ σύριγγα, *cera compacta.*

542. E. fin. *perhibetur* Schw. Imo *male audiens apud Antipatrum.* Aristoph. Vesp. 504. Athen. XIII. 584. A. 4.

545. A. 1. φαιὸς χιτωνίσκος. Malim φανός.

549. C. ἴδιον ἐπιθυμῶ. *I wish to die in a peculiar way.*

551. C. Platonis comici locus de Cinesia, quem indicat Cas. in Galeni L. VII. ad Hipp. Aphorism. est T. V. p. 322. ed. Bas.

Ib. D. νοσώδης, *morbosus*, i. e. *impudicus.* Br. ad Av. 1378.

552. A. B. Plato Rep. III. p. 404. A. B.

Ib. E. 4. Numerosius ἐν ὀλίγαις ἡμέραις.

553. fin. προϋπογράφειν] Forsan προσυπογρ. *et simul innuere.* Confer Epigr. apud Scalig. Catalect. p. 63. *Quam puero legem.*

In Librum XIII.

P. 558. C. Anaxilas, 14. ὥστ' (vel τοῖς τ') ἀπαλλαγεῖσι ταύτης—*Si vetulam effugeris, in juvenculam incidis, duplex malum.* Deinde v. 25. si sanum est σκίμπους, forsan transponendum,

εἶτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους, ἢ θρ.

Suspicor e seqq. orta φησὶ την προς, (nam ita MSS.) et excidisse hemistichium; ut fuerit fere,

ἡ μὲν οὖν ᾔτησε· τετράπους μοι γένοιτό τις θρόνος.

Nempe quum in utroque versu φησὶ casu omisisset scriba codicis, unde fluxit is quo usus est Aldus, et in posteriore quidem versu errorem suum animadvertisset, in margine posuit εἶτα φησὶ παιδίσκη δίπους, cum nota quadam (·/· puta vel ϛ), cujus similis alia poni debuit supra εἶτα in contextu. Sed quum nota non supra εἶτα παιδίσκη, sed supra εἶτα τετράπους posita esset, errorem errore auxit alius scriba, pro supplemento accipiens meram correctionem; quasi loco prioris εἶτα ponendæ essent quatuor voces.

Ib. F. 4. Recte explicat Cas. Ineptit Jacobs.

559. C. Eubulus, 8. Distinguere malim μέντοι τις, ut τις sit encliticum.

Ib. D. Antiphanes: σὺ τί λέγεις; i. e. *tu, quid dicis?* Imo *quid ais?* Quare transponendum suspicor, τί σὺ λ. Sed vide Aristoph. Plut. 909.

561. C. Euripides, 5. τίμιος θεοῖς ἔσει. Imo sensus poscit βροτοῖς vel θνητοῖς. Nisi forte θεῶν, de quo vide mea Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 130.

562. C. Alexis, ult. ἐγγύς τ' εἰμί που τοῦ πράγματος. Vide Aristoph. Plut. 861. Propius ad literas σχήματος, vel χρήματος, (ΟΝΟΜ, ΣΧΗΜ, ΧΡΗΜ.) sed πράγμ. verum.

Ib. E. ὁ ποιητὴς οὗτος] An delendum οὗτος? Sed nunc suspicor ista inde ab οὕτως ὁ Ἔρως ab Euripide derivata, forsan e Med. 651. et vicinis.

Ib. E. F. Chæremonis esse *Traumatiam*, vix puto; neque multum esset hærendum, nisi locus II. 35. F. plane esset e comœdia sumtus. An igitur Athenæus, vel auctor unde hæc sumsit, Theophrasti verba male cepit; et quum ille e Chæremone citasset οἶνος τῶν χρωμένων, etc. deinde ex aliis, forsan non nominatis, reliqua, putavit ista quoque ut Chæremonis citari?—In eodem Theophrasti loco forsan sequebatur ῥῆσις de vino (Athen. II. 35. F.): sane ea, quæ ibi de vino dicuntur, facile ad amorem trahi possunt.—Interim constat sive Athenæi ipsius, sive alius, errore Chæremoni tribui verba Euripidis.

In fragmento FORSAN εἰ δεῖ γε—εὖ πόρους—ἀλκιμωτάτους.

563. C. Amphis. Lege, τί φῂς σύ; ταυτὶ——ὡραῖον φιλῶν (Jacobs.) παρεὶς σώφρων τ' ἀλ.

Ib. E. παιδοπῖπαι ὄντες est interlocutoris, non Hermiæ.

Ib. F. ἐπιδεικνύντα] Vertunt Dal. et Schw. quasi ἐπιδεικνύμενον. Verte, *Atheniensem quendam, qui jam grandem* Dorum *quendam ostentabat.*

565. B. Alexis. Forsan, ——— ἐὰν vel ὅταν

τῶν πιττοκοπουμένων τιν' ἢ ξηρουμένων
τούτων ὁρᾷς, νόμιζε πάσχειν θάτερον.

Non diffiteor τούτων me malle cum θάτερον jungere, si per metrum liceret. In vulgatis displicet τι θάτερον, et ἔχειν sine κακὸν positum. Deinde cum Jacobsio in στρατεύειν latere [*puto*] verbum = πασχητιᾷν.—νόμιζε, ut 572. C.

566. E. Lege, "ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν," οὐ, "ῥοδοδάκτυλος οὖσα," κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ "βολίτινον—Hæc ex Aristoph. Ran. 297. Priora, quæ faciunt hexametrum, ex Cratino. De οὐ isto vide Addend. ad Plut. 555. [*Porsoni Aristoph.* p. (106).]

567. F. Timocles. Ridetur tragici cujusdam (Æschyli, ut puto; vide Eumen. 46, etc.) descriptio Orestis in templo Delphico inter dormientes Furias sedentis. Hinc autem

patet fabulæ argumentum versatum esse in comparandis per parodiam Oreste et Autocleida.

568. B. Alexis, 12. ἔχει; Τιτθί' ἐστ' αὐταῖσι Jacobs. Quare adjuncta Sylburgii emendatione, forsan nil quærendum ultra:

——————— κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει;
τιτθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί.
ὀρθὰ προστιθεῖσα ταῦτα, ΤΟΥΝΔΥΤΟΝ τ. κ.
ὥσπερεὶ κ. τ. εἰς τὸ πρ. ἀπήγαγεν.

Venter adducitur, ita ut superne tumeat; quo mammosa videatur.

Ib. D. 27. Si ista sunt Alexidis, facile potes,

τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιοῦσιν τεχνῶν.

Ib. E. init. Forsan, πατρός σου πολλά σε—

Ibid. 5. Bellum epitheton scorti, φειδωλούς. Lege φιλῳδους. Nempe αὐλητρίδας intelligit, (non πεζὰς ἑταίρας. Vide Porson. Advss.)

Ib. E. F. Loca ex Pannychide et Nannio manifesto ex Euripide adumbrata.

569. B. Xenarchus, 3. Cogitabam, ὡς οὐ παρουσῶν. Sed ὥσπερ, vel παρούσας, oporteret, ni fallor.

Ibid. 11. κάτωθεν εἰσδῦναι—*to creep in at the kitchen-window* (vel, *cellar-window*.) Deinde lege αὐταὶ βιάζ. Deinde, 18. qu. an, ἃς δ' οὐκ ἰδεῖν ἐστ', οὐδ' ὁρῶντ' ἤδη σαφῶς. Sed ἰδεῖν potius est *aspicere*, ὁρᾷν *videre*. Quare in promptu esset, οὔτ' ἰδεῖν ἐστ', οὔτ' ἰδόνθ' ὁρᾷν σαφῶς. Sed, nisi fallor, temporum ratio repugnat.

Vide Sophocl. Stobæi p. 52, 32. (Fr. Inc. 10, 2.) Butler. ad Æsch. Prom. 446.

Ib. E. Philemon, 2. σὲ γὰρ——πρ. βροτῶν parenthesi include, et junge εὗρες πρᾶγμα.

Ibid. 8. Non persuadet Bentleius verum esse τοι. An που? (jungendo scil. πριάμενόν που.) Neque magis placet Bentleii ἐστυκότως, v. 12. Morbi cujusdam nomen, forsan σπασμὸς vel τέτανος, ut apud Aristoph. Lysistr. 845. hic

latere videtur. An, τυγχάνεις ἔχων· ἴσως Σπασμός τις ἔλαβεν;—Vide Horat. Serm. I. 2. 33. 116. qui in ista Satira hinc profecit.

570. A. Malim, παρασημαίνεται ὅτι Περικλῆς——θεραπαίνας ὑπὸ Μεγαρέων τὸ δεινὸν ἀνεῤῥίπισε, [λέγων τὸν Πελ. πόλεμον.] ubi ultima omnino delenda. Qu. an τὸ δεινὸν ex Aristoph. Pac. habuerit?

Quod ad verba in MS. A. addita, fac scriptum,

θεραπαίνας ˢ ὑπὸ μεγαρέων ἀνεῤῥίπισε ˢ ὑπὸ μ. τὸ δεινὸν

Per se intelligitur erroris progressus.

Ib. C. Epicrates, 11. Malim, ὁπότ' ἔτ' ἦν, [*Meinek.*] vel, ὁπότ' ἦν ἔτι, vel demum, ὅτε ποτ' ἦν.

Ib. E. Anaxandrides, 4. Malim,

——ἤνθει καὶ Λαγίσκη. καὶ τότε (vel, τότ' ἦν 'Η)
ἦν Θεολύτη μάλ' εὐ. καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὰ πάνυ.

ΔΕ ita positum, Pors. Advss. p. 77. Alexis XIII. 574. C. 581. D. ibid. E. XIV. 642. D. (622. A. 3.) XV. 678. E. me ibi. IX. 404. D. me ibi. ibid. E. VI. 224. F. VII. 294. C. ult. Menander Stob. Gr. CXVII. p. 479.=254. Cleric.

572. C. Ephippus. Puto, ὅταν" γὰρ "τις ὢν νέος—ut γὰρ sit Athenæi. Vide ad 40. C. 1.

574. B. init. λέξοντι ὑμοὶ δεσπόται.

576. D. Quidquid dicat Schneiderus, Xenophontis nomen hic latere puto cum Schw. An, συστρατευομένην, ὡς Ξενοφῶν φησιν· ἦν * * φησὶ, vel ἦν φασὶ—ut Xenophon tantum citetur in istis, τὴν Φωκαΐδα——γενομένην.

577. F. init. νάρδον——εὐχερῆ. Ita MS. Qu. *parabilis, vilis?* An legendum εὐτελῆ?

578. C. Macho, 6. Lege κωλύσει. Sensus forsan est, *Pari jure ipsæ artium nutrices Athenæ barbaro quodam cognomine donari possent.*

Ib. D. Macho, 14. ὅπου δὲ περὶ γυναικὸς, vel γυναικῶν. Vide Aristoph. Lysistr. 858. Deinde in ἐπίῤῥημ', v. 21. latere suspicor ἠρέμ'—

Ib. E. v. 26. Lege, ἐνουθετήθη τοῦτό πως—monita est a Diphilo, Gnathænam προΐεσθαι.

Ib. F. Macho, 2. Qu. ΣΥΝΗΝ αὐτῇ—

579. B. v. 22. Suspicor constructionem esse ἐπικροῦσαι εἰς δασύποδα, ut 580. F. 2. ἀνισταμένης, qu. an, *mictum exire?*

Ib. C. v. 31. Collato Jacobs. malim, ἐμέμψατ' αὐτὴν, vel αὐτῇ.

580. C. v. 45. Qu. αὐτὴν ἐσιέναι?

Ib. D. v. 55. λοπάδας ἐνάλμους τ', εὖ ξ. (hoc cum Jacobs.)

Ib. E. v. 64. λιπαρὸν] Lege ῥυπαρόν. Vide ad IV. 135. B. 1.

Ib. F. Post νὴ τὼ θεὼ excidit versus; *Debueram potius hunc vocare* * * (qu. μελάνουρον) *quam Adonin.* Nescio an de Adonide pisce (vide VIII. 332. C. et Hesych. v. ἐξώκοιτος) cogitarit muliercula.

Ibid. v. 72. Lege, πρὸς ἕω γενόμενον.

581. C. v. 14. εἶπεν δὲ, ναὶ, δὸς ὅσον ἂν ἐπιθυμῇς, π. (ΕΙΠΕΝΔΕΝΕΔΟϹ.) Sed melius, εἶπεν δ', ἐμοὶ δὸς—

582. A. B. Ridet tragici locum, ubi epitheta κοῖλον et Δωρικὸν Argis tribuebantur. Vide Œd. Col. 391. 1366. ed. Musgr.

Ib. F. 2. Vide 583. D. XV. 679. D.

583. B. v. 45. ἀλλὰ κοτύλας τις ἐγχεάτω μοι τέτταρας
εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ β.

584. A. ἐμέ τε ὡσαύτως. Miror in his Jacobsium non suspicatum latere ἀσωτίᾳ. Sed non nimis severe agendum cum Athenæo, quum aliena verba contrahit. Verte, *You ruin them, and so do I, that's all.*

Ib. D. τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει. Nonne τοῖς -οις?

Ib. fin. Vide ad VIII. 347. C.

585. F. init. Vide ad X. 459. A.

587. D. Nicostratus. Lege,

——————————— ὀρφοῦ
πρὸς Ἀ. ἐλθ. π. στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησὶ, καὶ παρ' Ὤκιμον
χαλκ.

588. E. ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινὸς οἰκέτου] Malim οἰκείου. *familiari.*

591. E. F. Posidippus, 1, 5. Lege πρό γ' ἡμῶν—εἰς Ἡλιαίαν ἦλθε. Formula forensis, εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς.—Ἡλιαία sine articulo, ut Equit. 893.

592. B. fin. εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλήν. Bella locutio, et Lysia digna! An legendum παλλάκην?

Ib. C. fin. Parenthesi include, ὁ δ' ὑμέν. ἐπιτήδειος. *Pulchre convenit.*

593. B. [*Vide supra ad Aristoph. Plut.* 428.]

594. D. Μένανδρος] Vide Menandrum Clerici p. 234.

596. D. Posidippus, 4. ὀρθρῖνων. Imo ῐ. Deinde ultimo versu, ἔστ' ἂν ἔῃ (vel ἔῃς), et qu. στεγανή. Sensus est, *dum Naucratis perfugium navibus dabit.*

599. C. init. φεύγων οὐδὲ μένων—Confer Oraculum apud Herodot. I. 55. Athen. XIV. 630. E. R. P. MSS.

Ib. E. Æschylus, 1. ἐν πλείοσιν, sc. μάρτυσι. Prorsus ineptiunt Dal. et Schw.

600. E. Critias, 6. Respicit Cleobuli vel alius hexametrum apud Longin. § 36. ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.

606. B. 8. Vide Aristoph. Nub. 349.

Ib. E. καὶ παραστησάμενος, *et compos ejus factus:* sed potius credo legendum παραιτησ. *quum impetrasset.*

Ib. F. penult. Forsan sensus est, *Neque ab elephante divelli sustinebat infans, neque elephas sine dolore infantis conspectu privari.* An legendum, οὔτε—αὐτό τε, εἰ μὴ—

607. A. Vel τοῦ καλάμου, vel ἐκ τῶν παρατ.

608. B. Chæremon, 6. λευκὸν μελαίνῃ στέρνον ἀντηύγει σκιᾷ. Sed qu. de constructione.

8. ἄλλης πρ. recte MS. 12. ὑπνώμεναι δ'—16. ἐκτριβεὶς ἀμάρακος.

Ceterum recte monet Schw. Chæremonis eclogas esse transponendas.

Mox D. ult. lege ἐκπεπλασμένου, E. 6. τὰ (λευκὰ) λειμώνων τ.

610. E. Alexis, ult. Pro ἔῤῥειν φασὶν lege ἐῤῥίφασιν.

611. B. init. ἐξαιτηθεὶς, *accusatus*, Schw. Potius, *exposcente Zenone*. Menagii locus est x. 4.

612. A. Pherecrates, 1. κᾆτα μυροπωλεῖν· τί παθόντ'; ἂν δὲ χρῇ, καθήμενον— 3. σὺν μειρακίοις? Sed potius, ξυνέδρ. τοῖς μειρ. ἐλλαλεῖν—*to prate in*—ut post ἡμέρας abrumpatur oratio.

In Librum. XIV.

P. 615. F. Dionysius, 4. Si de aliis constaret, facile posses, ὃν ἐντυχόντα, vel, deleto τοῦτον, ἐντυγχάνοντα. Vide me ad Plut.

616. A. 2. Delendum suspicor αὐτός.

617. A. Telestes, 9. Forsan, ᾆπερ παρθ. vel delendum γάρ.

Ib. B. Collatis VV.DD. vide an legendum,

Λυδὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος,
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης, νόμον αἴολον, ὀμφᾷ—

ut jungatur ἥρμοσε Λυδὸν νόμον, et ἀμφιπλ. αὔραν *flatum tibiæ*, ὀμφᾷ *humanæ voci*.

Ib. F. Pratinas, 16. Possis χὐπὸ τ. Sed potius dele θυπα e v. l. orta.

618. A. Ephippus, 1. An exstat μειρακίδιον?

Ib. B. Antiphanes, 6. Qu. ἤδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρίς.

620. E. Ἰωνικὸς λόγος] Lege Ἰωνικολόγος.

621. E. De *Laconica* dialecto accipit Hemst. ad Lucian. Jud. Voc. 8. p. 93.

622. E. ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος] Mira structura. Saltem debebat ὁ μάγειρος.—Σόφων 662. C.

623. A. Antiphanes, 8. Distingue, B. λέγεις μάγ. ζῶντα; A. πλ. 10. κεστρεὺς λεπισθεὶς σπασθεὶς vel πασθεὶς MS. A. Malim, λεπισΘΕΙC, 'ΕΚΠΛΥΘΕΙC. Vide Cas. deinde χρωσθεὶς servandum: *fried brown and turned in the pan.*

Deinde qu. 11. πρὸς τέλος ὀρόμου (vel δρόμον) περῶν, μέλος Ἠχεῖ—ῥανῶν, *ut conspergat*. Nempe servus hero dicit, se alicunde parasse unde cœnent οἱ τρεῖς, adolescens, amica, cui scil. nomen erat Bœotia, (ἡ ἔνδον οὖσα,) et ipse servus. Miratus adolescens eum alloquitur ut magum et incantatorem.—Partim bene, partim secus explicat Jacobs.

Ib. F. In Anaxila καινὸν ex superioribus natum videtur.

625. C. fin. πλὴν χρυσὸς] Lege πλὴν ὁ χρ. et de metro vide Gaisf. ad Heph. p. 357. Herm. Elem. Metr. 111. 16. 22. Ceterum in superiore scazonte χρυσὸν accusativum Atticum esse puto, qualis in εἰπὲ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν, etc.—Vide an hic Pythermus memoretur ab Herodoto I. 152.

633. A. Λάκων ὁ τέττιξ. Malim conjunctim, Λακωνοτέττιξ.

634. E. Didymi ἀντεξηγήσεις πρὸς Ionem puto fuisse commentarium, in quo ipsius Ionis errores notabantur. Vide XI. 468. E.

Ib. F. Ion, 1. Qu. παλαιφάτων.

635. A. Theophilus. Verte, *Malum est hoc, canere filium*, etc. Minanti cuidam tormenta respondet servus, *Frustra torquebis; nil confitebimur.*

638. D. Suspicor apud poëtam οὐκ ἂν præcessisse.

Ibid. v. 4. μεστός. Qu. an, *Quum satis cantaveris. When I have had enough of your music.*

Ib. E. Cratinus. Ad Ran. 4. de χολή. An legendum, Γνήσιππέ πω?

640. D. Sophilus. Pace Casauboni, istud οὐχὶ vitiosum puto. Malim, οὗ Χίου δύο———ἐπίχει.

Ib. F. Philyllius. Lege, ἀμυγδάλαι (vel -λα) καὶ κάρ. In Archippi verbis lege, ἰτρίοις ἄλλοισί τ' ἐπιφορήμασι Γέμουσα.

642. A. 1. Hoc videre videor, legendum ἄν. A. ἄλλου δεῖ τινος;

Ibid. Amphis, 1. Lege, collato Schw. βίον Ἀλληλεμένον; B. ναί. A. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς. De ναὶ III. 117.

Ib. B. Anaxandrides, 4. Qu. οὔτω παρέζων, Χρυσὶς, οὐκ (vel, Χρηστὲ, κοὐκ) ἔζων τότε.

Ib. C. 1. Clearchus, 2. Lege, χεῖροΝ. Ἡ παῖς, ἐπιτίθει—

Ib. E. Ephippus, 5. Forsan, εὖ τε κἀνδρικῶς.

Ib. F. Alexis. Forsan, ἀρτέος Τράπεζ', ἀπονίψασθαι δ.

643. B. fin. Qu. σταιτινὸς—

Ib. D. Antiphanes, 2. Lege πρώτιστα. Deinde, 7. κισσόπλεκτα.

644. D. In Euangeli loco videtur colloqui ἀλαζὼν quidam cum coquo, cui extollit suam liberalitatem. V. 6. μόσχον ἔλαβες ad coquum dicuntur. 5. forsan,

τῶν μὲν οὖν ἐλαῶν ἄφ. πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη.

650. D. ὁ Χῖος (vel forsan ὁ Κεῖος)—ποεῖ. *Nescis quo pacto Chii* (vel Cei) *amamalidas suas educent? How they grow their pears?* Vide Indic. Demosth. v. ποιεῖν. mox ad 658. B.

651. F. Melanippides. Distingue et lege: περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων. "οὐ γὰρ—Deinde qu. an, μορφᾶεν εἶδος· οὐδὲ τὰν δίαιταν γυναικείαν ἔχον. Deinde lege, ἀν' εὐήλι' ἄλσεα π. θήραις (hoc Porson. Adv. p. 39.) φρένα τ.—ἀν' ἀνήλια ἄλσεα Jacobs.—ἄλσεα, *saltus* vel *rura.*

652. E. In Phœnicidæ loco ridetur quidam peregrinus, qui προπύλαια edulium esse putat. Inde explica historiam de Indo rege, mox F. Vide et ad Acharn. 900.

654. B. Nicostratus. Malim, ταῦτ' ἄξι' ἦν, Τούρνιθ.

Ib. E. Antiphanes. Qu. σπάνιον ὄν τι χρ. et dele δ' [*post* πλείους.] ὡς verte cum Schw. *ex quo.*

Ib. F. Alexis: ————(οὐκ ἂν) καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον εἶχον, οὐδ' ἂν εἰ
λαγὼς, μὰ τὴν γῆν κ. τ. κατήσθιον.

Vel potius,

κατ. αὐ. τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἂν,
Οὐδ' ἂν εἰ λαγὼς—

Certe ineptum est γάλα, et vel e margine pro λαγὼ vel ex ἍΝ corruptum.

655. A. Anaxandrides, 2. τοιούτους ἴδυο MS. A. τουτοισὶ δύ'

MS. Ep. Unde patet, quam acutus fuerit Hermannus, qui non viderit sub his latere τοιουτουσί. Doctr. Metr. p. 136. Sed ne sic quidem omnia plana. Nescio an legendum, ut fere Corayus, τοσουτουὶ δύο. *Quum non pluris constarent duæ statuæ.* Interim et hoc cogito; annon hic rideatur Euripides Electr. 388. ἀγάλματ' ἀγορᾶς, (confer πόλεως ἀγ. Autolyc. fr. 3.) et legendum sit, ἐξὸν τοιουτουσὶ λαβεῖν Ἀγάλματ' ἀγορᾶς. *What a fool one must be to feed peacocks at home, when (for less money one can buy) fine ones like these, the pride of the whole market!* Confer Demosth. Mid. 563, 7.—ἄγαλμ' ἀγορᾶς Metagenes Schol. Plat. Clark. (Gaisford. Catal. p. 73.)

656. B. Strattidis et Archippi loca vix expedio. κάπρου φλογίδες apud alterutrum delenda suspicor.

Ib. F. Ἀντιφάνης] Neque Physiognomicon neque Protrepticon fuisse potest Antiphanis. Qu. Ἀντιφῶν? Sed hæc valde turbata videntur.

658. B. In Philemone malim τοὺς πυρούς. De ποιεῖν vide ad 650. D.

Ib. F. antep. Vide ad Eurip. Bacch. 1283.

659. D. Lege,

B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν.
A. πότερ' οὖν ἀφεῖσαι; B. κατ' ἀγ.

A. *Num igitur manu missus es?* B. *Minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur.* Nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat. Vide ad VII. 292. C.

661. B. Athenion, 30. Forsan, ejecto ἀκριβῶς, legendum,

ἐρίφιον ἐτακέρωσε πνικτὸν, διέλαβεν
περικομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ,
ἰχθῦν παρεισεκύκλησεν,—

Vel distingue γλυκεῖ Ἰχθῦν, παρεισεκύκλησεν οὐχ ὁρ. Acute vidit Grotius γίγγρας hic latere. Vide Porsonum Advss. p. 94. fin. et confer Machonem VIII. 346. A. B. Damoxenum III. 102.

Ib. D. v. 45. ἄφες] Forsan ἀφεὶς, ut constructio sit, παῦσαι λέγων ὑπὲρ εὐσεβείας, ἀφεὶς ἐμὲ vel τὸν λόγον. Deinde,

A. ἥμαρτον. B. ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσιθι
ἐμοί.

Ib. F. Forsan, Σικελικός." Παραπλ. ὀσμὴν λέγει ἀμφοῖν (ὁ Κρατῖνος scil.) καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης—

662. A. B. Forsan,

τὰ τῶν ἀπόντων πάντα καθ' ἕκαστον κακά.
ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον, ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχοι
ῥῖνα κρ. πρ. τ. ὁ δ' ὅτι ἡ στόμα—

Pro ἐνιά τε, 6. putabam ἀνεῖτο, sed nunc displicet. In ult. τοῦ τε πυρὸς ἐλ.

Ib. C. Bato, 2. In MSS. notat [*Porsonus*,] forsan huc respiciens, ἀναγράφειν et βασανίζειν jungi in Harpocr. et Suida, (v. βάσανος.)

Ib. D. 1. Σόφων] P. 622. E.

663. B. 1. τὰ μάλιστα. Latet vox a verbo μάσασθαι fluens.

In Librum XV.

P. 665. D. πόῤῥω πίνειν Plato Sympos. p. 377, 18. Bekk.= 176$\frac{2}{3}$ HSt.

Ib. E. penult. Verte, *hoc non esse e veteri instituto.*

666. D. Plato, 1. ἐγὼ Ἰὼν τὸ δ. σκευάσω. (De ἰὼν vide ad VI. 267. F.)

Ib. E. [ποίων φιλημάτων;] ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ Παίζειν, τίθεμαι δὲ κοτταβεῖα. Hæc omnia servi.

667. B. 5. Legendum videtur, "Ἀγκυλοῦντα" γὰρ "δεῖ σφόδρα Τὴν χεῖρα πέμπειν εὐρύθμως τὸν κ." Supra XI. 479. E. non sunt ipsa Dicæarchi verba, sed eorum sensus verbis Hegesandri. De γὰρ vide ad II. 40. C.

Ib. D. 1. Recte suspicatur Schw. κότταβος meram esse v. l. vocis κόσσαβος. Malim, ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ

τοὐμὸν κάρα (hoc certissime VV.DD.) Quæ sequuntur, hoc forsan dicebant: *et pro* κοτταβίῳ *matula utebantur*. Vide i. 17. D. (ubi ὀστρακουμένη coaluit ex ὀστράκου et alio verbo quod non nunc reperio; forsan βολή—vide Lycophron. 778.) quod inepte Butlerus ad *Cabiros* refert p. 241. Verba videntur esse Ulyssis, Eurymacho mortuo insultantis, et ex eodem dramate unde fragmentum de cottabo.—Huc alludere videtur Tzetzes apud Butlerum p. 208. collato Athenæo 17. F.

In ultimo versu ἐμῶν latet, ut puto. Qu.

τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα
ὅσσων ἐμῶν ἠβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

Ib. E. Transpone, πεσεῖν πλάστιγγα, πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ.

Ib. F. μὲν τῷ πόν.] An μέτωπον, i. e. χαλκέον κάρα, sive Manem.

668. B. init. Lege, ὅ τι κάλλιστον, i. e. ὁπότε τι τῶν καλλίστων λάβοιεν. Loquitur Linus. Vide Alexin iv. 164. B. Vide ad i. 23. D. de Satyris.

672. E. init. Lege, ὅτι τισὶν τόνοις συνέβη περιειλ. De τόνος vide ad Lysistr. 922.

678. E. Alexis. Forsan, οὑτοσὶ Σύκων ἔχει στέφ. κυλ. ἀλλὰ γάρ—Vel transponendo οὗτος δ', servanda vulgata. Vide ad xiii. 570. E.

679. B. In monstrosis istis, ὦ μάκαρ ἥτις, etc. vide an λεπτότατον περὶ et ἡδυπότατον περὶ sint v. ll.

Ib. D. Eubulus, 1. "Scorti nomen, ut scimus e lib. xiii." Casaubon. p. 960, 55. Recte; Nico verum nomen mulierculæ. Vide xiii. 582. F. 583. D.

Ib. E. R. P. Advss. p. 145. ubi quæ Viro magno exciderunt, ipse repudiaverit necesse est. [*Vide ad Plut.* 361. *Aristophanica* p. 44. *col.* 1.] Posses etiam, πωλεῖν ἅπαντα. Præclare idem [*Porsonus*] in Aristoph. Av. 1364. Br.—Ineptit Reisig. p. 61. quasi non posset, πότερον μυρτίνους Ἢ 'ρπυλλίνους.

686. fin. Virgil. Georg. ii. 464–5.

688. B. Anaxandrides, 2. ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ] Forsan, -κόν πως εἶ.

Ib. C. Archilochus. Hinc in Hesychio lege, Ἐσμυρισμέναι. Athenæi locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, A diversis formis μύρον et σμύρον fluxere μύῤῥα et σμύρνα. Vel potius, μύρον et σμύρον a μύῤῥα et σμύρνα.

689. F. Cephisodorus, ult. Collato Corayo lege, λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν; et verte, *potius quidvis patiar*. λαικάσει idem restituit IX. 383. A.

690. B. Achæus. ψυκτ. πτεροῖς verte *flabello*. Vide Orest. 1427.

Ib. D. Pherecratis locum non intelligo: metrum resarcire licet,

——————————— καὶ
ἐκέλευον (αὐτὸν) ἐγχέασθαι νῷν μύρον
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέῃ.

Ib. F. Strattis: φέρεις αὐτῇ μύρον. Medeæ verba sunt ad famulum, vel potius unum ex suis liberis, quem ad novam sponsam cum exitiali dono mittebat. Eurip. Med. 965.

691. B. Menander:

παιδάριον. (vel, παῖ, ΝΗ ΔΙ') ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
Vel, ——————————— μύρον,
παιδάριον.—ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδινον.
Vel, ——————————— παιδίον,
νὴ τὸν Δί' ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδινον.

Ib. E. Alexis, 4. τὴν αὐτὴν manifesto vitiosum, et ex ταυτὸν natum. An, τὴν ὀσμήν? *quod ad*—

Ib. F. v. 7. Ex Euripidis Telepho. Elmsl. Ach. 497. p. 125.

693. A. 1. Lege, Διὸς σύ—

Ibid. 4. οὐδέν σ' ὀνήσει Eurip. Androm. 161.

Ib. C. Eriphus, 1. ἐκπεπιῃ δεκας corruptum ex

ἐκπίῃ δὲ καὶ ἐπ

i. e. ἐπεκπίει δὲ καὶ—Cetera non expedio.

694. D. 8. Lege cum VV.DD. εὐφροσύναις, ἀοιδαῖς κεχ. Leviter corruptum est ἄειδε ex ἀοιδᾷ, quæ potior lectio videtur.

695. E. Κήδων. Diodor. xv. 34. [*Tum*] lege, ἦ χρὴ τοῖς— δὴ forsan natum e v. l. δεῖ.

698. C. 2. Vide an ἐγγαστριχίμαιραν.

Ib. E. Hegemon, 9. ἀνδρῶν, *sycophantarum*. Vide IX. 407. B.

699. B. 3. In ἐγχείησιν alludit ad ἐγχεῖν, *infundere*.

Ib. C. Alexander, penult. ὃς δὲ Βοιωτοῦ Schw. ex em. Jac. Qu. de sensu, qui esse potest, *ne minimum quidem*.

700. D. fin. Potius, τὸ στρ. λυχνεῖον, "σύνθετον," οὔ. ὄν.

Ib. E. init. Qu. A. τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον. Nisi potius τι δεξιὸν delenda sunt ut v. l. et legendum τῇ δεξιᾷ λ.

Ibid. Menander: μόνον πολὺ ποίει[a]] μόνον, vide Alexin XII. 516. F. ποιῶ φλόγα Archedic. VII. 292. F.

INDEX.

ἀγαπητὸς, *vix unus*. XII. 477. IV. 146. E.

ἀγγεῖον, *bird-cage*. IX. 387. D. (sive V. 201. B.)

αἴξ. εἰς αἶγας ἀγρίας, *wild-goose chace*. III. 83. A.

ἀναγραφαὶ, *dramatic register*. VIII. 336. E.

ἀνθίζεσθαι, *flavescere torrendo*. XIV. 655. F.

ἀντιστοιχία, *literarum permutatio*. XI. 501. B.

ἄνω. τἄνω κάτω. Menander Stob. XLII. p. 276. = 171. Nicolaus ibid. XIII. p. 148. 26. = 85. Vide Herodot. III. 3. Philemon. Stob. Grot. p. 403. Cleric. p. 354. forsan Aristoph. Lys. 710.

[a] Vide supra p. 271. ad Menandri locum. J. S.

ἀπογράφεσθαι = ἀναγρ. VI. 245. C. F. VII. 293. F. συναπογρ. V. 214. E. IX. 385. C.

ἀποδιδόναι, XI. 495. C. *reddere,* i. e. *interpretari,* XI. 487. C.

Diverse citata eadem loca apud Athenæum. III. 96. D. δέλφακος ἠρινῆς. IX. 374. F. ὀπωρίνης. (Qu. ἐπιχύτους IV. 172. B. ἐγχύτους XIV. 644. D.)

δυνάμεις, *vires, properties,* IX. 378. A. *drugs,* Plutarch. II. p. 436. B. (Bekkeri Anecdota T. I. ni fallor.) βρωτικαὶ καὶ συνουσ. *provocatives,* VIII. 335. E.

ἐπίγραμμα dialogi, *titulus:* XI. 506. E. Alexis IV. 164. C.

ἐπιῤῥαπίζειν, *a rap on the knuckles,* i. e. *a jobation:* Schw. IV. 168. F. vide V. 219. A. X. 422. D. XIII. 571. A.

ΓΑΡ, longe ab orationis initio: Alexis II. 60. A. 8. Idem IV. 164. B. VI. 237. E. 1. 257. E. 8. VIII. 339. E. IX. 377. D. 6. 405. B. 3. X. 422. C. sed ex em. XII. 516. F. 9. XIV. 633. F. 640. E. 642. D. 659. C. 660. F. XV. 679. E. Menander Cler. p. 40. 174. 210. fr. 46. e conj. Timocl. Stob. p. 616. = 509. et Ath. p. 223. ex MS. Athen.

γεγγαῖος ὄρνις, *a game-cock.* XIV. 655. C. (Aristoph. Av. 286.) Menander Stob. Grot. p. 443. = 248. Cler.

γῆρας, *senium,* i. e. *moroseness.* IX. 374. B.

Grammaticis propriæ voces:

ἀκούειν, XI. 494. D. IX. 383. A. Valck. Sch. N. T. II. p. 313.

ἄφωνα, φωνοῦντα. Eurip. Stob. p. 469. = 343.

γράφεται δὲ καὶ, XIV. 649. D. sed forsan e marg. XV. 684. D.

ὀνομαστικὴ, συνήρηται, περισπαστέον, XIV. 644. A. B.

παράδοσις (medicorum), XV. 665. penult.

συλλαβὴ, Eurip. Stob. p. 469. = 343.

κάραβος, *craw-fish*; ἀστακὸς, *lobster*. Aristot. H. A. IV. 2.
καταισἰμοῦν, X. 432. C. XIV. 622. F. (id est, *totum in* αἴσιμα, i. e. *portiones distribuere*,) VIII. 365. E.
κατέχω δεδειπνηκὼς, *memini*. (Lycophron.) X. 420. B. et notas. Cas. ad I. 5. E. et Schw. T. XIII. p. 391.
κρᾶσις, de *mero* vino, ut videtur. XV. 693. E.
κυαθίζειν, XI. 503. C. XIV. 634. B. ubi verterim, *haurire mare navibus demersis, deinde in aërem sublatis, ut cyatho vinum*. Omnino vide Diphilum Stobæi CII. p. 558. = 429.
κωβίδια, VII. 293. D. (III. 105. F. corrupt.)

Lectiones duæ in textu, III. 109. C. 114. E. (IV. 130. D.?) Schw. ad VI. 269. D. 297. F. Vide me ad VII. 326. D.
λόγος, *the idea* or *notion*. XI. 490. E. 507. F. ὁ περὶ β. λόγος, XI. 496. C. 1.
λοπὰς, de pisce *assato*. VII. 288. F.

μέγας εἶ, *a great man*. 380. B. μέγα μεγέθει, II. 50. B. XII. 563. A. VIII. 347. fin. μείζων, 346. F.
μέτρον, i. e. ἔπος. VII. 313. ult.
μῆλα στρούθια, genus Κυδωνίων. III. 81. A. C. D. F. et Schw. Περσικὰ, *citria*. III. 83–5.
μητρόπολις malorum vinum. X. 443. D. Vide Diog. Laërt. VI. 50.

Olivæ prandium, XII. 542. F. (Diog. Laërt. VI. 50.) XIV. 644. E.
οὕτως in citationibus, Schw. ad X. 445. F. 1. T. X. p. 487. X. 422. E. e MS. Schw. ad XIV. 651. F. de formula, φοίνικας τὸν κάρπον οὕτως ὀνομάζει. XIV. 654. A. B. XV. 679. C. 700. E.

πατάξαι, *injicere*, etc. IV. 170. D. X. 446. A.
περίστασις, *pomp and circumstance*. XII. 547. F.
πλάγια διὰ μήκους, *crosswise at the two ends*.

πλὴν εἶς τις apud ..... in πλὴν εἴ τις mutandum putabam: vide Aristophanica. Sed qu. ob Eurip. Stob. LII. p. 360, 6. = 205.

POCULA:

ἀγαθοῦ δαίμονος. XI. 486–7. XV. 675. B. 692. F.

Διὸς σωτῆρος. XI. 487. XV. 675. B.

μετάνιπτρον (vel -ις). X. 423. D. XI. 486–7. XV. 692–3.

ὀνομάζειν, ἐπον. *to give the toast.* Schw. IV. 162. C. vel potius Toup. Add. in Theocr. II. 151. κυάθους τινὸς, X. 423. C. 426. init. Plutarch. T. II. p. 454. E. Athen. XI. 502. B. (Horatius, *cyathos amici sospitis.*) XIV. 640. D. E. VIII. 365. A.

σπονδὴ, XI. 486. F.

ὑγιείας, XI. 487. A.

Prima verba citationis repetita. IV. 161. D. E. VII. 280. init. IX. 405. E. F.

προάγεσθαι = τιμᾶσθαι. XI. 506. A.

Ptolemæi Corintho oriundi? 201. D.

στρατεύειν pro -εσθαι, vox suspecta. XIII. 565. B.

συνήθεια, III. 121. F. 122. A. (Meus index in Schol. Aristophanis. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 22. C.) IX. 373. A. 5. B. 4. C. 2. 408. B. C. ἡ κοινὴ συνήθεια, XI. 494. B.

τευθὶς, III. 106. C. sed vide 96. B. 6. VII. 293. C. VIII. 340. D. (vide Hermann. Gr. p. 325. n. 411.) XIV. 622. F.

τυραννικὸς, *insolent, overbearing.* XIII. 580. F. XI. 508. D. τυραννὶς, Lucian. Rhet. Prœm.

ὑπόνοια, i. e. *allegory.* I. 19. E.

χλιαρὸς, XIV. 646. E. bis. χλιαρὸς Nicander apud Maltby. Epich. XIV. 648. D. ut videtur.

JACOBSII EMENDATIONES IN ATHENÆUM.

Errat de Idæis Dactylis, p. 5. de πόλεος, 23. νεῶν κατάλογον, 25. μῖκρὸν, 102. βιῷς ἔτι, 106. δοίδυκα, 111.

P. 214. Quantillum erat in Etymologo corrigere, μή μοι βαιών· κακὸς ἰχθύς, etiam si non ita legeretur in eo ipso loco Athenæi quem citas, VII. 288. A.

IN

STOBÆUM.

T. III. P. 35, 43. = 15, 21. Lege, ἄρ' ἐστιν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων αἰτία.

XVII. 156, 20. Male, ut puto, distraxit Gr. Certe pessime mutavit ἐνταῦθ' ὑπάρχει. Verte, *Ibi vitæ dux est temperantia ad ceteras virtutes*. Vide Valck. ad Phœn. 1576.

XXIX. 199, 52. (Sophocl. Fr. Inc. 17.) πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. An λόγοι, vel ἡ μνήμη γλυκύ?

LVII. 376, 45. Lenius potuisset Grotius, B. τῶν γὰρ—τις;— Collatis VV.DD. apud Gaisf. nunc malim:

A. δύστηνος—

B. τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οἴει;

Deinde, alterum fragmentum, vel forsan idem,—στάδια γὰρ (vel δὲ) ἑκατὸν περιελθεῖν κρ.

LVIII. 378. Simylus, 3. πάλι Sotades Stobæi XCVI. p. 528, 34. = 399, 19. sed ex Grotii em.

LX. 384, 5. (Eurip. Alex. Fr. 7.) Lege, τῇ φύσει κεκτημένοι, pro τύχῃ.

LXI. 387, 36. Omnia occupata. Vide Gaisf. [*Scil. duo fragmenta ordinaverat, ut Tyrwhittus apud Gaisf. deinde,*] προστάττει, *Amor hos monet, ut juvenes* ἀφοσιῶνται.

LXIV. 409, 43. νοῦν χρὴ θεάσασθαι οὐδέν τι tres edd. nisi quod Gr. θεᾶσθ'. Malim, cum Elmsleio ad Medeam p. 179. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν· τί τῆς εὐμ.——ἔχῃ; Vide de vocis repetitione Addenda ad Nub.

LXV. 411, 21. Euripides Œd. fr. Lego, χρημάτων Γυνή 'στι κρεῖσσον. Sensum vidisse puto Heathium.

LXVI. τὰς γὰρ εὐθ. μόνοι Ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτ.

LXXIII. 439, 36. Antiphanes, 2. Porson. Adv. p. 304. διαφέρειν οἴει Plato Rep. II. p. 375. A. HSt. v. 467. B. Euthyphr. p. 8. B. 48. Antiphan. Pollucis x. 106. R. P. MSS.

οἴει τι διαφέρειν τούτους ἐκείνων Plato Gorg. p. 520. A. 6. HSt. Philemon Ἀγροίκῳ Stob. II. p. 31, 8. γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δέ τι; Antig. Caryst. Athen. I. fin. οἴει δὲ διαφέρειν ἑταίρας σοφιστήν; Alciphron. I. 34. p. 144.

LXXXIII. 483, 33. Euripides: ΠΡΟΣΠΟΛΟΝΝΕΜΕΙΝ,

——————— καὶ κατ' ὀφθ. ἐρεῖ.

LXXXIX. 503, 16. Euripides Palam. fr. 3. Malim,

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἱ τύχαι
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτου δὲ πάντες,————

ut constructio sit, πάντες μοχθοῦσιν ὑπὲρ τούτου, δηλαδὴ ὑπὲρ χρημάτων.

XCI. 507, 13. Euripides:

δεινόν γε——————τοῦθ' ὡς ἔμφυτον,
——————————τοῦδε ταἴτιον;
——————————συνηρετμεῖ,

XCVI. 528, 9. Sotades, 6.

ἢ μηχανικόν τι ποίημ', ἢ————
——————ὅτε πιὼν τέθνηκε.

πουλύποδα Trinc. Qu. Numerosius, sed non necesse, (vide Herm. Doctr. Metr. p. 444, etc.)

πουλύποδα φα|γὼν ὠμὸν ὁ|Διογένης τέθνηκε.

Mox 528, 31. possis, si opus sit, δεῖ φύσει τὸν—Vide me ad Porsoni Aristophanica p. 98.

Ib. 530, 2. Philemon: ὥσπερ τὸ τοῦ χρέους κεφ. vel potius, ὥσπερ κατάχρεως, τὸ κεφ.

XCVII. 539, 16. Antiphanes. Optime cepit Gr. Lege,

λύπη γὰρ ἀνθρ. καὶ τὸ ζῆν κακῶς,
ὥσπερ πονηρὼ ζωγράφω,—

like two bad painters.

CI. 552, 18. Cratinus. ἀνοίγει] Grotii MS. ἀνίεται. Lege,

αὐτόματα δ' αὐτοῖς (vel, αὐ. τούτοις) θ. ἀνίει τἀγαθά.

(hoc Br. ad Lysistr. 157.) Confer Aristoph. Ran. 1510. eundem apud Stob. p. 609, 24.

CIII. 562, 18. Clitomachus. Videtur philosophus duo senarios citare, deinde soluta oratione uti.—Ita Gaisford. CV. 29.

CVI. 567, 46. Ita totus locus videtur concinnandus:

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Μηδ' ἔθελε λυπεῖν—
(Menandri.) ὅτι καὶ τὸ λ.
καὶ τὸ κ.
ΕΥΡ. ΑΝΤΙΓ. Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι—
ΧΑΙΡΗΜ. Πειρῶ τύχης—
ΜΕΝΑΝΔΡ. Ἄνδρα τὸν ἀληθῶς—ita R. P. Adv. p. 290.

Ib. 569, 13. Antiphanes: τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν. An περίστασιν? i. e. *luctum fovendo in calamitatem incidit.*

CXV. 592, 13. Apollodorus, 3.

ἀλλ' ἓν μέγα τοῦθ' οἱ πατ. ἠλ.
5. ὁ πατὴρ πρόθυμον, vel προθύμως,

CXVI. 594, 33. Anaxandrides. Qu.

4. ὃς δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν (hoc Trinc.) ποιεῖ.
7. κοῦφόν τε ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Vulgata e superiore nata.

CXVIII. 601, 45. Apollodorus. *τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ.* Similem errorem sustuli Eurip. Ion. 556. ubi vide.

CXXI. 10. Gaisf. p. 608. (Om. Gesn.) Menander:

οὐδὲν τὸ θν. ——— (an *καλῷ*?)
——— *τὴν ἀγανάκτησιν φέρει.*

De EPICHARMI Fragmentis.

Novem fragmenta vertit Cumberlandius, *Observer*, LXXXIII. præfatus: *I have reason to believe they are the whole amount of what can be picked up from the wreck of this once valuable poet.*—Memini Burneium putavisse Bentleium alicubi, in collectione fragmentorum MSta, genuina Epicharmea a spuriis distinxisse, et inde profecisse Cumberlandium. Postea, edita vita sua, Cumberlandius fassus est Bentleianis chartis se usum esse. Alioqui fidenter statuerem, eum ad Epicharmum memoriæ vitio transtulisse quæ de Archilocho dicit Bentleius Phalar. p. 197.

De Pseud-Epich. vide Fabric. T. II. pp. 302–3. ed. H.

Novem ista fragmenta sunt:

1. Apud Stob. Grot. p. 353. Tit. 86. n. 6. Gaisford. Non est Epicharmi.

2. Grot. Excerpt. p. 477. Hutch. p. 282. *δαμάστης ἔρως.* Vix puto esse Epicharmi.

3. Stob. 3. Gr. p. 25. *νᾶφε.* E Clem. Alex. petivisse videtur Grotius.

4. Stob. 1. 14. p. 6. Gaisf. *οὐ μετανοεῖν.*

5. Stob. 20, 8. p. 103. *μὴ 'πὶ——νόμον.*

6. Stob. 29, 8 et 54. p. 131. *ἁ δὲ μελέτα*—et Stob. Gr. p. 125. *τῶν πόνων.*

7. Stob. 38, 21. p. 151. Gr. τίς δὲ βουλοίη—duo priores versus.

8. ὡς πολὺν Grot. Excerpt. p. 477.

9. Stob. Gr. p. 289. (69, 17. Gaisf.) et male subnectit locum apud Stob. Gr. p. 281. (68, 9.)

CRATINUS Eunidis Stobæi LII. p. 201. Gr. = L. 358. Gesn. Synes. Epist. 129. p. 265. B. R. P. MSS. (ubi, καὶ στένομεν μεμνημένοι Ἥβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν. Ipse addo Julian. Misopog. p. 339. fin.[a])

Eupolis apud Galen. T. VI. p. 530. ed. Charter. = I. 175 a. 47. Ald. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ κἀγὼ τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον. Verba sunt Aristidis ad Nician. R. P. MSS.

Menander Fragm. Porson. Advss. p. 294. [*Vide Opusc. p.* 254.] v. 5. "Forsan προσέβαλεν." R. P. προέπιεν Stephanus Athenæi XI. 469. B. (sed vide Pierson. ad Mœr. p. 302.) προέρχομαι Menander Harpocr. v. Φυλή. προέλε Pherecr. Athen. XIV. 653. A.

v. 7. ἀντέχεσθαι R. P. Scil. infinitivus pro imperativo. Sed illi non hic locus.

IN

ANTHOLOGIAM GRÆCAM.

(ED. JACOBS. LIPS. 1813.)

TOM. II. Pag. 321. n. 8. Addit Murator. (p. 1321.)

τοῦτ' ἔσομαι γὰρ ἐγώ, σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἶφ', ὅπερ ἦν οὐκ ὤν, τοῦτο πάλιν γέγονα.

[a] Addidit etiam Gaisfordius. J. S.

Ita lego. *What I was when I was not,* i. e. *existed not.*

P. 553. n. 22. μὴ λέγε, καὶ λέξεις—Significatur ΟΥΔΕΝ. *Ne dicas, tum dices, meum nomen, et te necesse est* (id) *dicere,* (non dicentem:) *contra non, si dicas meum nomen, dices.* i. e. Si taces, nil dicis: si dicis "Nil," non nil dicis.

651. 92. Vide Corsin. Diss. *Herculis Quies,* p. 40. ubi proculdubio præfigendus versus, Οὓς ποθ' ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀναγκασθεὶς [ἐτέλεσσε.]

799. 122. Confer Reines. p. 683. Ceterum Gruterus p. 676. n. 6. habet 'ΗΡΠΑϹЄϹ 'ΑΦΝΩ, et 'ΑΦΝΩ Gorius Inscr. Dorian. p. 363. e MS. Fulv. Ursini.

824. 215, v. 7. Lege οἰῷ. V. ult. recte Br. σώσαθ' ἕως—

842. 268. Sed ex Muratorii versione liquet excidisse quædam: v. 6. *Nuper in ergastulo, parentum spe fraudata,* (7.) *neque hæredibus scriptis, nec viginti,* etc.

846. 281, v. 4. ΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ, ΣΗ ΤΕ—Post ἄνασσαν adde, ΠΑΝ ΔΕ . . Η ΜΕΓΑΛΟ . . . . Θ . . . . . . ΤΕ . . . . ΤΟΙΣΙ—Vide Choiseul-Gouffier's *Catalogue,* p. 74.

IN

OPUSCULA RUHNKENIANA.

(Ed. Kidd. 1807.)

ANTIPHON.

P. 12. l. 10. Simplicius est, deletis ceteris, legere, οὗπερ οἱ περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. ἐγὼ δὲ—Annotarat ad verba, ὅσοι τ. ὅμοιοι, studiosus lector; οἱ δημηγορικοὶ,

καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας, καὶ ὁ πολιτικός. Quæ e margine in textum irrepserunt. Infra p. 20, περὶ ὁμονοίας Rhamnusio dat Ruhnkenius. Argumentum fuisse suspicor, CCCC virorum commendationem. Vocis vim declarabit Andocid. p. 10, 12.

IN

BENTLEII EPISTOLAM AD MILLIUM.

(EDITIONIS 1713.)

P. 4. In Orphei loco apud Mal. p. 89. legerim χρυσέῃσιν, et σεῦ φαμένοιο, σὲ δ' αὐτὸν

11. Nescio an verba Malelæ corrupta sint; et ἀληθείας εἶναι depravata sint ex ἀληθείαισιν. ut αι ex ε sequente natum sit.

12. Aliud argumentum adferre potuerat Bentleius, Sophoclem scilicet de Diis patriis longe reverentius semper loqui, quam ut hujus ῥήσεως auctor esse possit.

17. *Alcmæonida* carmen epicum fuisse, longe probabilius est: quæ est sententia Heynii ad Apollodorum.

20. prop. fin. PORPHYRIUS, ἀπέχεσθαι—διὰ τούτων. Forsan, 'ΑΕΙ τ.

32. In Homero Il. E. 487. legisse videtur Hesychius ἀψῖσι λίνοιο, quomodo constaret metrum.—N. B. λίνου πανάγροιο Ϝαλόντες Bentleius, unice probante Heynio, qui ait ἁλόντες aliquoties citari apud Eustathium.

38. De Ennii loco apud Jul. Rufin. (p. 222. ed. Ruhnken.) non liquet. Primum, *ego* melius in *arsi* collocaretur. Deinde, modus subjunctivus per omnia servari debere videtur. Et *delinquas* quidem habet ed. B. Rhenani, quæ sola ex MSS. petita est. An legendum, *Egone*

plectar, quod tu peccas? delinquas tu, ego arguar? Sed, ne quid dissimulem, valde displicent TU EGO in *thesi:* quare ampliandum.

40. Pollux VII. 45. Postea, Dissert. Phalarid. 2da p. 245. expedivit Pseudo-Thespidis locum, νευρίδ' ἔχειν. Sed *forsan* non delendum, sed transponendum σ̄. νεβρίδ' ἔχειν σ' pro νεβρίδα σ' ἔχειν.

42. PORPHYRIUS, l. 5. καὶ ἰχθὺς, κ. τ. λ. Hæc verba, gravissime corrupta, ad hunc fere modum sunt legenda: καὶ τὸ μὲν χθύπτης ἰχθὺς, τὸ δὲ φλεγμῷ φλεγόμενος, τὸ δὲ δρόψ— N. B. τὸ (i. e. ὄ) infra, τὸ κναξβὶ, etc.

48. fin. In fragmento Omphales, Athen. VI. 258. F. lege, τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἄγειν. Mox Athen. XIV. 634. ult. = 271, 36. Ald. (non lib. x. ut male Bentleius,) qu. an legendum, τὸν ξένον κοιμήσατε. quamvis ferri possit vulgata.

50. prop. fin. Malim, καὶ ὁ αὐτὸς——καὶ τάχ' ἂν κεραυνία Πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι. κεραυνία πέμφιξ βροντῆς, ut *etesia flabra aquilonum*, etc. supra p. 37.

51. l. 14. Recte Bentleius ῥανίδος (ῥαντίδος.) Deinde Ibyci locus Sophocleo ex Salmoneo præponendus. Hoc certum; et ita extra dubium ponitur eximia illa emendatio, ὄψιν ἀγγέλῳ πυρός. Quæ enim sequuntur, sunt istorum verborum explicationes. In Callimacheis forsan legendum ἕω. *In clouds brings on the day.* In Euphorione malim ΗΠΕΔΑΝΟΙ. Qu. θανόντι?

56. med. In Etymol. dele λόγχας, vel potius λόγχης. *Agros dividere.*

58. fin. in Τριαγμοῖς] Malim, λόγου παντὸς——ἔλασσον τούτων (omisso τριῶν), vel τῶν τριῶν. In fine lege τρία pro τριάς. Pro ἐν τούτῳ qu. ἐκ τούτων.

ON

BENTLEY's DISSERTATION ON PHALARIS.

(Ed. 1699.)

P. 40. init. Simonides. Lege,

ὃς ——————δουρὶ πάντας
νίκασε νέους ὑπὲρ δι—
νάεντα βαλὼν Ἄναυρον, κ. τ. λ.

Sunt sex Ionici a majore.

41. fin. Forsan, ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν—sed vide.

52. not. m. Forsan, προβῆναι εἰς τοὺς—

87. not. d. Lenius est, περιτετυχώς.

206. init. ἐν Ἀθήνησ' Homer. Il. B. 549. ἐν ταῖς Ἀθήναις Eur. Phœn. 1719. ἐν Ἀθήναις Thucyd. v. 18. ibid. 23. ἐν Ἀθήνησι, see p. 372–3.

357. I would read the Locrian song thus:

μὴ προδῷς ἄμ'[1] ἱκετεύω·
πρὶν ἦ[2] μόλεν κεῖνον ἀνίστω,
μὴ κακὸν μέγα ποιή-
σῃς κἀμὲ τὰν δειλάκραν· ἀ-
μέρα γὰρ[3] ἤδη· διὰ τᾶς
θυρίδος τὸ φῶς οὐκ ἐσορῇς;[4]

1. ἄμμ' 2. καὶ 3. καὶ ἤδη τὸ φ. διὰ τὰς θ. 4. ἐκορῇς MS. A. i. e. ЄICOPHC. Et paullo ante pro ἡδέως τι πάσχειν, ἡδέω τι πάσχεις.

372. fin. They do indeed say ἐν Ἀθήναις: see p. 206. ἐν Ἀθήνησι seems to have crept into use in later times. See examples in Bast. Ep. Crit. p. 189. and Wyttenbach (on Plutarch, S. N. V. p. 16.) there quoted. These two learned men should however have left out the instances from Herodotus.

386. and note q. Warburton, *Divine Legation,* II. 3. and *Letters to Hurd,* p. 10. 8vo. allows that Jamblichus's words, *without reference to the context,* naturally give

Bentley's meaning; but that *with* such reference they must mean what Vizzanius makes them mean. Hence he concludes, that Bentley, having only seen the detached sentence, *as quoted in Vizzanius*, understood it in a way which he afterwards discovered to be wrong, when he looked into Jamblichus himself. This precious hypothesis is destroyed by the single fact, that Vizzanius does not quote the words, but only refers to the passage.—N. B. Vizzanius, Amst. 1661. is an exact re-print of ed. Bononiæ, 1646.

484. init. Plato Ion. p. 146. B. Læmar. μέλος de *Homeri* versibus.

IN

SCRIPTORES LATINOS.

NOTÆ

IN

CICERONEM.

Ab eoque, etc. non *aque*, *inque*, etc. semper Ciceronem scribere, monuit me, ni fallor, R. P. Vide Opusc. p. 391.

DE ORATORE.

Hos libros scripsit Cicero A. U. C. 698. A. C. 55. ætatis 51.

Lib. i. 4, prop. fin. hominibus omnium] Malim *omnibus omnium*.

ii. 38, 15. uniuscujusque rationis] Lege *orationis*.

Ib. 39, 11. Vel ista, *qui*——*definiat*, delenda sunt; vel ante *qui* exciderunt quædam.

Ib. 53, fin. contrariis] Lege *e contrariis*.

Ib. 58, 18. Locus autem et regio] τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον.[a]

iii. 3, med. cui mœrori] Vide an *mœrori* natum sit ex capitis fine.

Ib. 19, init. sapientium] Lege *sapientiæ*. Vide 15, init. 16. init.

Ibid. 4. Dele *Ionium*. Ineptit Ernestus. Locum recte explicat Harlesius.

Ib. 23, 35. Malim, *agitatio rerum sit infinita, cognitio facilis. Mediocris*——*licet autem semper addiscere.*

Ib. 25, fin. natura, non mente] Cogitabam, *natura monente*. Sed nunc potior videtur Ernesti sententia.

Ib. 31, 12. rhetorum] Recte *oratorum* Schutz.

[a] Aristot. Poëtic. §. 11, init. J. S.

ORATOR.

C. 48, med. Distingue et lege, *libri* (*nec enim—aut barbaris—loqui*) *tamen*—deleto *tantum*. Hoc dicit Cicero: *Bruges* dicebant, non *Bryges*; ne, cum genitivo et dativo utendum esset, cogerentur aut *y* servato, monstrum quiddam vocis Græco-Latinæ efformare; aut *u* assumto, in obliquis a recto discrepare. Ista, *nec enim—loqui*, ad *y* et *z*, non ad *h*, spectare vidit Lagomarsini ad Pogiani Epistolas, T. I. pp. 189—194. citatus a Th. Kidd. ad Dawes. pp. 182–6. sed ab isto *tantum* deceptus valde erravit. Recte vero citat, *nunquam* PYRRHUM; non *Pyrrum*, ut pessime hæc editio. [*sc. Olivet. Patavii*, 1753.]

ACADEMICA.

LIB. I. cap. 5, sub fin. Jam virtus, etc.] Corruptas esse voces *virtus* et *naturæ* patet. Pro illo posses *vis*. Sensus apertus: *Sunt, præter corporis et animi bona, alia vitæ conjuncta*. Sed quid attinuit ταυτολογεῖν? Equidem spuria puto. *Vita* videtur = Angl. *society*. Intelligit patriam, propinquos, amicos. Vide De Fin. v. 23.

DE FINIBUS.

LIB. III. 5, med. Quod habeant——veritatem] Vel transponenda post *appellemus licet*, vel delenda. Ratio redditur vocabuli κατάληψις, seu *comprehensio*. Ceterum Goerenzius e libris supplet *cognitiones, quas vel comprehensiones, vel perceptiones, vel si*, etc.

TUSCULANÆ QUÆSTIONES.

Lib. iii. 13, 13. Delenda videntur *opinionem mali*. Deinde vide an legendum *naturæ*, ut cap. 15, 16.

Ib. 22, med. de Andromacha] *qe. Androm.* (quæ). Alias intellige, desumta e tragœdia Andromache.

Ib. 28, 18. n. 2. [*Davisii.*] Vel potius dele *atque causam*.

Ib. 31, 15. n. 7. provinciæ Græciæ] Dele *Græciæ*. Est v. l. pro insequente *Græci*.

Ib. 34, 16. aliunde] Lege *alicunde*.

iv. 11, 2. eaque] Lege *ut ea*.

Ib. 20, fin. et 21, init. Gravissima corruptela. In 21, 4. *pertineat, Peripatetici; respondetur*—

Ib. 26, prop. fin. *et cui nihil* delenda puto. *Cui nihil* scholium ad *quid*. *Et* vel ex præcedente *e* ortum, vel ob constructionem insertum. Possis etiam, *Cui quid potest accidere tale quod*—vel etiam, *cui nihil potest a. t. quod*—Sed verum est quod primo loco posui. Ceterum confer 17, 12, etc.

Ib. 36, 3. Fluxerunt ex Agamemnonis et Menelai jurgio, Iph. Aul. 317, etc.

DE NATURA DEORUM.

Lib. i. 13, 26. vagis] Lege *vagi*. Latine = πλανῆτας.

Ib. 26, prop. fin. semel] Qu. *similia?*

DE DIVINATIONE.

Lib. i. 9. med. σχῖνος [*apud Aratum in n. 2. Divisii*] = *lentiscus*.

Ib. 12, 4. Nubes, 400. ἀλλά τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει.

Ib. 18, med. Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit] Hippol. 517. ed. Matth. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν.

Ib. 28, med. te tamen] Lege *se tamen.*

Ib. 31, 14. *Mater* OPTUMARUM *mulier multo melior mulierum,* Porsonus in MSS. citans Soph. Philoct. 65. Vat. Append. Prov. IV. 5. Mihi vix dubium quin legendum, *Optima optimarum mater matrum, mulier mulierum.*

DE OFFICIIS.

LIB. I. 4, 10. Glossa videtur *quodque præsens est.*

Ibid. 20. Ingeneratque, etc.] Recte Facciol. [*ad grammaticum auctorem refert.*]

Ibid. fin. Recte [*Heusing. ut glossam expungit,* faciat; tum in omnibus et opinionibus et factis—*retinet* ne quid libidinose]; etsi de *nequid libidinose* retinendis valde dubito.

Ib. 25, 21. *Neque opes aut potentiam consectabitur* dele.

DE AMICITIA.

CAP. 13. l. 13. fugiendas esse nimias amicitias] Totus locus ex Euripidis Hippolyto sumtus.

15, 22. Non enim solum ipsa fortuna cæca est] Menander: τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς, etc.

16, 38. ut si aliquando esset osurus] Soph. Aj. 679. ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν, etc.

PARADOXA.

VI. 1, med. Aut ne exspectas quidem, [atque ipse supponis.] Vide Liv. XL. 54.

ORATIONES.

PRO ROSCIO AMERINO. c. 11, 21. libenter] Qu. *fidenter?*

Ib. 24, 13. Furiarum tædis] Pison. 20. De Legg. I. 14.

Ib. 38, fin. minime] An, MAXIME *videtur grave?* Si dixisset, *officium simulas*, vel *fidem violas*, intelligerem vulgatam.

IN CATILINAM IV. 10, prop. fin. æternæ victoriæ] Lege *externæ*.

PRO MURÆNA. 17, prop. fin. Demosth. [*F. Leg.* 383, 5.] ἀσταθμητότατον.

Ib. 34, init. proferendi] Qu. *profitendi?*

PRO ARCHIA. 6, 3. hoc nomine] Lege *homine*.

PRO PLANCIO. 6, fin. assequerer] Lege *assequerere* cum Grutero.

Ib. 40, init. Lego *aram* pro *arcem*. Sequitur, *lapidemque e sepulcro venerari pro Deo. Arces* pro *aras* Bentleius (not. MS.) legit in Virg. Æn. I. 109. Stat. Sylv. III. 2. 112.

PRO SEXTIO. 4, 19. puerilis] Lege, *ut jam pene* (vel *prope*) *virilis*.

Ib. 7, fin. facilius—proposueritis] Dele ista.

Ib. 13, 9. *aut edicto* delet Lambinus. Vide 12, fin. *edixitque*.

Ib. 14, init. [aut concilium] v. l. pro *consilium*.

Ibid. 10. Delenda videntur *quod tantum homines fefellisti*.

Ib. 19. 11. effusam] An, *fusam illam ac dissipatam?*

Ib. 28, 5. An, *atque exul hæret in patria?*

Ib. 43, fin. nec, dum vos de vobis aliquid timebitis, etc.] Qu. e Demosthene? Similis fere locus Lysiæ c. Ergocl. [*imo c. Philocr.*] p. 182, 18. Vide Isocrat. Philipp. § 82, etc. Æschin. F. Leg. p. 52.[a]

[a] Non prorsus absimile illud Thucydidis I. 36, init. [quod male intellexerunt interpretes, quantum sciam, omnes; πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς

Ib. 52, 18. adolescens gravis] Dele *gravis*.

Ib. 55, 3. S. C. ore ipsi] An, *SCO, rei ipsi?*

Ib. 58, 11. Populum Romanum] Lege *Populus Romanus*. Error e compendio, P. R.

Ib. 61, init. *Notavit* suspectum. An *nobilitavit?*

Ib. 67, fin. non aliud sit] Forsan, *optabilius sit*. Vide 68, 6.

IN PISONEM. 14, 15. Demosth. de Corona p. 294, 23. *παράδοξον εἰπεῖν*.

Ib. 25, 13. Dele *perfectus*.

Ibid. 18. not. [*Grævii*] in *Tibi enim*, etc. Aristoph. Equit. 34.

Ibid. prop. fin. Dele *perscriptis rationibus*.

Ib. 41, init. Dele *dicere audes*, et distingue, *pendere, te indemnatum*—Constructio, *An tu mihi te indemnatum videri putas?*

PRO MILONE. 5, 13. Quæ quidem si] Vide an respexerit Demosth. de Cor. p. 318, 9.

Ib. 8, 14. quamvis atrociter] Omnes, quod sciam, interpretantur, *quamvis atrocem legem tulisset;* forsan recte. Vide tamen an sensus sit, *quamvis graviter tulisset Clodii mortem*.

Ib. 9, 6. An, *et ii lecti?*

Ib. 16, fin. Ex Dem. Olynth. I. p. 16, 24. ut videtur.

Ib. 18, 14. Delenda videntur *quoniam——mansurus*, et fortasse *ad cædem*. Vel, istis servatis, dele *non* ante *fuisset*, hoc sensu: *siquidem exiturum fuisse dicunt Milonis patroni*. Sed priorem rationem malo.

ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἐσόμενον· ubi scilicet, Scholiasten secuti, ἀδεέστερον reddunt *minus formidandum*. Imo proprio illius vocis sensu servato, verte, *His confidence will be more free from alarm* when he ought to be most alarmed, viz. *when his enemies are mighty*. De hoc usu verborum πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς confer III. 11, init. πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, *when the greater part is already in submission*, (dele Bekkeri punctum post εἶκον,) et ib. 43, prop. fin. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. J. S.

Ib. 19, 19. Quod ut sciret] Vide an, *quod ut nesciret Milo, suspicari*—ut deleatur illud, *illum Ariciæ fuisse*, quod ex interpretatione falsa irrepserit.—Nunc malim cum Grævio stare; dum *quod* pro conjunctione capiatur, ut in *quod si, quod ubi*, etc. Cogitabam, *Aricia exivisse.*

Ib. 21, 13. Distingue, *Milo, contra illum ut*—et confer Soph. Aj. 1123.

Ib. 25, 12. instituta] Vide an forte legendum *instructa.*

Ib. 32, 21. capere ejus amentiam] Demosth. Midian. p. 579, 3. et ibi adscripta.

Pro Deiotaro. 11, 18. fit in dominatu servitus] τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν, olim citare memini Porsonum. Unde sumtum? E Sophocle Plutarchi, Tom. i. p. 795, 3. Ποιμένες, Fr. 5.

Philippica ii. 6, 19. Ballioni] Athenæus. [*sc.* iv. 166. *C. ubi vide Dindorf. et ipsum Dobræum.*]

Ib. 22, 20. Demosth. de Coron. p. 280, ult.

DE REPUBLICA.

Lib. i. c. 1. l. 8. avolsum] Malim *avorsum.*

Ib. 2, 11. civitatibus] Lege *civitatum* vel *civitatium*, ut ii. 4, 29. et alibi.

Ib. 13, prop. fin. excello] Lege *excellis.*

Ib. 14, fin. not (b.) Malim, *et in cœlo et in sphæra*, vel potius delendum *cœlo.*

Ib. 17, 7. E Xenophonte Memorab.—Imo et in Memorab. et in Platonis utroque Alcibiade frustra quæsivi: est apud Ælian. Var. Hist. iii. 28. quæ unde sumta?

Ib. 18, 6. Dele hexametrum, et mox vocem *catus.*

Ib. 19, prop. fin. aut scire] An *sciri?* ut repetatur *potest.*

Ib. 26. prop. fin. et aliut] Lege *ut aliut.*

Ib. 28, 11. Non intelligo. An legendum, *ad immutandam animi sententiam?* ut sensus sit, "rursus quum animum subit Phalaridis immanitas, mutamus sententiam, et regna damnamus."

Ibid. fin. Comparat Atheniensium democratiam, non bonam sed neque pessimam, (vide pp. 74–75.) cum statu Romæ, furente plebe.

Ib. 33, 4. Forsan respicit Athenienses. (Schol. Nub. 2.) Isocr. ad Philipp. ni fallor, indignatur Persarum regem vocari *βασιλέα*, Jovis proprio titulo.

Ib. 36, 8. Quid?] An, *quid tum?* vel, *quid ita?*

Ibid. 13. ut ait totum Ol. Homerus] An, *ait ille, totum Ol. converteret?* Mira certe collocatio.

Ib. 37, 7. ut urbis] Nos, *for. Brevis ætas, si de civitatum ætate loquamur*. Maii mentem non capio.

II. 2, 9. Mirum ni transponendum, *non solum ingenio esse divino.*

Ib. 4, 2. *morum* e seqq. ortum suspicor.

Ibid. 28. natant] Idem jocus N. D. [*scil.* III. 24, *prop. fin.*]

Ib. 5, 1. divinitus] Lege *divinius*.

Ib. 9, 6. quasi senatu] Malim, *et senatu quasi fultus*.

Ib. 11, ult. persequentem] Lege *persequente*.

Ib. 19, 3. quidem] *quidam*.

III. 5, 3. Aut ironice loquitur, aut potius excidit negatio.

Ib. 6, 6. Ipsa Lucilii verba. Lege *Carneaden* et *orcu'*.

Ib. 9, 27. An post *instituta* deest *justitia?*

VI. 2, 8. Ex aliquo ex auctoribus citatis ab Athenæo XII. p. 526. B. C. D.

IN

LIVIUM.

LIB. III. c. 68. Pleraque e Demosthene, Olynth. I. p. 13. Phil. I. fin. et alibi.

IV. 2, 28. Lege *creet; creaturus*—

Ib. 35, 13. hospitum, ad quod] Potuisset Gronovius, *publice consensum erat.* Vide an, *hospitii, ad quod, publice consensum, venerant.*

Ibid. 21. Demosth. Olynth. III. p. 31, 18. seqq.

Ib. 43, prop. fin. resisti] An *sisti?* Vide Gronov. ad IV. 12.

Ib. 48, 23. cum primoribus] Lege *tum,* i. e. quum ordini, tum primoribus.

Ib. 58, 8. ex incommodo alieno] An ex Demosth. Olynth. I. p. 16, 5?

Ib. 60, 14. Patribus universis] Malim, *lætum Patribus, universis prosperum.* Nisi *nec* transponis cum Creverio, *Patribus nec univ.*

Ibid. 17. An delendum *aliis?*

V. 11, fin. quibus iratos, etc.] Demosth. F. Leg. p. 363, 19 etc.

Ib. 21, prop. fin. Legisse videtur Plutarchus, *lenire quam minimo suo privato incommodo, populo Romano liceret;* et intellexisse, *privato Camilli, et eo quam minimo.*

Ib. 38, 18. In altera acie nihil simile Romanis] *Romanis* explica e cap. 39. l. 32. *similis illi quæ ad Alliam,* etc. sed præstat delere, nisi hoc servato deleas *in altera acie,* ut e seqq. orta.

Ib. 50, 21. Operarum esse errorem pro *ex quo,* monet Drakenb. Sed constructio non procedit. Imo, *quód acceperant* (aurum) *a matronis collatum* (eo consilio) *ut abst.*

VI. 11, 16. spem pacis] Malim *spe.*

Ib. 14, 38. Malim abesse *an* et *jecit.*

Ib. 17, 8. saginare plebem] Ex Aristoph. Equit. 1132. seqq.

Ib. 18, 26. Transpone, *habeatis. Quot enim—eritis. Si singuli*—Imitationem Homeri Il. B. 123. sensit Victorius.

Ib. 24, 40. in fluctuantem aciem] Possis et *fluctuante acie.*

Ib. 36, fin. quam sorte] Vera lectio videtur ea quam casu ediderunt Oxon. 1814. *plebem potius quam forte, rather than pay as they might.*

VII. 9, prop. fin. incertis viribus] An *integris?*

Ib. 16, 8. pugnatum est] Mirum ni legendum *pugnatum esset.*

Ib. 21, 30. Lege, aut saltem intellige, *ita ut populo,* vel, *ut tamen populo.* Nos, *with this proviso.*

Ib. 33, 7. Non repugno quo minus cum Sigonio interpreteris, *pro re nata:* potest tamen accipi, *pro facultatibus et opibus suis;* quantum res (*his property*) pateretur.

Ib. 34, fin. Hæc omnia] An, *Hinc omnia?* i. e. dehinc, deinde.

Ib. 40, 33. ut neque] *ut* ex præcedente *ur* natum videtur.

VIII. 7, prop. fin. Male in Drakenb. distinguitur plenius post *stetissent.* Non opus transpositione, modo *velut—animo* in parenthesi positum ad sequentia referas.

IX. 8, 34. modo. et Fabri not.] An *ultro?*

Ib. 19, 14. Dele *Samnites,* nisi forte legendum *omnes.*

Ibid. prop. fin. Absit invidia verbo [Vet. Lib. *vero.* Sigon.] Non malum *vero;* i. e. Nemo mihi succenseat vera dicenti.

Ibid. Vide an e glossa sint *nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite.* Quum mox legissent *equis,* potuerunt verba *nunquam aperta acie* de pedite explicare, atque ita margini adscribere *nunquam a pedite, nunquam ab equite.*

XXI. 9, fin. An, *gratificari P. R. posset?*

Ib. 18, 21. Lege, *discerni non placet;* nempe, *discerni ab invicem.* Nisi fuerit *secerni,* nempe *a disceptatione.*

Ib. 27, prop. fin. Dele *propter equos nantes.*

XXV. 26, 42. diu] *nam diu.*

XXVI. 19, 11. nocturnas visa species] An, *nocturna visa et species—mota?* Vide c. 41, 58.

XXXI. 7, 25. accessio] Vide in Indic. Demosth. προσθήκη.

Ib. 48, 25. Dem. Phil. I. p. 50, 25. Thucyd. I. 142, init.

XXXIII. 5, 27. acuti] Lege *arcti.*

Ib. 21, 10—1. Certissime transponendum, *præstitit; mitis—fuit; uxorem—habuit.*

XXXIV. 2, 22. Lege *magis et pudor, quam*—i. e. nisi magis singulas vererer. E v. l. natum *majestatis.*

Ib. 58, 26. Lege *unquam,* ut XXXV. 16, 27. *aliquando.*

XXXV. 19, 14. Malim, *aliam materiam ex me quærant;* vel etiam sine *ex me.* Possis et, *si quibus tuorum alienis criminibus—aliam materiam ex me quærant.*

Ib. 49, 3–4. Demosth. Chers. p. 97, fin. 98, init.

XXXVI. 21, 11. Creusa] XLII. 56. XLIV. 1. Κρεῦσις Xenoph.

Ib. 25, 9. Optime Crev. e libris, *despectat, oppido quam—*

Ib. 29, 12. Vide XXXVII. 4.

Ib. 43, 14. varietate] Lege *virtute.* Vide XXXV. 48, 15.

Ib. 44, 14. An delendum *erant?*

XXXVII. 23, 23. Lege *sinistro cornu,* sine *Ab regio.* Possis, *Apud regios sin. cornu;* sed illud melius.

Ib. 56, 6. Cariam] An *Cariæ?*

XXXVIII. 17, 12. An, *assuetis jam vanitates?*

Ib. 34, 14. Lacedæmoniis adscriptos] Νεοδαμώδεις, ni fallor, intelligit.

XXXIX. 25, 36. Dele cum Crev. *non parentem.*

XL. 9, 20. Malim, *invicem vitam jam diu*—nisi *ritu, more, modo,* aut simile mavis.

Ib. 51, 8. insuerat] An *miscuerat?*

Ib. 54, 8. Cicero Paradox. VI. 1.

XLII. 38, 5. Macedonibus] An intelligit legatos?

Ib. 41, 7. Vide Demosth. de Cor. p. 268, 16.

Ibid. 19. Dele *ero*.

Ib. 42, 23. Demosth. F. Leg. p. 450, 15.

Ib. 52, 23. septem millia] An, *non plus* XXVII?

Ib. 62, 18. Nunquam] Vide an *nequaquam*.

XLIII. 2, 15. An, *Gallum; qui M. Tit.* Primo fartum *quum*, deinde *cum*.

Ib. 3, 9. uti numero] Lege *ut e num.* vel *ut in num.*

XLIV. 25, 2. invadere] Legendum *juvare*.

Ib. 26, prop. fin. institit] An *instituit?*

XLV. 23, 42. Atheniensium] Ex Thucyd. I. 70. ut ibi monent.

IN

QUINCTILIANUM.

(ED. GESNER. OXON. 1806.)

LIB. I. c. 4. § 9. Dele ⊢ et ⊣ cum Gibsoni MSS. et forsan etiam *notam*, ut MSS. pars. Tum lege cum ed. Burman. *et Q. cujus*—sine *an*, quod nescio unde hauserit Gesnerus. Denique *Kappa* (vel *Koppa*) probabiliter delet Gallæus apud Burm.

Ibid. 13. *lases*, i. e. pro *lares*. Q. T. Scaurus p. 2252, 16. ed. P.

Ibid. 14. Vide eundem, p. 2250. et 2258, fin. E locis p. 2252. l. 6. 2230, 19. conjicio apud Quinctil. delendum esse *vau* (vel *val.*) Vide ipsum Quinctil. XII. 10. 29.

Ibid. ϕ recte deest MSS. parti et edd. plerisque apud Burm.

XII. 10. 25. Menander. scil. Cleric. p. 32.

Ibid. 27–8. Lege et distingue, *spirant,—utimur: efficient. Et—succedunt*—Hoc dicit Quinctilianus: Latinæ lin-

guæ sonus est durior quam Græcæ; quum Latina careat duabus literis Græcis suavissimis, Υ et Ζ; et proprias habeat tres asperrimas, F, V, Q. Non dicit, ut putat Gesnerus, novas has Latinas singillatim Græcis respondere, sed alphabeti defectum his quodammodo suppleri: non, *in locum earum*; sed, *velut in locum.*

IN

TACITUM.

AGRICOLA. c. 20. fin. Qu. *ut, nulla acie, Brit. So that, without taking the field, he preserved,* etc.

44, init. nihil metus] Anglice, *nothing imposing, commanding.*

46. Nescio an respiciat Isocratem Evag. p. 206. C.

IN

TERENTIUM.

ANDRIA. Prolog. l. 11. Qu. *Ita non dissimili*—

EUNUCHUS. Prolog. 41. Bentl. Phalar. p. 194.

Ac. IV. Sc. 3. l. 13. Æschyl. Prom. 971. [993.] et ibi Stanl.

HEAUTONTIMORUMENOS. Prolog. 4. i. e. novam ex incontaminata. Vide Ruhnken.

I. 1, 10. Quid quæris] Porson's Tracts, p. 250.

II. 2, 59. Nam disciplina] Græce, ταύτην ἔχουσι τέχνην.

IV. 7, 10. An deest versus, hoc sensu? *Egone? illam meretricem esse amicam Cliniæ.*

v. 1, fin. Hic ita ut liberos] Demosth. Cherson. p. 102, 19.
—3, 18. *Convinces—probe.* Spurius versus.
—4, 1—2. Eurip. Iph. Aul. 908. ed. Gaisf.
HECYRA. III. 5, 40. An ad Eur. Alcest. respexit Apollodorus? [*scil. apud Bentl. Locus Euripidis est v.* 183.]
PHORMIO. II. 2, 21. Explicat Daceria: Fuerit ille, qui fuerit: tu videas; quid nostra? Vide v. 88. Sed forsan omnia Getæ: *In that case, the devil take you both.*
v. 5, 40. *Ait—dare.* Spurium versum suspicor.

IN

HORATIUM.

OD. I. 1, 5. *Si vitata rotis* recte Withofius. R. P.
3, 18. RECTIS *oculis* unice verum putat R. Porsonus. In Langobardico charactere s, c simillimæ sunt τοῖς r, t, eodem monente.
7, 7. i. e. undique laudem venari ex argumentis Atticis: sibi petere coronam (Lucret.) ex sacra oliva, μορίᾳ.
14. De solenni metaphora VV.DD. ad Cic. pro P. Sextio c. 20. Vide Jortin. Eccles. Hist. T. I. p. 194.
15, 31. Menander Athen. XIII. p. 549. D. et ibi Clericus p. 10. Bentlei. Ep. I. ad Hemst. Eurip. Herc. Fur. 1093. Barn. μετάρσι', οὐ βέβαια *anhelo.* Unde verte, *fluttering;* et in A. P. 165. *flighty.*
28. Qu. ubi infit Archytas. Loquitur Nauta v. 14.
35, 11. Qui *regum matres barbarorum* commemorat, videtur respexisse ad similem comparationem in oratione Atossæ, Æsch. Pers. 163.

——— οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.

II. 14, 27. πλακοῦντα ὑβριστὴν Archestrat. Athen. III. 101. E. Vide Alexin ibid. II. 60. A. 6.

III. 20, 15–6. "*Pastor* ab Ida. BENTLEIUS. ATTERBURY, *puer* aut aquosa." Beaupre Bell in not. MS. in Bibl. Coll. Trin.

24, 22. Citat Johnsonus in fronte N°. 17. τοῦ *Rambler, alterius* TORI. Quod notandum. Eurip. Med. 638, 9. θυμὸν ἐκπλήξασ' ἑτέροις ἐπὶ λέκτροις.

Ib. 30. *Clarus* defendere videtur Mimnermus Stobæi CXXVI. 515. Grot.

IV. 5, 23. Hesiod. Op. et D. 233.=218. Br. τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν. Nossis Br. Anal. I. 195. VII. ἦ καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα. Longe suavissime Catullus, Epith. Jul. et Manl. *Sit suo* SIMILIS PATRI *Manlio, et facile insciis Noscitetur ab omnibus, Et* PUDICITIAM SUÆ MATRIS INDICET ORE.

8. Pindarum respicit, Nem. V. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ'.

10, 1. Epigr. Br. T. III. p. 155. ἀλλὰ φρονεῖτε Μηδὲν ὑπὲρ θνητοὺς, ὦ νέοι· εἰσὶ τρίχες.

EPOD. XV. 1. Respexisse Horatium ad nobilissimum Sapphûs fragmentum, Hephæst. p. 36. vidit Dorvill. Crit. Vann. p. 446.

SAT. I. 3, 7. Bentleium notat Pearcius ad Cic. de Orat. I. 59. p. 119.

Ib. 91. i. e. veterem et nullius pretii.

4, 70. Nihil in notis ad Horatium mutavit Bentleius, nisi quod sententiam de Caprî aboleverit. R. P.

5, 7. Julian. Misop. p. 340. B. C.

6, 39. Quidam apud HSteph. Thes. Ling. Gr. v. φιμὸς, IV. 160. H. *tradere* CAMO legunt; sc. τῷ φιμῷ.

7, 24. Carmen Atheniensium ad Demetrium, Athen. VI. 253. E. Toup. ad Suid. T. II. p. 617. σεμνὸς ὅθι φαίνονθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ, Ἐν μέσοισι δ' αὐτὸς, Ὅμοιος ὥσπερ εἰ φίλοι μὲν ἀστέρες, Ἥλιος δ' ἐκεῖνος.—Contulit Wetsten. ad N. T. I. p. 292.

II. 3, 44. Vide Chrysippum Athen. XI. 464. D.

Ib. 96. Similem locum habet Lucian. Micyll. 13. *οἷς ἂν παρῇ [ὁ χρυσὸς] καλούς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς ἀπεργάζεται, τιμὴν καὶ δόξαν συνάπτων, καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνιότε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι.*

5, 41. Cum Aristoph. Acharn. 140. contulit, si memini, Scaliger ad Catalecta. Vide Kust. ad Acharn.

Ib. 80. Theocr. x. 11. Alciphron III. 47. p. 380.

EPIST. I. 1, 19. Qu. NUNC *me rebus*— i. e. (Nunc) *mihi res, nunc me rebus,* ut ἄλλοτε Hecub. 28.

Ib. 22. *Custodia* PATRUM, Beaupre Bell. Nondum enim mulieres legitimæ tutrices factæ sunt.

2, 46–54. Lucret. II. 20–52. VI. 16.

19, 48–9. Similis locus Alexidis Athenæi x. 421. A. B. Grot. Excerpt. p. 581.

ARS POET. 26. *Lenia,* prout mavult Bentleius, citat Erasmus in Ciceroniano p. 285. ed. Bas. 1528.

96. Antiph. Athen. VI. 223. A.

127. Nobilem, quam vocat, Hurdii conjecturam, AUT *sibi constet,* magnopere laudat Parrius, *Remarks on the Statement of Dr C. Combe;* By an occasional Writer in the Brit. Crit. Lond. 1795. p. 77.

359. Vide Epp. Sodal. Socrat. Amst. 1813. pp. 404–5. ubi imitationem esse Ciceronis apud Quinctil. x. 1. pp. 884 et 1050. putat Wyttenbachius. Ibidem Nannii interpretationem probat Mahnius.[a]

378. Cic. de Oratore, I. 26.[b]

[a] Contra quem, ad Fabri editionem provocantem, in ipso Epistolarum loco ita disputat Dobræus:

"Imo in Fabri edit. Lips. 1717. diserte refutatur eorum sententia, qui *quandoque* in Horat. A. P. 359. pro *interdum* capiunt. Neque de Quinctiliani citatione verbum additur. An Gesneri editionem intelligit? Vix opinor, quum et ille in Novo Thesauro primum interpretetur *sicubi,* deinde moneat Quinctilianum dicere quid sequatur ex Horatii verbis, non ipsa verba adnumerare."

[b] Virgil. Æn. II. 196. *lacrymisque coacti* notaverat ad Dawes. p. 91. "Æschyl. ἀναγκόδακρυς apud Phrynich. Bekker. p. 20, 13. Dicitur ut athletarum ἀναγκοφαγία. Qu. de ἀναγκόσιτος apud Athen." Vox ἀναγκόδακρυς adjicienda, ni me memoria fallit, Æschyli fragmentis. J. S.

IN

JUVENALEM.

SAT. I. 14. Spurius videtur.

Ib. 15. Interpretantur Epistolæ Sodal. Socrat. p. 24. *Et nos ergo in potestate magistri fuimus. I too have flinched under the ferule.* Secus Rupertus.

Ib. 83. Non satis intelligo notam [*Achamtrii, Lutet.* 1810.] Tres MSS. apud Heins. ad Ov. Met. VI. 312. habent, *paulatimque animas,* quod probat ille; nisi quis malit, *paulatim, inque animas.*

Ib. 157. *Sulcum dant lucis,* ut sit imitatio Virgil. Æn. II. 697, Adolescens quidam.

II. 120. *Sed et* citat Muretus V. L. IX. 8. Vide Markland. apud T. Kidd. Crit. Rev. Dec. 1804. p. 410.

IV. 27. Ovid. Met. VIII. 283. *sed habent Sicula arva minores.*

VI. 30. [*Vide Pors. Opusc. p.* 304. *ubi Dobræus,*] Ὦ φίλε, γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων; Salmas. (apud Grot. ad Stob. LIX.) qui Apollodoro tribuit.

Ibid. 65. Dele *et,* et distingue post *longum.* Gannitum edit subitum, miserabilem, longum. *Attendit,* et inde novas nequitias discit mima *Thymele,* mera *rustica,* si cum illis matronis comparetur.

Ib. 321. Posidonius Athenæi IV. 154. B.

Ib. 323. Spurius, ni fallor.

VII. 120. Bulbi Ægyptii omnium pessimi. Athen. II. 64. B.

VIII. 192. *Funera* suspecta vox. An *munera?*

Ib. 258. Vide an delendus versus, *Pluris enim,* etc.

APPENDIX.

NOTÆ

IN

PLATONEM.[a]

PROTAGORAS.

P. 325. l. 12. Corruptum puto cum Heindorf. An, ὡς θαυμάσιον vel θαυμάσια γίγνοιτ' ἂν, sine οἱ ἀγαθοί?

326, 11. πᾶς γὰρ ὁ βίος—εὐρυθμίας τε καὶ εὐαρμοστίας δεῖται.] Vide an hinc profecerit Molerius (Bourgeois Gentilhomme, I. 2.)

328, 10. Legendum, οἶμαι—ἂν—ὀνῆσαί τινα, pro νοῆσαι.

332, 10. An, πράττουσι; Ναί. καὶ—

335, fin. Importune satis inferuntur ista δρομεῖ ἀκμάζοντι, et scholion sapiunt. Vide mea ad Demosth. Midian. 537, 15.

340, fin. *Videtur Prodici* σοφία θεία τις εἶναι πάλαι, *inde a Simonide*, etc. Κεία acute Grayius, sed non opus puto. θεῖος vocatur poëta aut philosophus apud Platonem; sed locus non in promptu. Vide et Heindorf. ad Phædr. p. 234. D. Compara Eurip. Bacch. 779. Matth. καί τις εἶ πάλαι σοφός.

[a] Serius quidem et inopinato in has annotationes incidi, cum aliis paucis in Sophoclem et Euripidem latentes; quas omnes Vir desideratissimus intra annum vitæ nimium brevis ultimum scripserat in libello qui solos Athenæum et Stobæum complecti profitebatur. Et quæ ad tragicos istos pertinent, suo loco reperies: quæ autem ad Platonem, pro appendice accipias. J. S.

360, 13. Defendere queas θρασεῖς vertendo, *impudentes.* Sed de his nullibi agitur in hoc dialogo. Dele igitur, καὶ οἱ θρασεῖς. Hoc dicit: *Timidi, de quibus modo dixi*; *insani, de quibus paullo ante* (p. 350.); *hi male audent, illi male timent.*

ALCIBIADES II.

Satis corrupta sunt hujus dialogi exemplaria.

P. 138. l. 10. οἷς μὲν αὐτῶν] αὐτῶν utrum quasi per negligentiam pro ἡμῶν, an referendum ad τούτων?

138–9. Ex Protagora forsan ducta.

139, 13. An intelligendum μόνον, quasi dicat, *that the possibilities are either—or—?* Sed potius lacunam esse suspicor.

Ib. 37. χαίροντας—εἶναι] An ἰέναι? ἴθι χαίρων, etc. nota sunt.

141, 11. Graviter corruptus locus. Hujusmodi fuit sensus, ut suspicor: καὶ μὴ τοῦτο μόνον ὑποσταίη, ἀλλ' αὐθήμερον, σοῦ βουλομένου, ἅπαντας ἀνθρώπους αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἀ.—τύρ. ἐστιν αὐτῶν, οἶμαι—Omnino confer Alcib. I. 105, 10 seqq.

Ib. 33. ἔνιά γε] Malim ἐκεῖνά γε. vel τά γε.

142, 5. Lege ἐν αὐτῇ τῇ στρ.

Ib. 14, seqq. Euripidi Med. 1086. etc. sublegisse videtur.

143, 16. Utcunque vertas, *Nisi hoc addamus, quarundam rerum ignorantiam——esse bonum.* Sed potius existimo lacunam hic esse, ita fere explendam: προσθεῖμεν (τίνος τε καὶ τίσι καὶ ἔχουσι πῶς· ὡς) τὴν ἔστιν ὧν——ἀγαθὸν ὄν, ὥσπερ—Ceterum confer p. 144, 30.

144, 4. Saltem lege δόξειε. (Ita Buttmannus.) Sed delendas puto duas voces, legendumque ἀλλ' εἰ, οἶμαι· ὅπερ—(οἶμαι p. 146, 22.) Ceterum quum dixisset, *quod fieri potest,* urbane detorquet orationem, *nempe ut* quivis (non *tu*).

Ib. 37. Lege vel intellige, ἄνευ τῆς τοῦ β. Vide 145, 25. ib. fin. 146, 42.

144, 40. οὐκ ἀναγκαῖον *tibi videtur esse,*—οἰηθῆναι δεῖν—et mox 146, 14. (Vide Buttmann. Indic. v. οἴεσθαι.) Tentabam δὴ, sed forsan ferri potest in colloquio constructionis quædam negligentia; quæ quidem in hoc dialogo quæsita pene videtur.

145, 30. An, τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον, τά. Ita Schneiderus.

Ib. prop. fin. Malim, ἀναμεμιγμένων δ' ἐν τούτοις ὧν (vel οὓς) ἄρτι εἰρ.

146, 19. Vide Buttmannum. παρέχεται forsan conjiciebat Ficinus. Mox corruptum ἡμᾶς.

147, 9. βίον θέων vel θεῶν] Corrupta. "Poëtæ verba." BUTTMANN. Dubito.

Ib. prop. fin. πάλιν αὖ μοι δοκεῖ. E MSS. accesserunt. An vertendum, *I say again, that is my opinion;* ut apud tragicos μάλ' αὖθις.

148, 8. μάργον] μέρμερον elegantissime Heindorf. Paraphrasi, ut potest, incrustat Ficinus. Vix mihi dubium, quin hic lateat ἔργον, vel μέγα ἔργον. Forsan, μοῦργόν τε δοκεῖ εἶναι—*sed mihi et res magna esse videtur, et opus esse multa cautione.*

Ib. 14. ἐπεμνήσθην] Scil. p. 143, init.

HIPPIAS MAJOR.

P. 297, 3 et 12. οὐ γάρ που τό γε αἴτιον αἰτίου αἴτιον ἂν εἴη] Vide an legendum αὐτοῦ.

[*Adde et sequentia, suis locis omissa.*]

IN

EURIPIDEM.

ALCEST. 130. δὴ—ἤδη Thucyd. I. 49. VIII. 1. (Eurip. Med. 1289. sed qu. an corrupt.)

ANDROM. 176. οὐδὲν αἰσχρὸν Apollodorus Stobæi XLIV. p. 307, 45. = 179. Gr. οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖν Πράττουσι πάντα. (αὐτοῖς recte Gesner.) Aristoph. Av. 769.

SUPPLIC. 149. ἄπαιδος ἀῤῥένων παίδων MS. in Dionys. Hal. T. I. p. 110, 11. Reisk. παίδων om. Rav. Nub. 1044. De Trach. 98. vide Porson. ad Hec. 1030. τέκος excidit Hesiod. Scut. 216. υἱὸς Vesp. 98.

——532–3. εἰς τὸ φῶς] Plato Rep. V. 461. C. HSt. εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν.

BACCH. 710. σμῆνος σοφίας Plato Cratylo p. 401. E. HSt. ἑσμὸς λόγων Rep. V. init. p. 450. A. B. Basil. de leg. Gr. lib. p. 92, 2. Grot. καὶ πάντα ἑσμὸν ἡδονῆς ἐξηρτημένην ἄγειν. *apparatum* Gr.

——859. Διόνυσον ʽΩΣ—Vide Aristoph. Nub. 840. ὡς in ὃς migravit in Eurip. Antig. apud Schol. in Pind. Pyth. III. 177. Soph. Œd. C. 1192. 1261. Aj. 848. R. P. MSS.

——919. κέρᾱτα Aristoph. Av. 903. κέρᾱτος Hermippus Athen. XI. 476. D. κέρασι Æschylus paullo ante, qui locus imposuit Blomfieldio Præf. ad Persas p. XXVII. κερᾱτίνην Comicus Diog. Laërtii Euclid. II. 108. Suidæ ῥομβοστω μ. Vide Maltby Thes. Prosod. p. LXXX.

CYCL. 204. Porson. Advss. p. 268. οὐχ ὁ Δ. Malim οὐχὶ, ut Cycl. 63. Androm. 168.

HERC. FUR. 149. Porson. p. 271. τί δῆτα—Male. Bacch. 492. Lysistr. 366. Œd. Col. 598. Chrysost. Orat. I. de Paulo p. 32, 8. ed. Valck. Verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito prædicas?* Sic τὰ δεινὰ Phœn. 184. Iph. T. 617.

ELECTR. 1081. Porson. p. 273. θύραισιν. Aristoph. Thesm. 799.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

PAG. 4. Il. Z. 479. ἀνιόντα.] Per περὶ hanc constructionem explicat Greg. Cor. de D. A. § 62. ubi pessime Bastius, Kœnio frustra obloquens, ut e Schol. Aristoph. liquet. Adde Schol. ad Av. 167. Ad Dawesii mentem [*de eo*] Homeri locum interpretatur Schol. Venet. probante F. A. Wolfio apud Bast. ibid. [*Ad Dawes. p.* 148.]

—50. [*Ad v.* 818. *post* τῇδέ γ' ἀλλὰ *insere,*] (pessime; et Porsonus, ni memoria fallor, acriter explosit:)

—112. [*Ad v.* 556. *pro* ad Stobæum, p. 204. *lege,*] ad Stobæum CXVIII. 601, 45.

—181. l. ult. Bacch. [178?]

—284. l. ult. *Ach.* 254.

INDICES.

INDEX AUCTORUM.

A.

Achilles Tatius. 21. 58. 126. 159.
Ælianus. 227. 377.
Æschines. 61. 69. 95. 155.
Æschylus.
Agamemnon. 37. 38. 43. 50. 58. 66. 67. 71. 87. 88. 97. 100. 105. 107. 120. 127. 128. 130. 201. 231.
Choëphoræ. 5. 37. 49. 50. 66. 70. 79. 80. 86. 124. 131. 134. 138. 145. 171. 175. 210. 244.
Eumenides. 38. 77. 87. 97. 98. 102. 103. 132. 137. 290. 342.
Persæ. 56. 66. 68. 71. 86. 100. 101. 116. 138. 174. 384.
Prometheus. 5. 36. 48. 66. 67. 80. 81. 83. 91. 217. 318. 383.
Septem contra Thebas. 4. 35. 67. 86. 89. 101. 106. 115. 211.
Supplices. 35. 40. 47. 56. 59. 62. 67. 68. 82. 100. 103. 116. 119. 259. 265.
Fragmenta. 8. 33. 35. 60. 90. 105. 154. 170. 180. 286. 288. 316. 386.
Agathias. 14.
Agenis Auctor ap. Athenæum. 48.
Alexander Ætolus. 72.
Alexis Athenæi. 25. 28. 29. 36. 56. 61. 75. 129. 137. 138. 141. 143. 149. 162. 386.
Anaxilas Athenæi. 21.
Anaxippus Athenæi. 82. 271.
Andocides. 63. 64. 98. 130. 132. 145. 299.
Antiphanes Athenæi. 20. 58. 133. 172. 225. 260. 386.
——— Stobæi. 260.
Antipho. 75. 141. 145. 205. 259.
Apollodorus Athenæi. 137.
——— Stobæi. 4. 394.
Araros Athenæi. 70.
Archilochus. 6.
Aristarchus Stobæi. 15.
Aristophanes.
Acharnenses. 35. 42. 58. 67. 69. 115. 130. 138. 146. 231. 241. 305. 319. 322. 386.
Aves. 30. 32. 39. 40. 42. 52. 59. 69. 89. 91. 107. 112. 122. 137. 149. 289. 295. 297. 308. 329.
Ecclesiazusæ. 5. 29. 48. 58. 61. 100. 103. 130. 131. 282. 304.
Equites. 16. 19. 53. 67. 69. 70. 91. 100. 231. 380.
Lysistrata. 23. 36. 42. 58. 64. 67. 83. 130. 146. 231. 266. 299. 344.

Nubes. 18. 38. 44. 53. 60. 64. 65. 67. 69. 86. 96. 103. 115. 142. 175. 322. 334. 373.
Pax. 17. 19. 20. 51. 60. 67. 96. 112. 130. 153. 192. 223. 251. 272. 289. 319. 338.
Plutus. 30. 34. 57. 63. 64. 66. 69. 225. 302. 341.
Ranæ. 42. 46. 51. 56. 69. 84. 109. 112. 126. 146. 259. 326. 329. 332.
Thesmophoriazusæ. 60. 89. 192. 259.
Vespæ. 13. 31. 51. 57. 58. 59. 62. 67. 78. 79. 89. 152. 220. 231. 259. 266. 296. 308. 313. 319. 322. 340.
Fragmenta. 51. 58. 69. 132. 218. 224. 293.
Aristophon Athenæi. 66.
Aristoteles. 7. 23. 60. 64. 67. 180. 227. 371.
Astydamas Stobæi. 59. 63.
Athenæus. 6. 7. 8. 13. 14. 23. 28. 31. 42. 56. 64. 65. 69. 70. 71. 82. 94. 99. 118. 126. 137. 143. 185. 378. 385.
Augustinus. 74.

C.

Callimachus. 6. 8. 38. 53. 89. 112. 284.
Callistratus. 15.
Catullus. 79. 193. 385.
Chæremon Athenæi. 15. 22.
Charon Athenæi. 138.
Chrysostomus, Joannes. 129. 220.
Cicero. 3. 6. 49. 53. 58. 70. 72. 82 83. 89. 130. 153. 177. 178. 224. 258. 271. 381. 386.
Clearchus Athenæi. 143.
Clemens Alexandrinus. 28. 276. 286. 289.
Cornelius Nepos. 76.
Crates Athenæi 48. 135. 172.
Cratinus Athenæi. 19. 62. 164. 220.

D.

Demosthenes. 15. 37. 41. 55. 57. 58. 62. 63. 64. 65. 66. 72. 98. 102. 104. 112. 116. 118. 122. 123. 130. 133. 135. 137. 144. 161. 193. 200. 215. 218. 223. 224. 235. 256. 259. 261. 279. 292. 309. 311. 316. 321. 326. 332. 350. 375. 376. 377. 379. 381. 382.
Dio Chrysostomus. 68.
Diocles ap. Lex. SG. 61.
Diodorus Athenæi. 67. 256.
Diodorus Siculus. 17. 67. 70. 108. 140.
Diogenes Laërtius. 62. 69.
Diogenes, Pseud. 7.
Dionysius Halicarnassensis. 33.
Diphilus Athenæi. 59. 69. 98. 126. 259.

E.

Epicharmus. 36. 64.
Eubulus Athenæi. 29. 57. 61. 67. 97. 126. 137. 180. 212. 225. 254.
Eupolis Athenæi. 152.
Euripides.
Alcestis. 87. 90. 98. 101. 102. 118. 121. 123. 128. 292. 384.
Andromache. 16. 23. 31. 47. 51. 65. 66. 67. 69. 74. 89. 90. 91. 93. 94. 97. 100. 115. 116. 119. 121. 122. 127. 130. 145. 261. 353.
Bacchæ. 47. 56. 57. 59. 66. 69. 71. 73. 80. 81. 86. 90. 94. 100. 103. 107. 150. 181. 285. 391.
Cyclops. 44. 91. 92. 100. 104. 333.

Electra. 63. 67. 75. 77. 78. 81. 91. 92. 97. 98. 102. 104. 108. 111. 113. 114. 116. 120. 121. 207. 266. 350.
Hecuba. 16. 23. 26. 52. 57. 66. 71. 75. 78. 79. 85. 87. 89. 90. 96. 98. 99. 105. 110. 113. 122. 125.
Helena. 25. 56. 59. 64. 71. 81. 92. 93. 96. 97. 98. 99. 100. 102. 103. 105. 112. 114. 117. 121. 127. 261.
Heraclidæ. 16. 20. 35. 36. 40. 57. 59. 60. 66. 76. 90. 91. 94. 95. 122. 125. 131. 137. 142. 221.
Hercules Furens. 30. 31. 36. 70. 90. 91. 97. 98. 99. 106. 111. 113. 122. 384.
Hippolytus. 4. 15. 20. 22. 25. 33. 57. 63. 66. 80. 88. 92. 98. 103. 117. 125. 194. 374.
Ion. 56. 66. 70. 81. 83. 89. 99. 106. 108. 110. 118. 119. 124.
Iphigenia Aul. 21. 29. 35. 39. 50. 63. 67. 80. 89. 91. 92. 93. 99. 100. 103. 110. 116. 119. 122. 123. 148. 373. 384.
Iphigenia Taur. 19. 26. 66. 67. 81. 84. 93. 99. 103. 105. 106. 113. 118. 119. 121.
Medea. 19. 23. 27. 28. 36. 40. 55. 76. 82. 87. 89. 92. 98. 103. 105. 112. 119. 260. 353. 385.
Orestes. 16. 22. 25. 33. 59. 65. 66. 67. 73. 92. 99. 114. 115. 116. 119. 121. 127. 128. 130. 321. 353.
Phœnissæ. 16. 18. 19. 22. 23. 24. 27. 32. 36. 38. 41. 62. 81. 82. 90. 91. 96. 99. 100. 104. 106. 110. 115. 116. 118. 119. 125. 130. 197.
Rhesus. 26. 33. 34. 89. 96. 102.
Supplices. 15. 18. 24. 25. 31. 65. 66. 72. 92. 93. 94. 98. 105. 106. 116. 120. 122. 124. 145.
Troades. 5. 34. 38. 44. 46. 61. 67. 71. 75. 77. 81. 87. 103. 107. 109. 112. 113. 120. 121.
Fragmenta. 34. 55. 56. 57. 66. 67. 69. 70. 85. 88. 99. 102. 111. 113. 123. 141. 156. 289. 310. 339.

G.

Gorgias. 16.
Gregorius Nazianzenus. 63.

H.

Heliodorus. 70.
Heniochus Stobæi. 138.
Heraclides Ponticus. 61.
Hermesianax. 86.
Hermippus Athenæi. 253. 256.
Herodotus. 4. 7. 19. 20. 33. 34. 37. 39. 47. 55. 60. 62. 65. 66. 70. 78. 86. 97. 103. 140. 151. 154. 156. 170. 189. 212. 233. 244. 256. 293. 299. 319.
Hesiodus. 385.
Hesychius. 18. 22. 29.
Hippias Athenæi. 58.
Homerus. 6. 16. 18. 23. 27. 38. 48. 71. 77. 91. 97. 103. 219. 294.
Horatius. 16. 67. 79. 85. 118. 138. 151. 196. 198. 256. 282. 284. 312. 330. 344. 357.

I.

Ibycus. 7. 152.
Ion Chius. 68.
Isæus. 48. 49. 145.
Isocrates. 23. 55. 58. 59. 63. 65. 66. 69. 74. 90. 93. 96. 112. 130. 138. 141. 145. 159. 225. 375. 378. 383.

J.

Joannes, Div. 57. 70. 225. 397.
Judas, Div. 15.
Julianus. 6. 7. 8. 126. 173. 272. 290. 362. 385.

L.

Livius. 20. 44. 96. 184. 374.
Longinus. 24.
Lucas, Div. 6. 241.
Lucianus. 19. 37. 65. 67. 96. 98. 139. 153. 159. 176. 386.
Lucretius. 126. 153. 224. 386.
Lycurgus. 58.
Lysias. 20. 48. 58. 59. 64. 67. 69. 80. 312. 375.

M.

Macho Athenæi. 48. 153.
Martialis. 26. 321.
Mason, Gul. 17.
Matthæus, Div. 196.
Menander. 20. 36. 51. 62. 71. 82. 127. 131. 141. 178. 374.
Myrtilus. 60.

N.

Nicarchus. 4.
Nicostratus Athenæi. 66.
Nossis. 385.

O.

Ovidius. 5. 9. 24. 38. 59. 61. 62. 65. 66. 72. 76. 215. 387.

P.

Pancrates Athenæi. 64.
Paulus, Div. 225.
Pausanias. 200.
Pearsonus. 130.
Pherecrates. 19. 63. 91. 98. 234.
Philemon. 56. 57. 59. 284. 359.
Philo Judæus. 62. 203.
Phœnix Athenæi. 24. 72.
Phrynichus Athenæi. 175.
Phylarchus Athenæi. 139.
Pindarus. 22. 41. 385.
Plato. 3. 7. 15. 17. 19. 21. 22. 25. 28. 33. 51. 57. 58. 61. 63. 67. 69. 70. 71. 72. 73. 82. 84. 85. 89. 90. 112. 126. 130. 131. 139. 140. 144. 145. 146. 150. 153. 154. 158. 163. 166. 182. 186. 211. 218. 223. 224. 233. 340. 351. 359. 367.
Plato Comicus. 19.
Plautus. 17. 66.
Plutarchus. 6. 13. 22. 31. 37. 61. 62. 66. 91. 96. 163. 283.
Polybius. 138.
Posidippus Athenæi. 173.

Q.

Quinctilianus. 272.

S.

Sannyrio. 168.
Seneca. 38. 119. 120. 331.
Shakspearius. 18. 63. 76. 91. 130. 165. 179. 181. 191. 312.
Simonides. 29. 82.
Simylus. 10.
Sodalium Socraticorum Epistolæ. 386. 387.
Solon. 68.
Sophocles:
Ajax. 20. 26. 31. 37. 46. 47. 49. 67. 69. 74. 88. 89. 90. 95. 139. 146. 157. 194. 374. 377.
Antigone. 18. 20. 26. 29. 32. 36. 39. 40. 46. 49. 50. 52. 55. 65. 66. 71. 81. 83. 88. 103. 105. 109. 115. 120. 145. 229.
Electra. 21. 22. 24. 26. 28. 29. 32. 36. 38. 43. 45. 46. 47. 68. 77. 84. 90. 91. 92. 104. 106. 108. 125. 198. 262.

Œdipus Coloneus. 15. 17. 18. 19. 22. 24. 32. 40. 45. 47. 49. 54. 56. 90. 100. 106. 111. 215. 345.
Œdipus Tyrannus. 16. 21. 36. 37. 38. 39. 42. 46. 63. 65. 66. 67. 99. 112. 120. 123. 145. 201. 216. 259. 331.
Philoctetes. 8. 16. 32. 34. 59. 66. 77. 81. 84. 104. 119. 131. 244.
Trachiniæ. 7. 28. 32. 37. 43. 47. 49. 56. 66. 77. 80. 89. 106. 146. 159. 167. 259. 260.
Fragmenta. 9. 16. 23. 40. 43. 57. 67. 69. 77. 97. 377.
Sophron. 64. 72.
Stesichorus Plutarchi. 28.
Strato Athenæi 246.
Strattis. 168.

T.

Taylorus, Jeremias. 340.
Terentius. 17. 84. 141. 143. 246. 285.
Theocritus. 80. 82. 119. 340. 386.
Theodorus Prodromus. 61. 63. 66. 125.
Theognis. 48. 62.
Theophilus Comicus. 59.
Theophrastus. 98. 331. 342.
Thucydides. 7. 16. 32. 37. 44. 55. 58. 59. 60. 62. 66. 67. 68. 75. 80. 83. 98. 112. 127. 142. 143. 149. 158. 159. 161. 167. 186. 188. 190. 196. 199. 200. 206. 212. 218. 224. 228. 242. 259. 301. 316. 375. 381. 382.
Timarionis Auctor. 61. 70. 72.

V.

Virgilius. 5. 9. 35. 64. 67. 77. 352. 375. 387.

X.

Xenarchus Athenæi. 137. 149.
Xenophon. 20. 22. 58. 59. 62. 63. 64. 71. 83. 87. 144. 150. 151. 158. 182. 190. 199. 216. 218. 225. 232. 289. 293. 339. 344.

INDEX GRÆCUS.

A.

Α et οσ confusa. 59. 100. 121. et σ. 212. et λ. 250.
ᾱ=μόνον. 155.
ᾰ in τροφέα, etc. 59.
ἀβίωτος. 299.
ἄβροτος. 15.
ἄγαλμα ἀγορᾶς. 350.
ἀγαπᾷν, -άζειν. 81.
ἄγειν. 235. et διάγειν. 104. et λέγειν confusa. 337. ἄγεσθαι. 44.
ἀγένητος, ἀγένν. 55.
ἀγοραῖος. 314. 350.
ἀγῶνας τίθεσθαι. 113.
ἀδεής. ἀδεέστερον, an *minus formidandum*. 376.
ᾄδειν. 218. ᾄσεσθαι, non ᾄσειν. 84.
ἄδμητος, ὁ, ἡ. 51.
ἀεὶ, de quantitate. 56. πανταχοῦ. 67.
ἀηδία. 305.
ἀὴρ, αἰθήρ. 156.
ἆθλον, ἆθλος. 46.
αι ab ε absorptum. 49. et ε confusa. 345. 364. elisum. 131. correptum. 197.
αἰβοῖ. 219.
αἰδοῦμαι. 83.
αἰδὼς, *religio*. 71.
αἴθων. 335.
αἴκλον. 305.
αἰκῶς. 16.
αἵμυλος. 318.
αἵρειν, αἱρεῖν. 46. αἵρεσθαι, αἱρεῖσθαι. 22.
αἰσχύνεσθαι. 122.
-αίτερος, comparativa in. 184.
αἰὼν fœm. 44.
ἀκαδημία. 160.
ἀκούειν. 169.
ἄκρος. 305.
ἀλείτης. 35.
ἀλκὴ δορὸς diversis sensibus. 36.
ἀλλὰ omissum. 91. illatum. 184. ἀλλ' ἢ, ἄλλ' ἤ. 100. 231. ἀλλ' οὐδέ. 163. ἤ. 195. 231. ὡς, ἄλλως. 226.
ἄλλος. 43. 245. ἄλλος ἕτερος. 62. ἄ. in locum alius vocis intrusum. 79.
ἄλλοτε. 386.
ἄλσεα, *saltus*. 349.
ἀλύειν, σαλεύειν. 33.
ἀμάρτιον. 24.
ἀμήνιτος θεοῖς, -ῶν. 24.
ἀμίς. 170.
ἀμνός. 230.
ἀμπτάσθαι. 113.
ἀμύγδαλα, -άλαι. 297.
ἂν cum optativo. 20. 28. 38. 39. 49. 84. 237. 259. 260. subauditum. 36. 54. 172. 259. suppletum. 42. 44. 53. 86. 97. 187. 222. 244. et αὖ confusa. 46. et ει. 238. et ἄρ'. 73. 139. et οὖν. 139. cum indicativo futuro. 76. 77. 161.

deletum. 122. 316. post ὥστε. 260. cum infinitivo. 260. omissum. 265.
ἀνά. 65.
ἄνα. 326.
ἀνάγειν. 332. ἀνηγμένος, -ημμένος. 116.
ἀναγκόδακρυς. 386.
ἀναδιδάξαι. 174.
ἀναπείθειν. 197.
ἀναπλάττειν. 160.
ἀνασώζειν. 244.
ἀνατείνειν ὀφρῦς. 193.
ἀνατρέπειν. 42.
ἀναφανδόν. 143.
ἀναψυχή. 123.
ἀνέδην. 143.
ἄνειν. 31.
ἀνεῖναι. 318.
ἀνὴρ, *homo*. 42. omissum. 57. 135. irrepsit. 127.
ἀνήροτος, -ιτος. 7.
ἄνησον, ἄννησον, ἄννισον. 239.
ἀνθρωποφάγος. 316. 320.
ἀνιέναι. 360.
ἀνίκητος, ἀκίν. 79.
ἀντανελεῖν. 321.
ἀντενδίδοναι, *remittere*. 199.
ἄνω. 266. 305. et ἀνθρώπῳ confusa. 279.
ἀξιοῦν, *honorare*. 58.
ἀπαρτί. 139.
ἄπειμι, *abeo*. 310.
ἀπείρων. 60.
ἄπιστος. 19. et ἀπληστία. 282.
ἁπλῶς. 303.
ἀπό. 69. et ἐπὶ confusa. 129. et ὑπό. 148.
ἀποδιδόναι. 293. ἀποδίδοσθαι. 62.
ἄποινα. 87.
ἀποκλείειν. 227.
ἀποκοιμῶμαι. 62.
ἀπομαγδαλία. 180.
ἀπομυχίζειν. 182.
ἀποξανθίζω, ἀπεξ. 313.
ἀπόπρο. 124.
ἀποχρήματος. 27.
ἄρα. 141. et ἆρα. 196.
ἀρετή. 311.
ἀριθμὸς, de uno. 103.
ἀρτίκολλος. 41.
ἀρχαϊκὸς, -χαιϊκός. 158.
ἀρχαῖος. 122.
ἀρχὴ pro ἄρχων. 79.
ἀρωγός. 50.
ἀσκεῖν. 142.
ἀτάρ-γε. 148.
ἀτέρμων. 60. 110.
αὖθις, αὖτε, et αὐτὸ confusa. 99. αὖθις αὖ. 226.
αὐτίκα, *exempli gratia*. 202.
αὐτολάϊνος. 36.
αὐτονομία. 189.
αὐτός. 46. 55. 81. ταυτὰν barbarum. 46. αὐτὸ, αὖτε, αὖθις confusa. 99. et οὗτος. 152. et ἀετός. 173. sequente articulo. 205.
ἀφεῖλον. 323.
ἀφιέναι. 351.
ἀφίστασθαι cum participio. 121.
ἀφροδισιάζεσθαι. 339.
ἀφροσύνη, ἀβρ. 340.

B.

β et κ confusa. 275. 285. 333. et φ. 340.
$\overline{β}$. ἐπὶ τῶν $\overline{β}$. 69.
βάγνυμι Laconicum. 297.
βακτηρία. 137.
βακχεύεσθαι. 86.
Βάκχος, Euripidis ætate. 98.
βάλλειν. ἔβαλε, ἔλαβε confusa. 9. 46. 133. 178.
βᾶλος. 61.
βάπτειν. 41.
βάρος. 120.

βαρὺς, βραχύς. 24.
βασιλεὺς, Jovis titulus. 378.
βαφή. 23.
βλ. syllaba brevis ante. 49.
βλάσταν ἔχειν. 54.
βοὴ, κελευσμός. 110.
βόσκημα. 29.
βότις. 314.
βουλεύειν τι τινί. 79.
βρ. syllaba brevis ante. 46.

Γ.

Γ et Τ confusa. 115. 151. 161.
γαλῆν, γαλήν'. 168.
γάμορος. 30.
γάπονος. 61.
γὰρ. 262. et παρ' confusa. 120. 257. 300. γὰρ illatum. 172. de positione. 262. 355.
γε restitutum. 37. 45. 50. 78. 80. 88. 98. 99. 100. 112. 116. 149. correctum. 37. 45. 46. 47. 78. 87. 94. 109. 188. 311.
γεγωνίσκειν. 80.
γένος absolute. 100. 215. γένους, *ex familia*. 102.
γέρων. 75.
γῆ. 236. γαῖ plurale. 329.
γίγνομαι. γενέσθαι, κεκλῆσθαι confusa. 66. γέγονε suppressum. 144.
γιγνώσκω, ἀναγιγν. 33.
γλαῦκος, jocus in. 315. 317.
γν. et κν. 132.
γνώμη ἀνδρὸς=ἀνήρ. 91. et γλῶσσα confusa. 281.
γνωτός. 32.
γόγγυλος. 31.
γόνος, πόνος. 202.
Γοργὼν, -όνος, -οῦς. 113. (189.)
γράμμα. 135, 6. 146.
γράφεσθαι. 136. 196.
γρύπος, γρύττος. 183.

Δ.

δ et ζ conf. 312. et λ. 47. et σ. 100.
δαὶ, δ' αὖ. 70.
δαίμων, ejus composita. 152.
δαιμόνων σταλάγματα. 30.
δὲ et δὴ confusa. 88. et ἀλλά. 97. et γάρ. 101. δὲ intrusum. 139. de positione. 344.
δεῖ. 247. δῆ. 248. δεῖσθαι ἐμοί. 34.
δειλὸς, δεινὸς, δῆλος. 37.
δεῖνα. 316. 324.
δεινὸς in metaphoris. 119. δεινὰ pro -νόν. 312.
δεῖξαι, λέξαι. 65.
δενδρῶτις. 30.
δεξίλογος. 295.
δεῦρο. 109.
δέχεσθαι αὐτῇ. 49.
δή γε. 157.
δῆλον ὅτι disjunctim scribenda. 323.
δῆμος, νῆσος confusa. 183.
διά. 65. et δὴ confusa. 89. in compositione. 186. 281.
διᾱκονος. 149.
διαξαίνειν. 246.
διασκευή. 266.
διαφέρειν. 138.
διδόναι τιμήν. 294.
διϊέναι, *penetrare*. 5. 314.
διΐεσθαι. 143.
διϊπετὴς, διπ. 98.
δίκαιος εἶναι. 101.
δικασταί. 135.)(ἰδιῶται. 145.
δίκῃ vel -ην τίσασθαι τινά. 104. νικᾶν. 124. δίκην, vel τὴν δ. δοῦναι. 216. αἰκίας, sine τῆς. 234.
δίμορφος θεός. 317.
διπλοῦς. 87.
Διτρεφὴς, etc. 221.
διωθεῖν, διώκειν. 105. διώσω, -σομαι. 105. et διοίσω. 117.
διωκάθειν. 27.

δοκὸς pro δόκησις. 319.
δοκῶ. 130. -κεῖ, -κεῖν. 289.
δόμος. δόμων. 31.
δοῦλοι in diis. 170.
δραχμὴ, et similium, de quantitate. 147.
δρόσος, τὸ τέττιγος ἄεθλον. 329.
δύνασθαι. 144.
δύσφρων, de Furiis. 27.
δώρημα τινός. 115.

E.

ε et θ confusa. 28. et αι. 29. 274. 345. et ευ. 21. et CY. 38. et C. 153. 181. 250. 252. 305.
ἐᾶν. 34. ἔα, ἔασον. 36.
ἑαυτοῦ pro ἐμαυτοῦ, etc. 167.
ἐγκρατὴς δαιτός. 321.
ἐγκύπτειν, ἐκκ. 241.
ἔγχος, *ensis*. 87.
ἐγώ. ἐμὲ pro ἐμαυτόν. 108. ἐγὼ illatum. 143. ἐμοῦ et ἑνὸς confusa. 27.
ἕδραι νεῶν. 94.
ει et η confusa. 21. et η. 28. 37. 109. 172. 245. et οὐ. 113.
ει brevis. 45.
εἰ post σκοπεῖν. 96. post ὁδός. 140. εἴ γε, conjunctim. 187. 217. εἰ μή. 231.=ἀλλά. 178. 241. Ejus positio. 245.
εἶδον. 97.
εἶεν, in formula. 210.
εἰκὸς, an cum dativo. 80.
εἶμι = ἐλεύσομαι. 101. 135. 311. *eo.* 310. ἦμεν, *ivimus*. 123.
εἶναι. ἔσομαι, ἔσσ. 50. et τυγχάνειν confusa. 59. absolute. 96. *personam agere*. 196. ἐστιν omissum. 215. ὢν τυχεῖν. 307. εἶναι κακὸς an = ἔχειν κακῶς. 319.
εἴπερ γε. 157.
εἶπον imperativo. 81. 151.
εἰς de persona. 134. εἰσελθεῖν εἰς, formula. 346.
εἷς ἀνήρ. 34.
εἰσδῦναι. 343.
εἶτε. 4.
ἐκ suppletum. 92. ejectum. 95.
Ἑκάβα, -τα. 89.
ἑκατοντακέφαλος. 170.
ἐκγράφεσθαι. 39. 42.
ἐκεῖνος. τοῦτ' ἐκεῖνο. 112.
ἐκλέλοιπε. 267.
ἔκπλεως, ἔμπ. 94.
ἐκπολιορκεῖν. 244.
ἐκρήγνυμι, ἀναῤῥ. 44.
ἐκτεκνοῦσθαι. 112.
ἐλέγχειν, λέγειν. 74.
ἑλεῖν. 114. et σχεῖν confusa. 72. ἑλέσθαι. 181.
ἐλεύθερος. 102. de homine potius quam die. 104.
ἕλη, εἵλη. 200.
ἐλθεῖν ἐς λόγον, -ους. 53.
ἐλλαλεῖν. 347.
ἐλπίζω, *puto*. 23.
ἐμπλεῖν. 77.
ἐμπλέκειν, παραπλ. 150.
ἔμπληκτος. 93.
ἔμφρων, εὔ. 54.
ἐμφῦναι. 113.
ἐν ξύλῳ. 180. 183. ἐν τοῖς μάλιστα. 223. ἐν Ἀθήναις, -νησι. 366.
ἐναγής. 32.
ἐναντίος. 105.
ἔναυλος. 118.
ἔνδυμα, de quantitate. 117.
ἔνεγκον pro -κε. 82.
ἐνεῖναι ἐν. 132.
ἐνευρεῖν. 139.
ἐνέχυρον. 329.
ἔνῃ. 189.
ἐνθάδε. 209. 221.
ἐνιαυτός. 108. 169.
ἐνικᾷ, ἑνὸς confusa. 153.

ἐνραίνειν. 139.
ἐντήκειν. 51.
ἐντός. 119.
ἐντρυφᾷν. 327.
ἐξαιτεῖσθαι. 347.
ἐξαττᾷν. 304.
ἐξελαύνειν. 74.
ἐξευρεῖν. 93.
ἐξώλης. 202.
ἔοικα. 103.
ἔπαθλον. 67.
ἐπεὶ = ἀφ' οὗ. 85.
ἔπειτα μετὰ τοῦτο. 57.
ἐπί. 306. et περὶ confusa. 98. otiosum. 117. βλάβῃ. 238. ἀσπίδων, -δας. 244.
ἐπιβολή. 267.
ἐπιδεικνύναι, -σθαι. 342.
ἐπιπᾶν. 17.
ἐπιφορεῖν. 212.
ἐπίχρυσος. 304.
ἔπος, πάθος confusa. 37.
ἐργάζεσθαι, luditur in. 331.
ἔργον, -γα, ἐπὶ vel πρός. 220. = χαλεπόν. 271.
ἐρεῖς. 100.
ἕρκος, *rete*. 50.
ἔσθειν. 257.
ἐσιέναι. 196.
ἐσπόμην solœcum. 42.
ἔσσομαι, ἐσ. 50. ἔσσεται, αἴσ. 19.
ἑστιᾷν. 294.
ἔσχεο. 107.
ἔτι. 37. 38. 43. 45. 217. = ποτε. 240. προσέτι. 300. ἔτι et περὶ confusa. 9.
ἕτοιμος. 22. an -μη fœm. 102.
εὖ. οὐκ εὖ (ἐστι, vel ἔχει.) 25. et σάφα confusa. 33.
εὐαλδής, εὐθαλής. 89.
εὐημερεῖν, de constructione. 345.
εὐμᾶρίς. 64.
εὖνις, *uxor*. 40.
-εύς, nomina in, an accusativum contrahant in εῖς. 228.
εὐφρόνη. 89. et εὐφροσύνη confusa. 110.
εὐχερής, εὐκλεής. 46. *vilis*. 344.
εὐώψ, εὐωπος. 32.
ἐφάπτειν. 37. 41.
ἔφεδρος. 67.
ἐφεκτικός. 131.
ἔφεξις. 197.
ἐφέστιος. 23.
ἐφυβρίζειν θυμόν. 44.
ἔχειν. 73. 80. 124. 131. 143. κιχεῖν. 99. = εἶναι. 114. = παρέχειν. 116. ἔχει et ἐκεῖ. 118. ἔχειν φόβον. 280. ἔχεσθαι ἀπό. 329.
ἕψειν. 197. 303.

Z.

ζ et δ confusa. 312.
ζάπλουτος. 310.
Ζεύς, ὁ Z. 218.
ζήσω, -σομαι. 135.

H.

η et ει confusa. 28. et ι. 80. 190. 227. 301. et ν. 146. 329. 339. et οι. 99.
ἤ γὰρ, *alioqui*. 71.
ἦ, *eram*. 101.
ἡδὲ tragicum. 58.
ἤδη ποτε. 158. πώποτε. 297. et ἡδὲ confusa. 247.
ἥδιον. 178.
ἠϊών. 87.
ἥκειν = προσήκειν. 100.
Ἠλιαία sine articulo. 346.
ἥμιν vel ἡμίν. 137.
ἡνίκα. οἶδα ἦν. 58.
ἦτ' ἄρα, *alioquin*. 103.

Θ.

θ et γρ. confusa. 210.
θαλλοί. 235.

θάνατος, θνατός. 103. et θάλαμος. 122.
θάτερον. 113.
θέλειν. 88.
θεοισεχθρία. 198.
θεόσδοτος, non θεόδ. 115.
θιασεύειν. 112.
θιγεῖν. 41. de futuri forma. 103.
θοῦρος, -ιος. 182.
θρασύς. 392.
θρέμμα. 41.
Θυέστης, etymologia. 63.
θύμος, vilis cibus. 298. 315.

I.

ι et σ confusa. 7. et ν. 83. 87. 112. et τ. 24. 149. et υ. 122.
ι dativorum paragogicum. 300. 313.
ῖ elisum in dativo. 56.
ἰαχεῖσθαι. 109.
ἰδίᾳ. 179. ἴδιον. 340.
-ἴδιον, de quantitate. 175.
ἰέναι, *eloqui*. 85.
ἰέναι et εἶναι confusa. 392. ἰών. 181. 234. 313. 318. 351. an cum præteritis jungitur. 319.
ἱερὸς irrepsit. 41.
ἵημι. 131. 222.
ἵνα. 49. cum genitivo. 114.
ἰός. 41.
ἰπνός. 144.
ἰποῦσθαι, ἰπν. 16.
ἴσα συμβαίνειν. 40. 42.
ἱστάναι, στῆναι. 122.
ἴσως, *forte?* 234. et ὡς confusa. 166.
ἴτης. 154.

K.

κ et λ confusa. 46. et θ. 110. et μ. 110. et ν. 199. et ισ. 343. 366.
καθαρός. 306.
κάθυπνος. 41.
καὶ in fine versus. 203. redundans. 45. 73. 249. redundans post participium. 156. 229. supplementum. 105. deletum. 273. et ἢ confusa. 312. καὶ δή. 28. 203. 208. καὶ—δέ. 62. καὶ ταῦτα. 171.
καινός. 93. 198. et κλεινὸς confusa. 82. 117. et κοινός. 89.
κακῶς = μάτην. 95.
καλὸν, ἐν καλῷ, etc. = καιρός. 43. καλὸς, κακὸς confusa. 91. καλὰ substantive. 194.
κάλλιον quasi superlative. 102.
καλύπτρας δν. ἰδεῖν. 28.
κἄν. 146. 261. κἂν δεῖ, etc. 134.
κᾆτα. 131.
κατά. 39. in tacticis. 44.
κατακελεύειν. 227.
κατακλύζειν. 95.
κατάληψις. 372.
κατάπυγος. 248.
καταστῆναι εἰς. 67.
κατασχέθειν ὀργήν. 38.
καταχέω *vestem*. 23.
κατέχειν. 144.
κατηγορεῖν τινός τι. 101.
κατιέναι de vento, etc. 180.
κεῖ. 43. 261.
κεῖσε. 36.
κελαινὸς, κλεινός. 41.
κελεύειν, σημαίνειν. 102.
κενοῦσθαι. 173.
κεραμεύειν. 229. 332.
κέρας. 5.
κήρυξ = *caduceus?* 319.
κικκαβάζειν. 247.
κλεινὸς et κελαινὸς confusa. 41. et καινός. 82.
κλέπτειν. κέκλαμμαι, -κλεμ. 195.
κλῄζεσθαι. 33.
κληροῦσθαι. 87.
κλυτός. 32.
κν. et γν. 132.
κοιμᾷν, κοσμεῖν. 24.
κοινός. 201. et καινός. 89. et ἄοινος. 305.

κομίζειν. 242.
κόρσαι λευκαί. 27.
κρεάδιον. 134.
κρέμασθαι. 329. κρέμοισθε barbarum. 197.
κρήδεμνον. 90.
κριθή. 200.
κρίνειν λόγους. 100.
κρουνίζεσθαι. 335.
κρύπτειν τινὰ, *to hide from*. 97. *mortuum componere*. 299.
κτανεῖν φόνον. 79. κτανῶ, κτενῶ. 101.
κτᾶσθαι. ὁ κεκτημένος. 21.
κύκνος. 118.
κῦμα, ῥεῦμα, ῥῦμα. 86. et πνεῦμα. 118.
κύνες Ἡφαίστου. 302.
κυνοκέφᾱλος. 180.
κωθωνοπλύτης, -πλύντης. 316.
Κῶμος. 333.
κωφᾷν, -οῦν. 63.

Λ.

λ et τ confusa. 171. 312. et α. 250. et δ. 308.
ΛΛ et M confusa. 36. et N. 34.
λαικάζεσθαι. 353.
λαιμὸς, λαῖμα. 30.
λαμβάνειν. ἔλαβε, ἔβαλε confusa. 9. λαβεῖν absolute. 241. λαβέσθαι τινός. 249.
λαμπρός. 180.
λάρος, de quantitate. 219.
λάχεια, nomen proprium? 5.
λαχεῖν. 135.
Λέαγρος, Μελέαγρος. 299.
λέγειν τι. 123. 232. τι τινα. 229.
λείπειν. λεῖψαι non Atticum. 290.
λείχειν. 326.
λινόσαρκος, de quantitate. 328.
λιπαρός. 305. et ῥυπαρός. 228. 305. 345.
λῖτός. 315.
λόγος. 81. 99. 100.
λοισθήϊα. 5.
λύσασθαι, ῥύσ. 32.
λύσιμος. 25.
λωτίζεσθαι, ἀωτ. 22.

M.

M et ΛΛ confusa. 36. et N. 34. et NN. 298. 315.
μὰ et νὴ confusa 138. 233.
μαίνεσθαι μανίαν. 75.
μάκαρ, ὁ, ἡ. 97.
μακροτέρω. 95.
μάλ' αὖ. 207. 250. εὖ. 244.
μάλιστα, μόνος confusa. 33.
μάστιξ. 18.
μάττεσθαι. 300.
μέγα, μέγαλα. 172.
Μεγαρίζειν. 190.
μείζων. 78. μεῖζον, -ζω. 132. μεῖζον, πλεῖον etc. φρονεῖν. 132.
Μέλιτος, Μέλητος. 150.
μέλος. 367.
μέμνημαι. μεμνῴμεθα. 32.
μὲν—γε. 76. μέν γε. 190. 241.
μένειν. μεῖναι an=λειφθῆναι. 318.
μεστός. 348. μέστ' ἐστι pro μέτεστι. 333.
μεταπεσεῖσθαι. 204.
μετέρχεσθαι. 94.
μετέχειν μέρος. 134.
μέτοικοι. 188.
μέτρον. 267. 356.
μὴ, constructio. 61. 88. et οὐ confusa. 166. μὴ ἀλλά. 166. 171. 240. 302. μὴ καὶ et καὶ μή. 240. μὴ νῦν. 248.
μηδὲν, τό. 91.
μῆλα, quando maturescunt. 300.
μῑκρός. 134.
μίλαξ, σμ. 160.
-μιος, -μενος in terminationibus confusa. 20.
μοίραν, ὥραν ποιεῖσθαι. 34.

μόλις. οὐ μ. 107.
μόργνυμι, ὀμόργ. 56.
μύειν. 42.

N.

ν et σ confusa. 24. 50. 51. 78. 96. 104. 109. 114. 239. 307. et λ. 29. et ΛΛ. 34. et υ. 50. et ι. 50. 112. et κ. 99. et η. 146. 329. 349. et ρ. 156.
ναί. 325. 348.
ναυτοδίκαι. 252.
νεανίας accusativum. 190.
νεκρός. 81.
νεοδαμώδεις. 381.
νεφέλη, *rete?* 41.
νέφος. 212.
νεὼς, ναός. 220.
νὴ et μὰ confusa. 138. νὴ, *non, per.* 180.
νήριτος, -οτος, ἀνήρ. 7.
νοῆσαι et ὀνῆσαι confusa. 391.
νομίζειν. 20. 138. 273. 342.
νοσφίζειν. 79.
νοσώδης. 340.
νουθετεῖσθαι. 345.
νυκτερήσιος. 237.
νυμφευτήρια pro νύμφη. 89.
νῦν δὴ, δῆτα. 241.
νυνὶ τήμερον. 149.
νῶτα. 59.

Ξ.

ξαίνειν. 252.
ξαντὸς, ξυστός. 24.
Ξαντρίαι, an Euripidis. 176.
ξένος, *mirus.* 267.
ξύλον. ὁ ἐπὶ των ξ. 230.

O.

ο et α confusa. 76. 99. 114. et θ. 98. 119. 178. et ω. 36. 46. 51. 98. 112. 114. et συ. 99.
ὁ. τῷ = τίνι; 130. τὸ τῆς τύχης. 279. τὰ κατά. 338.
ὅδε. 104. 192. 310-1. 335.
ὄζειν. 26.
ὅθ' οὕνεκα. 33.
ΟΙ, CΥ confusa. 46.
-οια, de quantitate harum terminationum. 77. 98.
οἶδα cum participio. 105. absolute. 235. *occurrit apud.* 267. οἶσθας. 183. 195. 277. 303.
Οἰδίπους vocativus. 126.
οἰκεῖος, οἰκέτης confusa. 346.
οἶμαι. 311. 392. extritum. 20. 328.
οἰμώζομαι, οἰμώξω, neutrum Atticum. 74.
οἰνώψ. 35.
οἷος ἀνθ' οἵου. 41. et ὅσος. 201. οἵως. 173.
οἶσε. 271.
οἴχεσθαι. 332.
οἰωνίζεσθαι. 335.
ὅμηρον τιθέναι. 96.
ὅμοιον. 326.
ὀμόργνυμι, μοργν. 56.
ὅμως in sententiæ fine. 98.
ὄνειρον. 127.
ὄνομα, σῶμα. 99.
ὄνου σκιά. 52.
ὄντως et οὕτως confusa. 80.
ὀξὺ, cum verbis sensus. 22.
ὀξυγλυκύς. 256.
ὀξύνειν. 42.
ὀπαδεῖν. 23.
ὅποι, ὅπη. 22. ὅπου. 46. = ἐκεῖσε ὅπου. 102.
ὁπότε. 147.
ὅπου cum genitivo. 122.
ὀπτεύειν. 226.
ὅπωσπερ, vox Sophoclea. 48.
ὁρᾷν. ἑώρακα. 131.
ὀρθὸς ἦξεν, non -θῶς. 112. 206.
ὄρθρινος, de quantitate. 346.

ὄρνις. 334.
ὃς = οἷος. 44. 46. ὃς ἂν = ὅταντις. 190.
ὅσιος, ἐναίσ. 51.
ὅσπερ et ὥσπερ. 51.
ὅστις. 310. = εἴτις. 93.
ὅταν. 288.
ὅτε, ὅτι. 37.
οὐ, ποῦ; confusa. 50. 94. et οὗ. 161. οὐ μή. 266.
οὗ, *ubi*. 111. 115.
οὐδὲ καὶ non junguntur. 50.
οὐδὲν cum comparativis. 113. et οὐδείς. 123. οὐδέν ποτε. 201. Lusus in. 363.
οὖν. ὥσπερ υ. 28.
οὔπου. 106.
οὐραῖος. 114.
οὗτος. ταυτὶ apud tragicos. 80. ταῦτα et ταὐτὰ confusa. 80. οὗτος et αὐτός. 152. τουτὶ, *eccum*. 192.
οὕτω τάρβους. 65. οὕτως = ῥᾳδίως. 100.
ὀφρῦς ἀνασπᾷν, ἀνέλκειν, etc. 193.
ὀχεῖσθαι ἐπί. 243.
ὀψοφαγεῖν. 319.

Π.

π et ν confusa. 37. et χ. 123. et σ. 198.
πάθη, πλάγχθη. 36. vox Sophoclea, non Euripidea. 116.
παιδεύειν. 47.
παιδισκάρια. 309.
παῖς omissum. 39. et πῶς confusa. 113. *minister*. 318.
παιώνιος. 24.
πάλαι. 391. et πάλιν. 23. 42.
παλαιὸς, καινός. 42.
παλαιστὴς, σοφιστής. 82.
πάλιν omissum. 60.
πάμψυχος. 50.
πανός. 271.
πάνυ σφόδρα. 130. πάνυ an participiis jungatur. 331.
πανύστατον, -τα ἰδεῖν. 194.
παρά. 190. et γὰρ confusa. 257.
παραγεγράφθαι, παρεγγ. 176.
παραγραφὴ, -τροπή. 267.
παραζῆν. 349.
παραιτεῖσθαι, *reprehendere*. 210. *impetrare*. 346.
παρανοεῖν. 84.
παραπλήσιος. 301.
παραστήσασθαι. 346.
παραυτά. 128.
Παρνασσὸς, de orthographia. 175.
πᾶς, intrusum. 16.
πατυγεῖν. 43.
πατὴρ per compendium. 112. 126. πατρός. 18.
πατρῷος στόλος. 40.
πεινᾷν, πίνειν. 137.
Πεισθέταιρος, de nominis analogia. 213.
πέμπειν, *pompam ducere*. 174.
πέρα. 21. εὐτυχοῦμεν οὐ π. 111.
περὶ, ἔτι confusa. 9. et πάτερ confusa. 112. et ὑπέρ. 150. et παρά. 152. 174. subauditum. 112. 142. τινὸς, τινὶ δεδιέναι. 234.
περιαλείφειν, παραλ. 233.
περιβάλλειν, verbum venatorium. 235.
περιμένειν. 248.
περιπέττειν. 132.
περίστασις. 356. 360.
περιττὸς = φρόνιμος. 76.
περιφέρειν. 329.
περιχέασθαι. 333.
περίχρυσος. 304.
πικρός. 122. 298. πικρὸν, πονηρόν. 164.
πῖλος. 227.
πίνειν, πεινᾷν. 137.
πιστὸς, πλεῖστος. 141.
πλατύς. 4.

πλεκτός. 88.
πλέον. 278.
πλέος. 123.
πλευρὰ, -ρόν. 45. 88.
πλέω. πέπλευκα forma Euripidea. 108.
πληροῦσθαι ἐς. 79.
πνίγειν. 307.
ποδάριον, de quantitate. 134.
ποιεῖν cum dativo. 293. *educare.* 349. 350.
ποιᾶσθαι. 110.
ποῖος. 241. 301. 331. ὁ π. 309.
πολέμιος, -κός. 268.
πόλις. 35. 84. et ποταμὸς confusa. 142. et πόλεμος. 207.
πολλοστός. 276.
πολύπους, πουλ. 155.
πολύς. 340.
πολυστομεῖν, παλινστ. 21.
πόνος, ὕπνος. 47.
Ποσειδάνιος, -ων- 36.
Ποσειδῶ, an pro -ῶνι. 219.
ποταμὸς et πόλις confusa. 142. et πότος. 339.
ποῦ—πονεῖν, πόνων; 34.
πούς. 176.
πρανής. 61.
πράσσεσθαι. 32. 294.
πρὸ in compositione ante vocalem. 362.
προαιρεῖσθαι. 239.
προδιδάσκειν. 159.
προδοῦναι, *deserere.* 43.
προκαθεύδειν. 218.
προκεῖσθαι, προσκ. 74.
πρόναος. 111.
προπίνειν. 280.
προπύλαιος. 200.
πρός. 26. 90. 149. 192. 268. obtestantis. 92. ὁ πρὸς κυνός. 191. in compositione. 201. usus Thucydideus. 376.
προσβάλλειν. 192.
προσβίαζεσθαι. 302.
προσδέχεσθαι. 33.
προσῆκον. 112.
προσθεῖναι. 196.
προσίκτωρ. 29.
προσκαλεῖσθαι. 201.
προσυπογράφειν. 340.
προφασίζεσθαι. 5.
πρόφασις. 41. 283. ἕλκειν vel πλέκειν. 247.
πρύμναν, -ην. 46.
πρυτανεῖον. 199.
πρῳ. 294.
πρῶτός μου. 337.
πτέρυξ. 91.
πτήσσειν verbum motus. 114.
πτίσσειν. 188.
πύλαις, *ante fores.* 51.
πυρὰ=βωμός. 38.
πυρσεύειν. 123.
πῶμα. 189.
πῶς. καὶ πῶς; 26. in resp. pro ὅπως; 113. 157.

P.

ρ et ν confusa. 156.
ῥᾷστος, ἄριστος confusa. 52.
ῥιπαί. 49.

Σ.

σ, ν confusa. 24. 50. 51. 78. 96. 104. 109. 114. 239.
σὰ=τίνα. 190.
σαφὴς et σοφὸς confusa. 195.
σεμνός. 68.
σημαίνειν neutro sensu. 24. et κελεύειν. 102.
σήμερα, τήμ. 324.
σθένει. 78.
σῖγα, parenthetice. 17.
σκαιουργεῖν. 160.
σκιατροφεῖν. 97.

σκοπεῖν omissum ante εἰ 142.
σκύφος. 335.
σοι—κτείναντα. 124.
σὸς, cum articulo. 39.
σοῦ. 89.
σοὔστι. 198.
σοφὸς et φιλόσοφος confusa. 165. et σαφής. 195.
σπάνιος. 184.
σποδεῖν. 302.
σποδός. 317.=βωμός. 38.
στάσις. 42.
σταυρός. 323.
στέγειν. 203.
στέγη, χθὼν confusa. 94.
στεφανοῦν. 292.
στιγμαὶ subaud. 168.
στόχος. 213.
στρέφω, τρέπω. 70.
στρῶσαι. 94.
στυγεῖν συμφοραῖς. 106.
σὺ omissum. 163. σὺ δέ. 99.
συγγενῶς. 121.
συγκρύπτειν. 103.
συγκύπτειν. 182.
σῦκα, vilis cibus. 327.
σύκινος. 145.
συκοφαντίας ἄνεμος. 180.
συλλύειν. 27.
συμβαίνειν. 40. 42.
σὺν in compositione, sequente genitivo. 302.
συνδρᾷν. 77.
συνήγορος. 40. 42.
συνήθεια. 266. 269.
συνθέλειν. 221.
σύνθετος. 327.
συνίστωρ. 25.
συννεφεῖν. 200.
συνοίσει. 47.
σύντομος, -νος. 33.
σφάλλεσθαι τόδε. 45.
σφῦρα. 209.
σχεδόν τι. 321.
σχῖνος. 252.
Σωσίας, Σῶσις. 195.
σωτήριος, adjective. 101. 109.

T.

τ et ψ confusa. 17. 109. et F. 82. et στ. 333. 334.
ταμιεύειν, -εσθαι. 239.
τάριχος. 252. 303.
ταὐτὸν non=τὸν αὐτόν. 134.
τε, ictus in. 25. 56. trajectum. 79. 138. deletum. 247.
τέμνειν ἄκος. 23. ἔτεμον, -ταμ. 244.
τέχνη. 383.
τιμώρημα τινὶ vel -νός. 66.
τις. τι, τιν' confusa. 17. 132. 263. τίνα, subaud. ἔργα. 66. τις οὐδείς. 73. τις, ἐστι confusa. 171. τί τόδε. 240. τις post superlativum. 298. de positione. 327. pro ὅστις. 330.
τοι, de positione. 30. 115.
τοῖος, -όσδε. 40.
τόκος. 82.
τόλμᾰ. 115.
τόξα. 111.
τοξεύειν. 59. 111.
τόρνευμα. 119.
τόσοσπερ. 20.
τροπαία. 19. 211.
τροπαῖον et -ος Atticum. 139.
τροφή. 36.
Τρωϊάδος, de forma. 90.
τρῶσαι, στρῶσαι. 117.
τυγχάνειν et εἶναι confusa. 59. cum participio. 59.
τύραννος. 312.
τυχεῖν. 20. τὸ τυχόν. 183.

Υ.

ὕειν, sequente dativo. 285.
υἱὸς excidit. 307.

-υμι, -ύω. 70.
ὑπάρχειν. 358.
ὑπέρ. 114. et ὑπὸ confusa. 117.
ὑπέροπλος. 33.
ὑπέχειν, ἐπ. 115.
ὑπήκοος, de constructione. 100.
ὕπνος, πόνος. 47.
ὑπό. 148. 158.
ὑποδείσας, intrusum. 43.
ὑπομνήματα. 266.
ὑπόμνυσθαι. 143.
ὑπόξυλον πέδιλον. 338.
ὑποπίνειν. 218.
ὑπόροφος, ὑπώρ. 116.
ὕφεξις. 197.
ὑφίστασθαι. 40.

Φ.

φαίνειν. 23. 152. πέφηνεν, πέφυκ. 96.
φανερὸς, de diis. 152.
φάσμα ὕδρας. 41.
φαύειν. 212.
φέρ' ἴδω. 240.
φέρειν. 311. φέρεσθαι. 50. et μολεῖν confusa. 122.
φεύγειν cum compositis junctum. 67.
φθ. syllaba brevis ante. 82.
φιλεῖν cum participio. 30.
φίλος, σοφὸς confusa. 165.
φιλόσοφος. 294. 300.
φίλῳδος, epitheton scorti. 343.
φοινικίς. 187.
φορτικός. 155.
φρ. syllaba brevis ante. 20. 45. 148. 296.
φρέαρ, -ᾶτος. 209.
φρεῖν. 196.
φρονεῖν μικρὸν, μικρά. 148.
φυγαί. 233.
φυείς. 281.
φῦλον, *sexus*. 32.
φησὶ omissum. 341.
φύσις et τύχη confusa. 358.
φύω. 297.

X.

χαίρειν ἐν τινί. 116.
χαλαρός. 238.
χθὼν, στέγη confusa. 94.
χρεῖος. 116.
χρεὼν monosyll. 67. et θεῶν confusa. 117. 210.
χρή, χρῆν. 102. 103.
χρῄζειν τοῦδε. 103.
χρῆμα, τὸ τῶν. 243. χρήματα, *personal property*. 138.
χρωσθείς. 347.

Ψ.

ψ, τ confusa. 17.
ψήφισμα. 135.
ψῆφος subauditus. 105.
ψιλός. 269.
ψυκτήριος adjective. 336.
ψυχαγωγεῖν. 329.

Ω.

ω et ων confusa. 59. et α. 85. 87. et οι. 89. et ὡς. 246. et το. 189.
ὦ et καὶ confusa. 140.
ὦ 'τάν. 32.
ὧδε cum genitivo. 100.
ὢν cum altero participio. 59. et ζῶν confusa. 142. ὢν—ἐστι. 142.
ὥραν. 98.
ὡς absolute. 76. *nam*. 96. et καὶ confusa. 106. suppressum. 137. 195. 202. ὡς δή. 145. omissum vel intrusum. 162. *ad*. 206.=οἷα δή. 215. *ex quo* 349.
ὥσπερ et ὅσπερ. 51. cum participii accusativo. 223.
ὥστε. 34. 86. ὥ. καί. 156. de positione. 295.
ὠφελεῖν. 37. τινι vel τινα. 217.

INDEX LATINUS.

A.

Acies. 383.
Accusativus duplex. 40. cognatus. 40. absolutus. 87. 108. 197.
Adonis piscis. 345.
Adverbia comparativa et superlativa. 49. 208.
Ænigma Sophocleum. 41.
Anacoluthon. 86.
Anhelo. 384.
Antiphanes, Sophocles confusi. 55.
Articulus 260—1. positio. 40. 44. 81. 305. intrusus. 43. 185. 210. 217. suppletus. 226. 274.
Asyndeton. 104. 131.
Attica dialectus. 132.
Augmentum omissum. 26. 55. 71.

B.

Bicomposita verba. 179. 207. 208. 242. 304. 353.
Brachylogia. 246.
Bruges quare, non *Bryges*. 372.

C.

Choragi munus. 193.

D.

Dativus et accusativus ante infinitivum. 137. 184. Dativus commodi. 186.
Detortiones verborum apud Aristophanem. 186.
Dorismi tragici. 61.
Duplex constructio. 190.

E.

Elisio in dativis. 56.
Ellipsis. 118. 120. 252.
Enclitica. 261.
Etymologia in propriis nominibus. 63. 67.
Euripidea loquacitas. 74. ἀσυστασία. 194. Andromeda quando acta. 236. στρεψιμέλεια. 257.

F.

Fabulæ interpolatæ a διασκευασταῖς. 40.

G.

Genitivi usus rarior. 35. Ionici. 43. post ἔργον subauditum. 77. 225. post τινες subaud. 209.

H.

Hiatus in tragicis. 17. 87. et comicis. 263.
Hipponax, an grammaticus. 333.
Hyperbaton. 107.
Hypodiastole. 69.

I.

Ictus. 25.
Infinitivus pro imperativo. 142. 190. 206. 207. 362.
Interrogatio geminata. 157. 210.
Inversiones casuum. 69. verborum et participiorum. 69.
Iones contumeliose dictum. 186.

M.

Mulieres, an spectabant. 269. Earum cothurni. 338. Tutrices. 386.

N.

Neutra pluralia utrius numeri verbum adsciscant. 60.
Nomina propria obliterata. 154. 251. veteris linguæ tenacia. 177.
Nominativus absolutus. 81.
Nubes primæ et secundæ. 150. 155. 156. 161.
Numeri mutati. 38. 135. 208. 308.

O.

Œconomia Tragœdiarum. 39.
Optativus perfecti. 146. 316. optativo respondet. 265.
Oratio directa et obliqua. 224.

P.

Participium et verbum pro duobus verbis. 120. Participia asyndeta. 131.
Pausa. 57.
Philosophorum causam agit Euripides. 68.
Pleonasmus. 57. 62. 67. 102. 130. 134. 143. 149. 327.
Poëticæ formæ in choricis. 107.
Præpositionis trajectio. 65.
Præsens pro præterito. 75.
Pronomina illata aut omissa. 145. De positione. 170.

Q.

Quandoque, an = *interdum*. 386.

R.

Repetitio apud Tragicos. 39.
Res. Pro re. 380.

S.

Salus, luditur in. 59.
Servi, an spectabant. 195. 269.
Socrates nubicola. 150.
Socratici dialogi. 337.
Sophocles, Antiphanes confusi. 55. Reverenter de Diis patriis loquitur. 364.
Structura Attica et Ionica. 26.
Subjunctivus post ἐπεί. 36. et optativus confusi. 38. 50. 82. 245. *Let me*—146. 199.
Synaphea. 83.

T.

Tautologia. 19.
Theatra. 269.
Thymus, cibus pauperum. 298.
Tmesis. 95. 229.
Transpositiones. 25. 29. 40. 73. 75. 77. 95. 101. 109. 110. 121. 193.

U.

Ut, for. 378.

V.

Vagi = πλανήτας. 373.
Verba duplicata. 164. 172.
Verbum suppressum. 40.
Versus suspecti, etc. 38. 39. 43. 61. 80. 89. 96. 104. 188. 190. 191. 192. 194. 197. 229. 277. 290. 292. repetiti. 269. 384. 387.
Vita = *society*. 372.
Vocalis brevis ante βρ. φρ. etc. 20. 45. 46. 147. βλ. etc. 49. 147. κλ. etc. 74. 147.

Lately Published.

---

1. DOBRÆI ADVERSARIA. Tom. i. Pret. 13*s.* 6*d.*

   Pars i. complectens Prælectionem, Notas in Historicos, Philosophos, et Oratores præter Demosthenem. 7*s.*

   Pars ii. in Demosthenem, Sophistas, Novum Testamentum, Miscellanea, et Philologica. 6*s.* 6*d.*

2. ÆSCHYLUS. Recensuit J. Scholefield, A. M. &c. *Editio Secunda.*

3. EURIPIDES PORSONI. *Editio Secunda.* 14*s.*

4. LEIGHTONI, (Roberti, Archiepiscopi Glasguensis) PRÆLECTIONES, PARÆNESES, et MEDITATIONES in Psalmos Ethico-criticæ. 9*s.*

---

5. HINTS for an IMPROVED TRANSLATION of the NEW TESTAMENT. By Professor Scholefield. 3*s.*

6. JUSTIFICATION by FAITH: Two Sermons preached before the University of Cambridge; viz.

   1. The LAW Established by FAITH; *Second Edition;* with an Appendix on St Paul's use of the word Νόμος.

   2. St PAUL and St JAMES Reconciled: *Third Edition;* with additional Prefatory Remarks in reply to the Bishop of Salisbury on Ἐὰν μή. By Professor Scholefield. 2*s.*